

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

17 oktober 2003

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

	Blz.
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	347
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	359
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	388
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	408
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	446
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	528
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	553
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-Government	580
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	582
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	591
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	604
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-Government	612

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen 612

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 615

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

**Vraag nr. 84
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Levenslang leren – Evaluatie

In een advies van de sociale partners van augustus 2000 over het levenslang leren, wordt gesteld dat tegen 2003 minstens 30 procent van de werknemers moet deelnemen aan vormingsinitiatieven.

Levenslang leren is volgens de experts iets waarin Vlaanderen erg achterop loopt in Europa, zodat maatregelen uitgewerkt dienen te worden om dit te ondersteunen.

1. Welke beleidsinitiatieven heeft de minister genomen om tegemoet te komen aan dit advies en om levenslang leren te stimuleren? Worden er inspanningen geleverd om vormingsinitiatieven uit te werken of mee te ondersteunen? Zo ja, welke?

2. Heeft er inmiddels een evaluatie plaatsgehad? Zo ja, wat zijn de resultaten? Is de vooropgezette doelstelling voor 2003 verwezenlijkt?

Zo neen, wanneer gebeurt deze evaluatie?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming (vraag nr. 146).

Antwoord

Vraag 1 : Beleidsinitiatieven inzake levenslang leren

Essentie : er zijn ontzettend veel initiatieven, waarvan de meest recente en meest belangrijke : de op-

start van de opleidingscheques voor werknemers en het voorontwerp van decreet omtrent titel van beroepskwaamheid.

Het belang dat de Vlaamse overheid hecht aan levenslang leren, wordt weerspiegeld in een aantal specifieke doelstellingen rond leren, basisvaardigheden en competenties die opgenomen zijn in het Pact van Vilvoorde, namelijk:

- Vlaanderen is in 2010 verder geëvolueerd naar een lerende samenleving. Het levenslang en levensbreed leren is ingebed in de samenleving. Minstens 10% van de Vlaamse inwoners tussen 25 en 65 neemt deel aan permanente vorming. Een lerende samenleving erkent ook dat competenties, waar en hoe men ze ook verwerft, evenwaardig worden erkend ;
- in 2010 is het aantal functioneel geletterden en het aantal personen met ICT-vaardigheden gestegen tot meer dan driekwart van de bevolking. Het aantal jongeren dat de school verlaat zonder voldoende startkwalificaties voor de arbeidsmarkt en de samenleving, is tegen dan minstens gehalveerd.

Tegen 2010 is het onderwijs meer gedemocratiseerd. De dualisering van de samenleving wordt bestreden door de toegang tot leerinitiatieven aan iedereen te garanderen en door het gehele leerproces effectief en efficiënt ongelijke kansen aan te pakken.

(ICT : informatie- en communicatietechnologie – red.)

Het actieplan "een leven lang leren in goede banen" was een eerste en belangrijke aanzet tot de uitbouw van een gemeenschappelijk, gecoördineerd en geïntegreerd beleid inzake levenslang leren (LLL). Het op 7 juli 2000 door de Vlaamse regering goedgekeurde actieplan reikt de bouwstenen aan die gestalte geven aan het recht op een leven lang leren. Dit recht op een leven lang leren wordt in het actieplan systematisch geconcretiseerd en vertaald naar :

- (1) het recht op informatie, begeleiding en advies,
- (2) het recht op geregeld terugkerende leerperiodes,
- (3) het recht van het individu om te participeren aan de ontwikkeling van het beleid inzake een leven lang leren,

- (4) het recht om zijn/haar ervaring te laten erkennen.

De acties en maatregelen vanuit de bevoegdheden Werkgelegenheid en Beroepsopleiding moeten tegen deze achtergrond begrepen worden.

1. Financiële stimuli

1.1 Gericht op bedrijven (werkgevers)

1.1.1 Opleidingscheques voor bedrijven

- Start : op 14 december 2001 keurde de Vlaamse regering de maatregel “opleidingscheques” goed, de maatregel werd gelanceerd op 5 februari 2002.

- Achtergrond :

Vlaamse ondernemingen investeren beduidend minder in permanente vorming dan buitenlandse ondernemingen ;

vooral kleine en middelgrote ondernemingen doen te weinig om het vormingspeil van zowel werknemers als zaakvoerders op niveau te houden.

- Opzet : een onderneming mag per kalenderjaar 200 opleidingscheques aankopen. Per cheque van 30 euro betaalt de overheid de helft. Per bestelling moeten minstens 10 cheques (ter waarde van 30 euro) besteld worden.
- Eind 2002 had men ongeveer 745.000 cheques uitgegeven, wat overeenkomt met ongeveer 25% van het totale budget van 3 miljoen cheques.

Ten opzichte van vorig jaar is een groter bereik vast te stellen : eind augustus 2003 werden 655.000 cheques besteld (t.o.v. voorgaande jaar - rekening houdende met opstart in dat jaar in maand februari zat men aan - 420.000); verwacht kan worden dat dit tegen eind september opklimt tot 755.000; indien de groei continueert, zou men het cijfer van 1 miljoen cheques kunnen bereiken. Dit is nog steeds aanzienlijk minder dan de 2,3 miljoen cheques die beschikbaar zijn.

1.1.2 Vernieuwd Hefboomkrediet (ESF)

- Start : lancering in eerste kwartaal van 2003 .
- Recente ontwikkeling : twee maatregelen komen in aanmerking voor subsidiëring:

vraaggerichte opleidingen, die bij voorkeur gericht zijn naar kansengroepen, het ontwikkelen van ICT-vaardigheden en het bevorderen van diversiteit ;

projecten die een strategisch opleidingsbeleid in het bedrijf mogelijk maken (bv. opleidingsbehoefte detectie).

Een combinatie van Vlaamse middelen vanuit het hefboomkrediet en Europese middelen vanuit ESF (*Europees Sociaal Fonds – red.*). De middelen zijn aanzienlijk en worden elk jaar overbevraagd.

1.2 Gericht op individuen

1.2.1 Opleidingskrediet

Doel : Individuen de kans geven om hun loopbaan tijdelijk te onderbreken om tijd te investeren in het volgen van opleiding.

1.2.2 Bijblijfrekening – een proefproject

- Start : eind september 2002 gingen een viertal proefprojecten (VDAB, Vitamine W, Tau-groep en IVOC) met betrekking tot de bijblijfrekening van start (*VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding ; IVOC : Instituut voor Vorming en Onderzoek in de Confectie – red.*).
- Achtergrond : systemen van cofinanciering verkennen, nagaan of een Bijblijfrekening een geschikt instrument is om individuen aan te zetten hun loopbaan in de hand te nemen en zich verder te ontwikkelen door het volgen van opleiding.

De doelstelling van een Bijblijfrekening is het verhogen van de inzetbaarheid en de mobiliteit van de werknemer door hem/haar een rekening aan te bieden die gebruikt kan worden voor het bekostigen van opleiding en/of loopbaanadvies. De overheid biedt de werknemer een soort

"rugzak" voor het aankopen van scholing, nu meteen of later als hij opleidingsnoden ervaart.

De Bijblijfrekening wil inwerken op de financiële barrière die werknemers ervan weerhoudt deel te nemen aan opleiding.

– Opzet

De vier betrokken organisaties stellen in totaal een 400-tal rekeningen voor het volgen van een opleiding (gericht op brede inzetbaarheid) en/of loopbaanadvies ter beschikking. Elke rekening bedraagt 1.000 euro (eventueel aangevuld met bijdragen van de werknemer, de sector of het bedrijf). Deze rekening kan door de werknemer zowel voor directe kosten (inschrijvingsgeld, cursusmateriaal) als voor indirecte kosten (kinderopvang, vervoer) ingezet worden. De werknemer stapt vrijwillig in het systeem en beslist zelf over de uitbesteding van zijn rekening. Hij wordt hierin wel begeleid vanuit het project (uitgifte van de rekening wordt bij voorkeur gekoppeld aan een persoonlijk ontwikkelingsplan, loopbaanadviesing of leerbegeleiding).

De organisaties bereiken een verschillende doelgroep (meestal kansengroepen) en zullen op een verscheiden manier te werk gaan.

De vier proefprojecten lopen twee jaar. De uiteindelijke evaluatie zal moeten uitmaken of de Bijblijfrekening als instrument al dan niet wordt opgenomen in het reguliere beleid.

1.2.3 Opleidingscheques voor werknemers

– Achtergrond : in het Vlaams Akkoord 2003-2004 afgesloten tussen de Vlaamse sociale partners en de Vlaamse regering op 21 maart 2003 wordt de maatregel inzake de opleidingscheque voor werknemers voorgesteld.

– Opzet

Een werknemer kan per jaar cheques ter waarde van maximaal 250 euro aankopen, op voorwaarde dat hij zelf 125 euro inbrengt. Hij brengt steeds 50% zelf in.

De cheque kan enkel voor directe kosten verbonden aan een opleiding of loopbaanbegeleiding, worden aangewend.

Opleidingen kunnen worden gevolgd bij door de overheid erkende of gesubsidieerde opleidingen of bij instellingen die door de sectorale so-

ciale partners worden beheerd. De opleiding wordt door de werknemer zelf gekozen, maar moet gericht zijn op brede inzetbaarheid van de werknemer/zelfstandige en moet leiden tot een getuigschrift. Ook loopbaanbegeleiding en EVC-procedures moeten gebeuren binnen daartoe erkende instellingen (VDAB en derden) (*EVC : erkenning verworven competenties – red.*).

Geen focus op kansengroepen. Eventuele kortingen en vrijstellingen op de eigen bijdrage kunnen – afhankelijk van doelgroep – in een latere fase en na evaluatie overwogen worden.

– Start : 1 september 2003.

– Bereik :

na vier dagen : 6.600 aanvragen, waarvan de helft vrouwen ;

in de top-drie staan cursussen informatica-bureautica, talen en technische opleidingen ;

het gevraagde budget bedraagt meer dan 870.000 euro (waarvan de helft betaald door de overheid) ;

het gemiddelde bedrag bedraagt 132 euro (indien dit zo blijft, kunnen we 53.000 mensen bedienen).

2. Flankerend beleid

2.1 Gericht op bedrijven (werkgevers)

2.1.1 Trivisi

– Doel : ontwikkelen van instrumenten, sensibiliseren en kennis delen onder andere over het thema levenslang leren. Uiteindelijk wil men een gedragswijziging doorvoeren.

– Achtergrond : Trivisi wil een platform van kenniscreatie en ervaringsuitwisseling bieden. Een ruime waaier van ondernemingen, vertegenwoordigers van NGO's, sociale partners, academici en experts nemen actief deel aan het proces, zodat een breed draagvlak aanwezig is.

Opzet

Een selectie van vier projecten, namelijk "Anders leren met een veelheid aan werkvormen" (Vlerick), "Competentiespel" (vakbonden),

"Actieleren" (Vitamine W) en "Begeleid Eleren" (Be-odl).

Deze projecten moeten leiden tot nieuwe, bruikbare tools die bedrijven en organisaties op weg naar maatschappelijk verantwoord ondernemen met een grote aandacht voor levenslang leren kunnen zetten.

2.1.2 Investors in People – een proefproject

- Start : begin 2002.
- Doel : dynamiseren van de opleiding en vorming in bedrijven en bevorderen van de kwaliteit ervan door de invoering van een kwaliteitslabel voor strategisch opleidingsbeleid heen.
- Achtergrond

Het Investors in People-label (IiP) biedt bedrijven een handig hulpinstrument om te investeren in hun personeel en (h)erkend te worden voor deze inspanningen. De twaalf criteria van het label leggen het accent op de ontwikkeling van de werknemers en de manier waarop de organisatie haar organisatorische doelstellingen met de persoonlijke doelstellingen van haar werknemers verzoent in een geïntegreerd personeels-, opleidings- en ontwikkelingsbeleid.

Op weg naar het verkrijgen van dit IiP-label zullen de bedrijven verschillende stappen moeten doorlopen, gaande van kennismaking met het label, quickscan, diagnose (hoever staat het bedrijf verwijderd van strategisch opleidingsbeleid, welke hiaten zijn er?), actieplanning, implementatie tot assessment.

- Opzet

Een proefproject waarbinnen veertien bedrijven de kans krijgen om met ondersteuning van adviseurs het IiP-label te behalen.

Selectie van 8 adviseurs : geselecteerde adviseurs volgden een opleiding in Nederland bij een door IiP erkend opleidingsinstituut.

Selectie van 14 à 15 bedrijven: een evenwichtige mix van grootte, sector, profit en non-profit.

Eigenlijke start van het IiP-doorlichtingsproces in de geselecteerde bedrijven was pas sinds februari/maart 2003.

2.2 Gericht op individuen

2.2.1 Loopbaandienstverlening – in de startblokken!

- Doel : aanreiken van een kompas aan personen bij de zoektocht naar de juiste baan, de ontwikkeling en benutting van competenties en de realisatie van blijvende inzetbaarheid.

De bedoeling van loopbaanadvies is dat mensen even stil staan bij de volgende vragen: voelt men zich goed in de job? Zoekt men naar een beter evenwicht tussen werk, gezin en andere activiteiten? Wil men zijn talenten beter benutten of verder ontwikkelen?

Door middel van loopbaanadvies krijgt het individu een houvast, zodat hij het heft in eigen handen kan nemen. Loopbaanadvies gebeurt op eigen initiatief van het individu, met het oog op zijn persoonlijke ontwikkeling.

- Achtergrond

Onderzoek : KBS Taskforce (*Koning Boudevijnstichting – red.*) rond loopbaanbegeleiding: een rapport dat het werkingskader voor de verdere uitbouw van een universeel Vlaamse dienstverlening inzake loopbaanbegeleiding uittekent. Concreet geeft men in dit rapport een advies over "waarom is loopbaanbegeleiding nodig, wat is loopbaanbegeleiding en hoe kan men via een concreet stappenplan een recht op loopbaanbegeleiding organiseren?".

Praktijkervaring : sinds 2001 zijn verschillende organisaties (VDAB en derden) reeds aan de slag gegaan met het aanbieden van loopbaanbegeleiding. De bedoeling is uit deze projecten te leren en het instrument loopbaanadvies zo vanuit praktijkervaringen verder gestalte te geven.

- VDAB-competentiecentra: 18 loopbaanadviseurs gingen van start. Op enkele maanden tijd ontving men 540 vrijblijvende adviesvragen en 1015 specifieke loopbaanvragen. Meer dan 733 mensen zijn in effectieve begeleiding gestapt, waarvan een 386-tal ze volledig hebben afgerond.
- Binnen het hefboomkrediet in combinatie met ESF werden in 2001 en 2002 verschillende projecten bij derden goedgekeurd. In de oproep van 2001 werden 14 projecten goedgekeurd, in de oproep van 2002 5 projecten.

- Recente en te verwachten ontwikkeling

Uittekenen van een Vlaams beleidskader dat gestalte geeft aan het recht op loopbaandienstverlening. Dit Vlaams beleidskader wordt momenteel volop bediscussieerd en ligt momenteel voor binnen Vesoc (*Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). Verwacht wordt dat het in werking zal treden vanaf januari 2004.

2.2.2 Erkenning verworven competenties

- Doel : stapsgewijs gestalte geven aan EVC door het opstarten van concrete proefprojecten en het gaandeweg ervaring opdoen met EVC-praktijken. Het erkennen van kennis en competenties die ook via informele circuits verworven worden, is in Vlaanderen immers een nog maar beperkt ontwikkeld terrein.

- Achtergrond

Denktank : "Ruim baan voor competenties, advies voor een model van (h)erkenning van verworven competenties in Vlaanderen : beleidsconcept en aanzet tot operationalisering".

Project EVC binnen DIVA :

- lanceren van een projectoproep (tweemaalig) ;
- opvolgen van goedgekeurde projecten :

EVC in de buitenschoolse kinderopvang (VIVO) ;

volwaardig evenwaardig: naar een formele (h)erkenning van EVC (Katholieke Hogeschool Leuven) ;

EVC voor nieuwkomers (VDAB) ;

ontwikkelen, toetsen en evalueren van een EVC-procedure voor gidsen en reisleiders (Toerisme Vlaanderen) ;

competent inspelen op competenties van laaggeschoolden (VOCB Mechelen).

- Opvolgen van onderzoek naar de mogelijkheid over de invoering van een gemeenschappelijke portfoliomethode en naar de eenvormigheid van leerbewijzen :

organisatie van een Vlaamse EVC-dag (voorjaar 2004) om de EVC-problematiek/methodiek aan bekendheid te laten winnen.

(DIVA : *Dienst Informatie, Vorming en Afstemming* ; VIVO : *Vlaams Instituut voor Vorming en Opleiding in de Social Profit* ; VOOB : *Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie – red.*)

- Recente ontwikkeling

Overstijgen van het projectmatige en openen van een recht om zijn competenties, waar ook verworven, te certificeren. Hiervoor werd een voorontwerp van decreet "Titel van beroepsbekwaamheid" uitgewerkt.

De belangrijkste basisbeginselen en bouwstenen uit dit voorontwerp zijn de volgende.

Ieder individu heeft het recht om zijn competenties door een bevoegde instantie te laten erkennen door middel van een titel van beroepsbekwaamheid.

Dit recht gaat zowel over het erkennen van competenties die verworven zijn door formeel leren, als over het erkennen van competenties die verworven zijn door non-formeel leren.

Ieder kan op eigen initiatief de erkenningsprocedure starten.

De erkenningsprocedure bestaat uit volgende stappen :

- herkennen: een individu wordt begeleid in het zich bewust worden van de competenties die hij bezit en vervolgens worden deze competenties nauwkeurig opgelijst (resultaat is een portfolio) ;
- beoordelen: de opgelijste competenties worden afgewogen aan een bepaalde standaard (afgeleid uit beroepsprofielen) ;
- erkennen: het toekennen en uitreiken van de titel van beroepsbekwaamheid.

Dit voorontwerp van decreet is reeds principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering.

Vraag 2 : evaluatie – resultaten

Essentie :

- jaarlijks is er een evaluatie of een update van het actieplan "een leven lang leren in goede banen"; begin volgend jaar verschijnt ook voor het eerst een jaarboek omtrent leren in Vlaanderen

- in het Pact van Vilvoorde engageerden de sociale partners en de Vlaamse regering zich tot een deelname van 10% van de beroepsbevolking. Voor het eerst sinds jaren is er een lichte daling merkbaar van de opleidingsparticipatie, vooral bij de werknemers. Dit is het resultaat van een dalende conjunctuur en het feit dat werkgevers hun opleidingsinspanningen hebben teruggeschroefd.

Recentelijk werd binnen de administratie Werkgelegenheid een grondige en globale evaluatie van de verschillende maatregelen gemaakt (nota "stand van zaken actieplan een leven lang leren in goede banen").

Alle maatregelen worden bovendien permanent opgevolgd en geëvalueerd binnen stuurgroepen, samengesteld uit vertegenwoordigers van de kabinetten, de sociale partners en experts. In dit verband kan onder meer melding worden gemaakt van de Stuurgroep Bijblijfrekening, de Trivisi-stuurgroep, de Stuurgroep Investors in People en de Werkgroep EVC.

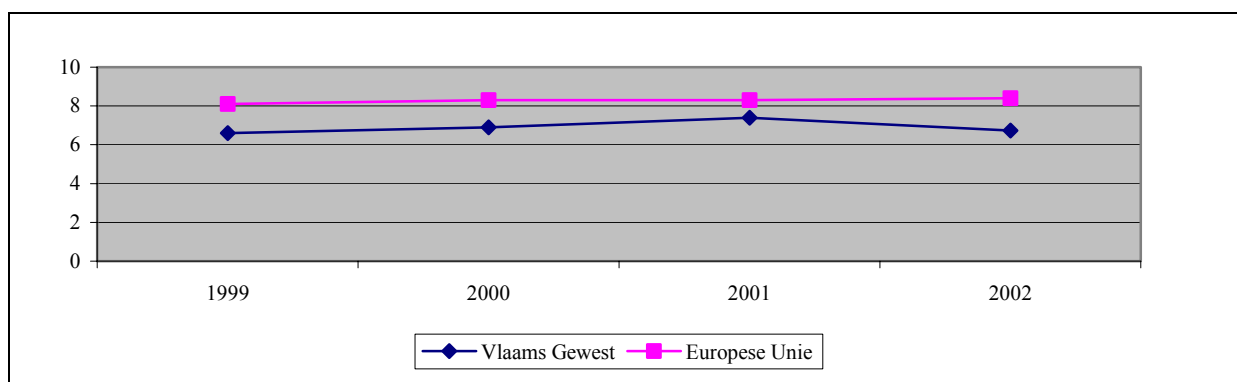
Daarnaast worden de verschillende maatregelen ook jaarlijks geëvalueerd in het kader van het Strategisch Plan Werkgelegenheid "Monitoring van de beoogde beleidseffecten". Cijfers over de opleidingsparticipatie van volwassenen zijn verder

onder meer ook terug te vinden in het Jaarboek "De arbeidsmarkt in Vlaanderen" van het Steunpunt WAV (*Werkgelegenheid, Arbeid en Vorming – red.*). Deze documenten worden jaarlijks aan de leden van de betrokken commissie in het Vlaams Parlement bezorgd.

Uit de meest recente "Analyse van de Vlaamse werkgelegenheidstoestand en de recente socio-economische vooruitzichten op middellange termijn" van de administratie Werkgelegenheid, gebaseerd op de Arbeidsmarktflitsen van het Steunpunt WAV, blijkt dat de opleidingsparticipatie in 2002 daalde tot 6,7%. In dit verband wordt onder meer het volgende gesteld:

"Tussen 1999 en 2001 nam de opleidingsparticipatie van volwassen inwoners geleidelijk toe van 6,6% tot 7,4% (zie figuur 1). Anno 2002 zijn we echter terug bij af: opnieuw zijn er minder dan 7 op 100 inwoners tussen 25 en 64 jaar die deelgenomen hebben aan een bijkomende opleiding tijdens een referentieperiode van 4 weken. Het verloop van de opleidingsparticipatie in de Europese Unie is veel gematigder, en dankzij de zeer lichte jaarlijkse toename eindigt de globale Europese Unie in 2002 toch iets hoger dan in 1999. De achterstand van het Vlaams Gewest op het Europees gemiddelde is in 2002 dan ook opgelopen.

Figuur 1 : Opleidingsparticipatie van inwoners tussen 25 en 64 jaar (Vlaams Gewest en Europese Unie; 1999-2002, referentieperiode van 4 weken)

Bron: NIS EAK, Eurostat LFS (Bewerking Steunpunt WAV)

De daling van de opleidingsparticipatie in Vlaanderen tussen 2001 en 2002 situeert zich uitsluitend bij de mannen (die vaker in conjunctuurgevoelige sectoren werken) en jongvolwassenen (-1,8 procentpunten). De Nationale Bank van België stelde op basis van sociale balansgegevens al in 2001 een breuk vast in de trend van bestendige toename van de opleidingsinvesteringen in bedrijven. De kans is reëel dat bedrijven die het economisch moeilijker hebben, als eerste gaan snoeien in opleidingsinvesteringen.

De groep die zich het sterkst manifesteert op de opleidingsmarkt (jongvolwassenen) krijgt de zwaarste klappen in 2002. Ook dit kan wijzen op een zekere impact vanuit de bedrijfswereld. De relatief hoge opleidingsparticipatie van jongvolwassenen (25-29 jaar) kan immers gelinkt worden met

arbeidsmarktintrede en jobmobiliteit: twee fenomenen die bedrijven er vaak toe brengen om (nieuw) personeel bij te scholen. Als gevolg van het slabakkend aanwervingsbeleid tijdens de recente laagconjunctuur neemt echter de arbeidsmarktintrede en allicht ook de jobmobiliteit af. Ook voor personen tussen 30 en 49 jaar neemt de opleidingsparticipatie nog aanzienlijk af. Enkel bij de 50-plusers, die amper deelnemen aan bijkomende opleidingen, kunnen we spreken van een stabilisatie. Gemiddeld in de Europese Unie gaat geen enkele van de besproken groepen erop achteruit, maar van een echte stijging is ook geen sprake."

Tabel 1 : Opleidingsparticipatie van inwoners tussen 25 en 64 jaar naar geslacht en leeftijd (Vlaams Gewest en Europese Unie; 2001-2002, referentieperiode van 4 weken)

	Vlaams Gewest		Europese Unie	
	2002 (%)	Evolutie 02/01 (ppn)	2002 (%)	Evolutie 02/01 (ppn)
Totaal (25-64 jaar)	6,7	-0,7	8,4	0,1
Geslacht				
Man	6,6	-1,4	7,8	0,0
Vrouw	6,9	0,1	9,0	0,2
Leeftijd				
25-29 jaar	11,4	-1,8	18,8	0,2
30-39 jaar	8,4	-0,7	9,8	0,1
40-49 jaar	7,0	-0,7	7,4	0,2
50-64 jaar	3,5	-0,1	4,1	0,1

Bron: NIS EAK, Eurostat LFS (Bewerking Steunpunt WAV)

(ppn : procentpunten – red.)

Dat het belang van permanente vorming ook bij ondernemingen steeds meer doordringt, mag blijken uit de cijfers die hierover beschikbaar zijn. Zo leert de tweede "Continual Vocational Survey" (Buyens & Wouters, 2002) dat het aantal vormingsbedrijven (bedrijven die hun personeel opleiding aanbieden) sterk is toegenomen in de periode 1993-1999: van 47% tot 70%. Dit zijn echter Belgische cijfers, die niet mogen doorgetrokken worden naar de Vlaamse context. Toch tonen ze aan dat de vormingsinspanningen van Belgische ondernemingen sterk zijn toegenomen. Wanneer we echter

naar de vormingsinspanningen op financieel vlak kijken, krijgen we een iets ander beeld: de Belgische cijfers liggen dan nog steeds aan de lage kant (VEV, 2002; Buyens & Wouters, 2002).

In PASO-onderzoek werd een bredere definitie van opleiding gehanteerd (ook interne opleiding op de werkplek werd opgenomen) (PASO : Panel Survey of Organizations in Flanders – red.). Uit deze data blijkt dat in 2002 gemiddeld ongeveer één op twee werknemers een opleiding volgde in organisaties met 10-199 werknemers.

Wanneer we kijken naar het aantal vormingsorganisaties (d.w.z. het aantal vestigingen die in 2001 in één of andere vorm van opleiding voorzagen), dan zien we dat er bij grotere organisaties meer vormingsorganisaties zijn (zie tabel).

Tabel 2: Aandeel vormingsorganisaties, opgedeeld naar hoofdactiviteit van de vestiging (Vlaams Gewest, 2001)

Hoofdactiviteit	Aandeel organisaties			
	Geen	Intern	Extern	Intern en extern
Chemie, Voeding, Energie	24,3	16,8	9,6	49,4
Metaal en Elektronica	14,9	5,3	1,1	78,7
Overige Industrie	24,2	0,8	13,8	61,2
Bouw	39,5	2,7	18,4	39,4
Handel, Distributie, Horeca	20,0	14,8	10,3	55,0
Financiële en zakelijke dienstverlening	15,3	16,9	8,3	59,5
Openbaar Bestuur en Gemeenschapsvoorzieningen	5,5	3,0	8,4	83,2
Gezondheidszorg	0,0	0,4	12,2	87,4
Onderwijs	4,5	4,6	14,7	76,2
Totaal	18,1	9,8	10,8	61,4

* Organisaties met 10 werknemers of meer, gewogen naar grootte en sector (N=1.189).

Bron : gegevens berekend op basis van PASO 2002

Dat bij organisaties met minder dan 10 werknemers slechts 47,7% in 2001 in één of andere vorm van opleiding voorzagen, is een belangwekkende constatering, omdat zij een niet onbelangrijk deel van het totaal aantal Vlaamse vestigingen uitmaken (80%).

Uit de PASO-data blijkt ook een onderscheid tussen private en niet-private organisaties. Deze laatste groep scoort significant hoger op opleiding. Bij de micro-organisaties tekenen we een aandeel op van 76,1% vormingsorganisaties in de publieke en

semi-publieke sector (versus 46,44% bij de private vestigingen).

Ook de hoofdactiviteit van de organisaties blijkt impact te hebben op het aandeel vormingsorganisaties (zie tabel 2). Hierbij blijkt dat de bouw en een aantal organisaties uit de industrie beduidend minder in opleiding voorzien. De sectoren Gezondheidszorg, Onderwijs en Openbaar Bestuur en Gemeenschapsvoorzieningen scoren het best qua opleiding.

Tabel 3: Aandeel vormingsorganisaties (Vlaams Gewest, 2001)

Grootte-klasse	Vormingsorganisaties zoals aangegeven door de respondent	Vormingsorganisaties gecorrigeerd voor vestigingen die 100% van de opleidingsuren besteedden aan interne "on the job" opleiding
1-9 werknemers	47,7	40,1
10-49 werknemers	77,9	70,8
50-99 werknemers	96,8	93,5
100-199 werknemers	99,1	98,6
200 werknemers en meer	99,6	99,3

* Gewogen naar grootte en sector (N=1 649; N<10=460; N>10=1 189).

Bron : gegevens berekend op basis van PASO 2002

Tot slot blijkt dat in de gemiddelde organisatie iets meer dan 40% van de uitvoerenden en leidinggevenden opleiding krijgt. Bij de groep ondersteunende medewerkers daalt dit percentage met 10

%. Maken we een onderscheid naar grootteklasse, dan blijkt het percentage werknemers dat opleiding krijgt te stijgen per grootteklasse, en dit voor alle personeelscategorieën.

Tabel 4 : Algemene participatiegraad per personeelscategorie en per grootteklasse – vormingsorganisaties (Vlaams Gewest, 2001), in %

Grootteklasse	Personeelscategorie			Gemiddelde
	Uitvoerend personeel	Ondersteunend personeel	Leidinggevend personeel	
10-49 werknemers	51,6	39,1	59,2	50,1
50-99 werknemers	52,3	42,1	50,9	50,2
100-199 werknemers	52,9	44,7	60,7	51,6
200 werknemers en meer	64,5	49,6	62,6	61,4
Totaal	57,9	45,3	59,5	55,5

* Organisaties met 10 werknemers en meer, gewogen naar sector per grootte (voor organisaties waarvoor we zowel gegevens hebben over de participatiegraad als over de aantallen naar personeelscategorie – N=859).

Bron : gegevens berekend op basis van PASO 2002

Ten slotte kan ik nog meedelen dat er in het najaar in verband met levenslang leren twee nieuwe Viona-onderzoeken zullen worden opgestart, met name "De opleidingsmarkt in Vlaanderen" (Vlerick School) en "De kosten en baten van deelname aan arbeids-marktgerelateerde opleiding vanuit het perspectief van de deelnemer" (HIVA). Eén van de onderzoeksvragen in het eerste onderzoek zal onder meer peilen naar de inspanningen van de overheid en de impact hiervan, terwijl in het tweede onderzoek onder meer de opbrengstvoeten van investeringen in opleiding zullen worden onderzocht. (*Viona : Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsrapportering ; HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*)

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : blz. 368 – red.)

Vraag nr. 85
van 10 juli 2003
van de heer JAN LOONES

Motorhomes – Standplaatsen

De parkeerproblematiek van kampeerautogebruikers is reeds goed bekend : ze vinden geen geschikte parkeerplaats, waardoor ze her en der verspreid parkeren op plaatsen waar het niet toegelaten is.

Terzake heb ik de minister al diverse keren gewezen op de nood aan een oplossing.

Cijfers van een onderzoek onder de kampeerauto-gebruikers, uitgevoerd door Westtoer (West-Vlaams Provinciebedrijf voor Toerisme en Recreatie), tonen de nood aan van een specifiek soort parkeerplaatsen voor kampeerauto's (Campingfederatie CKVB – Recrea Magazine 4 juni 2003). Voor deze cijfers verwijs ik naar het eindrapport "Onderzoek bij de gebruiker van kampeerauto's aan de Vlaamse Kust, zomer 2002" van Westtoer.

Nu verneem ik dat er een akkoord op komst is waarin door Toerisme Vlaanderen een nieuwe "vierde" terreinsoort zou worden gecreëerd, waar bij specifieke normen worden vastgelegd voor de inrichting van parkeerplaatsen voor kampeerauto's.

Ik wijs er de minister wel op dat er nog geen voorzieningen zijn en dat deze terreinen nog moeten worden aangelegd.

1. Kan de minister de stand van zaken geven m.b.t. dit akkoord ?
2. Wanneer wordt het goedgekeurd ? Wanneer wordt het van kracht ?

3. Welke impulsen worden er vanuit de overheid gegeven aan de gemeenten of privé-uitbaters ter uitvoering van dit akkoord ?
4. Is er terzake in financiële steun voorzien ?

Antwoord

1. Hoewel kampeerauto's nu reeds terecht kunnen op campings, blijken heel wat kampeerautogebruikers naast de weg of op parkings te overnachten.

Het onderzoek naar deze problematiek gedurende de afgelopen maanden heeft geleid tot een voorstel van wijziging van het besluit betreffende de exploitatie van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven en het besluit tot vaststelling van de specifieke brandveiligheidsnormen op die terreinen.

Met dit besluit wil ik enerzijds de veiligheid van de kampeerautogebruikers verzekeren en anderzijds aan het gebrek aan specifieke plaatsen en voorzieningen voor kampeerauto's in Vlaanderen tegemoetkomen.

Het besluit regelt hoofdzakelijk de invoering van een nieuwe, vierde vergunningplichtige terreinsoort voor openluchtrecreatieve verblijven. Deze kampeerautoparken dienen minder faciliteiten aan te bieden dan de kampeerterreinen en kampeerverblijfparken. Ze moeten evenwel beschikken over een automatisch betalingssysteem met betalingsbewijs en voldoen aan een aantal specifieke brandveiligheidsnormen en basishygiënevoorwaarden. Voor extra voorzieningen kunnen kampeerautogebruikers nog altijd terecht op vergunde kampeerterreinen en kampeerverblijfparken, die met dit besluit tevens de mogelijkheid krijgen in kampeerautoplaatsen te voorzien.

Dankzij deze aangepaste wetgeving kunnen er, mits een minimale investering vanwege de initiatiefnemer, overnachtingsplaatsen gecreëerd worden in de buurt van toeristische trekpleisters voor de groeiende groep toeristen die gebruikmaken van een kampeerauto als reisformule.

Zowel privé-personen, rechtspersonen als een gemeente kunnen het initiatief nemen tot de inrichting van een kampeerautopark.

2. Op mijn voorstel keurde de Vlaamse regering op 4 juli 2003 bedoeld ontwerp van besluit voor de inrichting van kampeerautoparken principieel goed. De Raad van State heeft reeds op 21 augustus 2003 omtrent dit ontwerp zijn advies gegeven.

Nadat het ontwerp van besluit mogelijk aangepast is op basis van de uitgebrachte adviezen, zal het ter definitieve goedkeuring geagendeerd worden op de Vlaamse regering.

Het besluit zal in werking treden de tiende dag na bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. Het besluit zal evenwel voorzien in een overgangsmaatregel die bepaalt tegen welke datum de kampeerautoparken over de nodige exploitatievergunning dienen te beschikken.

- 3 en 4. Binnen het premiebesluit van 8 juni 1999 kan Toerisme Vlaanderen momenteel enkel een premie toekennen aan uitbaters van kampeerterreinen en kampeerverblijfparken die op hun terrein kampeerautoplaatsen wensen aan te leggen. Momenteel kan Toerisme Vlaanderen geen premie toekennen voor de inrichting van kampeerautoparken.

Ik heb echter mijn diensten reeds opdracht gegeven dit te onderzoeken.

Vraag nr. 90 van 7 augustus 2003 van de heer JOHAN MALCORPS

Recreatieve fietsroutes – Onderhoud bewegwijzering

Er werden de laatste tijd heel wat inspanningen gedaan om de bewegwijzering op landelijke fietsroutes (bv. de LF2- en LF5-borden) te vernieuwen. Toch blijven er hier en daar problemen met het onderhoud ervan op recreatieve fietsroutes. Zo bijvoorbeeld op de landelijke fietsroutes in het Antwerpse.

Uit navraag blijkt dat Toerisme Vlaanderen niet in staat is om ontbrekende of beschadigde wegwijzers binnen zestig dagen te herstellen (zelfs niet in het toeristische hoogseizoen) omdat het contract met de aannemer niet in deze clause voorziet. Met andere woorden, de aannemer krijgt zestig dagen de tijd, ook al rijden er ondertussen honderden fietsers de verkeerde richting uit.

1. Kan de minister vice-president meedelen hoeveel middelen op dit ogenblik beschikbaar zijn om dit soort herstellingen uit te voeren ?
2. Hoeveel tijd vergt het gemiddeld om een defec-te of onleesbaar gemaakte wegwijzer te herstellen ?
3. Hoe verklaart de minister de vertragingen ?
4. Kan dit echt niet verholpen worden ? Kan men bij Toerisme Vlaanderen zelf niet in een onderhoudsploeg voorzien ?

Of zijn er terzake andere afspraken nodig met Openbare Werken of de provincies ?

Antwoord

1. Momenteel is nog een bedrag van € 405.011,52 beschikbaar voor het groot onderhoud van het LF-netwerk. Het klein onderhoud gebeurt door vrijwilligers (peters en meters). In opdracht van Toerisme Vlaanderen coördineert Grote Routepaden deze peterwerking. (*LF : landelijke fietsroute – red.*)
2. De tijd om een bewegwijzeringsbord te herstellen, hangt af van de aard van de werken. Voor het klein onderhoud van de routes werkt Toerisme Vlaanderen met een systeem van peters. Peters zijn vrijwilligers die tweemaal per jaar controleren of er al dan niet bewegwijzeringsborden ontbreken of beschadigd zijn op de LF-route. Tijdens hun inspectie vervangen zij direct de beschadigde of ontbrekende borden en/of hangen de borden recht. De peters en meters kunnen putten uit de voorraad LF-borden die in elke provincie ter beschikking is. De borden worden ook schoongemaakt door de peters en meters.

Grote onderhoudswerken besteedt Toerisme Vlaanderen uit aan twee aannemers en de gunning van de opdracht loopt via een openbare aanbesteding. Grote onderhoudswerken omvatten onder andere de plaatsing van nieuwe of ontbrekende borden en de sanering van beschadigde borden en palen.

Zoals bepaald in het bestek, moet de aannemer binnen acht kalenderdagen volgend op de datum van de bestelbrief, starten met de werken. Hij heeft tien kalenderdagen, volgend op de datum van aanvang, de tijd om de layoutfilm voor de bewegwijzeringsborden te leveren. De

bewegwijzeringsborden moeten worden geleverd en geplaatst twintig werkdagen volgend op de goedkeuring van de lay-out van de borden door Toerisme Vlaanderen.

3. De vertragingen zijn te wijten aan de bouwvakantie en aan een aannemer die de uitvoeringstermijn overschrijdt.
4. Toerisme Vlaanderen kan niet in een eigen onderhoudsploeg voorzien. Er wordt wel gezocht naar een meer operationeel alternatief.

Vraag nr. 91 van 7 augustus 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

VDAB-opleidingen – Vrouwelijke vluchtelingen

Uit het onderzoek "De leefsituatie en maatschappelijke positie van vrouwelijke vluchtelingen in België" (Young Women's Christian Association – Antwerpen, november 2001) werden een aantal besluiten en aanbevelingen geformuleerd voor genderbenadering.

Eén van de aanbevelingen is de "toegang tot opleidingen" bewaken. De traditionele rolverdeling tussen man en vrouw speelt immers een rol bij de toegang van vrouwelijke vluchtelingen tot opleidingen. Bij aankomst wordt er vaak binnen het vluchtelingenbeleid beslist dat eerst de man een opleiding volgt of werk zoekt, terwijl de vrouw de zorg voor de kinderen opneemt. Niettemin vinden vrouwen vroeg of laat de weg naar het opleidingscircuit, hoewel zij dan weer voortijdig zullen afhaken wegens gezondheidsproblemen, zwangerschap of gebrek aan kinderopvang.

Tewerkstelling is nochtans belangrijk voor de integratie van de vrouw en het gezin.

Mag ik de minister vice-president vragen welke specifieke afspraken hij maakte om het vroegtijdig afhaken van deelname aan VDAB-opleidingen door vrouwelijke vluchtelingen aan te pakken ?

Antwoord

De VDAB beschikt niet over specifieke gegevens van vluchtelingen. De gegevens met betrekking tot opleidingen van vrouwelijke werkzoekenden met niet-EU-nationaliteit benaderen het best de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

Er bestaan procedures om het (voortijdig) afhaken van cursisten, dus ook vrouwelijke vluchtelingen, te beperken.

Er is een grondige screening vooraleer iemand tot een opleiding wordt toegelaten. Daarnaast is er tijdens de opleiding en de daaropvolgende toeleiding naar werk een vertrouwenspersoon (de trajectbegeleider) die de cursist volgt en motiveert. Bij vreemdelingen is dit meestal iemand die met hun specifieke problematiek vertrouwd is. Ook het instructiepersoneel heeft een belangrijke motiverende rol tijdens de opleiding.

Uit de cijfergegevens blijkt dat de toegang tot opleidingen geen probleem vormt. Ze zijn oververtegenwoordigd. Uit het overzicht blijkt dat 40% van de gevolde opleidingen wel taallessen zijn.

Qua uitstroom zijn de resultaten voor vrouwelijke niet-EU-werkzoekenden 10% slechter dan het gemiddelde.

**Vraag nr. 93
van 27 augustus 2003
van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY**

Buitenschoolse kinderopvang – Uitbreiding

In de beslissingen van de raad van bestuur van Kind en Gezin lezen we dat de raad van bestuur op 9 juli 2003 een principiële toestemming met subsidiegarantie verleende aan een hele reeks initiatieven buitenschoolse opvang (IBO). De beslissing gaat in op 1 augustus 2003.

De lijst van IBO's die geen principiële toestemming kregen, is eveneens opgenomen en is minstens dubbel zo lang.

De noden zijn duidelijk groter dan de verdeling van plaatsen die door Kind en Gezin werd gedaan. Heel wat uitbreidingsdossiers zijn nog niet ingewilligd, maar tonen wel de grote noodzaak aan buitenschoolse kinderopvang aan. Als er niet snel een oplossing komt voor de tekorten, zullen de problemen in de kinderopvang nog groter worden.

De uitbreiding is een positieve zaak, maar naar verluidt is er op dit ogenblik nog geen protocol afgesloten tussen Kind en Gezin en de minister van Werkgelegenheid om gesubsidieerde contractuelen (gesco's) (Weerwerkers) aan te werven voor de opvang van de kinderen. Zolang dat protocol er niet

is, kan moeilijk gestart worden met de voorbereidingen en de uiteindelijke kinderopvang.

1. Wanneer zal de minister het protocol met Kind en Gezin ondertekenen, zodat uiteindelijk van start kan worden gegaan met de buitenschoolse opvang ?
2. Zijn met de beslissing van de raad van bestuur van Kind en Gezin van 9 juli 2003 alle middelen van tewerkstelling bestemd voor kinderopvang uitgeput ? Zo ja, hoe werden deze verdeeld ? Aan welke IBO's werden de middelen/gesco's toegewezen ? Welke verdeelsleutel werd hiervoor gehanteerd ? Over hoeveel middelen/tewerkstellingsplaatsen gaat het ? Wat is de verdeling per provincie ?

Zo neen, welke middelen denkt de minister hiervoor nog te kunnen inzetten ? Welke parameters of criteria hanteert de minister voor de verdeling van deze extra middelen van tewerkstelling voor kinderopvang ? Welke initiatieven buitenschoolse opvang komen hiervoor in aanmerking ? Heeft de minister hierover overleg met Kind en Gezin ? Hebben de aanvragers die geen principiële toestemming hebben gekregen voorrang ? Hoe en wanneer wordt een en ander geformaliseerd ?

Antwoord

1. Ik heb op 10 september laatstleden beslist inzake de door de raad van bestuur van Kind en Gezin principiële erkende initiatieven buitenschoolse kinderopvang.
2. Kind en Gezin beslist niet over de middelen van tewerkstelling. Onduidelijk is of de raad van bestuur van 9 juli 2003 haar subsidiemiddelen terzake heeft uitgeput.

Tot op heden heb ik nog geen beslissing genomen inzake niet-erkende initiatieven. Indien ik dit doe, ben ik gebonden aan de normale criteria van de Weerwerkgesco's.

**Vraag nr. 94
van 27 augustus 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalgebruik sociale betrekkingen – Vertalingen

Artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, bepaalt dat onder bepaalde voorwaarden werkgevers bescheiden en documenten bestemd voor het personeel kunnen vertalen in één of meer talen. Deze regeling dient op schrift te worden gesteld. Dit laatste dient bovendien binnen de maand te worden overgezonden aan de afdeling Inspectie Werkgelegenheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Kan voor het jaar 2002 een overzicht worden gegeven van de bedrijven die van deze mogelijkheid gebruik hebben gemaakt, met vermelding voor elk bedrijf van :

- naam ;
- vestigingsplaats ;
- wie de vertaling heeft gevraagd (ondernemingsraad, syndicale afvaardiging, syndicaal afgevaardigde, met vermelding of er eenparigheid was in de eerste twee gevallen, en in het laatste geval van het syndicaat waartoe de syndicaal afgevaardigde behoort) ;
- de talen waarvoor vertaling werd gevraagd ;
- het aantal personeelsleden per taalgroep waarvoor dit werd gevraagd en het totale aantal werknemers ;
- hoelang deze regeling al van kracht is en of zij jaarlijks correct werd hernieuwd ?

Antwoord

Tijdens het jaar 2002 heeft enkel het bedrijf Zenitel gebruikgemaakt van artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

- Naam bedrijf : Zenitel Belgium NV.
- Vestigingsplaats : Zellik.
- Aanvrager vertaling: eenparig door ondernemingsraad.
- Talen waarvoor vertaling gevraagd : Frans.

- Aantal personeelsleden per taalgroep waarvoor dit werd gevraagd/totaalaantal werknemers: niet opgenomen.
- Van kracht sinds 2002, hernieuwing van de aanvraag in 2003.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 116
van 13 juni 2003
van mevrouw CLAUDINE DE SCHEPPER

Drugcontroles op school – Wenselijkheid

In het Puurse Sint-Jan Berchmansinstituut werd op 5 mei 2003 een drugcontrole met honden georganiseerd. De school nam hierbij zelf initiatief. Leerlingen en ouders werden verwittigd over mogelijke controles met drughonden. Er werd de nadruk op gelegd dat drugs verboden zijn en dat er zou worden opgetreden samen met de lokale politie als het probleem aanhield.

Voor de controle van deze scholieren werden "stille" drughonden ingezet. Deze honden blaffen niet, maar blijven gewoon zitten als ze iets verdachts ruiken. Op honderd leerlingen werden aldus door de honden drieëntwintig leerlingen positief bevonden. Deze leerlingen zouden drugs "gebruikt" hebben tijdens het weekend.

Graag zou ik de minister hierover volgende vragen willen stellen.

1. Hebben de drugcampagnes in bepaalde scholen dermate gefaald dat een directeur dergelijke acties laat ondernemen ?
2. Gaat de minister akkoord met dergelijke drugcontroles met honden ?
3. Wat zijn de resultaten van dergelijke drugcontroles in scholen ? Met andere woorden, heeft de minister zicht op de resultaten van gelijkaardige controles die ook in andere scholen gehouden werden ?

NB. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byt-tebier (vraag nr. 211) en Vanderpoorten (vraag nr. 116).

Antwoord

1. De actie die werd ondernomen in Puurs gebeurde op initiatief van de schooldirectie zelf.

Het zou overdreven zijn te stellen dat één dergelijk individueel probleem de mislukking inhoudt van het drugbeleid. Tegelijk denk ik dat het naïef zou zijn op korte termijn spectaculaire resultaten van het drugbeleid te verwachten. Bij de start van het overheidsbeleid rond drugpreventie in scholen was het al een grote stap om alle betrokkenen te doen inzien dat druggebruik een werkelijk probleem is, waarrond een beleid van geheimhouding misplaatst is. We moeten er dus voor opletten om scholen die tenminste de stap hebben gedaan naar openheid rond drugs, met de vinger te wijzen.

Ik voeg daaraan toe dat het federale beleid inzake drugs, waar met de recente wetswijziging een belangrijke beleidskeuze is gemaakt, voor het beleid van de gemeenschappen een belangrijke omgevingsfactor is. De zeer recente wijzigingen zullen mogelijk leiden tot nieuwe accenten in het beleid van de Vlaamse Gemeenschap, maar het is nog te vroeg om daarover uitsluitsel te geven.

2. Ten aanzien van drugs is de hoofdopdracht van het onderwijs de leerlingen op een verantwoorde wijze met genotsmiddelen te leren omgaan en hun de grenzen en gevaren daarvan te doen inzien. Met die kernopdracht in gedachten, is de aanpak die in Puurs werd gevolgd volgens mij niet aangewezen, omdat een educatieve relatie moet verlopen in een sfeer van vertrouwen en van open communicatie, waar politieacties niet meteen mee verzoenbaar zijn.

De drugcontrole met honden die door de politie werd uitgevoerd, behoort tot de normale technieken die de politie kan gebruiken. Daarin verschilt het gebruik van honden niet met de fouillering of met het doorzoeken van persoonlijke bezittingen, die niet mogelijk zijn door de school zelf en dus alleen door de politie kunnen worden uitgevoerd.

De belangrijke vraag is in welke gevallen het aangewezen is om het intern beleid, dat gericht is op informatie en preventie – maar ook op interventie, maar dan op basis van problemen die het schoolbestuur op andere dan politionele manieren heeft vastgesteld – te verlaten en een externe tussenkomst van politie en justitie moet gebeuren. Het is moeilijk dit van buitenaf te be-

oordelen. Zoals trouwens VAD (Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen) adviseert, is een intern drugpreventiebeleid op schoolniveau te verkiezen boven een tussenkomst van de politiediensten. Deze is enkel verantwoord wanneer er zich een acute probleemsituatie voordoet waarvoor het intern beleid niet geschikt is. Toch wil ik niet uitsluiten dat plaatselijke omstandigheden in Puurs een politieactie rechtvaardigen. Om evenwel met een zo groot mogelijke effectiviteit in het onderwijs een drugpreventiebeleid te kunnen voeren, kan de school een beroep doen op een netwerk rond de school (centrum voor leerlingenbegeleiding, preventiewerkers, ouders). De Vlaamse Gemeenschap sloot met ingang van 2002 een convenant met de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen – waarbij VAD de opdracht kreeg vorming, advies en informatie te verlenen aan het grote publiek en aan deskundigheidsbevordering te werken bij belanghebbenden. Het onderwijs is binnen de werking van VAD al sedert lang een prioritaire sector, en VAD ontwikkelde een draaiboek voor een drugbeleid op school.

3. Er zijn geen systematische contacten tussen de gerechtelijke diensten en het departement Onderwijs met betrekking tot de resultaten van drugacties.

Aan dit soort acties kan vooral op het lokale vlak, onder meer door de betrokken schoolbesturen, maar ook door het gehele netwerk van plaatselijke belanghebbenden (gemeentebestuur, hulpverlening, ...) een nuttig gevolg worden gegeven.

(Antwoord Adelheid Byttebier : blz. 553 – red.)

**Vraag nr. 140
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Startbanen in het onderwijs – Evaluatie

In september 2000 is beslist aan meer dan 300 laaggeschoolden een startbaan te geven in het onderwijs om geweld en antisociaal gedrag op school te voorkomen en de verkeersveiligheid van en naar school te verhogen.

1. Hoeveel scholen hebben in de loop van het voorbije schooljaar 2002-2003 een startbaan toegewezen gekregen en hoeveel laaggeschoolden zijn hierbij betrokken ?

Hoe is de verdeling over de verschillende steden ?	Diest	1
	Houthalen-Helchteren	1
Hoeveel laaggeschoolde jongeren werden er per doelstelling ingeschakeld ?	Kontich	1
	Liedekerke	1
2. Heeft er inmiddels een evaluatie plaatsgehad van dit project ? Wat zijn de resultaten ?	Machelen	1
	Niel	1
Is er in de geselecteerde scholen een verbetering vast te stellen op het vlak van geweld en antisociaal gedrag ?	Stabroek	1
	Temse	1
	Tienen	1
3. Er was gepland dat dit project zou lopen tot het einde van het voorbije schooljaar.	Tongeren	1
Komt er een verlenging ? Zo ja, blijven deze criteria gelden ?	2. Het project loopt tot 31 december 2004. In mei 2003 werden de conclusies vastgelegd van een tussentijdse evaluatie die werd uitgevoerd in de periode september 2002 tot en met maart 2003. De uitgevoerde evaluatie heeft zich niet gefocust op het verzamelen van statistisch materiaal inzake geweld en antisociaal gedrag ; hiervoor is ander en meer gedetailleerd (wetenschappelijk) onderzoek nodig.	
Komt er een uitbreiding van het startbanenproject ? Hoeveel nieuwe middelen worden er uitgetrokken ?		

Antwoord

1. Rond de actie "voorkoming van geweld en antisociaal gedrag op school" zijn einde schooljaar 2002-2003 126 jongeren (46 autochtonen en 80 allochtonen) met een startbaan aan scholen toegewezen (één school kan meerdere startbaners hebben) ; 76 % van de tewerkgestelde jongeren is laaggeschoold (geen diploma van secundair onderwijs), de resterende 24 % heeft dit diploma of gelijkgesteld studiebewijs wél. Alle jongeren worden ingezet om alle doelstellingen eigen aan het project na te streven.

De geografische verdeling ziet er als volgt uit:

Antwerpen	60
Gent	13
Brussel	11
Aalst	8
Genk	5
Hasselt	4
Mechelen	4
Leuven	3
Turnhout	3
Maasmechelen	2
Oostende	2
Dendermonde	1

Een overzicht van de conclusies die konden worden getrokken.

- a) Het betrokken project (ook "Jojoproject" genoemd) biedt twee specifieke doelgroepen die het uitermate moeilijk hebben op de arbeidsmarkt, met name laaggeschoolde allochtonen en kansarmen, de gelegenheid om gedurende één jaar te proeven van een job in het onderwijs. Ze krijgen de mogelijkheid om met jongeren te werken en relevante ervaring op te doen.
- b) alle scholen zijn tevreden over de extra kracht op school. De preventiemedewerker is 38 uur per week aanwezig en beschikbaar. Dit geeft een positief signaal naar leerlingen en leerkrachten. De meeste mensen worden op informele basis ingezet bij de begeleiding van leerlingen op school (tijdens speeltijden, middagpauzes, ...). Aangezien het vaak laaggeschoolde en allochtone jongeren betreft, die zelf een schoolloopbaan met heel wat obstakels achter zich hebben, staan zij dicht bij de leerlingen en hun problemen. Vele van deze preventiemedewerkers slagen er aldus in een vertrouwensband op te bouwen met een groot aantal leerlingen.
- c) In scholen met een hoog aantal allochtone leerlingen zijn de allochtone preventiemedewerkers een enorme aanwinst. Niet alleen de

communicatie en het respect tussen de school en de leerlingen, maar ook de contacten met (anderstalige) ouders zijn hierdoor verbeterd.

Ook bij conflicten hebben allochtone preventiemedewerkers een constructieve rol. Hun aanwerving geeft bovendien een positief signaal naar de allochtone gemeenschap.

- d) De verwachtingen die door het project bij de betrokkenen worden gecreëerd, zijn niet steeds inslosbaar, bijvoorbeeld : de laaggeschoolde jongere die hoopt om tewerkgesteld te blijven op school, doch niet voldoet aan de reglementaire bekwaamheidsvereisten. Via het project krijgt de jongere niettemin ruime opleidings- en ontplooiingskansen, wat voor velen een aanzet vormt om hun secundaire studies alsnog af te maken via het volwassenenonderwijs.
- e) De aanvankelijk sceptische houding van diverse scholen tegenover de inzetbaarheid van laaggeschoolden is in de loop van het project weggeëbd. Toch wordt er bij de start dikwijls onredelijk veel verwacht van de preventiemedewerker. Het is daarom belangrijk dat de jongeren goed gecoacht worden, zodat ze zich na verloop van tijd beter en zelfzekerder gaan voelen bij het uitoefenen van hun functie.
3. Aangezien een startbaan in beginsel twaalf maanden duurt en de geplande einddatum van het project 31 december 2004 is, kan de laatste groep jongeren per 1 januari 2004 aan de slag. Over de eventuele verlenging van het project bestaat vooralsnog geenszins uitsluitel.

In februari 2003 werd binnen het contingent startbanen dat aan het Vlaams onderwijs werd toegekend, een verschuiving doorgevoerd (zonder dus aan het globaal aantal en de globale middelen te raken) ; 47 startbanen werden namelijk van het andere project = verkeersveiligheid – waar de invulling relatief minder vlot verloopt – overgeheveld naar het Jo-project = voorkoming van geweld en antisociaal gedrag op school.

Vraag nr. 141
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Cultuur en inspraak op school – Initiatieven

Een jaar geleden heeft het tijdschrift Yeti een onderzoek gedaan bij leerlingen van het vijfde en zesde studiejaar waarbij de leerlingen werden uitgenodigd punten te geven aan de school en aan zichzelf m.b.t. een aantal materies. De respons was groot.

Uit dit onderzoek is gebleken dat kinderen cultuur (50 %) en inspraak (52 %) zwakke punten vinden op school. Dat laatste is ook een klacht die de kinderrechtencommissaris geregeld uit.

1. Welke initiatieven heeft de minister het voorbije schooljaar genomen om de scholen te stimuleren aan de kinderen meer inspraak te geven ?
2. De leerlingen ervaren dat de school amper ruimte laat voor cultuur, onder meer een bezoek aan een museum, een toneelstuk of een muziekvoorstelling.

Welke initiatieven zijn er genomen gedurende het voorbije schooljaar om cultuur in het onderwijs meer te stimuleren ?

Is er hier samenwerking met de minister van Cultuur ?

3. De hoofdredacteur van Klasse was bij het verschijnen van de resultaten van het onderzoek zeer verheugd over de respons en wilde dit project uitbreiden.

Op welke wijze wordt er vanuit het departement van de minister hierbij ondersteuning gegeven ?

Antwoord

Recentelijk keurde de Vlaamse regering twee ontwerpen van decreet goed betreffende participatie. Deze ontwerperegelingen scheppen zowel op het lokale schoolniveau als op het centrale beleidsniveau een aantal decretale garanties en een structureel kader voor een meer participatief school- en beleidsklimaat, waarbij naast de leerkrachten en ouders ook de leerlingen als een volwaardige partner bij het onderwijsgebeuren worden betrokken.

Lokaal schoolniveau

Niet alleen voorziet de ontwerperegeling in een structurele plaats voor leerlingen in de *schoolraad* in alle secundaire scholen, ook de bevoegdheid van

deze schoolraad ten aanzien van hun inspraak bij bepaalde beslissingen op school wordt uitgebreid.

De schoolraad krijgt adviesbevoegdheid over het schoolbeleid in ruime zin. De overlegbevoegdheid betreft die werkingsregels welke een belangrijke impact hebben op de dagdagelijkse schoolregels. De instemmingsbevoegdheden van de schoolraad betreffen een aantal aangelegenheden waar ouders de verantwoordelijkheid tot opvoeding met de leerkrachten delen : het orde- en tuchtreglement, de lijst van bijdragen die aan de ouders gevraagd kunnen worden, de jaarplanning van extra-muros-activiteiten en parascolaire activiteiten. Om hun inspraakrechten daadwerkelijk te kunnen uitoefenen, hebben de schoolraad en iedere geleding (leerkrachten, ouders en leerlingen) een informatierecht ten aanzien van de inrichtende macht en de directeur.

Het decreet van 30 maart 1999 houdende de *leerlingenraden* in het secundair onderwijs bepaalt dat elke school een leerlingenraad kan oprichten. De oprichting is verplicht wanneer één derde van de leerlingen erom vraagt. De bovenvermelde ontwerpregel bereidt het initiatiefrecht uit naar de leerlingen van het gewoon, zowel als het buitengewoon secundair onderwijs en stelt dat de oprichting verplicht is als 10 % van de leerlingen erom vraagt. In een lagere school is de oprichting verplicht als 10 % van de leerlingen van de leeftijdsgroep elf- tot dertienjarigen erom vraagt.

Ook het *ondersteunen van de participanten* via vorming gecoördineerd vanuit het expertisecentrum – dat zal worden opgericht vanaf 1 september 2004 – is een beleidsmaatregel die in deze ontwerpregel werd uitgewerkt. Het centrum heeft als bedoeling het uitoefenen van de inspraakrechten effectiever en efficiënter te laten verlopen door leerkrachten, ouders en leerlingen vorming aan te bieden om hun participatie op schoolniveau te ondersteunen. De werking van het Steunpunt Leerlingenparticipatie, dat deze vorming aan leerlingen in het basis- en secundair onderwijs reeds gedurende drie schooljaren aanbiedt, zal in dit expertisecentrum geïntegreerd worden.

Centraal beleidsniveau

Naast de participatie op schoolniveau bevatten deze ontwerpdecreten ook een maatregel die de inspraak van leerlingen bij het centrale onderwijsbeleid garandeert.

De leerlingen zullen in de Vlaamse Onderwijsraad gehoord worden via een *afvaardiging vanuit de*

Vlaamse Scholierenkoepel. VSK beschikt via zijn regionaal uitgebouwde werking over enerzijds voldoende draagvlak en anderzijds voldoende ervaringsdeskundigheid om op centraal niveau in de adviesverstrekking aan het beleid het belang van de jongere aan bod te laten komen.

Het beleid is er zich van bewust dat naast regelgeving die enkel de voorwaarden kan scheppen om inspraak mogelijk te maken, ook andere, complementaire beleidsmaatregelen noodzakelijk zijn. In dit verband kan het *maatschappelijk debat over participatie op school* vermeld worden dat plaatsvond in januari 2003.

Via het communicatie- en sensibiliseringsproject Kleurrijk Vlaanderen voerde de Vlaamse regering gedurende een aantal maanden een actief maatschappelijk debat over een aantal beleidsthema's uit de diverse beleidsdomeinen. Via de publicaties van Klasse, via de elektronische nieuwsbrief voor schooldirecties én via een specifieke website werd het onderwerp "participatie op school" kenbaar gemaakt. Op de webpagina van Kleurrijk Vlaanderen kon elke geïnteresseerde zijn mening kwijt. Het forum kon rekenen op meer dan 1.000 reacties. Standpunten werden op deze webpagina opgenomen. Dit publieke debat werd afgesloten met een slotmanifestatie in het Vlaams Parlement op 3 februari. Binnen het project Kleurrijk Vlaanderen werd ook een wedstrijd uitgeschreven waarbij men op zoek ging naar goedepraktijkvoorbeelden van participatieve scholen. Er kwamen 82 inzendingen binnen. De jury besliste tot het toekennen van 62 labels. Dit label ("wij bouwen mee" aan een participatieve schoolcultuur) betekent een erkenning van een goede praktijk op het vlak van participatie. Naar aanleiding van alle activiteiten verscheen een brochure die ruim verspreid werd. Goedepraktijkvoorbeelden, de werking van het Steunpunt Leerlingenparticipatie en een situering van het ontwerpdecreet betreffende participatie wisselen hierin elkaar af.

Canon, de Cultuurcel van het departement Onderwijs, heeft als opdracht cultuur en onderwijs dicht bij elkaar te brengen en cultuurprojecten te ondersteunen. Canon werkt voor alle scholen van de Vlaamse Gemeenschap, voor alle onderwijsniveaus en -vormen. Voor het basisonderwijs betekent deze opdracht vooral ondersteuning bij het invoeren van muzische vorming, die door het discipline-overstijgend karakter ervan een vrij nieuw gegeven is voor het onderwijs (de vijf domeinen beeld, muziek, drama, beweging en media dienen geïntegreerd benaderd te worden).

Canon ontwikkelde hiervoor een aantal projecten, waardoor scholen zowel logistieke als financiële steun kunnen krijgen.

Directe ondersteuning biedt Canon via het DynaMo²-project.

Elk voorjaar ontvangen alle 4.200 scholen in Vlaanderen de DynaMo²-brochure. Aan deze brochure is ook een website gekoppeld <http://www.dynamo2.be> en een databank op de Canon-website <http://www.canoncultuurcel.be>. Hierin stellen een groot aantal organisaties en kunstenaars hun werking en aanbod naar scholen voor.

DynaMo² biedt alle scholen de mogelijkheid tot inhoudelijke en financiële ondersteuning voor projecten binnen een werkveld – bedrijvig, groen, democratisch, gezond en muzisch-creatief – die ze in samenwerking met professionele organisaties of kunstenaars zelf ontwikkelen. Het belangrijkste werkveld is de *muzische school, gericht op kunst en cultuur*, maar de andere vier werkvelden maken van DynaMo² een breed maatschappelijk project. Scholen kunnen ook thematisch door de velden heen werken, en zo bijvoorbeeld een artistieke interpretatie geven aan een democratisch of bedrijvig thema.

Belangrijk hierbij, conform de grotere autonomie en het meer vraaggerichte karakter van de scholen, is dat de voorgestelde projecten steeds aansluiten bij de school- en leefcultuur van de aanvrager. De nadruk ligt zodoende op de eigen initiatieven van de scholen, niet op het consumptief gebruik van de vele kant-en-klare projecten die op allerlei terreinen aangeboden worden.

Een deskundige jury, die inzicht heeft in de verschillende werkvelden, maakt elk jaar een selectie uit de ingezonden projectvoorstellen. Deze projecten – gemiddeld worden zowat de helft van de aanvragen positief beoordeeld – ontvangen een subsidie van de Canon-cultuurcel. Het bedrag van deze ondersteuning wordt bepaald op basis van een kostenraming die de scholen moeten voorleggen, maar is begrensd op 2.000 euro. Er wordt echter steeds uitgegaan van het feit dat een school zelf ook mee investeert in het project dat ze wil realiseren. Jaarlijks krijgen ongeveer 250 scholen een ondersteuning voor een kunstzinnig project.

Gelieve als **bijlage** een lijst van de goedgekeurde muzische projecten (en het daaraan verbonden toegekende subsidiebedrag) in Vlaamse basisscholen te vinden. De impulsfunctie van deze vaak inleverende projecten op het vlak van culturele en

kunstzinnige vorming is onmiskenbaar. Uit evaluaties van deze projecten blijkt dat projectwerking cultuureducatie in de scholen vaak sterk stimuleert en een gezonde dynamiek genereert om blijvend cultuur in het schoolgebeuren te integreren. Naast bezoeken aan tentoonstellingen en podiumvoorstellingen zijn het vaak ook professionele externen (kunstenaars of organisaties) die voor deze vernieuwende wind in de scholen zorgen.

Ook het project "*KunSTof*" – dat het voorbije schooljaar aan zijn vierde editie toe was – rekenen we bij directe ondersteuning. Hierbij kregen 200 klassen een kunstenaar (dramadocent, muzikant, beeldend kunstenaar, videokunstenaar, danser, striptekenaar, ...) op bezoek voor een halve dag. Hij of zij had de opdracht om een lesonderwerp of schoolvak "kunstig" in te vullen. Deze ontmoeting tussen kunstenaar en klas rekende terecht op heel positieve respons bij leerkrachten en leerlingen. Deze ontmoeting is gratis voor de geselecteerde klassen. Het departement Onderwijs vergoedt de kunstenaar bij middel van een subsidie per geleverd bezoek.

Indirecte ondersteuning vanuit het departement levert Canon onder meer door het organiseren van *studiedagen voor leerkrachten*. Zo vonden het voorbije schooljaar succesvolle studiedagen plaats rond "fantasyfilm in de klas", "school en bibliotheek", "literaire competentie", "mondiale vorming" en "documentaire film". Daarnaast nodigde Canon 200 leerkrachten uit voor een filmvisiedag tijdens het filmfestival Open Doek en konden 600 leerkrachten naar "Sproet", waarbij ze naast de film zelf, ook een pakket met lessuggesties mee naar huis kregen.

Deze vorm van ondersteuning wordt door leerkrachten sterk gewaardeerd binnen hun verdere professionalisering. Het brengt enerzijds mensen bij elkaar om informatie te ontvangen, in discussie te gaan of ideeën uit te wisselen, anderzijds worden vernieuwende impulsen zo direct tot bij de doelgroep gebracht. Canon werkt aan een bestand van cultuurgangmakers in de scholen. Meer dan 300 leerkrachten engageerden zich tot op heden om voor hun school eerstelijns cultuur animator te zijn. Zij ontvangen geregeld gerichte mailings in verband met nieuwe of bestaande (zich herhalende) projecten.

Het departement Onderwijs neemt ook initiatieven om de *culturele sector* rond de tafel te brengen. Canon startte *overleg* op met verschillende sectoren uit het culturele veld: de cultuurcentra, bibliotheken, film- en beelddeducatieve sector, erf-

goedsector, CJP en het werkveld van muziek, dans- en bewegingseducatie (*CJP : Cultuurcel Jongerenpaspoort – red.*). Bedoeling is om in onderling overleg te komen tot een meer gestructureerde samenwerking en waar het kan gezamenlijke initiatieven op te zetten.

Leerkrachten kunnen zich steeds blijvend informeren over dergelijke initiatieven via de in maart 2003 opgezette Canon-website <http://www.canon-cultuurcel.be>

Voor diverse projecten en initiatieven, bijvoorbeeld inzake leesbevordering, jongerencultuurdeelnamen en dergelijke, wordt door Canon op geregelde basis overleg gepleegd met enerzijds het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC), administraties Cultuur en Jeugd, en anderzijds het kabinet Cultuur. Deze overlegmomenten hebben tot doel om de genomen initiatieven binnen een gezamenlijk beleid te ondersteunen. Het project Netd@ys, dat plaatsvindt in oktober 2003 en dat zowel door het departement Onderwijs als de administratie Jeugd inhoudelijk en financieel wordt ondersteund, is hier een concreet voorbeeld van.

Daarnaast werden bij de voorbije drie edities van DynaMo² vertegenwoordigers uit het kabinet en de administratie Cultuur opgenomen in de DynaMo²-jury. Dit om een concrete doorstroming tussen het culturele en het onderwijsveld en de uitwisseling van knowhow te garanderen.

De communicatie die het departement Onderwijs via Klasse voert met de verschillende doelgroepen, is net gericht op het verhogen van de inspraak en de participatie van elke doelgroep : leerkrachten en ouders via Klasse en Klasse voor Ouders, leerlingen via Maks! en Yeti.

Deze publicaties zijn meer dan gewone informatiebladen. Ze hanteren werkvormen die gesteund zijn op de participatiepiramide (via mee-willen naar mee-weten, mee-doen en mee-denken). De leerlingen reageren hierop zeer enthousiast. Zeker ook via de publicatie Yeti, waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst. Die publicatie is bedoeld voor de leerlingen van het vijfde en zesde leerjaar basisonderwijs en wordt ondersteund door een praktijkgerichte pedagogische bijlage voor alle leerkrachten. Op die manier bevordert het blad zeker de mondigheid, inspraak, cultuurdeelnamen en participatie van de doelgroep.

De leerlingen kunnen hun eigen gedrag en de houding van de school op het vlak van cultuur, in-

spraak, gezondheid, burgerzin, enzovoort, ook testen via de Klasse-site. Dat gebeurt massaal. Scholen en leerlingen kunnen hiermee ook een aangepast stappenplan ontwikkelen. De enquête waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, maakt deel uit van een globaal actieplan : sterke en zwakke punten bespreekbaar maken en daar samen met scholen, leerkrachten, ouders en leerlingen een strategie op bouwen. De publicaties van Klasse vormen een stimulerend voorbeeld in binnen- en buitenland. De overheid engageert zich om hier blijvend de nodige middelen voor vrij te maken. De respons op de verschillende publicaties is zowel vanuit de scholen, als vanwege leerkrachten en leerlingen bijzonder hoog.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 142
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Informatie over schoolkosten – Onderzoek

Bij het begin van het voorbije schooljaar heeft de minister aan de administratie de opdracht gegeven de schoolreglementen te screenen, om na te gaan hoe hoog de schoolfacturen eigenlijk zijn.

1. Kan de minister thans op het einde van het schooljaar de resultaten meedelen van deze screening van de schoolreglementen door de administratie ?

Wat is de stand van zaken betreffende de vermelding van de studiekosten in het schoolreglement ?

2. Welke gevolgen heeft de installatie van de schoolraden op de schoolkosten ?
3. Begin dit schooljaar heeft de minister aangekondigd dat ze de dialoog wil aanwakkeren om het democratisch draagvlak te verhogen. De oprichting van een steunpunt voor ouders en leerkrachten werd aangekondigd.

Wat is hier de stand van zaken ?

Antwoord

De screening waarnaar in de vraag verwezen wordt, werd niet uitgevoerd door het departement

Onderwijs, maar wel door het HIVA (KU Leuven) (*Hoger Instituut voor de Arbeid ; Katholieke Universiteit Leuven – red.*). Op basis van een ruime steekproef van basisscholen en scholen uit het BuSO, en een populatiebevraging van de (gewone) secundaire scholen, werd nagegaan in hoeverre de scholen tijdens het schooljaar 2002-2003 voldeden aan de verplichting om ouders te informeren over de kosten die in de loop van het schooljaar zullen worden aangerekend (*BuSO : buitengewoon secundair onderwijs – red.*).

Globaal genomen, komen de onderzoekers tot de conclusie dat er goed is voldaan aan de verplichting. Naast het nakijken in welke mate scholen voldeden aan deze formele verplichting, gingen de onderzoekers ook na in welke mate de verplichting inhoudelijk opgevolgd werd. Hierbij stelde het HIVA vast dat er bijna evenveel manieren zijn om een bijdrageregeling op te stellen als er scholen zijn.

De onderzoekers kwamen verder tot de vaststelling dat het op dit moment niet mogelijk is om op basis van bijdrageregelingen de hoogte van de schoolfacturen te berekenen. Zo gaat het in bijdrageregelingen om geschatte, en niet om de werkelijke kosten. De ruime grenzen waarbinnen bepaalde scholen hun kosten plaatsen, geven aan dat de werkelijke kosten sterk van de geschatte kosten verschillen. Daarnaast zijn de bijdragelijsten erg verschillend opgebouwd. Bij de scholen die totaalkosten weergeven, is het soms erg moeilijk na te gaan hoe ze daartoe precies komen. Bovendien zijn vaak (meer facultatieve) kostenposten opgenomen die niet meegerekend worden in een onderzoek naar schoolfacturen (bijvoorbeeld drankjes tijdens de middagpauze). Vervolgens bevatten de huidige bijdrageregelingen nog veel vraagtekens omdat bepaalde kosten "nog niet bekend" en "nader te bepalen" zijn.

Recentelijk keurde de Vlaamse regering twee ontwerpen van decreet goed betreffende participatie. Deze ontwerperegeling voorziet naast leerkrachten, ouders en een afvaardiging van de lokale gemeenschap, in een structurele plaats voor leerlingen in de schoolraad in alle secundaire scholen. Naast de verruimde samenstelling wordt ook de bevoegdheid van deze schoolraad ten aanzien van bepaalde beslissingen op school uitgebreid. De instemmingsbevoegdheden van de schoolraad betreffen een aantal aangelegenheden waar ouders de verantwoordelijkheid tot opvoeding met de leerkrachten delen : het orde- en tuchtreglement, de lijst van bijdragen die aan de ouders kunnen worden ge-

vraagd, de jaarplanning van extra-murosactiviteiten en parascolaire activiteiten.

Het toekennen van de instemmingsbevoegdheid inzake kostenregeling betekent dat schoolbestuur/inrichtende macht bij beslissingen inzake de lijst van bijdragen die aan de ouders kunnen worden gevraagd, evenals de afwijkingen die op deze bijdrageregeling worden toegekend, de instemming van de schoolraad moet krijgen.

Indien de schoolraad niet akkoord gaat met de voorgestelde beslissing, kan de inrichtende macht of het schoolbestuur nog tweemaal een alternatief voorstel van beslissing formuleren.

Indien de schoolraad zich na deze drie voorstellen nog niet akkoord kan verklaren, mag de inrichtende macht of het schoolbestuur de eindbeslissing nemen. De schoolraad krijgt telkens na ieder voorstel van beslissing veertien dagen de tijd om zijn instemming te verlenen. Doet de schoolraad dit niet binnen die termijn, dan wordt de schoolraad geacht akkoord te gaan met de voorgestelde beslissing.

In de bovenvermelde ontwerperegeling is ook bepaald dat een expertisecentrum zal worden opgericht. Dit centrum zal alle participanten op schoolniveau een gecoördineerd vormingsaanbod aanreiken. Het centrum heeft als bedoeling het uitoefenen van de inspraakrechten effectiever en efficiënter te laten verlopen door leerkrachten, ouders en leerlingen vorming aan te bieden om hun participatie op schoolniveau te ondersteunen.

**Vraag nr. 144
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Onderwijsexperiment Antwerpen – Stand van zaken

In februari 2002 heeft de schepen van Onderwijs van de stad Antwerpen haar plannen bekendgemaakt om vanaf het schooljaar 2002-2003 van start te gaan met een experiment waarbij ze enkele scholen volgens het zogenaamde "Duitse model" ging organiseren.

1. Wat is thans de stand van zaken betreffende de verwezenlijking van deze beleidsplannen van de schepen van Onderwijs van de stad Antwerpen ?
2. Naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag van 18 juli 2002 (vraag nr. 126) heeft de minister geantwoord dat vanaf juli 2002 het onderwijsbe-

leid in Antwerpen met de lokale onderwijsactoren rond de tafel ging zitten (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 2002, blz. 420).

Hoeveel scholen hebben zich vrijwillig aangeboden om in het experiment te stappen ?

3. Het was de bedoeling volgens het bovenvermeld antwoord van de minister dat in de tweede fase de externe organisaties en de ouders betrokken zouden worden bij het overleg.

Wat is hier de stand van zaken ? Op welke wijze hebben alle actoren het experiment voorbereid zodat het definitief in de startblokken zal staan vanaf september 2003 ?

4. Wat is het standpunt van de centra voor leerlingenbegeleiding ?

Antwoord

Zoals bij vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van vorig jaar, wil ik benadrukken dat de scholen en inrichtende machten over een grote mate van autonomie beschikken inzake het bepalen van het pedagogisch project of de onderwijsmethoden. Elk schoolbestuur definieert autonoom zijn pedagogisch project of opdrachtverklaring. Met respect voor het regelgevend kader en onder toezicht van de onderwijsinspecties en de verificateurs, kan elke inrichtende macht zijn eigen programma's, onderwijsmethoden en organisatie bepalen.

Het kabinet van de schepen bevoegd voor Onderwijs, de heer Voorhamme, laat mij weten dat de schepen, vanuit een bekommernis om de resultaten en het welbevinden van de Antwerpse schoolgaande jeugd, een sterke voorstander van onderwijsvernieuwing is.

De evoluties binnen het Antwerpse onderwijs betreffen een ruime vernieuwing, en niet een specifiek project omtrent scholen "georganiseerd volgens Duits model". Vorig jaar meldde ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger trouwens dat er niet zoiets als "een Duits model" bestaat, aangezien de deelstaten onafhankelijk van elkaar hun onderwijsstelsel organiseren. Wellicht is er een misverstand opgetreden, gebaseerd op een artikel van 25 februari 2002 in De Morgen. Ook in dat artikel is er sprake van een ruimere vernieuwingsbeweging.

Het zogenaamde "Duits model" slaat slechts op één voorbeeld uit het artikel.

De heer Voorhamme wil in Antwerpen werken aan een algemene vernieuwing van het onderwijs, gebaseerd op breed overleg met alle onderwijsbetrokkenen. De visie die binnen "Accent op Talent" is voorgesteld, zal hierbij zeker een belangrijk basisdocument vormen. Een eerste reflectiedag vindt hierover plaats op 18 september, met een ruime groep onderwijsdeskundigen. Hierop zijn onder andere de deskundigen van het Lokaal Overlegplatform Antwerpen uitgenodigd.

Vraag nr. 145 van 10 juli 2003 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Steunpunten beleidsrelevant onderzoek – Evaluatie

In februari 2001 heeft de Vlaamse regering de regeling goedgekeurd voor de erkenning van de steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek.

In haar antwoord van 14 augustus 2002 (vraag nr. 132) heeft de minister een aantal nuttige en interessante antwoorden gegeven betreffende deze materie wat de stand van zaken op dat ogenblik betreft (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3, van 4 november 2002, blz. 611).

1. Volgens bovenvermeld antwoord dienen de steunpunten wetenschappelijk onderzoek te leveren rond thema's die door de Vlaamse overheid beschouwd worden als relevant en prioritaire voor beleidsvoorbereiding en beleidsevaluatie.

Wat is hier thans de stand van zaken ? Welke thema's zijn erkend door de Vlaamse regering na goedkeuring van het lastenboek, dat de procedure voor erkenning en subsidiëring beschrijft ?

2. Zijn er reeds resultaten bekend van dit beleidsrelevant onderzoek ?
3. Evaluatie hierbij is belangrijk. De activiteiten van elk steunpunt worden opgevolgd door een stuurgroep.

Op welke wijze zijn per stuurgroep de uitgevoerde jaaractiviteiten en de planning voor het volgende jaar getoetst aan het meerjarenplan ? Wat zijn de resultaten ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt naar de stand van zaken van alle steunpunten voor beleidsrelevant onderzoek. Deze materie valt echter niet meer onder mijn bevoegdheid, maar onder die van minister Van Mechelen.

Wat het Steunpunt Loopbanen door Onderwijs naar Arbeidsmarkt betreft, kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger alle onderzoeksresultaten terugvinden op de website van het Steunpunt : www.steunpuntloopbanen.be

De opvolging van het Steunpunt door zijn stuurgroep gebeurt via regelmatige vergaderingen. Jaarrapport en jaarplanning worden schriftelijk voorgelegd aan de stuurgroep en daar vergeleken met het meerjarenplan. De stuurgroep adviseert over het al of niet aanvaarden van planning en rapporten, eventueel na voorafgaandelijke bijsturing.

**Vraag nr. 146
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Levenslang leren – Evaluatie

In een advies van de Vlaamse sociale partners over levenslang leren (LLL) (augustus 2000) wordt de stelling van de LLL-experts bevestigd dat de gewone school veel harder moet werken aan het bijbrengen van de "attitude tot voortdurend leren" en dus ook aan het imago van het leren dient te sleutelen.

Het levenslang leren is een voorwaarde voor ieder individu om mee te kunnen en voor ieder land om niet achterop te raken.

1. Welke initiatieven heeft de minister de voorbije twee jaar genomen om tegemoet te komen aan het advies van de Vlaamse sociale partners en de LLL-experts teneinde de attitude tot voortdurend leren binnen het gewone onderwijs bij te brengen bij alle leerlingen ?

Op welke wijze wordt dit ondersteund ? Op welke wijze is er vanuit het departement van de minister gesleuteld aan het imago van het leren ?

2. Heeft er inmiddels een evaluatie plaatsgehad van deze initiatieven ? Zo ja, wat zijn de resultaten ? Zo neen, voor wanneer wordt ze gepland ?

3. De sociale partners dringen er bovendien op aan dat het aantal jongeren dat de school verlaat op 18 zonder enig diploma, tegen 2010 wordt gehalveerd.

Welke beleidsmaatregelen heeft de minister inmiddels genomen om aan deze belangrijke doelstelling tegemoet te komen ?

Welke initiatieven zijn er gedurende de voorbije twee schooljaren ontwikkeld om deze doelstelling te helpen realiseren ?

Welke instrumenten worden hierbij gehanteerd ?

Hoeveel financiële middelen worden hiervoor vrijgemaakt ?

AntwoordVraag 1

Vlaanderen ondersteunt, net zoals de Europese Unie, een brede definitie van "levenslang leren".

In de *Communicatie* inzake levenslang leren van de Europese Commissie van 21 november 2001 luidt de definitie van "levenslang leren" : "alle leeractiviteiten die gedurende het hele leven ontplooid worden om kennis, vaardigheden en competenties vanuit een persoonlijk, burgerlijk, sociaal en/of werkgelegenheidsperspectief te verbeteren".

In Vlaanderen wordt dan ook meestal de term "levenslang en levensbreed leren" vermeld. Leren staat bijgevolg niet louter in het teken van schoolse kennis, maar moet de gehele persoon voeden in de verschillende levenssferen.

Algemene maatregelen in het kader van levenslang en levensbreed leren

Het onderwijs in Vlaanderen beoogt de leerlingen een voldoende brede vorming mee te geven.

De **vak-/leergebiedoverschrijdende eindtermen** vervullen een belangrijke rol om deze brede vorming te bereiken. De vakinhouden alleen garanderen dit onvoldoende. Om in de huidige samenleving te functioneren en eraan te participeren, is meer nodig dan alleen de kennis, vaardigheden en houdingen die worden aangereikt via de traditionele vakkenstructuur. Daarom is een accentverschuiving nodig van vakgerichte ordening naar meer totaliteitsonderwijs. Dat vraagt meer vakkencoördinatie en samenhang. Leergebiedoverschrij-

dende eindtermen zijn : leren leren en sociale vaardigheden. Vakoverschrijdende eindtermen zijn : leren leren, sociale vaardigheden, opvoeden tot burgerzin, gezondheidseducatie, milieueducatie, muzisch-creatieve vorming, technisch-technologische vorming (2de en 3de graad ASO). Vele van deze eindtermen komen ook als ontwikkelingsdoelen voor (*ASO : algemeen secundair onderwijs – red.*).

De eindtermen vervat onder "leren leren", gaan uit van volgende inzichten en principes.

Vorming is meer dan het bijbrengen van vakspecifieke kennis, inzichten en vaardigheden. Het verband tussen onderwijs en leren, mag geen aanleiding zijn om de inhoud van het thema "leren leren" te verenigen tot leren studeren. Het vakoverschrijdende thema "leren leren" is veel breder dan dat. Leren is immers een levenslang ontwikkelingsproces. Leren doet men altijd en overal : op school, thuis, in de vriendenkring, in jeugdorganisaties, enzovoort. Niet alleen het formeel en systematisch leren speelt een rol, maar ook het spontane leren uit ervaringen of contacten met andere mensen.

Processen, aanpakwijzen en attitudes moeten worden ontwikkeld, zodat leerlingen meer zelfstandig nieuwe kennis en vaardigheden kunnen verwerven en problemen kunnen oplossen. Deze processen, aanpakwijzen en attitudes dienen niet alleen ter ondersteuning van het leren op school, maar vooral om effectief te kunnen leren in om het even welke leersituatie, ook buiten de school en in het latere leven.

De leerlingen moeten met andere woorden bekwaam worden in een breed gamma van houdingen, inzichten en vaardigheden, die hen in staat stellen om betere "leerders" en probleemoplossers te worden in allerlei wisselende contexten. Leren is immers een levenslang ontwikkelingsproces, waarbij ook iemands opvattingen over leren mee evolueren. Die visie op "leren leren" steunt op de overtuiging dat leren een actief en constructief proces is. Leerinhouden en leerervaringen worden gezien als ruwe materie die door de lerende moet bewerkt, verwerkt en opnieuw opgebouwd worden. Dit veronderstelt actieve inspanningen om te analyseren, te concretiseren, verbanden te leggen, te interpreteren, te synthetiseren, te abstraheren, te evalueren, te integreren en te transfereren. Dit geldt zowel voor het bestuderen van studieteksten, voor het spontane leren uit ervaringen of contacten met andere mensen, voor het systematisch leren, als voor het zelfgestuurde leren.

Binnen het departement Onderwijs wordt vanuit een competentiegericht perspectief in 2003 **een referentiesysteem voor sleutelcompetenties** uitgewerkt.

De snelle evoluties en trends noodzaken een permanente en diepgaande discussie over de rol en aard van de initiële opleidingsperiode : er dient zich een inhoudelijke heroriëntering aan naar levenslang leren. De nadruk van het initieel onderwijs moet liggen op funderend leren, basisvorming en het diepgaand verwerven van vaardigheden om zelfstandig te kunnen leren. Om dit te kunnen doen, dient een vastgesteld referentiesysteem voor sleutelcompetenties in de eindtermen terug te vinden zijn. Diverse dimensies van leren, zoals leerstrategieën en metacognitie, dienen de bindende rode draad te zijn door het formele curriculum van het leerplichtonderwijs heen. Vakoverschrijdend denken is een uitgangspunt als men op een relevante wijze wil toewerken naar het verwerven van sleutelcompetenties.

Het leren omgaan met maatschappelijke evoluties en het kunnen functioneren in een kennismaatschappij waarin technologische evoluties een belangrijke plaats innemen, vergt van mensen bovendien een aantal "nieuwe (sleutel)competenties". Het is belangrijk tot een consensus te komen over aard en inhoud van dergelijke (sleutel)competenties en over de wijze waarop de maatschappij en de Vlaamse overheid verantwoordelijkheid wensen op te nemen om het verwerven van die (sleutel)competenties voor iedereen blijvend mogelijk te maken. In het kader van een OESO/INES-project is hierover al studiewerk verricht en een discussie op gang gebracht. (*OESO : Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling ; INES : International Indicator and Evaluation of Education Systems – red.*)

Ik stimuleer scholen en universiteiten deel te nemen aan allerlei **Europese en andere grensoverschrijdende programma's**. Socrates, Leonardo Da Vinci, European Schoolnet, Klavertje Drie, GROS, ... (*Grensoverschrijdende Regionale Onderwijsamenwerking – red.*). Informatie, begeleiding, inhoudelijke steun en praktische hulp bij het opzetten van een uitwisselingsproject kunnen de scholen vinden bij meerdere diensten van de Vlaamse overheid.

Met grensoverschrijdend werken kunnen scholen eigen muren doorbreken om meer aan te sluiten bij de hedendaagse leefwereld van kinderen. Het onderwijs kan zo inspelen op een aantal veranderingen in de maatschappij en voeling houden met

internationale trends, die tenslotte toch ook op de kinderen afkomen. Eén ding is zeker : de leerlingen scherpen op een niet-schoolse manier hun sociale vaardigheden aan.

Tot de doelstellingen van internationalisering behoort zeker ook het multiculturele aspect. Aandacht voor wat andere culturen bieden, kan hier op een positieve én speelse manier ingebouwd worden. Jongeren vaardig maken in de omgang met "de ander" kan hierbij eveneens aan bod komen.

Specifieke initiatieven in het kader van levenslang en levensbreed leren

Maatregelen in het kader van het actieplan Herwaardering TSO-BSO

In het actieplan Herwaardering TSO-BSO worden maatregelen voorgesteld met betrekking tot het activeren en verstevigen van de samenwerking met de beroepenwereld (*TSO : technisch secundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*). Vele van deze initiatieven hebben betrekking op levenslang en levensbreed leren of op het terugschroeven van de ongekwalificeerde uitstroom (zie vraag 3).

Om de toegang tot onderwijs en de kans van slagen voor iedereen zo groot mogelijk te maken en om de doorstroming te bevorderen, wordt de organisatie van het leeraanbod versoepeld via het **experiment modularisering**. Op 1 september 2000 werd het experiment opgestart in het voltijds en deeltijds secundair onderwijs, op 1 september 2001 in het buitengewoon secundair onderwijs. Jongeren die geneigd zijn sneller af te haken, kunnen op die manier een opleiding volgen waarbij het mogelijk is tussentijdse succesbelevingen te ervaren en zo hun algemene kwalificatie verhogen. Voor de uitvoering van het experiment in de 49 deelnemende scholen wordt verder voorzien in bijkomende niet-organieke omkadering voor conceptuele voorbereiding, respectievelijk implementatie van het project. Deze bijkomende middelen zijn nodig om het ingrijpende veranderingsproces van nu tot het einde van het schooljaar 2006-2007 mogelijk te maken.

De modulaire beroepsopleidingen in het volwassenonderwijs worden met het oog op transparantie analoog uitgewerkt met deze van het secundair onderwijs (indien de opleidingen in het secundair onderwijs aangeboden worden). Verder ziet een DIVA-project erop toe dat voor een aantal afgelijnde projecten, op het niveau van zowel het beroepssecundair onderwijs, als de volwassenenvorming, de inhoudelijke afstemming van program-

ma's, deelprogramma's gerealiseerd wordt (*DIVA : Dienst Informatie, Vorming en Afstemming – red.*). Een doel hierbij is de wederzijdse erkenning van studiebewijzen van gelijk(w)aardige opleidingen die uitgereikt worden door één van de publieke beroepsopleidingsverstrekkers.

De dienst Beroepsopleiding van het departement Onderwijs treedt verder op als coördinerende instantie voor **onderwijsprojecten van het Europees Sociaal Fonds** (ESF) binnen doelstelling 3 en Werkgelegenheid. Secundaire scholen worden aangemoedigd te participeren aan diverse projecten waarin onder meer het leren leren en het bevorderen van een positief leerklimaat centraal staan.

Ook via de **regionale technologische centra** (RTC) worden scholen aangezet in te spelen op het levenslang leren. Een RTC is een samenwerking van onderwijs en bedrijfsleven, een draaischijf voor informatie-uitwisseling tussen onderwijs en bedrijf. Een RTC wil een platform vormen voor het uitbouwen van een netwerk van opleidings- en vormingsinstellingen en ondernemingen waar bijvoorbeeld afspraken gemaakt kunnen worden over de toegankelijkheid van hoogwaardige infrastructuur en uitrusting. De inkleuring van de centra gebeurt op basis van regionale noden, voorzieningen en prioriteiten. De overheid financiert de werking van de RTC's, de bedrijfswereld levert de nodige uitrusting en apparatuur.

Maatregelen in het kader van het decreet gelijke onderwijskansen

Jongeren kunnen slechts positief staan ten aanzien van levenslang leren wanneer zij zich goed voelen op school. De Vlaamse overheid wil zowel in het basis- als in het secundair onderwijs een **verbreding van de bestaande zorgcultuur in de scholen** stimuleren en ondersteunen.

Zorg moet integraal deel uitmaken van een continue afstemming van het pedagogisch-didactisch aanbod en de behoeften van leerlingen. Met het introduceren van het zorgbeleid wil men ertoe bijdragen dat leerlingbegeleiding méér is dan het inspelen op een brede waaier van problemen en veeleer het welbevinden van de leerlingen bevordert, de aandacht voor het gepast omgaan met signalen en verschillen verhoogt, de communicatie met de ouders verzorgt en de samenwerking met de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) systematisch nastreeft en evalueert.

Het opzetten van samenwerkingsverbanden op niveau van de scholengemeenschappen (en eventueel

eel scholengroepen) zal worden gestimuleerd met het oog op een optimaal gebruik van de globaal ter beschikking gestelde middelen en mogelijkheden. In samenspraak met de centra voor leerlingenbegeleiding – die in dit verband een draaischijffunctie vervullen – kan er werk gemaakt worden van netwerken met diensten van de jeugdzorg, de jeugdrechtbank en andere. Ook de samenwerking met bedrijven krijgt in dit verband aandacht.

Vanaf het schooljaar 2003-2004 zullen in het basisonderwijs extra middelen worden ingezet voor het zorgbeleid, in het secundair onderwijs zal deze aandacht voor zorg binnen het bestaande budget moeten worden waargemaakt.

Maatregelen met betrekking tot de integratie van ICT in het onderwijs

Sinds enkele jaren voert de Vlaamse overheid een stimuleringsbeleid om het gebruik van informatie- en communicatietechnologie (ICT) aan te moedigen in het Vlaamse onderwijs.

Naar aanleiding van de opening van het schooljaar 2002-2003 stelde ik mijn nieuwe visie op ICT voor. De visietekst verduidelijkt mijn doelstellingen en visie op ICT-integratie, en dit zowel voor de korte als langere termijn. De tekst biedt ook een duidelijk antwoord op waar de overheid nu precies naartoe wil met het beleid inzake ICT op school. De belangrijkste krachtlijnen van de visie zijn :

- ICT-beleid past in het ruimer kader van de onderwijsvernieuwing ;
- ICT-geletterdheid is een basisvaardigheid ;
- ICT is een element van een krachtige leeromgeving ;
- scholen en leerkrachten zijn de spil van de integratie van ICT in het onderwijs ;
- het ICT-beleid steunt op partnerships van verschillende factoren.

Ik stel dat ICT-geletterdheid als basisvaardigheid (middel) moet worden aangeleerd binnen het kader van een didactiek van leren leren en zelfgestuurd leren. ICT moet dan ook volwaardig in de ontwikkelingsdoelen, eindtermen en basiscompetenties worden ingeschreven.

Grote inspanningen zijn geleverd ten aanzien van de nascholing van leerkrachten. De Vlaamse regering besliste om regionale expertisenetwerken de

opdracht geven een vraag- én aanbodgestuurde nascholing uit te werken. Vijf regionale expertisenetwerken werkten een nascholingsaanbod uit. De expertise beschikbaar bij diverse instanties, werd per regio samengebracht door middel van een samenwerkingsverband. De regionale expertisenetwerken kregen twee basisopdrachten, namelijk het aanbieden van nascholing en van technische ondersteuning via een helpdesk.

Het nascholingsaanbod moet openstaan voor alle scholen van alle netten van het basis- en secundair onderwijs (gewoon en buitengewoon onderwijs). Het moet drie luiken omvatten : een pedagogisch, technisch en organisatorisch luik.

Elk regionaal expertisenetwerk beschikt over een centraal aanspreekpunt waar de scholen met hun vragen terecht kunnen. Deze telefonische helpdesk informeert of verwijst de school naar de juiste instantie.

ICT-infrastructuur in onderwijsinstellingen

Tijdens het schooljaar 2002-2003 worden voor de laatste maal middelen voor ICT-infrastructuur aan het leerplichtonderwijs toegekend (begroting 2002). De basisdoelstellingen werden grotendeels bereikt, waardoor de middelen voor andere doeleinden dienen te worden ingezet. De verdere modernisering van het informaticapark zal worden gedragen via de werkmiddelen.

ICT-coördinatie in het onderwijs

Met de regeling van de ICT-coördinatie wordt – momenteel in projectvorm – tegemoetgekomen aan de vraag van de scholen naar omkadering voor het opnemen van allerlei taken die opduiken bij een intensiever educatief gebruik van ICT. Deze maatregel geldt voor het lager- en secundair onderwijs, het deeltijds kunstonderwijs en het volwassenenonderwijs.

De scholen krijgen middelen op basis van het aantal leerlingen, maar sommige leerlingen wegen zwaarder door omdat zij meer ondersteuning nodig hebben. De bedoeling is dat de scholen samenwerken en hun budget samenbrengen om de ICT-coördinatoren aan te werven. In de definitieve fase wordt de puntenenveloppe immers toegekend aan regionale samenwerkingsverbanden. De onderwijsinstellingen dienen aan te geven met wie ze in zo een regionaal verband wensen samen te werken.

Een efficiënte ICT-coördinatie omvat zowel pedagogische als technische aspecten, hoewel voor de

taakomschrijving geen formele criteria werden vastgelegd. Naast de middelen voor personeelsomkadering worden ook middelen vrijgemaakt voor de logistieke en materiële ondersteuning van de ICT-coördinatoren.

Het project zal in het schooljaar 2004-2005 op kruissnelheid komen en zal uiteraard worden geëvalueerd met het oog op een definitieve regeling.

Educatieve ICT-projecten

Een aantal educatieve ICT-projecten – Terra Nova, de virtuele school, Anywise, Klocodaris – worden voor het eerst of verder door de Vlaamse overheid ondersteund. Het gaat om projecten die erop gericht zijn kwalitatieve leermiddelen voor e-learning te ontwikkelen. De projecten kunnen derhalve de leerkrachten ondersteunen in het educatief gebruik van ICT.

Omdat het over *on line* leermiddelen gaat, worden de projecten ook ingezet in de ondersteuning van het open en afstandsonderwijs, meer specifiek voor doelgroepen zoals trekkende bevolking, zieke kinderen en kinderen van expatriates. De educatieve software databanken worden verder aangepast en verspreid. Momenteel wordt ook gestart met de voorbereiding van een portaalsite. Door onder andere een intensieve samenwerking met de educatieve website Klascement, zal een aanzet gegeven worden tot het inventariseren en stroomlijnen van kwaliteitsvolle educatieve software en *on line* leermiddelen.

ICT voor kansarme jongeren

Onlangs werden in Gent de CST-awards (Computers op School en Thuis) uitgereikt voor bijzondere prestaties op gebied van ICT in het onderwijs.

De jury lauwerde onder andere "Link in de Kabel", een hardwareproject dat bruggen wil slaan over de dreigende digitale kloof, het computeralfabetisme van kansarmen. Het project richt zich met veel vrijwilligerswerk tot jongeren van de vierde wereld. Vrijwilligers verzamelden overal computermateriaal en plaatsen het op het meer dan dertig verschillende locaties: jeugthuizen, buurtgroepen, leefgroepen, enzovoort. Zowat 300 jongeren nemen momenteel deel aan dit project.

Doelstelling 2 van het Pact van Vilvoorde bepaalt dat tegen 2010 het aantal personen met ICT-vaardigheid gestegen moet zijn tot meer dan driekwart van de bevolking. Projecten als "Link in de Kabel" kunnen hier mede voor zorgen.

Maatregelen in het kader van het ondernemerschap

In het kader van het bevorderen van meer en beter ondernemerschap worden meerdere acties gebundeld die de ondernemingszin van de Vlaamse jongeren willen helpen ontwikkelen. Via deze projecten krijgt het onderwijs een zeer praktijkgerichte invulling.

- Het project mini-ondernemingen, financieel ondersteund vanuit het beleidsdomein Economie, werd opgestart om de ondernemerschapsattitude bij de laatstejaarscholieren van het middelbaar onderwijs te bevorderen.

De VZW Vlaamse Jonge Ondernemingen werd onder leiding geplaatst van een professioneel directeur en het directiecomité werd uitgebreid met drie managers uit de bedrijfswereld, teneinde de brug tussen onderwijs en economie te versterken. *Initiatieven ter versterking van de brugfunctie onderwijs-economie.*

- De Vlaamse regering keurde op 4 april 2003 definitief een besluit goed, op voordracht van de Vlaamse ministers bevoegd voor Onderwijs en Vorming en Economie, om de ondernemingszin bij de schoolgaande jeugd te stimuleren. Met het besluit voorziet de Vlaamse regering in 2,5 miljoen euro voor de ondersteuning van *samenwerkingsprojecten tussen het bedrijfsleven en het onderwijs.*

Het doel van de zogenaamde brugprojecten is de zin voor het ondernemerschap bij de leerlingen en studenten, van lagere school tot universiteit, te bevorderen. Deze maatregel past in de krachtlijn "Ondernemerschap bevorderen" van het Actieplan Ondernemen.

- het ESF-project *Responsible Young Starters* (RYS) wil leerlingen uit het secundair onderwijs ondersteunen in het ondernemerschap door middel van de optimalisering van de cursus Bedrijfsbeheer.

De doelstelling hierbij is dat deze jongeren bij het uitstromen uit het secundair onderwijs over voldoende bagage beschikken om zonder risico een zelfstandig beroep te kunnen uitoefenen.

Vraag 2

De bovenvermelde initiatieven hebben een eigen evaluatiesysteem dat nagaat of de doelstellingen werden bereikt.

De evaluatie van erkende projecten wordt hier nader toegelicht.

In juni 2005 zal een tussentijdse evaluatie aangeven of een eventuele veralgemening van de **modularisering** aangewezen is. Het OBPWO-project 02.03 *Evaluatie van het experiment modularisering in het secundair onderwijs* zal nagaan in welke mate de modulaire opleidingsstructuur de gestelde doelen bereikt (*OBPWO : onderwijskundig beleids- en praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek – red.*). Er wordt daarvoor verder gebouwd op het OBPWO-onderzoek 00.04. In dat onderzoek werden de eerste twee cohorten die instapten in het modulair onderwijs en een controlegroep twee keer bevraagd. Daarnaast werd op schoolniveau nagegaan hoe het modulair onderwijs werd ingevoerd en welke de knelpunten zijn. In het momenteel lopende onderzoek zullen de beide cohorten opnieuw worden bevraagd met het oog op de evaluatie van de doelstellingen. Daarnaast zal ook ingegaan worden op de pedagogische en organisatorische uitbouw van het project modularisering.

Momenteel zijn zeven **RTC's** operationeel (Mechelen, Limburg, Zuid-West-Vlaanderen, Waasland, Gent, Antwerpen, West- en Middenkust). De RTC's brengen jaarlijks verslag uit van hun werking. Op basis van dit verslag evalueert de regering de tijdelijke projecten en kan zij beslissen om deze te bestendigen of te beëindigen. Afhankelijk van de evaluatie kan het aantal RTC's eventueel toenemen.

Het OBPWO-onderzoek 02.05 wil nagaan in hoeverre scholen in staat zijn om zelf adequaat een schoolbeleid inzake **gelijke onderwijskansen** (GOK) op te zetten en te implementeren. Meer bepaald wil het onderzoek een antwoord formuleren op volgende onderzoeksvragen : hoe kwaliteitsvol is de beginsituatieanalyse ? Worden de strategieën voor het bereiken van de doelstellingen van het GOK consequent volgens de beginsituatieanalyse gekozen en uitgevoerd ? Hoe kwaliteitsvol is de zelfevaluatie ? Is er een voldoende en adequaat aanbod inzake nascholing en leer- of hulpmiddelen ? Hiertoe wordt een kwantitatief (surveys) en kwalitatief onderzoek (casestudies) opgezet.

Vraag 3

Er worden meerdere acties ondernomen om de ongekwalificeerde uitstroom terug te dringen. Hieronder worden de voornaamste toegelicht.

Meting van de ongekwalificeerde uitstroom

Eén van de projecten gedurende het eerste werkingsjaar van het Steunpunt "Loopbanen van leerlingen en studenten in het onderwijs en de overgang van onderwijs naar arbeidsmarkt", omvat een actualisering van de omvang van de ongekwalificeerde uitstroom en het voorbereiden van toekomstig onderzoek inzake de doorstroming door het onderwijs.

Enkele jaren geleden werd door het HIVA een berekening gemaakt van de ongekwalificeerde uitstroom (*HIVA : Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*). De daarbij gehanteerde methode wordt gebruikt om bij de drie recente cohorten de ongekwalificeerde uitstroom te berekenen. Op deze wijze zal duidelijk worden of Vlaanderen goed op weg is om, zoals beoogd door het beleid, de ongekwalificeerde uitstroom te verminderen. Aanvullend wordt het onderzoek voorbereid de volgende werkingsjaren, waarin een mathematisch model van de doorstroming door het secundair onderwijs heen ontwikkeld zal worden.

Op 7 juli 2002 werd het koninklijk besluit (KB) goedgekeurd in verband met het gebruik van het rijksregisternummer (in bepaalde gevallen) door het departement Onderwijs. Een werkgroep rond dit "uniek leerlingnummer" zal nagaan hoe binnen het departement dit KB zal worden geïmplementeerd.

Modularisering

Modularisering is een belangrijk instrument om het aantal ongekwalificeerden uit het leerplichtonderwijs te verminderen. (Deel)certificaten geven immers toegang tot de arbeidsmarkt of tot vervolgonderwijs.

Door eenzelfde opleidingsstructuur te laten doorlopen van leerplicht- naar volwassenenonderwijs, wordt een leven lang leren bevorderd. Door de opleidingsstructuur en de verschillende onderdelen daarvan af te stemmen op de gevraagde kwalificaties, wordt bovendien een transparantie tussen het onderwijsaanbod en de vraag van de arbeidsweld gerealiseerd.

Time-outprojecten

De samenwerking tussen onderwijs en welzijn met betrekking tot time-outprojecten wordt volgend jaar voortgezet.

Via ondersteuning van deze projecten wil de overheid een beter zicht krijgen op de effectiviteit van verschillende werkvormen van schoolvervangende programma's. Het is immers de bedoeling dat jongeren waarmee het samenleven in de scholen onmogelijk is geworden, via een tijdelijk schoolvervangend programma hun studies opnieuw kunnen opnemen.

Preventie van antisociaal gedrag in het secundair onderwijs : scholen voor jongeren – jongeren voor scholen (JoJo)

Het project JoJo richt zich tot jongeren die de school voortijdig verlaten hebben of hun studies na het secundair onderwijs hebben stopgezet, maar toch geïnteresseerd zijn in scholen te werken. Jongeren van allochtone afkomst en jongeren uit kansarme gezinnen worden in het bijzonder aangemoedigd om deel te nemen aan dit startbanenproject.

De doelstelling van het project is tweërlei :

- de jongeren van de doelgroep laten proeven van een job in het onderwijs, om hen te motiveren voor eventuele verdere opleiding en tewerkstelling ;
- scholen met leerlingen met schoolse problemen ondersteunen om te werken aan een positief schoolklimaat en een beter contact tussen de leerkrachten en de allochtone of kansarme gezinnen.

Na een inlooperperiode in een aantal geselecteerde scholen in Antwerpen, Genk, Gent, Hasselt en Mechelen, konden vanaf het schooljaar 2001-2002 ook scholen uit andere gemeenten in het project stappen. Tevens krijgen de startbaners de mogelijkheid een opleiding te volgen binnen het kader van hun tewerkstelling. Het is immers ook mijn bedoeling een grotere instroom van allochtonen en kansarmen in het lerarenberoep te realiseren.

Momenteel zijn alle oorspronkelijke beschikbare plaatsen ingevuld. Tijdens het schooljaar 2002-2003 wordt de capaciteit van het project van 100 naar 150 tewerkstellingsplaatsen opgetrokken.

Spijbelen in het basisonderwijs voorkomen

Vanaf het schooljaar 2002-2003 is een nieuwe regelgeving op afwezigheden van toepassing in het basisonderwijs. Met deze nieuwe regelgeving worden de scholen die inspanningen leveren bij de begeleiding van problematische afwezigheden, niet langer bestraft en wordt het leerrecht van jongeren

gegarandeerd. Preventie, open communicatie, begeleiding en samenwerking met het CLB staan hierbij centraal. Om deze nieuwe regelgeving duidelijk te communiceren naar alle actoren in het onderwijsveld en naar externe partners (bv. artsen), wordt in een implementatiefase voorzien waarbij nauwe contacten worden onderhouden met de pedagogische begeleidingsdiensten van alle onderwijskoepels. Ouders worden geïnformeerd via de communicatiekanalen van het departement Onderwijs (Gids voor ouders in het basisonderwijs, Klasse, ...). Voor schooldirecties en leerkrachten zal binnenkort een impulsdag worden georganiseerd en op de website van het departement zullen de meeste gestelde vragen en antwoorden gepubliceerd worden. In 2003 zal tevens een beleidsevaluatie plaatsvinden.

Zorgbeleid via het decreet gelijke onderwijskansen

Realiseren van de kosteloosheid van het leerplichtonderwijs

Het leerplichtonderwijs evolueerde de laatste jaren in de richting van een grotere kosteloosheid door een aantal aanpassingen aan de regelgeving. Het kan uiteraard niet de bedoeling zijn dat de kosteloosheidsregel ingrijpt op de door de scholen gehanteerde methodieken. Scholen mogen van de ouders bepaalde bijdragen vragen, maar over de bijdragelijst moet vooraf worden overlegd in de participatieraad of schoolraad. Ouders hebben dus inspraak. Via het participatiedecreet (tweede versie principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 14 maart 2003) wordt de inspraak van de ouders in deze materies nog versterkt door hun instemmingsbevoegdheid te verlenen.

Vanaf het schooljaar 2002-2003 moet de bijdrage-regeling schriftelijk aan de ouders meegedeeld worden, zodat ouders de grootte van de jaarlijkse bedragen die door de school gevraagd worden, kunnen inschatten. Deze verplichting moet verhinderen dat ouders in de loop van het schooljaar voor onaangename verrassingen komen te staan. In het basisonderwijs moet de bijdrageregeling op een transparante manier in het schoolreglement opgenomen worden. In het secundair onderwijs is het schoolreglement hiervoor het aangewezen instrument. Daarnaast moet er in de participatieraad/schoolraad een regeling uitgewerkt worden voor ouders die het financieel moeilijk hebben. Deze regeling vormt een afwijking op de bijdrageregeling.

Ter controle zullen tijdens het schooljaar 2002-2003 steekproefsgewijs een aantal bijdrageregelingen die onderdeel uitmaken van of gevoegd dienen te

worden bij het schoolreglement, gescreend worden. Aan de hand van dit onderzoek zal de overheid voor het eerst een zicht krijgen op wat een basisschool werkelijk kost en in welke mate de nieuwe regelgeving inzake kosteloosheid door de scholen gerespecteerd wordt. Aan de hand van deze resultaten zal de regelgeving, indien nodig, bijgestuurd worden.

Voor het secundair onderwijs zal deze screening per studierichting en per leerjaar gebeuren. Tevens wordt onderzocht welke bijdrage studiebeurzen voor leerlingen in het basisonderwijs kunnen leveren tot de kosteloosheid van het onderwijs.

Uitbouw van het alternerend leren

Het deeltijds beroepssecundair onderwijs (DBSO) vertoont een heel specifieke problematiek.

Het systeem van het deeltijds onderwijs zou heel goed kunnen werken indien de dagen buiten het centrum ook effectief werden ingevuld door een werkervaring die nauw aansluit bij de opleiding die in het centrum zelf wordt gegeven. In de realiteit wordt vastgesteld dat heel wat leerlingen ofwel geen werkervaring opdoen, ofwel werkervaring opdoen die geen aansluiting heeft met de opleiding die ze in het centrum volgen.

Met betrekking tot het DBSO werden volgende maatregelen reeds ingevoerd.

Tussen de Vlaamse ministers van Onderwijs en Werkgelegenheid werd een protocol afgesloten met de doelstelling de werkzaamheidsgraad in het deeltijds beroepssecundair onderwijs te verhogen. Dit wordt gerealiseerd via optimalisatie van de trajectbegeleiding en inschakeling van de lokale werkwinkels.

De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) ontwikkelde in samenwerking met Onderwijs een aangepast screeningsinstrument waarbij de arbeidsattitudes, de opleidings- en tewerkstellingsbereidheid van instappers in deeltijds onderwijs kunnen worden bepaald. Het screeningsinstrument bestaat uit een test en een interview, op basis daarvan wordt een persoonsgericht traject bepaald. Een trajectbegeleider die het onderwijsveld terdege kent, neemt de test af en blijft de jongere opvolgen.

Bij de ontwikkeling van de SDO-test bleek dat het meten van de reële afstand feitelijk onmogelijk is

(*SDO : sociale dominantie oriëntatie – red.*). Wel kunnen attitudes gemeten worden en aldus worden jongeren naar tewerkstelling in een bedrijf georiënteerd of naar een brugproject. Knelpunt is dat uit de test een dieper liggend probleem niet kan worden opgelicht. De proeffase van het project loopt tot augustus 2004. Op basis van dit experiment zal worden beslist om het al dan niet op grotere schaal toe te passen.

De aanwezigheid van een vertegenwoordiger van het deeltijds onderwijs in de werkwinkel wordt positief onthaald. Het is bekend dat deze groep jongeren heel moeilijk naar de VDAB stapt. Nu er een bekend gezicht is in de werkwinkel (de begeleider is zich komen voorstellen in de scholen), is de drempel sterk verlaagd. Ook andere onderwijsvragen kunnen nu makkelijk beantwoord worden.

Vanaf 1 maart 2003 krijgen de centra DBSO extra omkadering bovenop de reeds bestaande omkadering om onthaalklassen voor anderstalige nieuwkomers te kunnen organiseren. Dit besluit zal uitwerking hebben tot augustus 2005. Sinds de goedkeuring van het KB van 6 februari 2003 kunnen leerlingen met illegaal statuut de werkervaringscomponent invullen binnen het DBSO.

Het is mijn bedoeling dat DBSO in het algemeen tot een voltijds engagement zou moeten kunnen uitgroeien. Ook voor de moeilijke doelgroep (de restgroep die geen invulling vindt) moet er een oplossing worden gezocht : veel jongeren hebben nood aan voortrajecten die hen helpen om de nodige attitudes te leren, of die hen helpen in een bepaalde problematiek. De centra voor deeltijdse vorming, momenteel ressorterend onder het beleidsdomein Cultuur maar vanaf 1 september 2003 ressorterend onder de minister van Onderwijs en Vorming, kunnen hier een nuttige taak vervullen.

De bedoeling moet uiteindelijk zijn deze leerlingen de nodige vaardigheden bij te brengen die hen op weg moeten helpen naar een volwaardige invulling van de drie dagen buiten het centrum.

Het is steeds een complex gegeven om een budgettair overzicht te geven van maatregelen die tot wijzigingen in de toestand van het onderwijs moeten leiden. Vele financiële middelen zitten immers vervat in de budgetten die aan het regulier beleid besteed worden.

Sinds 2001 worden de regionale technologische centra gesubsidieerd via het onderwijsbudget. De begrotingspost "Allerhande uitgaven voor vernieuwingsprojecten inzake beroepsopleidingen", in casu het experiment modularisering, werd sinds 2001 in het onderwijsbudget ingevoerd. Tot 31 december 2000 werd deze kostprijs voor de experimentenscholen ingebracht naar Europa via het communautair initiatief Youthstart. Vanaf 2001 is dit echter niet meer mogelijk wegens de afsluiting van dit communautair initiatief.

Ten behoeve van het experiment modularisering wordt aan de deelnemende experimentenscholen van

voltijds, deeltijds en buitengewoon secundair onderwijs een bedrag toegekend voor kosten in het kader van extra omkadering, extra werkingskosten en uitgaven voor nascholing.

Hieronder volgt een budgettair overzicht van enkele specifieke projecten, waarin de optelsom echter zeker niet als globale investering ten aanzien van deze problematiek mag worden beschouwd.

Opmerking : onderstaande bedragen met betrekking tot 2003 kunnen nog aan herziening onderhevig zijn.

Omschrijving	2002	2003
Subsidies voor de regionale technologische centra	1.594.000	2.165.000
Subsidie voor opleiding startbaners (BO)	27.000	41.000
Koning Boudewijnstichting : opvolging Accent op Talent		500.000
Opleiding startbaners antisociaal gedrag (SO)	32.000	44.000
Subsidie ter bevordering werkgelegenheid deeltijds leerplichtigen via inschakeling van lokale werkwinkels	29.000	66.000
Tijdelijk project bevordering van de werkervaring in het deeltijds beroepsonderwijs		159.000
Allerhande uitgaven i.v.m. time-outprojecten en projecten i.s.m. welzijn	439.000	531.000
Allerhande uitgaven voor vernieuwingsprojecten inzake beroepsopleidingen	2.766.000	3.304.000
Zorgcoördinatie BO		7.931.000

**Vraag nr. 147
van 10 juli 2003
van mevrouw ILSE VAN EETVELDE**

Leerlingenbegeleiding – Stand van zaken

In antwoord op mijn vraag om uitleg in de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid van 3 juli 2003 deelde de minister mee dat de leerlingenbegeleiding één van de factoren is die in de evaluatie van de werking van de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) zal worden meegenomen (Handelingen Commissievergadering nr. 280 van 3 april 2003, blz. 8 e.v.).

Deze evaluatie is gepland voor het komende na-jaar. Ik veronderstel dat ze zal worden ondersteund met kwantitatieve en kwalitatieve gegevens.

1. Hoeveel scholen (opgesplitst naar net) hadden in het schooljaar 2002-2003 in één of andere vorm van schoolinterne leerlingenbegeleiding voorzien (los van de intense samenwerking met het CLB) ?
2. Hoeveel personeelsleden staan er in het totaal en gemiddeld per school in voor de schoolinterne leerlingenbegeleiding ?
3. Bestaan er cijfers over het aantal leerlingen (in absolute cijfers en in percentage van de schoolpopulatie) die een beroep doen op schoolinterne leerlingenbegeleiding ?
4. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende verschijningsvormen en -formules van de schoolinterne leerlingenbegeleiding ?

Antwoord

Een evaluatie van de leerlingenbegeleiding door de scholen of door de CLB's is er tot nu toe niet geweest. In mijn antwoord van juli 2003 verwijs ik, met het woord evaluatie, naar de doorlichtingen van de CLB-werking. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de Handelingen kan nalezen, heb ik daarbij geen concrete timing vooropgesteld.

Afgelopen schooljaren stonden de doorlichtingen van CLB's door de CLB-inspectie voornamelijk in het teken van de implementatie van het nieuwe decreet van 1 december 1998 op de centra voor leerlingenbegeleiding. Daarin was de omschakeling en integratie van de PMS-centra en het MST naar en in centra voor leerlingenbegeleiding het voornaamste aandachtspunt (*PMS : psycho-medisch-sociaal centrum ; MST : medisch schooltoezicht – red.*).

Vanaf het schooljaar 2003-2004 zullen de visitatiecommissies, naast de doorlichtingen van de CLB's, ook de samenwerking tussen scholen en CLB's op het vlak van leerlingenbegeleiding evalueren. Deze visitaties zullen in cycli van 6 jaar verlopen. Om tot passende conclusies voor alle CLB's (en de scholen waarmee ze samenwerken) te komen, of om een zicht te krijgen op de vormen van leerlingenbegeleiding die in dit kader zijn uitgewerkt, zal men zich onder meer moeten baseren op deze doorlichtingsverslagen.

**Vraag nr. 149
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Samenwerkingsovereenkomst met paritair comité – Evaluatie

In het kader van de samenwerkingsovereenkomst afgesloten eind mei 2002 tussen de ministers van Werkgelegenheid, Economie en Onderwijs en de sociale partners van het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor Bedienden (ANPCB) met als doelstelling nieuwe opleidingsmogelijkheden voor bedienden uit te werken, werd onder meer afgesproken dat de sociale partners meer willen samenwerken met de Vlaamse regering inzake didactische infrastructuur (beschikbaar stellen van leslokalen), de oprichting van studierichtingen, na- en bijscholing van leerkrachten, de organisatie van stages en werkervaringsplaatsen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de concrete verwezenlijkingen binnen haar be-

voegdheid in het kader van bovenvermelde samenwerkingsovereenkomst ?

Op welke wijze werden er concrete resultaten gerealiseerd betreffende bovenvermelde specifieke afspraken ?

2. Heeft er tussen de minister en Cevora, het opleidingsfonds van het ANPCB, op geregelde basis overleg plaats betreffende de uitvoering en evaluatie van deze samenwerkingsovereenkomst ? Zo ja, op welke wijze en wat zijn de resultaten ?
3. Op welke wijze werden er beleidsinitiatieven genomen specifiek wat de oprichting van studierichtingen en de na- en bijscholing van leerkrachten betreft ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan de ministers Landuyt (nr. 86) en Ceysens (nr. 126).

Antwoord

Samen met mijn collega's, de ministers van Werkgelegenheid en Economie, heb ik met het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor Bedienden eind mei 2002 een samenwerkingsovereenkomsten gesloten.

Door dit convenant nemen mijn collega-ministers en ikzelf samen met de sector in een aantal werkdomeinen kwalitatieve en kwantitatieve engagementen op. Deze engagementen hebben betrekking op het verhogen van de arbeidsmarktdeelnemers van kansengroepen en het diversiteitsbeleid, het verbeteren van de aansluiting tussen het onderwijs en de arbeidsmarkt, het bevorderen van opleiding, competentie management en loopbaanontwikkeling en het versterken van het mobiliteitsbeleid.

Concreet zijn er op het vlak van samenwerking tussen het departement Onderwijs, het onderwijsveld en de sector reeds heel wat realisaties. Heel wat van deze verwezenlijkingen zijn ontstaan op basis van een vrijwillige samenwerking tussen scholen en het opleidingsfonds. Het departement zelf kan hierin enkel een stimulerende rol spelen.

- In actiepoint 16 werden er bijscholingsprogramma's voor leerkrachten opgenomen. De leerkrachten uit meewerkende scholen hebben geregeld een opleidingsvraag geformuleerd, waar Cevora positief op heeft geantwoord. Daarnaast heeft Cevora bijscholing georganiseerd exclu-

sief voor taalleerkrachten. Het ging met name om een opleiding "Taal- en communicatievaardigheden in bedrijfssituaties".

- Verder werd er binnen actiepunt 16 ook een samenwerkingsverband met hogescholen gesloten dat voorziet in bijscholingsmogelijkheden inzake informatica voor aan deze scholen verbonden docenten.
- Tevens wordt de lijst van de Cevora-cursussen in het onderwijstijdschrift Klasse opgenomen (actiepunt 16 van het samenwerkingsakkoord).
- Samen met het sectorfonds wordt er werk gemaakt van het ondersteunen van alternerende opleidingen en het realiseren van kwaliteitsvolle opleidingsplaatsen. In 2002 werden er 118 jongeren in Nederlandstalige ILW's bereikt (actiepunt 16 van het samenwerkingsakkoord (*ILW : Industriel Leerlingenwezen – red.*)).
- Mijn departement heeft de sector uitgenodigd om deel uit te maken van het Regionaal Technologisch Centrum Antwerpen (RTC). Er zijn afspraken gemaakt dat Cevora wordt betrokken als er binnen het RTC concreet over bediendenberoepen of stageplaatsen voor bedienden wordt gesproken.
- De regionale technologische centra werden opgericht bij het onderwijsdecreet XIII. Momenteel zijn er zeven centra in Vlaanderen actief. Hoewel ze zich momenteel kunnen focussen op alle sectoren, zullen de RTC's zich vanaf 2004 beperken tot die sectoren welke voor de regio van belang zijn. Op dit moment is het evenwel nog niet duidelijk welk RTC zich op welke sector zal richten. De keuze komt immers aan het RTC zelf toe.
- Het departement en de VLOR betrekken het sectorfonds bij het uitwerken van de modulaire beroepsopleidingstrajecten in het studiegebied Administratie-Distributie. In het kader van de uitvoering van het decreet van 18 januari 2002 heeft de Dienst voor Onderwijsontwikkeling (DVO) recentelijk initiatieven genomen inzake de ontwikkeling van de specifieke eindtermen TSO en BSO. Het studiegebied Handel fungeert daarbij als startproject. In de opgerichte commissies zijn vertegenwoordigers van de SERV en deskundigen uit de sector opgenomen. Cevora werd geconsulteerd in verband met de transversale bediendenberoepen. De werkzaamheden van de commissies voorzien in een screening van en een afstemming op de betrokken

beroepsprofielen van de SERV. Met de SERV werd bovendien een veralgemeend protocolakkoord afgesloten tot uitvoering van het decreet van 18 januari 2002. Het protocol bevat werkafspraken met betrekking tot de totstandkoming van specifieke eindtermen, vertrekkende van de door de SERV ontwikkelde beroepsprofielen.

(VLOR : Vlaamse Onderwijsraad ; TSO : technisch secundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.)

- Het departement en met name de DBO werkt actief mee aan de vergaderingen van de sectorconsultanten. Tot nu toe werd vooral het tewerkstellingsluik binnen DBSO besproken, samen met actuele themata zoals bijvoorbeeld de RTC's.
- (DBO : dienst Beroepsopleiding ; DBSO : deeltijds beroepssecundair onderwijs – red.)*
- Daarnaast is het departement ook actief betrokken bij de SERV-werking onderwijs-arbeidsmarkt die voortvloeit uit de werking rond de sectorconvenants. Er is een technische werkgroep rond alternerend leren. Deze werkgroep heeft daaromtrent reeds een platformtekst geschreven. Het is de bedoeling om van deeltijds leren een volwaardige vorm van leren te maken.
 - Het actiepunt 30.1 behandelt de doelstellingen in verband met de samenwerking tussen centra voor volwassenenonderwijs en de sector. Er was het voornemen om een substantieel aanbod uit te werken op het vlak van informatica en talen.

De samenwerking "taalonderwijs" werd operationeel door het aanbod "Vlot communiceren in de werksituatie" (Nederlands, Engels en Frans op 2 niveaus). Er zijn contacten met 29 scholen en in januari 2003 was er een samenwerking met 15 instituten. Daarnaast is er afstemming tussen de sector en inspectie en de DVO van het departement op het vlak van ontwikkeling van inhouden en methode (o.a. de concretisering van het systeem gecombineerd onderwijs en de ontwikkeling van een screeningsmethode). Verder heeft het sectorfonds syllabi, handleidingen en didactisch materiaal ter beschikking gesteld van de scholen.

De samenwerking op het vlak van informatica verloopt ook vlot. Concrete projecten met twee hogescholen en één universiteit startten in maart 2003 rond 27 opleidingsthema's.

Daarnaast is er ook een samenwerking tussen onderwijsinstellingen en het sectorfonds op het vlak van boekhouden. De nieuwe ontwikkelde modulair opgebouwde opleiding "Springplank naar graduaat boekhouden" wordt georganiseerd in samenwerking met het volwassenenonderwijs. Sedert het najaar 2002 leverde dit reeds meer dan 810 inschrijvingen op.

Het convenant met Cevora wordt op dezelfde wijze behandeld als de andere sectorconvenants. Er werd door de sector een tussentijds rapport opge maakt. Dit convenant heeft wel met een laattijdige opstart te kampen gehad. Op kabinetsniveau is er overleg tussen de verschillende beleidsdomeinen met betrekking tot de convenants. Op 17 september 2003 is er een evaluatievergadering gepland tussen de beleidsverantwoordelijken en de vertegenwoordigers van de sector. Verder heeft de administratie een schrijven gericht aan de koepels, die de realisatie op het veld verwezenlijken, om de realisaties beter in kaart te brengen en om hen nauwer te betrekken.

Vraag nr. 151
van 17 juli 2003
van de heer CARL DECALUWE

Geïntegreerd onderwijs – Begeleidingsduur

Voor mindervalide kinderen wordt vanuit de overheid gedurende twee jaar voor twee uur per week in een GON-begeleiding voorzien (geïntegreerd

onderwijs). Blijkbaar betreft het een beperkte doelgroep, met varianten in de begeleiding.

Ouders van mindervalide kinderen stellen zich de vraag waarom het pakket GON-begeleiding niet kan worden gespreid over een langere periode naargelang de behoeften, bijvoorbeeld tot zes jaar.

1. Hoeveel kinderen genieten een GON-begeleiding ? Wat is de evolutie betreffende het aantal begeleidingsuren ?
2. Aan welke precieze omschrijvingen dienen de kinderen te voldoen alvorens in aanmerking te komen voor een GON-begeleiding ?
3. Welke maatregelen dienen eventueel te worden genomen om het pakket GON-begeleiding te laten spreiden over bijvoorbeeld zes jaar ?

Acht de minister het opportuun om dit door te voeren ? Zo ja, hoe wordt dit eventueel gerealiseerd en binnen welke termijn ?

Antwoord

1. Overzicht van het aantal GON-leerlingen en het aantal begeleidingsuren.

De tabellen 1 en 2 geven respectievelijk een overzicht van het aantal GON-leerlingen en het aantal begeleidingsuren voor de schooljaren 1995-1996 tot en met 2002-2003.

Tabel 1 : overzicht van het aantal GON-leerlingen

Schooljaar	Type 1	Type 2	Type 3	Type 4	Type 6	Type 7	Type 8	Totaal
1995-1996	-	12	33	419	223	319	100	1.106
1996-1997	1	17	40	378	231	235	108	1.010
1997-1998	-	9	57	456	259	289	131	1.201
1998-1999	1	16	65	500	279	327	188	1.376
1999-2000	1	22	71	602	301	366	192	1.555
2000-2001	1	16	82	705	333	428	190	1.755
2001-2002	1	18	69	868	342	529	180	2.007
2002-2003	1	20	888	1.048	359	753	203	2.472

Per niveau (schooljaar 2002-2003)

Kleuters : 640 (25,89 %)
 Lager onderwijs : 1.104 (44,66 %)
 Secundair onderwijs : 680 (27,5 %)
 Hoger onderwijs : 48 (1,94 %)

Tabel 2 : overzicht van het aantal begeleidingsuren

Schooljaar	Lestijden ASV (onderwijskundig)	Uren kinesitherapie	Uren logopedie
1995-1996	1.592	437	424
1996-1997			
1997-1998	1.981	477	463
1998-1999	2.296	504	518
1999-2000	2.514,5	537	675
2000-2001	2.851	601	756
2001-2002	3.198	685	900
2002-2003	3.651	869	1.268

(ASV : *Algemene en Sociale Vorming – red.*)

2. Leerlingen die geïntegreerd onderwijs volgen, moeten voldoen aan de volgende voorwaarden.

- De leerlingen die geïntegreerd onderwijs volgen, moeten voldoen aan de toelatings- en overgangsvoorwaarden die gelden in het gewoon onderwijs.
- De leerling moet bovendien in het bezit zijn van en inschrijvingsverslag dat hem toelaat tot het buitengewoon onderwijs.
- De leerling moet een attest geïntegreerd onderwijs hebben, afgeleverd door de directeur van een CLB (*centrum voor leerlingenbegeleiding – red.*).
- Er moet eveneens een integratieplan opge- maakt zijn voor de leerling.
- Voor de leerlingen georiënteerd naar de types 1, 3 en 8 geldt bovendien de voorwaarde dat zij het onmiddellijk voorafgaande schooljaar minstens negen maanden buitengewoon onderwijs gevolgd moeten hebben.
- De GON-begeleiding kan jaarlijks verlengd worden, na een evaluatie en indien het attest

geïntegreerd onderwijs opnieuw bevestigd wordt.

De integratie van een leerling kan volledig (de leerling volgt alle vakken in een school voor gewoon onderwijs), gedeeltelijk (de leerling volgt les in een school voor gewoon onderwijs en in een school voor buitengewoon onderwijs), tijdelijk (stukje van het schooljaar) of permanent (volledig schooljaar) zijn.

Indien aan deze voorwaarden is voldaan, dan komt de school voor gewoon onderwijs waar de leerling is ingeschreven, in aanmerking voor het verkrijgen van een GON-pakket (extra uren begeleiding vanuit een school voor buitengewoon onderwijs). Dit GON-pakket wordt besteed aan de begeleiding van leerkrachten van het gewoon onderwijs waar de leerlingen de lessen volgen (collegiale consultatie) en de begeleiding van de leerlingen en/of de ouders.

In tegenstelling tot wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger in zijn vraag laat uitschijnen, is de begeleiding die leerlingen ontvangen niet steeds beperkt tot twee uur gedurende twee schooljaren. Afhankelijk van de aard en de ernst van de handicap en de aard van de integratie, kunnen leerlingen *gedurende hun gehele schoolloop-*

baan begeleiding ontvangen of blijft de ondersteuning beperkt tot één schooljaar. In tabel 3 wordt een overzicht gegeven van de verschillende mogelijkheden.

De omschrijving van "ernstige handicap" is als volgt.

Ernstige fysieke handicap : een handicap ten gevolge van een neuromotorische stoornis sinds de geboorte, na ziekte of na ongeval (o.a. hersenverlamming, posttraumatisch letsel); syndromen of ziekten die een beenderige, musculaire of gewrichtsaandoening veroorzaken (o.a. arthrogryposis multiplex congenita, ernstige kinderreuma); spierziekte; spinabifida, in zoverre die handicap een zeer ernstige beperking qua schrijf- en spraakmotorisch functioneren met zich meebrengt.

Ernstige visuele handicap = een gezichtsscherpte, na optische correctie, van maximaal één tiende voor elk oog en/of aangewezen zijn op brailleschrift.

Ernstige auditieve handicap = een gemiddeld hoorverlies van minstens 90 dB aan beide oren bepaald volgens Fletcher-index en niet meer be-

reiken dan 40% foneemdiscriminatie in spraakaudiometrie, dit alles afgenomen zonder hoorapparatuur.

3. Spreiding van het pakket

Het GON-pakket wordt bepaald aan de hand van het aantal GON-leerlingen die de school voor buitengewoon onderwijs begeleidt op de eerste schooldag van oktober van het lopende schooljaar. Dit GON-pakket dient zo efficiënt mogelijk ingezet te worden in het belang van en volgens de wisselende behoeften van de GON-leerlingen en hun gastscholen.

Om dit te bereiken kan, in overleg met de partners betrokken bij het integratieproces, het GON-pakket flexibel aangewend worden. De school voor buitengewoon onderwijs stelt een GON-equipe samen en tracht daarmee aan de behoeften van de verschillende GON-leerlingen te voldoen. Afhankelijk van de behoeften én mogelijkheden van de GON-leerlingen en hun gastscholen, kan de begeleiding in de loop van het schooljaar naar intensiteit en inhoud wijzigen. Dit moet toelaten zo goed mogelijk in te spelen op individuele noden van leerkrachten, scholen en leerlingen.

Tabel 3 : maximumduur geïntegreerd onderwijs – secundair onderwijs

Type	Leerling	Aard (*)	Maximumduur
1		GP	1 schooljaar
		VP	1 schooljaar
		GT	1 schooljaar
		VT	1 schooljaar
3	normaal begaafd	GP	1 schooljaar
		VP	1 schooljaar
		GT	1 schooljaar
		VT	1 schooljaar
	lichte mentale handicap	GP	1 schooljaar
		VP	1 schooljaar
		GT	1 schooljaar
		VT	1 schooljaar
4	normaal begaafd matig lichamelijke handicap	GP	1 schooljaar
		VP	2 schooljaren
		GT	1 schooljaar
		VT	1 schooljaar

Type	Leerling	Aard (*)	Maximumduur
6	normaal begaafd ernstig lichamelijke handicap	GP	studiecyclus
		VP	studiecyclus
		GT	studiecyclus
		VT	studiecyclus
	licht mentale handicap	GP	1 schooljaar
		VP	1 schooljaar
		GT	1 schooljaar
		VT	1 schooljaar
	normaal begaafd matig visuele handicap	GP	1 schooljaar
		VP	2 schooljaren
		GT	1 schooljaar
		VT	1 schooljaar
normaal begaafd ernstig visuele handicap	GP	studiecyclus	
	VP	studiecyclus	
	GT	studiecyclus	
	VT	studiecyclus	
licht mentale handicap	GP	1 schooljaar	
	VP	1 schooljaar	
	GT	1 schooljaar	
	VT	1 schooljaar	
7	normaal begaafd matig auditieve handicap	GP	1 schooljaar
		VP	2 schooljaren
		GT	1 schooljaar
		VT	1 schooljaar
	normaal begaafd ernstig auditieve handicap	GP	studiecyclus
		VP	studiecyclus
		GT	studiecyclus
		VT	studiecyclus
	licht mentale handicap	GP	1 schooljaar
		VP	1 schooljaar
		GT	1 schooljaar
		VT	1 schooljaar

(*) GP = gedeeltelijk en permanent – VP = volledig en permanent – GT = gedeeltelijk en tijdelijk – VT = volledig en tijdelijk

Vraag nr. 153
van 21 augustus 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Lokale overlegplatforms – Aanstelling voorzitters

Op 1 september 2002 trad het decreet betreffende gelijke onderwijskansen I van 28 juni 2002 in werking. Hierdoor konden onder andere lokale overlegplatforms (LOP's) voor het basisonderwijs en het secundair onderwijs worden opgericht. Met het

bijbehorend besluit van de Vlaamse regering betreffende de lokale overlegplatforms inzake gelijke onderwijskansen werden de 70 LOP's vastgesteld en werd bepaald hoe en onder welke voorwaarden een LOP-voorzitter wordt aangewezen.

Op de webstek van het departement Onderwijs vonden wij een overzicht van de 26 deskundigen, sommigen verantwoordelijk voor meerdere LOP's. Een gelijkaardige lijst van de voorzitters was er echter niet terug te vinden. Of alle voorzitters al

door de minister aangewezen zijn en wie dit zijn, weten wij niet. Of sommige voorzitters verantwoordelijk zijn voor meerdere LOP's evenmin.

1. Beschikken alle 70 LOP's vandaag reeds over een door de minister aangewezen voorzitter ? Zo ja, wie zijn dit (overzicht per LOP) en sinds wanneer zijn zij effectief voorzitter ?

Zo neen, wat is hiervoor de reden, tegen wanneer kan dit verwacht worden en wie zijn dan de reeds aangewezen voorzitters ?

2. Hoe verliep/verloopt de procedure van de aanwijzing van de voorzitter ? Welke criteria nam/ neemt de minister daartoe in acht ?

Antwoord

De voorzitters worden aangesteld op voordracht van de LOP's en voorzover er geen onverenigbaarheden zijn zoals opgenomen in artikel IV.3, § 2 van het decreet (**bijlage 1**).

Die criteria bepalen dat de voorzitter vertrouwd moet zijn met het ruime onderwijsveld. Er is onverenigbaarheid met het zitting hebben in een inrichtende macht, en de betrokkene mag ook geen personeelslid zijn van één van de betrokken scholen, scholengroepen, scholengemeenschappen of centra voor leerlingenbegeleiding.

In de praktijk is de voordracht afhankelijk van de vergadermomenten van de algemene vergadering van het LOP. Alle aanstellingen gebeuren echter met terugwerkende kracht op 1 januari 2003, omdat de meeste voorzitters al op dat moment actief waren. De voorzitters ondertekenden ook een engagementsverklaring die een aantal decretaal vastgelegde taken nader omschrijft (**bijlage 2**).

11 LOP's hebben momenteel officieel nog geen voorzitter :

- het LOP Arendonk – Turnhout – Oud-Turnhout secundair, had een voorzitter, maar die heeft vrijwel onmiddellijk ontslag genomen om beroepsredenen. Men zoekt een nieuwe kandidaat ;
- Het LOP Aarschot basis, zoekt momenteel een voorzitter omdat de voorgestelde kandidaat niet kon worden aangesteld wegens onverenigbaarheden (als schepen is ze lid van een inrichtende macht) – er zou een oplossing in zicht zijn ;

- de LOP's Tienen basis, Tienen secundair, Houthalen-Helchteren basis, Haacht – Mechelen – Sint-Katelijne-Waver – Keerbergen secundair, verkozen een voorzitter, maar er is nog geen ondertekende engagementsverklaring van hen binnengekomen ;
- het LOP Brugge – Blankenberge secundair, heeft kandidaat-voorzitters en kiest daaruit op 16 oktober 2003 ;
- het LOP Kortrijk basis, moet nog formeel de voordracht van een kandidaat bevestigen. Dat is gepland voor half oktober ;
- het LOP Roeselare secundair, is nog op zoek naar een voorzitter ;
- het LOP Dilsen-Stokkem – Maasmechelen secundair, verwacht een voordracht na de vergadering van 24 september 2003.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 154 van 21 augustus 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleidingen zorgsector – Multiculturele aspecten

Integratie van allochtonen/migranten blijft een belangrijke hefboom voor een samenleving met respect voor elk-ander.

Wanneer allochtonen/migranten ziek of ouder worden, in onverwachte omstandigheden terechtkomen, ... is het niet alleen belangrijk dat zij onze taal en gewoonten kennen, maar ook dat artsen, verpleegkundigen, verzorgenden en alle mogelijke hulpverleners de culturele achtergrond en het denken van deze groep juist kunnen inschatten. Daarom werden indertijd interculturele bemiddelaars aangesteld.

Toch blijft het essentieel, zeker in regio's waar veel mensen met een eigen culturele achtergrond leven, dat alle zorgverstrekkers in een opleiding met deze problematiek in aanraking komen. De verschillende ministers die met de mogelijkheden en moeilijkheden van allochtonen/migranten op het gebied van gezondheid, welzijn, buurten, onderwijs, cultuur, ... te maken hebben, antwoorden steeds dat

dit onder andere een opdracht is van de opleidingen/bijscholingen.

Mag ik de minister vragen welke stimuli zij reeds gaf om in de opleidingen van het universitair, het hoger, het vierdegraads- en het secundair onderwijs, voor zorgberoepen zoals (huis)arts, verpleegkunde, vroedkunde, verzorgende, kinesitherapeut, diëtist, maatschappelijk werker, logopedist, ... hieraan aandacht te besteden ?

Hoe volgt de minister dit op in de verschillende onderwijsvormen ?

Antwoord

In het secundair onderwijs dient een onderscheid te worden gemaakt tussen scholen die de opleidingen van het studiegebied Personenzorg lineair organiseren (volgens het leerjarensysteem) en (beroeps)scholen die in het modulariseringsexperiment (graad- en leerjaardoorbrekend systeem) zijn gestapt. Wat de vierde graad Verpleging betreft, zijn – op één instelling na – alle instellingen naar het modulair onderwijs overgegaan.

1. Lineair werkende scholen hanteren door de overheid goedgekeurde leerplannen. Op termijn zullen specifieke eindtermen worden ingevoerd, afgeleid van beroepsprofielen, doch vooralsnog zijn deze eindtermen niet uitgewerkt. In de leerplannen die betrekking hebben op vakken zoals Opvoedkunde en Toegepaste Psychologie, komt een onderdeel Omgangskunde voor. In Omgangskunde wordt onder meer aandacht geschonken aan culturele verschillen bij de zorgverstrekking. Dit moet ertoe leiden de leerlingen die sociale vaardigheden bij te brengen welke essentieel zijn voor een degelijke beroepsuitoefening.
2. In het modulair onderwijs wordt gewerkt met basiscompetenties. Ter illustratie verwijs ik naar :
 - de module "basis communicatie", waarin "eigen leefgewoonten met andere samenlevingsvormen en culturen vergelijken" ;
 - de module "initiatie zorg", waarin "kunnen omgaan met andere samenlevingsvormen en culturen" ;
 - de module "begeleiding van het kind", waarin "interculturele aspecten in het werk opnemen";

- de module "begeleiding van de buitenschoolse opvang", waarin "met andere culturen omgaan" ;
- de module "thuiszorg", waarin "interculturele aspecten in het werk opnemen" ;
- de module "initiatie verpleegkunde", waarin "de gezondheids- en welzijnszorg vanuit een maatschappelijke context benaderen, onder andere rekening houden met het belang van intercultureel werken en met andere samenlevingsvormen omgaan".

3. Zowel in het technisch en het beroepssecundair onderwijs (al dan niet modulair) als in het hoger onderwijs moeten de stages als een belangrijke vormingscomponent worden beschouwd. De confrontatie met de werkplek geeft een meerwaarde aan elke doorstroom- of kwalificatiegerichte opleiding, mits uiteraard aan een aantal voorwaarden zoals adequate stagebegeleiding wordt voldaan.

De stagiair zal op deze wijze vaststellen dat het kwaliteits- en respectvol verzorgen en verplegen van patiënten en andere zorgbehoevenden een geïndividualiseerde aanpak vergt, onder meer rekening houdende met de autochtone of allochtone origine van de persoon in kwestie. De stagementor op de stageplaats en de stagebegeleider van de onderwijsinstelling moeten de stagiair ook op dit vlak ondersteuning bieden.

4. Specifiek voor het hoger onderwijs geldt dat de universiteiten en hogescholen autonoom de opleidingsprogramma's bepalen. De Vlaamse overheid moet deze autonomie van de hogere onderwijsinstellingen respecteren. De opleidingsprogramma's worden afgestemd op het opleidingsprofiel. Een opleidingsprofiel is een geordende opsomming van de specifieke basiscompetenties die tijdens een opleiding worden verworven. Voor de hogeschoolopleidingen zijn deze basiscompetenties op hun beurt afgeleid van het beroeps- en opleidingsprofiel. Beide profielen worden samengesteld in overleg tussen de beroeps- en onderwijswereld, waarbij ook rekening wordt gehouden met nieuwe evoluties in het werkveld.

Voor de zorgopleidingen moet bij het opstellen van de opleidingsprogramma's bovendien rekening worden gehouden met de federale reglementering inzake de beroepsuitoefening.

5. De autonomie van de hoger-onderwijsinstellingen belet niet dat zij bij het opstellen van de opleidingsprogramma's aandacht besteden aan onder andere de interculturele aspecten van de omgang met patiënten en cliënten. Immers, zowel in de basisopleidingen als in de voortgezette opleidingen die studenten voorbereiden op een job in de zorgsector, staan de behoeften van en de relatie met de zorgvragers centraal.
6. Door de goedkeuring van het decreet van 4 april 2003 betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen, dat de bachelor-masterstructuur invoert in het Vlaamse hoger onderwijs, zullen alle opleidingen hoger onderwijs in de toekomst geaccrediteerd worden.

Accreditatie is de formele erkenning van een opleiding op grond van een beslissing van een onafhankelijk accreditatieorgaan waarin vastgesteld wordt dat de opleiding voldoet aan vooraf vastgestelde minimale kwaliteits- en niveau-eisen.

Dit garandeert dat de studenten erop kunnen vertrouwen dat een geaccrediteerde opleiding hen daadwerkelijk toerust met de kennis, inzichten, vaardigheden en kwalificaties die aan een internationaal erkende bachelor- of mastergraad verbonden zijn. Ook voor werkgevers is accreditatie een waarborg dat de betrokken opleiding de internationale standaarden behaalt en dat de afgestudeerden van die opleiding de kennis, inzichten en vaardigheden hebben verworven die als doelstellingen en eindtermen van de opleiding door de universiteit en hogeschool op papier werden gezet.

Vraag nr. 155
van 21 augustus 2003
van mevrouw ILSE VAN EETVELDE

Lerarenkaart – Bekendheid in het buitenland

De lerarenkaart die alle leerkrachten betaald door het departement Onderwijs krijgen, laat hen toe zich te legitimeren. Aan deze kaart zijn rechtstreeks tal van kortingen en andere voordelen verbonden, ook in het buitenland (met name Nederland).

Hoewel deze kaart dus een legitimatiekaart is, wordt ze toch niet internationaal aanvaard. Zelfs in buurlanden zoals Groot-Brittannië wordt ze niet algemeen geaccepteerd in bijvoorbeeld musea.

Nochtans krijgen leerkrachten die zich kunnen legitimeren, kortingen op de toegangsprijzen.

Er is een International Teachers Identity Card (ITIC) onder auspiciën van de Unesco, die internationaal wel als legitimatiekaart wordt aanvaard. Vlaamse leerkrachten beschikken echter enkel op eigen initiatief over deze kaart.

Eigenlijk zouden leerkrachten automatisch deze International Teachers Identity Card moeten krijgen, ofwel zou de bekendheid van de lerarenkaart in het buitenland fors moeten toenemen. Het buitenland is echter heel groot... Een goede bekendheid van de lerarenkaart als legitimatiekaart in Europa lijkt me echter het minimum.

1. Is er een mogelijkheid om de lerarenkaart te koppelen aan een International Teachers Identity Card ?
2. Hoe gebeurt de bekendmaking en promotie van de lerarenkaart in het buitenland ? Bestaat er een plan om de bekendheid in Europa en de rest van de wereld te verhogen ? Is er contact met buitenlandse overheidsinstellingen rond de lerarenkaart ?

Antwoord

De **lerarenkaart van het departement Onderwijs** is een nieuw initiatief dat we eind januari 2003 lanceerden. De kaart is op dit moment acht maanden jong.

Met de lerarenkaart kunnen de Vlaamse leerkrachten zich legitimeren. De kaart is gratis. De lerarenkaart voert actief prospectie en onderhoudt contacten met de educatieve instellingen zoals musea, milieu- en natuurcentra, theatergezelschappen, culturele centra,... Leerkrachten vinden op internet en in een jaarlijks verschijnende brochure op een eenvoudige manier waar ze met hun kaart terecht kunnen. Een speciale rubriek in het onderwijsblad Klasse attendeert hen maandelijks op de nieuwe mogelijkheden. De gehele werking van de lerarenkaart (kaarten, adressering, internetsite, brochure) kost de overheid slechts 50.000 euro. Dat is 0,38 euro per kaart (en per persoon).

De lerarenkaart heeft een sterk educatieve doelstelling. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger op www.lerarenkaart.be kan zien, krijgen leerkrachten altijd informatie over de educatieve pakketten die de instellingen ter beschikking stellen, is er informatie over de vakken en de eindtermen

waarbij een bezoek aan de instelling kan aansluiten, is de doelgroep duidelijk omlijnd, zijn er rechtstreekse mogelijkheden om contact op te nemen met de educatieve medewerkers. Leerkrachten kunnen bepaalde educatieve pakketten of programmaties rechtstreeks downloaden.

De lerarenkaart is ingebed in de Klasse-structuur en kan dus gebruikmaken van het brede netwerk dat het onderwijsblad in dertien jaar heeft opgebouwd.

Het spreekt vanzelf dat de prospectie zich in eerste instantie op Vlaanderen en in tweede instantie op Brussel en Wallonië richt. Totnogtoe hebben de medewerkers (anderhalve fulltime) van de lerarenkaart een groot aanbod samengebracht. Nog nooit gaven zoveel instellingen gratis toegang of korting aan leerkrachten. Ondertussen richt de prospectie zich ook op het buitenland. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opgemerkt heeft: de eerste prospectieronde in Nederland is afgerond en de resultaten daarvan zijn op www.lerarenkaart.be al te zien. De prospectie in Duitsland is in een eindfase, binnenkort komt die informatie ook on line. Tijdens het volgende werkjaar zal de prospectie voortgezet worden in Luxemburg, Frankrijk en Groot-Brittannië. Zo schuift de bekendheid van de lerarenkaart snel op.

De werkwijze en het aanbod van de Vlaamse lerarenkaart zijn een Europese een primeur en wekken interesse op in het buitenland. Zo is de prospectie in Nederland niet onopgemerkt voorbijgegaan. Daar ontstaan plannen om met een docentenkaart van start te gaan, naar het voorbeeld van de lerarenkaart.

Hoewel er geen prospectie is gevoerd bijvoorbeeld in Spanje, Frankrijk en Griekenland, mailen heel wat Vlaamse leerkrachten dat ze daar korting of gratis toegang krijgen in musea, op archeologische sites, enzovoort.

De **International Teachers Identity Card** bestaat sinds 1984, nu dus negentien jaar.

Deze kaart is een legitimatiekaart die naar eigen zeggen in meer dan veertig landen wordt aanvaard. De kaart kost negen euro. Nergens is op een eenvoudige manier te vinden waar deze kaart aanvaard wordt. ITIC geeft zelf toe dat "Benefits vary from country to country" en "We cannot guarantee that you'll find teacher discounts everywhere you travel". In de brochure van de ITIC zijn voor België zeven aanbieders opgenomen : vier restaurants en drie winkels. Verschillende pogingen om op de website van de organisatie meer informatie te vin-

den, botsten op de mededeling "Oops, an error has occurred". Uit de brochure blijkt dat de ITIC zicht grotendeels op een andere markt richt ("You can generally save 10-25 % in restaurants, bars, nightclubs, retail shops and get reduced entry to cultural and historical sites"). Anderzijds biedt de kaart voordelen bij bepaalde reisbureaus en luchtvaartmaatschappijen. Er is geen link met schoolvakken, eindtermen, doelgroepen, educatieve medewerkers, ...

ITIC voert niet dezelfde actieve prospectie bij educatieve instellingen. De raadgeving luidt : "Flash your card and ask if an ITIC discount is offered".

Een koppeling van de lerarenkaart aan de International Teachers Identity Card is niet nodig.

- Ik moet de opmerking van de Vlaamse volksvertegenwoordiger als zou de kaart internationaal niet aanvaard worden, tegenspreken. Dat bewijzen de vele enthousiaste reacties van leerkrachten. Dat de kaart niet overal en altijd kortingen oplevert, is correct, maar dat geldt evenzeer voor de ITIC.
- 130.000 leerkrachten een International Teacher Identity Card geven, zou 1.170.000 euro kosten, terwijl het totale budget van de lerarenkaart 50.000 euro bedraagt.
- De koppeling aan de ITIC levert in het binnenland geen belangrijke meerwaarde op. Dat geldt ook voor de andere landen waar nu al prospectie is gevoerd, met name Nederland en Duitsland.
- De voordelen die de ITIC biedt, liggen grotendeels op een ander terrein dan de voordelen die de lerarenkaart biedt. De beperkte groep leerkrachten die de extra ITIC-voordelen willen genieten, kunnen een dergelijke kaart kopen.
- De ITIC richt zich alleen op fulltime leerkrachten.
- Als een koppeling aan de ITIC impliceert dat de voordelen die de lerarenkaart voor Vlaamse leerkrachten genereert ook open moeten staan voor leerkrachten uit andere landen, zullen heel wat aanbieders afhaken. Zij bieden Vlaamse leerkrachten belangrijke voordelen omdat ze hierin een kans zien hun instelling bekend te maken bij een belangrijke doelgroep.

Leerkrachten treden als multiplicator op van interesses en waarden. Zij zijn de organisatoren van klasbezoeken. Van een Italiaanse leerkracht

kan niet verondersteld worden dat hij met zijn klas een Vlaams museum bezoekt. Deze koppeling zou tot gevolg hebben dat de voordelen voor Vlaamse leerkrachten in eigen land sterk teruggeschoefd worden, en dat kan uiteraard de bedoeling niet zijn.

De medewerkers van de lerarenkaart contacteren de buitenlandse instellingen met een educatief aanbod en vragen gerichte informatie op. Deze informatie verwerken de medewerkers, ze verschijnt op www.lerarenkaart.be. Een brief naar deze buitenlandse instellingen stelt de doelstellingen van de lerarenkaart voor. De brief bevat ook een afbeelding van beide kanten van de kaart. Er bestaat dus wel degelijk een plan om de bekendheid van de lerarenkaart in Europa te vergroten. Acht maanden en anderhalve fulltime volstaan niet om Europa te veroveren, maar er wordt aan gewerkt. Ik heb mijn Europese collega's schriftelijk op de hoogte gebracht van de lancering en van de doelstellingen van de lerarenkaart.

Vraag nr. 158
van 27 augustus 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Autisme – Screeningsonderzoek kleuteronderwijs

Eind 2001 werd, op initiatief van de Vereniging voor Autisme, maar met participatie van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, in de scholen gestart met een grootschalig onderzoek teneinde de diagnostiek voor autisme te verfijnen en verder uit te werken. Dit onderzoek liep in de loop van 2002 in de kleuterscholen, onder leiding van professor Roeyer van de Universiteit Gent (UG) en met medewerking van de centra voor leerlingenbegeleiding, centra die vaak een belangrijke rol spelen bij de vroegdetectie (cfr. vragen om uitleg van mezelf en van Gilbert Van Baelen ; resp. Handelingen Commissievergadering nr. 61 van 6 december 2001, blz. 5-6 en Commissievergadering nr. 128 van 21 februari 2002, blz. 15-17). De eerste resultaten van dit onderzoek zouden op dit moment moeten zijn verwerkt.

Wellicht werden naar aanleiding van dit onderzoek nieuwe diagnoses gesteld van kinderen met autisme. Voor hen, net als voor anderen, is het belangrijk dat een goede diagnose snel wordt opgevolgd door een adequate begeleiding en behandeling.

Maar wellicht werden ook zij geconfronteerd met wachtlijsten voor de hulpverlening inzake autisme.

1. Wat is de stand van zaken van dit onderzoek en wat zijn de eerste resultaten ?
2. Werden er naar aanleiding van dit onderzoek nieuwe gevallen van autisme vastgesteld en op welke wijze gebeurde de begeleiding van de betrokken kinderen, van hun ouders en van de omgeving (o.m. de school) ? Konden zij een beroep doen op een snelle en adequate hulpverlening ?
3. Welke bijdrage levert de overheid in dit onderzoek ?
4. Op welke wijze zal de minister van Onderwijs rekening houden met de resultaten van dit onderzoek, zorgen voor een verspreiding/implementatie van deze resultaten en ingaan op eventuele aanbevelingen ten aanzien van de diverse actoren actief in het onderwijs ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Byttebier (vraag nr. 266).

Antwoord

In antwoord op haar vraag naar de stand van zaken van het screeningsonderzoek autisme in het kleuteronderwijs, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende meedelen.

Na contactname met professor Roeyers van de UG blijkt dat het onderzoek op korte termijn afgerond zal worden.

Op 4 oktober eerstkomend worden de onderzoeksresultaten al toegelicht op een congres van de Vlaamse Vereniging voor Autisme. Zij krijgen de primeur wegens de cofinanciering van het onderzoek.

Op 3 december 2003 zal in 't Pand in Gent een studienamiddag georganiseerd worden voor de centra voor leerlingenbegeleiding die hun medewerking verleend hebben aan het onderzoek.

Het eindrapport zal beschikbaar zijn vanaf het begin van volgend kalenderjaar. Er zal mij een exemplaar bezorgd worden. Pas nadien zal ik concreter kunnen ingaan op vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 140
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Overheidsrekeningen – Akkoord 2002

Het akkoord van 2002 werd niet als bijlage bij de Algemene Toelichting van 23 april 2003 gepubliceerd. De reden zou zijn dat de notulen van de Interministeriële Conferentie (IMC) Financiën en Begroting van 21 maart 2002 nog niet zijn goedgekeurd.

Voor wanneer wordt deze goedkeuring verwacht ?

Waarom moet er op deze goedkeuring worden gewacht om dit akkoord beschikbaar te stellen van het Vlaams Parlement ?

Antwoord

Zoals wordt aangehaald in de vraagstelling, werden de notulen van de vergadering van 21 maart 2002 van de IMC Financiën en Begroting nog niet goedgekeurd.

De goedkeuring van de notulen vindt normalerwijze plaats op de eerstvolgende vergadering van de IMC. Aangezien voor een eerstvolgende bijeenkomst van deze IMC nog geen datum is vastgesteld, kan ik op dit ogenblik onmogelijk een precieze datum in het vooruitzicht stellen.

Het akkoord hield in dat de HRF voortaan de overheidsrekeningen volgens het ESR95 als referentie zou hanteren (*HRF : Hoge Raad van Financiën ; ESR : Europees Systeem van Nationale Regionale Rekeningen – red.*). Dit houdt in dat de doelstellingen van het stabiliteitsprogramma uitgedrukt en getoetst worden op basis van de ESR95-regels. Deze uitgangspunten zijn nog niet vertaald in een akkoordtekst.

Zodra deze beschikbaar is en door alle partijen is onderschreven, zal de tekst, overeenkomstig de afspraken vastgelegd in de betrokken resolutie van

het Vlaams Parlement, aan het parlement worden meegedeeld. (*Stuk 618 (2000-2001) – Nr. 1 – red.*)

Vraag nr. 141
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Begrotingscontrole 2003 – Impact spilindex

In de begrotingscontrole werd er nog uitgegaan van een overschrijding van de spilindex in juli 2003. In werkelijkheid werd de spilindex in mei overschreden.

Wat zijn hiervan de effecten op de begroting 2003 ?

Antwoord

Op basis van een berekening uitgaande van de uitgavenkredieten opgenomen in de aangepaste begroting 2003 bedraagt het effect van de vervroeging van de overschrijding van de spilindex met twee maanden, 25.361.000 euro.

In de begroting 2003 is 19,1 miljoen euro als provisioneel uitgavenkrediet ingeschreven. Samen met de kredieten die ingevolge een begrotingsruiter, die zoals de vorige jaren het geval was, de overdracht van de saldi op dit provisioneel krediet mogelijk maakt, kan het effect van de vervroegde overschrijding van de spilindex opgevangen worden.

Vraag nr. 142
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Overheidsrekeningen – Tabel "Ontvangsten, uitgaven, ..."

Onlangs publiceerde het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) de rekeningen van de overheid voor 2002. Daarin is ook een tabel opgenomen m.b.t. "Ontvangsten, uitgaven en vorderingsaldo van de gemeenschappen en de gewesten" (periode 1993-2002).

Kan dergelijke tabel worden bezorgd voor alleen de Vlaamse Gemeenschap ?

Ik wijs erop dat de federale overheid al geruime tijd deze gegevens als bijlage bij de Algemene Toelichting (zie blz. 473 e.v.) publiceert. De Vlaamse Gemeenschap doet dit tot nu toe niet.

Antwoord

Bij de opmaak van tabel 3.3. "Ontvangsten, uitgaven en vorderingenoverschot (+) of -tekort (-) van de Gemeenschappen en Gewesten" (periode 1993-2002) heeft het Instituut voor de Nationale Rekeningen, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, gebruikgemaakt van de cijfergegevens van de Vlaamse Gemeenschap, die zij in het kader van de rapportering aan de Algemene Gegevensbank periodiek verzendt. Deze gegevens slaan op de "Economische hergroepering van de uitgaven en ontvangsten – afsluiting begrotingsjaar".

Vanuit de optiek "Economische hergroepering" worden vervolgens door het INR data afgeleid waarop in eerste instantie interne bewerkingen op economische code gebeuren, die nadien worden opgenomen in deze tabel, en in tweede instantie het INR een aantal correcties toepast, om te kunnen overgaan naar het vorderingensaldo van de economische hergroepering van de verschillende entiteiten (gemeenschappen en gewesten). Deze correcties en bij afsluiting 2002 correcties ESR95 worden volledig berekend door het INR, en dit globaal voor alle gemeenschappen en gewesten (*ESR: Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen – red.*).

Als gevolg hiervan beschikt de administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management (Abafim) niet over voldoende informatie om uit de geaggregeerde data van deze tabel het gedeelte Vlaamse Gemeenschap af te leiden. De ESR-consolidatiekring Vlaamse Gemeenschap is immers veel ruimer dan de Vlaamse overheid in de strikte zin : zij bevat bijvoorbeeld ook alle scholengemeenschappen.

Hierbij bezorg ik de cijfergegevens van de "Economische hergroepering van de uitgaven en ontvangsten", zoals de administratie Abafim ze heeft aangeleverd aan de Algemene Gegevensbank, en dit voor de afsluiting van het begrotingsjaar 2002. Dat de Vlaamse Gemeenschap niet en de Federale Staat wel zijn begrotingsgegevens opgaf in vorderingensaldo was overigens logisch : de Vlaamse Gemeenschap, net zoals de andere deeltentiteiten, volgde voor haar begroting de Hoge-Raadbenadering ; de Federale Staat was tegenover Europa verantwoordelijk in ESR-termen. Om te vermijden dat de gemeenschappen en gewesten op een dubbele wijze zouden worden genormeerd – wat in 2002 de facto het geval was – is afgesproken dat de HRF-norm zou convergeren naar de ESR-benadering. Het is dan ook de bedoeling dat de Vlaam-

se Gemeenschap in de toekomst haar begrotingsdoelstellingen in ESR-termen voorstelt.

Ter informatie geef ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nog mee dat alle cijfergegevens van alle entiteiten worden opgenomen in de jaarverslagen van de Algemene Gegevensbank.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 143
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Begroting – HRF-norm

1. Wat is de HRF-norm (Hoge Raad van Financiën) in 2003 : 325 miljoen euro of 442 miljoen euro (325 + 117) ?
2. Volgens de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (zie SERV, Begroting 2003, Een evaluatie, 15.1.2003, blz. 49-50) moet bij de HRF-doelstelling 117 miljoen worden toegevoegd om rekening te houden met de netto kredietverleningen en participaties (NKP). Bij de toetsing mogen uitgaven voor kredietverleningen en participaties worden verwijderd : ze zijn niet begrepen in het ESER-vorderingensaldo (Europees Saldo van Economische Rekeningen).

De SERV steunt zich voor deze redenering op het rapport van de Hoge Raad van Financiën van juli 2002.

2. Waarom wordt in de begrotingsdocumenten geen rekening gehouden met deze benadering van de NKP en zijn invloed op de HRF-norm ?

Wat zou het effect zijn in 2002 en 2003 indien met die benadering wel rekening zou worden gehouden ?

Antwoord

Benevens het maximaal toegelaten tekort per deelgebied, werd in de overeenkomst van 15 december 2000 een globale correctie ingeschreven voor de verrichtingen die overeenkomstig het ESR95 als kredietverleningen en deelnemingen (KVD) worden aangemerkt. De globale, niet verdeelde doel-

stelling bedraagt 275,2 miljoen euro voor alle gemeenschappen en gewesten.

In zijn Jaarverslag 2002 van juli 2002 voert de afdeling Financieringsbehoeften aan dat het aangewezen is om die globale doelstelling inzake KVD op te splitsen naar elk van de deelgebieden. In dat kader heeft de Hoge Raad een voorstel uitgewerkt waarbij een verdeelsleutel wordt berekend die overeenstemt met de gemiddelde verdeling van de nettokredietverleningen en deelnemingen tijdens de periode 1999-2001, eventueel gecorrigeerd voor uitzonderlijke factoren.

Dit zou voor de Vlaamse Gemeenschap betekenen dat op geconsolideerde basis nettokredietverleningen en deelnemingen moeten worden gehaald van 117,2 miljoen euro of 42,6 % van 275,2 miljoen euro.

Hierbij dient te worden vermeld dat, zoals ook door de SERV is aangegeven, hierover nog concrete afspraken moeten worden gemaakt. In ieder geval dient vooraf inzicht verworven te worden in de berekeningswijze van de afdeling Financieringsbehoeften van de Hoge Raad. Bovendien is deze stellingname geenszins vertaald in een concreet engagement van de gemeenschappen en gewesten. Het akkoord van maart 2002 spreekt hierover niet.

Vooralsnog wordt dus uitgegaan van de begrotingsdoelstelling exclusief de nettokredietverleningen en deelnemingen. De door de Hoge Raad naar voor geschoven optie, om in het kader van de omschakeling naar de ESR-benadering ook een uitsplitsing te maken per gewest van de zogenaamde ESR-code 8-verrichtingen, moet bijgevolg nog het voorwerp uitmaken van politieke onderhandelingen binnen het Overlegcomité.

In de begrotingsdocumenten werd hiermee bijgevolg nog geen rekening gehouden. Vooraf dient een door alle partijen onderschreven aanvulling van het samenwerkingsakkoord te worden overeengekomen.

Wat het effect in 2002 en 2003 betreft, kan ik wel reeds meegeven dat, rekening houdende met de in de aangepaste begroting 2003 (algemene uitgaven en middelenbegroting + DAB + VOI) met betrekking tot kredietverleningen en participaties ingeschreven uitgaven en inkomsten, de netto-KVD op geconsolideerde basis 202.728 duizend euro bedraagt (*DAB : dienst met afzonderlijk beheer ; VOI : Vlaamse openbare instelling – red.*). In de begroting 2003 bedraagt de netto KVD voor dezelfde

consolidatierekening (dus afwijkend van de overgangsregeling in 2002) 251.325 duizend euro.

**Vraag nr. 144
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Staatssteun Beaulieu – Doorstorting

Is de teruggevorderde staatssteun aan Beaulieu (39,3 miljoen euro) reeds doorgestort aan de Vlaamse Gemeenschap ?

Onder welke post werd deze ontvangst geboekt ?

Antwoord

De staatssteun aan Beaulieu is momenteel nog niet teruggestort aan het Vlaams Gewest.

De terugbetaling gebeurde aan NV Socobesom. Artikel 61, § 3 van de Bijzondere Financieringswet stelt dat de gemeenschappen en de gewesten op de bij de wet vastgestelde wijze de rechten en verplichtingen overnemen van de instellingen die onder hun bevoegdheid vallen. De federale overheid kreeg in dit artikel de opdracht van de bijzondere wetgever om goederen, rechten en verplichtingen van NV Socobesom over te dragen aan de gewesten, wat niet is gebeurd.

De Vlaamse regering heeft het Beaulieudossier op het Overlegcomité met de federale regering gebracht. In het Overlegcomité werd hieromtrent afgesproken om een oplossing uit te werken ter gelegenheid van de eerstvolgende vaststelling van de te transfereren middelen aan de gemeenschappen en de gewesten.

**Vraag nr. 145
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Begrotingscontrole 2003 – Overgang kasoverschot-begrotingssaldo

In de Algemene Toelichting bij de begrotingscontrole 2003 (Stuk 17 (2002-2005) – Nr. 1-A, blz. 49-50) wordt de overgang van kasoverschot naar begrotingssaldo in 2002 verklaard (tabel 37).

Wat wordt er bedoeld met nog niet aangerekende kasontvangsten en transfer naar Vlaamse openbare instellingen (VOI) ?

Antwoord

De niet aangerekende kasontvangsten zijn voornamelijk niet-fiscale ontvangsten die op het einde van het jaar op de gedecentraliseerde rekeningen binnenkomen. Deze ontvangsten bepalen mee het kasresultaat op het einde van het jaar, terwijl ze nog niet verwerkt zijn in het begrotingsresultaat.

Om de cashpooling van de Vlaamse openbare instellingen niet in liquiditeitsproblemen te brengen, werd een bedrag van 198,3 miljoen euro tijdelijk, van 27 december 2002 tot 2 januari 2003, ter beschikking gesteld vanuit het kasoverschot van de Vlaamse Gemeenschap.

**Vraag nr. 146
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Schuldontwikkeling – Cijfersverschillen

Op de website van de Vlaamse overheid vindt men een tabel over de ontwikkeling van de schuld waar-

in voor eind 2001 en eind 2002 een schuld totaal van respectievelijk 4.109,9 miljoen euro en 3.664,0 miljoen euro wordt opgegeven. Het betreft hier de brutoschuld min de beleggingen en het saldo op zicht.

In het document "Algemene toestand van de schatkist op 31.12.2002 en voorlopige rekening van uitvoering van de begroting 2002", bezorgd aan het Vlaams Parlement, hoofdstuk VI "Evolutie van de schuld in 2002", vinden we in een gelijkaardige tabel voor eind 2001 en eind 2002 een schuld totaal van respectievelijk 4.139,9 miljoen euro en 3.373,6 miljoen euro.

Wat is de reden van die verschillen ?

Antwoord

Ik bevestig de cijfers van de schuldontwikkeling zoals deze op de website van de Vlaamse overheid zijn gepubliceerd en zoals ze in de tabel hieronder worden weergegeven.

(in duizend euro)	31/12/2001	31/12/2002	Evolutie
A. Directe schuld			
Geconsolideerde schuld	2.736.593	2.143.938	-592.655
Middelkorte schuld (van 1 maand tot 1 jaar)	0	0	0
Vlottende schuld (max. 1 maand)	0	0	0
Zichtrekening (negatieve stand)	0	0	0
Zichtrekening (positieve stand)	-14.988	-34.787	-19.799
Beleggingen	-425.793	-185.106	240.687
	2.295.812	1.924.045	-371.767
B. Indirecte schuld	1.814.167	1.739.953	-74.214
C. Totale schuld	4.109.979	3.663.998	-445.981

De positieve stand op de zichtrekening vermindert de schuld en moet bijgevolg met een negatief teken worden gelezen.

Dit is niet gebeurd in het document "Algemene toestand van de schatkist op 31.12.2002 en voorlo-

pige rekening van uitvoering van de begroting 2002". Zodoende werd in dit document een verkeerd totaal afgedrukt, terwijl de samenstellende delen van de schuld wel correct zijn weergegeven.

Vraag nr. 147
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Meerjarenbegroting – Evolutie van het encours

In de meerjarenbegroting is normalerwijze een onderdeel "Evolutie van het encours" opgenomen (zie bv. meerjarenbegroting van 30.4.2002, blz. 67-68). Dit onderdeel is in de meerjarenbegroting van 29 april 2003 weggelaten.

Kan alsnog een gelijkaardige analyse voor de periode 2000-2006 worden bezorgd ?

Antwoord

Hierna wordt een geactualiseerd overzicht van de evolutie van het encours opgenomen. Voor de jaren 2004-2006 werd in dit overzicht gebruikge maakt van de prognose van de evolutie van de gespliste kredieten.

Zowel voor deze jaren als voor het begrotingsjaar 2003 werd uitgegaan van een volledige uitvoering van de begroting. De cijfers zijn uitgedrukt in miljoen euro.

	Gecumuleerd VK	Gecumuleerd OK	Encours per 01.01	Encours per 31.12
2000 realisaties	1.149	880	1.165	1.434
2001 realisaties	1.257	1.011	1.434	1.680
2002 realisatie	1.433	1.383	1.680	1.803
2003 kredieten	2.931	2.880	1.803	1.854
2004 projectie	2.974	3.000	1.854	1.828
2005 projectie	3.062	3.012	1.828	1.878
2006 projectie	3.157	3.109	1.878	1.926

(VK : vastleggingskrediet ; OK : ordonnanceringskrediet – red.)

Uit bovengaannd overzicht blijkt dat het encours in de periode 2002-2006 zich zal stabiliseren op een niveau van 1.800 à 1.900 miljoen euro, dit gelet op het feit dat voor de verbintenissen in gelijkwaardige ordonnanceringskredieten voorzien wordt in globo.

Bron : 2000-2001 : uitvoeringsrekening begroting
 2002 : uitvoeringsgegevens Orafin
 2003 : aangepaste begroting 2003 (decreet 04.07.2003)
 2004-2006 : document meerjarenbegroting (Stuk 17 (2002-2003) – Nr. 1-C van 29 april 2003)

Vraag nr. 151
van 10 juli 2003
van de heer BRUNO TOBACK

Gemeentelijke structuurplannen en waterhuishouding – St.-Katelijne-Waver

Op 16 december 2002 keurde de gemeenteraad van Sint-Katelijne-Waver het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan goed. In dit structuurplan is de optie

opgenomen om het woonuitbreidingsgebied "Maanhoevevelden" te verkavelen met circa 400 woningen. Het woonuitbreidingsgebied heeft een oppervlakte van ongeveer 18 ha. Het gemeentebestuur wil zelf als bouwheer optreden. In april 2003 werden door het gemeentebestuur vijf studie bureaus geselecteerd die een structuurschets en een inrichtingsplan voor het gebied Maanhoevevelden moeten opmaken. In september zou de gemeenteraad hieruit één voorstel selecteren en vervolgens een verkavelingsvergunning aanvragen.

Volgens het onderzoek van de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) van 1 juni 2001 is dit woonuitbreidingsgebied echter een natuurlijk overstromingsgebied. Met de wateroverlast van eind 2002/begin 2003 stond een aanzienlijk deel van dit gebied ook onder water. Het spreekt voor zich dat het verkavelen van dit woonuitbreidingsgebied het risico op wateroverlast voor de omgevende woonwijken zal doen toenemen. Daarnaast lijkt deze optie ook in strijd met de omzendbrief RO/2002/03 in verband met het ontwikkelen van woonuitbreidingsgebieden. Deze omzendbrief stelt immers dat moet wor-

den nagegaan of een woonuitbreidingsgebied al dan niet gelegen is in een overstromingsgebied.

In antwoord op een interpellatie van 23 maart 2000 van Isabel Vertriest antwoordde de minister dat er in opdracht van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) een studieopdracht loopt over de ruimtelijke ondersteuning van het integraal waterbeheer. Deze studie zou nagaan hoe de instrumenten van het ruimtelijk beleid efficiënt kunnen worden ingezet om de doelstellingen van het integraal waterbeheer te helpen realiseren. Dit zou onder meer leiden tot het opmaken van ruimtelijke uitvoeringsplannen voor het voorzien in overstromingsgebieden (Handelingen Commissievergadering nr.124 van 23 maart 2000, blz. 2-4).

In antwoord op een parlementaire vraag van 18 januari 2001 van Jos Bex "over de gemeentelijke structuurplanning als wapen tegen overstromingen", stelde de minister dat hij de toen reeds goedgekeurde gemeentelijke structuurplannen had gescreend en had vastgesteld dat er in deze plannen inderdaad geen rekening werd gehouden met de problematiek van wateroverlast. Hij stelde toen tevens voor om terzake een omzendbrief op te maken voor gemeentebesturen (Handelingen Commissievergadering nr. 65 van 18 januari 2001, blz. 6-9).

1. Is het verkavelen van een woonuitbreidingsgebied dat volgens het onderzoek van de afdeling Water gelegen is in een overstromingsgebied niet in strijd met de omzendbrief RO/2002/03 ?
2. Is dergelijk gemeentelijk structuurplan in overeenstemming te brengen met de principes van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV), dat onder meer bepaalt dat het ruimtelijk beleid moet zorgen voor een ondersteuning van het integraal waterbeheer ?

Dit houdt volgens het RSV (blz. 381 en 428) onder meer in dat voor beek- en riviervalleien gestreefd wordt naar "behoud van het waterbergend vermogen door beperking van verharde oppervlakte" en dat "valleien worden gevrijwaard van bebouwing, zodat natuurlijke overstromingsmogelijkheden open blijven en potentiële conflicten tussen bebouwing en water worden vermeden".

3. Aangezien de gemeente zelf wil optreden als bouwheer, zal een verkavelingsvergunning aangevraagd worden conform artikel 127 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de ruimtelij-

ke ordening, waarbij de minister of zijn gemachtigde beslist over de vergunning.

Keurt de minister dergelijke vergunningsaanvragen goed ?

4. Kan een gebied dat is aangemerkt als natuurlijk overstromingsgebied bij de afbakening van het stedelijk gebied Mechelen, worden opgenomen als woongebied ?
5. Is de bovengenoemde studie in opdracht van Arohm over de ruimtelijke ondersteuning van het integraal waterbeheer reeds afgerond ? Wat waren hiervan de conclusies ?

Kan deze studie aan de leden van het Vlaams Parlement worden bezorgd ?

6. Bereidt de minister een omzendbrief voor aan de gemeentebesturen inzake de problematiek van wateroverlast en de opmaak van gemeentelijke structuurplannen, zoals gesteld in antwoord op de parlementaire vraag van 18 januari 2001 van Jos Bex ?

Antwoord

1. Neen. Elk woonuitbreidingsgebied kon tot voor kort ontwikkeld worden voor woningbouw volgens de geldende gewestplanvoorschriften, ook indien er zich een waterproblematiek voordoet.

Via de nieuwe omzendbrief RO/2002/03 heb ik uitdrukkelijk laten inschrijven dat indien het gelegen is in een overstromingsgebied, het advies van de afdeling Water dient te worden ingewonnen. Zodoende kan bij een concrete aanvraag nagegaan worden of er geen interferentie is met de regelgeving vanuit dat domein.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst in zijn vraag naar gegevens van de afdeling Water uit 2001. Ik heb, naar aanleiding van zijn vraag, navraag laten doen bij de afdeling Water omtrent dit woonuitbreidingsgebied. In hun advies van 25 augustus 2003 aan de administratie Arohm laat zij weten dat het gebied "Maenhoevevelden niet in risicozone (ROG-zone) is gelegen. Wel kan worden vastgesteld dat twee kleine gebieden als NOG staan aangeduid. Het betreft hier vermoedelijk een depressie in het terrein, waar mogelijks af en toe waterstagnatie zal optreden." (*NOG : natuurlijk overstroombaar gebied – red.*)

Door de afdeling Water werd ook contact opgenomen met de provincie Antwerpen om bij hen te informeren naar overstromingen in de voorbije eindejaarsperiode. Ook zij hadden geen weet van overstromingen in het betrokken gebied.

2. Ja. Het spreekt voor zich dat bij het indienen van een project voor een gebied dat een waterproblematiek kent, wordt aangegeven hoe daarmee omgegaan zal worden. Dit kan door bepaalde delen te vrijwaren van bebouwing, of door bijvoorbeeld bepaalde voorschriften op te leggen m.b.t. doorlaatbaarheid van verhardingen, enzovoort. De gemeente kan daartoe een ruimtelijk uitvoeringsplan opmaken.

Vanuit de afdeling Water wordt in hetzelfde genoemde advies gewezen op de zorg "dat in de geplande situatie het water niet versneld wordt afgevoerd en dat de gewijzigde toestand overeenstemt met de principes van integraal waterbeleid. Zij denken daarbij aan de aanleg van gescheiden riolering, bij voorkeur met open grachten voor de afvoer van hemelwater, aanleg van hemelwaterputten, het voorzien van buffering, enz."

Tot slot wijs ik ook op het besluit tot goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Sint-Katelijne-Waver waarin de bestendige deputatie (BD) van de provincie Antwerpen overigens uitdrukkelijk heeft opgenomen dat bij de ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied Maenhoevevelden uitgegaan moet worden van een optimaal functioneren van de waterhuishouding (BD 26/6/2003). Het voorkomen van, en het projectmatig een oplossing bieden aan een dergelijk probleem, gaat in die zin niet in tegen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

3. Onder meer aanvragen artikel 127 voor woningbouwprojecten die uitdrukkelijk opgenomen zijn in het afbakeningsvoorstel voor het regionaalstedelijk gebied Mechelen worden door de desbetreffende gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar principieel gunstig geadviseerd (zoals de omzendbrief dat ook toelaat teneinde het stedenbeleid versneld te kunnen uitvoeren en een aanbodbeleid te voeren) mits het project voldoet aan en stedelijke invulling.

Afhankelijk van de locatie kan de concrete invulling van het project er anders uitzien dan voor andere gebieden opgenomen in het afbakeningsvoorstel. Het initiatief van de gemeente

om voorafgaandelijk een onderzoek te laten uitvoeren naar de mogelijke stedenbouwkundige invulling van het gebied is daarom te ondersteunen. De aanwezigheid van de beek zal daarbij een aandachtspunt zijn.

4. Het gebied is in het afbakeningsvoorstel niet geselecteerd als overstromingsgebied; het is geselecteerd als stedelijk woongebied in de woningbouwprogrammatie. Het gebied is ook in het gemeentelijk ruimtelijke structuurplan opgenomen als te ontwikkelen in het kader van het stedelijk gebiedsbeleid.

Het is belangrijk een onderscheid te maken tussen natuurlijk overstroombare gebieden en gebieden met een waterproblematiek. Uit de gegevens van de afdeling Water blijkt het hier niet te gaan om een risicogebied.

5. De resultaten van de studie werden door mijn administratie ingebracht bij de besprekingen van de opmaak van het decreet op het integraal waterbeheer. Zo gewenst, stel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger via mijn administratie in het bezit van vermelde studie.

6. Recentelijk (9/7/2003) is het decreet op het integraal waterbeheer goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Dit decreet koppelt de planfiguren uit het integraal waterbeleid (stroomgebiedsbeheersplan, bekkenbeheersplan en deelbekkenbeheersplan) aan die uit de ruimtelijke ordening (doorwerking via ruimtelijke uitvoeringsplannen).

Bijgevolg werd niet in een bijkomende omzendbrief voorzien die specifiek de relatie legt tussen de gemeentelijke structuurplannen en wateroverlast.

**Vraag nr. 152
van 10 juli 2003
van de heer FELIX STRACKX**

*Zonevreemde woningen – Regularisatiecampagnes
(2)*

Tot 31 januari konden eigenaars van een zonevreemde woning de regularisatie aanvragen van inbreuken op de bouwvoorschriften (artikel 195quinquies). Wie dit niet deed, riskeerde een strafrechtelijke vervolging met daaraan gekoppeld herstelmaatregelen. Opvallend hierbij was dat slechts een zeer klein aantal zonevreemde eigenaars een regularisatieaanvraag indiende. Blijkbaar vertrouwden

vele zonevreemde eigenaars het zaakje niet en zagen zij er een valstrik van de overheid in om op een sluike manier op de hoogte te komen van zoveel mogelijk bouwovertradingen.

Een eerste evaluatie van de regularisatiecampagne lijkt dit vermoeden te bevestigen. Het resultaat van de regularisatieaanvraag is inderdaad voor de meeste aanvragers zeer teleurstellend. Een – weliswaar beperkte – rondvraag leert dat in het arrondissement Leuven het overgrote deel van de regularisatieaanvragen werd geweigerd. In sommige gemeenten is er sprake van 90 procent weigeringen. Als klap op de vuurpijl vallen momenteel ook de eerste processen-verbaal en herstellvorderingen in de bussen. Wie dus braaf en te goeder trouw een regularisatie aanvraag indiende en derhalve op enige clementie van de overheid meende te mogen rekenen, komt bedrogen uit. Wie geen regularisatieaanvraag indiende, heeft tenminste nog het tijdsvoordeel tot zijn bouwovertrading op de een of andere wijze aan het licht komt.

Natuurlijk heeft de Vlaamse overheid nooit volledige amnestie beloofd, maar in de mediacampagne werd het toch zo voorgesteld alsof er op enige mildheid mocht worden gerekend. De burger op deze manier behandelen, lijkt me niet echt van die aard te zijn dat het vertrouwen in de overheid wordt hersteld.

De eigenaar van een zonevreemde woning wordt thans voor de derde keer gestraft : eerst werd zijn woning door de overheid zonevreemd gemaakt, hij kan geen verjaringstermijn genieten en zijn regularisatieaanvraag wordt bijna systematisch afgewezen met een sanctie erbovenop.

1. Klop het dat de overgrote meerderheid van de regularisatieaanvragen wordt geweigerd ?

Kan het cijfer van 90 procent worden veralgemeend voor heel Vlaanderen of zijn er sterke regionale verschillen ?

2. In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 97 van 28 februari 2003 omtrent deze problematiek antwoordt de minister dat er geen instructies gegeven zijn om systematisch tot vervolging over te gaan wanneer regularisatieaanvragen worden geweigerd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 2030). De praktijk leert echter het tegendeel.

Vindt de minister dit correct ten opzichte van de burger die te goeder trouw de oproep van de overheid beantwoordde om een regularisatie-

aanvraag in te dienen ? Of was het inderdaad van meet af aan de bedoeling om via de regularisatiecampagne zoveel mogelijk bouwovertradingen aan de weet te komen en te bestraffen ?

3. Een aantal zonevreemde woningen zal nog ge-regulariseerd worden door middel van de gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen.

Was het als eigenaar van een zonevreemde woning met een bouwovertrading niet interessanter hierop te wachten ?

Wie in het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in een woonkorrel komt te liggen, lijkt inderdaad redelijkerwijze meer kans te hebben op een regularisatie van zijn bouwovertrading dan wie nu reeds een regularisatieaanvraag indiende.

Met andere woorden, hebben de eigenaars van een zonevreemde woning niet gelijk gehad met het uitstellen van hun regularisatieaanvraag ?

Antwoord

Ik wil er vooreerst op wijzen dat regulariseren van wederrechtelijk doorgevoerde verbouwingen aan zonevreemde gebouwen thans niet onmogelijk is, wel integendeel. Het "gewone" artikel 145bis regelt de verbouwingen, uitbreidingen, enzovoort, aan bestaande gebouwen die hoofdzakelijk vergund zijn. Het artikel 195quinquies regelde die gevallen waar in de gerealiseerde toestand weinig of niets meer van de oorspronkelijke toestand was terug te vinden, waar het dus hoofdzakelijk of integraal over onvergonde gebouwen ging. Typevoorbeelden zijn de gevallen waar men jaren geleden, na het verkrijgen van een verbouwingsvergunning voor een oud hoefvetje, de zaak bij de uitvoering compleet had afgebroken, veelal om stabiliteits- of comfortredenen, en een volledige nieuwbouw had opgericht, al dan niet zoveel mogelijk de vergunde plannen volgend.

Het is duidelijk dat voor zo'n gevallen slechts een eenmalige, in de tijd beperkte "opkuisactie" verantwoord is, omdat men anders de boodschap zou geven dat illegaal bouwen opnieuw gedoogd zou worden. Die boodschap wil ik, zoals bekend, zeker niet geven. Ik wil wel moeite doen voor het beperkt aantal gevallen waarvoor in de regelgeving geen mogelijkheid was opgenomen. Zoals eerder gesteld, kan ook nu – nadat de toepasbaarheid van artikel 195quinquies automatisch is uitgedoofd (doordat alle aanvragen dienden te worden inge-

diend uiterlijk op 31 januari 2003) – nog steeds de spons worden geveegd over kleinere wederrechtelijke verbouwingen of uitbreidingen aan legale woningen. Voorwaarde is dat het eertijds vergunde gebouw "herkenbaar" is in de huidige, bestaande toestand. Dat is bijvoorbeeld het geval als het gaat om de regularisatie van de wederrechtelijke uitbreiding van een woning met een garage of veranda, het herbouwen van een deel van het gebouw, het verhogen van het dak, enzovoort, dit alles uiteraard voorzover men binnen de in artikel 145bis opgenomen normen blijft.

Er blijft evenwel een probleem voor burgers die ingrijpende onvergunde werken hebben uitgevoerd aan zonevreemde gebouwen, met toepassing van artikel 195quinquies een regularisatieaanvraag hebben ingediend en thans in beroep hun aanvraag geweigerd zien. Zij hebben geen mogelijkheid meer om een aangepaste aanvraag in te dienen die aan de door de vergunningverlenende overheid gesignaleerde problemen tegemoetkomt. Teneinde dit probleem accuraat te verhelpen, heb ik in het in het Vlaams Parlement ingediende ontwerp van decreet (Stuk 1800 van zittingsjaar 2003-2004) een artikel opgenomen dat aan artikel 195quinquies een tweede lid zou toevoegen met volgende tekst :

"Het eerste lid is ook van toepassing wanneer de tussen 13 juli 2001 en 1 februari 2003 ingediende aanvraag geweigerd is en een aangepaste aanvraag wordt ingediend om te voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 145bis of 195bis."

Om terug te komen op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1. De gegevensbestanden van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) zijn niet in alle provincies op dezelfde wijze opgebouwd.

Cijfergegevens over het aantal zonevreemde aanvragen kunnen min of meer uit de gegevensbestanden van Arohm worden gehaald. Er wordt echter niet bijgehouden of het om regularisatieaanvragen gaat. Nog minder valt uit de bestanden af te leiden welke daarvan dan onder artikel 145bis, en welke onder artikel 195quinquies vallen. Toch heeft de administratie een bijzondere inspanning gedaan om een en ander op te zoeken, omdat ook ik overtuigd was van het feit dat de door de Vlaamse volksvertegenwoordiger aangehaalde cijfers ver naast de werkelijkheid liggen.

Uit dat onderzoek blijkt dat in geen enkele provincie meer dan één derde van de ingediende zonevreemde regularisatieaanvragen in de bewuste toepassingsperiode ongunstig is geadviseerd. In de provincie Vlaams-Brabant bijvoorbeeld werden alle sinds april 2002 verstrekte adviezen inzake zonevreemde gebouwen nagegaan op de aanwezigheid van de tekstfragmenten "145" (wat ook artikel 195quinquies inhoudt) en "regul". Hieruit bleek dat van de 663 behandelde dossiers, er 443 gunstig of voorwaardelijk gunstig werden geadviseerd.

Uit een onderzoek blijken evenmin regionale verschillen, wat niet betekent dat bijvoorbeeld in een bepaalde gemeente, wegens specifieke ruimtelijke factoren zoals waardevolle landschappen, uiteraard niet elke regularisatieaanvraag gehonoreerd zal kunnen worden. Mogelijk steunt de Vlaamse volksvertegenwoordiger zich dus op een zeer ongelukkig gekozen steekproef in bijvoorbeeld zo'n gemeente.

2. Er zijn inderdaad instructies gegeven om niet meer systematisch de ongunstig geadviseerde regularisatieaanvragen door te geven aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. Het blijft diens eigen bevoegdheid zelf op te treden zodra hij of zij kennis krijgt van een overtreding, en die bevoegdheid is strikt gescheiden van die van de gemachtigd ambtenaar of gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. Uit navraag bij de vijf buitenafdelingen blijkt dat die afspraak stipt wordt nageleefd, van enig systematisch doorgeven is helemaal geen sprake. Mogelijk alludeert de Vlaamse volksvertegenwoordiger op zaken waarvoor, vooraleer de regularisatieaanvraag werd ingediend, reeds een vervolgingsprocedure lopende was. Als de regularisatieaanvraag wordt geweigerd, loopt de strafprocedure uiteraard verder en mogelijk krijgt de betrokkene dan de indruk dat de heropstart of activering het rechtstreeks gevolg is van zijn regularisatieaanvraag. Dit is dus duidelijk niet het geval.

Nieuwe zaken, waar dus na de weigering van een regularisatievergunning het bouwwerk (deels) onvergund blijft, zullen in de regel door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur worden behandeld zoals alle andere nieuwe dossiers, dus pas bijvoorbeeld na een klacht of na een vaststelling ter plaatse. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zal zo'n dossier zoals elk ander dossier individueel toetsen aan een aantal criteria, zoals ligging volgens het gewestplan (al dan niet een ruimtelijk kwetsbaar gebied), omvang van de inbreuk, eventuele hin-

der voor de omwonenden, periode dat de inbreuk reeds bestaat, enzovoort. Wanneer op basis van deze toetsing wordt besloten de zaak verder te behandelen, zal een proces-verbaal worden opgemaakt, gevolgd door het formulieren van een herstelmaatregel bij het parket van de procureur des konings. Het behoort tot de appreciatiebevoegdheid van de procureur om deze zaak hetzij te seponeren, hetzij aanhangig te maken bij de correctionele rechtbank.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal dus, samen met mij, willen besluiten dat er helemaal geen systematische, ongenueanceerde vervolging is van degenen die een (vruchteloze) poging ondernomen hebben om wederrechtelijk uitgevoerde bouw- of verbouwingswerken vergund te krijgen.

3. Een groot deel van de zonevreemde woningen ligt vrij geïsoleerd en het is dus vaak helemaal niet evident dat die ooit in een woonkorrel zullen terechtkomen, zelfs niet met een brede interpretatie van dat begrip. Een woonkorrel impliceert immers steeds een bestaande huizengroep van enkele woningen dicht bij mekaar.

Meerdere gemeenten die in hun (ontwerp van) structuurplan een standpunt omtrent de aanpak van zonevreemde woningen hebben ingenomen, hebben het selecteren van woonkorrels doorgeschoven naar later op te stellen ruimtelijke uitvoeringsplannen. In tussentijd en voor de solitaire woningen of voor die welke buiten de woonkorrels liggen, stellen ze vaak regelingen identiek of gelijkaardig aan de huidige decretale bepalingen voor.

De burger lijkt er derhalve – en vooral gelet op hetgeen ik heb gesteld in onderdeel 2 – weinig of geen belang bij te hebben te wachten. Werkelijk illegale – en ruimtelijk weinig of niet aanvaardbare – zaken zullen ook door het gemeentelijk planningsinitiatief niet kunnen verholpen worden.

Vraag nr. 154
van 7 augustus 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sectorale BPA's zonevreemde bedrijven – Kortrijk-Roeselare-Tielt

De bodembestemming wordt in Vlaanderen grotendeels vastgelegd via bestemmingsplannen. Dit zijn de vroegere gewestplannen en bijzondere

plannen van aanleg (BPA), maar nu ook de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Sinds de inwerkingtreding van de gewestplannen bevinden duizenden bedrijven zich echter in een zone waar hun activiteiten niet toegelaten zijn.

Een uitweg voor een deel van deze bedrijven is het "sectoraal BPA zonevreemde bedrijven".

1. Welke gemeenten in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt openden sinds 2002 een dossier voor de opmaak van een sectoraal BPA voor hun zonevreemde bedrijven? Kan de minister hiervan een overzicht geven, met vermelding van het aantal bedrijven per gemeente?
2. Welke van deze gemeenten dienden reeds een voorontwerp in? Wat is de stand van zaken in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt betreffende de ingediende voorontwerpen? Welke voorontwerpen werden positief geadviseerd door de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) en de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal)?
3. Hoeveel dossiers uit Kortrijk-Roeselare-Tielt resulteerden in een ministerieel besluit? Om welke gemeenten en over hoeveel bedrijven gaat het?
4. Welke gemeenten uit Kortrijk-Roeselare-Tielt ondernamen vooralsnog geen enkel initiatief voor hun zonevreemde bedrijven? Wat is de reden en wat zijn de gevolgen?

Antwoord

1. In augustus 2003 hadden alle gemeenten uit de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt behalve Kuurne, Menen en Wielsbeke een geopend dossier bij mijn administratie. De dossiers van Lichtervelde, Roeselare en Ruiselede bevatten enkel beperkte vragen. Deze kunnen niet worden beschouwd als aanzetten tot een volwaardig dossier "sectoraal BPA zonevreemde bedrijven". Sedert 1 januari 2002 werden nieuwe dossiers geopend voor de gemeenten Dentergem, Kortrijk en Meulebeke.

De informatie met betrekking tot het aantal zonevreemde bedrijven in deze gemeenten vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger onder vraag 2.

2. Onderstaande tabel geeft de voorontwerpen weer die sedert 1 januari 2002 werden ingediend door de gemeenten uit de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt. In de kolom "dossier" wordt weergegeven om welke fase het gaat. De tweede kolom geeft de datum van het indienen van het voorontwerp bij mijn administratie. Onder "bruto-inventaris" staat het aantal zonevreemde bedrijven zoals dit door de gemeente werd geïnventariseerd. De voorlaatste

kolom geeft het aantal bedrijven waarvoor een oplossing wordt voorgesteld ; de laatste kolom geeft het aantal voorgestelde oplossingen die door mijn administratie ongunstig werden geadviseerd.

Aangezien de administratie Aminoral niet tot mijn bevoegdheid behoort, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger hieromtrent geen informatie verschaffen.

Gemeente	Dossier	Voorontwerp	Bruto-inventaris	Aantal deelplannen	Aantal bedrijven in deelplannen	Aantal betwiste bedrijven in deelplannen
Anzegem	tweede fase	7/06/02	121	29	30	0
Dentergem	eerste fase	29/04/03	50	14	14	1
Harelbeke	derde fase	25/01/02	52	13	14	1
Kortrijk	eerste fase	28/02/03	61	24	24	7
Lendeledede	tweede fase	7/05/02	57	5	5	1
Meulebeke	eerste fase	21/03/03	113	9	9	1
Tielt	tweede fase	25/03/03	115	7	7	3
Wevelgem	herziening	16/10/02	35	5	6	0
Wingene	herziening	19/02/02	80	2	2	0

3. Onderstaande tabel geeft een overzicht van de dossiers uit de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt die resulteerden in een ministerieel besluit.

Gemeente	Dossiernummer	Ministerieel besluit	Totaal bedrijven in BPA	Waarvan bedrijven onthouden van goedkeuring
Anzegem	2.26/34002/101.1	6/12/00	23	6
Ardoie	2.26/37020/101.1	16/04/03	21	1
Avelgem	2.26/34003/101.1	29/08/00	4	0
Deerlijk	2.26/34009/101.1	10/01/00	11	1
Deerlijk	2.26/34009/102.1	27/03/02	11	1
Harelbeke	2.26/34013/101.1	7/05/01	14	6
Harelbeke	2.26/34013/102.1	1/10/02	12	0
Harelbeke	2.26/34013/103.1	13/03/03	1	0
Ingelmunster	2.26/36007/101.1	9/12/02	8	2
Izegem	2.26/36008/101.1	23/10/00	12	1
Ledegem	2.26/36010/101.1	20/02/03	13	1
Lendeledede	2.26/34025/101.1	6/12/00	7	2
Lendeledede	2.26/34025/102.1	28/05/03	5	1
Moorslede	2.26/36012/101.1	10/01/02	8	2

Gemeente	dossiernummer	Ministerieel besluit	Totaal bedrijven in BPA	Waarvan bedrijven onthouden van goedkeuring
Oostrozebeke	2.26/37010/101.1	31/05/02	9	1
Spiere-Helkijn	2.26/34043/101.1	25/09/01	6	2
Staden	2.26/36019/101.1	1/03/00	11	1
Tielt	2.26/37015/101.1	5/11/02	8	0
Waregem	2.26/34040/101.1	10/01/02	42	3
Wevelgem	2.26/34041/101.1	11/05/01	12	2
Wingene	2.26/37018/101.1	24/07/98	30	9
Wingene	2.26/37018/101.2	16/12/02	2	0
Wingene	2.26/37018/102.1	19/09/00	9	4
Wingene	2.26/37018/102.2	16/12/02	1	0
Wingene	2.26/37018/103.1	10/04/02	3	1
Zwevegem	2.26/34042/101.1	24/07/98	23	7
Zwevegem	2.26/34042/102.1	15/09/00	5	3

4. Zie antwoord op vraag 1.

Het is onmogelijk om de redenen op te geven waarom een gemeente geen sectoraal BP zonevreemde bedrijven opmaakt. Dit hangt immers af van het ruimtelijk beleid dat de gemeente in het verleden heeft gevoerd, en in de toekomst wenst te voeren.

Vraag nr. 155
van 7 augustus 2003
van de heer CARL DECALUWE

Structuurplanning – West-Vlaanderen

Het decreet inzake ruimtelijke ordening van 1999 creëerde een nieuw juridisch kader voor het voeren van het ruimtelijk beleid in Vlaanderen. De ruimtelijke structuurplannen en de ruimtelijke uitvoeringsplannen zijn hiertoe belangrijke instrumenten. Naast het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zijn er provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen goedgekeurd en in uitvoering. Voor de uitvoering van de eigen beleidsopties namen alle Vlaamse provincies reeds initiatieven.

Vandaag hebben heel wat gemeenten reeds hun gemeentelijk ruimtelijk structuurplan opgemaakt. Ook de oprichting van gemeentelijke commissies voor ruimtelijke ordening (gecoro) is behoorlijk opgeschoten.

1. Wat is de stand van zaken voor West-Vlaanderen betreffende de planningsprocessen voor de toeristisch-recreatieve aangelegenheden? Hoe-

ver staat de uitwerking van een operationeel beleidskader voor strandconstructies? Wat zijn de krijtlijnen?

- In welke fase bevinden zich de afbakeningsprocessen van de stedelijke gebieden en de kleinstedelijke gebieden in West-Vlaanderen?
- Kan de minister een stand van zaken geven van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen uit het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt? In welke fase bevinden deze planningsprocessen zich?
- Voor welke gemeenten van het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt neemt de gewestelijke planologische ambtenaar de adviestaken van de gecoro over omdat de gemeente een vrijstelling heeft?
- Welke gemeenten uit Kortrijk-Roeselare-Tielt hebben reeds een gecoro-adviesraad geïnstalleerd? Welke van deze gemeenten konden hiervan echter wel vrijgesteld worden?
- Welke gemeenten uit Kortrijk-Roeselare-Tielt namen tot op vandaag geen enkel initiatief betreffende de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en de installatie van een gecoro-adviesraad?

Antwoord

Gelieve te noteren dat onderhavig antwoord zich noodzakelijkerwijze beperkt tot de informatie

waarvoor ik als gevolg van het uitoefenen van mijn bevoegdheid beschik. Bepaalde aspecten vervat in de vraagstelling betreffen immers een provinciale bevoegdheid. Dit is bijvoorbeeld het geval met betrekking tot de afbakeningsprocessen van de kleinstedelijke gebieden en de goedkeuring van de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.

1.

Rekening houdende met voormelde algemene opmerking, die in casu zeker van belang is, kan ik enkel in algemene zin verwijzen naar het provinciale jaarprogramma ruimtelijke ordening 2003, waarin enerzijds de opmaak opgenomen is van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan voor strandconstructies en waarin anderzijds specifieke uitvoeringsprojecten zijn opgenomen voor recreatieve infrastructuur (Nieuwpoort en Gavers).

Mijn administratie heeft kennis van voorbereidend werk inzake de problematiek van de strandconstructies. Wellicht blijft de impact van de uitgewerkte visie op Vlaams niveau veeleer beperkt, al vallen verder overleg en besluitvorming op provinciaal niveau nog af te wachten.

2. Afbakeningsprocessen West-Vlaanderen

De afbakening van de regionaalstedelijke gebieden Kortrijk, Oostende, Brugge en Roeselare wordt, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, doorgevoerd op initiatief van de Vlaamse overheid.

Inzake het regionaalstedelijk gebied Kortrijk werd op 9 juli 2003 een plenaire vergadering gehouden over het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De resultaten van de plenaire vergadering worden in de loop van de maand september door mijn administratie verwerkt, zodat er op korte termijn verder over kan worden beslist binnen de Vlaamse regering.

Voor het regionaalstedelijk gebied Oostende werd het afbakeningsproces afgerond, wat geresulteerd heeft in een eindrapport waarover het standpunt van de betrokken gemeenten en de bestendige deputatie werd gevraagd. Ik wacht terzake nog op het advies van de bestendige deputatie. Logischerwijze verwacht ik op korte termijn te kunnen starten met de opmaak van het desbetreffend gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

Inzake de regionaalstedelijke gebieden Roeselare en Brugge wordt momenteel overleg gepleegd over de hypothese van gewenste ruimtelijke structuur.

De afbakening van de kleinstedelijke gebieden gebeurt op initiatief van het provinciebestuur. In het jaarprogramma van de provincie West-Vlaanderen werd opgenomen dat het afbakeningsproces voor het kleinstedelijk gebied Ieper dit jaar wordt opgestart en dat tevens provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen worden opgemaakt voor bedrijventerreinen.

3 tot 6.

De stand van zaken met betrekking tot de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en de gecoro (of planologische ambtenaar die eventueel de taakstelling overneemt), is samengevat in overzichtstabel als **bijlage**.

Op Oostrozebeke na voldoen alle betrokken gemeenten aan de voorschriften op het vlak van de gecoro. Dit betekent dat ze een gecoro hebben opgericht of een vrijstelling hebben aangevraagd. Het feit dat Oostrozebeke nog geen initiatief heeft genomen, houdt vermoedelijk verband met het feit dat er toe nu toe nog geen plannen waren waarover een advies diende te worden uitgebracht. Aangezien Oostrozebeke minder dan 10.000 inwoners telt, komt het in principe eveneens in aanmerking voor het verkrijgen van een vrijstelling.

De gemeente Spiere-Helkijn heeft daadwerkelijk een vrijstelling aangevraagd en verkregen. Bijgevolg worden de taken van de gecoro overgenomen door de gewestelijke planologische ambtenaar. Voor dergelijke kleine gemeenten (Spiere-Helkijn behoort tot de allerkleinste gemeenten van Vlaanderen) kan ik mij voorstellen dat het effectief problematisch is om voldoende leden en/of werkmiddelen te vinden. Terzake wens ik evenwel op te merken dat de tien overige gemeenten die potentieel in aanmerking kwamen voor het verkrijgen van een vrijstelling, daadwerkelijk een gecoro hebben opgericht.

Het structureel overleg inzake de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en de goedkeuring ervan worden sinds de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk structuurplan gecoördineerd op provinciaal niveau. Als **bijlage** de stand van zaken zoals die bij mijn administratie bekend was eind augustus 2003.

Van de 29 gemeenten beschikken er drie over een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. De formele goedkeuringsprocedure (plenaire vergadering of ontwerp) loopt met betrekking tot drie andere gemeenten. Twee gemeenten hebben nog geen startnota uitgewerkt.

Bijlage

Overzichtstabel m.b.t. stand van zaken installatie gecoro en procedure gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen voor de gemeenten van de arrondissementen Kortrijk, Roeselare en Tielt.

Gemeente	Arrondissement	Aantal inwoners	Gecoro	Gemeentelijk ruimtelijk structuurplan
1. Spiere-Helkijn	Kortrijk	1.854	vrijstelling toegekend	startnota
2. Ruiselede	Tielt	5.076	goedgekeurd	startnota
3. Lendelede	Kortrijk	5.479	goedgekeurd	voorontwerp
4. Pittem	Tielt	6.589	goedgekeurd	startnota
5. Oostrozebeke	Tielt	7.294	-	plenaire vergadering
6. Dentergem	Tielt	7.776	goedgekeurd	startnota
7. Lichtervelde	Roeselare	8.297	goedgekeurd	startnota
8. Wielsbeke	Tielt	8.815	goedgekeurd	goedgekeurd
9. Avelgem	Kortrijk	9.101	goedgekeurd	plenaire vergadering
10. Ledegem	Roeselare	9.355	goedgekeurd	startnota
11. Ardoois	Tielt	9.511	goedgekeurd	voorontwerp
12. Hooglede	Roeselare	9.720	goedgekeurd	voorontwerp
13. Ingelmunster	Roeselare	10.701	goedgekeurd	startnota
14. Moorslede	Roeselare	10.756	goedgekeurd	voorontwerp
15. Meulebeke	Tielt	11.009	goedgekeurd	-
16. Staden	Roeselare	11.021	goedgekeurd	goedgekeurd
17. Deerlijk	Kortrijk	11.390	goedgekeurd	startnota
18. Wingene	Tielt	12.420	goedgekeurd	startnota
19. Kuurne	Kortrijk	12.773	goedgekeurd	startnota
20. Anzegem	Kortrijk	13.703	goedgekeurd	voorontwerp
21. Tielt	Tielt	19.241	goedgekeurd	voorontwerp
22. Zwevegem	Kortrijk	23.509	goedgekeurd	ontwerp
23. Harelbeke	Kortrijk	26.378	goedgekeurd	startnota
24. Izegem	Roeselare	26.584	goedgekeurd	goedgekeurd
25. Wevelgem	Kortrijk	31.270	goedgekeurd	startnota
26. Menen	Kortrijk	32.155	goedgekeurd	startnota
27. Waregem	Kortrijk	35.830	goedgekeurd	startnota
28. Roeselare	Roeselare	54.002	goedgekeurd	startnota
29. Kortrijk	Kortrijk	75.099	goedgekeurd	-

Stand van zaken eind augustus 2003.

Tabel opgemaakt op basis van het aantal inwoners in het kader van het principiële verkrijgen van een vrijstelling m.b.t. de verplichting een gecoro op te richten.

Vraag nr. 156
van 7 augustus 2003
van de heer CARL DECALUWE

Vergunningenregister – Kortrijk-Roeselare-Tielt

Artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, gewijzigd bij de decreten van 28 september 1999, 22 december 1999 en 26 april 2000, bepaalt dat eigenaars van een niet-bebouwd deel van een verkaveling die dateert van vóór 22 december 1970, zich dienen te melden bij het college van burgemeester en schepenen. Deze kavels van vergunde niet-verniet-vervallen verkavelingen worden opgenomen in een vergunningenregister.

Kan de minister een stand van zaken geven betreffende de opmaak van de vergunningenregisters van de gemeenten en steden van het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt ?

Antwoord

Hierbij de stand van zaken op 20 augustus 2003 inzake de behandeling van gedeeltelijke vergunningenregisters zoals opgenomen in artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening voor het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt.

Navolgende besturen beschikken over een gedeeltelijk goedgekeurd vergunningenregister :

Anzegem	21	verkavelingen voorgelegd
Ardoois	7	verkavelingen voorgelegd
Avelgem	13	verkavelingen voorgelegd
Deerlijk	59	verkavelingen voorgelegd
Harelbeke	21	verkavelingen voorgelegd
Hoogelede	12	verkavelingen voorgelegd
Ingelmunster	6	verkavelingen voorgelegd
Kuurne	13	verkavelingen voorgelegd
Lendelede	3	verkavelingen voorgelegd
Lichtervelde	21	verkavelingen voorgelegd
Moorslede	6	verkavelingen voorgelegd
Pittem	12	verkavelingen voorgelegd
Roeselare	70	verkavelingen voorgelegd
Ruiselede	5	verkavelingen voorgelegd
Staden	15	verkavelingen voorgelegd
Tielt	44	verkavelingen voorgelegd
Wevelgem	28	verkavelingen voorgelegd
Zwevegem	8	verkavelingen voorgelegd

Met betrekking tot voormelde aanvragen werden de overgezonden bewijsstukken door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar onderzocht en

getoetst aan de vervalregeling zoals opgenomen in artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Volledigheidshalve kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mededelen dat de gemeente Wielsbeke eveneens een aanvraag heeft ingediend. Deze werd echter onontvankelijk verklaard wegens het ontbreken van de vereiste bewijsstukken.

Alle andere steden en gemeenten van het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt hebben tot op heden geen formele aanvraag ingediend. Volledige vergunningenregisters werden evenmin ingediend.

Vraag nr. 157
van 7 augustus 2003
van mevrouw VEERLE HEEREN

Woonuitbreidingsgebieden – Toepassing omzendbrief

Op 30 november vorig jaar verscheen in het Belgisch Staatsblad de omzendbrief RO/2002/03 in verband met het opmaken van een gemeentelijke woonbehoeftestudie en het ontwikkelen van woonuitbreidingsgebieden met of zonder woonbehoeftestudie. Op het eerste gezicht leek dit een enorme doorbraak inzake de aansnijding van woonuitbreidingsgebieden, en een bepaalde gedeputeerde in Limburg zag hierin zelfs de mogelijkheid om 100.000 bijkomende kavels in deze provincie binnen vijf jaar op de markt te brengen. Andere bronnen gewaagden van een 60.000-tal binnen vijf jaar.

Graag kreeg ik van de minister omstandig antwoord op volgende vragen.

1. Hoeveel woonuitbreidingsgebieden werden sindsdien respectievelijk aangesneden hetzij via de klassieke woonbehoeftestudie, hetzij via de vereenvoudigde procedure, hetzij zonder nadere procedure ?
2. Hoeveel percelen werden respectievelijk op deze wijze bijkomend vrijgegeven per provincie ?
3. In welke mate is het juist dat deze omzendbrief in de praktijk nog niet effectief is, aangezien de afbakening van de stedelijke gebieden nog niet is afgerond ?
4. Welke rol spelen hierbij de diensten van Woonbeleid ? Is het juist dat zij andere criteria hantieren en woonuitbreidingsgebieden slechts vrijgeven aan socialebouwmaatschappijen in de mate

dat zij passen in de "sociale woonbehoeften" ? Bestaan hierover sluitende afspraken met de diensten van de minister en zo ja, welke ?

Wordt de efficiëntie van bovengenoemde omzendbrief niet grotendeels gefnuikt door het hanteren van uiteenlopende criteria ?

Zo ja, welke stappen worden in het vooruitzicht gesteld om hieromtrent een grotere afstemming te krijgen tussen beide beleidsterreinen ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

1. Sinds de invoering van de nieuwe omzendbrief (oktober 2002 – augustus 2003) :

- a) werden door 20 gemeenten dossiers ingediend volgens de nieuwe procedure vervat in de omzendbrief; een dossier kan meerdere aanvragen bevatten tot het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden (2e luik van de omzendbrief – 18 gemeenten) of de goedkeuring van een volledige woningbehoefte-studie beogen (1ste luik van de omzendbrief – 2 gemeenten) ; voor 5 gemeenten werd reeds gunstig beslist omtrent het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden ; in 2 gevallen werd een ongunstige beslissing genomen ; de overige aanvragen zijn momenteel nog in behandeling ;
- b) werden 6 gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen goedgekeurd waarin een woningprogrammatische is opgenomen (in sommige gemeenten impliciteerde dit het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden om de behoeften inzake huisvesting op te vangen) ;
- c) werd het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan inzake de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst goedgekeurd; de overgrote meerderheid van de nog niet bebouwde woonuitbreidingsgebieden, gesitueerd binnen de afbakeningsperimeter, werd hierbij omgezet in stedelijk woongebied ; het betreft bij benadering 125 ha ; uitgaande van een stedelijke richtdichtheid van 25 wo/ha, betreft het een potentieel aanwendbaar voor het realiseren van méér dan 3.000 woningen ;
- d) werden een drietal woningbehoeftestudies geadviseerd volgens de oude procedure (omdat deze vóór de nieuwe omzendbrief werden ingediend).

Uit wat voorafgaat, blijkt dat de nieuwe omzendbrief dus één van de pistes is die gevolgd wordt om een aanbodbeleid inzake woningbouw te realiseren. Volledigheidshalve merk ik op dat (stand van zaken 14 augustus 2003) :

- reeds 155 gemeenten een woningbehoefte-studie hebben opgemaakt,
- reeds 282 gemeenten gestart zijn met de opmaak van een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (waarvan er reeds 23 effectief zijn goedgekeurd).

Noteer bovendien dat uit een op mijn verzoek uitgevoerde studie inzake de woonuitbreidingsgebieden (die op mijn voorstel werd toegelicht in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening) is gebleken dat er in Vlaanderen nog een beschikbare reserve voorhanden is van 2.400 ha, integraal vervat in goedgekeurde BPA's (*bijzonder plan van aanleg – red.*). Ook die gebieden kunnen zonder verdere procedure aangesneden worden. Het betreft circa 15% van de nog onbebouwde woonuitbreidingsgebieden (ca 16.000 ha). Een klein derde ervan is overigens bestemd voor sociale huisvesting.

2. Er wordt door mijn administratie niet tot op perceelsniveau bijgehouden wat al dan niet wordt vrijgegeven. Dat kan ook niet, omdat het in casu zogenaamde principiële aanvragen betreft. Concrete verkavelingsaanvragen of bouwvragen worden immers pas daarna ingediend. Op dat moment wordt het pas duidelijk om hoeveel bouw mogelijkheden het exact gaat.

Rekening houdende met voormelde gegevens, schat ik dat er momenteel méér dan 2.500 ha woonuitbreidingsgebied effectief bebouwbaar is (2.400 ha vervat in goedgekeurde BPA's; ca. 125 ha herbestemd als stedelijk woongebied in het uitvoeringsplan m.b.t. het regionaalstedelijk gebied Aalst; enkel tientallen hectaren effectief vrijgegeven in het kader van de opmaak van woningbehoeftestudies, gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen of met toepassing van de nieuwe omzendbrief). Het gaat dus in casu om mogelijkheden m.b.t. tienduizenden woningen.

De meeste overeenkomstig de nieuwe omzendbrief ingediende aanvragen strekkende tot het aansnijden van woonuitbreidingsgebieden, komen uit de provincie Limburg (cf. tabel als **bijlage**).

3. Uit het antwoord op deelvraag 1 blijkt dat kwestieuze omzendbrief wel degelijk operationeel is.

Wat de afbakeningen van de stedelijke gebieden betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger melden dat op het gewestelijke niveau voor 12 van de 13 groot- en regionaalstedelijke gebieden de afbakeningsprocessen effectief zijn opgestart. Met betrekking tot de afbakeningsprocessen die reeds ver gevorderd zijn, is bovendien bekend welke woonuitbreidingsgebieden binnen de afbakeningsperimeter zullen zijn gesitueerd en welke daarvan in aanmerking komen om als stedelijk woongebied te worden ontwikkeld. Via de doorlopen processen is er voor die gebieden dus nu reeds een consensus over de gewenste ontwikkeling. Indien een gemeente de opmaak van het desbetreffend gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet wenst af te wachten, kan op eenvoudige wijze via de omzendbrief een akkoord van de overheid daaromtrent worden verkregen. In de stedelijke gebieden waarvoor reeds een afbakeningsvoorstel of gewestelijk RUP bestaat, wordt aldus in ettelijke duizenden bouwmogelijkheden in de woonuitbreidingsgebieden voorzien (*RUP : ruimtelijk uitvoeringsplan – red.*) kan deze documenten vrij raadplegen op de website ruimtelijke ordening.

Aangezien heden reeds verscheidene provinciale ruimtelijke structuurplannen effectief zijn goedgekeurd, kunnen eveneens de afbakeningsprocessen voor de kleinstedelijke gebieden door de desbetreffende provincies worden opgestart, die planmatig de woonuitbreidingsgebieden in die kleinstedelijke gebieden in ogenschouw zullen nemen.

4. Op administratief niveau wordt met het oog op een accurate opvolging en advisering van de

aanvraagdossiers die eveneens betrekking hebben op sociale huisvesting, door mijn administratie (in casu de afdeling Ruimtelijke Planning) steeds de afdeling Woonbeleid geconsulteerd.

In de desbetreffende omzendbrief is bovendien expliciet de mogelijkheid daartoe opgenomen, wat impliceert dat de afdeling Woonbeleid, evenals andere administraties indien nodig, om advies kunnen worden gevraagd ter voorbereiding van het advies van de planologisch ambtenaar.

Ik wens terzake tevens te stipuleren dat in de omzendbrief uitdrukkelijk is opgenomen dat de projecten die worden voorgelegd een sociaal karakter moeten hebben. De eigenlijke inhoudelijke voorstellen worden bovendien niet door de planologisch ambtenaar beoordeeld wat het sociale doelgroepenbeleid betreft. Dit is immers een taakstelling die de afdeling Woonbeleid toekomt. In die zin worden er dan ook geen zogenaamde tegenstrijdige of andere criteria gebruikt bij de beoordeling van sociale projecten.

De afdeling Ruimtelijke Planning werkt reeds jaren nauw samen met de afdeling Woonbeleid in dit soort dossiers. Niettemin wordt op niveau van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvestingen en Monumenten en Landschappen (Arohm) bekeken op welke wijze de samenwerking structureel kan worden geoptimaliseerd, meer specifiek in het kader van de nieuwe omzendbrief.

Bijlage : oplijsting van de gemeenten die een dossier ingediend hebben m.b.t. het aanvragen van een principieel akkoord voor het aansnijden van woonuitbreidingsgebied (stand van zaken d.d. 26 augustus 2003).

Antwerpen	Vlaams-Brabant	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Limburg
Ravels Berlaar	Zoutleeuw Oud-Heverlee	Maarkedal	Middelkerke Ieper Avelgem Anzegem Moorslede Ruislede	Maaseik Houthalen-Helchteren Hasselt Herk-de-Stad Diepenbeek Lanaken Bilzen Borgloon Dilsen

Vraag nr. 158
van 21 augustus 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Begroting – ESR-consolidaties

Vanaf 2003 wordt de HRF-begrotingsnorm (Hoge Raad van Financiën) getoetst op geconsolideerde basis.

Kan de minister een lijst bezorgen van de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) en Vlaamse open-

bare instellingen (VOI) die worden geconsolideerd met de begroting van de Vlaamse Gemeenschap?

Antwoord

Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een lijst van de diensten met afzonderlijk beheer en de Vlaamse openbare instellingen die worden geconsolideerd met de begroting van de Vlaamse Gemeenschap in ESR-termen (*ESR: Europees Systeem van Nationale en Regionale Rekeningen – red.*).

Bijlage

Begroting – ESR-consolidatie

Lijst te consolideren instellingen

DAB

MINA
 Zeevaartschool
 Patrimonium
 VIF
 Gaasbeek
 KMSKA
 UP Huisvesting
 DIV
 Schoonmaak
 Alden Biesen
 De Kempen
 De Zande
 Cicov
 LSO
 Grondfonds
 Catering
 Loodswezen
 Fiscale Inning
 PPS
 Vloot

VOI sui generis

Gemeenschapsonderwijs
 VRT
 DIGO
 IVAH
 Kind en Gezin
 Bloso
 Reproductiefonds
 VFSIPH
 VIZO
 VITO

VOI A

OVAM
 VIPA
 VFLD
 Vlabinvest
 FBJ
 VMM
 VLIF
 Grondfonds
 FIVA
 Flankerend Economisch Beleid
 Herplaatsingsfonds
 VERF
 FCIF
 FFEU
 Brusselfonds
 Garantie Sociale Huisvesting
 Rubiconfonds
 Topstukkenfonds

VOI B

Export Vlaanderen
 Toerisme Vlaanderen
 IWT
 VDAB
 VLM

VLOR
 Vlopera
 Fonds voor de Letteren
 VCM
 SERV
 GOM Antwerpen
 GOM Limburg
 GOM Oost-Vlaanderen
 GOM Vlaams-Brabant
 GOM West-Vlaanderen

N.v.d.r.

MINA : Milieu en Natuur ; VIF : Vlaams Infrastructuurfonds ; KMSKA : Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen ; UP : Uitvoeringsprogramma ; DIV : Dienst Investeren in Vlaanderen ; Cicov : Centrum voor Informatie, Communicatie en Vorming in de Welzijnssector ; LSO : Linkerscheldeoever ; PPS : Publiek-Private Samenwerking ; OVAM : Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest ; VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden ; VLFD : Vlaams Fonds voor de Lastendelging ; Vlabinvest : Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant ; FBJ : Fonds voor Bijzondere Jeugdbijstand ; VMM : Vlaamse Milieumaatschappij ; VLIF : Vlaams Landbouwinvesteringsfonds ; FIVA : Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Aquicultuursector ; VERF : Vlaams Egalisatie- en Rentefonds ; FCIF : Fonds Culturele Infrastructuur ; FFEU : Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven ; IWT : Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie ; VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding ; VLM : Vlaamse Landmaatschappij ; VRT : Vlaamse Radio en Televisie ; DIGO : Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs ; IVAH : Investeringsdienst voor de Vlaamse Autonome Hogescholen ; Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht-recreatie ; VFSIPH : Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap ; VIZO : Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen ; VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek ; VLOR : Vlaamse Onderwijsraad ; Vlopera : Vlaamse Opera ; VCM : Vlaams Commissariaat voor de Media ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; VREG : Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt ; GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij.

Vraag nr. 159
van 27 augustus 2003
van de heer ELOI GLORIEUX

BLOSO-domein Hofstade – Bestemmingswijziging

Het recreatiedomein van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke

Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht-recreatie (Bloso) in Hofstade staat op het gewestplan grotendeels ingekleurd als natuurgebied. In het domein vindt reeds decennia lang familiale zachte recreatie plaats. Bloso zou een deel van het domein commercieel willen gaan uitbaten voor de organisatie van megamanifestaties, waarvan men zich kan afvragen of ze daar thuishoren. Zo vonden in het recente verleden reeds een motortreffen en meerdere internationale meetings voor liefhebbers van Volkswagen Kevers plaats. Er worden infrastructuurwerken uitgevoerd om dergelijke megamanifestaties in de toekomst veelvuldig te kunnen organiseren, waaronder het kappen van ruim duizend bomen.

Graag zou ik van de minister vernemen of er een bestemmingswijziging plaatsvond van natuurzone naar een zone waar harde recreatie kan plaatsvinden. Wat houdt die bestemmingswijziging concreet in en welke soort activiteiten zullen er als gevolg daarvan al dan niet mogelijk zijn ?

Antwoord

In de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger wordt gepeild naar een eventuele bestemmingswijziging voor het Bloso-domein in Hofstade-Zemst, dat volgens het vigerende gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse grotendeels bestemd is als natuur- en recreatiegebied.

Het Bloso-domein biedt een aantal recreatiemogelijkheden aan. Zo wordt de grote vijver van bedoeld domein onder meer aangewend voor watersporten als zeilen, surfen en zwemmen. Het feit dat kwestieuze waterpartij ingekleurd is als natuurgebied, zou de aanleiding kunnen vormen voor het eventueel doorvoeren van een bestemmingswijziging. In elk geval werd in het verleden reeds nagedacht over het doorvoeren van interne bestemmingswijzigingen.

Zo heeft Bloso onder meer een structuurschets opgesteld voor de renovatie van bedoeld domein. Mijn administratie is evenwel niet formeel betrokken bij de opmaak van kwestieus voorstel, zodat bezwaarlijk kan worden ingegaan op de erin vervat zijnde details. Tevens wordt onderzoek verricht naar het realiseren van een natuurinrichtingsproject in de groene gewestplanbestemmingen. De betrokken actoren hebben naar verluidt evenwel nog geen overeenstemming bereikt inzake de concrete bestemmingswijzigingen die eventueel nodig zijn met betrekking tot bepaalde delen van het Bloso-domein.

Het structuurplan van de gemeente Zemst situeert het Bloso-domein in de zogenaamde "recreatiedriehoek". De provincie Vlaams-Brabant heeft in het ontwerp van Ruimtelijk Structuurplan Vlaams-Brabant de gemeente Zemst geselecteerd als toeristisch-recreatief knooppunt. Laatstvermelde beleidskaders laten in de toekomst wellicht toe een nog sterkere klemtoon te leggen op het recreatief aanwenden van het Bloso-domein.

Tot op heden werd in ieder geval nog geen bestemmingswijziging voor het domein goedgekeurd. Er zijn terzake bovendien nog geen procedures tot bestemmingswijziging bekend bij mijn administratie. Bijgevolg verkeer ik in de onmogelijkheid de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee te delen welke soort activiteiten er mogelijkwijs, ten gevolge van het eventueel doorvoeren van een bestemmingswijziging, op bedoelde locatie zullen kunnen worden georganiseerd.

Vraag nr. 160
van 27 augustus 2003
van de heer JAN LOONES

Samenwerkingsovereenkomst met Unesco – Evaluatie

Vanuit haar internationale betrokkenheid bij duurzaam waterbeheer en -gebruik sloot de Vlaamse regering in september 1999 een overeenkomst met Unesco tot het oprichten van een wetenschappelijk trustfonds.

Dit fonds ondersteunt vooral waterprojecten en wordt gefinancierd door een jaarlijkse bijdrage uit de Vlaamse begroting. Zo stond het in voor 46,2 % van de totale middelen nodig voor het uitvoeren van vier projecten van het Internationaal Hydrologisch Programma (IHP), de overige bijdragen werden geleverd door Unesco zelf en door lokale partners.

De werkzaamheden van het trustfonds worden opgevolgd door een stuurgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van Unesco en van Vlaanderen. Voor Vlaanderen gebeurt dit door de administratie Wetenschappen en Innovatie (AWI) en de administratie Buitenlands Beleid (ABB).

In 2002 werd gezamenlijk door Vlaanderen en Unesco besloten om het akkoord, dat loopt van 1999 tot 2003, te evalueren om na te gaan of het voor verlenging of bijsturing vatbaar is.

1. Werd de overeenkomst in 2002 daadwerkelijk geëvalueerd ?
2. Zo ja, wat waren de resultaten van deze evaluatie ?
3. Welke besluiten werden uit de evaluatie getrokken inzake het al dan niet voortzetten of bijsturen van het akkoord ?

NB Deze vraag werd gesteld aan ministers Van Mechelen (vraagnr.160) en Ceysens (nr.130).

Gecoördineerd antwoord

1. Ja, deze evaluatie is wel degelijk uitgevoerd.

Unesco heeft zelf een IKZ-regelgeving voor evaluatie van haar activiteiten (*IKZ : integrale kwaliteitszorg – red.*). Deze stelt de "Terms of Reference" op voor de experts. Dit is in samenspraak met Vlaanderen gebeurd. Vlaanderen (als deelstaat van Unesco-lidstaat België) heeft destijds als lid van de Uitvoerende Raad tijdens de Algemene Vergadering meebeslist dat de Unesco-activiteiten en werking aan een externe evaluatie moeten worden onderworpen. Dit geldt dus ook voor activiteiten door donors mee gefinancierd. In de loop van 2002 is deze evaluatie uitgevoerd en het rapport is aan de diensten van Unesco en Vlaanderen bezorgd.

2. De evaluatie was positief.

De experts vonden dat het FUST goed heeft gewerkt en dat de middelen goed zijn beheerd (*FUST : Flanders Unesco Science Trust Fund – red.*). De samenvatting van het evaluatierapport is als **bijlage** opgenomen.

3. De experts vinden dat er via het FUST belangrijke bijdragen zijn geleverd tot de algemene programmadoelstellingen van Unesco, evenals tot de specifieke projectdoelstellingen.

Het al of niet voortzetten van dit programma is een Vlaamse beleidsafweging. De beslissing hieromtrent werd nog niet genomen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
CULTUUR, JEUGD EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 185
van 27 juni 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

De Gordel – Bewegwijzering in Wezembeek-Oppem

De Vlaamse overheid heeft onlangs achttien gemeenten aangeschreven die jaarlijks door De Gordel aangedaan worden. De bedoeling is de route permanent te bewegwijzeren.

De gemeente Wezembeek-Oppem heeft blijkbaar geweigerd te antwoorden op de vraag om de wegwijzers te plaatsen. Evenwel zou er een mondeling bericht geweest zijn dat dergelijke toestemming er niet komt.

1. Is de minister daarvan op de hoogte ?
2. Hoe wordt dit opgevangen ?
3. Is het aangewezen het voorbeeld te volgen dat destijds in Voeren gehanteerd werd, waarbij Vlaamsgezinde Voerenaars straatnaamborden op hun privé-eigendom lieten plaatsen omdat het gemeentebestuur er weigerde aan te brengen ?

In navolging daarvan zou de bewegwijzering voor De Gordel op privé-gronden van minder sectaire inwoners van Wezembeek-Oppem geplaatst kunnen worden.

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap heeft het initiatief genomen om samen met de provincie Vlaams-Brabant en het Commissariaat voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa) het 100 km lange parcours van De Gordel permanent te bewegwijzeren. Dit initiatief draagt bij tot het versterken van het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand.

Het is echter inderdaad zo dat de gemeente Wezembeek-Oppem als enige gemeente geweigerd heeft te antwoorden op de vraag om de wegwijzers voor dit permanent parcours te mogen plaatsen.

Intussen werd het hele traject reeds bewegwijzerd en er werd ook een bijbehorende kaart uitgegeven. In de gemeente Wezembeek-Oppem werden eveneens reeds routebordjes geplaatst op de gewestweg en aan het gemeenschapscentrum De Kam.

Voor een aantal andere plaatsen waar het nodig en/of nuttig is om een bordje te plaatsen, wordt momenteel onderzocht hoe dit kan worden opgelost, hetzij door plaatsing op privé-eigendom, hetzij op een andere wijze.

Vraag nr. 186
van 27 juni 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Fort van Breendonk en Holocaustmuseum – Complementariteit

Met het oog op de opstart van het Holocaustmuseum in Mechelen werd op de Vlaamse begroting 300.000 euro ingeschreven. Zoals de minister weet, ressorteert het Fort van Breendonk, dat dezelfde doelstelling nastreeft als het Holocaustmuseum, sedert kort onder het federale Ministerie van Landsverdediging.

De minister heeft terzake vroeger aangegeven dat een grotere rol voor de Vlaamse Gemeenschap in het beheer van het Fort zou moeten toelaten dat de werking van het Fort van Breendonk en het geplande Holocaustmuseum complementair ontwikkeld kunnen worden.

Kan de minister meedelen of dit inhoudt dat, zolang die Vlaamse inbreng in het Fort Van Breendonk niet wordt verwezenlijkt, het opstarten van het Holocaustmuseum wordt opgeschort ?

Indien dat niet het geval is, hoe ziet de minister er dan op toe dat beide initiatieven complementair blijven ?

Antwoord

Vlaanderen heeft intussen reeds effectief een vertegenwoordiger in de vernieuwde raad van bestuur van Breendonk. Deze vertegenwoordiger maakt ook deel uit van de interkabinettenwerkgroep die de voorbereidselen voor het Holocaustmuseum opvolgt. Zo kan hij erop toezien dat beide initiatieven in de toekomst hun werking zo goed mogelijk op elkaar afstemmen, en eventueel ook kunnen gaan samenwerken rond bepaalde onderdelen van hun activiteiten. Ik denk daarbij onder meer aan de pu-

bliekswerking en vooral aan de educatieve werking. Een opschorting van de opstart van het Holocaustmuseum omwille van een afstemming met Breendonk is dan ook hoegenaamd niet aan de orde.

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger er overigens op wijzen dat Vlaanderen de voorbije jaren al grote inspanningen heeft gedaan om meer inbreng te krijgen bij organisaties of sites die rond de Tweede Wereldoorlog werken.

Ik denk aan de subsidiëring van het Joods Museum voor Deportatie en Verzet (JMDV) in Mechelen voor hun voorbeeldige archiefwerking. Aan het JMDV wordt expliciet gevraagd dat het zijn kennis ook ter beschikking stelt van andere organisaties die over archiefmateriaal uit Wereldoorlog II beschikken.

Verder denk ik aan onze steun voor de tentoonstelling "Onvoltooid verleden tijd" die dit voorjaar in Mechelen werd opgezet door Kunst en Democratie.

Naast deze initiatieven van de minister van Cultuur was er bijvoorbeeld ook de samenwerking tussen het Vredescentrum (V-dagen) en het JMDV op initiatief van minister van Onderwijs Vanderpoorten, de medewerking van het departement Onderwijs aan pedagogische gidsen voor Breendonk en het JMDV, de Vlaamse steun aan een congres voor leerkrachten Geschiedenis over de Tweede Wereldoorlog, ...

De Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt het, Vlaanderen laat het initiatief rond de herdenking van de Tweede Wereldoorlog niet gewoon over aan anderen, maar levert integendeel een positieve bijdrage. Het Holocaustmuseum wordt daarin een volgende stap.

Vraag nr. 187
van 27 juni 2003
van de heer JAN LOONES

Voetpaden langs gewestwegen – Retributies

Zie :
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 351
van 27 juni 2003
van de heer Jan Loones
Blz. 451

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 188
van 27 juni 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Fusies van gemeenten – Hulshout en Herselt

In januari 2002 hebben de burgemeesters van de gemeenten Hulshout en Herselt een pleidooi gehouden voor de fusie van hun gemeenten.

Ze hielden voor dat beide gemeenten te klein zijn om efficiënt te kunnen werken en dat een grote sterke gemeente nodig is om goed voor de inwoners te kunnen zorgen. Eenheid van bestuur is volgens hen beter dan de mogelijkheden die het decreet inzake intergemeentelijke samenwerking biedt.

1. Welke evolutie heeft zich in dit dossier sindsdien voltrokken ? Hebben de betrokken burgemeesters contact opgenomen met de minister ? Zo ja, wat is zijn reactie ?
2. Bestaat er bereidheid om de fusieaanvragen te onderzoeken ? Op welke wijze ?
3. Heeft de minister kennis van andere gemeenten in Vlaanderen waarvan het bestuur wenst te werken aan een fusie ? Zo ja, welke ?

Antwoord

- 1 en 3. Er zijn mij geen concrete dossiers bekend.
2. Twee of meer gemeenten kunnen, in het huidig systeem, na advies van de provincieraad (artikel 83 van de Provinciewet) een voorstel tot fusie indienen bij de Vlaamse regering, die het, na onderzoek, als ontwerp van decreet kan indienen bij het Vlaams Parlement.

Elk voorstel tot fusie zal door de Vlaamse regering op zijn eigen merites beoordeeld worden. Er bestaat dus geen beleidsstandpunt waarbij zonder meer elk voorstel afgewezen zou worden.

In het nieuwe systeem waarin door het ontwerp van Gemeentedecreet wordt voorzien, zal het

advies van de provincieraad niet meer vereist zijn.

Vraag nr. 189
van 4 juli 2003
van de heer ANDRE MOREAU

Gehandicapten in overheidsdienst – Stand van zaken

Personen met een arbeidshandicap hebben het – algemeen gesproken – moeilijk om aan werk te geraken.

Wat de quotaregeling bij de overheid betreft en de eventuele maatregelen bij niet-naleving ervan, wens ik volgende vragen te stellen.

1. a) Hoeveel personen met een arbeidshandicap werken er momenteel bij de Vlaamse gewestelijke overheden ?
- b) Hoeveel bij de Vlaamse provinciale overheden ?
- c) Hoeveel bij de Vlaamse lokale overheden ?
2. a) Welke maatregelen of sancties – financiële of andere – werden er in 2002 genomen naar aanleiding van de niet-naleving van de quotaregeling bij de Vlaamse gewestelijke overheden ?
- b) Bij de Vlaamse provinciale overheden ?
- c) Bij de Vlaamse lokale overheden ?

NB Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byt-tebier (vraag nr. 228) en Van Grembergen (vraag nr. 189).

Antwoord

Situatieschets

De parlementaire vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vraagt naar het aantal mensen met een handicap bij de diverse overheden en de sancties bij het niet naleven van de quota.

De dienst Emancipatiezaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (MVG) verzamelde de gegevens voor het gewestelijke niveau.

Bepalingen in het personeelsstatuut

Mensen met een handicap worden in de eerste plaats geworven zoals alle andere mensen. Indien zij binnen de sollicitatieprocedure nood hebben aan het gebruik van hulpmiddelen, kunnen zij dit vragen en wordt bekeken hoe de werving aan hun situatie kan worden aangepast.

Aanvullend is er een verplichte tewerkstelling van personen met een handicap. Deze vindt haar oorsprong in artikel 21 van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden (BS 23 april 1963), dat door artikel 73 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (hierna VFSIPH) in stand gehouden wordt.

Er wordt een quotum van 2 % van het aantal betrekkingen binnen niveau D prioritair gereserveerd binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse openbare instellingen en de Vlaamse wetenschappelijke instellingen (niveau D is een samenvoeging van de vroegere niveaus E en D.)

Deze personen zijn vrijgesteld van een vergelijkend wervingsexamen, naar analogie van de vroegere federale regeling (KB 11/8/1972) die in afwijkingen voorzag inzake aanwerving, stage en loopbaan ten opzichte van het statutair personeel.

Ook hier is geen vergelijkend aanwervingsexamen voorgeschreven. De tussenkomst van Selor is geen echte selectie, maar enkel een mogelijke toetsing van beroepsgeschiktheid (*Selor : Selectiebureau van de Federale Overheid – red.*).

Er zijn geen sancties bepaald indien de quota niet gehaald worden. Er worden/werden dan ook geen sancties genomen.

Het nieuwe ontwerp-personeelsstatuut dat goedgekeurd werd door de Vlaamse regering op 4 juli 2003 vervangt de quota door streefcijfers en voorziet ook niet in sancties wanneer deze niet gehaald worden.

Een beleid van positieve acties

De Vlaamse overheidsadministratie voert naar kansengroepen op de arbeidsmarkt een beleid van positieve actie. Meer concreet gaat het over gender, personen van allochtone afkomst en personen met een handicap. De dienst Emancipatiezaken

heeft als één van haar opdrachten hierin een stimulerende rol te spelen. Elk jaar wordt hiervoor een positieve-actieplan uitgewerkt omtrent gelijke kansen en diversiteit.

Ter illustratie enkele recente initiatieven specifiek gericht op de tewerkstellingskansen van personen met een handicap.

- Een onderzoek omtrent de positie van personen met een handicap in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
- De oprichting van een centraal budget voor arbeidspostaanpassingen voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.
- Opname van extra aandachtspunten in het systeem van Plannen en Evalueren van de werknemer.

– Een arbeidsmarktcampagne om de doelgroep te informeren omtrent de tewerkstellingsmogelijkheden.

– Een onderzoek omtrent het gebruik van aanpassingen in de wervingstesten.

– Er werd een registratiesysteem uitgewerkt voor de telling van het aantal personen met een handicap (en andere kansengroepen), afgestemd op de Vesoc-definities (*Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). Dit systeem moet in werking treden in 2004.

Sinds 2001 wordt vanwege de minister aan de leidende ambtenaren ook een diversiteitsdoelstelling opgelegd. Meer en meer gaat hierbij ook de aandacht uit naar personen met een handicap.

Aantal ambtenaren met een doelstelling t.a.v. de doelgroep	2001 (totaal 62)	2002 (totaal 68)
Gender	63 % (39)	82 % (56)
Allochtonen	26 % (16)	49 % (33)
Personen met een handicap	16 % (10)	46 % (31)
Onbepaald	31 % (19)	18 % (12)

Tellen

Voor de telling deden zich volgende uiteenlopende situaties voor.

- Een aantal mensen zijn geworven in het kader van de verplichte aanwerving van personen met een handicap, maar zijn nu gesitueerd op een ander niveau.
- Een aantal mensen met een handicap zijn gewoon geworven, maar hebben wel een VFSIPH-inschrijving.
- Een aantal entiteiten maken ook melding van personen met een handicap die geen VFSIPH-inschrijving hebben.

– Een aantal entiteiten vragen bewust niet of mensen een VFSIPH-inschrijving hebben om de privacy van de mensen niet te schenden.

– Voor de wetenschappelijke instellingen en de openbare instellingen geldt het aandeel van 2 % voor de personeelsformatie. In de praktijk geven de meeste entiteiten het totaalaantal personeelsleden in dienst op. Voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap spreekt men over het aantal betrekkingen.

Om tot een uniforme rapportage te komen, geven onderstaande cijfers het aantal mensen in niveau D weer met een inschrijving in het VFSIPH, en dit wordt afgezet tegen het reële personeelsstatuut in niveau D.

Aantal personen met een handicap in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

De cijfers voor 2002

Aantal personeelsleden met een handicap (PMH) niveau D in het MVG op 31/12/2002

Niveau	Geslacht	Aantal	Totaal	Abs.	%
D	M	65			
D	V	28	93	4.297	2,16 %
Over alle niveaus		157	157	13.141	1,2 %

Het ministerie voldoet aan de quotaverplichting van 2 % op niveau D.

In de niveaus A tot C is het aantal personen met een handicap lager. 60 % van alle personeelsleden met een handicap is gesitueerd op niveau D. Dit kan echter ook gedeeltelijk te maken hebben met het feit dat men enkel belang heeft bij het noteren van een VFSIPH-inschrijving voor niveau D.

Aantal personen met een handicap in de Vlaamse wetenschappelijke instellingen

Er zijn vijf Vlaamse wetenschappelijke instellingen waarvan de gegevens bekend zijn :

- het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen (KMSKA) ;
- het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudie (CBGS) ;
- het Instituut voor Natuurbehoud (INB) ;
- het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW) ;
- het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP).

Deze werden aangeschreven door de dienst Emancipatiezaken.

In het kader van het Lambermont-akkoord kwamen er vanaf oktober 2002 twee wetenschappelijke instellingen bij, waarvan vooralsnog geen gegevens bekend zijn :

- het Centrum voor Landbouwkundig Onderzoek (CLO) ;

– het Centrum voor Landbouweconomie (CLE).

Resultaten

Instelling	PMH in niveau D	Totaal niveau D	% aandeel
KMSKA	5	56	9
CBGS	0	?	0
INB	0	?	0
IBW	0	21	0
IAP	0	50	0
CLO	0	68	0
CLE	0	2	0
Totaal	5	197	Max. 2,5

Slechts één van de zeven wetenschappelijke instellingen voldoet aan de norm, en wel ruim. Het betreft hier kleinere instellingen met hooggeschoold personeel. Van vijf instellingen kennen we het aantal personen op niveau D. Het relatief aantal mensen met een handicap op niveau D voor alle instellingen samen bedraagt maximum 2,5 %.

Aantal personen met een handicap in de Vlaamse openbare instellingen

Voor een aantal openbare instellingen is de verplichting niet van toepassing : De Lijn, GOM Limburg (GOM L), GOM Vlaams-Brabant (GOM B), UZ Gent, VRT, Vlabinvest, Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ).

(GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij ; UZ Gent : Universitair Ziekenhuis Gent ; Vlabinvest : Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant – red.)

Een aantal openbare instellingen hebben een klein personeelsbestand : met een aantal mensen op niveau D kleiner dan 50. Hier kan de 2 % niet gehaald worden. Deze worden in de tabel aangeduid met nvt (*niet van toepassing – red.*).

Aanvullend op de strikt reglementaire verplichting wordt ook het totaal aantal personen met een handicap op niveau D vergeleken met het aantal mensen in niveau D voor alle instellingen samen.

Instelling	PMH in niveau D	Totaal niveau D	% aandeel	Voldoet
Bloso	7	184	3,8	ja
DS	12	429	2,8	ja
DIGO	0	14	0	nvt
Exp. Vl.	0	34	0	nvt
GO	2	104	1,9	nee
GOM A	0	5	0	nvt
GOM O	0	5	0	nvt
GOM W	0	3	0	nvt
IWT	0	12	0	nvt
K&G	0	258	0	nee
OPZ Geel	1	134	0,8	nee
OPZ Rekem	1	76	2,6	ja
OVAM	2	29	7	ja
SERV	1	7	14	ja
To VI	1	11	10	ja
VDAB	4	151	2,6	ja
VFSIPH	6	46	13	ja
VHM	4	50	8	ja
VITO	0	0	0	nvt
VLM	2	81	2,4	ja
VLOR	0	4	0	nvt
VMM	1	161	0,6	nee
VMW	3	881	0,3	nee
VREG	0	0	0	nvt
NV Zeek	0	130	0	nee
VIZO	0	9	0	nvt
Totaal	47	2.818	1,7	nee

N.v.d.r. – Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie ; DS : Dienst voor de Scheepvaart ; DIGO : Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs ; Exp. Vl. : Export Vlaanderen ; GO : het Gemeenschapsonderwijs ; IWT : Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie ; K&G : Kind en Gezin ; OPZ : openbaar psychiatrisch ziekenhuis ; OVAM : Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest ; SERV : Sociaal-Economische Raad

van Vlaanderen ; To. Vl. : Toerisme Vlaanderen ; VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding ; VHM : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ; VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek ; VLM : Vlaamse Landmaatschappij ; VLOR : Vlaamse Onderwijsraad ; VMM : Vlaamse Milieumaatschappij ; VMW : Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening ; VREG : Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt ; NV Zeek. : NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen ; VIZO : Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen.

Conclusies voor de openbare instellingen

- 10 van de 26 stellen geen personen met een handicap tewerk in niveau D.
- 15 stellen wel personen met een handicap tewerk in niveau D : 10 voldoen aan de norm ; 7 niet en van 9 is het niet bekend.
- Het totaal aantal mensen op niveau D bedraagt 2.560. Hiervan zijn er 47 personen met een handicap. Dit maakt een tewerkstellingspercentage van 1,7 %.
- 10 voldoen aan de norm = + 1/3.
- Alle Vlaamse openbare instellingen tezamen genomen voldoen niet aan de norm.

Conclusies

- Er is geen systematische opvolging van de verplichting. De beschikbare gegevens zijn dispaaraat. Er is geen bijsturings- of sanctioneringsmechanisme indien de normen niet gehaald worden.
- Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap voldoet aan de verplichting.
- Uitgezonderd KMSKA voldoen de Vlaamse wetenschappelijke instellingen niet aan de opgelegde norm. Hun personeelsaantal is echter ook klein en is gesitueerd in de hogere niveaus.
- De Vlaamse openbare instellingen vertonen een heel wisselend beeld. Niet alle Vlaamse openbare instellingen voldoen aan de norm. Alle Vlaamse openbare instellingen samen voldoen niet aan de norm.

Aantal personen met een handicap bij de lokale en regionale besturen

Mijn administratie is momenteel bezig met een grondige bevraging met betrekking tot de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap.

Zodra ik de beschikking heb over de geanalyseerde gegevens zal ik onverwijld de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de hoogte brengen van de resultaten.

(Antwoord Adelheid Byttebier : blz. 607 – red.)

**Vraag nr. 190
van 4 juli 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Kasteel van Gaasbeek – Toekomstopties

Sinds 1 april laatstleden is de conservator van het Kasteel-museum van Gaasbeek met pensioen.

Het is naar verluidt de ambitie van de Vlaamse overheid om het Kasteel van Gaasbeek uit te bouwen tot een publieksgericht en toonaangevend erfgoedcentrum. Een dergelijke missie vereist echter gekwalificeerd personeel en voldoende financiële armslag.

Momenteel werken er in het Kasteel van Gaasbeek vijftien personeelsleden, met name één wetenschappelijke medewerker, één administratieve kracht en dertien suppoosten en poetspersoneel.

Sinds jaar en dag wordt door de verantwoordelijken ter plaatse geklaagd dat de huidige dotatie ontoereikend is om zelfs maar de elementaire museumwerking te verzekeren. Herhaaldelijk werd de vergelijking gemaakt met het Kasteel van Marimont in Wallonië.

1. Wat is de huidige en toekomstige optie voor het Kasteel-museum van Gaasbeek ?
2. Aan welke personeelsbezetting en -aanpassing wordt gedacht, rekening houdende met de taken die het Kasteel-museum van Gaasbeek op zich zal nemen ?
3. Welke middelen worden ter beschikking gesteld om deze taken te realiseren ?

Antwoord

Het is de wens van de Vlaamse overheid dat het Kasteel van Gaasbeek, met zijn uniek historisch interieur en zijn park, wordt uitgebouwd tot een publieksgericht en toonaangevend erfgoedcentrum.

De basis voor deze herbestemming werd – in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – gelegd door een externe audit over de werking in het Kasteel van Gaasbeek (juni 2000) en een Rapport van het Rekenhof over de beleidsuitvoering door de musea van de Vlaamse Gemeenschap (september 2001).

Sindsdien is er een voorontwerp van het zogenaamde Erfgoeddecreet verschenen (31 maart 2003), waarin wordt gestipuleerd dat de musea die beheerd of medebeheerd worden door de Vlaamse Gemeenschap – het KMSKA, het Muhka en het Kasteel van Gaasbeek – een voorbeeldfunctie dienen te vervullen in het Vlaamse museumveld (*KMSKA : Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen ; Muhka : Museum voor Hedendaagse Kunst Antwerpen – red.*). Hiertoe dienen ze zich te profileren rond een welbepaald thema, waarrond een specifieke expertise wordt ontwikkeld.

Voor Gaasbeek lijkt het evident dat de kasteelcultuur in al haar facetten en de materiële zorg voor een historische collectie in situ belangrijke aspecten zullen uitmaken van de globale beleidsvisie.

Zoals vermeld in voormeld voorontwerp van decreet zullen er nationale en internationale samenwerkingsverbanden worden uitgebouwd met andere kasteelmusea of studiecetra.

Publieksparticipatie blijft een belangrijk aandachtspunt, wat in geen geval impliceert dat de andere basisfuncties op het vlak van behoud en beheer, de presentatie en het wetenschappelijk onderzoek van het patrimonium worden verwaarloosd. Het huidige erfgoedbeleid spitst zich niet enkel toe op het roerend of onroerend erfgoed, maar ook op de immateriële getuigenissen van verhalen, tradities, overleveringen en gebruiken. Door onder andere gebruik te maken van de kasteelarchieven en de bibliotheek, kan op een bevattelijke en sfeervolle manier iets verteld worden over de leefwereld in en rond een kasteel in vroegere tijden.

Daarbij wordt tevens gedacht aan het uitwerken van een gespecialiseerd documentatie- en informatiecentrum, al dan niet in samenwerking met andere instellingen, dat als steunpunt kan fungeren voor andere actoren of organisaties die op hetzelfde terrein actief zijn.

Momenteel is de procedure opgestart voor het aanwerven van een directeur van het Kasteel van Gaasbeek. Deze zal een beleidsplan opstellen met de doelstellingen en prioriteiten, inclusief een voorstel tot aanpassing of uitbreiding van de personeelsformatie.

Wat de financiële middelen betreft, zal er gedeeltelijk een beroep moeten worden gedaan op sponsoring of fondsenwerving.

**Vraag nr. 191
van 4 juli 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

Kasteel van Gaasbeek – Kruitmagazijn

Recentelijk heb ik vastgesteld tijdens een bezoek aan het Kasteel-museum van Gaasbeek dat het vroegere kruitmagazijn in de komende dagen volledig hersteld zal zijn.

Deze locatie aan de ingang van het park van het Kasteel van Gaasbeek is zeer mooi gelegen en leent zich tot allerlei gebruik.

1. Heeft de administratie reeds een beslissing genomen over de bezetting van het gebouw ?
2. Neemt de administratie Cultuur dit gebouw in gebruik ?
3. Kunnen verenigingen, derden – culturele actoren – voorstellen doen om gebruik te maken van dit gebouw ?

Antwoord

Het vroegere kruitmagazijn aan de ingang van het park werd een vijftal jaar geleden volledig geres-taureerd en heringericht. Vanaf 1999 is er een bezoekerscentrum in ondergebracht, dat permanent open is en bemand wordt door de administraties Cultuur en Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

Bedoeling van het opzet is aan het publiek informatie te verschaffen over de domeinen van Gaasbeek en Groenenberg, en over alle parken en bezienswaardigheden in de Vlaamse Rand rond Brussel. Tevens doet het dienst als coördinatiecentrum voor de geleide bezoeken aan het Kasteel van Gaasbeek en de zogenaamde museumtuin in het park.

Sinds 1 april jongstleden heeft ook VVV Toerisme Pajottenland en Zennevallei er onderdak gevonden, zodat het informatieaanbod kon worden uitgebreid naar heel Zuidwest-Brabant (*VVV : Vereniging voor Vreemdelingenverkeer – red.*). Op de kelderverdieping van het paviljoen is er een tentoonstellingsruimte, terwijl de zolder een conferentie- en projectruimte herbergt. Deze lokalen staan ook ter beschikking van derden.

Naast het kruitmagazijn staat er een kleine 19e eeuwse kasteelschuur, waarvan de restauratie bijna

beëindigd is. Dit gebouw, dat onder de administratie Cultuur ressorteert, heeft steeds dienst gedaan als depot, bergruimte en stalling van het Kasteel van Gaasbeek. De bestemming van dit gebouw zal in overleg met de nieuwe directeur worden bepaald.

Vraag nr. 192
van 4 juli 2003
van de heer ANDRE MOREAU

KVK Tienen en Stade Leuven – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven

Meer en meer verneem ik in de pers dat de nationale voetbalclubs in de toekomst zullen moeten betalen voor de ordehandhaving, de materiële hulp, de technische bijstand van onder meer de gemeenten, enzovoort.

Waarnemers stellen grote verschillen vast in de tegemoetkomingen van de gemeenten en steden aan hun voetbalclubs. Er bestaan geen algemene regels terzake.

In een aantal gemeenten blijft de steunverlening redelijk en aanvaardbaar, in andere wordt de grens van het aanvaardbare wel eens overschreden.

Naar aanleiding van de schriftelijke vragen terzake van 7 februari 2002 van een collega, waarop het aanvullende antwoord wordt ingewacht (vragen nrs. 64 t.e.m. 78), zou ik daar graag gelijkaardige vragen aan toevoegen voor twee voetbalclubs.

1. Welke uitgaven heeft het stadsbestuur van Tienen gedaan m.b.t. de organisatie en de ondersteuning van de activiteiten van voetbalclub KVK Tienen in 1998, 1999, 2000, 2001 en 2002 ?
2. Welke uitgaven heeft het stadsbestuur van Leuven gedaan m.b.t. de organisatie en de ondersteuning van de activiteiten van voetbalclub Stade Leuven in 1998, 1999, 2000, 2001 en 2002 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen met betrekking tot de gemeentelijke inkomsten en uitgaven met betrekking tot deze voetbalclubs, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat deze historische gegevens bij de verschillende gemeenten worden opgevraagd.

Zodra ik deze gegevens heb gekregen, zal ik een definitief antwoord verstrekken.

Vraag nr. 193
van 4 juli 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Oorlogsmonument Mesen – Taalgebruik

Op de Markt van de West-Vlaamse faciliteitengemeente Mesen staat een oorlogsmonument voor de gesneuvelden van 1914-1918 en van 1940-1945, waarop de tekst uitsluitend in het Frans is aangebracht. Deze luidt : "La ville de Messines à ses enfants morts pour la patrie".

Dit lijkt mij in strijd te zijn met de taalwet in bestuurszaken.

Destijds werden in Brussel Nederlandstalige opschriften toegevoegd aan een aantal monumenten met eentalig Franse opschriften.

Werd reeds een aanbeveling of richtlijn in die zin aan het gemeentebestuur van Mesen bezorgd ?

Antwoord

Indien de vaststelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat op het oorlogsmonument op de Markt van de gemeente Mesen een uitsluitend in het Frans gestelde tekst is aangebracht, correct is, vaststelling waaraan ik overigens niet twijfel, is dit inderdaad een schending van de taalwetgeving.

Artikel 11, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt immers dat de taalgrensgemeenten – wat Mesen ingevolge artikel 8 van hetzelfde KB is – berichten en mededelingen aan het publiek tweetalig moeten zijn, met voorrang voor het Nederlands.

Een bericht kan worden gedefinieerd als een opschrift dat op een in het oog springende wijze aangebracht is op de muren van administratieve gebouwen en kantoren of op andere plaatsen, met de bedoeling inlichtingen te verstrekken aan de personen die de desbetreffende gebouwen, kantoren of plaatsen bezoeken. Deze inlichtingen kunnen, naargelang het geval "gebeiteld, gegraveerd, geschilderd, gedrukt, geschreven of met lichtgevende toestellen weergegeven zijn". Ze kunnen met andere woorden op alle mogelijke manieren zijn weer-

gegeven. De tekst op het monument : "La ville de Messines à ses enfants morts pour la patrie" moet dan ook ongetwijfeld worden beschouwd als een bericht aan het publiek en dient derhalve tweetalig te zijn met voorrang voor het Nederlands.

He feit dat de tekst op een oorlogsmonument, dat mogelijkerwijze is beschermd, is aangebracht, maakt het wellicht moeilijk om de situatie zonder meer in overeenstemming te brengen met de taalwetgeving, zonder schade toe te brengen aan het monument op zich. Nochtans moet dit praktisch mogelijk zijn. Alleszins kan dit geen reden zijn om de taalwetgeving blijvend te schenden. De wijze waarop de stad Brussel volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger gelijkaardige situaties heeft aangepakt, kan wellicht ook in dit concrete geval een oplossing bieden.

Ik zal alleszins de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen verzoeken de gemeente Mesen aan te manen terzake de taalwetgeving na te leven.

**Vraag nr. 194
van 4 juli 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Actieplan Vlaamse Rand – Franstalige culturele verenigingen (2)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 146 van 28 maart 2003 aangaande de handhaving van de feitelijke toestanden die op 31 december 1970 in de faciliteitengemeenten op cultuurgebied bestonden, deelde de minister mee dat hij door de administratie Cultuur zou laten onderzoeken of er nog specifieke akkoorden of protocollen in 1970 aangaande deze materie afgesloten werden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2466).

1. Kan de minister meedelen of hij daar op dit ogenblik reeds meer zicht op heeft ?
2. De minister kondigde tevens aan dat hij zou laten onderzoeken op welke wijze gereageerd kan worden tegen het ogenschijnlijk uitgebreide aantal Franstalige verenigingen dat door de Franse Gemeenschap gesubsidieerd wordt.

Is er wat dat betreft al meer bekend ?

Antwoord

Het onderzoek is nog niet volledig afgerond door de administratie Cultuur. Zodra de resultaten bekend zijn, zal ik niet nalaten de Vlaamse volksvertegenwoordiger hiervan op de hoogte te brengen.

**Vraag nr. 195
van 4 juli 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeenteraadszitting Wezembeek-Oppem – Taalgebruik (3)

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 136 van 28 maart 2003 aangaande het taalgebruik in de gemeenteraadszittingen van Wezembeek-Oppem, deelt de minister mee dat hij van oordeel is dat het optreden van de burgemeester van Wezembeek-Oppem blijkt geeft van misbruik van diens bevoegdheden.

De minister kondigt in dat verband aan dat hij zijn federale collega heeft aangeschreven met het oog op de eventuele uitoefening van diens tuchtbevoegdheid terzake (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2460).

Heeft hij vanwege zijn federale collega reeds enige reactie mogen ontvangen ?

Antwoord

Zoals aangekondigd in mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 136 van 28 maart 2003 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, heb ik inderdaad mijn toenmalige federale collega van Binnenlandse Zaken, de heer Antoine Duquesne, aangeschreven met betrekking tot het optreden van de burgemeester van Wezembeek-Oppem op de gemeenteraadszitting van 27 februari 2003, waarbij hij mijns inziens duidelijk misbruik heeft gemaakt van zijn bevoegdheden.

De brief aan mijn federale collega werd verstuurd op 11 april 2003.

Bij brief van 8 juli 2003 liet de heer Duquesne mij weten dat hij opdracht had gegeven aan de heer Guy Desoldre, adjunct-gouverneur, om terzake een administratief onderzoek in te stellen.

Tot op heden heb ik nog geen kennis van de resultaten van dit onderzoek.

Ik zal te rechter tijd de huidige federale minister van Binnenlandse Zaken mijn brief van 11 april 2003 in herinnering brengen.

**Vraag nr. 196
van 4 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Jeugdwerk – Structureel overleg

Enkele jaren geleden is door de voorganger van de minister het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan voorgesteld.

Hierin werd als doel vooropgesteld dat een geregeld structureel overleg de complementariteit tussen de verschillende beleidsniveaus ten goede moet komen.

1. Gebeurt dit overleg op een regelmatige, gestructureerde wijze en wie zijn de verschillende betrokken partners van de diverse beleidsniveaus ?
2. Deze overlegstructuur had tot opdracht klaarheid te scheppen in de beweeglijke boven- en ondergrenzen, de afstemming van de verschillende uitleendiensten en reglementen, de eenduidige interpretatie van decreten en wetten én de taakverdeling in het kader van de bovenlokale jeugdinfrastructuur.

Wat is hierbij de stand van zaken per afzonderlijke opdracht ? Bij welke opdrachten zijn er reeds concrete resultaten geboekt en wat zijn deze resultaten ?

Antwoord

1. Het in het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan aangekondigde overleg tussen de beleidsniveaus en jeugdwerkers actief op de diverse niveaus krijgt de facto vorm in de "reflectiegroep lokaal en provinciaal jeugdwerkbeleid".

Aan de vergaderingen van deze reflectiegroep wordt deelgenomen door vertegenwoordigers van de Vlaamse, provinciale en gemeentelijke jeugddiensten.

De jeugdwerkinbreng krijgt vorm door de aanwezigheid van vertegenwoordigers van provinciale jeugdraden en van de Vlaamse Jeugdraad,

die decretaal de opdracht heeft overleg te plegen met de provinciale en gemeentelijke jeugdraden, alsook met de Jeugdraad van de Gemeenschapscommissie van Brussel.

Bovendien heeft de nieuwe samenstelling van de Jeugdraad ervoor gezorgd dat ook jeugdwerkers die op lokaal niveau actief zijn, er lid van zijn.

Ook werd in het kader van het kerntakendebat in de loop van 2002 uitgebreid vergaderd over de afstemming van de taken van de diverse beleidsniveaus, meer in het bijzonder in de thematische werkgroep Jeugd, een overleg tussen enerzijds het kabinet en de administratie op Vlaams niveau, anderzijds de gemeenten en provincies.

2. – De beweeglijke boven- en ondergrenzen: hierover is het uitgebreid gegaan in de "reflectiegroep lokaal en provinciaal jeugdwerkbeleid" in de voorbereiding en bespreking van het nieuwe samengevoegde decreet van 14 februari 2003.

De gehanteerde definities in dit decreet zijn hiervan het resultaat.

- De afstemming van de verschillende uitleendiensten en reglementen : het probleem werd besproken op de algemene vergadering van ADJ, de Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, op 11 maart 1999.

Naar aanleiding hiervan werd onderzocht of het opportuun zou zijn om de uitlening van tentenmateriaal te decentraliseren naar de lokale en provinciale overheden. Een 100-tal gemeenten en de 5 provincies werden hierover bevroegd. Bleek dat de interesse bij de lokale besturen niet groot was : de investeringskosten zijn te groot (zeker als men een aanbod van verschillende kwaliteitstenten wil doen), men heeft meestal niet de nodige stockageruimte, geen mensen die het onderhoud en herstellingen ter harte kunnen nemen.

Met betrekking tot de provincies bleek alleen de provincie Vlaams-Brabant een uitleendienst van tenten te hebben. De andere provinciale jeugddiensten opteren ervoor hun uitleendienst te beperken tot "groot" audio-visueel materiaal. Vandaar dat de piste werd verlaten : men heeft er uitdrukkelijk voor gekozen om één uitleendienst van het

kampeermateriaal voor de Vlaamse Gemeenschap te behouden, met dien verstande dat men het toenmalige tekort van tenten in de piekperiode veeleer zou oplossen via een versnelde vernieuwing en uitbreiding van het tentenbestand en een promotie van de samenaankoop van tenten.

In het kerntakendebat werd dan ook uitdrukkelijk opgenomen dat de Vlaamse overheid verantwoordelijk blijft voor het uitleenen van kampeermateriaal aan het landelijk, het provinciaal, het intergemeentelijk en het plaatselijk jeugdwerk. De uitlening van specifiek technisch materiaal aan het landelijk, het provinciaal, het intergemeentelijk en het gemeentelijk jeugdwerk werd dan weer als kerntaak aan de provinciebesturen toegewezen. De gemeentelijke overheden kunnen volgens de uitkomst van het kerntakendebat uitleendienstten opzetten, aanvullend aan de Vlaamse en provinciale overheden.

- De eenduidige interpretatie van decreten en wetten : met het oog hierop bestaat reeds geruime tijd de "reflectiegroep lokaal provinciaal jeugdwerkbeleid". Op 13 juni 2003 kwam de reflectiegroep Vlaams jeugdbeleid voor het eerst bijeen.

De grote opdracht van deze reflectiegroepen is precies te zorgen voor een eenduidige interpretatie van de wetgeving, een tijdige terugkoppeling en een goede afstemming van alle begeleidings- en vormingsinitiatieven. Anderzijds wordt via de nieuwsbrief van de afdeling Jeugd en Sport systematisch informatie gegeven over goedgekeurde projecten, over richtlijnen en over indieningsdata. Verduidelijkingen bij de wetgeving komen zo tegelijk bij alle betrokkenen, op de verschillende beleidsniveaus.

- De taakverdeling in het kader van de bovenlokale jeugdinfrastructuur : hierover werden goede en bindende afspraken gemaakt in het kerntakendebat.

Elk bestuursniveau blijft verantwoordelijk voor de werkingskosten en infrastructuurkosten van de eigen gemeentelijke, respectievelijk provinciale of landelijke vormingscentra; de Vlaamse overheid ondersteunt ook de werking van de particuliere jeugdverblijfs- en jeugdvormingscentra van het type C (via de administratie Cultuur), en de infrastructuur van de particuliere jeugdverblijfs-

centra en kampeercentra van het type A, B en C (via Toerisme Vlaanderen).

Bovenlokale culturele jeugdinfrastructuur kan een beroep doen op projectsubsidies via het Fonds voor Culturele Infrastructuur.

**Vraag nr. 197
van 4 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Jeugdwerk – Basisverzekeringen

De voorganger van de minister heeft verschillende malen aangekondigd dat de Vlaamse Gemeenschap ging onderhandelen over goede en betaalbare basisverzekeringen voor het jeugdwerk, onder meer in verband met de infrastructuur en de burgerlijke aansprakelijkheid van vrijwilligers en deelnemers.

1. Wat is hiervan de stand van zaken ?
2. Welke concrete resultaten zijn er inmiddels behaald ?
3. Met welke verzekeringsmaatschappijen heeft de Vlaamse Gemeenschap reeds onderhandeld of zijn de onderhandelingen bezig ?

Antwoord

Aan de VZW Steunpunt Jeugd werd gevraagd een verkenning te doen naar mogelijkheden terzake. Het Steunpunt Jeugd heeft contact opgenomen met OMOB om het idee vanuit een theoretisch standpunt te bekijken (*OMOB : Onderlinge Maatschappij der Openbare Besturen – red.*). Het gesprek ging onder meer over de moeilijkheden en problemen om bijvoorbeeld collectieve polissen af te sluiten voor de gehele jeugdwerksector. Het gesprek was louter van verkennende aard en had geen kenmerken van een onderhandeling.

Op basis van de bespreking op de bijeenkomst van de "reflectiegroep decreet Vlaams jeugdbeleid" werd besloten om eerst uit te zoeken hoe een goede basisverzekering er zou moeten uitzien. Hiervoor nam het Steunpunt Jeugd contact op met de Vereniging Nederlandse Organisaties Vrijwilligerswerk. Deze organisatie biedt aan haar leden een basisverzekering aan, in samenwerking met AON-verzekeringen.

In september 2003 lanceert het Steunpunt Jeugd een oproep, binnen het jeugdwerk, om met een aantal jeugdwerkers die heel wat ervaring hebben met verzekeringen de hoofden bij elkaar te steken en een ideaaltypische basisverzekering uit te werken. Eens dit concept klaar is, zal het Steunpunt Jeugd dit bespreken met geïnteresseerde verzekeraars.

Vraag nr. 198
van 4 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Jeugdwerk – Onderzoek

In het Vlaams Jeugdwerkbeleidsplan werd uitdrukkelijk de behoefte vooropgesteld van de administratie, de Jeugdraad en alle jeugdwerkactoren aan meer en beter onderzoek of studie over de jeugd en het jeugdwerk.

1. Welke onderzoeken en studies zijn er inmiddels geweest in het algemeen en welke specifiek gericht op een degelijk behoefteonderzoek ter voorbereiding van een volgend Jeugdwerkbeleidsplan ?

Wat zijn hiervan de resultaten ?

Wie is verantwoordelijk voor de uitwerking van deze onderzoeken en studies ?

2. Zijn er nog studies en onderzoeken lopende ? Zo ja, welke en wanneer worden de resultaten verwacht ?

Gebeuren er tussentijdse evaluaties ?

3. Wat is de stand van zaken betreffende het centraal punt voor centralisatie en ontsluiting van onderzoeksgegevens ?

Antwoord

In haar streven naar een kennisgebaseerd beleid hecht de Vlaamse regering een groot belang aan beleidsgericht wetenschappelijk onderzoek. De behoefte aan onderzoek rond jeugd en jeugdwerk is in Vlaanderen acuut. Rond jeugd en jeugdwerk zijn reeds heel wat onderzoeken gevoerd, maar deze worden vaak gekenmerkt door een te versnipperd karakter. In uitvoering van het Jeugdwerkbeleidsplan werd gepoogd de onderzoeksopdrachten af te stemmen op de doelstellingen. Meer nog is het de bedoeling een aparte structuur te gelasten jeugd-

onderzoeken meer en beter op elkaar af te stemmen en een permanente vinger aan de pols te zijn.

Tijdens deze legislatuur werden volgende onderzoeken opgestart of voltooid.

1. Lokaal jeugdbeleid in ontwikkeling

Dit onderzoek liep van november 1999 tot juni 2002 en werd uitgevoerd door de Universiteit Gent (UG) en de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven). In 1999, zes jaar na de inwerkingtreding van het decreet, leek de tijd rijp om de kwaliteit van de praktijk van het lokale jeugdbeleid onder de loep te nemen. De opdracht vormde het logisch vervolg op het onderzoek dat voordien reeds door de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten (VVJ) uitgevoerd werd.

De focus in het onderzoek lag vooral op de evaluatie van de toepassing van het decreet. Er werd daarbij vertrokken vanuit de "communicatieve planning" en "participatie van kinderen en jongeren" als centrale theoretische concepten. Drie grote onderzoeksactiviteiten werden vooropgesteld: de ontwikkeling van indicatoren, het uitvoeren van een sterkte-zwakteanalyse en het formuleren van beleidssuggesties. Op het vlak van een verbreding van het jeugdbeleid lijkt vooral de nood aan informatie en vorming groot. Uit het onderzoek blijkt voorts dat de idee van een communicatieve planning, een dynamiek op gang heeft gebracht in het jeugdwerkbeleid die als voorbeeld kan fungeren voor andere beleidsdomeinen. Daarbij moet wel gewezen worden op het gevaar te vervallen in formalisme, ook wel planningsmoeheid genoemd.

Jeugdwerkbeleidsplanning blijft een voortdurend leerproces. Dit onderzoek wordt momenteel verder gecontinueerd in een korte termijn follow-up-onderzoek uitgevoerd door de VVJ. Omwille van de aanpassing van het decreet in 2001 was een bijkomend (kortlopend) onderzoek aangewezen. Een evaluatie van de uitvoering van de nieuwe jeugdwerkbeleidsplannen en de jeugdruimteplannen (in de huidige generatie plannen werd ruimte voor de jeugd als prioriteit naar voor geschoven) was noodzakelijk. Bovendien zadelt de gestage evolutie van een jeugdwerkbeleid naar een ruimer jeugdbeleid het werkveld met een heleboel nieuwe vragen op.

Het onderzoek biedt ten slotte een oriëntatie voor de jubileumviering van het decreet in oktober, waar een stand van zaken en mogelijk nieuwe perspectieven voor het decreet zullen worden belicht.

2. Onderzoek naar de mogelijkheden van een fuivenbeleid

Binnen de onderzoeksgroep Jeugdcriminologie van de KU Leuven werd een onderzoek gevoerd naar de mogelijkheden van een fuivenbeleid. Fuiven is in Vlaanderen een wijdverspreid fenomeen en kan ongetwijfeld gerekend worden tot een specifieke vorm van jeugdcultuur. Nochtans wordt door heel wat jongeren en organisatoren de organisatie van fuiven ervaren als een moeilijke of minstens bemoeilijkte zaak.

Bedoeling van het onderzoek was na te gaan wat de betekenis van fuiven is voor jongeren, de problemen in kaart te brengen waarmee organisatoren en deelnemers geconfronteerd worden en voorstellen te formuleren om tot een vereenvoudiging en betere afstemming van de bestaande wetgeving te komen.

Uit het onderzoek blijkt dat jongeren fuiven enorm belangrijk vinden. Voor jongeren tussen 13 en 25 jaar blijkt fuiven naast bioscoopbezoek de meest favoriete uitgangsvorm te zijn. In eerste instantie heeft dat belang te maken met de hoge amusementswaarde. Daarnaast hebben fuiven ook een sociale betekenis. Vanuit deelnemersstandpunt zijn de vermelde problemen rond fuiven : het geringe aanbod, de sluitingsuren en ongewenst gedrag. Voor organisatoren wordt de overreglementering als een belemmering ervaren. Om aan de noden en verzuchtingen tegemoet te komen, is permanente communicatie en overleg over de regelgeving tussen de verschillende overheden essentieel. Verder wordt één centrale informatiebank geadviseerd voor fuiforganisatoren en lokale beleidsmakers.

Dit fuifbeleidsonderzoek mondde uit in een ad hoc werkgroep, waarin diverse actoren (Jeugdhuis, Jeugdraad, VVD, Steunpunt Jeugd, ...) zich buigen over een betere informatieverstrekking en het uitwerken van een concept voor een centraal aanspreekpunt.

3. Onderzoek beleid inzake jeugdculturen

Dit onderzoek, uitgevoerd door de Arteveldehogeschool Gent van mei 2002 tot en met februari 2003, had tot doel een inventaris te laten opstellen over het beleid dat gevoerd wordt door de verschillende overheden in Vlaanderen ter aanmoediging van artistieke culturele uitingen van jongeren. Daaraan gekoppeld werd een enquête gevoerd naar de noden aan ondersteuningsmaatregelen op dit terrein. Het onderzoek biedt een verkenning van de betekenissen van jeugdcultuur en haar positie ten aanzien van cultuur in brede zin.

De verschillende overheden hanteren diverse en zeer uiteenlopende manieren om jongeren of jeugdgroepen te ondersteunen in de beleving van jeugdcultuur. De provincies en de Vlaamse overheid hebben blijkens het onderzoek al heel wat inspanningen gedaan om hun beleidsopdracht inzake jeugdcultuur meer te expliciteren. De lokale overheden hebben daartoe het minst inspanningen geleverd.

Een belangrijke meerwaarde van het onderzoek is het aanbod van mogelijkheden om de diverse instrumenten en visies meer op elkaar af te stemmen en te zorgen voor een verbetering van de eigen instrumenten. Op Vlaams niveau zijn sinds enkele jaren diverse reglementen voor de ondersteuning van jeugdculturele initiatieven van kracht. Op basis van de onderzoeksresultaten kunnen de ingezette instrumenten nog beter afgestemd worden op de bestaande behoeften. Bovendien maken de inzichten mogelijk dat afspraken met de andere overheden inzake de ondersteuning van jeugdculturele initiatieven vooruitgang boeken.

4. Onderzoek naar maatschappelijke participatie van jongeren

In het kader van het Programma Beleidsgericht Onderzoek voert de VUB-vakgroep Sociologie onder leiding van professor Mark Elchardus sinds april 2001 een participatieonderzoek (*VUB : Vrije Universiteit Brussel – red.*). Het project wil maatschappelijke participatie in kaart brengen op basis van zowel kwalitatieve als kwantitatieve gegevens.

In de eerste fase ging men op zoek naar de betekenis van maatschappelijke participatie van jongeren in Vlaanderen. De decentralisatie van het gemeentelijk jeugdwerkbeleid in 1993 heeft namelijk voor een nieuwe dynamiek gezorgd in het gemeentelijk jeugdwerk en in nieuwe werkvormen in het verenigingsleven in het algemeen en in het jeugdwerk in het bijzonder. Maatschappelijke participatie kan dus niet langer herleid worden tot participatie aan een jeugdbeweging of een jeugdhuis. Onderzoek heeft namelijk uitgewezen dat participatie aan jeugdverenigingen, maar ook participatie aan verenigingen die niet tot het traditionele jeugdwerk behoren (zoals nieuwe sociale bewegingen) een positieve samenhang vertoont met diverse actoren van maatschappelijke integratie. Een differentiatie van maatschappelijke participatie dient zich wel degelijk aan.

In de eerste fase werden indicatoren van maatschappelijke participatie ontwikkeld met betrekking tot diverse werkvormen, kwaliteit en intensiteit van participatie, onder meer op basis van litera-

tuurstudie en een bevraging van experts. Deze indicatoren werden gebruikt in een representatieve survey bij 1.769 jongeren tussen 14 en 18 jaar uit Vlaanderen.

Uit tussentijdse rapportering zijn reeds een aantal verrassende elementen opgedoken. Liefst 70% van de jongeren is lid van minstens één vereniging. 57% is actief lid van minstens één vereniging (een onderscheid wordt gemaakt tussen organiserend lid, actief lid en passief lid, waarbij de laatste enkel ledenblad ontvangt of lidmaatschapsbijdrage betaalt en de eerste twee variëren naargelang het zelf actief mee organiseren of gewoon deelnemen) en 12% is organiserend lid of verricht vrijwilligerswerk. Opvallend zijn de duidelijke verschillen naar onderwijsvormen. Bijna 80 % van de ASO/KSO jongeren is actief, voor BSO "slechts" de helft (*ASO : algemeen secundair onderwijs ; KSO kunstsecundair onderwijs ; BSO : beroepssecundair onderwijs – red.*).

Naast lidmaatschap van verenigingen wordt ook onderzoek gevoerd naar de tijdsbesteding van de jongeren. Het gaat om allerlei activiteiten van huishoudelijk werk tot muziek maken. Op basis van de resultaten werden een aantal structuren of patronen voorgesteld. De onderzoekers maken onderscheid tussen vier verschillende types jongeren. Een groep jongeren met een uitgebreid commercieel vrijetijdspakket en een uitgebreid netwerk aan vrienden en lieven. Een tweede groep is veel meer op het gezin en de familie gericht. Een derde groep houdt zich bezig met nieuwe media en sporten binnen en buiten clubverband. Een vierde groep zijn de "cultuurfanaten", die zelf creatief bezig zijn en gebruikmaken van het culturele aanbod.

Uit de resultaten blijkt dat meisjes en jongens niet gelijk verdeeld zijn onder deze groepen en dat er ook verschillen zijn naargelang scholingsgraad. Dat bevestigt ten dele eerder gedane onderzoeken waarin verschillende waardeopvattingen en smaken geduid werden. In dat verband wordt wel eens gesproken van verschillende werelden.

Voor de definitieve resultaten van het onderzoek is het wachten tot het voorjaar 2004. Het staat vast dat een follow-uponderzoek naar de participatie interessante inzichten kan aanreiken met betrekking tot langetermijnevoluties.

5. Onderzoek "Naar een brede school in Vlaanderen?"

De onderzoeksopdracht "Brede School" werd in november 2002 toegewezen aan het HIVA, Leuven

(*Hoger Instituut voor de Arbeid – red.*). Naar analogie van een aantal modellen die in verschillende andere landen worden toegepast en op basis van gelijkenissen tussen een aantal projecten die onder die noemer geplaatst kunnen worden, werd beslist om een haalbaarheidsstudie te laten uitvoeren en modellen voor Vlaanderen te laten uitwerken.

In een eerste fase lieten de onderzoekers zich inspireren door de internationale literatuur en een verkennend bezoek.

Vervolgens zullen de bestaande aanzetten en mogelijke bouwstenen voor Vlaanderen in kaart gebracht worden en een toekomstgericht beleidsconcept uitgewerkt worden. Een goed gestructureerde analyse van de bestaande aanzetten zou moeten leiden tot een soort typologie en een identificatie van de kernvragen voor beleidskeuzes.

Tegen eind oktober wordt een voorlopige versie van het eindrapport verwacht. De afronding van het onderzoek is gepland voor midden december.

6. Jeugdonderzoekplatform

Het Jeugdonderzoekplatform (JOP) heeft als centrale opdracht het bestaand jeugdonderzoek te inventariseren, synthetiseren en analyseren; na een voorbereidingsfase kan nieuw jeugdonderzoek worden geïnitieerd en uitgevoerd.

Het JOP startte op 1 april 2003. Het project wordt uitgebouwd in een samenwerkingsverband tussen drie universitaire onderzoeksequipes (U Gent ; KU Leuven, VU Brussel) ; de uitvoering gebeurt in nauwe samenwerking en wisselwerking tussen onderzoek, praktijk en beleid.

De kerntaken van het Jeugdonderzoekplatform zijn :

- 1) opmaken van inventaris van bestaand jeugdonderzoek ;
- 2) ontsluiten van jeugdonderzoek ten behoeve van beleid, praktijk en onderzoek.

Dit impliceert het ontwikkelen van:

- a) een methode van samenwerken,
- b) een referentiekader waarin diverse onderzoeksbenaderingen een plaats krijgen ;
- 3) opstellen van relevante onderzoeksvragen ;

4) analyseren van bestaand onderzoeksmateriaal.

Activiteiten

1. Vormgeving van het platform

Er werd door elke universitaire equipe een onderzoeker aangeworven. Na een korte inwerkperiode werden de vergaderstructuur, het ritme van de bijeenkomsten en de vaste agendapunten vastgelegd.

2. Uitbouw referentiekader

In eerste instantie werd gewerkt aan de uitbouw van een referentiekader. Hiertoe werd een beschrijvende inventaris gemaakt van met het JOP vergelijkbare initiatieven in Europa. Tegelijk werd een overzicht gemaakt van de theoretische en methodologische problemen verbonden aan het jeugdonderzoek.

Op basis van de bespreking van deze beide werkt teksten werd geopteerd voor een thematische invalshoek om het bestaande, in eerste instantie Nederlandstalig, jeugdonderzoek te onderwerpen aan een vergelijkende analyse. Voor de keuze van deze thematische invalshoek werd door elk van de onderzoeksequipes een voorbereidende nota uitgewerkt, waarin twee thema's, namelijk participatie en maatschappelijke breuklijnen, werden beschreven en besproken vanuit respectievelijk een sociaal-agogische, een criminologische en een sociologische invalshoek.

De discussie over deze voorbereidende nota's mondde uit in de keuze voor een thema dat toelaat de vraag te onderzoeken naar de relatie tussen maatschappelijke breuklijnen enerzijds, jeugd beleid, pedagogische praktijken en jeugdonderzoek anderzijds. Dit thema kan voorlopig omschreven worden als "diversiteit en uitsluitingsmechanismen".

3. Literatuurstudie - opmaken inventaris

Elke onderzoeksgroep inventariseert, met het gekozen thema als richtlijn, verder het bestaand jeugdonderzoek. Het thema wordt aldus belicht vanuit een multidisciplinaire benadering, waarin diverse onderzoeksresultaten met elkaar in discussie gesteld worden.

Een eerste verslaggeving van deze inventarisering is gepland voor januari 2004, zijnde het einde van het eerste werkjaar.

4. Samenwerking onderzoek, beleid en praktijk

De contacten met andere onderzoeksequipes worden uitgebouwd en er wordt voorzien in een geregelde terugkoppeling naar het beleid en de praktijk ;

- er worden contacten gelegd met binnen- en buitenlandse onderzoeksgroepen ; gegevens uit de voorbereidende werkt teksten werden verwerkt in papers die aanvaard werden voor presentatie op het Nordic Youth Research Symposium-Nyris 8 (Roskilde, juni 2003) ;
- de verslagen van de bijeenkomst van het JOP worden telkens overgezonden aan de opdrachtgever. Een contact voor een eerste briefing van de stand van zaken en voor het bespreken van de geplande activiteiten van het JOP werd vastgelegd voor begin juli 2003 ;
- het contact met het werkveld zal formeel ingevuld worden via twee kanalen, zijnde de oprichting van een adviesgroep die brainstormt over de communicatie en inventarisatie van de onderzoeksgegevens, en een workshop eind 2003 betreffende de praktijkverwachtingen ten aanzien van jeugdonderzoek.

**Vraag nr. 199
van 4 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Jeugdwerk – Juridische zekerheid

In het Jeugdwerkbeleidsplan werd uitdrukkelijk gesteld dat er nood is aan juridische zekerheid (eenduidige interpretatie door de lokale besturen van decreten en wetten) rond brandveiligheid, hygiëne, logiesverstreckende bedrijven, enzovoort.

Hierbij moet rekening worden gehouden met het jeugdspecifieke karakter van de jeugdwerkinfrastructuur.

1. Is er inmiddels tussen de kabinetten onderling overleg opgezet ?

Zo ja, wat is de stand van zaken ? Welke kabinetten zijn hierbij betrokken ? Gebeurt dit overleg op permanente en gestructureerde wijze ?

2. Is er ook overleg opgezet tussen de verschillende beleidsniveaus ?

Welke beleidsniveaus zijn hierbij betrokken ?

Zijn er hier inmiddels resultaten behaald en zo ja, welke ?

Antwoord

1. Er bestaat reeds een wetgeving inzake brandveiligheid voor logiesverstrekken en openluchtrecreatieve verblijven, maar niet voor de specifieke sector.

Voor het indienen van het decreet "Toerisme voor Allen" (goedgekeurd op 8 juli 2003) en het "decreet houdende erkenningen en subsidiëring van jeugdherbergen, jeugdkampeer- en jeugdvormingscentra, ondersteuningsstructuren en de VZW ADJ" (voorontwerp goedgekeurd door de Vlaamse regering op 16 mei 2003) werd overleg gepleegd tussen de kabinetten van de ministers bevoegd voor Toerisme en voor Jeugd. De basiskwaliteitsnormen qua veiligheid en hygiëne in de jeugdtoeristische sector zullen worden geformuleerd in de besluiten verbonden aan beide decreten.

Eerlang komt een werkgroep samen bestaande uit vertegenwoordigers van beide kabinetten, de administratie (Toerisme Vlaanderen en de afdeling Jeugd en Sport) en experts uit het jeugdwerk om deze normen te formuleren en te integreren in de besluiten.

2. Er werd nog geen overleg opgezet tussen de verschillende beleidsniveaus. Wel fungeert er binnen het Steunpunt Jeugd een "Platform Jeugdtoerisme" waarin afgevaardigden zitting hebben uit alle provinciale jeugddiensten. Verschillende provincies hebben reeds overleg gepleegd met brandweercommandanten en veiligheidsorganismen die binnen hun territoriale bevoegdheid fungeren en de daaruit voortvloeiende besluiten en wensen doorgesluisd naar het Platform Jeugdtoerisme. Aangezien vertegenwoordigers uit dit Platform zitting hebben in de bovenvermelde werkgroep, zal de vergaarde know-how gebruikt worden om de kwaliteitsnormen te formuleren in de besluiten.

Wanneer deze besluiten – wellicht in de loop van het najaar – goedgekeurd zullen worden, zullen de jeugdtoeristische initiatieven een juridische zekerheid verkrijgen inzake de veiligheids- en hygiënische aspecten van de door hen aangeboden infrastructuur.

**Vraag nr. 200
van 4 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Jeugdwerk – Uitbouw infrastructuur

In het Jeugdwerkbeleidsplan van de voorganger van de minister werd de doelstelling dat de eigen Vlaamse infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap eventueel verder kan worden uitgebouwd, evenwel op basis van objectief vastgestelde noden.

1. Welke uitbouw van de infrastructuur is er gebeurd in 2002 en 2003 en op basis van welke objectief vastgestelde noden ?
2. Welke aanpassings- en veranderingswerken zijn er gebeurd aan de eigen jeugdinfrastructuur in 2001 en 2002 ?

Antwoord

1. De Vlaamse Gemeenschap is eigenaar van volgende jeugdinfrastructuur : het jeugdkampeercentrum "De Hoge Rielen" in Lichtaart (Kasterlee), het jeugdvormingscentrum "Destelheide" in Dworp (Beersel) en het Internationaal Jeugdcentrum in de Grétrystraat in Brussel.

Een uitbouw van de bestaande infrastructuur in 2002 en 2003 gebeurde alleen in "De Hoge Rielen". Het reeds meer dan 25 jaar oude onthaalgebouwtje voldeed niet langer aan de steeds meer uitbreidende dienstverlening van het centrum. Daarom werd een totaal nieuwe toegang geconcipeerd met ruimte voor de administratie, het onthaal van de verblijvende groepen, de winkelservice, een beschutte plaats voor binnenkomende en uitgaande groepen en een verblijf voor de vrijwilligers die tijdens vakanties en weekends op "De Hoge Rielen" fungeren. Deze nieuwe infrastructuur werd in gebruik genomen begin 2002.

2. Aangezien de gebouwen van "De Hoge Rielen" meer dan 25 jaar oud zijn en die van "Destelheide" zelfs meer dan 30 jaar, zijn er vooral aanpassings- en veranderingswerken nodig.

De belangrijkste werken :

"Destelheide"

2001 : vervangen deuren en plaatsen van brandtrappen ; vernieuwen lichtinstallaties in recre-

atiezaal ; vernieuwen terrassen aan slaapblokken, recreatiezaal en hoofdgebouw ;

2002 : aanpassing laagspanningsinstallatie ; vernieuwen houten vloeren in dans- en muziekzalen ; een afsluiting langs de straatzijde ; hydrofoberen van de gevels ; een fietsstalling ;

"De Hoge Rielen"

2001 : brandveiligheidswerken ; aanpassing loods technische dienst ; vernieuwen deuren in jeugdhotel ; uitbreiding van het keukengedeelte van het restaurant ;

2002 : herstellen lekkende daken ; aanvang uitbouw van aardgasnet ; vernieuwen afzuiginstallatie keuken ; wegenwerken : herstellen versleten betonstukken.

Het Internationaal Jeugdcentrum in Brussel is ongeveer 6 jaar in gebruik en had dus nog geen nood aan herstellings- of onderhoudswerken.

Alhoewel de "Uitleendienst Kampeermateriaal" in Machelen gevestigd is in gehuurde gebouwen, werd ook daar een inspanning gedaan door het installeren van een droogloods om de levensduur en kwaliteit van de tenten te bevorderen.

**Vraag nr. 201
van 10 juli 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Rand – Telefoongids

De burgemeesters van de gemeenten Hoeilaart, Huldenberg, Tervuren en Overijse hebben onlangs bekendgemaakt dat ze hun gemeenten in één telefoongids voor Vlaams-Brabant opgenomen wensen te zien.

Sedert kort wordt de Witte Gids voor de zone 02 immers in twee delen uitgebracht, waarvan één deel Brussel en de noordrandgemeenten omvat en een ander deel Brussel en de gemeenten van de zuidrand, voornamelijk Franstalige gemeenten. Tervuren wordt tot de noordrand gerekend, Hoeilaart en Overijse daarentegen tot de zuidrand. Dit wordt allesbehalve handig genoemd. De inwoners van Overijse bijvoorbeeld zijn veel meer op de noordrand dan op de Franstalige gemeenten van de zuidrand gericht. De indruk wordt overigens gewekt dat Overijse en Hoeilaart tot Waals-Brabant behoren.

De burgemeesters van Hoeilaart, Huldenberg, Tervuren en Overijse hebben daarom aangedrongen op telefoongidsen die op basis van de provinciale grenzen opgedeeld zouden worden. Dit lijkt ook veel logischer.

Aangezien de minister binnen de Vlaamse regering bevoegd is voor de handhaving van het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel, had ik graag vernomen of hij reeds in contact is geweest met de uitgever van de Witte Gids om tegemoet te komen aan de vraag van de betrokken burgemeesters.

Zo neen, gebeurt dit alsnog?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat de Witte Gids voor de zone 02 in twee delen wordt uitgebracht. Deze opsplitsing is volgens Promedia, een commercieel privé-bedrijf en de uitgever van telefoongidsen, gebaseerd op een grondig onderzoek van het telefoonverkeer tussen particulieren en een marktonderzoek over de gebruikswijze van de telefoongidsen.

Bovendien, stellen zij, is door de opsplitsing de telefoongids niet alleen handiger en efficiënter, maar ook milieuvriendelijker wegens de beperking van het papiervolume.

Daartegenover staat het argument dat vele inwoners van grensgemeenten zoals Tervuren, Hoeilaart en Overijse maar evengoed gemeenten als Dilbeek, Lennik en Sint-Pieters-Leeuw bijvoorbeeld, ongemak ondervinden van deze opsplitsing.

Daarom kan het boekdeel Brussel-Zuid of vice versa Brussel-Noord gratis als supplement aangevraagd worden.

De vraag van de burgemeesters van de betrokken gemeenten om een nog andere indeling van de telefoongidsen te verkrijgen, namelijk op basis van provinciale grenzen, is verdedigbaar, doch dient te worden gesteld aan de reeds vermelde uitgever van de telefoongidsen.

**Vraag nr. 202
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Campagne "Gelukkige jongeren" – Resultaten

In 2002 heeft de Vlaamse overheid de campagne gelanceerd: "Gelukkige jongeren, dat mag iets kosten".

Hierbij werden de gemeentebesturen gestimuleerd om de jeugd een eigen plek te geven en om de jongeren meer te betrekken bij het beleid.

1. De voorwaarde om middelen te krijgen voor haar jeugdbeleid was dat de gemeente een jeugdwerkbeleidsplan opstelde in overleg met de jongeren zelf.

Hoeveel gemeenten in Vlaanderen hebben dergelijk plan opgesteld, graag indien mogelijk een opsplitsing per provincie ?

Welke waarborgen heeft de minister dat er steeds overleg is gepleegd met de jongeren zelf ?

2. De minister heeft als duidelijke doelstelling de jeugd een eigen plek te geven.

Wat zijn de concrete resultaten ?

3. Welke andere middelen heeft de minister in 2002 en 2003 ter beschikking gesteld voor ruimte voor jongeren ?

Antwoord

1. Nagenoeg alle Vlaamse gemeenten hebben een jeugdwerkbeleidsplan opgesteld, namelijk 300 van de 308. De acht ontbrekende gemeenten zijn Herstappe en Voeren in de provincie Limburg, en de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel : Drogenbos, Linkebeek, Kraainem, Sint-Genesius-Rode, Wemzebeek-Oppem en Wemmel.

In Herstappe is er geen jeugdwerk en kon er bijgevolg ook geen initiatief worden genomen door de jeugdwerkinitiatieven; in de andere zeven gemeenten heeft het jeugdwerk zelf een jeugdwerkbeleidsplan ingediend. Dit brengt het aantal gemeentelijke jeugdwerkbeleidsplannen per provincie op :

West-Vlaanderen : 64 op 64

Oost-Vlaanderen : 65 op 65

Vlaams-Brabant : 59 op 65

Antwerpen : 70 op 70

Limburg : 42 op 44

Het overleg met de jongeren zelf is een voorwaarde voor subsidiëring. Artikel 5, §4 van het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid, stelt uitdrukkelijk dat het jeugdwerkbeleidsplan maar kan worden goedgekeurd na een inspraakprocedure waarbij zowel de particuliere plaatselijke en intergemeentelijke jeugdwerkinitiatieven, als individuele kinderen en jongeren van drie tot vijftwintig jaar werden betrokken. Anderzijds moet in het jeugdwerkbeleidsplan in een apart hoofdstuk worden beschreven hoe de participatie van en de terugkoppeling naar de jeugd en het plaatselijk jeugdwerk worden georganiseerd bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van het jeugdwerkbeleidsplan. Of deze voorwaarden zijn nageleefd, wordt gecontroleerd door de mensen van het team Lokaal Jeugdwerk van de afdeling Jeugd en Sport.

2. In 2003 hebben reeds 258 gemeenten een jeugdruimteplan opgesteld. Opgesplitst per provincie en per jaar geeft dit onderstaand schema :

Provincie	2002	2003	Totaal	Totaal gemeenten
Antwerpen	37	18	55	55/70=79%
Vlaams-Brabant	35	16	51	51/65=78%
Limburg	37	1	38	38/44=86%
Oost-Vlaanderen	43	12	55	55/65=85%
West-Vlaanderen	52	7	59	59/64=92%
Totaal	204	54	258	258/300=86%

Het Steunpunt Jeugd heeft een beperkte screening doorgevoerd van de jeugdruimteplannen 2002-2004. In het document als **bijlage** werden de belangrijkste conclusies samengevat.

Voor een inhoudelijke evaluatie van de verwezenlijkingen is het nog te vroeg, aangezien de werkingsverslagen 2002 van de gemeenten nu pas nagelezen worden op de afdeling Jeugd en Sport (ze moesten voor 1 juni 2003 aan de gemeenteraad ter goedkeuring voorgelegd worden). Het ziet er bovendien naar uit dat in het eerste jaar (2002) nog maar weinig grote verwezenlijkingen zullen kunnen worden vastgesteld, aangezien de jeugdruimteplannen vrij laat werden ingediend, en infrastructuur- en ruimteprojecten sowieso hun tijd nodig hebben om effectief zichtbaar te worden.

Andere resultaten zijn alvast : het overleg dat op gang is gekomen. Enerzijds binnen de jeugdwerksector, anderzijds met de collega's van Ruimtelijke Planning. In het najaar worden gezamenlijk provinciale vormingsdagen georganiseerd voor jeugdambtenaren en stedenbouwkundige ambtenaren : "Ruim bekeken", vier provinciale ontmoetingen voor gemeentelijke actie voor kinderen/jongeren en ruimte. De organisatie is in handen van het Vlaams Netwerk Kindvriendelijke Steden, in samenwerking met de provincies, de Vereniging voor Ruimtelijke Planners en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

- In 2002 werd inderdaad de mediacampagne "Gelukkige jongeren, dat mag iets kosten" gevoerd. In kranten en op regionale tv-zenders gaf de campagne, die liep van 21 tot en met 25 oktober 2002, wat meer bekendheid aan de inspanningen van de Vlaamse overheid voor "jeugdruimte". Hierbij werden 14 gemeenten in de kijker gezet met een jeugdinfrastructuurproject voor het lokale jeugdwerk. De resultaten hiervan zijn moeilijk meetbaar.

Anderzijds is er het Fonds voor Culturele Infrastructuur (FOCI). Via het reglement voor subsidiëring van culturele infrastructuur met bovenlokaal belang verleent de Vlaamse Gemeenschap investeringsubsidies voor het bouwen, uitbreiden, verbouwen of aankopen van culturele infrastructuur. In 2001-2004 ligt de prioriteit voor de sectorele infrastructuursubsidie bij door de Vlaamse Gemeenschap erkende en/of gesubsidieerde kunstencentra, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en jeugdinfrastructuren met bovenlokaal belang. Voor 2002 werden aan

drie jeugdprojecten subsidies verleend. Voor 2003 werd nog niet beslist welke ingediende projecten zullen worden ondersteund.

In het subsidiereglement "Informatie-, communicatie- en inspraakprojecten voor de jeugd", goedgekeurd door de Vlaamse regering op 13 juli 2001, werd voor de jaren 2001 en 2002 de prioriteit gelegd op "jeugdruimte". In het kader hiervan werden in 2002 volgende jeugdruimteprojecten ondersteund :

- *Kinderen over kindvriendelijke steden*, van het Onderzoekscentrum Kind en Samenleving. Dit project resulteerde in een symposium en een publicatie "Publieke ruimte : kinderen toegelaten" ;
- *Ontwikkeling van modellen om op lokaal niveau participatie van kinderen en jongeren te organiseren bij het opmaken van jeugdruimteplannen*, eveneens ingediend door het Onderzoekscentrum Kind en Samenleving ;
- *Speelruimte Totaal*, ingediend door de Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten.

Voor 2003 werden nog geen projecten aanvaard voor subsidiëring.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

**Vraag nr. 203
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Gemeentelijke overlasttaksen – Stand van zaken

Een jaar geleden, in mei 2002, heeft de minister de plannen van de stad Mechelen om een overlasttaks in te voeren, geblokkeerd. Zolang het begrip "overlast" niet accuraat is geformuleerd, kan het aanleiding geven tot een ongelijke behandeling, aldus de minister.

Ook vond hij dat een administratieve geldboete veeleer op zijn plaats is en dat best op richtlijnen van de hogere overheid wordt gewacht alvorens daadwerkelijk een overlasttaks in te voeren.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?

Zijn er sedert de interpellatie daarover van 11 februari 2003 besprekingen geweest tussen de minister en de stad Mechelen en eventueel andere steden die ook plannen hebben om dergelijke taks in te voeren? Zo ja, wat zijn de resultaten?

2. Het begrip "overlast" is gekoppeld aan het veiligheidsgevegeven, dat een bevoegdheid is van de federale ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken.

Heeft er inmiddels overleg plaatsgevonden met deze federale ministers, teneinde tot een oplossing te komen? Zo ja, wat is het resultaat?

3. Wordt er inmiddels gewerkt aan richtlijnen om een overlasttaks daadwerkelijk in te voeren? Wat zijn de resultaten?

Antwoord

1. Sedert de interpellatie van 11 februari 2003 hebben zich geen nieuwe ontwikkelingen in dit dossier voorgedaan. Ik verwijs dan ook naar het verslag nr. 133 van de Commissievergadering van 11 februari 2003 van de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden (blz. 13 tot en met 20).

Er zijn sindsdien geen nieuwe besprekingen geweest, noch met de stad Mechelen, noch met andere steden en gemeenten. Ik herinner er trouwens aan dat de verordeningen van de steden Mechelen en Lokeren, zoals die momenteel uitvoerbaar zijn, reeds werden aangenomen in de gemeenteraadszittingen van respectievelijk 29 en 28 mei 2002. Beide verordeningen betreffen niet de overlast als zodanig, maar vestigen wel een belasting op het vervoer met een politievoertuig van personen die gerechtelijk of administratief werden aangehouden.

De verordening van de stad Gent, die uitvoerig aan bod is gekomen tijdens de voormelde interpellatie in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, is inmiddels ook uitvoerbaar geworden. Dit reglement werd in de gemeenteraad van 28 januari 2003 aangenomen en betreft een belasting op het vervoer met een politievoertuig van dronken personen en van personen die gerechtelijk of administratief werden aangehouden. De aanslagvoet van de belasting in Gent bedraagt 100 euro.

Opdat deze belasting niet het karakter van een sanctie of straf zou krijgen, heb ik aan de vijf Vlaamse provinciegouverneurs bij brief van 21 maart 2003 meegedeeld dat de aanslagvoet van deze belasting niet meer dan 100 euro mag bedragen.

2. Nee. Ik verwijs in dit verband ook naar het verslag van de commissievergadering van 11 februari 2003 waarin erop gewezen werd dat de diensten van het Ministerie van Justitie een wettelijk initiatief voorbereiden.

3. Nee. Ik meen trouwens dat ik duidelijk genoeg heb laten verstaan in mijn antwoorden op drie voorgaande vragen over deze zogenaamde overlasttaks, dat de fiscaliteit niet het geschikte instrument is om overlast te bestrijden.

Vraag nr. 204 van 10 juli 2003 van de heer BART DE SMET

Gewestelijke ontvangers – Rechtspositie

Op 1 januari 2002 werden de gewestelijke ontvangers overgedragen aan het Vlaams Gewest. Die ontvangers verzorgden het financieel beheer in 36 gemeentebesturen, 150 OCMW's en 20 politiezones.

Tot op heden werden de gewestelijke ontvangers nog steeds niet ingeschakeld in het Vlaams Personeelsstatuut (VPS). Meer zelfs, ze werden nooit op de hoogte gesteld van hun huidige rechtspositieregeling. Dat resulteert in een zeer onduidelijke situatie, waarbij de gewestelijke ontvangers niet weten wat ze dienen te doen in geval van ziekte, arbeidsongevallen, ...

Tevens zou er nog steeds geen samenwerkingsakkoord bestaan tussen de federale en de Vlaamse overheid voor de tewerkstelling van gewestelijke ontvangers in politiezones. Er is dus ook geen juridische basis voor de recuperatie van de kosten van de gewestelijke ontvangers die tewerkgesteld zijn als bijzondere rekenplichtige bij de politiezones.

Een bijzonder probleem vormt het vakantiegeld. De gewestelijke ontvangers hebben in 2003 een zeer laag vakantiegeld ontvangen. Terwijl de ambtenaren van de Vlaamse administratie van eenzelfde niveau een vakantiegeld ontvingen ten belope van 80 % van hun maandwedge, is dat voor de gewestelijke ontvangers helemaal niet het geval. Daarbij was de minister blijkbaar van oordeel dat

hun rechtspositie bevroren bleef op de toestand van 31 december 2001, met inbegrip van de oude regeling voor het vakantiegeld.

1. Zijn er momenteel nog altijd gewestelijke ontvangers tewerkgesteld bij de politiezones? Hoeveel zones worden nog bediend door een gewestelijke ontvanger? Hoe lang blijft deze situatie nog duren?
2. Waarom is er nog altijd geen samenwerkingsovereenkomst afgesloten met de federale overheid omtrent de werking van de gewestelijke ontvangers in politiezones?

Zullen de kosten van die tewerkstelling gerecupereerd worden? Hoe hoog lopen die kosten inmiddels op?

3. Werden de gewestelijke ontvangers inmiddels ingeschakeld in het Vlaams Personeelsstatuut? Zo niet, wat zijn daar de redenen voor?

Indien zij niet in het VPS ingeschakeld zijn, onder welke rechtspositieregeling vallen zij dan?

4. Tot welke overheid dienen de gewestelijke ontvangers zich te wenden in geval van ziekte? Aan welke diensten dienen zij hun verlof aan te vragen of aanwezigheden te melden?
5. Tot welke administratie behoren de gewestelijke ontvangers? Maken zij deel uit van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden? Indien niet, om welke redenen?
6. Kan de minister een exacte verklaring geven voor het feit dat de gewestelijke ontvangers geen 80 % van hun maandwedde ontvangen hebben als vakantiegeld?

Antwoord

De rechtspositie van de gewestelijke ontvangers is nauw verbonden met het financieel beheer van de gemeenten. Het ontwerp van Gemeentedecreet zal het financieel beheer van de gemeenten grondig moderniseren. Dit heeft ook repercussies voor de rechtspositie van de huidige ontvangers, zowel de gewestelijke als de gemeentelijke ontvangers. De Vlaamse regering wenst niet vooruit te lopen op de manier waarop de gemeenten hun financiën zullen beheren. Eventuele besluiten over de rechtspositie hebben immers financiële repercussies, voor de lokale besturen of voor de Vlaamse overheid. Daarom opteert de Vlaamse regering ervoor zich terug-

houdend op te stellen in deze materie. Ik heb dit standpunt verwoord in een brief van 19 februari 2003 aan de gouverneurs: de gewestelijke ontvangers blijven onderworpen aan de regels die op hen van toepassing waren toen zij overgedragen werden aan de Vlaamse overheid. De verschillende gouverneurs hebben deze statuten vastgesteld.

1. In juni 2003 bedienden gewestelijke ontvangers 12 politiezones. De Vlaamse regering heeft de federale regering meegedeeld dat deze situatie ten spoedigste moet uitdoven. Om de werking van de politiezones niet te verstoren, heeft de Vlaamse regering ermee ingestemd dat de politiezones voorlopig een beroep kunnen doen op gewestelijke ontvangers.

De federale regering heeft toegezegd de nodige maatregelen te nemen, zodat de politiezones geen beroep meer moeten doen op de gewestelijke ontvangers.

2. Op 22 maart 2002 heeft de Vlaamse regering haar goedkeuring gehecht aan het ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de staat, het Vlaams Gewest en het Waals Gewest betreffende de wijze van omslag van de kosten en de wijze van inhouding van de bijdrage in die kosten door de meergemeentelijke politiezones.

Dit samenwerkingsakkoord wijzigde een samenwerkingsakkoord van 9 december 1997, dat ook de gemeenschappen ondertekend hadden. Dit is ook normaal, aangezien de gewestelijke ontvangers in grote mate voor OCMW's werken, en de OCMW's bijdragen in de omslagregeling voor de salarissen van deze ontvangers. Aangezien de OCMW's onder de bevoegdheid van de gemeenschappen ressorteren, moeten ook de gemeenschappen betrokken worden bij een dergelijk akkoord. De Vlaamse regering hechte dan ook de voorwaarde dat de Vlaamse minister van Welzijn en de Duitstalige Gemeenschap ook dit akkoord moesten ondertekenen, aan de goedkeuring.

Ik neem mij voor dit probleem opnieuw te bespreken met de nieuwe federale minister van Binnenlandse Zaken. Het is immers normaal dat de overheden waarvoor de gewestelijke ontvangers werken, bijdragen in hun salaris. Aangezien er geen regeling is voor de verdeling, kan ik de kosten niet becijferen. De totale salariskosten voor de gewestelijke ontvangers bedroegen voor 2002 5.994.947,28 euro.

3. In mijn brief van 19 februari 2003 aan de gouverneurs heb ik aangegeven dat de gewestelijke ontvangers nog steeds ressorteren onder de rechtspositieregeling die op hen van toepassing was toen zij overgedragen werden aan de Vlaamse regering.

Zoals ik reeds hierboven stelde, hangen hun toekomstige positionering en statuut samen met de besluitvorming in het kader van het Gemeentedecreet. Andere beslissingen zouden bijkomende kosten kunnen opleveren voor de lokale overheden, als die deze ambtenaren eventueel zouden overnemen wanneer het Gemeentedecreet in werking treedt.

4. In mijn brief van 19 februari 2003 preciseerde ik dat de gewestelijke ontvangers onder het hiërarchisch gezag van de arrondissementscommissarissen ressorteren.

De gewestelijke ontvangers moeten dus hun verlof aanvragen en hun aanwezigheid melden bij de arrondissementscommissaris. De statuten bepalen de procedure bij ziekte.

5. Ik wens de gewestelijke ontvangers niet in te delen bij een administratie. Dit zou immers een eventuele overgang van de gewestelijke ontvangers naar lokale overheden kunnen bemoeilijken. Zij zijn echter wel personeelsleden van de Vlaamse overheid.
6. Op 18 juli 2003 stemde de Vlaamse regering principieel in met een ontwerpbesluit over het vakantiegeld en de eindejaarstoelage van de gewestelijke ontvangers, om deze toelagen in overeenstemming te brengen met die van de andere ambtenaren van de Vlaamse overheid.

Ik zal hierover onderhandelen met de representatieve vakorganisaties.

**Vraag nr. 206
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Leescultuur – Stimuli

Uit studies uit het verleden is gebleken dat ondanks verschillende inspanningen op het vlak van leesbevordering, een aanzienlijk deel van de bevolking leeszwak blijft. De voorganger van de minister heeft in 2000 een aantal leesbevorderende projecten op stapel gezet.

1. De voorganger van de minister had in 2000 aan de administratie opdracht gegeven het nodige onderzoek en de nodige voorbereiding te doen om een beleid inzake leescultuur te ontwikkelen dat structureler dan in het verleden kan worden verankerd.

Wat zijn hiervan thans de resultaten ?

Welke beleidsinitiatieven zijn inmiddels genomen om dit beleid inzake leescultuur structureel te verankeren ?

2. Het was een doelstelling om dit beleid sterker te integreren.

Welke beleidsinitiatieven zijn inmiddels genomen om een duidelijke samenwerking te organiseren met alle actoren en mediators die voor een leesbeleid van belang zijn ?

Op welke wijze zijn de cultuurorganisaties en -instellingen hierbij ingeschakeld ?

3. Op welke wijze wordt een beleid inzake leesbevordering in nauw overleg met Nederland gevoerd ?

Het Comité van Ministers had in mei 2000 beslist aan het ambtelijk letterenoverleg opdracht te geven daartoe de nodige voorbereidingen uit te werken.

Wat is hier de stand van zaken ?

Welke maatregelen zijn hier in de praktijk reeds effectief uitgevoerd ?

Wordt er in een evaluatie voorzien ? Zo ja, wanneer en op welke wijze ?

Antwoord

1. In de loop van 2001 werd in overleg met een aantal organisaties in de sector van het boek en het lezen een organisatie opgericht: de Stichting Lezen Vlaanderen VZW (SLV). Vanaf 2002 is deze SLV operationeel op het terrein en wordt ze nominaal gesubsidieerd (momenteel 669.000 euro) in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Het is algemeen de opdracht van de SLV de leescultuur en het leesklimaat in Vlaanderen te verbeteren. De organisatie moet zich ontwikkelen tot een expertisecentrum en informatiepunt

voor de sector en voor de deskundigen. Daarnaast zal de SLV ook optreden als organisator en coördinator voor grote projecten met landelijke uitstraling, zoals de jaarlijkse jeugdboekenweek en de voorleescampagne.

2. Het is inderdaad de bedoeling het beleid inzake de leesbevordering sterker te integreren. De SLV heeft precies de opdracht gekregen om, zoals in punt 1 reeds werd aangemerkt, coördinerend op te treden voor initiatieven op het vlak van de leesbevordering die een enkele sector overschrijden. Met andere woorden, de SLV moet deze sectoren rond de tafel brengen en in overleg de samenwerking versterken en organiseren. Ze hoort dit niet enkel te doen voor projecten, maar ook voor methodeontwikkeling, deskundigheidsbevordering, promotie voor het lezen en dergelijke. Ze is in feite ook het aanspreekpunt in Vlaanderen voor alles wat met deze materie te maken heeft, ook voor de individuele gebruikers, actoren en mediators.

Ofschoon deze instelling nog vrij jong is en deze vorm van organisatie in de sector nog vrij nieuw is, kan iedereen vaststellen dat de SLV deze taak goed uitbouwt, en dat ze effectief een aanspreekpunt is.

Ik wil er ook op wijzen dat ervoor gezorgd werd dat het bestuur bemand werd met eminente deskundigen uit verschillende sectoren: boekenvak, bibliotheeksector, literaire journalistiek en academische wereld.

Alle informatie omtrent de werking van de SLV is open toegankelijk via een uitstekende website: www.stichtinglezen.be.

3. Het ligt voor de hand dat deze Vlaamse Stichting Lezen zou samenwerken met de Nederlandse Stichting Lezen.

Van bij haar oprichting heeft ze goede contacten gelegd. Maar zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger opmerkte, heeft het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie bij de voorbereiding van het meerjarenbeleidsplan 2003-2007 aandacht gevraagd voor dit beleidsdomein en voor de samenwerking Vlaanderen-Nederland. In opvolging daarvan heeft een ambtelijke werkgroep een notitie voorbereid die medio oktober aan het Comité van Ministers zal worden voorgelegd voor bespreking en besluitvorming.

Terloops wil ik nog vermelden dat behalve de ambtelijke vertegenwoordigers van de ministers ook de beide stichtingen aan de werkgroep hebben geparticipeerd. Ik zal de Commissie voor Cultuur van het Vlaams Parlement graag informeren over de uitkomst van deze besluitvorming, na de vergadering van het Comité.

Ik wil de Vlaamse volksvertegenwoordiger er nog op wijzen dat momenteel het gezamenlijke leesbevorderingsproject "De Inktaap" (in opvolging van "De Jonge Gouden Uil") nog steeds loopt. Het betreft ruim 1000 Nederlandse en Vlaamse scholieren.

Ten slotte wil ik nog melding maken van het feit dat de Vlaamse Stichting Lezen, samen met de Nederlandse Stichting Lezen, de Duitse Stiftung Lesen en de Engelse Booktrust, een Europees platform voor de leesbevordering heeft opgericht.

**Vraag nr. 207
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Subsidies culturele uitwisseling – Stand van zaken

In februari 2002 heeft de voorganger van de minister de bestaande subsidiekanalen voor culturele uitwisseling uitgebreid. Elke jongere tussen 16 en 25 jaar die naar het buitenland wil om er in nauw contact te treden met de lokale bevolking, kan daarvoor een subsidie aanvragen op voorwaarde dat hij/zij ook tot een wederdienst bereid is en dat er een project aan vasthangt.

1. Hoeveel aanvragen zijn er sinds het in werking treden van dit systeem tot op heden ingediend en in hoeveel gevallen is de subsidie daadwerkelijk toegekend ?

Graag indien mogelijk een opsplitsing per provincie.

2. Kan de minister een overzicht geven van de soorten projecten die gekoppeld zijn aan de toegekende subsidies ?

Gebeurt hierbij een controle wat de uitvoering van het voorgestelde project betreft ? Zo ja, op welke wijze ?

3. Was het budget voor 2002 toereikend of onvoldoende ?

Antwoord

1. Aantal aanvragen in 2002 :

135 (voor 244 personen), daarvan werden er 44 dossiers goedgekeurd (voor 82 personen) en 91 dossiers afgekeurd (162 personen).

Verdeling per provincie per jongere wat de goedgekeurde dossiers betreft :

West-Vlaanderen : 25

Oost-Vlaanderen : 12

Antwerpen : 30

Limburg : 7

Vlaams-Brabant : 8

Aantal aanvragen in 2003 (stand tot op heden) :

48 (voor 148 personen), daarvan werden er 24 goedgekeurd (voor 69 personen) en 24 afgekeurd (voor 79 personen).

Verdeling per provincie per jongere wat de goedgekeurde dossiers betreft :

West-Vlaanderen : 17

Oost-Vlaanderen : 27

Antwerpen : 10

Limburg : 7

Vlaams-Brabant : 8

2. Inhoudelijk werd een uiteenlopend gamma aan projecten goedgekeurd, veel jongeren kozen ervoor om vrijwilligerswerk te doen in een organisatie. Daarnaast liepen er meerdere projecten rond spel en jeugdwerk en enkele projecten waarbij kunst als middel gebruikt werd voor intercultureel contact ; zo was er bijvoorbeeld een project waarbij zang in Spaans Baskenland als invalshoek gebruikt werd om zo de cultuur beter te leren kennen. In enkele dossiers ging het om milieubescherming en educatie. En ten slotte waren er ook enkele erg originele projecten, waarbij één rond de doodstraf in Noord-Amerika en rond de kookcultuur in Cuba.

17 projecten vonden plaats in Afrika, waarbij Kongo en Zuid-Afrika favoriet waren. 15 projecten liepen in Latijns-Amerika, met Bolivia en Guatemala als koploper. In Azië liepen er 9 projecten, 5 daarvan in India. Ten slotte was er een project in Noord-Amerika, 1 in Nieuw-Zeeland en 1 in Europa (Baskenland).

Controle

Allereerst moeten alle jongeren voor vertrek deelnemen aan een ontmoetingsdag, waarbij vooral veel aandacht gaat naar het aspect intercultureel leren. Tijdens hun verblijf ter plaatse is er geen controle, veel jongeren sturen via e-mail wel een verslag van hun verblijf ter plaatse. Na terugkeer melden de jongeren waar en wanneer ze hun tegenprestatie zullen uitvoeren en steekproefsgewijze worden deze ook bezocht. De jongeren nemen deel aan een terugkomdag, waarbij hun ervaringen worden besproken en gesitueerd. Ten slotte moeten ze een kort verslag maken over hun project en documenten bijvoegen inzake hun verplaatsing naar het land waar het project wordt uitgevoerd.

3. In 2002 werd een totaalbedrag van 86.271,06 euro vastgelegd voor de bovenstaande projecten. Het budget voor 2002 was toereikend.

**Vraag nr. 208
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen

Naar aanleiding van ieder voorstel van decreet ingediend door een Vlaams volksvertegenwoordiger bepaalt de Vlaamse regering haar standpunt, en dit op voorstel van de minister wanneer het voorstel van decreet betrekking heeft op een of meerdere materies waarvoor hij/zij bevoegd is.

Graag had ik hierover met betrekking tot huidige legislatuur volgende vragen gesteld.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal voorstellen van decreet, ingediend door één of meerdere Vlaamse volksvertegenwoordigers, waarover hij/zij een voorstel van standpunt heeft geformuleerd aan de Vlaamse regering ?
2. Kan eveneens een overzicht worden gegeven van het aantal voorstellen van decreet waarbij de Vlaamse regering een positief standpunt heeft ingenomen wat de voorstellen betreft die onder de bevoegdheid vallen van de minister ?

Graag had ik hierbij per fractie een indeling, zowel wat de fracties van de meerderheid als alle fracties van de oppositie betreft.

3. Kan ten slotte een overzicht worden gegeven van het aantal voorstellen van decreet waarbij

de Vlaamse regering op voorstel van de minister een negatief advies heeft uitgebracht? Ook hier graag een overzicht per fractie.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 44; Landuyt nr. 87; Vanderpoorten nr. 150; Van Mechelen nr. 153; Van Grembergen nr. 208; Bossuyt nr. 378; Sannen nr. 228; Bytsebier nr. 252; Ceysens nr. 127; Keulen nr. 30).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 209 van 17 juli 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Jeugdwerk bijzondere doelgroepen – Gesubsidieerde initiatieven

In de Beleidsnota Jeugd 1999-2004 is één van de doelstellingen voor een positief en emanciperend jeugdbeleid "een geïntegreerd jeugdbeleid met volwaardige participatie van de jeugd" (Stuk 144 (1999-2000) – Nr. 1).

Een geïntegreerd jeugdbeleid, aldus de beleidsnota, onderneemt gecoördineerd initiatieven vanuit verschillende beleidsdomeinen: cultuur, onderwijs, welzijn, arbeid, ruimtelijke ordening, ... De initiatieven worden genomen rekening houdende met en ten aanzien van de totale leefsituatie van alle categorieën jeugdigen: onder andere holebi's, kinderen uit maatschappelijk achtergestelde gezinnen, gehandicapten, allochtonen, werkzoekenden, ... Bij de uitbouw van de instrumenten zou daarom bijzondere aandacht besteed worden aan de mate waarin wordt beantwoord aan de specifieke behoeften van onder andere de opgesomde categorieën jeugdigen.

1. Welke initiatieven werden ontwikkeld in overleg met:
 - jeugdige holebi's,
 - kinderen uit maatschappelijk achtergestelde gezinnen,
 - kinderen met een handicap,
 - jonge werkzoekenden?

2. Hoe werd de minister bevoegd voor Jeugd betrokken bij het beleid "integrale jeugdzorg" voor jongeren met moeilijkheden?

Antwoord

1. De passage uit de Beleidsnota Jeugd 1999-2004 werd verder geconcretiseerd in het kader van het Jeugdbeleidsplan van de Vlaamse regering. Met dat plan wil de Vlaamse regering de beleidsmaatregelen die in verschillende sectoren voor de jeugd worden genomen, op elkaar afstemmen.

Het plan wil onder meer een antwoord bieden op de behoeften en verlangens die bij kinderen en jongeren door onder meer niet-gouvernementele organisaties werden vastgesteld. Zo staat er in het Jeugdbeleidsplan expliciet dat binnen het gelijkekansenbeleid, zolang een alternatief circuit noodzakelijk blijft, er voor de doelgroepen allochtonen, holebi's, gehandicapten (...) eigen jongerenafdelingen binnen het verenigingsleven projectmatig en tijdelijk worden gesubsidieerd.

Minstens even belangrijk is echter dat het jeugdbeleid inclusief werkt. Aangemoedigd door het Vlaams jeugdbeleid moeten jeugdorganisaties in eerste instantie zelf, binnen de eigen structuur van de organisatie, oog hebben voor een diversiteits- en een doelgroepenbeleid. Onder meer binnen de werkgroep Diversiteit van het Steunpunt Jeugd wordt hierrond gewerkt. (Multiculturele) diversiteit werd bovendien expliciet in de decretale opdracht van het Steunpunt Jeugd opgenomen.

Niettemin worden ook nog steeds in het jeugdwerkbeleid een aantal initiatieven voor de bijzondere doelgroepen structureel gesubsidieerd. We zijn er ons immers ten volle van bewust dat niet alle jongeren een "reguliere" jeugdwerking naar hun gading vinden. Dergelijke initiatieven zorgen er bovendien voor dat de stem van jeugdige holebi's, kinderen uit maatschappelijk achtergestelde gezinnen, kinderen met een handicap, jonge werkzoekenden, ... een stem krijgen. Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een rits voorbeelden. De vermelde voorbeelden groeiden niet alleen in overleg met het jeugdwerk als zelforganisaties van kinderen en jongeren, maar wil(d)en ook een wezenlijke bijdrage leveren tot de "emancipatie", in de meest brede zin van het woord van de in vraag

van de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde doelgroepen.

- In 2002 werd binnen het gelijkekansenbeleid het project "Een brug naar de herkenning" van de VZW **Wel Jong Niet Hetero** voor subsidiëring aanvaard.

Dit project omvat de uitbouw van een gebruiksvriendelijke administratie en een vlotte bereikbaarheid van de organisatie, en wil ervaringsdeskundigheid aanbieden over het werken met jongeren en de gelijke kansen van holebi-jongeren verdedigen. Ook binnen het jeugdwerkbeleid kreeg Wel Jong niet Hetero, via het reglement inzake experimenteel jeugdwerk, de nodige groeikansen. Vandaag is, dankzij deze opstap, Wel Jong niet Hetero een door de Vlaamse overheid erkend Vlaams jeugdwerkinitiatief dat ook als spreekbuis voor holebi-jongeren fungeert. Voor de Vlaamse regering is deze organisatie binnen de kortste keren uitgegroeid tot een belangrijke inspiratiebron en signaalgever voor het holebi-beleid.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport voor communicatie en informatie : 2.000 euro in 2002 voor het holebikamp ; subsidies afdeling Jeugd en Sport voor experimenteel jeugdwerk : 1.500.000 fr. voor 2000-2001, 600.000 fr. voor 2001, 37.200 euro voor 2002 ; subsidies afdeling Jeugd en Sport voor landelijk jeugdwerk : 50.000 euro voor 2003)

- Tevens via het reglement experimenteel jeugdwerk, en in 2003 via het hoofdstuk participatie en communicatie van het decreet Vlaams Jeugdbeleid, werd de holebi-radio "**Uit de Kast**" van de Holebifabriek op de rail gezet. Ook Uit de Kast moet holebi-jongeren een stem en een luisterend oor geven.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport voor experimenteel jeugdwerk : 700.000 fr. in 2000-2001, 350.000 fr. in 2001, 16.300 euro in 2002, 9.720 euro in 2003)

- In 2002 werd binnen het gelijkekansenbeleid het project "Visie en toekomst van het meisjeswerk Gent" van het **Netwerk Jeugdwerk Gent** gesubsidieerd. Via dit project wordt een tweedaagse georganiseerd met als doel het implementeren van het onderzoek "meisjes tussen meerdere culturen" in de bestaande werking van het Netwerk.

Het uiteindelijke doel is een ontmoetingsdag waarin de (allochtone) meisjes zelf hun noden en behoeften naar onder meer de beleidsmakers kunnen formuleren.

- Sinds 2002 wordt het **Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen** (SAMV) door Gelijke Kansen in Vlaanderen ad nominatim gesubsidieerd.

Hun kerntaak bestaat uit het onderbouwen van het emancipatie- en participatieproces van allochtone meisjes en vrouwen door in te spelen op specifieke noden en behoeften en het zichtbaar maken van deze groep binnen een multiculturele samenleving. Hierbij gaat bijzondere aandacht naar de allochtone meisjes- en vrouwenverenigingen of die organisaties die werken met en voor allochtone meisjes en vrouwen.

SAMV wordt eveneens fundamenteel gesubsidieerd door de afdeling Jeugd en Sport via het luik "communicatie en participatie" van het decreet Vlaams Jeugdbeleid voor hun ondersteuning van meisjes en meisjeswerking. Deze subsidie zette SAMV duidelijk op de kaart.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport voor communicatie en informatie : 1.500 euro in 2002, 21.000 euro in 2003 ; subsidies afdeling Jeugd en Sport voor experimenteel jeugdwerk : 1.500.000 fr. voor 2000-2001, 550.000 fr. voor 2001, 37.000 euro voor 2002, 20.892 euro voor 2003 ; subsidies afdeling Jeugd en Sport voor structurele communicatie en participatie : vanaf 2004 t.e.m. 2006 telkens 90.000 euro toegezegd)

- De ondersteuning van het **Platform Allochtone Jeugdwerkingen** moet ervoor zorgen dat allochtone jongeren en hun jeugdwerkinitiatieven een plaats krijgen binnen het jeugdwerklandschap en het jeugd(werk)beleid van de lokale besturen.

(subsidie afdeling Jeugd en Sport voor experimenteel jeugdwerk : 800.000 fr. voor 2000, 1.200.000 fr. voor 2001, 23.400 euro voor 2002, 40.000 euro voor 2003-2004)

- Op expliciete vraag van allochtone jeugdwerkingen stuurde ik deze zomer nog een brief naar de lokale besturen met de vraag om in het planningsjaar 2004 voor het jeugdwerkbeleidsplan 2005-2007 uitdrukkelijk re-

kening te houden met de (jeugdwerk)noden en behoeften van allochtone jongens en meisjes. Deze brief werd bovendien in overleg met SAMV opgesteld.

- In 2002 werd na intens en herhaaldelijk overleg met het jeugdwerk dat werkt met gehandicapte kinderen en jongeren het experimenteel project LFJG VZW (**Landelijke Federatie van Regionale en Lokale Jeugdwerkinitiatieven met Gehandicapten**) gestart.

Het gaat om een nieuw overkoepelend orgaan dat reeds verschillende gehandicaptenorganisaties bundelt. De nieuwe vereniging is gestart met informatie, vorming en begeleiding voor de aangesloten organisaties. Contacten worden gelegd met andere bestaande landelijke organisaties voor jonge gehandicapten.

Inmiddels is de naam van de organisatie veranderd in Achilles. De organisatie heeft als uitdrukkelijk doel een inclusief aanbod voor gehandicapte kinderen en jongeren te realiseren. Achilles sluit hiermee ook aan bij de expliciete vraag van gehandicapte kinderen en jongeren.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport experimenteel jeugdwerk : 35.000 euro in 2002, 42.150 euro in 2003)

- Via het reglement experimenteel jeugdwerk werd, ten behoeve van kinderen uit maatschappelijk achtergestelde gezinnen en andere doelgroepjongeren, het project **Yellbox** een startkans gegeven.

De Yellbox is een idee van het CMGJ (Centrum voor Maatschappelijke Gelijkheid en Jeugdwezijn) om via moderne media kinderen en jongeren die weinig kans hebben om zich uit te drukken en die zelden beluisterd worden, een stem te geven. Hiertoe wordt voorzien in een "container" vol mediamateriaal annex begeleider.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport experimenteel jeugdwerk : 1.500.000 fr. voor 2000-2001, 1.050.000 fr. voor 2001-2002, 11.500 euro voor 2002-2003)

Eveneens binnen CMGJ groeide het project rond de ontwikkeling van een draaiboek rond methodieken voor het betrekken van maatschappelijk kwetsbare jongeren bij de

toegankelijkheid van jeugdruimte. Dit draaiboek werd ondersteund via het reglement participatie, communicatie en informatie.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport voor communicatie en participatie : 2.032,63 euro voor 2001, 25.000 euro voor 2002, 24.975 euro in 2003).

- Voor dezelfde doelgroep werd tevens "**Straatpraat**" ondersteund. Straatpraat was een project van het Vlaams Straathoekoverleg en wilde de jongeren waarmee de straathoekwerkers werkten, de mogelijkheid geven om hun mening naar voor te brengen.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport voor communicatie en participatie : 16.881,55 euro voor 2001-2002)

- Ook het landelijk erkende jeugdwerkinitiatief **Uit De Marge** had een gelijkaardig initiatief, onder de noemer "Een stem van de straat".

(subsidies afdeling Jeugd en Sport voor experimenteel jeugdwerk : 1.500.000 fr. in 2001, 18.600 euro in 2002)

- De **Kinder- en Jongerentelefoon** kreeg onder andere voor de efficiënte registratie van de "belevingsinformatie" (informatie van kinderen en jongeren die de Kinder- en Jongerentelefoon contacteren) een subsidie. Hiermee hopen we beter te weten wat de specifieke hulpvragen van kinderen en jongeren zijn.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport voor communicatie en participatie : 22.500 euro voor 2003-2004)

- Het RISO Antwerpen (Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw) heeft een project lopen onder de naam "Kinderen in opspraak komen tot inspraak en participatie". Methodieken en structuren worden ontwikkeld met het oog op een structurele participatie van in opspraak gekomen kinderen en tieners uit de kansarme buurten van de dichtbevolkte zone Oud-Borgerhout Zuid.

(subsidies afdeling Jeugd en Sport voor communicatie en participatie : 21.000 euro voor 2003-2004)

Naast de traditionele jeugd- en welzijnssector namen nog andere sectoren hun verantwoordelijkheid naar de verschillende doelgroepen. Ook hier een aantal voorbeelden.

Ontwikkelingssamenwerking

- Bij de oproep in het kader van het indienen van projecten voor ontwikkelingseducatie zijn er in 2003 twee projecten goedgekeurd die als doelgroep maatschappelijk achtergestelde kinderen hebben, namelijk :

Vereniging voor Solidariteit (VIVA Africa) met "Noord-Zuid onder de Regenboog" (Antwerpse jongeren) en Green Belgium met "Mission 21" : hoe denken maatschappelijk kwetsbare jongeren over duurzame ontwikkeling ? (Brusselse jongeren). Dit project kreeg een subsidie van 70.000 euro ;

"Cyber Street" van de VZW Vlaams Internationaal Centrum richt zich tot kinderen uit het buitengewoon lager secundair onderwijs, de bijzondere jeugdzorg en jongeren die beroepsopleidingen volgen. Dit project kreeg een subsidie van 180.000 euro.

- Kinderrechtenhuis "Pijn ombuigen tot kracht" richt zich specifiek tot jongeren uit de bijzondere jeugdzorg en kreeg in 2002 een subsidie van 133.000 euro.

Werkgelegenheid

Het Vlaams werkgelegenheidsbeleid wordt uitgetekend met de sociale partners. Jonge werkzoekenden zijn geen sociale partner, dus is er weinig rechtstreeks overleg met deze specifieke groep. De noden van jongere werkzoekenden vormen wel een belangrijke leidraad in het werkgelegenheidsbeleid.

In het kader van de Europese Werkgelegenheidsstrategie gaat veel aandacht naar de zogenaamde preventieve doelgroep werkzoekenden. Dit zijn jongeren (-25 jaar) die minder dan zes maanden werkzoekend zijn en volwassenen die minder dan twaalf maanden werkzoekend zijn. Aan hen wordt zo snel mogelijk een traject aangeboden. De Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) nodigt alle laaggeschoolde jongeren uit voor een gesprek drie maanden na hun inschrijving als werkzoekende en biedt hun een traject op maat aan. De hogergeschoolden worden later uitgenodigd, afhankelijk van hun scholingsgraad

wordt gerekend op meer zelfstandigheid in het zoeken naar werk. De aangeboden trajecten worden dus bepaald in overleg met de jonge werkzoekende. De groep jongere werkzoekenden zijn oververtegenwoordigd in de trajectwerking van de VDAB. Het aandeel -25-jarigen in de trajectwerking is groter dan hun aandeel in de globale groep niet-werkende werkzoekenden.

Specifiek voor jongeren startte de minister van Werkgelegenheid, samen met de VDAB, het initiatief Jobkaart op. Jonge schoolverlaters die nog geen opleidingsacties gestart zijn, worden intensief ondersteund bij hun zoektocht naar werk. Na een sollicitatietraining krijgen ze bij hun zoektocht naar werk een Jobkaart mee, waarop alle voordelen staan opgesomd die de werkgever kan genieten als deze jongere wordt aangeworven ; eventueel wordt dit nog aangevuld met een aanbod voor een individuele beroepsopleiding (IBO).

Op het Vlaams niveau gebeurt het sociaal overleg in de Vesoc-werkgroep (*Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité – red.*). Daar zijn geen jongerenorganisaties lid van, tenzij onrechtstreeks via de werknemersvertegenwoordiging of de vertegenwoordigers van de zogenaamde derden. In de arbeidsbemiddeling vormen de jonge werkzoekenden dus een specifieke doelgroep voor de preventieve aanpak van de werkloosheid. De VDAB doet in het kader van zijn beheersovereenkomst aan tevredenheidsmetingen bij klanten. In deze tevredenheidsmeting komen alle groepen klanten aan bod, dus ook de jonge werkzoekenden.

Eén keer per jaar organiseert de VDAB in al zijn opleidingscentra een cursistendag. Tijdens deze dag kan de cursist problemen aankaarten in een overlegvergadering. Voorwaarde is dat de onderwerpen zinvol zijn voor meerdere cursisten. De cursist krijgt de kans om voorstellen te doen over de opleidingen. Daarnaast is Instant A een voorbeeld van een initiatief dat wordt genomen in samenwerking met jeugd(werk)organisaties. Instant A is een interimkantoor voor vooral laaggeschoolde jongeren en werd opgericht in samenwerking met Jeugd en Stad.

Op het subregionale en lokale niveau gebeurt het sociaal overleg vooral in de STC's (subregionale tewerkstellingscomités) en de lokale werkgelegenheidsfora. Ook daar wordt de stem van jongere werkzoekenden vooral ingebracht door organisaties die reeds betrokken zijn in dat

lokaal overleg. Enkele jeugdwerkorganisaties zijn vertegenwoordigd in de permanente werkgroepen m.b.t. risicogroepen op het subregionale niveau. Jeugdorganisaties schakelen zich in in het lokaal werkgelegenheidsbeleid, vooral met het oog op opleiding en vorming en vaak gesteund door ESF-middelen (Europees Sociaal Fonds). We gaan ervan uit dat jongeren in deze projecten en organisaties een inbreng hebben.

Het huidige werkgelegenheidsbeleid komt uitgebreid tegemoet aan de noden en behoeften van jonge werkzoekenden. Het meer betrekken bij het overleg vormt een uitdaging. Omdat het lokale niveau en het niveau van de projecten door jeugdorganisaties vaak vooropgesteld worden als belangrijkste participatieniveau, is het mogelijk dat daar verdere stappen tot nauwere samenwerking worden gedaan.

2. Naar aanleiding van de opmaak van het Vlaams Jeugdbeleidsplan heb ik (in opvolging van mijn voorganger) een goed overzicht gekregen van de beleidsinitiatieven van mijn collega's in de Vlaamse regering. Hierbij kwam nog het gebruikelijke overleg bij de regeringsbeslissingen. Aldus ben ik wel betrokken bij het beleid inzake integrale jeugdzorg. Bovendien zal ik, via de geplande jaarlijkse rapportage, het hele implementatieproces op de voet kunnen volgen.

Ik wil er ook op wijzen dat, op mijn uitdrukkelijk verzoek (of dat van mijn voorganger, de heer Bert Anciaux), er een toelichting over de plannen met betrekking tot de integrale jeugdzorg is gegeven aan de Vlaamse Jeugdraad. Deze Jeugdraad heeft aldus vanuit die informatie een advies kunnen verstrekken. Tevens op mijn vraag organiseerde het Steunpunt Jeugd een studiedag specifiek rond preventie en de link naar de integrale jeugdhulpverlening.

**Vraag nr. 210
van 17 juli 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Projecten "cultuur en kansarmoede" – Stand van zaken

In de Beleidsnota Cultuur 1999-2004 engageerde de minister zich om projecten in verband met cultuur en kansarmoede te ondersteunen (Stuk 149 (1999-2000) – Nr. 1).

De VICA-werkgroep (cultuur) werkte in de eerste helft van 1999 een aantal voorstellen uit voor deze

regerperiode (VICA: Vlaamse Interdepartementale Commissie Armoedebestrijding).

Er zou een projectenpot voor experimenten worden ingesteld die projecten met en voor kansarmen mogelijk zou maken. Het ging om tijdelijke, afgeplande projecten en om onderzoeksmatige opvolging van projecten (noden, effecten, ...). Op basis daarvan zou een continuering van projecten mogelijk gemaakt worden, al dan niet binnen de bestaande reglementeringen.

Dubbele subsidiëring of cofinanciering van projecten, beide met SIF-middelen, zouden geval per geval bekeken worden (SIF : Sociaal Impulsfonds).

De samenwerking van culturele actoren met organisaties die werken voor en met de kansarmen zou bijzondere aandacht krijgen.

Mag ik de minister vragen naar de stand van zaken van deze engagementen ?

1. Welke voorstellen geformuleerd door de VICA-werkgroep werden gerealiseerd ?
2. Hoeveel bedroeg de projectenpot voor experimenten in deze legislatuur ? Hoe werden deze middelen uit de Vlaamse begroting verdeeld en voor welke tijdspanne ?
3. Welke projecten werden/worden nu ge(co)financierd ?

Hoe kreeg samenwerken van culturele actoren met organisaties die werken voor en met kansarmen, tot nu toe bijzondere aandacht ?

Antwoord

Welzijnsschakels VZW en het Vlaams Forum voor Armoedebestrijding VZW kregen van de Vlaamse overheid in 2001 het beheer over een "Fonds Verhoging Cultuurparticipatie voor mensen met een laag inkomen".

In het kader van dat Fonds werd in 2001 met die twee welzijnsorganisaties een overeenkomst afgesloten waarbij de Vlaamse Gemeenschap een bepaald bedrag ter beschikking stelt dat moet worden besteed aan tegemoetkomingen in de kosten voor deelname aan erkende culturele initiatieven (tickets, inschrijvingsgeld, transportkosten, ...) van mensen die leven met een beperkt inkomen.

De overeenkomst met Welzijnsschakels liep van 1 september 2001 tot en met 31 augustus 2002, voor een bedrag van 26.779,08 euro. Dit werd verlengd eerst tot 31 juli 2003, voor een bedrag van 37.000 euro, en dan tot 31 december 2003, voor een bedrag van 16.000 euro. Het Vlaams Forum voor Armoedebestrijding heeft een eerste overeenkomst gehad die liep van 1 september 2001 tot 31 augustus 2002, voor een bedrag van 1.200.000 frank (29.747 euro). Een tweede overeenkomst liep van 1 november 2002 tot 31 oktober 2003, voor een bedrag van 30.000 euro, en werd verlengd tot 31 december 2003, voor een aanvullend bedrag van 5.150 euro.

Naast deze twee organisaties werden nog twee organisaties ingeschakeld in hetzelfde programma, namelijk het Vlaams Instituut ter Bevordering en Ondersteuning van de Samenlevingsopbouw in Vlaanderen en in Brussel VZW (Viboso) en het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie (VOCB).

Per 1 november 2002 werd een overeenkomst afgesloten tot 31 oktober 2003 met Viboso voor een bedrag van 30.000 euro, die werd verlengd tot 31 december 2003 voor een bedrag van 5.150 euro. Per 1 december 2002 werd een overeenkomst afgesloten tot 30 november 2003 met het VOCB voor een bedrag van 20.000 euro, die met één maand werd verlengd tot 31 december 2003 voor een bedrag van 1.700 euro.

Met het Antwerps Platform voor Generatiearmen VZW (APGA) dat eerst van het budget voor sociaal artistieke projecten werd gesubsidieerd, is per 1 januari 2003 een overeenkomst gesloten tot 31 oktober 2003 voor een bedrag van 46.281 euro voor het project "Cultuurproeven", dat in dezelfde lijn ligt als de projecten van de andere organisaties.

Naast de directe subsidiëring van de culturele activiteiten van mensen met een laag inkomen, is er in het kader van deze projecten een overeenkomst gesloten met Kunst en Democratie VZW voor de organisatie van drie rondetafels in de loop van 2003. De bedoeling is om studie- en ontmoetingsmomenten te scheppen rond verschillende onderwerpen betreffende de cultuurparticipatie van mensen met een laag inkomen waarbij de verschillende partners betrokken worden om samen rond de tafel te komen en op die manier lokale en bovenlokale netwerken te scheppen of te versterken. Welzijnsschakels VZW is hierin gevraagd om de verworven expertise en knowhow ter beschikking te stellen.

Vermeld dient ook te worden dat de Vlaamse minister van Cultuur in 2001 en in 2002 telkens een bedrag van 1.000.000 frank (25.000 euro) heeft besteed aan de aankoop van bioscoopuitnodigingen die via de bovenvermelde organisaties werden verdeeld, zodat aan de gezinnen van mensen die in armoede leven de kans wordt geboden een familiale culturele uitstap te doen. In 2003 zijn voor een bedrag van 39.930 euro bioscoopuitnodigingen besteld.

In 2002 hebben Welzijnsschakels en het Forum voor Armoedebestrijding na één jaar werking van het Fonds deze werking geëvalueerd en onderzocht welke stappen er nodig zijn om de cultuurparticipatie van arme mensen structuur te geven en in te bouwen in het Vlaamse cultuurbeleid. Het resultaat van deze evaluatie en het onderzoek is een brochure: "Cultuur voor iedereen?! Een praktijkonderzoek omtrent de verhoging van de cultuurparticipatie voor armen". De Vlaamse minister van Cultuur heeft hiervoor een bedrag van 25.000 euro ter beschikking gesteld.

Via het reglement ter ondersteuning van de sociaal-artistieke projecten is in de voorbije jaren eveneens gepoogd om arme mensen kansen te geven om in contact te komen met kunst en cultuur. Dit reglement – dat ondertussen voor een volgende looptijd werd aangepast – ging in op 1 november 2000 en heeft een duurtijd van drie jaar. Aldus werden op grond van dit reglement de volgende subsidies uitgekeerd aan organisaties voor projecten die de betrokken doelgroep van armen aanbelangen:

- 1) de organisatie "Recht Op" voor het project "Een paar apart" : 24.207,25 euro voor het jaar 2001 en 29.048,71 euro voor het jaar 2002 ;
- 2) de organisatie "Antwerps Platform Generatiearmen" voor het project "Cultuur proeven" : 26.995,60 euro voor het jaar 2001 en 53.991,21 euro voor het jaar 2002.

**Vraag nr. 211
van 17 juli 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Experimenteel jeugdwerk – Gesubsidieerde initiatieven

De Vlaamse regering verleent subsidies aan jeugdverenigingen voor experimentele initiatieven waarvoor geen andere subsidiëring bestaat. De initiatieven moeten inspelen op nieuwe ontwikkelingen en

behoefden die zowel binnen het jeugdwerk als meer algemeen bij de jeugd leven en ze moeten methodisch of inhoudelijk vernieuwend werken.

Geen enkel initiatief zou langer dan 36 opeenvolgende maanden gesubsidieerd worden als experiment. Om langer dan een jaar op basis daarvan te worden gesubsidieerd, moest er een duidelijke positieve lijn vastgesteld worden in de ontwikkeling van het initiatief.

1. Welke initiatieven kregen deze legislatuur subsidies voor experimentele initiatieven ?
2. Welke werden langer gesubsidieerd en met welke motivatie ?

Antwoord

1. Volgende eenmalige initiatieven werden, in het kader van het experimenteel jeugdwerk, tijdens deze legislatuur eenmalig gesubsidieerd :

- Jeugd en Poëzie uit Merchtem (1.1.2000-31.12.2000)
- "Net-o-maat" door Jeugdhuis Club 9 uit Koersel-Beringen (1.1.2000-31.12.2000)
- "Eindelijk vakantie" door VZW Vlaamse Dienst voor Speelpleinwerk (1.1.2000-31.12.2000)
- "Keinijg" door VZW Strategisch Plan Kempen uit Turnhout (1.1.2000-31.12.2000)
- "Methodieken voor solidariteit met de allerarmsten" door de VZW Katholieke Jeugd-raad (1.7.2000-30.6-2001)
- "Beeldstorm" door VZW Treatment uit Gent (1.7.2000-30.6-2001)
- Reflex Junior VZW uit Antwerpen (1.12.2001-31.12.2001)
- "Integratieproject" door VZW Boundaries uit Gent (1.2.2001-31.12.2001)
- "Jongereninformatie op het internet" door VZW In Petto uit Berchem (1.7.2001-30.6.2002)
- VZW De Middag uit Brussel (1.7.2001-30.6-2002)

- "Trajectbegeleiding vrije tijd" door VZW De Sleutel uit Merelbeke (1.1.2002-31.12.2002)
- "Luchtvaartdag voor mindervaliden" door VZW Jeugd en Luchtvaart uit Antwerpen (1.1.2002-31.12.2002)
- "Het atelier Amadeo" door VZW Kamo uit Hemiksem (1.7.2002-30.6.2003)
- VZW Albezon uit Gent (1.7.2002-31.12-2002)
- "Schrijf je bloot" door VZW OverTheMoon uit Leeuwergem (1.7.2002-30.6.2003)
- "ST-Libs" door VZW De naastige Media Nijverheid uit Gent (1.9.2003-31.8.2004)
- "Kadervorming op maat" door VZW Platform Allochtone Jeugdwerkingen uit Antwerpen (1.9.2003-31.8.2004)
- "Het Cultuurbad-weekend" door het Cultuurbadhuis uit Kontich (18.4.2003-20.4.2003)

2. Volgende initiatieven werden, in het kader van het experimenteel jeugdwerk, tijdens deze legislatuur voor meerdere periodes gesubsidieerd :

- "Circus in Beweging" VZW uit Leuven (1.1.2000-31.12.2001)
- "De Fabriek" door VZW Habbekrats uit Gent (1.1.2000-31.12.2001)
- VZW Jeugdwerknet uit Gent (1.1.2000-31.12.2001)
- "Kinderrechtenfestival" door VZW Kids & Co uit Heuvelland (1.1.2000-30.6.2002)
- VZW Odok uit Stabroek (1.1.2000-30.6.2002)
- "Zelforganisatie van allochtone jongeren" door VZW Platform Allochtone Jeugdwerkingen uit Antwerpen (1.1.2000-31.12.2002)
- "De Kliksons" door VZW Vereniging Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten uit Wilrijk (1.1.2000-31.12.2001)
- "Krax" door VZW Forum voor Pluralistisch Jeugdwerk uit Brussel (1.1.2000-31.12.2001)

- VZW Steunpunt Allochtone Meisjes en Vrouwen uit Brussel (1.7.2000-30.6.2003) enigingen of bij het landelijk georganiseerd jeugdwerk ;
- "Uit De Kast" door VZW Holebifabriek uit Gent (1.7.2000-30.6.2003) – de kans geven ruimere doelstellingen te ontwikkelen;
- VZW Kinderrechtenhuis uit Alken (1.7.2000-31.12.2002) – de positieve lijn in de werking te bestendigen en uit te breiden.
- "De Yellbox" door VZW CMGJ uit Genk (1.7.2000-30.6.2003)
- "Jep!" door VZW Forum voor Pluralistisch Jeugdwerk uit Brussel (1.7.2000-31.12.2001)
- "Holebi-Benjamins" door VZW Wel Jong Niet Hetero uit Gent (1.7.2000-31.12.2002)
- "Een stem van de straat" door VZW Uit de Marge uit Borgerhout (1.1.2001-31.12.2002)
- "Methodologiën rond integratie van ICT in de werking van het jeugdwerk" door VZW Imagica uit Brussel (1.1.2001-31.12.2002)
- "(W)onderweg" VZW uit Wilrijk (1.1.2001-31.12.2003)
- VZW Jungle Tactics uit Hasselt (1.1.2001-31.12.2003)
- "Frontside/Frontsite" door VZW Jongerenproject Open Monumentendag uit Brugge (1.7.2001 – 30.9.2003)
- "Use-it" door VZW De Hondsjaren uit Gent (1.1.2002-31.12.2003)
- VZW Landelijke Federatie van Regionale en Lokale Jeugdwerkinitiatieven met Gehandicapten uit Tielt-Winge (1.1.2002-31.12.2003)

De ingediende projecten of verlengingen ervan worden eerst beoordeeld door een adviescommissie (de expertencommissie experimenteel jeugdwerk) die de minister adviseert over de eventuele aanvaarding of verlenging. Deze commissie motiveert daarbij haar advies.

De meest gebruikte motivaties voor het toekennen van een verlenging zijn :

- de kans geven tot grotere regionale uitstraling of verwerven van Vlaamse relevantie ;
- de kans geven tot verspreiding van de gebruikte methodieken bij gelijksoortige ver-
- de provincie Vlaams-Brabant ondersteunde in 2002 de homojongerenvereniging Basta als regionaal eerstelijnsjeugdwerk ;
- de provincie Limburg ondersteunt het project "Inderdaad" in 2003 met een projectsubsidie. Dit initiatief evolueert van een werking in groot-Hasselt tot een Limburgse werking ;
- de provincie West-Vlaanderen subsidieert in 2003 een project van Jong en Hip, dat vanuit Brugge evolueert naar een regionaal initiatief, waardoor de organisatie mogelijk in 2004 erkend kan worden als regulier provinciaal jeugdwerk ;
- de provincie Oost-Vlaanderen geeft geen structurele subsidie aan initiatieven voor holebi-jon-

**Vraag nr. 212
van 17 juli 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Bovenlokaal jeugdwerk holebi's – Gesubsidieerde initiatieven

Het decreet houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid regelt onder andere het bovenlokaal jeugdwerk, dat gemeentegrensoverschrijdend werkt wanneer het een beperkte doelgroep beoogt.

Zo werd er gedacht aan initiatieven voor holebi-jongeren.

Mag ik de minister vragen of er initiatieven voor holebi-jongeren in dit kader gesteund worden ?

Antwoord

Uit de werkingsverslagen 2002 van de vijf Vlaamse provincies en uit telefonisch contact met de provinciale jeugddiensten blijkt dat er slechts weinig bovenlokale jeugdwerkinitiatieven voor holebi-jongeren actief zijn :

geren, maar ondersteunde in het verleden wel een paar projecten met deze doelgroep ;

- de provincie Antwerpen maakt geen melding van initiatieven met holebi-jongeren.

Op landelijk niveau werd de organisatie Wel Jong Niet Hetero drie jaar lang ondersteund als experimenteel jeugdwerk.

Sinds 2003 werd de organisatie, conform het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaamse jeugdbeleid, erkend als landelijk georganiseerd jeugdwerk.

**Vraag nr. 213
van 7 augustus 2003
van de heer SVEN GATZ**

Subsidieaanvragen muziekdecreet – Indieningsprocedure

Wie dit jaar aanspraak wil maken op (project)subsidies in het kader van het muziekdecreet, moet een dossier indienen bij de administratie.

Waarom deze subsidieaanvraag in dertienvoud (!) moet worden ingediend, is mij een raadsel.

Gaat de minister ervan uit dat dit verzoenbaar is met het terugdringen van de papierberg in de Vlaamse administratie ?

Antwoord

Het raadsel van de Vlaamse volksvertegenwoordiger is snel ontcijferd.

Er zijn dertien leden van de Beoordelingscommissie Muziek. Om een grondige lezing van de aanvragen door alle commissieleden mogelijk te maken, is het noodzakelijk de ingediende dossiers ter beschikking te stellen.

Bovendien heeft de administratie Cultuur een formulier ontwikkeld dat als stramien gebruikt wordt bij deze aanvragen. Hiermee zet zij de organisatoren aan om zo bondig mogelijk alle essentiële gegevens te vermelden, en raadt zij af om veel onnodige informatie mee te sturen.

**Vraag nr. 214
van 7 augustus 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse ambtenaren in Brussel – Woonplaatsstimuli

De aanwezigheid van een belangrijk deel van de Vlaamse administratie in de hoofdstad draagt wellicht bij tot de problematiek van de verkeersstroom naar Brussel.

Anderzijds menen sommigen dat die dagelijkse toevloed de Vlaamse aanwezigheid in Brussel versterkt.

1. Kan de minister mededelen hoeveel ambtenaren van de Vlaamse administratie er op dit ogenblik tewerkgesteld zijn in Brussel en hoeveel daarvan er in Brussel wonen ?
2. Worden of werden er in de loop van de voorbije jaren specifieke initiatieven genomen om de Vlaamse ambtenaren die naar Brussel komen werken, aan te moedigen zich in de hoofdstad te vestigen ?

NB Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 45) en minister Van Grembergen (nr. 214).

Gecoördineerd antwoord

1. Op een totaal van 13.125 personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering (ministerie + Vlaamse wetenschappelijke instellingen) zijn er 5.860 tewerkgesteld in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest. Het zijn personeelsleden die hun administratieve standplaats in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest hebben.

Van deze 5.860 personeelsleden wonen er 260, of 4,44 %, ook in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

2. Het uitwerken van woonplaatsstimuli voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap om hen aan te moedigen zich in Brussel te komen vestigen, wordt niet meer in overweging genomen.

De Vlaamse Gemeenschap heeft onderzocht in welke mate en onder welke voorwaarden een verhuis- en/of verblijfspremie kon worden toegekend aan de Vlaamse ambtenaren, en dit naar analogie van de stadspremie en de verhuispremie die door de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) worden toegekend. Bij de Vlaamse Gemeenschapscommissie worden de stadspremie en de verhuispremie toegekend aan statutaire en contractuele personeelsleden, het onderwijzend personeel van de instellingen van de VGC dat meer dan vier uur per week presteert en de DAC-personeelsleden tewerkgesteld in

een project van de VGC die in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest gedomicilieerd zijn (*DAC : Derde Arbeidscircuit – red.*).

Uit dit onderzoek bleek dat de toekenning van dergelijke premies geen echte meerwaarde zou opleveren voor de versterking van de Vlaamse aanwezigheid in Brussel, en dit om volgende redenen :

- de stads- en verhuispremies zijn onderworpen aan inhoudingen en patronale bijdragen voor de sociale zekerheid, zodat maximaal de helft van het brutobedrag overblijft ;
- een verhuis is nooit een neutrale operatie. In een kostenbatenanalyse moet er namelijk ook rekening worden gehouden met andere factoren zoals de gemeente- en gewestbelastingen, de levensduurte, ...

Een verhuispremie zou bijgevolg weinig mensen ertoe bewegen om in Brussel te komen wonen en de stadspremie zou vooral worden toegekend aan personen die nu reeds in Brussel wonen. Er werd dan ook afgezien van een dergelijk initiatief.

Met uitzondering van de algemeen gevoerde bewustmakingscampagne van "Wonen in Brussel" om de Vlamingen aan te sporen in de hoofdstad te komen wonen, werden er ook geen andere specifieke woonplaatsstimuli genomen ten aanzien van de Vlaamse ambtenaren die in Brussel werken.

Vraag nr. 215
van 21 augustus 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Historische panden Mechelen – Onderhoud (6)

Een aantal beschermde monumenten gelegen in de Onze-Lieve-Vrouwstraat in Mechelen, bevindt zich in verwaarloosde staat.

Het betreft onder meer de volgende gebouwen :

- het nr. 5 ; de gevel verkeert in een algemene staat van vervuiling en verwerking. Het betreft het huis bekend onder de naam "Grenaatappel", daterend uit 1664. Het pand werd beschermd bij besluit van 16 januari 1987 ;

- het nr. 64; ook hiervan is de gevel zwaar ver-
vuild en verweerd. Het huis is bekend onder de naam "Hemelrijck" en is een laatgotisch diep-
huis met renaissanceversieringen uit de 16de
eeuw. Het pand werd beschermd bij besluit van
13 december 1977 ;

- het huis met nr. 115 ; verkeert in vrij goede staat
maar heeft een zware barst in de gevel. Het
pand behoort tot een ruimer geheel daterend
uit 1775. Het pand werd beschermd bij besluit
van 16 januari 1987.

1. Zijn de eigenaars van voornoemde gebouwen
privé-eigenaars, een lokaal of regionaal bestuur
of een andere overheid ?

Gaat het in het eerste geval om particulieren of
om andere privé-eigenaars ? Om welk bestuur
of welke overheid gaat het in de andere geval-
len ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in
het algemeen genomen door de bevoegde toe-
zichthoudende instanties om ervoor te zorgen
dat de betrokken panden degelijk onderhouden
worden ?

Antwoord

1. Pand "Grenaatappel", gelegen Onze-Lieve-
Vrouwstraat nr. 5

Dit pand is privaat eigendom. De toestand is
niet van die aard dat er onmiddellijke maatrege-
len voor de instandhouding noodzakelijk zijn.

2. Pand "Het Hemelrijck", gelegen Onze-Lieve-
Vrouwstraat nr. 64

Dit pand is privaat eigendom. De toestand is
niet van die aard dat er onmiddellijke maatrege-
len voor de instandhouding noodzakelijk zijn.

3. Pand Onze-Lieve-Vrouwstraat nr. 115

Dit pand is privaat eigendom. De algemene
toestand is niet van die aard dat er onmiddellij-
ke maatregelen voor de instandhouding nood-
zakelijk zijn.

Aan de stad Mechelen wordt wel gevraagd het
mogelijke probleem van de stabiliteit op te vol-
gen.

Vraag nr. 216
van 21 augustus 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pand Hanswijkstraat Mechelen – Onderhoud

Het bij besluit van 13 december 1977 beschermde huis in de Hanswijkstraat 52 in Mechelen bevindt zich in een zeer slechte staat. Een drastische ingreep is nodig om het van de ondergang te redden.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, dan wel een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Om welk bestuur of welke overheid gaat het in het laatste geval ?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen genomen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan ?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken ?

3. Werd er door de bevoegde instanties reeds overwogen om in het kader van artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976, stappen te ondernemen teneinde de eigenaar ertoe aan te zetten het betrokken pand conform de geldende voorschriften te onderhouden en/of te restaureren ? Zo ja, wat is de stand van zaken ?
4. Werd er door de bevoegde instanties reeds overwogen, gezien de vergaande staat van verval van het pand en conform de bepalingen van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931, stappen te ondernemen om het pand te onteigenen ten algemenen nutte ?
5. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn teneinde dit pand van de ondergang te redden ?

Antwoord

1. Het pand is privaat eigendom.
2. Een restauratiedossier is in opmaak, in overleg met de cel Monumenten en Landschappen van de ROHM-afdeling Antwerpen (*ROHM : Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen – red.*).
3. Handhaving is, gelet op het dossier in opmaak, niet onmiddellijk aan de orde.

4. Neen.

5. De huidige eigenaar wordt vanuit de bevoegde afdeling bijgestaan in de opmaak van een kwaliteitsvol restauratiedossier.

Vraag nr. 217
van 21 augustus 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pand Ragheno plein Mechelen – Onderhoud

Het beschermde monument Ragheno plein nr. 50 in Mechelen bevindt zich in een vergaande staat van verwaarlozing. Het gaat om een molenhuis in traditionele bak- en zandsteenstijl uit de 16de eeuw. Het huis staat leeg, heel wat ruiten zijn ingeslagen, en zelfs hele ramen zijn verdwenen en maken het gebouw permanent toegankelijk voor ongedierte. Het houtwerk is deels sterk verweerd. De verf bladdert af. Het gebouw werd beschermd bij besluit van 13 december 1977. Een drastische ingreep is nodig om dit huis van verder verval te redden.

Overeenkomstig artikel 11, § 1 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreet van 22 februari 1995, zijn eigenaars en vruchtgebruikers van een beschermd monument er nochtans toe gehouden, door de nodige instandhoudings- en onderhoudswerken, het in goede staat te behouden en het niet te ontsieren, te beschadigen of te vernielen.

Hetzelfde decreet legt in de artikels 13 tot 15 een aantal strafbepalingen op voor degenen die verzui- men de voorschriften na te leven met betrekking tot de instandhouding en het onderhoud van beschermd onroerende goederen.

Bovendien bepaalt artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 14 juli 1993, dat, wanneer er voor een beschermd monument gevaar bestaat voor verval of zware beschadiging, zo het in het bezit blijft van zijn eigenaar, de Koning, op aanvraag of na advies van de Koninklijke Commissie van Monumenten en Landschappen, machtiging kan verlenen tot onteigening ten algemenen nutte, hetzij door de staat, hetzij door de gemeente.

1. Is de eigenaar van het vermelde gebouw een privé-eigenaar, een lokaal of regionaal bestuur of een andere overheid ?

Gaat het om een particulier of om een andere privé-eigenaar, dan wel om een bestuur of overheid? In dit laatste geval, om welke overheid?

2. Welke maatregelen werden er tot op heden in het algemeen getroffen door de bevoegde toezichthoudende instanties om het verval van dit pand tegen te gaan?

Wat is in voorkomend geval de stand van zaken?

3. Werd er door de bevoegde instanties reeds overwogen om in het kader van artikel 13 van het decreet van 3 maart 1976, stappen te ondernemen teneinde de eigenaar ertoe aan te zetten het betrokken pand conform de geldende voorschriften te onderhouden en/of te restaureren? Zo ja, wat is de stand van zaken? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd, gezien de vergaande staat van verval van het pand?
4. Werd er door de bevoegde instanties reeds overwogen, gezien de vergaande staat van verval van het pand en conform de bepalingen van artikel 4 van de wet van 7 augustus 1931, stappen te ondernemen om het pand te onteigenen ten algemenen nutte?
5. Welke maatregelen neemt de minister op korte termijn teneinde dit pand van de ondergang te redden?

Antwoord

1. Het pand is eigendom van de stad Mechelen.
2. Een restauratiedossier en herbestemmingsdossier zijn in opmaak.
3. De stad Mechelen heeft zich steeds bereid getoond om overleg te plegen, mee te denken naar oplossingen, naar herbestemming en integratie, zodat handhavingsmaatregelen niet het gepaste instrument zijn in dit dossier.
4. Neen, want onteigening lost de problematiek inzake restauratie en/of herbestemming niet op.
5. Deskundige bijstand tijdens de opmaak van een restauratiedossier en actief zoeken naar en meewerken aan herbestemming, zijn de beste acties om een monument een toekomst te geven.

Vraag nr. 218 van 27 augustus 2003 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gemeenterekeningen – Vaststelling door gemeenteraad

De Gemeentewet bepaalt dat in de loop van het eerste kwartaal van ieder jaar de rekeningen van het voorafgaande dienstjaar aan de gemeenteraad dienen te worden voorgelegd. In de meeste gemeenten wordt dit redelijk nagestreefd.

Er zijn echter gemeenten die nog steeds de rekeningen van 2002 niet hebben voorgelegd aan de gemeenteraad. Nochtans is het zowel voor het huidige bestuur als voor het toekomstige beleid belangrijk de juiste resultaten van 2002 te kennen. Het niet kennen van de afrekening 2002 bemoeilijkt niet alleen de controletaak van de gemeenteraadsleden, het bemoeilijkt vooral het financieel beheer van de gemeente, het voorbereiden van de volgende begroting en het honoreren van concrete programmapunten.

1. In welke gemeenten werden de rekeningen van 2002 nog niet voorgelegd?
2. Welke concrete gevolgen heeft dit voor deze gemeenten?
3. Zijn het doorgaans dezelfde gemeenten die hierin nalatig zijn?

Antwoord

1. De Nieuwe Gemeentewet bepaalt inderdaad dat de gemeenteraden in de loop van het eerste kwartaal van ieder jaar vergaderen om de rekeningen van het vorige jaar vast te stellen.

Van volgende gemeenten is het gemeenteraadsbesluit betreffende de vaststelling van de rekening van het dienstjaar 2002 op 8 september 2003 nog niet binnengekomen bij de gouverneur:

- provincie Antwerpen : Aartselaar, Baarle-Hertog, Balen, Boechout, Bornem, Essen, Geel, Heist-op-den-Berg, Herenthout, Herselt, Kalmthout, Kapellen, Kasterlee, Kontich, Laakdal, Lint, Malle, Mechelen, Meerhout, Merksplas, Niel, Nijlen, Olen, Oud-Turnhout, Retie, Rijkevorsel, Schilde,

Schoten, Stabroek, Turnhout, Vorselaar, Westerlo, Willebroek en Wommelgem ;

- provincie Limburg : Beringen, Borgloon, Halen, Hechtel-Eksel, Hoeselt, Houthalen-Helchteren, Kortesseem, Lanaken, Lommel, Maasmechelen, Meeuwen-Gruitrode, Opglabbeek, Riemst, Sint-Truiden, Voeren, Welken, Zonhoven en Zutendaal ;
 - provincie Oost-Vlaanderen : Aalst, Aalter, Beveren, Buggenhout, Deinze, Dendermonde, Evergem, Gavere, Gent, Geraardsbergen, Herzele, Kluisbergen, Knesselare, Kruike, Lebbeke, Lovendegem, Maarkedal, Nazareth, Ronse, Sint-Gillis-Waas, Sint-Lievens-Houtem, Waarschoot, Waasmunster en Zingem ;
 - provincie Vlaams-Brabant : Aarschot, Begijnendijk, Bekkervoort, Boortmeerbeek, Drogenbos, Geetbets, Glabbeek, Huldenberg, Kapelle-op-den-Bos, Keerbergen, Kortenaeken, Landen, Linkebeek, Lubbeek, Overijse, Wezembeek-Oppeem en Zemst ;
 - provincie West-Vlaanderen : Ardooeie, Bredeene, Deerlijk, Diksmuide, Harelbeke, Heuveland, Jabbeke, Koksijde, Langemark-Poelkapelle, Mesen, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Poperinge, Tielt, Veurne, Vleteren, Wieselbeke, Wingene, Zuienkerke en Zwevegem.
2. Om een gedegen inzicht te verkrijgen en te behouden over de werkelijke financiële ontwikkelingen, is het noodzakelijk dat de gemeentebestuurders zo spoedig mogelijk na afloop van het jaar beschikken over de rekeningen. Dit is zowel van belang voor de leden van het college van burgemeester en schepenen, als voor de raadsleden, belast met de controle op de uitvoering van het gemeentebeleid. Als zij niet tijdig over de werkelijke informatie beschikken inzake de financiële verrichtingen, kunnen zij de financiën niet tijdig bijsturen. Als rekeningen erg laat tijdig aan de gemeenteraad worden voorgelegd, is dat geen teken van goed bestuur.

Het laat tijdig vaststellen van de rekening bemoeilijkt het goed financieel beheer van de gemeente. De financiële beleidsinstrumenten kunnen pas laat tijdig worden afgestemd op het definitieve resultaat van het vorige jaar. Bovendien hindert de laat tijdige goedkeuring van de

begrotingsrekening de voorbereiding van de daaropvolgende begrotingswijzigingen en begrotingen.

Ook wordt het door artikel 84 van de Nieuwe Gemeentewet vermelde onderzoeks- en inzage-recht van de gemeenteraadsleden uitgehold door het laat tijdig indienen van de rekening van het vorige jaar.

De wet bevat echter geen sancties voor het niet tijdig vaststellen van de rekeningen door de gemeenteraad.

Anderzijds moeten we toch ook stellen dat 2002 een moeilijk jaar was wegens de invoering van de euro en de politiehervorming. Wellicht is dit één van de belangrijkste redenen van de vertraging.

3. Ik heb er geen zicht op of steeds dezelfde gemeenten hun rekening laat tijdig voorleggen.

Mijn administratie neemt zich voor om dit naar de toekomst op te lijsten.

**Vraag nr. 219
van 27 augustus 2003
van de heer FILIP DEWINTER**

Gemeentefonds – Verdelingsregeling

Op 5 juli 2002 bekrachtigde de Vlaamse regering het nieuwe decreet tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds. Volgens de minister moet deze hervorming een vereenvoudiging van de regelgeving en de procedures tot gevolg hebben. Ook zou dit decreet een responsabilisering van de gemeenten op basis van het subsidiariteitsprincipe nastreven.

In zijn omzendbrief zegt de minister dat deze nieuwe verdelingsregeling en de herziening van de criteria onvermijdelijk zullen leiden tot verschuivingen tussen de gemeenten onderling.

Kan de minister, in concrete cijfers en een vergelijking makende met de oude verdelingsregeling, meedelen wat deze nieuwe verdelingsregeling inhoudt voor de hoofdsteden van de vijf Vlaamse provincies, met name Antwerpen, Gent, Brugge, Hasselt en Leuven ?

Antwoord

Het landschap van de overheidsfondsen is sinds 2003 sterk gewijzigd. Het vroegere Investeringsfonds, het Sociaal Impulsfonds (SIF) en het oude Gemeentefonds verdwenen van het toneel en werden vervangen door het nieuw Gemeentefonds en het Stedenfonds. Een vergelijking maken tussen alleen het nieuw Gemeentefonds en het oude Gemeentefonds is bijgevolg niet echt zinvol. Mijn administratie heeft daarom een vergelijking gemaakt tussen het door het Vlaams Gewest aan de lokale besturen ter beschikking gestelde financiële middelen in het jaar 2003 ten opzichte van het jaar 2002.

Uiteraard beschikken wij nog niet over de definitieve aandelen van het Gemeentefonds en het Stedenfonds (dit kan pas op het einde van 2003), maar aan de hand van de laatste prognoses kunnen we toch al een waarheidsgetrouw beeld schetsen.

295 gemeenten krijgen hun financiële middelen enkel uit het Gemeentefonds, 13 steden krijgen naast hun aandeel uit het Gemeentefonds ook nog een aandeel uit het Stedenfonds. Deze 13 steden zijn de ex-SIF+-gemeenten Antwerpen, Gent, Aalst, Brugge, Genk, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Sint-Niklaas en Turnhout en de niet-SIF+-gemeente Roeselare. Het totale beschikbare bedrag voor de 308 Vlaamse gemeenten bedraagt 1.632.825.300 euro of 273,38 euro per inwoner. Indien we de som maken van het nieuw Gemeentefonds en het Stedenfonds betekent dit voor de vijf provinciehoofdsteden volgend bedrag : Gent 995,36 euro ; Antwerpen : 963,6 euro ; Brugge : 436,52 euro ; Leuven 340,04 euro en Hasselt 310,11 euro.

Laten we nu de procentuele stijging van de middelen 2003 ten opzichte van de som van de oude fondsen 2002 analyseren. Het totale beschikbare bedrag stijgt van 1.528.407.259 euro in 2002 naar 1.632.825.300 euro in 203 (104.418.041 euro of 6,83 %). Een verdeling van de middelen op basis van nieuwe parameters betekent uiteraard ook dat er gemeenten zijn die er zich niet op verbeteren. Het belangrijkste doel van het Gemeentefonds is immers herverdeling. Door het waarborgmechanisme blijven zij op het niveau van 2002, wat in reële termen een achteruitgang betekent. Laten we evenwel niet vergeten dat deze gemeenten, dankzij het waarborgmechanisme, meer krijgen dan waar zij strikt volgens de verdeelregels recht op hebben.

Antwerpen en Gent gaan er in vergelijking met 2002 met respectievelijk 7,5 % en 3,06 % op vooruit. Hasselt en Leuven komen aanzienlijk versterkt

uit de hervorming met een stijging van respectievelijk 15,54 % en 11,63 %. Brugge stijgt met 5,38 %.

Vraag nr. 220
van 27 augustus 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Promotie Nederlandstalig onderwijs

Terwijl steeds meer Nederlandstalige scholen in de faciliteitengemeenten rond Brussel net zoals in de hoofdstad te maken hebben met een belangrijke aanwezigheid van anderstalige kinderen, blijkt uit de VUB-studie "Taalfaciliteiten in de Rand, Ontwikkelingslijnen, conflictgebieden en taalpraktijk" dat ongeveer een kwart van de kinderen van Nederlandstalige gezinnen naar het Franstalig onderwijs wordt gestuurd.

Is het in het licht van het regeringsbeleid dat ertoe strekt het Vlaams karakter van de Rand te handhaven en te verdedigen, niet veeleer aangewezen om in de betrokken gemeenten geregeld een campagne op te zetten die de Nederlandstalige ouders van de kwaliteiten van het Nederlandstalig onderwijs tracht te overtuigen ?

Bestaan er in dat verband al concrete plannen of werden er opdrachten terzake gegeven ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vanderpoorten (vraag nr. 159) en Van Grembergen (nr. 220).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
 VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
 EN ENERGIE

Vraag nr. 345
van 27 juni 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

Belbussen – Gebruikersprofiel

De "experimenten" met belbussen lopen nu al een tijd.

Wat is het profiel van de gebruikers (o.a. qua leeftijd) ?

Wat is het tijdsprofiel van het gebruik ?

Wat is de kostendekkingsgraad ?

Antwoord

De gebruikers van de belbus zijn vooral iets oudere (gepensioneerde) vrouwen, die er in de eerste plaats gebruik van maken voor commerciële en niet-gebonden verplaatsingen met sociaal motief. Dankzij de belbus kunnen dus meer mensen beter aan het sociale leven deelnemen, wat hun levenskwaliteit alleen maar ten goede kan komen.

Ook voor woon-werkverkeer en voor woon-schoolverkeer wordt de belbus wel eens ingeschakeld, maar dit zijn – in tegenstelling tot winkelen en bezoek – niet de belangrijkste verplaatsingen.

Het gebruik van de belbus vertoont een belangrijke spreiding over de dag en wordt dus niet in eerste instantie tijdens de piekuren gebruikt. Door de invoering van de belbus verplaatsen heel wat gebruikers zich meer dan vroeger en maken er zelfs verplaatsingen mee die ze vroeger niet deden.

Kostendekkingsgraad

De kostendekkingsgraad is een evaluatiecriterium dat sinds een tweetal jaar niet meer gebruikt wordt. Dit criterium werd vervangen door de theoretische bezettingsgraad met "het percentage uitgevoerde ritten", wat een representatiever evaluatiecriterium is voor de belbusprojecten.

Indien wenselijk kunnen reeds afgeronde onderzoeken omtrent de belbus geraadpleegd worden:

- verschillende kleinschaligere onderzoeken van De Lijn op het niveau van de entiteiten,
- het samplus-onderzoek: een extern grootschalig onderzoek naar de belbus,
- een onderzoek naar de belbus in het Meetjesland,
- enkele recentere onderzoeken die passen in de jaarlijkse evaluatie van de belbus.

Vraag nr. 346 van 27 juni 2003 van de heer JOHAN SAUWENS

Jaarverslag De Lijn – Pensioenaspecten

1. In het jaarverslag van De Lijn 2002 vindt men inzake het pensioenregime (blz. 67) "De totale last voor de dienstjaren voor 1.1.1992 wordt geraamd op 26,75 mln. euro".

Wat wordt daarmee bedoeld ?

Zijn er al voorzieningen aangelegd voor deze last ?

2. In 2002 werd een nieuwe vordering op het Vlaams Gewest geboekt "wegens aangelegde voorziening pensioenfonds en brugpensioenen" ten belope van 21,6 miljoen euro. Volgens de uitleg op blz. 60 van het jaarverslag 2002 betreft het een vordering op het Vlaams Gewest die "op termijn zal worden geïnd en doorgestort aan het pensioenfonds".

Vermits deze vordering wordt geboekt als kortlopend, blijkt dat betaling wordt verwacht in 2003.

Zal het Vlaams Gewest die storting nog doen in 2003 ?

Antwoord

1. Het personeel dat tewerkgesteld was vóór 1992 (begin van het Pensioenfonds) heeft rechten opgebouwd.

De Controledienst der Verzekeringen (CDV) keurde het pensioenplan "Aanvullend pensioen VVM" goed. In dit plan werd ingeschreven in de eerste plaats de toekomstige verplichtingen op te bouwen (vanaf 1992), en daarna de verplichtingen uit het verleden (vóór 1992).

De totale last van deze verplichtingen vóór 1992 bedraagt 26,75 miljoen euro, waarvan reeds 80 % door de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) is ingekocht uit de exploitatieresultaten 1995, 1996 en 1997.

In 1995, 1996 en 1997 werd vooreerst een provisie aangelegd, die respectievelijk in 1996, 1997 en 1998 (na goedkeuring van het jaarverslag van de VVM) werd doorgestort aan de VZW Pensioenfonds De Lijn. Dit kan worden afgeleid uit

de hogere bedragen in vermelde jaren in de tabel op blz. 67 van het jaarverslag.

De overblijvende 20 % van de verleden diensttijd moet worden gedragen door begrotingsartikel 31.01. Na 1997 is de financiële ruimte niet meer aanwezig.

2. Het bedrag van 21,6 miljoen euro omvat het volgende.

a) Het totaal aan verplichtingen van de VVM aan de bruggepensioneerden in de periode tot aan hun effectief pensioen : 13,81 miljoen euro.

De jaarlijkse uitgave aan de bruggepensioneerden zit in de exploitatie-uitgaven en wordt gedragen door begrotingsartikel 31.01.

De boekhoudwet verplicht echter het volledige bedrag (som van de geschatte jaarlijkse uitgaven) volledig te provisioneren.

b) Het volgens de CDV-normen begrote tekort vermogen van het Pensioenfonds : 7,81 miljoen euro.

Inmiddels is na de algemene vergadering van de VVM van 12 mei 2003 een voorstel van herstelplan door de CDV aanvaard, waarbij het tekort kan worden weggewerkt in een periode van vijf jaar.

Met dit gegeven zou het mogelijk zijn één vijfde als kortlopende voorziening aan te leggen, en de rest op lange termijn (d.w.z. niet binnen het jaar).

Of en voor welk bedrag zal dienen te worden gestort, hangt in grote mate af van de evolutie van de financiële markten. Zeker is dat dit tekort binnen een periode van vijf jaar dient te worden weggewerkt.

**Vraag nr. 347
van 27 juni 2003
van de heer ERIC VAN ROMPUY**

N9 Asse – Flitspalen

Er is de laatste maanden veel commotie geweest rond de plaatsing van flitspalen op de N9 op het grondgebied van de gemeente Asse.

Ondertussen werden de flitspalen geplaatst. De burgemeester bevestigt echter dat negen palen op de N9 op het grondgebied van de gemeente Asse op de verkeerde plaats staan en dat er op een aantal kritieke plaatsen geen staan.

Dit betekent dat enkele tienduizenden euro weggesmeten zijn, zonder dat de veiligheid op de N9 erop verbeterd is.

1. Hoe werden de locaties voor de flitspalen op de N9 in Asse bepaald ?

Werd hierover overleg georganiseerd met de lokale overheid ? Zo ja, met wie precies ?

Waarom werden de flitspalen niet op de afgesproken punten geplaatst ?

2. Gaat de minister ervan uit dat de flitspalen niet optimaal werden geplaatst ?

Hoe denkt hij dit alsnog te kunnen bijsturen, zodat de flitspalen juist komen te staan ter verbetering van de verkeersveiligheid op de N9 in Asse ?

3. Worden de twee flitspalen op het reeds te smalle voetpad aan de lichten in Asse-centrum verplaatst, gezien de gevaarlijke situatie die er nu ontstaan is voor moeders met kinderwagens en rolstoelpatiënten ?

4. Worden er alsnog flitspalen geplaatst op de gevaarlijke plaatsen aan Walfergem Zittert, Walfergem-school/kerk, Asse Terheide-centrum en Krokegem ?

De veiligheid voor voetgangers moet op deze gevaarlijke punten immers verbeterd worden.

5. Werd het protocol tussen gewest en gemeente reeds ondertekend ?

Blijven de pas geplaatste flitspalen werkloos indien de gemeente het protocol niet wenst te ondertekenen (omdat zij van mening is dat de flitspalen op slechte locaties werden geplaatst) ?

Antwoord

Het KB van 11 oktober 1997 bepaalt dat vier partijen deel uitmaken van het overleg :

- de procureur(s) des konings,
- de politionele overheden,

- de bestuurlijke overheden,
- de wegbeheerder.

Hiertoe vond in de vakantie van 2002 een vergadering plaats met bovengenoemden, samen met de provincie Vlaams-Brabant.

De burgemeester van Asse was niet aanwezig.

Een aantal partijen was voorstander om het geslaagde experiment van de N8 Brussel-Ninove te herhalen op de even gevaarlijke gewestweg N9.

De burgemeester van Asse had een enigszins andere benadering. Na verder intens overleg konden alle partijen een consensus bereiken.

Voor volgende locaties op het grondgebied van de gemeente Asse werden protocolakkoorden ondertekend door de verschillende partijen.

Roodlichtcamera's

Gemeente	1e weg	Straatnaam 1e weg	2e weg	Straatnaam 2e weg
Asse	N9	Brusselsesteenweg		Broekooi
Asse	N9	Brusselsesteenweg		Kortemansstraat/Crockaertstraat
Asse	N9	Kalkovensteenweg	N285	Nieuwstraat/Priemelstraat

Snelheidscamera's

Gemeente	Nr. weg	Kilometerpunt	Def. locatie	Richting
Asse	N9	10,275		N9 richting Aalst
Asse	N9	10,728	t.h.v. Q8-tankstation	N9 richting Brussel
Asse	N9	14,98		N9 richting Brussel
Asse	N9	11,295		N9 richting Brussel
Asse	N9	16,5	t.h.v. Kapellestraat-Assestraat	N9 richting Asse
Asse	N9	14,068		N9 richting Aalst
Asse	N9	9,747		N9 richting Aalst
Asse	N9	11,295		N9 richting Aalst
Asse	N9	10		N9 richting Brussel

De flitspaal op het kruispunt N9 (Kalkoven) – N285 (Nieuwstraat/Priemelstraat) werd weggenomen en zal zo spoedig mogelijk verplaatst worden naar de Nieuwstraat, teneinde er het verkeer komende uit de richting Ternat en linksafslaand richting Aalst te controleren op roodrijden.

Voor de volledigheid wil ik nog het volgende mededelen.

De inplanting van radar-snelheidscamera's stelt een aantal eisen aan de omgeving waarin ze opge-

steld worden. Indien deze voorwaarden niet gerespecteerd worden, is de correcte werking van de toestellen niet gegarandeerd. Dit maakt dat men in sommige gevallen dient af te wijken van de voorgestelde locaties. In uitzonderlijke gevallen kan dit zelfs betekenen dat een bepaalde locatie niet kan worden uitgerust met een radartoestel. Zo konden een aantal locaties die tijdens een plaatsbezoek afgesproken werden met de lokale politie van Asse en de provincie Vlaams-Brabant, niet worden uitgevoerd, bij enkele andere was een kleine verschuiving nodig.

Vraag nr. 348
van 27 juni 2003
van de heer CARL DECALUWE

Zonne-energie – Overheidsprojecten

Het gebruik van zonnepanelen is één van de middelen van de Vlaamse overheid om energie te besparen.

1. Welke projecten van de Vlaamse overheid werden reeds voorzien van dergelijke energiebesparende maatregel? Welke projecten zijn verder gepland?
2. Wat was/is daarvan de kostprijs?
3. Welk budget wordt voor dergelijke maatregelen uitgetrokken?

Antwoord

Het subsidieprogramma voor fotovoltaïsche zonne-energie werd opgestart in juli 1998. Met dergelijke panelen wordt rechtstreeks elektriciteit opgewekt uit het zonlicht.

Deze regeling werd opgevat als een demonstratieprogramma, met als doel de bekendheid van deze technologie te verhogen (stimulering van de vraagzijde) en tevens een netwerk van installateurs en leveranciers te initiëren (stimulering van de aanbodzijde).

Om de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid in de verf te zetten, werden tevens twee installaties op gebouwen van de Vlaamse overheid in Brussel geïnstalleerd, met name op het Graaf de Ferrarisen op het Consciencegebouw. Deze installaties werden in werking gesteld op 18 september 2001 en functioneren naar behoren. In de toegangshal van beide gebouwen is een display aangebracht waarop onder meer de zonne-instraling en de elektriciteitsproductie af te lezen zijn.

Daarnaast is een overheidsopdracht voor concessie voor openbare werken in voorbereiding, om dergelijke panelen op geluidswerende schermen langs de E40 in Dilbeek te monteren.

De uitgevoerde projecten op het Graaf de Ferrarisen en het Consciencegebouw kostten samen 175.000 euro.

In het kader van de resolutie die het Vlaams Parlement op 23 mei 2001 heeft aangenomen betreffende de voorbeeldrol van de overheid met betrekking tot energiebesparing, wordt er voor de bestaande administratieve gebouwen van de Vlaamse overheid een beleidsplan opgemaakt en worden investeringen uitgevoerd met als doel het elektriciteits- en brandstofverbruik per m² in bestaande gebouwen en installaties te verminderen met 10% voor de 100 grootste administratieve gebouwen tegen 2004 (*Stuk 343 (1999-2000) – red.*). Deze opdracht valt onder de bevoegdheid van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

In 2003 gaat de prioriteit uit naar een energiebesparingsproject in het North Plaza-gebouw. Voor dit project zal worden geput uit een budget van maximaal 107.000 euro.

Vraag nr. 349
van 27 juni 2003
van de heer CARL DECALUWE

N43 Oostrozebeke – Stand van zaken

Het meerjarenprogramma openbare werken 2002-2004 voorziet voor 2002 in de aanleg van een nieuwe weg tussen de Ridder de Ghellinckstraat (Wielsbeke) en de Hulstestraat (Oostrozebeke) langs de N382, projectnummer 1147.

De Provinciale Auditcommissie had de startnota reeds goedgekeurd. De projectnota zou begin 2003 voorgelegd worden.

1. Is de projectnota reeds goedgekeurd?
2. Welke maatregelen, procedures en studies dienen nog voltooid te worden vooraleer de effectieve uitvoering kan geschieden?
3. Wanneer zullen deze werken aanbesteed worden en wanneer zullen ze effectief starten?

Antwoord

1. De projectnota werd op 19 mei voorgelegd aan de auditcommissie. Het project werd voorlopig conform verklaard. Voor de effectieve aanbesteding moeten er voor de auditor nog een aantal onduidelijkheden worden uitgeklaard via een aanvullende nota.

2. Die aanvullende nota moet nog opgemaakt worden. Bijkomend overleg met de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), de provincie en het gemeentebestuur van Oostrozebeke wordt hiervoor gevraagd.

Het project moet derhalve nog definitief conform verklaard worden vooraleer de aanbestedingsprocedure opgestart kan worden. Ook de onteigeningen dienen nog voltooid te worden.

3. Onder voorbehoud van de definitieve conformverklaring van de projectnota en een probleemloze afronding van de onteigeningen, kunnen de werken in de eerste helft van 2004 op het terrein starten.

**Vraag nr. 350
van 27 juni 2003
van mevrouw VEERLE DECLERCQ**

N9 Maalse Steenweg Brugge – Verkeersveiligheid

Onlangs was er op de Maalse Steenweg tussen Sint-Kruis en Sijsele een dodelijk ongeval. Het probleem blijkt reeds lang bekend te zijn.

Heeft de minister plannen om verkeersremmende maatregelen te nemen op deze gewestweg ?

Antwoord

Het dodelijk ongeval van 29 mei 2003 gebeurde in de volgende omstandigheden.

Een voorop rijdend voertuig reed rond 2 uur 's nachts met een snelheid van ongeveer 20 km/u en werd hierbij aangereden door een andere personenwagen met een snelheid van ongeveer 120 km/u. De bestuurder van het aanrijdende voertuig was bovendien onder invloed van alcohol. Dit spijtige dodelijke ongeval heeft dus weinig verband met de toestand van de weginfrastructuur, maar wel met het onverantwoord rijgedrag van deze weggebruiker.

De ongevallen in de periode 2002-2003 werden onderzocht voor het wegvak van de gewestweg N9 tussen de Vossensteert en de Pelderijnstraat (ongeveer 2 km). Er werden in het totaal 18 ongevallen vastgesteld. Enkel het bovenvermelde dodelijke ongeval kan direct in verband gebracht worden met overdreven snelheid. Drie andere ongevallen zijn te wijten aan rijden onder invloed. De overige

ongevallen kunnen niet verklaard worden door overdreven snelheid of rijden onder invloed (bv. opendraaiend portier van wagen tegen aankomende bromfietser, voetganger aangereden door bromfietser, gestationeerd voertuig dat wordt aangereden, auto op fietser bij het dwarsen van het fietspad, ...).

Mijn administratie is van oordeel dat er op deze drukke invalsweg reeds heel wat maatregelen genomen zijn om de veiligheid te verhogen. Over het volledige gedeelte van dit wegvak geldt immers een snelheidsbeperking van 70 km/u en een inhaalverbod. Bovendien werden er dwarse arceringen aangebracht op de middenrijstrook. Het afdwingen van de opgelegde snelheid en het inhaalverbod is een opdracht voor de politie. Niettemin blijft de N9 (drie rijstroken) op het bedoelde weggedeelte een bijzonder drukke invalsweg met vele randactiviteiten en geparkeerde voertuigen, wat uiteraard de overzichtelijkheid van het geheel niet bevordert en de perceptie van een onveilige weg kan bevorderen.

Tot slot kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat een streefbeeldstudie voor de heraanleg van de N9 tussen Gent en Brugge in opmaak is. Uit deze studie zullen een aantal principes voor de verdere aanpassingen van het profiel van dit wegvak naar voor komen. Aangezien er nog te veel automobilisten de aangebrachte arceringen op het middenvak blijken te negeren, zal het aanleggen van vluchtheuvels ter hoogte van de afslaande zones op de kruispunten een bijzonder aandachtspunt zijn in de streefbeeldstudie.

**Vraag nr. 351
van 27 juni 2003
van de heer JAN LOONES**

Voetpaden langs gewestwegen – Retributies

Voormalig Vlaams minister Stevaert, bevoegd voor Openbare Werken, stelde tijdens een vergadering op het kerntakendebat van 14 maart 2003 dat de voetpaden langs de gewestwegen een gedeelde verantwoordelijkheid zijn van het gewest en de gemeenten.

Alhoewel de aanleg van voetpaden een opdracht van het gewest is, erkende de VVSG (Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten) dat ook de gemeenten een taak hebben (Lokaal, 16-30 april 2003).

Op de vraag van de VVSG over de verantwoordelijkheid voor aanleg en onderhoud van de voetpaden langs gewestwegen stelde toenmalig minister Stevaert dat, als gemeenten de voetpaden te hunnen laste nemen, ook de retributies voor de publiciteitsborden aan hen toekomen.

Ik verwijs terzake naar mijn vraag om uitleg aan minister Van Grembergen en aan de toenmalige minister van Openbare Werken in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 27 juni 2002 (Handelingen Commissievergadering nr. 268, blz. 9-11).

De VVSG neemt dan ook terecht aan dat dit ook geldt voor retributies voor ander privé-gebruik van deze voetpaden.

1. Kan de minister duidelijkheid brengen terzake en meedelen of, net als de retributies voor de publiciteitsborden, de retributies voor ander privé-gebruik van de voetpaden ten laste van de gemeenten, ook aan deze gemeenten toekomen?
2. Zijn daaromtrent concrete afspraken gemaakt met de minister van Openbare Werken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Grembergen (vraag nr. 187) en Bossuyt (vraag nr. 351).

Gecoördineerd antwoord

Een retributie voor privaat gebruik van het openbaar domein komt in principe ten goede aan degene die dat domein beheert. Dat is immers ook degene die bevoegd is om het privaat gebruik al of niet toe te staan. De gewesten zijn bevoegd zowel voor de wegen en hun aanhorigheden als voor het juridisch stelsel van de land- en waterwegen, welke ook de beheerder ervan is, met uitzondering van de spoorwegen beheerd door de NMBS. Zo is het bepaald in artikel 6, §1, X, 1° en 2°bis van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, zoals aangevuld door de Bijzondere Wet van 16 juli 1993.

Gebruikmakende van deze bevoegdheden werd bij decreet van 18 december 1992 bepaald dat de Vlaamse regering het privaat gebruik van onder meer de wegen en hun aanhorigheden ressorterend onder het beheer van het gewest, kan toestaan met een vergunning en daarvoor een retributie ontvangen. De Vlaamse regering heeft dit vergunningen- en retributiesysteem uitgewerkt in haar besluit van 29 maart 2002. Ook hier is er dus van uitgegaan dat

de toestemming voor het privaat gebruik verleend wordt door de domeinbeheerder, die ook de retributie ontvangt.

Voetpaden maken deel uit van de weg en worden derhalve ook beheerd door het gewest. In principe wordt de vergunning voor privaat gebruik dus door het gewest verleend en de bijbehorende retributie is verschuldigd aan het gewest.

Aanleg en onderhoud van voetpaden wordt traditioneel nochtans als een aparte materie beschouwd. Het voetpad van een gewestweg komt immers, veel meer dan de rijbaan zelf, ten goede aan de inwoners van de gemeente. Deze heeft er dus alle belang bij om zelf te kunnen instaan voor aanleg en onderhoud ervan en de kwaliteit en het uitzicht ervan zelf te bepalen.

In het bestuursakkoord afgesloten tussen de Vlaamse regering en de gemeentelijke en provinciale bestuursniveaus als besluit van het kerntaken-debat, is de verantwoordelijkheid voor lokale voorzieningen gesitueerd bij de lokale overheid. Binnen deze context werd in de omzendbrief van 22 juli 2003 bevestigd dat de aanleg en het onderhoud van voetpaden langs gewestwegen voor rekening van de gemeente blijven. Op zich verandert dit in principe niets aan het vergunningen- en retributiesysteem zoals dat is geregeld in het voormelde besluit en dat is opgedragen aan de domeinbeheerder zelf. In de praktijk zou er nochtans wel kunnen worden afgeweken van deze principiële regeling indien hieromtrent overeenkomsten worden gesloten tussen de domeinbeheerder en de gemeente, waarin duidelijke afspraken worden gemaakt omtrent de al dan niet overdracht van de eigendom, of het beheer, of slechts de aanleg- of onderhoudsverplichting van het voetpad.

In het geval dat het gewest beheerder blijft van het voetpad, hetgeen wel de bedoeling is, moet het gewest in elk geval de vergunningen voor het privaat gebruik van het openbaar domein kunnen blijven afleveren om de integriteit van dit domein te kunnen waarborgen. Het gewest blijft immers in dit geval verantwoordelijk als er zich schade voordoet op dit voetpad.

Wat de begunstigde van de inkomsten van de retributies betreft, treed ik het standpunt bij van mijn voorganger, minister Stevaert, dat als de gemeenten de voetpaden te hunnen laste nemen, dan ook de inkomsten van onder andere publiciteitsborden aan hen toekomen.

Met de gemeenten werden echter nog geen verdere afspraken gemaakt. Er wordt momenteel juridisch onderzocht of het mogelijk is om in het geval dat de gemeente slechts instaat voor de aanleg en/of het onderhoud van het voetpad, de retributie-inkomsten van het gewest door te storten aan de gemeente. Tegelijk wordt er bekeken of de omvang van de inkomsten wel voldoende is om deze operatie effectief door te voeren.

**Vraag nr. 352
van 27 juni 2003
van mevrouw SONJA BECQ**

Bedrijventerrein Westrode – Ontsluiting naar A12

Reeds geruime tijd wordt vanuit de provincie Vlaams-Brabant en meer bepaald Halle-Vilvoorde het tekort aan bedrijventerreinen aan de orde gesteld.

In het kader van het "urgentieproject" voor knelpuntterreinen wordt onder meer de mogelijkheid voor de ontwikkeling van het bedrijventerrein in Westrode (Meise) opgenomen (cfr. schriftelijke vraag nr. 138 van 14 juni 2002 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 224).

Daarin speelt ook de ontsluitingsproblematiek naar de A12 mee, waarvoor (opnieuw) een streefbeeldstudie werd opgemaakt.

1. Wat is de stand van zaken van de streefbeeldstudie ?
2. Wie wordt bij de opmaak ervan betrokken ?
3. Wat zijn de krachtlijnen die gelden bij de opmaak ervan ?
4. Wanneer worden de definitieve voorstellen verwacht en wanneer en aan wie zullen deze worden voorgelegd ?

Antwoord

Bij de administratie Wegen en Verkeer, afdeling Wegen en Verkeer (AWV) Vlaams-Brabant, is een contract lopende voor het opmaken van een streefbeeldstudie voor de A12 tussen Strombeek-Bever (Grimbergen) en Willebroek. Uiteraard maakt de ontsluiting naar de industriezone Westrode hier een onderdeel van uit.

1. Stand van zaken : momenteel worden de laatste gegevens (o.a. resultaten herkomst - bestemmingsonderzoek) verzameld en aan het studie-bureau ter beschikking gesteld. In een eerste fase zal tegen eind dit jaar een visie en concept op de ruimtelijke structuur en mobiliteit ontwikkeld worden.
2. Naast een aantal ondersteunende afdelingen binnen de Vlaamse administratie (AWV Antwerpen, de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, de afdeling Verkeerskunde) worden de provincies Vlaams-Brabant en Antwerpen, de gemeenten Meise, Londerzeel, Kapelle-op-den-Bos, Puurs en Willebroek, De Lijn en de NMBS eveneens betrokken bij de opmaak.
3. De krachtlijnen die gelden bij de opmaak zijn als volgt omschreven.

De opdracht heeft tot doel de primaire weg I A12 tussen Strombeek-Bever (Grimbergen) en Willebroek van kilometerpunt 2,931 (afrit naar de RO) tot kilometerpunt 21,505 met verbindings- en verzamelende functie op Vlaams niveau te bestuderen en in te passen in zijn ruimtelijke omgeving. De A12 loopt over dit tracé door de volgende gemeenten: Grimbergen, Meise, Londerzeel, Kapelle-op-den-Bos, Puurs en Willebroek.

De studie wordt opgemaakt met als doel het uitwerken van één geïntegreerd concept (streefbeeld) van duurzame mobiliteit over het bedoelde traject van deze gewestweg.

Hierbij staat de bevordering van een multimodale en verkeersveilige verbinding funktie centraal. Concreet betekent dit het verminderen van het aantal potentiële conflictpunten, het beveiligen van de potentiële conflictpunten en het bevorderen van de beoogde doorstroming met voorrang voor het openbaar vervoer in het kader van het GEN, alsook het realiseren van een kwalitatieve fietsverbinding (in het kader van het fietsroutenetwerk van de provincie). (*GEN: Gewestelijk Expresnet – red.*)

4. In de eerste helft van 2004 zal in een tweede fase van de studie een ontwerp-streefbeeld uitgewerkt worden. Na een tussentijdse bespreking in de stuurgroep, waaraan alle betrokkenen deelnemen, wordt de studie tegen de vakantie aan de PAC (Provinciale Auditcommissie) voorgelegd.

Vraag nr. 353
van 27 juni 2003
van de heer DIRK DE COCK

Dender – Oversteekplaatsen voor fietsers en wandelaars

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap kondigde onlangs in persartikelen (Het Nieuwsblad, Editie Denderstreek, van 19 juni 2003) aan dat op termijn alle sassen, stuwen en andere kunstwerken op de Dender en andere rivieren verboden zullen worden voor voetgangers en fietsers. Een voorval twee jaar geleden in Oostende, toen bij een schoolbezoek aan een sas een ongeval gebeurde, leidde tot deze beslissing.

Een eerste slachtoffer van deze politiek uit zogenaamde "veiligheidsoverwegingen" is het Bellesas, een oversteekplaats aan de Dender tussen Denderbelle en Mespelare. Lokale actiecomités tekenen mijns inziens dan ook terecht protest aan tegen de sluiting van dit Bellesas. Zo lopen er immers twee grote-routepaden over dit sas. Onlangs nog fietste de voorganger van de minister, de heer Steve Stevaert, het gloednieuwe fiets- en wandelpad langs het jaagpad tussen Dendermonde en Aalst in.

In het Vlaams regeerakkoord van 1999 werd door deze Vlaamse regering overeengekomen dat er een voet- en fietspadennetwerk in heel Vlaanderen noodzakelijk was. Daartoe zou de Vlaamse regering een Vlaams Totaalplan Fiets opstellen. "Belangrijke budgettaire inspanningen moeten daarbij worden geleverd voor de kwalitatieve heraanleg van doortochten en de herinrichting van zwarte punten inzake verkeersveiligheid, o.m. via het zoveel mogelijk realiseren van afgescheiden fietspaden langs doortochten voor het woon-werk-schoolverkeer".

Inmiddels is in de schoot van de Vlaamse regering dit Vlaams Totaalplan Fiets goedgekeurd en werd het besproken in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie (14 en 21 januari 2003, Stuk 1542). Ons inziens druisen dergelijke ingrepen, zoals aan het Bellesas, in tegen de ambities van het regeerakkoord en de doelstellingen van het Vlaams Totaalplan Fiets. De veiligheid van de fietsers moet gegarandeerd zijn, en wanneer blijkt dat die niet gegarandeerd kan worden, moeten er ingrepen gebeuren. Voor ons ligt de oplossing evenwel in renovatie, niet in sluiting.

1. Klopt het dat op termijn uit veiligheidsoverwegingen alle sassen, stuwen en andere kunstwerken op de Dender en andere rivieren verboden zullen worden voor voetgangers en fietsers ?

Hoe valt dergelijke beslissing te rijmen met de ambities van het Vlaams regeerakkoord van 1999 ?

2. Zijn er zichtbare of onzichtbare gebreken aan het sas in Denderbelle ? Zijn die eventuele gebreken van die aard dat de veiligheid van fietsers en voetgangers in het gedrang komt ?
3. Indien er zichtbare of onzichtbare gebreken zijn, wordt hiervoor dan een herstelling overwogen ?
4. Geldt de sluiting van het Bellesas als een definitieve sluiting, of moet die veeleer beschouwd worden als een tijdelijke maatregel ?

Ziet de minister heil in renovatie, zodat op termijn het sas opnieuw aan de noodzakelijke veiligheidsvoorschriften voldoet ?

Antwoord

1. In het kader van de toepassing van de wet op het welzijn werden de afgelopen maanden de kunstwerken in beheer bij de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) (Bovenschede) onderzocht. Op basis van een risicoanalyse werden te ondernemen acties geïdentificeerd die de veiligheid van de werknemers van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van de al dan niet toevallige bezoekers moeten garanderen.

Voor een aantal stuwsluizen houdt dit inderdaad in dat de toegang tot de sluis en in het bijzonder de passage over de sluisdeuren onmogelijk moet worden gemaakt.

Momenteel wordt door de administratie een globaal plan van aanpak uitgewerkt. Op bepaalde plaatsen, zoals Denderbelle, werd als voorlopige maatregel middels een hekken de toegang tot de sluisdeuren onmogelijk gemaakt. Inmiddels werd op 27 juni de toegang opnieuw opengemaakt, na plaatsing van tijdelijke afsluitingen waardoor de passanten in veilige omstandigheden de Dender kunnen dwarsen. In een latere fase zullen definitieve omheiningen worden geplaatst.

Op de plaatsen waar dit verantwoord en noodzakelijk is, zullen brugjes voor fietsers en voetgangers worden gebouwd.

- 2 en 3. Het gaat niet om zichtbare of onzichtbare gebreken, maar om risicofactoren die door de Interne Dienst voor Preventie en Bescherming werden bepaald en op basis waarvan remediërende maatregelen moeten worden genomen teneinde het risico tot een aanvaardbaar niveau te beperken.
4. Vraag niet meer relevant vermits de doorgang opnieuw hersteld werd.

Vraag nr. 354
van 4 juli 2003
van de heer BART DE SMET

Studieopdracht Rupelslib – Stand van zaken

Via een openbare aanbesteding werd in 2002 een studieopdracht toegewezen aan de firma Technum houdende de berging en het storten van rivierslib van de Rupel. De studieduur werd bepaald op één jaar.

Is deze studie reeds beëindigd ?

Zo ja, kan de minister de resultaten ervan meedelen ?

Antwoord

Voor de sanering van waterbodems van de bevaarbare waterlopen werden drie studieopdrachten uitgeschreven : één hiervan is de studieopdracht voor de Rupel en bijrivieren toegewezen aan de firma Technum voor het zoeken van de beste locaties voor het bergen en/of storten van rivierslib.

Hiermee kan echter pas aangevangen worden nadat een andere studieopdracht voltooid is, namelijk deze voor de monitoring van de Zeeschelde (uitgebreid naar de rivieren van de Rupel in 2003), waarbij de milieuhygiënische kwaliteit van slikken en schorren, slibspecie en zandbanken bepaald wordt.

De kwaliteit van de baggerspecie is immers een belangrijk element bij de keuze van de locaties. Het doorlopen van de administratieve procedures had als gevolg dat het bestek voor deze studieopdracht later dan gepland werd aanbesteed. Daarom werd in de bestekken van de daarop aansluitende studieopdrachten bepaald dat het aanvangsbevel kan worden uitgesteld naar gelang van het beschikbaar zijn van de resultaten van de basisstudie.

De resultaten van deze basisstudie worden verwacht tegen eind 2003. Dan zal het aanvangsbevel kunnen worden gegeven voor de plan-MER's, waaronder deze van de Rupel (*MER : milieueffectrapport – red.*).

Vraag nr. 355
van 4 juli 2003
van de heer BART DE SMET

A12 Wilrijk – Bijkomende afrit

De A12 autosnelweg Antwerpen-Brussel is een van de drukste verkeersaders van Vlaanderen. Ten behoeve van de verkeersveiligheid en om de toename van de verkeersstromen te verwerken, werden een aantal kunstwerken aangebracht. Zo is er de Ruppeltunnel, de open sleuf op het grondgebied van Boom, Rumst en Aartselaar en de viaduct ter hoogte van Wilrijk.

Ook de laterale N177 krijgt heel wat verkeer te verwerken. Het samenspel tussen beide verkeerswegen brengt een heus kluwen van verkeersstromen met zich mee, vooral aan de bovengrondse kruispunten van de A12 met de N177.

Omdat het aantal weggebruikers blijft stijgen, blijven ook nieuwe initiatieven en ideeën zich aandienen.

Zo vernam ik onlangs via de media dat vanuit het stadsbestuur van Antwerpen zal worden gevraagd om een extra afrit te plannen voor de A12-viaduct in Wilrijk, zodat het verkeer komende van de Antwerpse ring de N177 kan bereiken voor de viaduct. In het verleden is er een dergelijke afrit geweest ter hoogte van de rijkswachtkazeme, maar die werd om veiligheidsredenen gesupprimeerd. De nieuwe afrit zou het sluipverkeer naar Hemiksem, onder andere via de Groenstraat, moeten verminderen.

1. Heeft de minister vanwege de stad Antwerpen een dergelijke vraag ontvangen ?
2. Wordt de realisatie van een bijkomende afrit mogelijk geacht ?
3. Zal de minister verder onderzoek dienaangaande laten uitvoeren ?
4. Voor de A12 in zijn totaliteit zou een streefbeeldstudie opgemaakt worden.

Welke timing is hiervoor vooropgesteld ?

Antwoord

1. Tot op heden heeft de stad Antwerpen nog niet gevraagd om in een extra afrit, komende van Antwerpen, te voorzien ter hoogte van de A12-viaduct in Wilrijk.
2. De administratie/afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen (AWA) plant momenteel geen realisatie van een bijkomende afrit.
3. De mogelijkheid van een bijkomende afrit kan worden onderzocht naar aanleiding van de opmaak van het streefbeeld voor de A12, na een toetsing met behulp van het multimodaal verkeers- en vervoersmodel. Ook dient rekening gehouden te worden met de wegategorisering van de A12 als primaire weg, die een impact heeft op het aantal op- en afritten.
4. De Tijdelijke Vereniging 3V zal, in opdracht van de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen, nog in 2003 starten met de streefbeeldstudie van de A12 tussen Wilrijk en de Rupeltunnel.

Vraag nr. 356
van 4 juli 2003
van de heer BART DE SMET

A12 Boom – Geluidshinder

De gemeente Boom is gelegen langs de autosnelweg A12 Antwerpen-Brussel. Deze drukke verkeersader deelt de gemeente op in twee delen. De stationsbuurt van Boom, die deel uitmaakt van de wijk Noeveren, grenst aan het ingesleufde deel van de A12 net voor de Rupeltunnel.

De bedrijfsgebouwen van de firma NV Frateur zijn gelegen naast de keermuur van de ingesleufde A12 en vormden in het verleden een buffer tegen geluidsoverlast voor bewoners van de wijk Noeveren en de J.B. Corremansstraat in het bijzonder. De gebouwen van de firma NV Frateur maken momenteel deel uit van een ambtshalve sanering door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM). Als onmiddellijk gevolg hiervan werd een deel van deze gebouwen gesaneerd en effectief afgebroken.

Sinds deze afbraak worden de bewoners van de wijk geconfronteerd met ernstige geluidshinder. In die mate dat een gezonde nachtrust niet meer mogelijk is. De autosnelweg grenst dan ook onmiddellijk aan de tuinen van de betrokken woningen.

1. Liet de Vlaamse overheid ter plaatse reeds metingen uitvoeren om de geluidsoverlast te bepalen ?
2. Zo neen, worden dergelijke metingen uitgevoerd en worden eveneens de nodige stappen gedaan om geluidswerende maatregelen te nemen ?
3. Welke procedure wordt hiervoor gevolgd ?

Antwoord

Er werden recentelijk geen geluidsmetingen uitgevoerd in verband met de aangehaalde problematiek.

Indien de gemeente Boom van oordeel is dat geluidsschermen hier aangewezen zouden zijn, kan zij geluidsmetingen aanvragen bij het Vlaams Gewest met het oog op het afsluiten van een module 5 bij het mobiliteitsconvenant die de plaatsing van geluidsschermen regelt.

Vraag nr. 357
van 4 juli 2003
van de heer KOEN HELSEN

Vlaamse Wegeninspectie – Stand van zaken

Zoals de minister weet, heeft het Vlaamse wegennet zwaar te lijden onder het almaar groeiende vrachtvervoer.

In het voorjaar van 2002 riep de overheid de "Vlaamse Wegeninspectie" in het leven om spoorvorming op onze wegen tegen te gaan. Via een speciaal examen en een extra opleiding konden zeven inspecteurs aan de slag.

Het dossier bleef echter lange tijd vastzitten bij de Raad van State. Vorig jaar interpelleerde ik toenmalig minister Steve Stevaert in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 1 oktober 2002 hierover (Handelingen Commissievergadering nr. 5 van 1 oktober 2002, blz. 41-42).

Het besluit werd eind januari 2003, bijna een jaar later dan oorspronkelijk gepland, door de Vlaamse regering goedgekeurd en de dienst kon eindelijk de werkzaamheden aanvatten.

Deze dienst is nu ± vijf maanden operationeel. Tijd om een stand van zaken op te nemen.

1. Kan de minister meedelen wanneer de dienst exact van start is gegaan ?

Hoeveel mensen werden er uiteindelijk ingezet ?

In welke provincies zijn deze inspecteurs actief ?

2. Dankzij de mediacampagne is de Wegeninspectie bekend.

Beschikt de minister over cijfermateriaal inzake de uitgevoerde controles van de dienst tot op heden ?

Hoeveel vrachtwagens werden reeds gecontroleerd ?

3. Hoeveel sancties betreffende het overgewicht werden er reeds uitgeschreven ?

Wat gebeurt er na de sanctie ? Wie volgt de gesanctioneerde op ?

Antwoord

1. De dienst "Vlaamse Wegeninspectie" ging op dinsdag 1 juli 2003 van start.

Momenteel worden er zeven wegeninspecteurs ingezet. Vanaf 1 januari 2004 wordt dit aantal opgetrokken naar tien. De wegeninspecteurs zijn in de vijf Vlaamse provincies actief.

2. Er werden tot op heden reeds 95 vrachtwagens gecontroleerd.
3. De Wegeninspectie heeft reeds 33 processen-verbaal uitgeschreven. Ofwel is er een vervolging door het parket, ofwel wordt er een administratieve boete opgelegd door de wegeninspecteur-controleur.

Vraag nr. 358 van 4 juli 2003 van de heer ERIK MATTHIJS

Ontsluiting haven Zeebrugge – Studies

Om verantwoorde beleidsmaatregelen te kunnen nemen, doet de regering veelvuldig een beroep op studie bureaus die een studie ten gronde moeten maken over mogelijke beleidsalternatieven, alternatieven moeten onderzoeken en een kosten-batenanalyse

maken. De studies kosten veel tijd, en het gebeurt dat er een vervolgstudie moet worden opgesteld, of de studie is ondertussen verouderd omdat er nieuwe elementen zijn, enzovoort.

Het laten uitvoeren van een studie is een soort methode van de minister geworden om geen beslissing te moeten nemen of een beslissing jaren te kunnen uitstellen. Het gevolg dat aan de studies gegeven wordt, is ook betwistbaar.

Over de ontsluiting van de haven van Zeebrugge zijn er ook studies lopende. De vraag of het Schipdonkkanaal moet worden verbreed, houdt de mensen die in de op het gewestplan bepaalde reservatiestrook wonen en werken, nu al twintig jaar in de greep. Nog steeds is er geen antwoord, noch in het kader van de ontsluiting van de haven van Zeebrugge, noch in het kader van het overstromingsgevaar in het Leiebekken van Gent.

Ondertussen blijft baggering van het Schipdonkkanaal uit. Dit zou de waterafvoercapaciteit nochtans sterk verhogen.

1. Hoeveel studies lopen er nog over de ontsluitingsproblematiek van de haven van Zeebrugge ? Welke ?

Wat is van elk van die studies de vermoedelijke einddatum ?

Wat is de kostprijs van de reeds afgewerkte studies ?

Welk bestuur is de opdrachtgever en wie voert/voerde de studies uit ?

2. Wat is de waarde van de Maatschappelijke Impactstudie (MAIS) ?
3. Wanneer valt een definitieve beslissing over de verbreding van het Schipdonkkanaal, van belang voor de overstromingsproblematiek ?
4. Wanneer wordt het Schipdonkkanaal gebaggerd ?
5. Is er een multidisciplinaire werkgroep die de ontsluiting van de haven voorbereidt ? Wie zijn de deelnemers ?

Wanneer worden definitieve conclusies verwacht ?

Antwoord

1. Momenteel wordt gewerkt aan de opmaak van een strategisch plan voor de haven van Brugge-Zeebrugge. Dit plan zal een langetermijnvisie omvatten (periode van 30 jaar) en een voorstel van maatregelen om deze ontwikkeling te richten en te ondersteunen. Het spreekt vanzelf dat de ontsluitingsproblematiek aan bod komt voor alle modi, dus inclusief de binnenvaart. De studie is nog lopende en zal in principe begin 2004 worden afgerond. De opdracht werd gegeven door het departement Leefmilieu en Infrastructuur aan een consortium WES – Groep Planning – CIBE. De kostprijs voor de studie bedraagt 613.287,64 + 13.223,94 + 214.803,56 euro.

In het strategisch planningsproces wordt multidisciplinair gebruikgemaakt van reeds beschikbare informatie, die onder meer in voorgaand onderzoek verworven werd.

Anderzijds heb ik NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen opgedragen om een studie uit te voeren in samenwerking met het havenbedrijf voor een proefproject voor kust- en binnenvaart, waarin de mogelijkheden van estuaire vaart nader zullen worden onderzocht. Ook deze is nog in uitvoering.

De reeds uitgevoerde Maatschappelijke Impactstudie voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens is hiervan een voorbeeld. De kostprijs bedroeg 18.204.450 frank of 451.276,53 euro (bedrag incl. BTW). De opdracht werd gegeven door de administratie Waterwegen en Zeewezen en werd uitgevoerd door een consortium van Technum – Resource Analysis en IMDC uit Antwerpen.

2. In de Maatschappelijke Impactstudie voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens werden de drie opties zoals opgenomen in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) uitgebreid bestudeerd.

In het RSV was aangegeven dat de ruimtelijke en economische opportuniteiten voorafgaandelijk bestudeerd moesten worden. De administratie Waterwegen en Zeewezen heeft dit nog verder opengetrokken en heeft de drie alternatieven benaderd vanuit de dimensies economie, milieu, sociaal en cultuur en heeft tevens een technische en ruimtelijke studie uitgevoerd. In de Maatschappelijke Impactstudie voor de ont-

sluiting van de kusthavens is tevens getracht om zoveel mogelijk opportuniteiten te benutten in plaats van te focussen op het milderen van negatieve effecten. Als finaliteit is voor verschillende ontsluitingsalternatieven een beschrijving gegeven van de impact (zowel positief als negatief).

3. In het kader van het strategisch plan voor de haven van Brugge-Zeebrugge wordt een multimodale ontsluitingsstudie uitgevoerd. De verbreding van het Schipdonkkanaal is één van de te onderzoeken mogelijkheden.

Inzake waterafvoer vanuit het Gentse worden verschillende scenario's met het mathematisch model van de Leie berekend, gekoppeld aan de mathematische modellen van het Afleidingskanaal van de Leie, de Schelde, de Ringvaart om Gent, het Kanaal Gent-Oostende en het Kanaal Gent-Terneuzen.

4. De omgeving van het kruispunt van Schipdonk is recentelijk volledig gebaggerd. Voor de rest van het Schipdonkkanaal is een meetcampagne in uitvoering. Afhankelijk van de resultaten zullen verdere initiatieven genomen worden. De resultaten van deze onderzoeken dragen bij tot de onderbouwing van beslissingen over infrastructuurprojecten met grote maatschappelijke impact.
5. De ontsluiting van de haven wordt, zoals reeds vermeld, bestudeerd in het kader van het strategisch plan haven van Zeebrugge. Een centrale stuurgroep, voorgezeten door de gouverneur van West-Vlaanderen, coördineert onder meer de werkzaamheden van diverse (thematische) deelwerkgroepen.

De informatie over de aanpak en stand van zaken is beschikbaar op de website www.wes.be.

**Vraag nr. 359
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel – Oprichting

Voor wanneer is de oprichting van de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) bij notariële akte gepland ?

Antwoord

De oprichting van de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel bij notariële akte is gepland voor het derde trimester 2003.

**Vraag nr. 360
van 4 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

Masterplan Antwerpen – Tenlastenemingen

1. Het Vlaams Gewest plant in 2003 investeringsuitgaven met betrekking tot het stedelijk/gemeentelijk aandeel in projecten van het Masterplan Antwerpen ten belope van 17,7 miljoen euro, ten laste te nemen van de dienst met afzonderlijk beheer (DAB) Vlaams Infrastructuurfonds.

Over welke gemeenten gaat het, voor welk bedrag?

Wordt een gelijkaardige redenering toegepast op alle "gemeentelijke aandelen" in alle projecten van het Masterplan Antwerpen ?

2. Volgens het antwoord op opmerking van het Rekenhof (Stuk 19A (2002-2003) – Nr. 4, blz. 135) "is het de bedoeling om de tolheffing op het Oosterweel in te voeren in combinatie met de tenlastename van het stedelijk aandeel in projecten die kaderen in het Masterplan Antwerpen. Dit is één van de wijzen waarop het Vlaams gewest de betrokken lokale overheden een deel van de baten gegenereerd door de tolheffing op de Oosterweel kan toebedelen".

Begrijp ik het dan goed dat deze investeringsuitgaven, die normalerwijze ten laste van de gemeenten vallen, zullen worden gefinancierd door het tolgeld ontvangen door de BAM (Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel) ?

Aangezien het Vlaams Gewest de financiering van deze werken voorschiet, ontstaat er dan een schuldvordering van het Vlaams Gewest op de BAM, af te lossen wanneer het tolgeld begint binnen te stromen ?

Gaat de redenering van de Vlaamse regering m.b.t. de opmerking van het Rekenhof nog op wanneer de BAM schaduwtoel int (betaald door de Vlaamse overheid) in plaats van effectieve toel ?

Indien bij andere projecten op andere plaatsen een financierende tolheffing wordt ingevoerd, zullen dan ook "gemeentelijke aandelen" ten laste van het Vlaams Gewest worden genomen ?

Antwoord

1. De tenlasteneming van het gemeentelijk aandeel is zuiver projectgebonden. De regeling geldt enkel voor de projecten van het Masterplan Antwerpen zoals destijds goedgekeurd door de Vlaamse regering. Sommige projecten zijn gesitueerd op het grondgebied van één gemeente, andere projecten zijn gemeentegrensoverschrijdend. Het bedrag van 17,7 miljoen euro dat uitgetrokken is na de begrotingscontrole 2003, dekt het gemeentelijk aandeel in de heraanleg van de Leien, de heraanleg van de Sint-Bernardsesteenweg en de aanleg van de tramlijn Mortsel-Boechout, evenwel met uitzondering van het gemeentelijk aandeel waarvoor subsidies beschikbaar zijn vanuit deze financieringsbronnen (bv. vanuit de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) wat de (her)aanleg van riolering betreft). De bovenvermelde projecten zijn gesitueerd op het grondgebied van de stad Antwerpen en de stad Mortsel.

Deze regeling geldt voor alle projecten van het Masterplan Antwerpen, ze geldt dus niet voor andere projecten die geen deel uitmaken van het Masterplan Antwerpen, ook al zijn ze gesitueerd op het grondgebied van de stad Antwerpen of de omliggende randgemeenten.

2. Wat het begrotingsjaar 2003 betreft, zal de financiering van deze investeringsuitgaven nog gedragen worden door het Vlaams Gewest. Voor de projecten die aanbesteed worden na de oprichting van de NV BAM, zal deze vennootschap de financieringslast op zich nemen. De tenlasteneming van het gemeentelijk aandeel, specifiek en enkel en alleen wat de Masterplanprojecten betreft, is om verschillende redenen aangewezen, zoals toegelicht in de verantwoording voor de begrotingscontrole 2003.

Vermits de globale financiering van de NV BAM in belangrijke mate zal steunen op reële toelinkomsten (dus geen schaduwtoel), zal dit ook de bron zijn voor de financiering van het gemeentelijk aandeel in de projecten van het Masterplan Antwerpen. Het heffen van schaduwtoel is geen onderdeel van de financiering van het Masterplan Antwerpen, aangezien de uitgaven voor het Masterplan in dit geval ten laste zou-

den blijven van de reguliere Vlaamse begroting en dit dus ten koste zou gaan van andere noodzakelijke investeringen opgenomen op de reguliere begroting van het Vlaams Gewest.

De vraag of het gemeentelijk aandeel bij andere projecten op andere plaatsen waar een financie-rende tol zou worden ingevoerd, ook ten laste van het Vlaams Gewest zal worden genomen, is nu niet aan de orde, maar zal uiteraard ernstig overwogen worden als deze omstandigheden zich concreet voordoen.

Vraag nr. 361
van 4 juli 2003
van de heer ANDRE MOREAU

E40 Oorbeek (Tienen) – Geluidsmetingen

Op mijn schriftelijke vraag nr. 277 van 28 maart 2003 m.b.t. de geluidshinder in Oorbeek (Tienen) kreeg ik als antwoord onder meer het volgende (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 30 mei 2003, blz. 2477).

"1. Representatieve geluidsmetingen kunnen enkel genomen worden onder gunstige weersomstandigheden, d.i. droog weer en een wind die blaast van de autosnelweg naar de woningen (van minder dan 5m/sec).

Op 11 februari 2003 heeft de afdeling Wegenbouwkunde van de administratie Wegen en Verkeer metingen uitgevoerd. Deze waren niet representatief, daar de wind niet goed zat. Van daar dat de metingen herhaald zullen worden, hopelijk deze keer bij "gunstige" omstandigheden (is zeer moeilijk te plannen).

2. De laatste metingen gebeurden dus op 11 februari 2003 en gaven dus geen representatieve resultaten. De laatste representatieve metingen gebeurden vóór de overlaging met asfalt (voorjaar 2002)."

Wij zijn nu 1 juli 2003, dit wil zeggen plusminus één jaar na de (fluister)asfaltering (50 miljoen frank).

Werden er inmiddels representatieve geluidsmetingen uitgevoerd ?

Zo ja, welke zijn de (meet)resultaten ?

Zijn de (meet)resultaten reeds geëvalueerd ? Graag nadere informatie.

Antwoord

Representatieve geluidsmetingen kunnen enkel genomen worden onder gunstige weersomstandigheden, dit wil zeggen droog weer, zwaar bewolkt en een wind die blaast van de autosnelweg naar de woningen met een snelheid van minder dan 5m/sec (en liefst 5m/sec omdat dat de meest nadelige situatie is). In Oorbeek werden op 11 februari 2003 door de cel Akoestiek van de afdeling Wegenbouwkunde van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) geluidsmetingen uitgevoerd. Tijdens de metingen wijzigden de weersomstandigheden, zodat de meetresultaten derhalve niet als representatief kunnen worden beschouwd.

Voor het bepalen van het geluidsniveau (aan gevels van woningen) wordt steeds een daggemiddelde (over twaalf uur) genomen, dat dus rekening houdt met de piekuren. Metingen worden (meestal) niet uitgevoerd in vakantieperiodes (bv. juli-augustus), daar het PAE (personenauto-equivalent) dan lager ligt, wat ook een invloed heeft op het geluidsniveau.

De cel Akoestiek acht het nodig te wachten met de uitvoering van nieuwe metingen tot al de bovenvermelde voorwaarden vervuld zijn (vermoedelijk september 2003), daar de kans dat de LAeq-waarde van 65 dB(A) overschreden wordt anders nihil is (*LAeq : continu equivalent geluidsniveau ; dB(A) : A-gewogen decibel – red.*).

Te gepasten tijde zullen onder gunstige omstandigheden, zowel qua weer als qua verkeer, representatieve metingen uitgevoerd worden. Daarna zullen de gevraagde evaluaties uitgevoerd worden.

Vraag nr. 362
van 4 juli 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zenne – Geurhinder

Met de bouw van het waterzuiveringsstation Brussel-Noord zou de waterkwaliteit van de Zenne vanaf 2006 eindelijk merkbaar verbeteren.

Naar verluidt verhelpt dit niet meteen de geurhinder, die echt een prangend probleem vormt voor heel wat omwonenden of mensen die zich in de wijde omgeving van de rivier bevinden. Om dat euvel te verhelpen, dient de waterloop te worden uitgebaggerd. Het vervuilde slib veroorzaakt immers voor een deel de geurhinder en die zou nog

tientallen jaren aanhouden als dat slib niet wordt geruimd.

Kan de minister meedelen of er reeds nagedacht werd over dit probleem ?

Werden er eventueel reeds concrete plannen uitgewerkt of opties genomen ?

Antwoord

In het kader van de bestrijding van de geurhinder van de Zenne werden twee studieopdrachten uitgeschreven, namelijk één voor het bepalen, in en langs de Zeeschelde, van de milieuhygiënische kwaliteit van slikken en schorren, slibspegie en zandbanken in het kader van de monitoring van de rivier, en één met betrekking tot de Rupel en bijrivieren, plan-MER, voor het zoeken van de beste locaties voor het bergen en/of storten van rivierslib (*MER : milieueffectrapport – red.*).

Door deze studies zal enerzijds het probleem worden geïnventariseerd. Geurhinder is namelijk gekoppeld aan de aanwezigheid van organische bestanddelen in het slib. Anderzijds wordt gezocht naar een mogelijke oplossing van het probleem. In een nog aan te besteden studieopdracht is het bovendien de bedoeling om te onderzoeken wat de effecten zijn indien het aanwezige slib al of niet gedeeltelijk of volledig verwijderd wordt, in een situatie waarbij gezuiverd water in de Zenne wordt geloosd (dus na in werking treden van RWZI Brussel-Noord (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*)). Indien er geen alternatieven voorhanden zijn, dienen de niet saneerbare fracties van het slib, waarbij het dan veeleer gaat om minerale bestanddelen, een definitieve stortlocatie toegewezen te krijgen.

Vraag nr. 363
van 4 juli 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Molenbeek Puurs – Waterbeheersing

Op 16 januari 2003 antwoordde toenmalig minister Stevaert op mijn vraag om uitleg aan toenmalig minister Dua aangaande het overstromingsgevaar van de Molenbeek in de gemeente Puurs onder meer dat in de toekomst de voorstellen tot oplossing zoals die uit de modelleringsstudies komen, verder op het terrein zouden worden geïmplementeerd. Er was sprake van een overleg met de provincie Vlaams-Brabant (Handelingen C 102 van 16 januari 2003, blz. 5 8-60).

Thans verneem ik uit persberichten dat de gemeente Londerzeel beslist heeft om een aantal werken aan te vatten waarbij binnendijken zouden worden aangelegd en/of verstevigd. Het is mij niet bekend of dit enige impact heeft op de situatie stroomafwaarts de Molenbeek, meer bepaald in Puurs. Het gemeentebestuur van Puurs was overigens niet op de hoogte van de ingrepen waartoe in Londerzeel werd beslist.

Dit wijst erop dat de coördinatie terzake ofwel gebrek is, ofwel niet-bestaande.

Is de Vlaamse overheid nog op enigerlei wijze betrokken bij deze aangelegenheid ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Sannen (vraag nr. 220) en Bossuyt (vraag nr. 363).

Antwoord

Op 16 januari 2003 heeft mijn voorganger, minister Steve Stevaert, geantwoord in naam van de toenmalige minister van Leefmilieu, mevrouw Vera Dua.

De problematiek van de Molenbeek in Puurs valt onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu, zodat ik verwijs naar het antwoord van minister Ludo Sannen.

(*Antwoord Ludo Sannen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 177 – red.*)

Vraag nr. 364
van 4 juli 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Heraanleg N41 – Stand van zaken

De Aalsterse regio werd in het dossier andermaal voor schut gezet en de levensnoodzakelijke ontsluiting van deze regio naar het Waasland en vooral naar Antwerpen en het havengebied wordt andermaal naar de Griekse kalender verwezen. Volledigheidshalve en voor een goed begrip van onderhavig dossier verwijs ik uiteraard ook naar mijn vroegere vraag om uitleg aan de voorganger van de minister (Handelingen Commissievergadering nr. 191 van 16 april 2002, blz. 8-10).

De onteigeningen gebeurden reeds bijna een kwarteeuw geleden ; het eerste gedeelte van de geplande doortrekking in Hofstade idem dito. Sinds-

dien beleeft dit dossier één lange lijdensweg, waarbij ik de indruk heb dat de verschillende administraties van de Vlaamse Gemeenschap elkaar bestrijden in plaats van elkaar aan te vullen. Voeg hierbij dan nog de steeds groter wordende en buiten de controle van het Vlaams Parlement vallende invloed van de semi-administratie Natuurpunt en het plaatje is volledig.

Bedoelde werken werden nochtans duidelijk en integraal opgenomen in het regeerakkoord en in de navolgende begroting. Het gaat hier immers om een belangrijke missing link. De begroting 2002 en het indicatief driejarenprogramma 2002-2004 voorzien in 40 miljoen euro voor de verdere afwerking van de N41, die Aalst met Sint-Niklaas en met de Antwerpse regio moet verbinden. Eerst was er de problematiek van de Denderbrug in Denderbelle, dan waren er de problemen in Lebbeke en Mespele, dan was er de problematiek van het dorpscentrum Oudegem, dan weer het tracé langs lokale industriezones, vervolgens het achterwege blijven van het provinciaal ruimtelijk structuurplan (PRS) en dan weer ging het om het ontbreken van mobiliteitsplannen in Dendermonde, Lebbeke en Aalst.

Nu, klap op de vuurpijl, gaat het plots om foute oteigeningen van decennia geleden, waardoor de afwerking in 2005 totaal onhaalbaar is geworden. Het jaar 2003 was nochtans vooropgesteld als richtdatum voor het verder afwerken van het traject van de N41 door Denderbelle en over de Dender richting Gijzegem. Nadien werd het richtjaar 2005, omdat voormelde mobiliteitsplannen en het PRS nog dienden te worden goedgekeurd. Nu blijkt ook dit schema niet langer aan te houden, omdat oteigeningen van meer dan twintig jaar geleden gebeurden aan de hand van het ontwerp-gewestplan, terwijl het tracé N41 op het definitieve gewestplan gedeeltelijk elders werd gelegd. Het probleem Gijzegem werd opgelost, terwijl het probleem Denderbelle blijkaar blijft bestaan.

Nu stelt men bij de administratie van de minister dat er nog een ander plan, namelijk een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) op provinciaal niveau, moet komen om de toestand te regulariseren. Dit RUP is evenwel slechts mogelijk na definitieve goedkeuring van het PRS. Zo blijven we nog een tijdje bezig ! Nu reeds wordt de gang van zaken door bepaalde groepen grinnikend in ogenschouw genomen, terwijl men zich reeds opmaakt om voor alles en nog wat naar de Raad van State te trekken. Blijkaar is Natuurpunt Vlaanderen ('s Heerenbosch) hierbij de grote voortrekker, organisator en spilfiguur. Eigenlijk een door Vlaanderen gesubsidieerde semi-administratie die de Wegenadminis-

tratie tegenwerkt, zonder enige afbreuk te willen doen aan de geroemde vrijheid van vereniging.

1. Kan de minister overzichtelijk en waarheidsgetrouw de huidige stand van zaken in het dossier van de heraanleg van de N41 meedelen ?
2. Werden er destijds door de bevoegde administratie inderdaad fouten gemaakt bij het uitvoeren van de voor deze heraanleg noodzakelijke oteigeningen ?
3. Kan de Wegenadministratie inderdaad niet verder door het uitblijven van reeds lang aangekondigde gemeentelijke en/of provinciale plannen ?
4. Dient er in onderhavig dossier inderdaad te worden overgegaan tot het opstellen van een speciaal RUP en zo ja, wat zijn de gevolgen hiervan voor de daadwerkelijke planning van de werken ?
5. Quid met de voorzieningen in de opeenvolgende begrotingen en jarenprogramma's ?

Antwoord

1. Sinds het antwoord van mijn voorganger op vraag nr. 18 van 11 oktober 2002 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger zijn volgende evoluties in het dossier te noteren (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 2 december 2002, blz. 944 – red.*).
 - a) Voor de gemeentelijke mobiliteitsplannen :
 - Dendermonde : voorlopig conform verklaard (er zijn enkel nog een paar vormelijke aanpassingen nodig) ;
 - Lebbeke : het beleidsplan (d.i. de laatste fase) is in opmaak ;
 - Aalst: blijft in de fase van synthesesnota ; er zijn onvoldoende vorderingen gemaakt.
 - b) In de versie van het provinciaal ruimtelijk structuurplan van Oost-Vlaanderen, dat nu in openbaar onderzoek is, werd het bedoelde wegvak van de N41 geselecteerd als een weg van het type secundair II.
 - c) De administratie Wegen en Verkeer heeft inmiddels een studieopdracht uitgeschreven

voor de opmaak van een streefbeeld van de N41 tussen Sint-Niklaas en Aalst. Het is de bedoeling daarin de essentiële karakteristieken van de weg vast te leggen.

2. De onteigeningsplannen werden destijds opgesteld op basis van de visies die op dat ogenblik actueel waren. Het verder verloop van de studie zal uitwijzen of nog aanpassingen of correcties op die onteigeningen nodig zijn, maar er wordt niet verwacht dat die erg ingrijpend zullen zijn.
3. Zoals in het eerste punt reeds werd aangestipt, zal de streefbeeldstudie van de N41 in het najaar worden opgestart. Voor de afwerking van deze streefbeeldstudie is de voltooiing van de gemeentelijke en/of provinciale mobiliteits- en structuurplannen evenwel noodzakelijk.
4. Naar alle verwachting dient een RUP opgesteld te worden. Dit proces kan pas worden opgestart nadat het provinciaal structuurplan voor de provincie Oost-Vlaanderen definitief vastgesteld werd.
5. Zoals in het vorige antwoord reeds was meegedeeld, blijven de budgetten die in het meerjarenprogramma zijn ingeschreven, behouden.

Vraag nr. 365
van 4 juli 2003
van de heer JAN VAN DUPPEN

Kanaal Dessel-Schoten – Afwerking oevers

De voorbije jaren – en vooral na de dijkbreuk in Rijkevorsel in oktober 2001 – werden langs het Kanaal Dessel-Schoten uitgebreide werken van dijkvernieuwing uitgevoerd. Dat dit ten eerste geapprecieerd wordt door de bewoners van de gemeenten langs het kanaal, vooral daar waar die dorpen lager liggen dan het waterpeil, hoeft geen betoog. Dat hiermee mits aangepaste baggerwerken tegemoetgekomen wordt aan de vraag van de belendende industrie om transport over deze waterweg te bevorderen, evenmin.

Maar naast de opwaardering naar veiligheid en transportmogelijkheden heeft dit kanaal, zoals zoveel oude kanalen in Vlaanderen, een belangrijke toeristische meerwaarde vanwege het uiterst intensief gebruikte fietspad dat over het jaagpad werd aangelegd.

Bij warm zomers weer wordt de eenzame en minder eenzame fietser beschut en verkoeld, bij vroege

lentekriebels strelen gouden zuilen door het frisgroene gebladerte en de ochtendnevel heen de moedige fietser, op berijmde winterochtenden knarsen ketting en wiel, en bij sommigen ook de – door de last der jaren versteven – gewrichten op het ritme van de vrieskou en het krakende ijs. Wielertoeristen in al hun graden en hoedanigheden houden van dit soort grote en kleine werk op de weg, maar ze vragen zich na al deze prachtige werken af wat de korte- en midellangetermijnvisie is voor de verdere afwerking van hun geliefde fietspaden.

Vroegere borden van de Vlaamse Gemeenschap waarop termijnen en bedragen werden gemeld, blijken te zijn verdwenen en niet vervangen, wat uiteraard bij de notoire fietstoeristen tot vragen en verhalen aanleiding geeft.

Kanaalstroken zoals het Albertkanaal, een ware snelvaart zonder groene randen, vertonen een desolaat aspect op de oever, waar de fietspaden zonder beschutting, de harde wind, de brandende zon, de striemende regen enkel noden tot snelweggedrag : rücksichtlos verder trappen tot de einder in zicht komt. Kortom, een situatie die men langs het Kanaal Dessel-Schoten liever niet wenst mee te maken ...

Graag vernemen wij dan ook nog bij het nakende zomerreces van de minister wat de verdere planning is voor de afwerking van de oever, mogelijke paaibakken voor de waterfauna en oeverflora, en vooral voor het toeristische fietspad langs dit kanaal.

Antwoord

De jaagpaden langs het kanaal zijn in de eerste plaats technische wegen die bedoeld zijn om het onderhoud van de kanalen te verzekeren. Het enorme succes van deze jaagpaden bij fietsers en wandelaars mag ons deze functie niet doen vergeten.

De Dienst voor de Scheepvaart beheert meer dan 400 km verharde jaagpaden. Deze jaagpaden worden zo goed mogelijk onderhouden.

De onderhoudswerkzaamheden voor de jaagpaden langs het Kanaal Dessel-Turnhout-Schoten zijn als volgt :

- in september wordt het jaagpad tussen brug 1 en de grens met Beerse vernieuwd (± 5 km) ;

- in Rijkevorsel wordt in september een jaagpad aangelegd tussen de nieuwe voetgangersbrug en sas 1.

Inmiddels zal de toestand van de dijken verder onderzocht worden via de methode van niet-destructief onderzoek. Op basis van de resultaten van dit onderzoek zullen bepaalde gedeelten van de oevers hersteld worden. Pas nadat de oevers volledig werden hersteld, kunnen de jaagpaden worden gerenoveerd.

De Dienst voor de Scheepvaart zal de jaagpaden dus ook in de toekomst in goede staat trachten te houden.

**Vraag nr. 366
van 4 juli 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN**

Bermen Vlaams-Brabant – Onderhoud

Op het grondgebied van de gemeente Zaventem, meer bepaald op het gedeelte van de Leuvensesteenweg tussen de J.-B. Devlemincklaan en de ingang van de bedrijvenczone Lozenberg, blijken de voetgangers zich nauwelijks te kunnen verplaatsen gezien de toestand van de berm in eerstgenoemde straat. Voetgangers hebben daarover reeds hun bezorgdheid uitgedrukt en trouwens met een fotoreportage aan het gemeentebestuur hun bekommering geïllustreerd. Het gaat hier om een belangrijke verbindingsweg, die onder toezicht valt van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant.

Het gaat zeker niet om een eenmalig geval. Langs andere verbindingswegen kan men inderdaad vaststellen dat het onderhoud van vele bermen te wensen overlaat en dat de voetgangers die er gebruik van maken het niet gemakkelijk hebben om zich te verplaatsen. Een ander voorbeeld is de Strombeek-Beverselaan in Meise. Men heeft er weliswaar recentelijk een nog een ontbrekend en dringend noodzakelijk fietspad aangelegd aan één zijde, in de richting van Meise. Aan de overkant, waar de mogelijkheid bestaat om een voetgangerspad te maken, lijkt dit niet noodzakelijk te zijn. Het betreft nochtans ook hier een druk bereden verbindingsweg.

Naast die twee geschetste situaties zijn er nog zeer vele waarvan werk zou moeten worden gemaakt om de veiligheid van de voetgangers te verbeteren.

Hoeveel personeel wordt door de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant ingezet voor het on-

derhoud van de bermen ? Heeft men een idee van het aantal kilometer bermen dat geregeld onderhouden moet worden ?

Hoe vaak gebeurt dit onderhoud per jaar ?

Antwoord

Algemeen zijn de aanleg en het onderhoud van voetgangersvoorzieningen een opdracht voor de lokale overheid.

Wat de N2 Brussel-Leuven betreft, kan ik melden dat er in juni 2003 gestart is met de opmaak van een streefbeeldstudie voor de N2 (Brussel-Leuven), met een startvergadering op 11 juni 2003, waarop ook de gemeente Zaventem was uitgenodigd. Bij de opmaak van een streefbeeld wordt er ook aandacht besteed aan de voetgangersvoorzieningen.

Betreffende de Strombeek-Beverselaan Meise laat ik opmerken dat een trottoir aan de overkant van het dubbelrichtingsfietspad in feite niet nodig is gezien de ligging van de A12 en aangezien de voetganger nog altijd het fietspad kan gebruiken (wettelijk toegelaten).

De afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant heeft in totaal 591,476 km gewestwegen met uiteraard de bijbehorende bermen links en rechts van de rijbaan. Deze bermen zijn verschillend van aard en vergen dan ook een ander soort van onderhoud :

- de grasbermen worden driemaal gemaaid, namelijk één veiligheidsmaaibeurt en twee algemene maaibeurten ;
- het onderhoud van de verharde bermen (bushaltes, dolomietverharding, e.d.) gebeurt in het kader van de onderhoudspacht het hele jaar door op basis van de vaststellingen van de wegenwachters.

**Vraag nr. 367
van 10 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS**

De Lijn – Investeringsprogramma's

Op 1 juli 2003 kondigde De Lijn een Pegasusplan aan dat zou voorzien in 1.152 miljoen euro investeringen (150 projecten) om tegen 2025 80 miljoen reizigers extra te bedienen.

In de ontwerpbeheersovereenkomst 2003-2009 van De Lijn, die onlangs werd besproken in het Vlaams Parlement, is als bijlage een investeringsprogramma opgenomen ten bedrage van 1.088 miljoen euro.

Wat is de relatie tussen beide investeringsprogramma's? Gaat het om een (gedeeltelijke) overlapping? Welke projecten komen in beide programma's voor?

Antwoord

De ontwerpbeheersovereenkomst 2003-2009 van de VVM De Lijn bevat een investeringsplan dat volgende projecten weergeeft:

- projecten met financiering door middel van kapitaalsubsidie;
- projecten met financiering door de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM);
- projecten in en rond Antwerpen en financiering door het programma "Minder Hinder".

(VVM : Vlaamse Vervoersmaatschappij – red.)

De eigen investeringen, jaarlijks ten bedrage van circa 37 miljoen, worden niet weergegeven. Ongeveer de helft hiervan gaat naar de permanente vervangingsinvesteringen in het autobuspark.

Vermits de budgetten voor het jaar 2003 reeds werden goedgekeurd, beslaat het betrokken investeringsplan de periode 2004 tot en met 2009.

Het investeringsplan wordt weergegeven volgens de indeling in beleidsdomeinen, waarbij het voorstel van de Inspectie van Financiën wordt gevolgd.

Sommige van deze beleidsdomeinen (duurzame milieu-investeringen, investeringen uit veiligheids-overwegingen, projecten historisch patrimonium) komen per definitie niet aan bod in het Pegasusplan. Het op 1 juli 2003 door De Lijn voorgestelde Pegasusplan is immers een bundeling van een aantal vrij concrete projectvoorstellen, die bij De Lijn op een planningstafel liggen. Het betreft meer bepaald projecten met de nadruk op het verhogen van de algehele bereikbaarheid en het bestrijden van de filevorming, en dus voornamelijk projecten in en rond de grootstedelijke gebieden Antwerpen en Gent, alsook Brussel.

Voor de onderbouwing van deze projecten:

- wordt in Antwerpen gerefereerd aan het Masterplan en aan de bijkomende studie die daaromtrent recentelijk op kwalitatieve basis werd uitgevoerd,
- werd in Gent een uitgebreide OV-studie gefinancierd,
- primeert voor Vlaams-Brabant het zogenaamde Regionet Brabant-Brussel.

(OV-studie : openbaarvervoerstudie – red.)

Het Pegasusplan bevat een reeks investeringen in rollend materieel, infrastructuur, infrastructurele uitbreidingen, doorstromingsmaatregelen, informatieverbetering, enzovoort. De tijdshorizon voor dit Pegasusplan belooft 25 jaar, weliswaar verschillend gespreid over de onderscheiden grootstedelijke gebieden.

Voor **Antwerpen** geldt de specifieke situatie van de alternatieve financieringen door de Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (voor de projecten Masterplan voor 2010) en door het "Minder Hinder"-programma (o.i.v. noodzakelijke onderhoudswerken R1). De in het Pegasusplan opgenomen investeringen voor Antwerpen zijn alle gesitueerd na 2010, dus buiten het bereik van de ontwerpbeheersovereenkomst 2003-2009.

Voor Antwerpen betekent dit dat er geen overlappingen (op geen enkel domein) bestaan tussen het investeringsplan uit de ontwerpbeheersovereenkomst 2003-2009 en dat uit het Pegasusplan.

Voor **Gent** werden in de uiteenzetting van het Pegasusplan (horizon 2025) investeringskosten opgegeven voor de bijkomende inzet van 60 gelede trams en de aanleg van ongeveer 45 km tramspoor. Volgens de timing in de OV-studie zal in 2011 (materiaal 2 jaar op voorhand – dus 2009 – te budgetteren) tramexploitatie op twee nieuwe spoortracés in bedrijf zijn, namelijk Gent Sint-Pieters – Zwijnaarde en Gent Sint-Pieters – Dampoort via Zuid.

Daartoe vallen voor of uiterlijk in het jaar 2009 (einde termijn beheersovereenkomst) te budgetteren:

- 13 nieuwe trams à 2,17 miljoen euro/tram (28,21 miljoen euro – huidig prijsniveau),

- 8,9 km spooraanleg à 4,5 miljoen euro/km (40,05 miljoen euro – huidig prijsniveau).

De totale budgetkosten van 68,26 miljoen euro dienen dus als overlappend beschouwd te worden tussen het investeringsplan van de ontwerpbeheersovereenkomst en dat van het Pegasusplan.

In **Vlaams-Brabant** betreft het Pegasusplan de implementatie van het Regionet Brabant-Brussel. Dit Regionet Brabant-Brussel is een strategisch plan dat bepalend zal zijn voor de acties en de investeringen in het openbaar vervoer in de komende 10 à 15 jaar. Voor De Lijn houdt het – bijkomend uit te werken – een fijnmazig busnet in.

De vooropgestelde budgetten betreffen enerzijds de noodzakelijke investeringen in rollend materieel (louter bussen), anderzijds de investeringen voor infrastructurele doeleinden. Voor dit laatste werden in het Pegasusplan investeringskosten in de meest ruime zin in rekening gebracht : de kosten voor de volledige heraanleg van de weg. Daarbij moet duidelijk gesteld worden dat het grootste gedeelte van deze kosten in de praktijk door de administratie Wegen en Verkeer (AWV) zullen worden gedragen.

Tussen het investeringsplan bij de ontwerpbeheersovereenkomsten en het Pegasusinvesteringsplan bestaat er geen overlapping van kosten.

De planning van het Regionet Brabant-Brussel (in fasen) bepaalt weliswaar dat een gedeelte van het bijkomende busnet in 2009 (einde termijn ontwerpbeheersovereenkomst) werkzaam moet zijn. Voor de bijkomende investeringen in rollend busmaterieel werden echter op dit detailniveau nog geen budgetinschattingen gemaakt die hun weerslag gevonden zouden hebben in het investeringsplan van de ontwerpbeheersovereenkomst.

Het investeringsplan bij de ontwerpbeheersovereenkomst 2003-2009 voorziet met andere woorden slechts in het normale ritme van vervanging en de "normale" groei in het buspark. De benodigde extra capaciteit aan bussen voor het Regionet Brabant-Brussel komt daar – reeds vóór 2009 – geleidelijk bovenop.

Samenvattend kan worden gesteld dat tussen de investeringsplannen van enerzijds de ontwerpbeheersovereenkomst en anderzijds het Pegasusplan in totaal een bedrag van 68,26 miljoen euro (op 1.152 miljoen euro voor Pegasus) als overlappend moet worden beschouwd.

Vraag nr. 368
van 10 juli 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Waterloosesteenweg St.-Genesius-Rode – Verkeersveiligheid

De Waterloosesteenweg is jammer genoeg sedert jaren bekend voor zijn zware verkeersongevallen. Deze drukke verbindingsweg tussen Waterloo en Brussel grenst aan en doorkruist gedeeltelijk het woongebied van Sint-Genesius-Rode, waardoor het plaatselijk verkeer, komende van de zijstraten, deze drukke weg oprijdt en vaak ook een rijrichting moet kruisen.

Tal van kruispunten zijn niet beveiligd door verkeerslichten. De maximumsnelheid is er beperkt tot 70 km/u. Vaak wordt dit echter niet nageleefd. Na vele jaren is er nu sprake van onbemande camera's.

1. Wat is de stand van zaken van het project van de onbemande camera's ? Waar worden ze geplaatst ? Waarom ?
2. Hoeveel snelheidsovertredingen werden er jaarlijks vastgesteld in de voorbije vijf jaar ?

Hoeveel verkeersongevallen met stoffelijke schade, met gekwetsten en met doden gebeurden er tijdens deze zelfde referentieperiode ?

3. Welke andere maatregelen worden er genomen om de veiligheid van de omwonenden te bevorderen ?
4. Aangezien er op de N5 lijnbussen rijden, dienen de reizigers deze weg over te steken om de bus richting Brussel te nemen, hoewel er geen veilige overgang is bij elke bushalte.

Welke zijn de plannen om deze gevaarlijke toestand te verhelpen ?

Antwoord

1. Langs de N5 Brussel-Charleroi (Waterloosesteenweg) worden op de volgende plaatsen camera's geïnstalleerd :
 - kruispunt met Zoniënwoodlaan : roodlicht-camera voor elke rijrichting – de palen zijn reeds geplaatst – mijn administratie wacht nog op het te ondertekenen akkoord van het federaal ministerie van Economische Zaken ;

- kilometerpunt 8.377 : snelheidscamera in de richting van Waterloo in opbouw ;
 - kilometerpunt 11.025 : snelheidscamera's voor beide richtingen in opbouw.
2. Het aantal snelheidsovertredingen dat werd vastgesteld in de voorbije vijf jaar is bij mijn administratie niet bekend.

Zowel het aantal snelheidsovertredingen als het aantal verkeersongevallen zijn een bevoegdheid van de lokale politie.

- 3 en 4. De maatregelen die kunnen worden genomen om de veiligheid van de omwonenden te bevorderen en het oversteken aan busstopplaatsen te verbeteren, kunnen worden opgenomen in het mobiliteitsplan dat in het najaar door de gemeente Sint-Genesius-Rode aan mijn administratie zal worden voorgelegd.

Vraag nr. 369
van 10 juli 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Mobiliteitsconvenants – Vlaams-Brabant

Uit het Jaarverslag 2002 van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant blijkt dat moederconvenant en bijakte 1 van de mobiliteitsconvenants in de volgende gemeenten nog altijd lopende zijn : Merchtem, Wommel, Kraainem, Wezembeek-Oppem, Sint-Genesius-Rode, Linkebeek en Drogenbos.

1. Wat is de stand van zaken van het dossier voor elke gemeente ? Welke stappen moeten worden ondernomen ?
2. Wat is de stand van zaken in Herne en Keerbergen ?

Antwoord

1. Het moederconvenant en de module nr. 1 (subsidiëring van het gemeentelijk mobiliteitsplan) met de gemeente Merchtem en de zes taalfaciliteitengemeenten rond Brussel zullen mij zeer binnenkort door de administratie ter ondertekening worden voorgelegd.

Het moederconvenant met de gemeente Drogenbos dient nog de handtekening te krijgen van de MIVB, aangezien de gemeente erop

staat dat deze belangrijke mobiliteitsfactor het convenant mee zou onderschrijven (*MIVB : Maatschappij voor Intercommunale Vervoer Brussel – red.*).

2. De gemeenten Herne en Keerbergen hebben nog geen interesse getoond om in het mobiliteitsconvenant met de Vlaamse overheid mee te stappen.

Vraag nr. 370
van 10 juli 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Rotondes – Vlaams-Brabant

Op de gewestwegen in Vlaams-Brabant wordt de aanleg van nieuwe, bijkomende rotondes gepland, wat de veiligheid bevordert.

1. Wat is de stand van zaken van het project voor de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de Stationsstraat N211 en de Nieuwelaan N277 in Meise ? Wat is de geraamde kostprijs ? Wat is de termijn van deze werken ?
2. Wat is de stand van zaken van het project voor de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de Luchthavenlaan N211 en de Fabriekstraat in Vilvoorde ? Wat is de geraamde kostprijs ? Wat is de termijn van deze werken ?
3. Wat is de stand van zaken van het project voor de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de Nieuwe Ringweg N9 en Huinegem N277 in Asse ? Wat is de geraamde kostprijs ? Wat is de termijn van deze werken ?
4. Wat is de stand van zaken van het project voor de aanleg van een rotonde op het kruispunt van de Nieuwe Stallestraat N261 en de Humaniteitslaan N266 in Sint-Pieters-Leeuw ? Wat is de geraamde kostprijs ? Wat is de termijn van deze werken ?

Antwoord

1. De heraanleg van het kruispunt N211 Stationsstraat – Vilvoordsesteenweg met de N277 Nieuwelaan in Meise is opgenomen op de lijst met zwarte punten van 2003.

De studie van TV3V dient hiervoor voor het einde van dit jaar beëindigd te zijn. Uitvoerings-

termijn en raming zijn nog niet bekend, aangezien de studie nog moet worden opgestart.

- De rotonde op het kruispunt N211 Luchthavenlaan met de Fabriekstraat in Vilvoorde is reeds goedgekeurd op de Provinciale Auditcommissie (PAC). Dit project zal gezamenlijk met het project 97.248 – Travoolcollector van Aquafin worden uitgevoerd. Aquafin start de aanbesteding hiervan in de 2de helft van 2004. De rotonde is geraamd op 250.000 euro.

De uitvoeringstermijn is nog niet bekend, de planning hangt af van de aanleg van de Zennecollector.

- De rotonde langs de aan te leggen ring om Asse ter hoogte van Huinegem zal samen met de ringweg gerealiseerd worden.

Aangezien de sanering van de Asphaltco-site door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) pas op zijn vroegst einde 2004 zal worden gerealiseerd, is de aanbesteding van de ring om Asse verschoven naar einde 2004. Een raming van de werken is in opmaak.

- De administratie Wegen en Verkeer heeft reeds een voorontwerp van de rotonde gemaakt ter hoogte van het kruispunt N 261/N266. De uitvoering werd echter uitgesteld om het probleem van de verkeersafwisseling van het hele op- en afrittencomplex van de R0 in Drogenbos/Sint-Pieters-Leeuw aan te pakken.

De conclusies van het verder onderzoek worden verwacht tegen half augustus. Bijgevolg kan er nog geen raming van de kostprijs, noch van de termijn van de werken gegeven worden.

Vraag nr. 371
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Witte Kinderbos E19 – Onderhoud

Het Witte Kinderbos is enkele jaren geleden aangelegd langs de E19 Antwerpen-Brussel als herinnering aan alle verongelukte en verdwenen kinderen.

- Op welke wijze wordt dit bos jaarlijks onderhouden ?

Storend is een overvloed aan onkruid.

Op welke wijze wordt hieraan tegemoetgekomen ?

- Wat is de jaarlijkse kostprijs voor deze werken ?

Antwoord

- Na de bosaanplanting werd er nog drie jaar onderhoud uitgevoerd om de groei van de bosgoedplanten te bevorderen. Daarna werd er geen onderhoud meer uitgevoerd. De grassen en kruidachtigen die nu nog in de bosaanplant staan, zullen langzamerhand vanzelf verdwijnen totdat het bos is dichtgegroeid. Een bijkomende onderhoudsbeurt is daarom niet nodig (ook niet wenselijk vanuit de optiek van ecologisch bermbeheer).

Wat wel nog onderhouden moet worden, zijn de vlakke bermen tussen de rand van de rijweg en het bos. Deze bermen worden nog tweemaal per jaar gemaaid.

- De jaarlijkse kostprijs voor het onderhoud van het bos is dus nihil. De jaarlijkse kostprijs voor het maaien van de vlakke bermen bedraagt 35.536 euro (excl. BTW).

Vraag nr. 372
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

N121 Schilde – Fietspaden en oversteekplaatsen

Reeds jaren sleept de discussie aan over de aanleg van een fietspad op de N121 op het grondgebied van de gemeente Schilde. Nochtans zou de aanleg van dit fietspad een absolute topprioriteit dienen te zijn in het belang van de veiligheid. Op deze gewestweg is het immers zeer druk en de fietsers beschikken enkel over een bijzonder smalle strook. Dagelijks gebruiken massa's fietsers, in het bijzonder schoolkinderen, deze weg, wat, gelet op de plaatselijke situatie, uiterst onverantwoord en zeer gevaarlijk is.

De gemeente Schilde heeft in haar begroting middelen ingeschreven om de kosten voor de aanleg van dit fietspad voor te schieten, maar botst op bezwaren.

Daarnaast is het op een aantal plaatsen bijzonder moeilijk voor voetgangers en fietsers om de rijweg over te steken. Door de aanwezigheid van zeer veel bomen is het meestal vrij donker en op vele over-

steekplaatsen is de zichtbaarheid beperkt. Nochtans zijn er verschillende bushaltes op deze weg en zijn er sportclubs en jeugdbewegingen gevestigd langs deze drukke baan. Het is dan ook belangrijk om in vlotte oversteekmogelijkheden te voorzien, zowel voor voetgangers als voor fietsers.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de aanleg van het fietspad ?

Door de lokale overheid zijn er middelen uitgetrokken om de aanleg van het fietspad voor te schieten, in afwachting van een akkoord met het departement van de minister.

Welke bezwaren staan de aanleg van dit fietspad thans nog in de weg ?

2. Wat de aanleg van veilige oversteekplaatsen betreft, daar moet dringend en prioritair werk van worden gemaakt.

Welke aanpassingen aan de infrastructuur worden er gepland ?

Bestaat de mogelijkheid om aanpassingen in het belang van de verkeersveiligheid, waaraan het thans volledig ontbreekt, op korte termijn uit te voeren ?

Antwoord

1. De gemeente Schilde heeft een module 13 betreffende de subsidiëring van nieuwe verbindende fietspaden langs gewestwegen afgesloten, die reeds op 14 december 2000 door de toenmalige Vlaamse minister Stevaert werd ondertekend. Deze module handelt over de aanleg van fietsvoorzieningen langs de gewestweg N121, alsook over de noodzakelijke oversteekplaatsen.

De projectnota werd reeds conform verklaard door de Provinciale Auditcommissie en de gemeente Schilde heeft een rooi- en onteigeningsplan opgemaakt, dat door de gemeenteraad werd goedgekeurd in zitting van 27 augustus 2001.

Het advies van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) was echter principieel ongunstig gezien een probleem met een aantal BPA's en verkavelingsvergunningen langs het betrokken wegvak. Deze BPA's dienden eerst

in herziening te worden gesteld. (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red.*)

Momenteel zijn de ontwerpen van deze herzieningen bijna afgerond en weldra kan de officiële procedure opstarten. Pas na goedkeuring kunnen de rooilijn- en onteigeningsplannen worden goedgekeurd en kan de onteigeningsprocedure starten.

De noodzakelijke oversteekplaatsen zullen worden gerealiseerd samen met de fietspaden.

Vraag nr. 373 van 10 juli 2003 van de heer CARL DECALUWE

Basismobiliteit – Gemeentelijke stand van zaken

Sinds 2000 wordt basismobiliteit stapsgewijze gerealiseerd in Vlaanderen.

Uiterlijk tegen 2006 moet het openbaarvervoer-aanbod beantwoorden aan de eisen zoals bepaald door het decreet.

Kan de minister – per provincie – een overzicht geven van :

- de gemeenten waar basismobiliteit volledig is ingevoerd ;
- de gemeenten waar momenteel basismobiliteit wordt ingevoerd ;
- de gemeenten waar nog geen basismobiliteit werd ingevoerd + de programmering voor deze gemeenten : invoering nog in 2003, in 2004, in 2005 of in 2006 ?

Antwoord

1. Vanaf 1 januari 2007 zal basismobiliteit, in overeenstemming met het uitvoeringsbesluit terzake, in alle gemeenten van het Vlaamse gewest zijn ingevoerd. De Lijn onderzoekt tegen eind 2003 de gebieden waar de norm reeds volledig is behaald.
2. In de volgende gemeenten is een project basismobiliteit opgenomen in het programma van de voorbije jaren of in het programma van dit jaar.

Antwerpen

Aartselaar
Arendonk
Baarle-Hertog
Balen
Beerse
Berlaar
Boechout
Bonheiden
Bornem
Dessel
Edegem
Essen
Geel
Heist-op-den-Berg
Hoogstraten
Hove
Kalmthout
Kasterlee
Kontich
Lint
Merksplas
Mol
Oud-Turnhout
Putte
Puurs
Ravels
Retie
Rijkevorsel
Rumst
Sint-Amands
Turnhout
Vosselaar
Willebroek
Zwijndrecht

Vlaams-Brabant

Aarschot
Affligem
Asse
Beersel
Bekkevoort
Bertem
Bever
Boutersem
Diest
Dilbeek
Galmaarden
Geetbets
Glabbeek
Grimbergen
Halle
Herne
Hoegaarden
Huldenberg
Keerbergen

Kortenaken
Kortenberg
Kraainem
Liedekerke
Linkebeek
Linter
Machelen
Meise
Overijse
Pepingem
Roosdaal
Scherpenheuvel-Zichem
Sint-Genesius-Rode
Sint-Pieters-Leeuw
Steenokkerzeel
Ternat
Tervuren
Tielt-Winge
Tienen
Tremelo
Vilvoorde
Wezembeek-Oppem
Zaventem
Zemst
Zoutleeuw

West-Vlaanderen

Alveringem
Anzegem
Blankenberge
Brugge
Damme
Dentergem
Heuvelland
Hooglede
Houthulst
Ichtegem
Ieper
Ingelmunster
Izegem
Knokke-Heist
Koekelare
Kortemark
Langemark-Poelkapelle
Ledegem
Lo-Reninge
Mesen
Meulebeke
Oostkamp
Oostrozebeke
Pittem
Poperinge
Roeselare
Ruisselede
Spiere-Helkijn
Staden
Tielt

Turnhout
 Veurne
 Vleteren
 Waregem
 Wervik
 Wevelgem
 Wielsbeke
 Zedelgem
 Zonnebeke
 Zuienkerke
 Zwevegem

Oost-Vlaanderen

Aalter
 Buggenhout
 Evergem
 Geraardsbergen
 Herzele
 Horebeke
 Kaprijke
 Kluisbergen
 Knesselare
 Kruishoutem
 Lebbeke
 Maarkedal
 Maldegem
 Ninove
 Oosterzele
 Oudenaarde
 Ronse
 Sint-Laureins
 Sint-Lievens-Houtem
 Sint-Niklaas
 Wortegem-Petegem
 Zele
 Zingem

Limburg

Genk
 Hasselt
 Herk-de-Stad
 Herstappe
 Hoeselt
 Kinrooi
 Lummen
 Maasmechelen
 Nieuwerkerken
 Sint-Truiden
 Tongeren
 Voeren
 Wellen
 Zutendaal

Antwerpen

Antwerpen
 Boom
 Borsbeek
 Brasschaat
 Brecht
 Duffel
 Grobbendonk
 Hemiksem
 Herentals
 Herenthout
 Herselt
 Hulshout
 Kapellen
 Laakdal
 Lier
 Lille
 Malle
 Mechelen
 Meerhout
 Mortsel
 Niel
 Nijlen
 Olen
 Ranst
 Schelle
 Schilde
 Schoten
 Sint-Katelijne-Waver
 Stabroek
 Vorselaar
 Westerlo
 Wijnegem
 Wommelgem
 Wuustwezel
 Zandhoven
 Zoersel

Vlaams-Brabant

Begijnendijk
 Bierbeek
 Boortmeerbeek
 Drogenbos
 Gooik
 Haacht
 Herent
 Hoeilaart
 Holsbeek
 Kampenhout
 Kapelle-op-den-Bos
 Landen
 Lennik
 Leuven
 Londerzeel
 Lubbeek
 Merchtem

3. In de volgende gemeenten zal het project in 2004 of later opgenomen worden op het programma basismobiliteit.

Opwijk
Oud-Heverlee
Rotselaar
Wemmel

West-Vlaanderen

Ardooie
Avelgem
Beernem
Bredene
De Haan
De Panne
Deerlijk
Diksmuide
Gistel
Harelbeke
Jabbeke
Koksijde
Kortrijk
Kuurne
Lendeledede
Lichtervelde
Menen
Middelkerke
Moorslede
Nieuwpoort
Oostende
Oudenburg
Wingene

Oost-Vlaanderen

Aalst
Assenede
Berlare
Beveren
Brakel
De Pinte
Deinze
Denderleeuw
Dendermonde
Destelbergen
Eeklo
Erpe-Mere
Gavere
Gent
Haaltert
Hamme
Kruibeke
Laarne
Lede
Lierde
Lochristi

Lokeren
Lovendegem
Melle
Merelbeke
Moerbeke
Nazareth
Nevele
Sint-Gillis-Waas
Sint-Martens-Latem
Stekene
Temse
Waarschoot
Waasmunster
Wetteren
Wichelen
Zelzate
Zomergem
Zottegem
Zulte
Zwalm

Limburg

Alken
As
Beringen
Bilzen
Bocholt
Borgloon
Bree
Diepenbeek
Dilsen
Gingelom
Halen
Ham
Hamont-Achel
Hechtel-Eksel
Heers
Heusden-Zolder
Houthalen-Helchteren
Kortesseem
Lanaken
Leopoldsburg
Lommel
Maaseik
Meeuwen-Gruitrode
Neerpelt
Overpelt
Oplabbeek
Overpelt
Peer
Riemst
Tessenderlo
Zonhoven

Vraag nr. 374
van 10 juli 2003
van de heer CARL DECALUWE

Gevaarlijke punten – Overzicht – Planning

Momenteel wordt gewerkt aan een concreet tijdschema voor de aanpak van alle zwarte punten in Vlaanderen.

Het wegwerken van de zwarte punten is een gezamenlijke aanpak tussen de administratie Wegen en Verkeer en 3V, een consortium van studiebureaus.

1. Kan de minister de nominatieve lijst bezorgen van alle zwarte punten in Vlaanderen, per provincie en per arrondissement ?
2. In zoverre reeds bekend, kan de minister het concrete vijfjarenprogramma bezorgen om alle zwarte punten weg te werken tegen 2008 ? Graag eveneens per provincie en per arrondissement.

Antwoord

1. Als **bijlage** gaat een lijst met de planning van het wegwerken van gevaarlijke punten over de volgende vijf jaar. Zoals meegedeeld aan de commissie, zal om dit ritme van wegwerken van gevaarlijke punten binnen de volgende vijf jaren aan te houden, jaarlijks een bedrag van 100 miljoen euro beschikbaar moeten zijn bovenop de reguliere middelen waarmee ook reeds zoals in het verleden gevaarlijke punten weggewerkt werden.

De punten werden gegroepeerd per provincie en gerangschikt volgens de planning, met vermelding van prioriteit. Bijkomend wordt per punt weergegeven of dit op het programma van het project "wegwerken gevaarlijke punten" staat, of op het reguliere programma van mijn administratie.

Antwerpen

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
32	R0110001	3,48	Frans Beirenslaan	BORSBEEK	De Robianostraat	2003	
21	R0110001	2,51	Frans Beirenslaan	WOMMELGEM	N116 Herentalsebaan - Boterlaarbaan	2003	
32	N0120001	9,45	Houtlaan	WIJNEGEM	's Gravenwezelsesteenweg	2003	
41	N1200001	1,28	Bisschoppenhoflaan	ANTWERPEN	N130 – Mercksemsteenweg	2003	
32	N1140001	0,01	Ekerssteenweg	ANTWERPEN	N180 – Noorderlaan	2003	
26	N0120001	7,17	Houtlaan	WIJNEGEM	N120 Mercksemsebaan	2003	
22	N1160001	1,61	Boterlaarbaan	ANTWERPEN	Sterckshoflei	2003	
20	N1840001	0,96	Plantin Moretuslei	ANTWERPEN	Mercatorstraat	2003	
36	N0010001	53,94	Bredabaan	BRASSCHAAT	Het Innemen	2003	
27	N1170001	9,49	Brasschaatsesteenweg	KALMTHOUT/Wuustwezel	Kruisstraat/Heikantstraat	2003	
19	N1210001	7,78	Giles De Pelicylei	SCHILDE	Boterlaarbaan	2003	
18	R0140001	2,82	Westelijke Ring	GEEL	Larumseweg	2003	
21	R0140001	3,83	Westelijke Ring	GEEL	Poel	2003	
44	N0130001	27,71	Herentalseweg	GEEL	Velken	2003	
23	N0130001	26,25	Geelseweg	OLEN	Lammendries	2003	
19	N0130001	26,98	Geelseweg	OLEN	Haperstraat	2003	
27	N0130002	29,01	Snelwegstraat	GEEL	N19	2003	
20	N0190001	20,00	Antwerpsesteenweg	GEEL	Wolfbossen	2003	
43	N0130002	21,26	Geelseweg	HERENTALS	N153	2003	
20	N1520001	0,60	Aarschotseweg	HERENTALS	Vennen	2003	
20	N0130001	21,53	Geelseweg	HERENTALS	N152	2003	
20	N0130001	21,47	Geelseweg	HERENTALS	N152	2003	
18	N0180001	10,31	Perperstraat	RETIE	N123	2003	
28	N0180001	10,90	Sint-Martinusstraat	RETIE	Nieuwstraat	2003	
64	N0710002	9,79	Zuiderring	MOL	N18 Molendijk	2003	
63	N0710001	8,49	Zuiderring	MOL	N110 Borgerhoutsewijk	2003	
24	N1360001	4,04	Postelsesteenweg	MOL	N71	2003	
23	N0710002	7,05	Zuiderring	MOL	Slagmolenstraat	2003	
23	N0710001	12,40	Zuiderring	MOL	Toemaathoek	2003	
17	N0710002	5,25	Zuiderring	GEEL	N103	2003	
30	N0710001	17,98	N71	BALEN	Bankei	2003	
27	N1100001	4,62	Molsebaan	MEERHOUT	Lil	2003	
24	N0180001	22,44	Molsesteenweg	BALEN	De Spruiten	2003	
27	N0180001	17,84	Turnhoutsebaan	MOL	Achterbos	2003	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
17	N0190001	39,25	Aarschotsesteenweg	HERSEL	Madestraat	2003	
16	N0130001	17,98	Lierseweg	HERENTALS	Wolfstee	2003	
27	N0130001	18,42	Lierseweg	HERENTALS	Rietbroek	2003	
26	N0130001	11,60	Liersesteenweg	GROBBENDONK	geen	2003	
22	N0130001	1,38	Kesselsesteenweg	LIER	Ravenstijn (kassieweg ?)	2003	
20	N0130001	9,38	Bouwelsesteenweg	NIJLEN	Berggoorstraat	2003	
15	N0130001	10,60	Bouwelsesteenweg	NIJLEN	Hulstestraat	2003	
39	N0120001	26,20	Turnhoutsebaan	MALLE	N14 Hoogstraatsebaan	2003	
28	N0120001	26,07	Antwerpsesteenweg	MALLE	N153	2003	
36	R0160001	7,00	Ringlaan	LIER	Berlaarsesteenweg - Kesselsesteenweg	2003	
22	N1160001	15,40	Nijlensesteenweg/ Brochemsesteenweg	NIJLEN		2003	
73	N0010001	20,61	Antwerpsesteenweg	MECHELEN	ring	2003	
61	N1050001	0,25	Heisbroekweg en Donk	SINT-KATELJNE-WAVER	R6 Ring van Mechelen	2003	
48	N0140001	2,98	N14 Liersesteenweg	SINT-KATELJNE-WAVER	R6 Ring om Mechelen	2003	
56	N1710002	5,54	N171 Expressweg	KONTICH	Keizershoek	2003	
36	N0010001	32,99	Mechelsesteenweg	EDEGEM	Edegemstraat - Hovestraat	2003	
23	N1490001	1,12	Boomssesteenweg	WILLEBROEK	Vaartstraat	2003	
18	N1480001	10,24	Fabiolalaan	SCHELLE	Tolhuisstraat	2003	
101	N1400001	0,00	Kempenlaan	TURNHOUT	ring	2003	
66	N0120001	39,31	Steenweg op Oosthaven	TURNHOUT	R13 Noord-Brabantlaan	2003	
34	N1320001	2,51	Beersebaan	LILLE	op-afritten nr. 22 op E34/A211	2003	
19	N1320001	1,94	Beersebaan	LILLE	op-afritten A21/E34	2003	
0	N0130001	5,40	geen	Nijlen		2003	
29	A0120001	46,58	Autolei	STABROEK	geen	2004	
30	R0110001	1,60	Autolei	WOMMELGEM	Van Tichelenlei	2004	
24	R0110001	1,39	Autolei	WOMMELGEM	Op-afritten A13	2004	
53	N1290001	2,58	Groendaallaan	ANTWERPEN	N180	2004	
28	N0010001	48,03	Bredabaan	SCHOTEN	Hortsebaan	2004	
20	N0120001	6,05	August Van De Wielelei	WIJNEGEM	N112/R11	2004	
18	N1200001	2,27	Bisschoppenhoflaan	ANTWERPEN	Santvoortbeeklaan	2004	
22	N1220001	3,31	Kalmthoutsesteenweg	KAPELLEN	De Pretlaan	2004	
21	N1220001	4,88	Kapellensteenweg	KALMTHOUT	Missiehuislei	2004	
18	N1220001	5,70	Kapellensteenweg	KALMTHOUT	Beauvoeslaan	2004	
	N1170001	15,55	Antwerpse Steenweg	ESSEN	Mertensdreef & Sint-Jansstraat	2004	
43	R0140001	4,28	Westelijke Ring	GEEL	N19	2004	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
19	N0180001	12,60	Turnhoutsebaan	DESSEL	Molenhei	2004	
22	N0190001	15,51	Van de Perrestraat	GEEL	Kapelstraat	2004	
97	R0160001	6,00	R16	LIER	Aarschotsesteenweg	2004	
69	N0140001	13,45	Mechelsesteenweg	LIER	ring	2004	
72	N0100002	8,07	Antwerpsesteenweg	LIER	ring	2004	
35	N0100001	11,69	Aarschotsesteenweg	LIER	N108	2004	
32	R0160001	2,60	R16	LIER	Donk	2004	
36	R0160001	3,51	R16	LIER	Boomlaarstraat	2004	
42	N0100001	25,18	Lierssesteenweg	HEIST-OP-DEN-BERG	Lostraat	2004	
35	N0100001	4,68	Provinciesteenweg	BOECHOUT	Lispersteenweg	2004	
27	N0140001	12,30	Mechelsesteenweg	LIER	geen	2004	
22	N0100001	7,22	Antwerpsesteenweg	LIER	G Gezellelaan	2004	
18	N0100001	12,59	Aarschotsesteenweg	LIER	Schollebeekstraat	2004	
51	A0120001	17,42	Kon Astridlaan	WILLEBROEK	Breendonkstraat	2004	
20	A0120001	16,01	Koning Leopoldlaan	WILLEBROEK	Bessemstraat	2004	
18	A0120001	16,10	Koning Leopoldlaan	WILLEBROEK	Bessemstraat	2004	
17	A0120001	20,10	geen	WILLEBROEK	geen	2004	
40	N1710001	2,44	N171	KONTICH	De Villermontstraat	2004	
33	N0010001	21,32	Antwerpsesteenweg	MECHELEN	Schaliënhoeverdreef - Walemstraat	2004	2003
25	N1710001	3,68	N171	KONTICH	Drabstraat	2004	
27	N1830002	3,23	Dendermondsesteenweg	WILLEBROEK	Emiel Vanderveidestraat	2004	
17	N0169011	0,01	Blarenberg	MECHELEN	N16a	2004	
42	N0190001	0,00	Parklaan	TURNHOUT	ring	2004	
36	R0130001	2,11	Parklaan	TURNHOUT	Rubensstraat	2004	
29	R0130001	1,91	Parklaan	TURNHOUT	Steenweg op Tielen	2004	
26	N0180001	0,00	Parklaan	TURNHOUT	ring	2004	
19	R0130001	3,17	Parklaan	TURNHOUT	Kwakkelstr	2004	
38	N0120001	34,83	Antwerpseweg	BEERSE	N132	2004	
31	N0120001	29,49	Antwerpseweg	BEERSE	Hei-ende	2004	
27	N0120001	36,91	Antwerpsesteenweg	VOSSELAAR	Hofeinde	2004	
18	N1530001	8,91	Poederleeseweg	LILLE	Berg	2004	
0	N0150001	2,20	Mechelsesteenweg	Bonheiden	geen	2004	
47	A0120001	35,10	geen	ANTWERPEN	geen	2005	
63	A0120001	30,49	Boomssesteenweg	ANTWERPEN	Atomiumlaan	2005	
22	R0022211	0,40	aansluiting R2 - A12	STABROEK	geen	2005	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
19	A0120001	33,50	geen	ANTWERPEN	Jan Van Rijswijklaan - Populierenlaan - Jan De Voslei - VII-Olympiadelaan	2005	
19	N0110001	3,70	Kapelsesteenweg	ANTWERPEN	Floris Verbraekenlei	2005	
15	N0120001	3,92	Turnhoutsebaan	ANTWERPEN	Ter Rivierenlaan	2005	
15	A1120002	3,42	geen	ANTWERPEN	geen	2005	
15	R0110001	5,92	Krijgsbaan	MORTSEL	Heirbaan	2005	
51	N0010001	50,69	Bredabaan	BRASSCHAAT	Plataandreef	2005	
33	N0010001	50,07	Bredabaan	BRASSCHAAT	Voshollei	2005	
18	N0010001	65,30	Bredabaan	WUUSTWEZEL	N133	2005	
24	N1520001	1,49	Koning Boudewijnlaan	OLEN	Hezewijk	2005	
21	N1740001	4,03	Nieuwe Baan	LAAKDAL	Hezemeer	2005	
17	N1520001	1,98	Koning Boudewijnlaan = afrit 22 E313	OLEN	op- afrit A13/E313	2005	
35	N1520001	7,28	Olensweg	WESTERLO	Ter Voortstraat	2005	
24	N1520001	5,09	Olensweg	WESTERLO	Kerkhofstraat	2005	
19	N1520001	6,18	Olensweg	WESTERLO	Neurusstraat	2005	
19	N0120001	13,91	Turnhoutsebaan	SCHILDE	De Rest	2005	
94	A0120002	29,38	Boomssesteenweg	AARTSELAAR	Cleydaallaan	2005	
63	A0120001	27,32	Boomssesteenweg	AARTSELAAR	Langlaarsteenweg	2005	
45	A0120002	28,88	Boomssesteenweg	AARTSELAAR	Helstraat	2005	
43	A0120001	28,32	Boomssesteenweg	AARTSELAAR	Leugstraat	2005	
28	N1770002	11,39	Boomssesteenweg	BOOM	's Herenbaan	2005	
28	N1719011	0,00	Boomssesteenweg	BOOM	's Herenbaan	2005	
28	A0120001	24,14	Boomssesteenweg	BOOM	Beukenlaan	2005	
22	A0120002	26,50	geen	SCHELLE	geen	2005	
22	A0120001	25,73	Boomssesteenweg	RUMST	Pierstraat	2005	
20	A0120002	28,80	Boomssesteenweg	AARTSELAAR	Helstraat	2005	
20	A0120002	29,31	Boomssesteenweg	AARTSELAAR	Cleydaallaan	2005	
19	A0120002	26,91	Boomssesteenweg	SCHELLE	geen	2005	
15	A0120002	27,21	Boomssesteenweg	AARTSELAAR	geen	2005	
23	N1770002	12,93	Antwerpsestraat	BOOM	geen	2005	
17	A0120001	24,70	Boomssesteenweg	BOOM	Kunstaan	2005	
61	N0160002	1,38	geen	MECHELEN	A001141 = afrit E19	2005	
38	N0160001	17,16	Rijksweg	BORNEM	Lodderstraat	2005	
31	N0160001	20,51	Rijksweg	BORNEM	Vitsdam	2005	
30	N0160001	12,38	Rijksweg	PUURS	Pullaar	2005	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
26	N0160001	12,01	Rijksweg	PUURS	N17	2005	
26	N0160001	16,01	Rijksweg	PUURS	Eikevlietbaan	2005	
23	N0160001	15,32	Rijksweg	PUURS	Kleine Amer	2005	
25	N0160001	22,48	Rijksweg	BORNEM	Sas	2005	
18	N0160002	13,77	Rijksweg	PUURS	Transversale Weg	2005	
30	R0120001	2,16	Schuttersvest	MECHELEN	Consciencestraat	2005	
27	R0120001	4,71	G Gezellelaan	MECHELEN	N1	2005	
20	R0120001	3,92	Zwartzustersvest/ E. Tinellaan	MECHELEN	N14/Liersesteenweg / Fr. De Merodestraat	2005	
15	R0120001	2,40	H. Speecqvest/ Schuttersvest	MECHELEN	Colomalaan/G. van Egmonstraat	2005	
19	R0120001	3,31	Zandpoortvest	MECHELEN	N15	2005	
16	N0260001	19,50	Leuvensesteenweg	MECHELEN	Toekomststraat	2005	
?	N0140001	ong 7,8	St.-Katelijnestraat	DUFFEL	N108	2005	
63	A0120001	42,92	Havenweg	ANTWERPEN	Dijkstraat	2004-masterplan?	
61	R0100001	0,00	Ijzerlaan	ANTWERPEN	N180		
45	R0010001	8,25	geen	ANTWERPEN	geen		
43	N1800001	4,43	Noorderlaan	ANTWERPEN	Luithagen haven		2003
45	N0010002	45,00	Ing Menneslaan - Bredabaan	ANTWERPEN	N129		2003
40	R0010001	7,63	geen	ANTWERPEN	geen		
43	N1290001	0,01	Tweemontstraat	ANTWERPEN	N120 - Bischoppenhoflaan		
39	A0010001	32,70	A1 = E19	ANTWERPEN	geen		
40	A0120001	41,20	Zoomseweg	ANTWERPEN	N114b		
36	R0010001	9,70	geen	ANTWERPEN	geen		
37	N1290001	2,31	Groenendaallaan	ANTWERPEN	Columbiastraat		
36	N1800002	2,82	Noorderlaan	ANTWERPEN	Korte Wielenstraat?		2003
40	N0100001	2,19	Provinciesteenweg	ANTWERPEN	Oude Steenweg		2003
31	R0100001	9,81	Bolivarplaats	MORTSEL	Bolivarplaats		
32	N0010001	42,01	Italiëlei	ANTWERPEN	Vondelstraat		
29	R0010001	13,08	geen	ANTWERPEN	geen		
26	R0010731	0,09	geen	ANTWERPEN	geen		
26	R0010001	8,00	geen	ANTWERPEN	geen		
27	N0010001	42,21	Italiëlei	ANTWERPEN	N49a		
25	R0010001	14,10	geen	ANTWERPEN	geen		
25	R0010001	7,48	geen	ANTWERPEN	geen		
25	R0010001	14,40	geen	ANTWERPEN	geen		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
25	A1120001	0,80	Bolvvarplaats	ANTWERPEN	geen		2003
25	N0010001	43,90	Ijzerlaan	ANTWERPEN	Bredastraat		
24	N0700001	46,10	Beversebaan	ZWIJNDRECHT	Krijgsbaan		
23	R0010001	13,60	geen	ANTWERPEN	geen		
28	N0010001	46,25	Bredabaan	ANTWERPEN	Broeder Frederikstraat		
23	A0130002	0,10	A13 =>E313 aansluiting richting Zuid R1	ANTWERPEN	geen		
23	R0100002	7,41	Binnensingel	ANTWERPEN	Generaal Lemanstraat		
27	N0010001	45,80	Bredabaan	ANTWERPEN	Van Aertseelaarstraat		2003
26	R0110001	7,04	Krijgsbaan	MORTSEL	N1		
22	R0010001	13,28	geen	ANTWERPEN	geen		
22	R0010001	1,50	geen	ANTWERPEN	geen		
21	R0010001	3,00	geen	ANTWERPEN	geen		
21	A0130001	3,00	A13 = E313	ANTWERPEN	geen		
21	R0010001	1,30	geen	ANTWERPEN	geen		
20	A1120001	0,48	Leien/A12	ANTWERPEN	geen		
20	A0010001	32,60	A1 = E19	ANTWERPEN	geen		
20	R0010001	6,90	geen	ANTWERPEN	geen		
20	A0010001	32,80	A1 = E19	ANTWERPEN	geen		
20	R0010001	5,20	geen	ANTWERPEN	geen		
20	N1800001	4,58	Noorderlaan	ANTWERPEN	Malagastraat		
23	N0010001	47,32	Bredabaan	ANTWERPEN	Merksemheideiaan		
19	A0130001	5,10	geen	WOMMELGEM	geen		
18	R0010001	8,70	geen	ANTWERPEN	geen		
18	R0010001	8,60	geen	ANTWERPEN	geen		
17	R0010001	8,90	geen	ANTWERPEN	geen		
18	N0010001	41,69	Italiëlei	ANTWERPEN	Violierstraat		
16	R0010001	9,46	geen	ANTWERPEN	R001061		
16	R0010001	6,79	geen	ANTWERPEN	geen		
16	A0130002	0,20	geen	ANTWERPEN	geen		
16	A0130001	0,80	geen	ANTWERPEN	geen		
16	R0011181	0,12	geen	ANTWERPEN	geen		
19	N1800001	2,14	Noorderlaan	ANTWERPEN	Manchesteriaan		
15	R0010001	14,30	geen	ANTWERPEN	geen		
17	N0010001	46,12	Bredabaan	ANTWERPEN	Deurnsebaan		
15	R0010001	13,40	geen	ANTWERPEN	geen		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
15	A0010001	33,80	A1 = E19	ANTWERPEN	geen		
17	N1800001	1,51	Noorderlaan	ANTWERPEN	Santiagostraat		2003
15	A0140001	99,80	A14 = E17	ZWIJNDRECHT	geen		
21	N1170001	20,12	Antwerpseweg	ESSEN	Watermolenstraat		
19	A0010001	44,80	geen	BRASSCHAAT	geen		2003
21	N1150001	20,30	Dorpsstraat / Molenheide	BRECHT	N153		2003
19	N1110001	14,11	Achterbroekstraat	KALMTHOUT	N117		2003
19	N0010001	52,13	Bredabaan	BRASSCHAAT	N121: Miksebaan		
16	N1150001	10,48	Eikenlei	BRECHT	Canadalaan		
46	N0190001	26,43	Grote Steenweg	GEEL	Zammelseweg		2003
31	N0190001	21,90	Snelwegstraat	WESTERLO	geen naam		2003
28	N0180001	8,40	Provinciebaan	RETIE	Looiend		
15	N0190001	8,99	Geelsebaan	KASTERLEE	Doomboom		2003
38	N0140001	8,62	Kiliaanstraat	DUFFEL	Gemeentestraat		
33	N0100001	8,65	Antwerpsesteenweg	LIER	Eeuwefeestlaan		
29	N0140001	28,02	Langestraat	ZANDHOVEN	Hallebaan		2003
28	R0160001	0,00	R16	RANST	N14		
26	N0140001	34,10	Dorp	ZOERSEL	Kerkstraat		
28	N0100001	22,21	Lierssesteenweg	HEIST-OP-DEN-BERG	N15		
24	A0130001	9,30	geen	RANST	geen		
26	N0140001	9,01	G Van der Lindelaan	DUFFEL	Lintsesteenweg		
25	N0120001	18,72	Handelslei	ZOERSEL	Andreas Vesaliuslaan		
22	N0140001	26,45	Ringlaan	ZANDHOVEN	Vierselbaan		2003
19	N0140001	28,61	Langestraat	ZANDHOVEN	Goormanstraat		2003
19	N1160001	3,99	Herentalsebaan	BORSBEEK	Jozef Reusenslei		
18	N0100001	13,82	Aarschotsesteenweg	LIER	Liersebaan		
19	N0140001	27,27	Ringlaan	ZANDHOVEN	Driehoekstraat		2003
18	N0140002	27,78	Ringlaan	ZANDHOVEN	Amelbergastraat		
16	N0140001	13,80	Mechelsesteenweg	LIER	geen		
17	N0100001	17,49	Aarschotsebaan	LIER	Sander De Vosstraat		
18	R0160001	0,80	R16	LIER	Hagenbroeksesteenweg		
16	A0130001	14,10	A13 = E313	ZANDHOVEN	geen		
16	N0140001	33,90	Zandstraat	ZOERSEL	geen		
15	N0120001	23,78	Antwerpsesteenweg	MALLE	Leopold II-laan		
16	N1160001	8,56	Kromstraat	RANST	Kastanjelaan		
34	N0160001	19,49	Rijksweg	BORNEM	Hingensteenweg		2003

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
53	N2270001	0,01	Jubellaan	MECHELEN	N1: Postzegellaan		2003
29	N0010001	24,84	Mechelsesteenweg	RUMST	Bussestraat - Lage Vosbergstraat		
25	N0170001	2,72	Dendermondsesteenweg	PUURS	N159		2003
23	N0170001	9,19	Provinciaalweg	SINT-AMANDS	Fok		
23	N1730001	3,99	Prins Boudewijnlaan	EDEGEM	N106		
19	N1730001	3,08	Prins Boudewijnlaan	EDEGEM	Ter Tommenstraat		
19	N0150001	5,06	Putsesteenweg	BONHEIDEN	Waversesteenweg		
18	N1730001	4,48	Prins Boudewijnlaan	EDEGEM	Terelststraat		
17	N1730001	5,80	Prins Boudewijnlaan	KONTICH	De Villermontstraat		
16	N0019031	0,56	Bussestraat	RUMST	op- en afritten A1		2003
17	N0019031	0,69	Bussestraat	RUMST	op- en afritten A1		2003
27	R0130001	9,20	Nassaulaan	TURNHOUT	N124		
20	N0140001	49,97	Vrijheid	HOOGSTRATEN	N124		
18	N1150001	26,29	St.-Lenaartseweg	HOOGSTRATEN	Hees		2004
18	N0190001	1,00	Steenweg op Zevendonk	TURNHOUT	Everdongenlaan		
16	N1310001	9,60	Merksplassesteenweg	RIJKEVORSEL	geen		
108	A0120001	29,30					
0	N0150001	16,60		HEIST-OP-DEN-BERG	Kasteelstraat		

Vlaams – Brabant

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
104	R0230001	7,25	Ring Leuven	Leuven	LUDENSCHSINGEL, Den Boschsingel, Mechelsesteenweg, Oude Rondlaan, Donkerstraat, Verloren Kost, Nieuwe Mechelsesteenweg	2003	
47	N0260001	0,72	Steenweg Leuven-Mechelen	Leuven	NIEUWE MECHELSESTEENWEG, Mechelsesteenweg	2003	
43	A0100002	8,88	E40 Brussel-Oostende	Ternat	ASSESTEENWEG, Essencstraat	2003	
40	R0230001	3,49	Ring Leuven	Leuven	GELDENAAKSEBAAN, Geldenaaksevest, F. Lintstraat, Parkpoort, E. Ruelensvest	2003	
33	R0260002	6,14	Ring Diest	Diest	TURNHOUTSEBAAN, Citadellaan, Langenberg, Fort Leopoldlaan, Schoon- aerde, Holleweg	2003	
28	N2230001	1,47	Nieuwrodesteenweg	Aarschot	STEENWEG OP SINT-JORIS-WINGE, Nieuwrode Steenweg	2003	
29,5	R0260001	5,43	Ring Diest	Diest	CITADELLAAN, Nijverheidslaan	2003	
27	N0080001	15,20	Ninoofsesteenweg	Lennik	OPENLUCHTWEG, Ninoofsesteenweg, Kleemstraat	2003	
28,5	N2080001	0,50	Stationsstraat	Affligem	BELLESTRAAT, Stationsstraat	2003	
27	R0000001	24,31	Ring Brussel	Tervuren	RAVENSTEIN, Tervurenlaan, Steenweg op Mechelen, Mechelsesteenweg, Sint-jansbergsteenweg, Tervuursesteenweg	2003	
28	N0020001	52,31	Steenweg Diest - Hasselt	Diest	INDUSTRIEPARK, Halensebaan	2003	
25,5	N1270001	1,74	Turnhoutsebaan	Diest	TURNHOUTSEBAAN, Zandstraat, Klappijstraat	2003	
23	N0030001	15,61	Steenweg Leuven-Tervuren	Tervuren	EDELWEISLAAN, Leuvensesteenweg, Stationsstraat, Bosdelle	2003	
22	N1740001	4,70	Nieuwe Dijkstraat	Diest	NIEUWE DIJKSTRAAT, Engelbeekstraat	2003	
22	N0280001	31,71	Steenweg Ninove - Halle	Gooik	STRIJLANDSTRAAT, Ninoofsesteenweg, Hoefestraat	2003	
23,5	R0270001	2,43	Oostelijke Ring Tienen	Tienen	BOSTVELD, Hanuitssteenweg, Zuidelijke Ring	2003	
21	N2760001	4,27	Strombeek-Beverselaan	Meise	STROMBEEK-BEVERSELAAN	2003	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
21	R0260002	3,99	Ring Diest	Diest	LEUVENSESTRAAT, Delphine Alenuslaan, Comm. Neyskenslaan, Leuvensesteenweg	2003	
20	N0010002	5,46	Schaarbeekelei	Vilvoorde	SCHAARBEEKLEI, Broekstraat	2003	
22	N0020001	23,19	Steenweg Leuven - Brussel	Leuven	BRUSSELSESTEENWEG	2003	
20	N2610001	6,69	Nieuwe Stallestraat	Sint-Pieters-Leeuw	NIEUWE STALLENSTRAAT	2003	
20	N7160001	79,50	VERVANGEN LIMBURG ???	Geetbets	DULLAERSTRAAT, Kraaistraat, Grote Steenweg	2003	
20	R0270001	1,23	Oostelijke Ring Tienen	Tienen	ZUIDELIJKE RING, Eigenmortel, oostelijke Ring, Graanweg, Wulmurssesteenweg, Sint-Maurusweg, Vliegpleinweg	2003	
24,5	N0020001	25,06	Steenweg Leuven-Diest	Leuven	RERUM NOVARUMLAAN, Diest- sesteenweg, Borstelstraat	2003	
19	N0020001	38,52	Steenweg Leuven-Diest	Tielt-Winge	LEUVENSESTEENWEG, Blereberg- straat, Diestssesteenweg, Watermanstraat	2003	
19	N0020002	22,61	Steenweg Leuven - Brussel	Leuven	BRUSSELSESTEENWEG, J-B Ectorsstraat	2003	
21	R0220001	11,25	Woluwelaan	Kraainem	WOLUWEDAL, J. Van Hovestraat, Woluwelaan, Oudstrijderslaan,	2003	
18,5	N0080001	6,90	Ninoofsesteenweg	DILBEEK	BODEGEMSTRAAT, Ninoofsesteenweg, Itterbeeksebaan	2003	
18,5	N0260001	2,21	Steenweg Leuven-Mechelen	Herent	WILSELSESTEENWEG, Omleiding	2003	
23,5	N2020001	0,24	Brusselsesteenweg	Grimbergen	'S GRAVENMOLENSTRAAT, Van Akenstraat, Brusselsesteenweg	2003	
17,5	N0080001	4,11	Ninoofsesteenweg	DILBEEK	NINOOFSESTEENWEG, Rozenlaan	2003	
17	N0260001	9,89	Steenweg Leuven-Mechelen	Kampenhout	SCHRANSSTRAAT, Leuvensesteenweg	2003	
18,5	N2020001	0,87	Brusselsesteenweg	Grimbergen	SPEELBROEK, De Merodestraat, Triohofstraat, Brusselsesteenweg	2003	
18,5	N2230001	1,72	Rijksweg Aarschot - Winge	Aarschot	STEENWEG OP SINT-JORIS-WINGE, Rillaarsebaan	2003	
18,5	N2270001	17,19	Mechelsesteenweg	Zaventem	MECHELSESTEENWEG, Van Ingel- gomstraat	2003	
21	N2510001	0,63	Naamsesteenweg	Leuven	GROENSTRAAT, Naamsesteenweg, Parkdreef, Prins de Lignestraat	2003	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
19	N0010001	9,12	Mechelsesteenweg	Vilvoorde	MECHELSESTEENWEG	2003	
16,5	N0020001	49,17	Steenweg Leuven - Diest	Diest	REUSTRAAAT, Galgenberg, Leuven- sesteenweg	2003	
17,5	N0060001	6,40	Bergensesteenweg	Sint-Pieters-Leeuw	ALBERT VAN COTTHEMSTRAAT, Bergensesteenweg, E. Ghijssstraat, Koning Albertstraat	2003	
18	N0090001	14,50	Gentssesteenweg	Asse	NERVIERSSTRAAT, Dendermond- sesteenweg, Gentssesteenweg	2003	
18	N0100001	41,94	Mannenberg	Scherpenheuvel-Zichem	KOESTRAAT, Vosselaar, Mannenberg	2003	
20	N0210001	18,08	Haachtsesteenweg	Kampenhout	HAACHTSESTEENWEG, Zeypestraat, Dorpelstraat	2003	
16,5	N2770001	11,60	Nieuwelaan	Meise	VILVOORDESTEENWEG, Nieuwelaan	2003	
15,5	N0060001	12,48	Bergensesteenweg	Sint-Pieters-Leeuw	BERGENSESTEENWEG, Alseberg- sesteenweg	2003	
20	N0260001	0,21	Steenweg Leuven-Mechelen	Leuven	'S-HERTOGENLAAN, Nieuwe Mechelsesteenweg, Kareelveld	2003	
15	N2020001	0,44	Brusselsesteenweg	Grimbergen	LAGESTEENWEG, Brusselsesteenweg	2003	
26,5	R0260001	4,62	Ring Diest	Diest	NIJVERHEIDSLAAN, Steineweg	2003	
18	N2530001	18,40	Sint-Jansbergsesteenweg	Overijse	E411, Terhulpesteenweg	2003	
18	R0260001	4,23	Ring Diest	Diest	DIESTERSTEENWEG, Zichemseweg	2003	
18	N2270002	4,58	Tervuursesteenweg	Zemst	TERVUURSESTEENWEG, R. Schumanlaan, Trianondreef	2003	
75	N2510001	0,01	Steenweg Leuven-Namen	Leuven	NAAMSEVEST, Kardinaal Mercier- plein, Kard. Mercierlaan, Naamssesteen- weg, Naamsstraat, Tervuursevest, E. Ruelenslaan	2004	
59	R0230002	4,87	Ring Leuven	Leuven	TERVUURSEVEST, Koning Boude- wijnlaan	2004	
40	A0120002	12,46	Boomssesteenweg	Meise	AUTOSTRAD, Autoweg, Kerkhof- straat, Patattestraat, Bergstraat, Londer- zeelsesteenweg	2004	
37	N0290002	57,83	Ring Tienen	Tienen	VINCKENBOSCHVEST, Bergevest, Aandorenstraat, Beauduinstraat	2004	
32,5	N0030002	43,55	Ring Tienen	Tienen	KABBEKVEST, Oplintersesteenweg, Sliksteenvest, Veldbornstraat	2004	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
31	A0120001	13,60	Boomsesteenweg	Londerzeel	MECHELSESTRAAT, Autostrade, Technologielaan	2004	
36,5	R0230001	5,61	Ring Leuven	Leuven	TERVUURSESTRAAT, Rennessingel, Tervuursesteenweg, Herestraat, Tervuursevest, Groenveldstraat, E. Remyvest	2004	
34,5	N0030001	26,19	Steenweg Leuven-Tienen	Leuven	MARTELARENLAAN, Tiensesteenweg	2004	
27	N2530001	1,32	Sint Jansbergsestw	Leuven	VELDSTRAAT, Sint-Jansbergsesteenweg, Koning Boudewijnlaan	2004	
28	N2750001	4,11	Terhulpesteenweg	Hoellaart	DUBOISLAAN, Terhulpesteenweg, Leopold II-laan, Groenendaalsesteenweg, J. Kumpstraat	2004	
24	R0220001	17,49	Woluwelaan	Machelen	BEAULIEUSTRAT	2004	
21	N0030001	44,01	Ring Tienen	Tienen	LEOPOLDVEST, Hoveniersstraat, Sliksteenvest, Gen. Guffenstraat	2004	
25	N0030001	44,56	Ring Tienen	Tienen	LEOPOLDVEST, Bergvest, Kapucijn- straat, Slachthuisstraat	2004	
21	R0220002	15,59	Woluwelaan	Machelen	WOLUWELAAN	2004	
20,5	N0030001	42,52	Ring Tienen	Tienen	AARSCHOTSESTEENWEG, Oude Leuvensestraat, Withuisstraat, Albertvest	2004	
19	N2750001	4,17	Terhulpesteenweg	Hoellaart	LEOPOLD II-LAAN, Duboislaan, Terhulpesteenweg, Groenendaalse- steenweg, Sint-Janbergslaan	2004	
28	R0230001	4,31	Ring Leuven	Leuven	Tervuursevest	2004	
18,5	R0220002	15,91	Woluwelaan	Machelen	ALFONS DE COCKPLEIN	2004	
19	R0220002	16,19	Woluwelaan	Machelen	HAACHTSESTEENWEG	2004	
20	R0230001	5,08	Ring Leuven	Leuven	HOLLESTRAAT, Heilige Geeststraat, Ijzerenmolenstraat, A. Bastinstraat, Tervuursevest	2004	
18	N0030001	42,23	Ring Tienen	Tienen	WITHUISSTRAAT, Leuvenslaan, Veldstraat	2004	
16	N0020001	42,18	Steenweg Leuven - Diest	Bekkevoort	STAATSBAAN, Oude Tiensebaan	2004	
17	R0220001	21,06	Woluwelaan	Vilvoorde	HOUTEMSESTEENWEG, Woluwelaan	2004	
20,5	N0020001	24,09	Steenweg Leuven - Diest	Leuven	DIESTSESTEENWEG, Kerkstraat, Lindensestraat	2004	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
21,5	N0030001	26,04	Steenweg Leuven - Tienen	Leuven	TIENSESTEENWEG, Boulevardstraat, A. Delanoislaan	2004	
15	N0210001	26,32	Werchterssesteenweg	Haacht	WEISTRAAT, Werchterssesteenweg, Wijgmaalsesteenweg	2004	
16,5	N2110001	4,75	Rubensstraat	Vilvoorde	BLAESENBERGSTRAAAT, Rubens- straat, Vierkensstraat	2004	
15,5	R0220001	17,12	Woluwelaan	Machelen	STEENWEG BUDA, Woluwelaan	2004	
25	A0120001	13,90	Boomssesteenweg	Londerzeel	TECHNOLOGIELAAN	2004	
27,5	N2820001	8,94	Brusselsestraat	Lennik	BRUSSELSESTRAAAT, Gaasbeekstraat	2004	
18	N2769021	7,39	Strombeek-Beverselaan	Meise	STROMBEEK - BEVERSELAAN, Oratoriënlaan	2004	
17	N2760001	4,03	Strombeek-Beverselaan	Meise	STROMBEEK - BEVERSELAAN	2004	
17	A0120001	5,50	Boomssesteenweg	Meise	BOOMSESTEENWEG	2004	
19	N0030001	27,74	Steenweg Leuven - Tienen	Leuven	TIENSESTEENWEG, Meerdalboslaan	2004	
17,5	N2120001	8,10	Westelsebaan	Scherpenheuvel-Zichem	WESTELSEBAAN, Melkerijstraat	2004	
15	N0060002	10,01	Bergensesteenweg	Sint-Pieters-Leeuw	BERGENSESTEENWEG, Stationsstraat	2004	
15,5	N0010002	8,18	Mechelsesteenweg	Vilvoorde	MECHELSESTEENWEG, Beethoven- straat	2004	
0	N0060001	15,20	Bergensesteenweg	Halle		2004	
0	N0020001	20,20	Steenweg Leuven-Brussel	Herent	INVALSWEG, Zuidelijke Ring	2004	
0	N2230001	7,10	Rijksweg Aarschot-Winge	Tielt-Winge	BATAVIASTRAAAT, Luchthavenlaan, Haachtssesteenweg	2004	
72	R0001551	0,32	Ring Brussel	Tervuren	SINT-JANSBERGSTEENWEG, Steenweg op Sint-Jansberg		
57	R0270002	3,20	Invalsweg E40-Ring	Tienen	INVALSWEG, Zuidelijke Ring		
48,5	N0210001	9,80	Haachtssesteenweg	Steenokkerzeel	BATAVIASTRAAAT, Luchthavenlaan, Haachtssesteenweg		
44	R0000001	42,10	Ring Brussel	Grimbergen	ANTWERPSELAAN		
35,5	N0080001	13,74	Ninoofosesteenweg	Lennik	NINOOFSESTEENWEG, Assessesteenweg	2003	
38	R0260001	3,40	Ring Diest	Diest	KONINGIN ASTRIDLAAAN, Hasseltstraat, E. Robeynslaan, Comm. Neyskenslaan		
32	N0290001	52,77	Stw Tienen-Jodoigne	Hoegaarden	ALTENAKEN, Sint-Niklaasstraat		
36,5	R0230001	2,82	Ring Leuven	Leuven	TIENSEPOORT, Tiensevest, Blijde Inkomststraat		
31	A0010001	0,60	E19 Brussel-Antwerpen	Machelen	LINDENPLEIN, Haachtssesteenweg, Watertorenlaan, Ringstraat		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
28	R0000001	22,50	Ring Brussel	Tervuren	SINT-JANSBERGSTEEENWEG		
28	R0000001	36,00	Ring Brussel	Machelen	RIITWEGERLAAN		
29,5	N0210001	12,92	Haachtseseenweg	Steenokkerzeel	TERVUURSESTEENWEG, Haachtseseenweg	2003	
29,5	R0260001	3,02	Ring Diest	Diest	ROZENGAARD, Kon. Astridlaan, Sint-Jansveld, Leopoldvest, Sint-Jansstraat, Vervoortstraat		
25	A0030001	7,30	E40 Brussel - Luik	Zaventem	STERREBEEKSTRAAT		
25	A0040001	9,72	E411	Hoelaart			
25	R0000001	34,00	Ring Brussel	Machelen	EUGÈNE BLAIRONSTRAAT		
23	N0080001	11,72	Ninoofsesteenweg	Lennik	SCHAPENSTRAAT, Galgestraat, Oude Schapenstraat, Ninoofsesteenweg, Kothemstraat	2003	
23,5	N0010001	6,50	Schaarbeeklei	Vilvoorde	HARENSESTEENWEG, Trawoolstraat,		
23,5	N0280001	23,31	Steenweg Ninove - Halle	Pepingen	Koepoortstraat, Schaarbeeklei		
21	N0030001	18,63	Steenweg Leuven-Tervuren	Bertem	PALOKENSTRAAT, Buvingen, Steenweg Op Bellingen, Ninoofsesteenweg,		
20	R0000001	43,99	Ring Brussel	Wemmel	BOSKEE, Everbergsesteenweg, Tervuursesteenweg		
22	N0060001	15,63	Bergensesteenweg	Halle	KONINGIN ELISABETHLAAN, Panoramastraat		
22	R0230001	1,89	Ring Leuven	Leuven	WILGENVELD, R. Deboecklaan, Bevrijdingsplein, A. Demaeghtlaan, Bergensesteenweg, Edingssesteenweg		
18	A0100001	4,10	E40 Brussel - Oostende	Dilbeek	KLOOSTERWEIDE		
18	N2039011	2,15	A8 Halle - Doornik	Halle	RODENEMWEG, Biezeweide, Resteleurs		
20,5	N0020001	23,71	Steenweg Leuven - Diest	Leuven	LEUVENSESTRAAT, Diestsesteenweg, Ijzerenwegstraat	2003	
17	N0030001	46,68	Oostelijke Ring Tienen	Tienen	SINT-TRUIDENSESTEENWEG, oostelijke Ring		
17	N1740001	16,09	= Projectnr. 42	Diest	ENGELBEEKSTRAAT		
17	N2110001	0,71	Luchthavenlaan	Machelen	LUCHTHAVENLAAN		
17,5	N2110002	0,36	Luchthavenlaan	Machelen	LUCHTHAVENLAAN		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
17	N2850001	14,08	Edingssesteenweg	Gooik	PROFESSOR FRANS HEYMANS- STRAAT, Wijngaardstraat, Edingsse- steenweg		
17	R0000001	35,60	Ring Brussel	Machelen	WOLUWELAAN		
17	R0000001	48,10	Ring Brussel	Asse	BRUSSELSESTEENWEG		
16	A0030001	8,99	E40 Brussel - Luik	Zaventem	MECHELSESTEENWEG		
16	R0000001	17,60	Ring Brussel	Hoelaart	Sint-Jansberglaan		
16	R0000001	32,60	Ring Brussel	Zaventem	RING BRUSSEL, E40 Brussel-Luik		
19	R0230001	1,10	Ring Leuven	Leuven	LUDENSCHHEIDSINGEL, Aarschotsesteenweg		
15,5	N0010001	9,97	Mechelsesteenweg	Vilvoorde	KLUITINGSTRAAT, Mechelsesteen- weg	2003	
15	N0030001	20,99	Steenweg Leuven-Tervuren	Bertem	BLOKKENSTRAAT, Tervuursesteen- weg, Meerbeeksesteenweg		
15,5	N0030001	22,02	Steenweg Leuven - Tervuren	Bertem	TERVUURSESTEENWEG, St.-Franciscusberg, Weygenstraat		
16,5	N0100001	29,73	Lierssesteenweg	Begijnendijk	MECHELBAAN, Lierssesteenweg		
18	N0190001	54,18	Steenweg Leuven - Aarschot	Leuven	LOUIS WOUTERSSTRAAT, Putte- broekstraat, Aarschotsesteenweg		
15	N2230002	7,07	Invalsweg	Tienen	ZUIDELIJKE RING, Invalsweg		
15	R0000001	33,90	Ring Brussel	Machelen	NIEUWE ZAVENTEMSESTEENWEG, Zaventemsesteenweg		

Oost-Vlaanderen

Prioriteit	IDENTS 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
34	N0490002	67,90	EXPRESSWEG N49	MALDEGEM	KONING ALBERTLAAN		
81	N0700001	34,43	HEIDEBAAAN	SINT-NIKLAAS	PASSTRAAT + GEDEELTELIJK IN TRACE	2003	
38	N0600002	5,77	GROTE STEENWEG ZUID/ NIEUWE STEENWEG	GENT	KLOSSESTRAAT/KREKELSTR.	2003	
34	N4590001	10,26	OLSENSESTEENWEG	KRUISHOUTEM	AFRIT E17 THV GAVERSSTRAAT	2003	
32	N0700001	35,39	HEIDEBAAAN	SINT-NIKLAAS	EELHOORNSTR./LANGE REKSTR.	2003	
29	N0080001	34,19	BRAMBROEK	GERAARDSBERGEN	N42	2003	
27	N0450001	4,56	EXPRESSWEG N45	HAALTERT	EIGENSTRAAT	2003	
26	N4960001	0,30	GUILLEMINLAAN	GERAARDSBERGEN	IN TRACE	2003	
27	N0090001	49,27	BRUSSELSESTEENWEG	MELLE	HEUSDENBAAN/MERELBEKESTR.	2003	
28	N4440001	4,30	HUNDELGEMSESTEENWEG	MERELBEKE	GAVERSESTEENWEG	2003	
29	N0700001	5,22	ANTWERPSE STEENWEG	GENT	DRIESELSTRAAT	2003	
21	N0430001	27,12	STAATSBAAN	ZULTE	VIJVESTRAAT / OUDE WEG	2003	
25	N0700002	0,18	LAND VAN WAASLAAN	GENT	PILOREINSTRAAT	2003	
20	N4450001	8,47	DENDERMONDSESTEENWEG	LAARNE	BULSTRAAT / VOSSENSTRAAT	2003	
18	N0700001	4,90	ANTWERPSE STEENWEG	GENT	ORCHIDEESTRAAT	2003	
20	N0490002	5,97	EXPRESSWEG N49	BEVEREN	N450 - MELSELEDIJK	2003	
38	N0410002	1,30	RECHTTREKKING HOFSTADE	AALST	STEENWEG OP AALST / TERBEKENSTRAAT	2003	
30	N0090001	79,81	BRUGSESTEENWEG / KONINGIN ASTRIDLAAN	MALDEGEM	KONING ALBERTLAAN / WESTENDESTRAAT	2003	
29	N0089021	0,22	ALBERTLAAN / BRAKELSESTEENWEG	NINOVE	OUTERSTRAAT	2003	
26	N0080001	19,90	BRUSSELSESTEENWEG	NINOVE	ROESBEKE	2003	
31	N0090001	70,38	MOLENSTRAAT	EKKLO	BRUGSESTEENWEG/HEILIG GRAFSTR.	2003	
27	N0280002	37,71	RING	NINOVE	NEDERWIJKSTRAAT/NEDERWIJK OOST	2003	
23	N0080001	19,30	BRUSSELSESTEENWEG	NINOVE	EGGERSTRAAT NOORD / ZUID	2003	
25	N0410001	0,27	RECHTTREKKING HOFSTADE	AALST	BOUDEWIJNLAAN	2003	
23	N0090001	73,00	Zeeiaan/Prins Boudewijnlaan	EKKLO	IN TRACE	2003	
26	N0090001	30,78	GENTSESTEENWEG	ERPE-MERE	LEEDSESTEENWEG / OUDENAARDESTEENWEG	2003	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
23	N0470001	22,52	OMLEIDINGSBAAN OOST	ZELE	LOKERENBAAN	2003	
20	N0460001	18,40	PROVINCIEBAAN	ZOTTEGEM	LIEVE-HEERSTRAAT / OPSTAL- STRAAT / SLEIEKOUTER	2003	
17	N0080001	24,09	ELISABETHLAAN	NINOVE	ALBERTLAAN	2003	
45	N4190001	0,29	KRIJGSBAAN	TEMSE	SPOORWEGLAAN	2003	
38	N0420002	13,43	EUROPAWEG	ZOTTEGEM	LEENSTRAAT	2003	
31	N4340001	0,92	BLOMMEKENS	EEKLO	RABAUTSTR./VROMBAUTSTR./ ZANDVLEUGE	2003	
29	N4620001	14,34	BUKE	ZOTTEGEM	ARTHUR GEVAERTLAAN	2003	
17	N0470001	21,39	OMLEIDINGSBAAN OOST	ZELE	DOMMEKENSSTRAAT / ZEVEN- STERRENSTRAAT	2003	
39	N4580001	17,18	NIEUWBURGSTRAAT/ HENDEKENSTRAAT	ASSENEDE	OOSTHOEKSTRAAT/BURGSTR.	2003	
33	N0090001	42,39	BRUSSELESTEENWEG	WETTEREN	OOSTERZELESTWEG/ZUIDLAAN	2003	
32	N0700001	10,99	LOZEN BOER/DENEN	LOCHRISTI	SLAGMANSTR./BEERVELDSE BAAN	2003	
27	N0700001	21,51	ANTWERPSE STEENWEG	LOKEREN	UITBREIDINGSLAAN/OUDE HEERWEG	2003	
33	N4730001	1,13	OUDE BRUGLAAN	LOKEREN	BLEEKMEERSSTRAAT/OUDE BAAN	2003	
28	N0700001	16,50	GENTSESTEENWEG	LOKEREN	Doorslaardam	2003	
23	N0700001	16,30	GENTSESTEENWEG	Lokeren	bocht	2003	
33	N0470002	13,21	LEOPOLD II-LAAN / ST.-GILLISLAAN	DENDERMONDE	BRUSSELESTEENWEG	2003	
23	N4490001	14,04	BEERVELDSEBAAN / RIVIERSTRAAT	LOCHRISTI	TOLEINDESTRAAT/BEERVELDEDRP	2003	
21	N0700001	11,50	ZEVENEKENDORP	LOCHRISTI	OUDE SLAGMANSTRAAT	2003	
23	N4060001	1,69	NOORDLAAN	DENDERMONDE	GENTSESTEENWEG (KERKSTRAAT)	2003	
22	N4700001	1,67	HAMSESTEENWEG	DENDERMONDE	ROOTJENSWEG / GROENEWEG	2003	
27	N0430001	16,77	KORTRIJKSESTEENWEG	Deinze	N35	2003	
18	N0470001	26,09	KONING BOUDEWIJNLAAN	LOKEREN	HOVENIERSTRAAT	2003	
17	N4660001	7,20	GAVERLANDSTRAAT	GENT	IN TRACE	2003	
49	N0350001	78,75	STEENWEG DEINZE/ STATIONSSTRAAT	NAZARETH	GENTSEBAAN/GENTSESTEENWEG	2004	
37	N0440001	4,41	AALTERWEG	AALTER	URSELWEG / ST-GODELIEVESTRAAT	2004	
37	N0600002	16,86	GENTSESTEENWEG	ZINGEM	OUWEGEMSESTWEG/ KRUISHOUTEMSESTWEG	2004	
40	N0470001	14,10	LEOPOLD II-LAAN	DENDERMONDE	NOORDLAAN/MECHELSESTWEG	2004	
36	N0170001	17,20	MECHELSESTWEG	DENDERMONDE	GEEN (MIDDENBERMDOORSTEEK)	2004	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
29	N0420001	12,03	EUROPAWEG	ZOTTEGEM	VELDWEG/BUKE	2004	
37	R0410001	5,31	LEOPOLDLAAN/ ONZE-LIEVE-VROUWPLEIN	AALST	MOORSELBAAN	2004	
29	N0170002	17,35	MECHELSESTEENWEG	DENDERMONDE	KROONVELDLAAN	2004	
28	N0600001	11,11	NIEUWE STEENWEG	NAZARETH	GRENADIERSLAAN/STATIONSSSTR.	2004	
24	N0440001	3,64	KNOKKEWEG/AALTERWEG	AALTER	BRUGSTRAAT	2004	
26	N0600002	21,63	Westerring	Oudenaarde	Pater Ruyffelaestraat	2004	
28	R0410002	4,85	LEOPOLDLAAN	AALST	BINNENSTRAAT	2004	
24	N0350001	70,59	GAVERSESTEENWEG	Deinze	Oudenaardsesteenweg N494	2004	
25	N0600001	21,22	Westerring	Oudenaarde	Serpentstraat	2004	
25	N0600002	17,92	GENTSESTEENWEG	Zingem	Bekestraat/Lange Aststraat	2004	
27	N0090001	75,61	Staatsbaan	Maldegem	UITRIT DREEF RUSTOORD,...	2004	
21	R0410002	1,46	SIESEGEMLAAN	AALST	MERESTRAAT	2004	
22	R0410002	2,11	BOUDEWIJNLAAN	AALST	RAFFELGEMSTRAAT	2004	
23	N0410001	21,55	N41	HAMME	Veldstraat	2004	
20	N0600002	14,54	GENTSESTEENWEG	ZINGEM	LEENSTRAAT	2004	
21	N0410001	20,35	N41	Hamme	Neerstraat	2004	
22	N0420001	27,51	GROTE WEG	GERAARDSBERGEN	VERBONDENENSTRAAT	2004	
20	N0350001	73,58	STEENWEG DEINZE	NAZARETH	AFRIT E17	2004	
20	N0090001	43,77	BRUSSELSESTEENWEG	WETTEREN	KWATRECHTSTEENWEG	2004	
20	N0600001	7,13	OUDENAARDSESTEENWEG	DE PINTE	POLDERDREEF / DEN BEER	2004	
22	N0700001	26,22	LOKERSE BAAN	WAASMUNSTER	SCHRIJBERGSTRAAT	2004	
22	N0450001	1,68	GERAARDBERGSESTW	AALST	CHURCHILLSTEENWEG	2004	
21	N0410001	1,66	RECHTTREKKING HOFSTADE	AALST	DOORSTEEKLAAN	2004	
21	N0410001	20,95	N41	Hamme	BROEKSTRAAT / HOOIRT	2004	
20	N4600001	14,78	AALSTSESTEENWEG	GERAARDSBERGEN	N45 - EXPRESSWEG	2004	
22	R0410002	4,10	H. HARTLAAN	AALST	VERBRANDHOFSTRAAT	2004	
20	N4420001	2,19	HOOGSTRAAT	LEDE	GROTE KAPPELLESTRAAT / OMMEGANGLAAN	2004	
21	R0410001	2,60	BOUDEWIJNLAAN	AALST	ASSERENDRIES	2004	
20	N0090001	78,01	K. Astridlaan	Maldegem	STATIONSSSTRAAT	2004	
21	N4190001	0,81	KRIJGSBAAN	Temse	PRINSENLAAN / ST.-JORISSTRAAT	2004	
20	N4060002	0,40	NOORDLAAN	DENDERMONDE	VEERSTRAAT	2004	
21	N0700001	41,31	A. PANISSTRAAT	Beveren	Lesseliersdreef	2004	
63	N0490001	60,27	EXPRESSWEG	EEKLO	SINT-LAUREINSESTEENWEG	2004	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
68	N4950001	0,73	ZONNEBLOEMSTRAAT	GERAARDSBERGEN	BOELARESTRAAT/VOLDERSTRAAT/ WEVERIJSTRAAT		
55	N0080001	55,95	BERCHEMWEG	OUDENAARDE	RONSEWEG/WESTERRING		2004
57	N4340001	2,58	PEPERSTRAAT	EEKLO	EXPRESSWEG N49		
52	N0280001	38,55	RING OOST / RING WEST	NINOVE	AALSTERSESTEENWEG/OKEGEMBAAN		
40	N0490001	65,33	EXPRESSWEG N49	MALDEGEM	AARDENBURGKALSEIDE/NOORDSTR.		
42	N0160001	26,22	GEWESTWEG N16	TEMSE	HOOBKAMERSTRAAT		
41	N0420001	14,93	Europaweg	Zottegem	Langestraat N454		2003
44	N0090001	69,10	STATIONSSTRAAT/MARKT	EEKLO	KAAISTRAAT/RAAMSTR.		2003
38	N0450001	5,50	EXPRESSWEG N45	DENDERLEEUV	IDDERGEMSTEENWEG/HOOGSTR.		
38	N4480001	0,91	STOEPESTRAAT	ASSENEDE	EXPRESSWEG N49		
35	N0490001	52,54	EXPRESSWEG N49	KAPRIJKE	VAARTSTRAAT		
38	N4560001	3,78	EVERGEMSESTEENWEG/ ZEESCHIPSTRAAT	GENT	INDUSTRIEWEG/EVERSTEINLAAN		
36	R0040002	1,40	PRESIDENT JOHN F. KENNEDYLAAN	ZELZATE	EXPRESSWEG		
34	N0490001	14,70	EXPRESSWEG N49	ST-GILLIS-WAAS	Zaligemdijk		
32	N0430001	4,00	KORTRIJKSESTEENWEG	GENT	AFRIT E40/DRIEKONINGENSTR. N41		2004
32	N0170001	16,02	MECHELSESTEENWEG/ BAASRODESTRAAT	DENDERMONDE			2004
32	N0440002	1,12	KNOKKEWEG	AALTER	BROUWERIJSTR./LINDESTR.		
33	N0410001	22,13	RIJKSWEG N41	HAMME	NOORDSTRAAT		2004
33	R0040001	55,45	JACQUES PARIJSLAAN	EVERGEM	RIEMESTEENWEG		
29	N0490002	34,13	EXPRESSWEG N49	WACHTEBEKE	RAMONSHOEK		
31	N4140001	0,01	KORTRIJKSESTEENWEG/ KORTRIJKSEPOORTSTR.	GENT	CH. DE KERCHOVELAAN/ L. DELVAUXSTR./IJZERLAAN		
30	R0040001	12,88	JOHN KENNEDYLAAN	GENT	LANGERBRUGGESTRAAT		2004
28	R0040002	14,65	JOHN KENNEDYLAAN/ DWIGHT EISENHOWERLAAN	GENT	JOHN KENNEDYLAAN		
34	N0700001	33,30	PRINS BOUDEWIJNLAAN	SINT-NIKLAAS	GLYCINENPLEIN/GOUDENREGEN- LAAN/KLEIN BREEDSTR.		
27	R0040002	8,21	JOHN KENNEDYLAAN	GENT	MOERVAARTKAAI		
28	N0420001	1,50	OOSTERZELESTW	WETTEREN	AFRIT E40		
27	N0490001	68,49	EXPRESSWEG N49	Maldegem	Koning Albertlaan		
26	N0490001	15,80	EXPRESSWEG N49	ST-GILLIS-WAAS	Kemphoekstraat		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
34	N0090001	68,78	STATIONSSTRAAT/KONINGIN ASTRIDPLEIN	EEKLO	VISSTR./OOSTVELDSTR.		2003
25	N0430001	3,79	KORTRIJKSESTEENWEG	GENT	PLEISPARK		2004
27	N0470001	16,32	ZEELSEBAAN	DENDERMONDE	KLEINZAND/SCHELDEDEIJK		
27	N0470002	13,71	LEOPOLD II-LAAN	DENDERMONDE	SINT-JACOBSTRAAT		
25	N0490002	29,95	EXPRESSWEG N49	MOERBEKE	LEDESTR./KRUISSTR.		
25	R0040001	5,75	JOHN KENNEDYLAAN	GENT	SMISHOEKSTRAAT		
24	N0470001	20,93	OMLEIDINGSBAAN OOST	ZELE	SPINNERIJSTR./HERDERSTR.		
25	N0600002	7,88	NIEUWE STEENWEG	DE PINTE	AFRIT E17		
26	N0600002	20,19	Westerring	Oudenaarde	N441 Graaf Van Landaststraat		2003
25	N4450001	5,92	DENDERMONDSESTEENWEG	DESTELBERGEN	DAMVALLEIENSTRAAT / DAMSTRAAT		
25	N0449011	0,01	Aalterbaan (Oude Staatsbaan)	Maldegem	Kleitkalseide / Alterbaan		
24	N0410001	25,50	NIEUWE STEENWEG	Temse	Landbouwstraat		2004
23	N0700001	30,88	GENTSEBAAN / J. CHARLOTTELAAN	SINT-NIKLAAS	DRIEGAALIENSTRAAT / DRIEGAALIENHOEK		
27	N0090001	28,26	CAPUNCINELAAN	AALST	GENTSESTRAAT/POSTHOORNSTRAAT		2004
27	N0700001	32,53	KONINGIN ASTRIDLAAN	SINT-NIKLAAS	PRINS ALEXANDERLAAN/PARKLAAN		2004
22	N0410001	23,60	N41	HAMME	BIEZESTRAAT		2004
20	N0410002	26,62	N41	SINT-NIKLAAS	Afrit E17		2004
23	N0470002	23,93	ZELEBAAN	Lokeren	Oeverstraat		2003
28	N0700001	32,01	KONINGIN ASTRIDLAAN / PRINSES J. CHARLOTTELAAN	SINT-NIKLAAS	Ter Eken		
22	N0470001	26,53	KONINGIN FABIOLAALAN	LOKEREN	Sterrestraat		
21	N0600001	7,39	NIEUWE STEENWEG	DE PINTE	AFRIT E17		
20	N0090002	69,21	Markt	Eeklo	Paterstraat		2003
20	N0420002	10,71	EUROPAWEG	ZOTTEGEM	N46 - STEENWEG OP AALST		
24	N0700001	33,00	KONINGIN ASTRIDLAAN / PRINS BOUDEWIJNLAAN	SINT-NIKLAAS	HERTJEN / BRUGSKEN		
24	N0090001	69,38	Markt	Eeklo	Collegestraat		2003
21	N0410002	26,13	NIEUWE STEENWEG	TEMSE	STEENWEG HULST-LESSEN		2004
20	N0430001	20,06	RIJKSWEG	ZULTE	POSTHOORNSTRAAT / DORPSTRAAT		
20	N4000001	3,88	NOORDLAAN	WETTEREN	GENTSESTEENWEG		
20	N0170002	16,45	MECHELSESTEENWEG	DENDERMONDE	KILLEWEG / KORTE DIJKSTRAAT		
19	N0600001	15,85	GENTSESTEENWEG	Zingem	Kolmstraat		
24	N4030001	8,90	TROMPSTRAAT	STEKENE	N49		
21	N4030001	6,31	HOEKSTRAAT	STEKENE	REGENTIESTRAAT / KEMZEKEDORP		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
19	N0600002	3,87	GROTE STEENWEG ZUID/ NIEUWE STEENWEG	GENT	TRAMSTRAAT		
23	N4560001	2,14	ZEESCHIPSTRAAT	GENT	WONDELGEMKAAI		2004
18	N0410001	19,34	N41	Hamme	Zwaarveld (industrieterrein)		
18	N0350001	65,41	KOUTER	Deinze	N440/Westaardestraat		
19	N0090001	80,90	Brugsestw	Maldegem	klein straatje		
21	N0430002	5,89	KORTRIJKSESTEENWEG	GENT	ADELAARSTRAAT / JB. DE GIEYLAAN		2004
19	N4560001	4,80	Christoffelweg	Evergem	Spoorwegstraat		
21	R0430002	0,00	Ringlaan	Eeklo	Leopoldlaan		
18	N4560001	9,11	Hooiwege/Sleidingedorp	Evergem	Kerkstraat		
19	N0700001	29,83	NIEUWE BAAN	SINT-NIKLAAS	Weverstraat		
20	N4490001	12,50	BEERVELDSEBAAN	LOCHRISTI	Bastelaere		
19	N0440001	12,73	Aalterbaan	Maldegem	Halledreef		
19	N0700001	38,00	GENTSEWEG	Beveren	WESTAKKERSLAAN		
17	N4850001	3,78	BERGSTRAAT	BEVEREN	VESTINGSSTRAAT / BOERENKRIJGLAAN		2003
22	N4060001	2,44	STEENWEG VAN AALST	DENDERMONDE	ZANDSTRAAT N416		2003
19	N0160001	24,64	GEWESTWEG N16	TEMSE	Doornstraat/Gasthuisstraat		2003
21	N0090002	69,51	Markt	Eeklo	K. Albertstraat N499/Boelare N434		2003
18	N4160001	8,89	MOLENKEN	WICHELEN	RIJKSWEG N442		
20	N0470001	24,89	ZELEBAAN	LOKEREN	Martelarenlaan		2003
18	N0700001	28,85	NIEUWE BAAN	SINT-NIKLAAS	ARKESTRAAT		
21	N0470001	24,26	ZELEBAAN	LOKEREN	Dijkstraat		2003
17	N0090001	31,91	GENTSESTEENWEG	ERPE-MERE	NERENBROEKSTRAAT / BOSSESTRAAT		
19	N0090001	27,77	CAPUCINELAAN	AALST	G. PAEPESTRAAT		
19	N0420001	5,50	WETTERSESTEENWEG	OOSTERZELE	HOUTEMSTRAAT		
22	N4190001	3,71	KAPELSTRAAT	TEMSE	HOSPITAALSTRAAT / GELAAG- STRAAT		
17	N0080001	39,39	STEENWEG	LIERDE	HOLDERBEKE / BONTE		
18	N0090001	67,87	Gentsesteenweg	Eeklo	Oude Gentweg		
18	N0090002	68,50	Gentsesteenweg	Eeklo	Zuidmoerstraat		2003
19	N0350002	68,92	TWEEBRUGGENLAAN	Deinze	Brielstraat		
18	N0440001	7,27	Knokkeweg	Knesselare	Urselseweg		
18	N4450001	17,81	DENDERMONDSESTEENWEG	BERLARE	DONKLAAN		
18	N0420001	4,30	WETTERSESTEENWEG	OOSTERZELE	REIGERSTRAAT / AMBACHTSTRAAT		
18	N0600002	24,80	Westerring	Oudenaarde	afrt naar N453		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
16	B4020001	0,20	A. PEGOUDLAAN	GENT	IN TRACE		
17	N0430001	25,50	STAATSBAAN	Zulte	Statiestraat		
18	N0410001	14,10	N41	DENDERMONDE	VLASSENHOUTSTRAAT		
18	N0350002	74,24	STEENWEG DEINZE	NAZARETH	WARANDESTRAAT		
17	N0350001	72,47	GAVERSESTEENWEG	Deinze	Karrewegstraat		
19	N0090001	28,51	GENTSESTEENWEG	AALST	ST.-ANNALAAN / MERESTRAAT / MOLENDREEF		
17	N0420001	1,40	OOSTERZELESTW	WETTEREN	AFRIT E40		2003
17	N0080001	26,82	BRAKELSESTW	NINOVE	N45		2003
18	N0470001	20,29	OMLEIDINGSBAAN OOST	Zele	RINKHOUT		
19	N4450001	4,38	DENDERMONDSESTEENWEG	DESTELBERGEN	KERKSTRAAT / KERKHAM		
19	N0090001	29,13	GENTSESTEENWEG	AALST	BOUDEWIJLAAN		
16	N4590001	5,72	OUDENAARDESTEENWEG	KRUISHOUTEM	KLEINESTRAAT		
18	N0430001	10,61	X DE KOCKLAAN	ST-MARTENS-LATEM	PONTSTRAAT / KLAPSTRAAT		
16	B4010001	0,20	B401	GENT	E17 / IN TRACE		
16	N4490001	13,30	BEERVELDSEBAAN	LOCHRISTI	SPOORWEG		
17	N0410002	27,85	N41	SINT-NIKLAAS	Heimolenstraat		
16	N0700001	3,72	ANTWERPSE STEENWEG	GENT	BEELBROEKSTRAAT		
16	N4460001	5,29	DENDERMONDSESTEENWEG	Hamme	ST-ANNASTRAAT		
15	N0090001	33,11	GENTSESTEENWEG	ERPE-MERE	ZANDSTRAAT		
17	N0090001	27,66	DE BETHUNELAAN	AALST	ST.-JOBSTRAAT		
20	N4030001	8,11	VOORHOUT	STEKENE	DRIESCHOUWEN		
20	R0420001	2,10	SINGEL	SINT-NIKLAAS	Vijfstraten		
17	N4600001	17,20	AALSTSESTEENWEG	GERAARDSBERGEN	MOENEBOEKSTRAAT		
15	N0090001	65,74	Guido Gezellelaan/Dam	Waarschoot	Kere		
16	N0090001	47,79	BRUSSELSESTEENWEG	MELLE	ZWAANTJESTRAAT		
15	R0410002	0,71	SIESEGEMLAAN	AALST	KWALESTRAAT		
15	N0080001	23,60	ELISABETHLAAN	NINOVE	CENTRUMLAAN		
17	N4580001	5,49	BURGGRAVENLAAN	EVERGEM	LANGERBRUGGESTRAAT / GENTWEG		
18	N0090001	23,27	BRUSSELBAAN	AALST	HOGE WEG / GROENSTRAAT		2004
15	N0430001	3,51	KORTRIJKSESTEENWEG	GENT	DERBYSTRAAT		
16	N0470001	27,80	KONINGIN FABIOLAAN	LOKEREN	N407 - HILLARESTRAAT		
17	N0440002	0,29	KNOKKEWEG	Aalter	ROTONDE AAN E40		
15	N0080001	31,32	BRUSSELBAAN	HERZELE	EIKESTRAAT / BOSSE		
18	N0080001	22,21	BRUSSELSESTEENWEG / LEOPOLDLAAN	NINOVE	EDINGSESTW		2003

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
19	N0700001	19,35	BERGENDRIESSTRAAT	LOKEREN	Groendreef/Vredegerechtsstraat		
17	N0600001	6,10	GROTE STEENWEG ZUID/ NIEUWE STEENWEG	DE PINTE	MIEREGOEDSTRAAT		
15	N0490001	48,45	EXPRESSWEG N49	Assenede	Stroomstraat		
19	N0090001	28,80	GENTSESTEENWEG	AALST	VOLKSVERHEFFINGSSTRAAT		
16	N0080001	22,91	LEOPOLDLAAN	NINOVE	POLAEREBAAN		
17	N0420002	25,62	ASTRIDLAAN	GERAARDSBERGEN	ZONNEBLOEMSTRAAT		
15	N0600001	8,68	NIEUWE STEENWEG	NAZARETH	BEGONIASTRAAT / IJSELAARS		
16	N0470001	24,80	ZELEBAAN	LOKEREN	Rivierstraat		2003
17	N4420001	7,00	RIJKSWEG	WICHELEN	STEENAKKERSTRAAT		

West - Vlaanderen

Prioriteit	IDENTS 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
57,5	R030000	4,20	BUITEN GENTPOORTVEST	BRUGGE	GENERAAL LEMANLAAN	2003	
54	N043000	35,71	GENTSESTEENWEG	HARELBEKE	GENTSESTEENWEG	2003	
50	N008000	118,76	NOORDERRING	IEPER	VEURNSEWEG	2003	
45,5	N031000	1,66	EXPRESWEG	BRUGGE	KONING ALBERT I-LAAN	2003	
37	A017000	61,80	E403	OOSTKAMP	UITRIT 11	2003	
34	N049000	77,31	NATIENLAAN	DAMME	FORT SINT-DONAAS	2003	
35,5	N043000	28,92	GENTSEWEG	WAREGEM	ROTERIJSTRAAT	2003	
42	N049000	84,50	NATIENLAAN	KNOKKE-HEIST	KNOKKESTRAAT	2003	
37	N300000	5,25	HEISTLAAN	KNOKKE-HEIST	KNOKSEBAAN	2003	
31	N031000	1,00	EXPRESWEG	BRUGGE	CHARTREUSEWEG	2003	
34,5	N033000	2,19	TORHOUTSESTEENWEG	OOSTENDE	MARIAKERKELAAN	2003	
26,5	N034925	4,80	NIEUWE RIJKSWEG	DE HAAN	WATERKASTEELLAAN	2003	
26,5	N008000	96,71	KORTRIJKSTRAAT	MENEN		2003	
27,5	N034000	12,68	DE SMET DE NAEYER- LAAN	BLANKENBERGE	KERKSTRAAT	2003	
24,5	N033000	9,42	OOSTENDSE BAAN	GISTEL		2003	
23	N034926	1,35	ELISALAAN	KOKSIJDE	KINDERLAAN	2003	
23,5	N043000	29,96	GENTSEWEG	WAREGEM	MOORSTRAAT	2003	
25	N050000	52,00	DOORNIKSERIJKSWEG	KORTRIJK		2003	
24,5	R030000	2,99	BUITEN DE KRUISPOORT	BRUGGE	MAALSE STEENWEG	2003	
28	R036000	4,10	BEHEERSTRAAT	KORTRIJK	BLEKERSSTRAAT	2003	
22,5	N032000	23,55	ROESELAREBAAN	LICHTERVELDE	OMLEIDING	2003	
29,5	N033000	3,09	TORHOUTSESTEENWEG	OOSTENDE	DUINKERKSEWEG	2003	
25	N033000	10,78	TORHOUTSEBAAN	GISTEL	NIEUWPOORTSE STEENWEG	2003	
22	N043000	32,73	KORTRIJKSEWEG	WAREGEM	SPRIETESTRAAT	2003	
25	N337000	11,82	KNESSELARESTRAAT	BEERNEM	TINHOUTSTRAAT	2003	
22,5	N367000	5,92	GISTELSTEENWEG	JABBEKE	LIJSTERDREEF (kmp 5,89)	2003	
29	N371000	10,69	KERKSTRAAT	BLANKENBERGE	B. VANDAMMESTRAAT	2003	
24	N034000	66,39	KERKSTRAAT	DE PANNE	ZEELAAN	2003	
22,5	N035000	36,53	STAATSBAAN	KORTEMARK	AMERSVELDESTRAAT	2003	
26,5	N037000	27,14	ARDOOISESTEENWEG	ROESELARE	MANDELLAAN	2003	
21,5	N043000	39,65	KORTRIJKSESTEENWEG	HARELBEKE	RINGLAAN	2003	
24,5	N358000	22,92	OUDENBURGSESTEENWEG	OOSTENDE	STATIONSTRAAT	2003	
23	N367000	2,93	GISTELSE STEENWEG	BRUGGE	NIEUWE SINT-ANNADREEF	2003	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
23	N035000	34,89	STAATSBAAN	KORTEMARK	AARSDAMSTRAAT	2003	
20	N050000	49,76	IJZEREN BAREEL	SPIERE-HELKIJN	JACQUETBOSSTRAAT	2003	
20	N050000	67,92	BRUGSESTEENWEG	HARELBEKE	HAZENSTRAAT	2003	
23,5	N050000	104,50	KATELJNESTRAAT	BRUGGE	BARGEWEG	2003	
20,5	R030000	1,92	BUITEN KRUISVEST	BRUGGE	SASPLEIN	2003	
21,5	N033000	3,00	TORHOUTSESTEENWEG	OOSTENDE		2003	
19	N370000	1,83	STATIONSSTRAAT	BEERNEM	SINT-ANDREASLAAN	2003	
19,5	N009000	92,94	MAALSE STEENWEG	BRUGGE	BUITEN KAZERNEVEST	2003	
60	N036000	14,68	RIJKSWEG	ROESELARE	OUDE ZIL VERBERGSTRAAT	2004	
41	A014000	17,24	E17	DEERLIJK	UITRIT 4	2004	
46	R030000	5,50	BUITEN BEGIJNENVEST	BRUGGE	KETSBRUGGESTRAAT	2004	
35	R032000	3,07	RING	ROESELARE	OOSTNIEUWKERKSESTEENWEG	2004	
34,5	R032000	1,63	RING	ROESELARE	IEPERSESTRAAT	2004	
33	N036000	31,05	RIJKSWEG	HARELBEKE	DEERLIJKSESTEENWEG	2004	
31	N382000	11,74	EXPRESWEG	WAREGEM	EIKENLAAN	2004	
33,5	R030000	5,70	BUITEN BEGIJNENVEST	BRUGGE	STATIONSPLEIN	2004	
26	N382000	9,80	EXPRESWEG	WAREGEM	HENRI LEBBESTRAAT	2004	
26	N036000	32,59	RINGLAAN	DEERLIJK	STATIONSSTRAAT	2004	
25	R030000	4,73	BUITEN GENTPOORVEST	BRUGGE	BARON RUZETTELAAN	2004	
20,5	N036000	33,95	RINGLAAN	DEERLIJK	VICHTESTEENWEG	2004	
21,5	N049000	82,48	NATIENLAAN	KNOKKE-HEIST	KALVEKEETDIJK	2004	
19,5	N382000	10,43	EXPRESWEG	WAREGEM	JOZEF DUTHOYSTRAAT	2004	
18	N031000	12,10	ZEELAAN	BRUGGE	STATIONSWEG	2004	
18	N031000	6,10	EXPRESWEG	BRUGGE	N31005	2004	
18	N032000	24,05	ROESELAREBAAN PROV	LICHTERVELDE	HAZELSTRAAT	2004	
18,5	N032000	33,14	WESTLAAN	ROESELARE	IEPERSESTRAAT	2004	
20	N036000	31,39	RINGLAAN	DEERLIJK	KORTRIJKSE HEERWEG	2004	
18	N038000	8,20	NOORDERRING	IEPER		2004	
18	N043000	29,39	GENTSEWEG	WAREGEM	EXPRESWEG	2004	
21	N050000	67,84	BRUGSESTEENWEG	HARELBEKE	HULSTEMOLENSTRAAT	2004	
21,5	N367000	2,62	GISTELSESTEENWEG	BRUGGE	LANGE MOLENSTRAAT	2004	
18	N367000	14,94	GISTELSESTEENWEG	OUDENBURG	EERNEGEMSESTRAAT	2004	
18	N368000	14,10	PROOSTDIJKSTRAAT	OOSTKAMP	SCHARESTRAAT	2004	
18	R008000	13,00	RINGLAAN	KORTRIJK	MELLESTRAAT	2004	
20	R030000	6,45	'T ZAND	BRUGGE	NOORDZANDSTRAAT	2004	
22	R032000	3,64	RINGLAAN	ROESELARE	DIKSMUIDSESTEENWEG	2004	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
21	R035000	0,00	HOLSTRAAT	WAREGEM	ZUIDERLAAN	2004	
20	N009000	92,46	MAALSE STEENWEG	BRUGGE	ASSEBROEKLAAAN	2004	
23,5	N032000	1,54	TORHOUTSE STEENWEG	PROV BRUGGE	KARDINAAL CARDIJNSTR.AAT	2004	
18,5	N032000	22,40	ROESELARSEWEG	TORHOUT	KWAKKELSTRAAT	2004	
19,5	N050000	55,87	DOORNIKSERIKSWEG	KORTRIJK	BREDENMOLENWEG	2004	
20	N050000	59,49	DOORNIKSESTEENWEG	KORTRIJK	PRESIDENT KENNEDYLAAN	2004	
20,5	N050000	62,58	BRUGSESTEENWEG	KUURNE	RINGLAAN	2004	
18,5	N050000	74,50	BRUGGESTEENWEG	MEULEBEKE	GROTE EN KLEINE ROESELARESTR	2004	
17	N058000	23,00	N58	WERVIK	HOGЕ POORTSTRAAT	2004	
19,5	N318000	2,18	NIEUWPOORTSESTEENWEG	OOSTENDE	ELISABETHLAAN	2004	
19	N329902	0,00	ZEELAAN	BREDENE	KONINKLIJKE BAAN	2004	
19,5	N363000	4,97	PROVINCIEBAAN PROV	KOEKELARE	KORTEMARKSTRAAT	2004	
20	N367000	14,04	BRUGSESTEENWEG	OUDENBURG	ZEEWEG	2004	
17,5	N371000	9,81	BRUGSE STEENWEG	BLANKENBERGE	SCHAAAPSTRAAT	2004	
18,5	N392000	0,25	VAAARTSTRAAT	VEURNE	ZUIDBURGWEG	2004	
18	R031000	2,98	ELISABETHLAAN	OOSTENDE	GISTELSESTEENWEG	2004	
18,5	R032000	0,89	RINGLAAN	ROESELARE	KLEINE WEG	2004	
21,5	R032000	2,23	RINGLAAN	ROESELARE	GROENESTRAAT	2004	
17	T300000	0,99	LEOPOLDSVAART-OOST	DAMME	OUDE SLUISSEDIJK	2004	
	N32		afrit "PALMA"	MENEN	N366	2004	
	N58		Afrit IZ "LAR"	MENEN	E17	2004	
62	N049000	80,92	NATIENLAAN	KNOKKE-HEIST	DUDZELESTRAAT		2003
57	N038000	2,88	NOORDERRING	IEPER	PILKEMSEWEG		2003
42	N038000	8,74	NOORDERRING	IEPER	BELLESTRAAT		2004
41,5	N031000	3,03	EXPRESWEG	BRUGGE	KONINGIN ASTRIDLAAN		
37	R032000	0,00	RING	ROESELARE	MEENSESTEENWEG		
31,5	N032000	37,67	MEENSESTEENWEG PROV	ROESELARE	IEPERSEWEG		
29	N049000	71,39	NATIENLAAN	DAMME	WATERPOLDER		
35,5	N318000	0,71	NIEUWPOORTSESTEENWEG	OOSTENDE	ALFONS PIETERSLAAN		
			GEM				
33,5	N034000	30,81	DOKTER EDUARD	OOSTENDE	SCHIETBAANSTRAAT		
			MOREAUXLAAN				
35	N043000	28,33	GENTSEWEG	WAREGEM	VIJFSEWEG		2003
27	N035000	47,30	KOOLSKAMPSTRAAT	LICHTERVELDE/Ardooi	OUDE HEIRWEG		
36,5	R036000	4,59	MINISTER TACKLAAN	KORTRIJK	AALBEEKSESTEENWEG		2003
31	N008000	147,73	EUROPALAAN	VEURNE	PANNESTRAAT		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
27	N033000	15,39	OOSTENDESTEENWEG	ICHTEGEM	STATIONSSTRAAT		2003
29,5	N318000	0,31	ALFONS PIETERSLAAN GEM	OOSTENDE	LEON SPILLIAERTSTRAAT		
33	R031000	2,17	ELISABETHLAAN	OOSTENDE	SERINGENSTRAAT		2003
27	N009000	91,03	MAALSE STEENWEG	BRUGGE	DOORNHUT		2003
25,5	N032000	8,09	TORHOUTSESTEENWEG PROV ZEDELGEM	ZEDELGEM	HEIDELBERGSTRAAT		2003
28,5	N033000	1,11	TORHOUTSESTEENWEG GEM	OOSTENDE	PROFESSOR MAC LEODPLEIN		
25,5	N034000	32,31	GRAAF DE SMET	OOSTENDE	GOEDEWINDHELLING		
			DE NAEYERLAAN				
23,5	N037000	22,39	ROESELAARSESTRAAT	ARDOOIE	KORTRIJKSESTRAAT		2003
23	N039000	5,92	VEURNEKEIWEG	KOKSIJDE	TOEKOMSTLAAN		2003
22	N037000	19,59	PITTEMSESTRAAT	ARDOOIE	HAZESTRAAT		
22,5	N331000	2,25	KEMMELSEWEG	IEPER	RUUSCHAARTSTRAAT		
29	N032000	10,29	TORHOUTSESTEENWEG	ZEDELGEM	BRUGSESTRAAT		2003
30	N043000	41,45	GENTSESTEENWEG ???	KORTRIJK	SPINNERIJKAAL (kpm??)		
30	R036000	3,95	BEHEERSTRAAT	KORTRIJK	HANDELSKAAL		2004
25	N009000	96,02	BLANKENBERGSE STEENWEG BRUGGE	BRUGGE	SINT-PIETERSKAAL		
19,5	N009000	88,00	BRUGGESTEEENWEG	DAMME	ZWINSTRAAT		
24	N032902	3,23	RIJSELSTRAAT PROV	MENEN	FABIOLALAAN		
19	N034000	29,64	DOKTER EDUARD	OOSTENDE	FORTSTRAAT		
			MOREAUXLAAN				
20,5	N034000	32,73	GRAAF DE SMET	OOSTENDE	LIJNDRAAIERSSTRAAT		
			DE NAEYERLAAN				
19,5	N035000	51,74	LICHTERVELDESTRAAT	PITTEM	BRUGSESTEENWEG		2003
23,5	N043000	37,01	MARKTSTRAAT	HARELBEKE	LEIESTRAAT		
22,5	N043000	37,40	MARKTSTRAAT	HARELBEKE	ANDRIES PEVERNAGESTRAAT		
23,5	N043000	36,94	GENTSESTRAAT	HARELBEKE	STATIONSSTRAAT		2003
19	N050000	58,38	'T HOGE	KORTRIJK	KATTEPUTSTRAAT		
21,5	N359000	1,59	KNOKKESTRAAT	KNOKKE-HEIJST	DUINBERGENLAAN		2003
20,5	R031000	0,01	NORTHLAAN	OOSTENDE	TROONSTRAAT		
20	R034000	0,00	ROESELAARSEWEG	TORHOUT	RIJSELSTRAAT		2003
23	N033000	1,66	TORHOUTSESTEENWEG GEM	OOSTENDE	BLAUWKASTEELSTRAAT		
19	N034000	5,11	ISABELLALAAN	BRUGGE	KUSTLAAN		
25,5	N034000	51,32	KAAI	NIEUWPOORT	ASTRIDLAAN		2003
21,5	N034000	31,42	SLIJKENSESTEENWEG	OOSTENDE	COCKERILLSTRAAT		
18	N034000	30,18	DOKTER EDUARD	OOSTENDE	STANLEYLAAN		
			MOREAUXLAAN				

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
22	N036000	19,83	RIJKSWEG	IZEGEM	BURGEM VANDENBOGAERDELAAN		2003
17	N037000	12,56	RINGLAAN	TIELT	WINGENSESTEENWEG		
21	N318000	0,11	ALFONS PIETERSLAAN GEM	OOSTENDE	STOCKHOLMSTRAAT		
20	N340000	0,34	VERENIGDE NATIESLAAN	OOSTENDE	BOSWEG		
19,5	N367000	5,42	GISTELSTEENWEG	JABBEKE	MARIENHOVEDREEF		
17	N367000	5,80	GISTELSTEENWEG	JABBEKE	GISTELSTEENWEG (kmp 6,02)		
24	N374000	2,28	JULES VAN PRAETSTRAAT	BRUGGE	NOORWEEGSE KAAI		
16,5	N008000	77,08	KEIBERG	ZWEVEGEM	HELLEKENLOS		
19,5	N009000	95,38	SCHEEPSDALELAAN	BRUGGE	GULDEN-VLIJESLAAN		
16	N031000	10,53	EXPRESWEG	BRUGGE	BLANKENBERGSE STEENWEG		
20,5	N033000	1,02	TORHOUTSESTEENWEG GEM	OOSTENDE	MOLENSTRAAT		
18,5	N033000	2,54	TORHOUTSESTEENWEG	OOSTENDE	WAGENMAKERSSTRAAT		
19	N034000	33,87	LEOPOLD II-LAAN GEM	OOSTENDE	MARIE-JOSÉPLEIN		
17	N034000	29,02	KONINKLIJKE BAAN	BREDENE	GROENENDIJKSTRAAT		
16,5	N034000	55,91	ALBERT I-LAAN	KOKSIJDE	NOORDZEEEDREEF		heringericht - evaluatie
22	N034903	1,02	ZUIDLAAN	BLANKENBERGE	KERKSTRAAT		
16,5	N039000	1,32	PELIKAANSTRAAT	KOKSIJDE	TOEKOMSTLAAN		
20,5	N050000	62,40	BRUGSESTEENWEG	KORTRIJK	R008		
20	N050000	72,94	RINGLAAN	INGELMUNSTER	BRUGGESTRAAT		
17	N313000	21,14	BRUGGESTRAAT PROV	HOOGLEDE	GROTE NOORDSTRAAT		
17,5	N318000	0,50	ALFONS PIETERSLAAN GEM	OOSTENDE	JULES PEURQUAETSTRAAT		
16,5	N326000	0,00	NIEUWE STEENWEG	ZUIENKERKE	BLANKENBERGSE STEENWEG		
16,5	N363000	13,12	OOSTENDESTRAAT PROV	DIKSMUIDE	OOSTENDESTRAAT		
20,5	N397926	0,04	KONING ALBERT I-LAAN	BRUGGE	RIJSELSTRAAT		
17,5	R035000	3,41	WESTERLAAN	WAREGEM	ZESWEGENSTRAAT		
15	A019000	0,20	A19	KORTRIJK	DAPPAARDSTRAAT		
15,5	A019061	0,32	A19	ZONNEBEKE	WERVIKSTRAAT		
18	N008000	98,85	IEPERSTRAAT	MENEN	GENERAAL LEMANSTRAAT		
15	N008000	139,50	NIEUWE HERBERG	ALVERINGEM	SINT-RIJKERSSTRAAT		
20,5	N032000	33,71	WESTLAAN	ROESELARE	HIPPOLIET SPILLEBOUVDREEF		
15	N032000	43,30	MEENSESTEENWEG PROV	MOORSLEDE	KLEPPESTRAAT		
16	N033000	20,92	TORHOUTBAAN	ICHTEGEM	DIKSMUIDEBAAN		
16	N034000	2,46	ELIZABETLAAN	KNOKKE-HEIST	ANEMONENLAAN		
15	N036000	16,00	RIJKSWEG	ROESELARE	OEKENSESTRAAT		
16,5	N043000	44,13	POTTELBERG	KORTRIJK	ABDIJMOLENWEG		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
19,5	N049000	82,59	NATIENLAAN	KNOKKE-HEIST			
16	N050000	58,39	'T HOGE	KORTRIJK	KATTEPUTSTRAAT (idem 58,376?)		2003
19	N050000	63,20	BRUGSESTEENWEG	KUURNE	BOOMGAARDSTRAAT		2003
15,5	N050000	75,00	BRUGGESTEENWEG	MEULEBEKE	BOSWEG		
15,5	N318000	15,71	KUSTWEG	NIEUWPOORT	WESTENDELAAN		
16	N334000	1,09	ALBERT I-PROMENADE	OOSTENDE	VISSERSKAAI		
19,5	N367000	1,61	GISTELSESTEENWEG	BRUGGE	JAN BRITOSTRAAT		
15	N368000	28,69	EERNEGEMSESTRAAT	ZEDELGEM	ZEEWEG NOORD		
15	N369000	22,00	OOSTENDESTRAAT PROV	DIKSMUIDE	OOSTENDESTRAAT		
18,5	N369000	38,85	SLIJPESTEENWEG	MIDDELKERKE	VAARTDIJK-ZUID		
18,5	R031000	1,54	ELISABETHLAAN	OOSTENDE	TORHOUTSESTEENWEG		
16	R032000	4,72	RING	ROESELARE	HOOGLEEDSESTEENWEG		
15	R034000	0,77	VREDELAAN	TORHOUT	IEPERSE HEERWEG		
20	R036000	1,75	GENTSESTRAAT	KORTRIJK	VESTINGSSTRAAT		

Limburg

Prioriteit	IDENTS 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
75	N0750002	20,426	EUROPALAAN	As	STATIONSSTRAAT	2003	
59	N0039051	2,768	LUIKERSTEENWEG	Sint-Truiden	NOORDOOSTELIJKE OMLEIDING	2003	
55	N0710001	28,542	NAPOLEONWEG	Overpelt		2003	
55,5	N0780001	19,2	RIJKSWEG	Maasmechelen	HERDERSSTRAAT	2003	
50,5	N0800001	17,33	NOORDOOSTELIJKE OMLEIDING	Sint-Truiden	TONGERSESTEENWEG	2003	
50,5	N0730001	23,76	BAAN NAAR BREE	Peer	MONSHEIDE	2003	
43	N0720001	1,4	WIJERSTRAAT	Zonhoven	DONKWEG	2003	
46,5	N7150001	10,59	GROTE BAAN	Houthalen-Helchteren	KOOLMIJNLAAN	2003	
45,5	N7230001	3,244	WEG NAAR AS	Genk	ANDRE DUMONTLAAN	2003	
42,5	N0780002	15,39	RIJKSWEG	Maasmechelen	WEG NAAR ZUTENDAAL	2003	
38	N0020001	68,76	KURINGERSTEENWEG	Hasselt	BILLIKSTRAAT	2003	
36	N0730001	21,54	BAAN NAAR BREE	Peer	ERPERHEIDESTRAAT	2003	
36,5	N7440001	1,24	ONDERWIJSLAAN	Genk	STALENSTRAAT	2003	
35	N7150001	12,17	GROTE BAAN	Houthalen-Helchteren	HEREBAAN OOST	2003	
32,5	N0020001	75,51	STEENWEG	Diepenbeek	NIERSTRAAT	2003	
30,5	N0760001	17,684	NIEUWSTRAAT (Diepenbeek)	Genk	BOUDEWIJNLAAN (Diepenbeek)	2003	
30,5	N0770001	13,86	MAASTRICHTERSTEENWEG	Lanaken	WIJNGAARDSTRAAT	2003	
29	N0710001	39,3	BOSSTRAAT	Hamont-Achel	MILITAIRE DIJK	2003	
29,5	N0730001	14,479	RODE KRUISLAAN	Bree	OPITTERPOORT	2003	
30,5	N0800001	15,91	EXPRESSWEG	Sint-Truiden	SINT-JORISSTRAAT	2003	
29	N0760001	22,51	WESTERRING	Genk	KUILENSTRAAT	2003	
28	N0020001	67,77	KURINGERSTEENWEG	Hasselt	STEVVOORTSE KIEZEL	2003	
27	N0750001	29,33	BOSLAAN	Dilsen-Stokkem	HAAAGDOORN	2003	
27	N0770001	9,92	TRICHTERWEG	Zutendaal	GIJZENVELDSTRAAT	2003	
28,5	N0800001	8,88	Expressweg	Alken	WOLFSTRAAT	2003	
28,5	N7120001	21,57	HAMONTERWEG	Neerpelt	KIELSTRAAT	2003	
28,5	N0730001	40,4	DIESTERSTEENWEG	Leopoldsburg	LINDENSTRAAT	2003	
26	N0800001	4,97	EXPRESSWEG	Alken	MEERDEGATSTRAAT	2003	
26	N0800001	16,599	EXPRESSWEG	Sint-Truiden	NOORDOOSTELIJKE OMLEIDING	2003	
26	N7160001	3,02	DIESTERSTEENWEG	Sint-Truiden	BORNEDRIES	2003	
29,5	N0200001	19	HASSELTSESTEENWEG	Tongeren	CESARLAAN	2003	
31,5	N7150001	13,7	GROTE BAAN	Houthalen-Helchteren	TECHNISCHE SCHOOLSTRAAT	2003	
28,5	N0720001	15,21	KOOLMIJNLAAN	Beringen	VOORTSTRAAT	2003	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
24	N0730001	20,15	GROTE BAAN	Meeuwen-Gruitrode	REPELERWEG	2003	
24	N0769041	2,8	STATIONSSTRAAT	Diepenbeek	GANZEBROEKSTRAAT	2003	
24	N7160001	5,76	DIESTERSTEENWEG	Nieuwerkerken	NIEUWESTEENWEG	2003	
24,5	N7170001	7,258	SCHULENSEBAAN	Lummen	BURGEMEESTER BRIERSSTRAAT	2003	
22,5	N7150001	14,9	GROTE BAAN	Houthalen-Hechteren	WINNINGSTRAAT	2003	
21	N7150002	14,163	GROTE BAAN	Houthalen-Hechteren	HELZOLDSTRAAT	2003	
22	N7450001	3,996	RIEMSTERWEG	Bilzen	RODE KRUISLAAN	2003	
	N702	10,535	Hasselt-Genk (Henry Fordlaan)	Genk	Eikelaarstraat	2003	
	N002	87,98	Bilzen-Maastricht	Bilzen	Waltwilderstraat-Sint-Remigiusstraat	2003	
	N002	81,905	Hasselt-Bilzen	Bilzen	Kleistraat	2003	
	N003	59,27	Sint-Truiden-Tienen	Sint-Truiden	Leeuwerweg	2003	
	N075	4,838	Genk-Hasselt	Genk	Bokrijklaan-Halveweg	2003	
	N076	36,815	Zwartberg-Meeuwen	Meeuwen-Gruitrode	Kruisstraat-Genitsstraat	2003	
	N076	33,31	Zwartberg-Meeuwen	Meeuwen-Gruitrode	Gestelstraat	2003	
	N071	39,3	Neerpelt-Hamont	Hamont-Achel	Militairedijk	2003	
	N072	19,03	Beringen-Heppen	Beringen	Eindestraat-Molenvijverstraat	2003	
	N072	3,65	Zonhoven-Beringen	Zonhoven	Nachtegalenstraat	2003	
68	N0770001	2,416	CAMERLO	Genk	OOSTERRING	2004	
44,5	N7020002	14,276	HENRY FORDLAAN	Genk	OOSTERRING	2004	
32	N0760001	26,22	HOEVENZAVELLAAN	Genk	ACHTERSTRAAT	2004	
31,5	N7020001	10,87	HENRY FORDLAAN	Genk	BEVERSTSTRAAT	2004	
33	N7500001	2,63	OOSTERRING	Genk	SLEDDERLOWEG	2004	
25	N0800001	4,11	SINT-TRUIDERSTEENWEG	Hasselt	STEENBERG	2004	
25,5	N7020001	2,35	UNIVERSITEITSLAAN	Hasselt	UNIVERSITEITSLAAN	2004	
25,5	N7500002	0,9	OOSTERRING	Genk	SCHABARTSTRAAT	2004	
25	N0200002	3,13	LUIKERSTEENWEG	Hasselt	VOOGDIJSTRAAT	2004	
23	N0730001	26,986	STEENWEG WIJCHMAAL	Peer	TETTELSTRAAT	2004	
27	N0750001	2,91	GENKERSTEENWEG	Hasselt	BRUGSTRAAT	2004	
23	N0750002	17,597	BILZERWEG	As	EUROPALAAN	2004	
22	N7460001	2,4	LOMMELSESTEENWEG	Leopoldsburg	HENDRIK CONSCIENCESTRAAT	2004	
22	N0740001	0,44	KEMPISCHE STEENWEG	Hasselt	HAVENSTRAAT	2004	
21	N0780001	31,4	RIJKSWEG	Diisen-Stokkem	RIJKSWEG	2004	
22,5	N0780002	28,403	RIJKSWEG	Diisen-Stokkem	KEMPENSTRAAT	2004	
21	N7190001	8,68	HELZOLDSTRAAT	Houthalen-Hechteren	LOERSTRAAT	2004	
20,5	N0020001	63,87	DIESTERSTEENWEG	Hasselt	SPALBEEKSTRAAT	2004	
20	N0760001	22,99	WESTERRING	Genk	NIEUWE KUILENWEG	2004	

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
20	N0780001	16,01	RIJKSWEG	Maasmechelen	BREITWATERSTRAAT	2004	
20,5	N7250001	1,53	LUMMENSE KIEZEL	Hasselt	SPALBEEKSTRAAT	2004	
	N002	53,199	Hasselt-Diest	Halen	Capucienstraat	2004	
	N003	64,724	Sint-Truiden-Luik	Sint-Truiden	Belingstraat-Berghofstraat	2004	
	N003	69,236	Sint-Truiden-Luik	Sint-Truiden	Schepenbank-Gelindendorp	2004	
	N020	3,935	Hasselt-Tongeren	Hasselt	Mombeekdreef-Veldweg	2004	
	N020	7,303	Hasselt-Tongeren	Kortesseem	Winkelstraat-Printhagendreef	2004	
	N020	9,137	Hasselt-Tongeren	Kortesseem	Onze-Lieve-Hereboomstraat	2004	
	N020	15,471	Hasselt-Tongeren	Tongeren	Sint-Laurensstraat-Lerestraat	2004	
	N020	22,23	Tongeren-Luik	Tongeren	Holleweg-Veldweg	2004	
	N079	25,936	Tongeren-Maastricht	Riemst	Elderenweg	2004	
	N079	28,855	Tongeren-Maastricht	Riemst	ruilverkavelingsweg	2004	
	N079	5,071	Sint-Truiden-Borgloon	Borgloon	Van Leeuwenstraat-Schanzestraat	2004	
	N079	8,713	Sint-Truiden-Borgloon	Borgloon	Gotemstraat-Pegelsveld	2004	
	N079	11,996	omlegging Borgloon	Borgloon	Terlocht-Grootloonsstraat	2004	
	N722	8,835	Hasselt-Sint-Truiden	Sint-Truiden	Nachtegalenstraat-Baseliëkstraat	2004	
	N722	10,788	Hasselt-Sint-Truiden	Sint-Truiden	Senselberg	2004	
	N722	12,886	Hasselt-Sint-Truiden	Sint-Truiden	verlaten spoorwegzate	2004	
	N073	21,535	Peer-Bree	Peer	Erperheidestraat-Laarderweg	2004	
	N075	20,439	Genk-Lanklaar	As	N763: Steenweg op Maasmechelen	2004	
	N002	94,47	Bilzen-Maastricht	Lanaken	Lindestraat	2004	
	N078	32,756	Lanaken-Maaseik	Maaseik	Siemensheuvel-Waaierhofstraat	2004	
	N078	26,52	Lanaken-Maaseik	Dilsen-Stokkem	N771: Europalaan-Oudekerkstraat	2004	
	N078	12,603	Lanaken-Maaseik	Lanaken	Heidestraat-Rekemmerstraat	2004	
	N072	16,465	Beringen-Heppen	Beringen	Havenlaan-Stationlaan	2004	
122	N0020002	70,173	KURINGERSTEENWEG	Hasselt	HENDRIK VAN VELDEKESINGEL		
92,5	R0710001	5,461	GROTE RING HASSELT	Hasselt	BOERENKRIJGSINGEL		
90,5	N0750002	10,703	EUROPALAAN	Genk	WESTERRING		
90	R0710002	10,049	GROTE RING HASSELT	Hasselt	KEMPISCHE STEENWEG		
87	N0020001	78,561	NIEUWSTRAAT	Diepenbeek	GRENDELBAAN		2003
75	N0740001	4,889	HASSELT-EINDHOVEN	Zonhoven	HEUVENEINDEWEG		
67,5	N0710002	24,11	RINGLAAN	Lommel	BUITENSINGEL		
67	N0750001	11,3	EUROPALAAN	Genk	CENTRUMLAAN		
58	N0710001	24,932	RINGLAAN	Lommel	BUITENSINGEL		2004
57,5	N7300001	16,94	BILZERWEG	Zutendaal	LANGENDIJKSTRAAT		2004
54	N0760001	23,47	WESTERRING	Genk	EVENCE COPPEELAAN		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
53,5	N0740001	3,4	KEMPISCHE STEENWEG	Hasselt	VIJVERSSTRAAT		
49	R0710002	2,351	GROTE RING HASSELT	Hasselt	DIEPENBEKERWEG		
53,5	N0740001	1,62	HASSELT-EINDHOVEN	Hasselt	KEMPISCHE STEENWEG		
47,5	N0760002	19	WESTERRING	Genk	BOSDEL		
47	N0020001	68,367	KURINGERSTEENWEG	Hasselt	HENTJENSLAAN		2004
46,5	N0730002	15,536	RODE KRUISLAAN	Bree	COBBESTRAAT		2004
43	N0750001	27,51	BOSLAAN	Dilsen-Stokkem	SIEMENSLAAN		2003
45,5	N0720002	12,19	KASTELETSINGEL	Beringen	EVERSELSTRAAT		
51	R0700001	0,107	MARTELARENLAAN	Hasselt	WITTE NONNENSTRAAT		
44	N0750001	9,31	HASSELTWEG	Genk	SLAGMOLENWEG		
38,5	N0760001	13,11	VERBINDINGSLAAN	Diepenbeek	KATTEWEIDELAAN		
37	N0790001	29,519	MAASTRICHTERSTEENWEG	Riemst	BILZERSTEENWEG		2004
37	N0800001	11,107	EXPRESSWEG	Sint-Truiden	ALKERWEG		
38,5	N0800002	1,899	SINT-TRUIDERSTEENWEG	Hasselt	OVERMERELAAN		
37,5	N0720001	11,092	KASTELETSINGEL ZUID	Beringen	HASSELTSESTEENWEG		2004
35	N0760001	20,2	WESTERRING	Genk	ZUIDERRING		
35	N7150001	9,458	GROTE BAAN	Houthalen-Helchteren	AFRIT E313		
36,5	R0710001	5,82	BOERENKRIJGSINGEL	Hasselt	GROTE LINDESTRAAT		
35	R0710002	1,813	GOUVERNEUR VERWILGHENSINGEL	Hasselt	UNIVERSITEITSLAAN		
36	N0710001	25,66	RINGLAAN	Lommel	HOEVERDIJK		
33,5	N0290001	85,41	PAALSESTEENWEG	Beringen	INDUSTRIEWEG		
33,5	N7690002	1,664	RINGLAAN	Lommel			
32	N0730001	25,378	KIEZEL KLEINE BROGEL	Peer	JAARBEURSLAAN		
32,5	N0750002	9,99	HASSELTWEG	Genk	BRUGSTRAAT		
32,5	N0720001	13,626	KASTELETSINGEL	Beringen	DE GELOESPLEIN		
31	R0710002	4,25	PRINS-BISSCHOPPINGEL	Hasselt	DIESTSESTEENWEG		2003
29	N0020001	57,928	GROTE BAAN	Herk-De-Stad	KERMTSTRAAT		
29	N0020001	65,78	DIESTERSTEENWEG	Hasselt	MOLENSTRAAT		
41	N0029041	1,82	HASSELTSESTEENWEG	Herk-De-Stad	RINGLAAN		
29	N0780002	17,04	RIJKSWEG	Maasmechelen	KLACHTLOOPSTRAAT		
29	N7120001	10,18	MOLSEKIEZEL	Lommel	LIEVEN GEVAERTLAAN		
27	N0710002	29,389	ASTRIDLAAN	Overpelt	BEVERZAKBROEKWEG		
30	N0720001	0	BERINGERSTEENWEG	Zonhoven	KAPELSTRAAT		
29,5	N0720001	9,9	BERINGERSTEENWEG	Heusden-Zolder	TOEGANG WINKELCOMPLEX		
30,5	N0750001	9,2	HASSELTWEG	Genk			

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
29,5	N0750001	11,612	EUROPALAAN	Genk	BOCHTLAAN		2004
27	N0780002	35,516	KONING BOUDEWIJNLAAN	Maaseik	LABAERDIJK		
27	N0740001	1,18	KEMPISCHE STEENWEG	Hasselt	GENKERSTEENWEG		
26,5	N0760001	25,766	WESTERRING	Genk	ONDERWIJSLAAN		
28	N0800001	1,428	SINT-TRUIDERSTEENWEG	Hasselt	SINT-TRUIDERSTEENWEG		
27,5	N7440002	4,342	WIEMESMEERSTRAAT	Genk	EUROPALAAN		
27	R0710002	2,265	GOUVERNEUR VERWILGHENSINGEL	Hasselt	MAASTRICHTERSTEENWEG		
26	N0030001	0,011	TIENSE STEENWEG	Sint-Truiden	ZOUTLEEUWSESTEENWEG		
30	N0730001	41,815	DORPSTRAAT	Leopoldsburg	BERINGSESTEENWEG		2004
27	N0790001	2,748	TONGERSESTEENWEG	Sint-Truiden	ORDINGEN DORP		
27	N7190001	1,4	SINT-WILLBRORDUSPLEIN	Heusden-Zolder	POORTHOEVESTRAAT		
25,5	R0710002	3,819	PRINS-BISSCHOPPINGEL	Hasselt	LUIKERSTEENWEG		
26	N0020002	68,18	KURINGERSTEENWEG	Hasselt	PAARDENWEIDEWEG		
24	N0030001	63,419	ZUID OMLEIDING	Sint-Truiden	LUIKERSTEENWEG		2004
25	N0750001	1,37	GENKERSTEENWEG	Hasselt	HEIDESTRAAT		
24	N1410001	8,41	Vorsterweg	Tessenderlo	NEERSTRAAT		
24	N7300001	36,992	WEG NAAR AS	Meeuwen-Gruitrode	WEG NAAR OPOETEREN		
25	N7300001	42,407	RODE KRUISLAAN	Bree	GRUITRODERKIEZEL		
23	N0720001	13,94	KASTELETSINGEL	Beringen	NIJVERHEIDSSSTRAAT		
25	N7260001	5,23	WAGEMANSKEEL	Genk	ZONHOVERWEG		
32	R0700002	1,64	KLEINE RING HASSELT	Hasselt	PASSERELSTRAAT		
22,5	N0740001	1	KEMPISCHE STEENWEG	Hasselt	EUROPALAAN		
24,5	N0740001	2,7	KEMPISCHE STEENWEG	Hasselt	HAZELARENLAAN		
25	N0750001	0,82	GENKERSTEENWEG	Hasselt	WEERTERWEG		
22	N0760001	49,79	HAMONTERWEG	Bocholt	BUNGALOWPARK		
23,5	N7150001	18,27	HASSELTSEBAAN	Hechtel-Eksel	DORPSTRAAT		
24	N7480001	11	PEERDERBAAN	Neerpelt	HERENSTRAAT		
24	N0730002	14,273	RODE KRUISLAAN	Bree	PEERSEDIJK		2004
22	N7150001	15,94	GROTE BAAN	Houthalen-Helchteren	BOUDEWIJNSNELWEG		
22	N7300002	8,96	BILZERSTEENWEG	Hoeseik	ZANDSTRAAT		
21	N7710001	6,79	DILSERWEG	Maaseik	KONINGIN ASTRIDLAAN		
27	R0700001	1,734	KLEINE RING HASSELT	Hasselt	BOEKSTRAAT		
21	R0710002	6,91	HENDRIK VAN VELDEKESINGEL	Hasselt	OOSTERRING		
21	N0750001	13,059	EUROPALAAN	Genk	WASSERIJSTRAAT		
20	N0760001	16,32	NIEUWSTRAAT	Diepenbeek			

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
20	N7260001	8,2	WAGEMANSKEEL	Genk	TRANSPORTLAAN		2004
22,5	N7300001	14,4	WATERSTRAAT	Bilzen	OUDE SIEMERSTRAAT		
19	N0020002	69,07	KURINGERSTEENWEG	Hasselt	SCHAMPBERGSTRAAT		
19	N0020002	73,04	DIEPENBEKERWEG	Hasselt	NIEUWE STEENWEG		
27,5	N0200001	4,4	LUIKERSTEENWEG	Hasselt			
19,5	N0710001	37,899	HAMONTERWEG	Hamont-Achel	LILLERHEIDESTRAAT		
19,5	N0720001	6,93	MEYLANDTLAAN	Heusden-Zolder	HEIKANT		
20	N0720001	18,094	KOOLMIJNLAAN	Beringen	BEVERLO DORP		
19,5	N0729011	1,76	HASSELTSESTEENWEG	Beringen	PIETER BRUEGELSTRAAT		
19	N0730001	21,6	BAAN NAAR BREE	Peer	ERPERHEIDESTRAAT		
23	N0730001	40,69	DIESTERSTEENWEG	Leopoldsburg	BERKENLAAN		
22,5	N0740002	6,93	HASSELT-EINDHOVEN	Zonhoven	ENGSTEGENSEWEG		
19,5	N0750002	11,759	EUROPALAAN	Genk	WEG NAAR AS		
23	N0780001	18,07	RIJKSWEG	Maasmechelen	OP DE DUIF		
19	N0790001	24,301	MAASTRICHTERSTEENWEG	Tongeren	BOUDEWIJNSNELWEG		2004
21,5	N0800001	18,6	NAAMSESTEENWEG	Sint-Truiden			
19	N7120002	19,11	RINGLAAN	Overpelt	HOUTMOLENSTRAAT		
19	N7150001	1,03	HEUVEINEIDEWEG	Zonhoven	HEUVENSTRAAT		
22	N7480001	10,39	PEERDERBAAN	Neerpelt	KAULLILLERWEG		
21,5	N0020001	76,62	STEENWEG	Diepenbeek	WAARDESTRAAT		
18	N0290001	85,59	PAALSESTEENWEG	Beringen	BUITINGSTRAAT		
18	N0720001	17,21	KOOLMIJNLAAN	Beringen	BEVERLOSESTEENWEG		
23,5	N0740001	0,09	KEMPISCHE STEENWEG	Hasselt	VAAARTSTRAAT		
18	N0750001	1,2	GENKERSTEENWEG	Hasselt			
24,5	N0750001	9,5	HASSELTWEG	Genk	TOEGANG WINKELCOMPLEX		
18,5	N0760001	16,73	NIEUWSTRAAT	Diepenbeek	ZANDSTRAAT		
19,5	N0780001	12,4	STEENWEG	Lanaken	STEENWEG		
18	N7170001	5,38	ZES SEPTEMBERSTRAAT	Lummen	ZWALUWSTRAAT		
19,5	N7230001	1,98	WEG NAAR AS	Genk	PACHTHOFSTRAAT		
21	R0710001	6,47	BOERENKRIJGSINGEL	Hasselt	RUNKSTERSTEENWEG		
18	R0710002	0,57	GOUVERNEUR	Hasselt	ELFDE-LINIESTRAAT		
			VERWILGHENSINGEL				
19,5	N0020001	59,929	STEENWEG	Herk-De-Stad	MOLENSTRAAT		
17,5	N0020001	61,42	STEENWEG	Herk-De-Stad	SINT-JORISLAAN		
20	N0020001	69,38	KURINGERSTEENWEG	Hasselt	KURINGENSTRAAT		
17,5	N0020001	74,63	STEENWEG	Diepenbeek	ROOISTRAAT		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
17	N0030001	61,4	ZUIDELIJKE OMLEIDING	Sint-Truiden	MONTENAKENWEG		
19,5	N0290001	79,533	GROTE BAAN	Lummen	BLANKLAARSTRAAT		
17	N0690001	5,14	ROMEINSE KASSEI	Tongeren	LAUWSTRAAT		
19	N0710001	37,092	HAMONTERWEG	Hamont-Achel	HAAAG		
17	N0720001	7,37	MEYLANDTSTRAAT	Heusden-Zolder	BIESTSTRAAT		
18,5	N0720001	8,64	GRAAF DE THEUXLAAN	Heusden-Zolder	OBBEKSTRAAT		
17	N0730001	17,09	PEERDERBAAN	Bree	BARRIERSTRAAT		
17	N0730001	41,6	LEOPOLDSBURGSESTEENWEG	Leopoldsburg	DORPSSTRAAT		
19	N0750001	4,1	GENKERSTEENWEG	Hasselt	BIJVENNESTRAAT		
17,5	N0750001	28,88	BOSLAAN	Dilsen-Stokkem	VLESSERSWEG		
19	N0760001	30,23	WEG NAAR MEEUWEN	Oplabbeek	INDUSTRIEWEG NOORD		
17	N0779012	2,836	EUROPALAAN	Lanaken	JAN ROSIERLAAN		
17	N7230001	4,31	MAASEIKERBAAN	Genk	MAASEIKERBAAN		
16	N0020001	89,03	MAASTRICHTERSTRAAT	Bilzen	HOELBEEKSTRAAT		
16	N0030001	59,5	TIENSE STEENWEG	Sint-Truiden	TIENSESTEENWEG		
16	N0200001	9,135	HASSELTSESTEENWEG	Kortessem	TONGERSESTEENWEG		2004
19	N0290001	85,18	PAALSESTEENWEG	Beringen	ZWANENBERGSTRAAT		
16,5	N0720001	16,9	KOOLMIJNLAAN	Beringen			
17,5	N0730001	28,22	PEERDERBAAN	Peer	KLEINE ACHTERSTRAAT		
16	N0750001	9,9	HASSELTWEG	Genk	GILDELAAN		
16	N0760001	25,216	WESTERRING	Genk	AFRIT E313		
17	N0780001	6,42	TONGERSESTEENWEG	Lanaken	NEERGELLIKERSTRAAT		
16,5	N0780001	24,577	RIJKSWEG	Dilsen-Stokkem	DORPSSTRAAT		
21,5	N0789011	0,18	STATIONSSTRAAT	Lanaken	RECHTESTRAAT		
21,5	N0790001	1,38	TONGERSESTEENWEG	Sint-Truiden	RELLESTRAAT		
16	N0790001	9,42	SINT TRUIDERSTEENWEG	Borgloon	KLEESTRAAT		
16	N0800001	21,471	NAAMSESTEENWEG	Sint-Truiden	TRUILINGENSTRAAT		
16	N1740001	13,565	SPARRENWEG	Tessenderlo	ENGSBERGSEWEG		
17,5	N6710001	25,4	VIESTEENWEG	Riemst	TOEKOMSTSTRAAT		
16	N7020001	7,69	BOUDEWIJNLAAN	Diepenbeek	LENTESTRAAT		
18	N7020001	10,5	HENRY FORDLAAN	Genk	EIKELAARSTRAAT		
17	N7020002	1,72	UNIVERSITEITSLAAN	Hasselt	TRICHTERHEIDEWEG		
16,5	N7190001	5,09	KOOLMIJNLAAN	Heusden-Zolder	STATIONSSTRAAT		
17,5	N7300001	7,91	BILZERSTEENWEG	Hoelselt	L. LAMBRECHTSSTRAAT		
17	N7950001	0,49	KEMPISCHE KAAI	Hasselt	HAVENSTRAAT		
17	R0710001	3,28	GOUVERNEUR ROPPEINGEL	Hasselt	KROONWINNINGSTRAAT		

Prioriteit	IDENT8 1e weg	Kmpnt	Naam 1e weg	Gemeente	Kruisende wegen	3V Jaar- programma	AWV Jaar- programma
15	N0020001	79,04	GRENDDELBAAN	Diepenbeek	MUGGENBERGSTRAAT		
19,5	N0180001	31,55	ANTWERPSESTEENWEG	Leopoldsburg	KANAALSTRAAT		
16,5	N0720001	17,71	KOOLMIJNLAAN	Beringen	TWAALF MEILAAN		
16,5	N0730001	3,46	BREEËRSTEENWEG	Kinrooi	DRIESENSSTRAAT		
21	N0730001	15,13	RODE KRUISLAAN	Bree	GRUITRODERSTRAAT		
17,5	N0750001	8,3	HASSELTWEG	Genk	DRIJTAP		
17	N0750001	9,4	HASSELTWEG	Genk	WENNEL		
15	N0760001	40,57	WEG OP BREE	Meeuwen-Gruitrode	MARTINLAAN		
17,5	N0780001	11,49	STAATSBAAN	Lanaken	SCHUTTERSBOFSTRAAT		
17	N0780001	14,88	RIJKSWEG	Maasmechelen	WINDMOLENWEG		
18	N0780001	17,74	RIJKSWEG	Maasmechelen	DOKTER HAUBENLAAN		
16	N0800001	1,695	SINT-TRUIDERSTEENWEG	Hasselt			
16,5	N7120001	21,51	HAMONTERWEG	Neerpelt	SINT-ANTONIUSWEG		
15	N7190001	0,48	GUIDO GEZELLELAAN	Heusden-Zolder	SCHOMSTRAAT		
19	N7190001	2,6	KOOLMIJNLAAN	Heusden-Zolder	DE HOEVEN		
18,5	N7190001	3,91	KOOLMIJNLAAN	Heusden-Zolder	HELZOLDLAAN		
17,5	N7290001	6,25	SINT-JOBSTRAAT	Heusden-Zolder	GALGENEINDE		
21	N7470001	2,51	HECHTELSEBAAN	Hechtel-Eksel	WIJCHMAALSEBAAN		
15,5	N7620001	0,71	WEERTERSTEENWEG	Maaseik	AAN DE LIEVENHEER		
15	N7890001	4,6	BORGWORMSESTEENWEG	Gingelom			
	N074	3,408	Hasselt-Zonhoven	Hasselt	Tulpinstraat-Vijverstraat		2004
	N002	55,516	Hasselt-Diest	Halen	Mosstraat-Koepoortstraat		2003
	N003	71,967	Sint-Truiden-Luik	Heers	Heersstraat-Nieuwe Steenweg		2004
	N079	17,899	Borgloon-Tongeren	Tongeren	PIBO-Ruilverkavelingsweg		2003
	N079	33,483	Tongeren-Maastricht	Riemst	trekwegen Albertkanaal		2004
	N075	9,319	Genk-Hasselt	Genk	Slagmolenweg		2004
	N076	40,531	Meeuwen-Bree	Meeuwen-Gruitrode	Soetbeek-Martinlaan		2004
	N078	34,955	Ring Maaseik	Maaseik	Hepperstraat-Heppersteenweg		2004
	N726	8,203	Bokrijk-E314	Genk	Toegangsweg Genk Noord		2004
	N074	16,075	Helchteren-Hechtel	Houthalen-Helchteren	Peerse Dijk-verlaten spoor		2004

2. Voor 2003 en 2004 kan een redelijke detaillering gegeven worden van welke punten op het programma staan. De punten zonder vermelding van jaartal zijn gepland voor de daaropvolgende drie jaar. Deze planning voor de drie volgende jaren wordt geconcretiseerd naarmate er meer zicht is op de noodzakelijke vergunningen, overlegmomenten en complexiteit.

Ik heb deze lijst ook conform de afspraak in de commissie onmiddellijk op kaartmateriaal op internet geplaatst, zodat eenieder de planning kan volgen.

Vraag nr. 375
van 10 juli 2003
van de heer FELIX STRACKX

Aarschotsesteenweg Leuven-Rotselaar – Heraanleg

De Aarschotsesteenweg tussen Leuven en Rotselaar is reeds lang dringend aan heraanleg toe. De stad Leuven is klaar met dit dossier, maar het blijft wachten op een beslissing van de provincie Vlaams-Brabant.

Het provinciebestuur beweert dat het Vlaams Gewest dit stuk provincieweg heeft overgenomen en dat 180 miljoen euro werd toegezegd voor de heraanleg ervan. Blijkbaar zijn de subsidies wel toegekend, maar blijft het gewest met het geld achterwege.

Kloppen de beweringen van het provinciebestuur ?

Zo ja, waarom werden de beloofde middelen dan nog niet uitgekeerd ?

Zo neen, wat is dan de stand van zaken betreffende de overname van deze provincieweg door het Vlaams Gewest ?

Antwoord

Er is tot op heden nog geen overeenkomst ondertekend tussen het Vlaams Gewest en de provincie Vlaams-Brabant waarbij de provinciewegen op 1 januari 2003 aan het Vlaams Gewest zouden worden overgedragen. Wel heeft een werkgroep, onder leiding van de secretaris-generaal en met vertegenwoordiging van de administratie Wegen en Verkeer, het kabinet en de provincie, deze overdracht van provinciewegen in Vlaams-Brabant vanaf medio 2001 bekeken. Initieel werd inderdaad als

streefdatum 1 januari 2003 vooropgesteld, maar vrij snel werd duidelijk dat dit helemaal niet haalbaar was.

Bij de besprekingen werd steeds gesteld dat de mogelijke overdracht geen reden kon zijn om reeds geplande investeringen of onderhoudswerken aan de provinciewegen uit te stellen. Op het laatste overleg tussen de Vlaamse regering, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en de Vereniging van Vlaamse Provincies op 25 april 2003, in het kader van het kerntakenkabinet, is overeengekomen om de provinciewegen in alle provincies aan het Vlaams Gewest over te dragen. Als streefdatum hiervoor is 1 januari 2004 vooropgesteld. In afwachting van de overdracht dienen de provincies verder in te staan voor het onderhoud van hun wegen.

De afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant is alleszins niet op de hoogte van een subsidieaanvraag ten belope van 180 miljoen euro (waarschijnlijk wordt 180 miljoen Belgische frank bedoeld). Op het meerjarenprogramma van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant zijn wel bedragen opgenomen voor de heraanleg van de N19, dit vanaf de kanaalkom tot en met het Vuntcomplex. Dit wegvak is reeds een gewestweg.

Vraag nr. 376
van 17 juli 2003
van de heer JOHAN DE ROO

Leerlingenvervoer – Gemeentelijke tegemoetkomingen

Sommige Oost-Vlaamse gemeenten en steden betalen de kosten terug van een Buzzy Pazz voor de studenten die in de betrokken gemeente of stad naar school gaan.

1. Kan de minister een overzicht geven van alle Oost-Vlaamse gemeenten en steden die in een dergelijke tegemoetkoming voorzien voor een Buzzy Pazz ?
2. Gaat de minister ervan uit dat het de taak is van een gemeente- of stadsbestuur om op deze manier de concurrentie tussen scholen aan te wakkeren ?

Met een maatregel die voorziet in de terugbetaling van een Buzzy Pazz lopen scholen in verschillende gemeenten of steden die daarin niet voorzien, het risico om leerlingen te verliezen

aan scholen in gemeenten die deze korting aanbieden.

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Vanderpoorten (nr. 148).

Antwoord

1. Overzicht van de Oost-Vlaamse gemeenten die een overeenkomst "derde betaler" hebben afgesloten, waarbij de gemeente een bepaald percentage financiert voor de Buzzy Pazz:

Gemeente	Begindatum	Bijdrage
Kluisbergen	1.9.2000	33% op de Buzzy Pazz
Merelbeke	1.7.2000	50% op de Buzzy Pazz
Sint-Lievens-Houtem	1.8.2002	50% op de Buzzy Pazz
Sint-Niklaas	11.7.2000	50% op de Buzzy Pazz

2. Met betrekking tot de tweede vraag dient te worden opgemerkt dat leerlingen uit naburige gemeenten niet de korting genieten die de gemeente van oorsprong verstrekt aan de leerlingen van de eigen gemeente.

Derhalve is er van concurrentie tussen de scholen geen sprake.

Dit past bovendien volledig binnen de reglementering inzake leerlingenvervoer, conform de beschrijving van mogelijke sociale voordelen.

Vraag nr. 377 van 17 juli 2003 van mevrouw MARIJKE DILLEN

Veiligheid zebrapaden – Initiatieven

In een rondzendbrief van mei 2002 van de toenmalige federale minister van Verkeer en Infrastructuur aan de wegbeheerders, de steden en gemeenten, de provincies en de gewesten wordt gevraagd om aan onveilige zebrapaden verkeerslichten te plaatsen en indien dit niet mogelijk is, deze zebrapaden te verwijderen, omdat ze aan de voetgangers een vals gevoel van veiligheid geven.

1. Welk gevolg heeft de minister gegeven aan deze rondzendbrief wat de gewestwegen betreft ?

Op hoeveel plaatsen werden er verkeerslichten geplaatst ?

Hoeveel zebrapaden zijn er definitief verdwenen ? Graag indien mogelijk een opsplitsing per provincie ?

2. Heeft er hierover overleg plaatsgehad met de lokale besturen ? Krijgen zij hierbij inspraakmogelijkheden ?

Antwoord

De veiligheid en het comfort van kwetsbare weggebruikers, zoals voetgangers en fietsers, zijn een prioriteit van de Vlaamse regering. Om hieraan maximaal te voldoen werden, naast de talrijke initiatieven die reeds werden genomen ten voordele van de fietsers, ook verschillende initiatieven genomen ten voordele van de voetgangers.

Zo gaf de administratie Wegen en Verkeer zeer recentelijk het Vademecum Voetgangersvoorzieningen uit, waarin op een integrale manier de voetgangersproblematiek in Vlaanderen wordt bekeken. Het Vademecum bevat onder andere ontwerprijlijnen m.b.t. de aanleg van voetgangersvoorzieningen, het onderhoud van voetgangersvoorzieningen, enzovoort. Het ruimt trouwens een zeer belangrijke plaats in voor de optimale aanleg van voetgangersoversteekplaatsen en de optimale bescherming van de voetganger die ervan gebruikmaakt.

1. Het Vlaams Vademecum Voetgangersvoorzieningen stipfelt een beleid uit ten aanzien van de voetganger dat qua draagwijdte verder gaat dan de bedoelde federale rondzendbrief van 2002. Als basis van dit Vlaams beleid ten aanzien van de voetganger worden een aantal zaken naar voor geschoven. Zo werd door de administratie Wegen en Verkeer bekeken hoe de voetgangersoversteekplaatsen (zebrapaden) nog optimaler kunnen worden gemaakt qua locatie en verkeersveiligheid.

Uitgangspunten hierbij waren :

- dat een voetganger die een weg wenst over te steken een comfortabele en veilige oversteekplaats behoort te vinden. Bij echte looproutes zal deze oversteekplaats praktisch op deze route worden aangelegd. Bij zeer verspreid oversteken, wordt ervoor gezorgd dat er binnen een beperkte afstand een oversteekplaats beschikbaar is. Deze afstand is afhankelijk van de omstandigheden : de categorie van de over te steken weg, de ruimtelijke omgeving (bebouwde kom, over-

gangsgebied, buitengebied, ...) en de hoeveelheid verkeer ;

- dat het comfort van de voetganger (hoogteverschillen, beperkte oversteeklengte,...) op alle oversteekplaatsen moet worden verzekerd ;
- dat de soort beveiliging van de voetgangers (een oversteekplaats met de basisuitrusting, met verticale of horizontale snelheidsremmers : plateau of "poort", met verkeerslichten, eventueel zelfs ongelijkgronds) ook afhankelijk is van de omstandigheden, zoals de categorie van de over te steken weg en de aldaar maximum toegelaten rijnsnelheid. Terloops kan in verband met dit laatste punt worden vermeld dat er voor heel wat gewestwegen in Vlaanderen naar gestreefd wordt om de maximum toegelaten snelheid van 90 naar 70 km/u te beperken, en dit vooral omwille van de kwetsbare weggebruikers. Op deze manier wordt ook de verkeersveiligheid van de zachte weggebruiker bevorderd.

Er werd uitgegaan van een wensbeeld voor de lange termijn. Om praktische redenen werden ook reeds (minimale) voorzieningen op korte termijn bepaald. Voormelde bepalingen maken bovendien reeds het voorwerp uit van een dienstorder voor de Vlaamse gewestwegen (LIN/ AWW 2003/4).

Er kan echter wel gemeld worden dat sinds de inwerkingtreding van de federale omzendbrief werd beslist om op het hierna vermelde aantal plaatsen verkeerslichten aan te brengen, onder meer ook uit het oogpunt van de veiligheid van de voetgangers.

Antwerpen	4
Limburg	6
Vlaams-Brabant	2
Oost-Vlaanderen	1
West-Vlaanderen	4
Totaal Vlaanderen	17

2. Zoals hierboven vermeld, werd er een Vademecum Voetgangersvoorzieningen opgesteld waarin, naast een aantal andere aanbevelingen, ook de nieuwe richtlijnen voor voetgangersoversteekplaatsen zijn opgenomen. Het Vademecum werd intussen gratis bezorgd aan alle gemeentebesturen en hun technische dienst, de provin-

cies, de lokale politie en de Vlaamse bibliotheken. Voor het Vlaams Gewest geldt dit Vademecum als richtlijn; voor andere wegbeheerders zal het ongetwijfeld minstens een nuttige inspiratiebron vormen.

De voormelde documenten, met name het dienstorder en het Vademecum, werden opgesteld in samenwerking met de andere betrokken actoren. Het dienstorder werd goedgekeurd door de Adviesgroep voor Verkeersveiligheid op Vlaamse Gewestwegen (AVVG), waarvan ook een vertegenwoordiger van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) deel uitmaakt. Het Vademecum werd opgesteld door een werkgroep met onder meer een vertegenwoordiger van de VVSG, van verschillende gemeenten en van de Voetgangersbeweging.

Het al of niet aanbrengen van verkeerslichten wordt besproken in de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid (PCV), waar het betrokken lokale bestuur steeds wordt uitgenodigd en zijn nodige inbreng kan doen.

Vraag nr. 378
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 208
 van 17 juli 2003
 van mevrouw Marijke Dillen
 Blz. 432

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 379
van 17 juli 2003
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Havensubsidies – Uitbetaling

Met het havendecreet voorzag de Vlaamse regering in 1999 in een nieuw financieringsmechanisme voor de Vlaamse havens. De Vlaamse overheid zou

in de toekomst enkel financieel tegemoetkomen in de exploitatiekosten van de havens, en niet meer in de commercieel exploitatiebare projecten.

De exploitatiekosten, of decreetkosten, kunnen worden opgedeeld in drie groepen : de kosten voor de havenkapiteindiensten, de exploitatiekosten van de sluizen en de kosten verbonden aan de baggerwerken in de doorvaartroutes. De Vlaamse overheid wilde de havenbesturen op deze manier meer vrijheid en verantwoordelijkheid geven in de uitbouw van hun haven.

De Vlaamse Havencommissie heeft nu vastgesteld dat de Vlaamse overheid tot op heden (2 juli jl.) enkel een deel van de havenkapiteindiensten heeft vergoed (66 %). De kosten voor de exploitatie van de sluizen en de baggerwerken in de doorvaartroutes daarentegen werden nog niet vergoed. Van de totale decreetkosten (meer dan 48 miljoen euro) werd tot op heden dan ook slechts 15,2 % vergoed.

Om deze reden wil ik de minister de volgende vragen stellen.

1. Wat is de reden voor het uitblijven van de financiële tegemoetkoming in de decreetkosten voor de havenbesturen ?
2. Wat heeft de minister al gedaan om de achterstand in de uitbetaling weg te werken ?
3. Welke maatregelen heeft de minister reeds genomen om de tijdige vergoeding van de decreetkosten in de toekomst te verzekeren ?

Antwoord

1. Met het oog op de uitvoering van het havendecreet van 2 maart 1999 heeft mijn administratie in de loop van 1999-2000 de nodige uitvoeringsbesluiten uitgewerkt, in overleg met de verscheidene actoren uit het Vlaamse havenlandschap, onder meer interne en externe juridische adviseurs: mijn kabinet, de Vlaamse Havencommissie en de vier Vlaamse havenbedrijven.

De Vlaamse regering keurde deze principieel goed en gelaste mijn voorganger het advies van de Raad van State in te winnen. Die formuleerde hierover advies op 29 juni 2001. Voor de uitvoeringsbesluiten betreffende de zogenaamde "decreetkosten" kwam dit in hoofdlijnen neer op wat volgt.

– Mits enkele technische aanpassingen werd ingestemd met het uitvoeringsbesluit over de havenkapiteindiensten.

– In het havendecreet vond de Raad onvoldoende grondslag voor de besluiten over de exploitatie van de sluizen en over de baggerwerken in de doorvaartroutes.

Het uitvoeringsbesluit over de havenkapiteindiensten werd aangepast aan de technische opmerkingen van de Raad van State en op 13 juli 2001 bekrachtigd door de Vlaamse regering. Het verscheen kort daarna in het Belgisch Staatsblad.

Voor de twee andere ontwerpbesluiten die de Raad van State negatief adviseerde, suggereerde hij zorgvuldig hoe het decreet diende te worden aangepast. Hij hield hierbij onder meer rekening met het eigendomsaspect van de goederen (sluizen en kanaaldokken) en met de verplichtingen en de bevoegdheden die het decreet aan de partijen daarbij geeft en kan opleggen.

De relevante bepalingen van het havendecreet werden, conform de suggesties van de Raad van State, aangepast, via parlementaire amendering van het programmadecreet 2002.

Op basis van het aangepaste decreet werden in januari 2002 twee nieuwe vervangende uitvoeringsbesluiten uitgewerkt. Tevens werd de voorbereiding aangevat tot aanmelding van het havendecreet en de uitvoeringsbesluiten bij de Europese Unie (EU), iets waarop de Raad van State logischerwijze eveneens in juni 2001 had aangedrongen.

Intussen werden steeds alle nodige budgetten vastgelegd om effectief ook de betalingen te kunnen laten plaatsvinden, wat echter vanzelfsprekend diende te wachten op de goedgekeurde besluiten.

Aangezien het uitvoeringsbesluit over de havenkapiteindiensten het fiat van de Raad van State had gekregen en met succes was aangemeld bij de Europese Unie, kon de implementatie reeds in 2002 en 2003 plaatsvinden. Voor de exploitatie van de sluizen en voor de onderhoudsbaggerwerken in de kanaaldokken kon dit niet omdat de procedure niet was beëindigd.

Met de bedoeling een maximaal draagvlak bij alle havenactoren te verkrijgen, werd er ook voor deze twee vervangende besluiten begin

2002 overleg gestart met de havenbedrijven. In het bijzonder werd daarbij aandacht besteed aan de toepassing van de wetgeving op de overheidsopdrachten en aan de consequenties van het eigendomsrecht op de uitbetaling van gewestelijke toelagen. Er wordt ook rekening gehouden met de diverse elementen uit het advies van de Raad van State, alsook met de Europese regelgeving, in het bijzonder inzake transparantie van de geldstromen naar de havens. De juridische complexiteit en de financiële omvang van de toelagen en/of vergoedingen, circa 3 miljard frank of 75 miljoen euro per jaar, hebben ertoe geleid dat het overleg terzake met de havenbedrijven nog niet kon worden afgerond.

- Er waren twee belangrijke discussiepunten, enerzijds de uitvoeringsbesluiten en de overeenkomst zelf tussen de havenbedrijven en het gewest over sluizen en baggerwerken, en anderzijds de optimale argumentatie voor de aanmelding bij de Europese Unie.

Er is consensus om de doorlooptijd in te korten door de problematiek te splitsen in een voorlopige (2004) en een definitieve fase (vanaf 2004).

Voor de overgangsfase is het overleg met de havenbedrijven afgerond, voor de definitieve fase worden de besprekingen voortgezet. Voor de baggerspecieproblematiek kan door recente (technische) evoluties de "ontwatering en berging van de baggerspecie" niet langer als één geheel worden beschouwd. Dit vergt een nieuwe benadering van de decreetkosten voor dit deelaspect.

- Het onderbouwend document voor de aanmelding bij de Europese Commissie, waaromtrent langdurig overleg met de vier havenbedrijven plaatsvond, is in het finale stadium. Thans wordt nog gewerkt aan de eindredactie en aan de nodige vertalingen. Gehoopt wordt in september een overleg met de EU te bewerkstelligen. Een vertegenwoordiging van de havenbedrijven zal, op hun verzoek, hierbij aanwezig zijn.

Indien de Europese Commissie de toelagen en subsidies niet beschouwt als "staatssteun", kan worden overgegaan tot uitbetaling, aangezien de budgettaire vastleggingen reeds provisioneel zijn genomen, met uitzondering van die bedragen waarvoor het havenbedrijf Antwerpen zelf gevraagd heeft deze budgettaire ruimte prioritair aan te wenden voor financiering van werken aan het Deurganckdok.

Vraag nr. 380
van 17 juli 2003
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Baggerwerken Nieuwpoort en Blankenberge – Timing

We vernemen dat de kustjachthavens van Nieuwpoort en Blankenberge geconfronteerd worden met problemen rond baggerspecieverwerking. De laatste maanden zijn er heel wat vragen gesteld. Er leven ook heel wat misverstanden daaromtrent.

De huidige verwerking van baggerspecie is het gevolg van een wet van begin 1999. Baggerspecie valt op te delen in zandspecie enerzijds en vervuild slib anderzijds.

Zandspecie die niet vervuild is, kan worden hergebruikt als grondstof bij strandwerken. Daarvoor is enkel een attest nodig van de Openbare Afvalstoffemnaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), hetgeen voor de haven van Blankenberge gevraagd en verkregen is.

Vervuild slib daarentegen moet op een milieuvriendelijke wijze behandeld worden. Om het zee-milieu en de volksgezondheid te beschermen, mag sinds 1999 niet meer geloosd worden in zee: voor baggerspecie kan een stortvergunning aangevraagd worden bij de diensten van de federale minister van Leefmilieu. Voordien werd de baggerspecie aan de laagwaterlijn geloosd en/of op het strand opgespoten, maar dit gaf aanleiding tot stankhinder en andere milieuschade. Dit had ook nefaste gevolgen voor het toerisme.

Voor het baggeren van de kusthavens werd door de Vlaamse minister van Openbare Werken (Stevaert/Bossuyt) een aannemer aangewezen. Bij de jachthavens is dit jaar echter wrevel ontstaan vanwege het feit dat de baggerwerken te lang duurden en ook duidelijk meer kosten dan wanneer aan de laag waterlijn kan worden geloosd zoals vroeger.

De baggerwerkzaamheden moeten vroeger starten en ook de bron van de vervuiling moet verder aangepakt worden.

- Op welke basis heeft de minister de keuze gemaakt voor deze aannemer ?
- Hoe verklaart de minister de vertraging in het baggerschema ?

3. Kan de minister nog bijsturen, opdat de havens voldoende uitgebaggerd raken tijdens het toeristisch seizoen?
4. Hoe zal de minister voorkomen dat volgend jaar hetzelfde scenario zich afspeelt, met name dat de baggerwerken niet klaar zijn voor het toeristisch seizoen ?

Antwoord

1. Met de Tijdelijke Vereniging Noordzee en Kust, bestaande uit NV Dredging International, NV Baggerwerken Decloedt en Zoon en NV Ondernemingen Jan De Nul, werd op 28 september 1984 een onderhandse overeenkomst afgesloten voor het "Uitvoeren van baggerwerken in de vaarpassen van de Noordzee en in de Vlaamse Kusthavens". Deze overeenkomst loopt tot 31 maart 2005.
2. Vanwege de nieuwe uitvoeringsbesluiten op de federale wet op het mariene milieu werd gezocht naar een alternatieve uitvoeringsmethode. Wat de voor het strand herbruikbare baggerspecie betreft, werd vanwege de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een gebruikscertificaat verkregen voor het strand van Blankenberge. Het gaat hier evenwel over een beperkte hoeveelheid zandachtige specie. Voor de overige baggerspecie in Blankenberge en in Nieuwpoort verkreeg de administratie de nodige stortvergunningen in de zee, mits de baggerspecie voldeed aan de normen gesteld door de federale overheid.

Hiervoor diende de vervoersmethode van de baggerspecie evenwel te worden gewijzigd. In plaats van rechtstreeks te verpompen, hydraulisch vervoer, dient de baggerspecie eerst in stortbakken te worden gepompt, die dan deze specie op de geselecteerde stortzone stort. Deze nieuwe methode heeft een meeruitgave van meer dan 7,5 miljoen euro tot gevolg.

Mijn administratie heeft samen met de aanne-mer gezocht naar de meest rendabele oplossing voor het vervoer van deze zeer fijne baggerspecie, zowel technisch als financieel. Bij de bagger-campagne 2000-2001 werd de voordeligste manier uitgeprobeerd door een tussenstorting op een dieper gelegen plaats in de jachthavens zelf, waar het met de klassieke sleephoppers terug werd opgezogen en naar de stortplaats gebracht. Hierbij werd een veel te laag rendement gehaald. Bij de baggercampagne 2001-2002

werd een speciale pomp ingehuurd om de baggerspecie met een zo hoog mogelijke concentratie in stortbakken te pompen. Ook hierbij werd nog een veel te laag rendement verkregen, zodat de werken niet voor het toeristisch seizoen konden worden beëindigd.

3. Na evaluatie van de resultaten der vorige campagnes en na gezamenlijk overleg bestuur – aannemer, werd in januari 2002 door de aanne-mer beslist een speciaal aangepast baggertuig voor de onderhoudsbaggerwerken in de kusthavens van Blankenberge en Nieuwpoort te bouwen. Dit nieuwe tuig moet ervoor zorgen dat het baggerslib op de meest milieuvriendelijke manier verwijderd wordt, met de hoogst mogelijke concentratie aan vaste substantie.

De "Blani" is sedert maart 2003 operationeel en na een maand met enkele opstartproblemen werd het verwachte rendement verkregen. De campagne 2002-2003 liep door deze complicaties uit.

4. Alles wordt in het werk gesteld om vanaf de volgende campagne de kusthavens voor het toeristisch seizoen op de diepte te brengen. De door de federale regelgeving verplichte uitvoeringsmethode, vervoer naar stortplaatsen in zee, zorgt evenwel voor langere uitvoeringstermijnen dan vroeger.

Bovendien is de methode gevoeliger voor de weersomstandigheden. Hierdoor kan geen absolute garantie gegeven worden dat de werken steeds voor het toeristisch seizoen zullen zijn beëindigd.

Alle mogelijke maatregelen, inclusief een vroegde aanpak van de onderhoudsbaggerwerken, zullen worden genomen. Te vroeg met onderhoudswerken aanvatten, kan in Blankenberge te grote sedimentatie geven in de loop van volgend toeristisch seizoen.

Vraag nr. 381 van 17 juli 2003 van de heer ANDRE MOREAU

Sociaal begeleidingsplan Doel – Vrijwillige ontelingen

Ten gevolge van de expansie en ontwikkeling van de Antwerpse haven is het polder- en landbouwdorp Doel gaandeweg meer en meer in de problemen geraakt qua bestaanszekerheid.

Bij de aanvang van het sociaal begeleidingsplan op 20 januari 1998 woonden er 889 mensen op het grondgebied van de Beverse deelgemeente Doel. Op 1 mei 2003 waren er 518 oorspronkelijke Doelenaars uitgeschreven – als inwoners van Doel – uit het bevolkingsregister van de gemeente Beveren. Tussen 20 januari 1998 en 1 mei 2003 werden in de voormalige deelgemeente Doel 133 nieuwe inwoners ingeschreven. Op 1 mei 2003 woonden er dus 504 mensen in Doel.

In het kader van het sociaal begeleidingsplan gebeuren er uitsluitend vrijwillige verkopen (onteigeningen) van huizen.

1. Hoeveel huizen werden er in Doel in het kader van het sociaal begeleidingsplan verkocht, respectievelijk in 1998, 1999, 2000, 2001 en 2002 ?
2. Hoeveel bedrijven (ondernemingen) – de zelfstandige ondernemingen inclusief – bestaan er momenteel nog in Doel ?
3. Welke overheid draagt (betaalt) de administratieve- en personeelskosten van onderhavig sociaal begeleidingsplan ?

Antwoord

1. Door het Tweede Aankoopcomité Gent werden de volgende aankopen in de gemeente Doel gedaan :

1998 : geen

1999 : 1

2000 : 98

2001 : 127

2002 : 59

2003 : reeds 15

2. Begin 1998 waren er in heel Doel 36 bedrijven en zelfstandigen.

Op 2 juni 2003 waren er nog drie die geen aanvraag tot vrijwillige verkoop indienden. Daarvan één zelfstandige in Doel-centrum en twee buiten het havengebied.

3. Deze kosten worden gedragen door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur, administratie Waterwegen en Zeewezen.

Vraag nr. 382 van 17 juli 2003 van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Zeewering Middelkerke – Onteigeningsbesluit

Op 6 juli 2000 vorderde toenmalig Vlaams minister Stevaert bij onteigeningsbesluit wegens "hoogdringendheid" de inbezitneming van de privé-duinpercelen tussen de Generaal Grossettilaan en het strand in de gemeente Middelkerke. Dit om verdere afkalving van de zeewering te kunnen tegengaan en het achterland tegen overstromingen te kunnen beveiligen. In het voormelde duingebied worden er immers twee zonevreemde, illegale campings geëxploiteerd, met name de campings Cosmos en Jacques Junior (vroeger Cristal Palace).

Bijna twee jaar geleden heb ik in de bevoegde parlementaire commissie respectievelijk aan toenmalig Vlaams minister van Openbare Werken Stevaert (Handelingen Commissievergadering nr. 10 van 9 oktober 2001, blz. 29-31) en aan Vlaams Toerismeminister Landuyt (Handelingen Commissievergadering nr. 36 van 25 oktober 2001, blz. 11-14) gevraagd waarom het onteigeningsbesluit nog niet werd uitgevoerd en waarom de illegale campings nog niet gesloten werden. Mij werd meegedeeld dat het bevoegde Aankoopcomité – om een jarenlange gerechtelijke procedure te vermijden – streefde naar een minnelijk akkoord met de duineigenaars. Anderzijds werden de zonevreemde campings op 1 september 2001 geverbaliseerd en werd het dossier aan de procureur overgezonden.

Vandaag, zowat twee jaar later, zijn we in beide dossiers nog geen stap verder, is het gevaar voor de teloorgang van de zeewering nog groter geworden en kan één van de campingeigenaars langs de Koninklijke Baan bijvoorbeeld blijkbaar nog 400 m² duin laten weggraven om een parking aan te leggen.

1. Kan de minister medelen hoe het komt dat een gebied dat in het kader van de onteigening zeer goed omschreven werd en in alle mogelijke beschermingsgebieden zoals natuur- en habitatgebied ligt, nog steeds niet onteigend of aangekocht werd en bovendien nog altijd twee illegale campings telt waarvan de eigenaars blijkbaar rustig verder investeren ?
2. Bovendien vernam ik graag wat er inmiddels in dit dossier is gebeurd en hoe thans de planning luidt om de genoemde campings te onteigenen en aan te kopen en op die manier de inwoners

van Westende-Lombardsijde te beschermen tegen overstromingsgevaar ?

Antwoord

1. In uitvoering van het onteigeningsbesluit is opdracht gegeven aan het Aankoopcomité om onderhandelingen te voeren die moeten leiden tot een minnelijke regeling.

Voor de camping Cosmos is een oplossing in zicht. Het Aankoopcomité dient de onderhandelingen evenwel nog af te ronden. Voor de camping Jacques Junior (voorheen Cristal Palace) heeft het Aankoopcomité nog geen reactie op voorstellen mogen ontvangen.

Het aspect illegaliteit van de campings valt onder de bevoegdheid van minister Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Inzake het uitvoeren van werken in vermelde private duingebieden is minister Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, bevoegd.

2. De verdere stappen in het onteigeningsdossier zijn afhankelijk van de resultaten van de onderhandelingen van het Aankoopcomité met de eigenaars of van een eventuele uitspraak van de rechtbank inzake de illegaliteit van de campings.

Hoewel een regeling in der minne verkieselijk is, sluit ik een gerechtelijke onteigeningsprocedure niet uit.

**Vraag nr. 383
van 17 juli 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT**

Aanbestedingen openbare werken – Prijsafspraken

Het is een oud zeer, het is van alle tijden en men komt het in alle politiek-administratieve systemen tegen : voorafgaande afspraken met prijszetting bij grote aanbestedingen. Ook Vlaanderen ontsnapt hier niet aan. Vandaar ook mijn vroegere vragen omtrent grote waterbouwkundige werken en langdurige onderhoudscontracten.

Thans wordt ook het Vlaams Parlement geconfronteerd met een zeer belangrijke procedure, hangende voor de bevoegde rechtbank van Gent en waarbij heel wat aannemers en ook een ambtenaar van het ministerie van de minister zijn betrokken. De scheiding der machten is voor mij een heilig principe, zodat de bevoegde rechtbank dan ook het betrokken dossier in alle neutraliteit en objectiviteit moet kunnen behandelen.

De feiten dateren evenwel uit de huidige legislatuur, namelijk uit de periode 1999-2001, waarvoor vooral en in eerste instantie de huidige Vlaamse regering en het Vlaams Parlement verantwoordelijkheid dragen. Het gaat om niet minder dan 50 verschillende dossiers ; het gaat om niet minder dan 33 erkende aannemers. De problematiek is dus zeker belangrijk genoeg om er meer aandacht aan te besteden dan nu het geval is. Het Vlaams Parlement is het controleorgaan bij uitstek om dergelijke feiten beleidsmatig en administratief te onderzoeken en preventief op te treden om ze naar de toekomst te voorkomen.

Eigenlijk zijn de feiten en de omvang ervan van die aard dat ze de installatie van een parlementaire onderzoekscommissie wettigen. Wetende hoe moeilijk dit te verkrijgen is en de politiek-administratieve dimensie van de problematiek inschattende, vind ik het evenwel nodig om eerst vanwege de bevoegde minister dienstige antwoorden te ontvangen.

1. Kan de bevoegde minister in telegramstijl een overzicht geven van de aanbestedingen en/of aannemingswerken van het Vlaams Gewest betrokken in onderhavig dossier ?
2. Wat zijn de financiële gevolgen voor het Vlaams Gewest ?
3. Welke maatregelen heeft de Vlaamse regering en/of de bevoegde minister naderhand genomen om dergelijke feiten (voorkennis, prijszetting, voorafgaande afspraken, enz.) naar de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

In verband met het gerechtelijk onderzoek naar mogelijk verboden afspraken tussen aannemers van waterbouwkundige werken, wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de eerste plaats te verwijzen naar het antwoord op zijn vraag om uitleg (Handelingen Commissievergadering nr. 132 van 11 februari 2003, blz. 10 e.v..) die hij vanwege

mijn voorganger eerder reeds heeft ontvangen. Ik kan mij bij de toen verstrekte uitleg volledig aansluiten.

Op de thans gestelde concrete vragen kan ik het volgende antwoord verstrekken.

Vraag 1

Volgens de beschikbare informatie uit het strafdosier hebben volgende aannemingsopdrachten van het Vlaams Gewest het voorwerp uitgemaakt van het ingestelde gerechtelijk onderzoek.

1. Ringvaart om Gent, Westervak, uitvoeren van steenbestortingen
2. Wegenwerken voor de afdeling Bovenschelde
3. Onderhoudswerken voor de afdeling Bovenschelde, lot 12, Gent-Terneuzen
4. Onderhoudswerken voor de afdeling Bovenschelde, lot 13, Ringvaart Gent en Leie vanaf Deinze
5. Onderhoudswerken voor de afdeling Bovenschelde, lot 14, Bovenschelde, Spierekanaal en Kanaal Bossuit-Kortrijk
6. Onderhoudswerken voor de afdeling Bovenschelde, lot 15, Leie tussen grens Wallonië en Deinze
7. Onderhoudswerken voor de afdeling Bovenschelde, lot 16, Dender, Moervaart, Durme
8. Onderhoudswerken voor de afdeling Bovenschelde, lot 17, Kanaal Gent-Oostende, Afleidingskanaal, Leopoldkanaal
9. Dijle, Keerdok, Mechelen. Herbouwen waterkering
10. Rupel, bouwen van meerpalen Boom
11. Zeeschelde en Rupel, uitvoering geotechnisch onderzoek
12. Zenne RO in Mechelen-Heffen, herbouwen uitwateringssluits
13. Dijle, benedensluis Mechelen, renovatie verlaatkleppen
14. Rupel RO in Boom, bouw geïntegreerde waterkering ter hoogte van "carron"
15. Onderhoudswerken voor de afdeling Zeeschelde, lot 10, Zeeschelde Gentbrugge-Schoonaarde
16. Onderhoudswerken voor de afdeling Zeeschelde, lot 11, Zeeschelde Schoonaarde-Temse
17. Onderhoudswerken voor de afdeling Zeeschelde, lot 12, Durme-Lokeren-Tielrode
18. Onderhoudswerken voor de afdeling Zeeschelde, lot 13, Zeeschelde Temse-Nederlandse grens
19. Onderhoudswerken voor de afdeling Zeeschelde, lot 14, Rupel
20. Onderhoudswerken voor de afdeling Zeeschelde, lot 15, Dille-Demer
21. Onderhoudswerken voor de afdeling Zeeschelde, lot 16, Nete
22. Onderhoudswerken voor de afdeling Zeeschelde, lot 17, Zenne
23. Zeeschelde, bouwen van een kofferdam ter hoogte van de Kattendijksluis,
24. Onderhouden en herstellen kunstwerken op de Zeeschelde van Antwerpen tot aan de Nederlandse grens
25. IJzer in Middelkerke RO, bouwen van een ecologische oeversverdediging (bestek A3/97B74), gunning 10/07/97
26. Middelkerke, herbouwen zeedijkvlooiing
27. Onderhoud haven Oostende en kust in Middelkerke en Oostende
28. Onderhoud haven Nieuwpoort en kust tussen Middelkerke en De Panne
29. Onderhoud haven Zeebrugge en kust tussen Zeebrugge en Blankenberge
30. Onderhoud haven Zeebrugge en kust tussen Zeebrugge en Knokke
31. Onderhoudswerken en dringende interventies in het district Brugge
32. Onderhoudswerken en dringende interventies in het district "Kanalen Oost – Plassendale"

33. Onderhoudswerken en dringende interventies in het district IJzerbekken
34. Kanaal Leuven-Dijle, baggerwerken
35. Zeekanaal Brussel-Schelde, herstellen van oever tussen Vilvoorde en Grimbergen
36. Oude sluis Wintam, bouwen en plaatsen afdichtingsschotten
37. Kanaal Leuven-Dijle, vernieuwen van de bovendeuuren aan de Zennegatsluis in Mechelen
38. Kanaal Bossuit-Kortrijk, kaaimuur ter hoogte van NV Stortbeton J. Stadsbader
39. Kanaal Bossuit-Kortrijk, bouwen van een kaaimuur ter hoogte van de firma Despriet,
40. Leie, bouwen van een kaaimuur ter hoogte van de firma's NV Agglo, NV Declercq en NV Ciersbeton
41. Gent-Moervaart RO, steigers met laad-losplaats ter hoogte van NV De Paepe

(RO: rechteroever – red.)

Vraag 2

Op de vraag naar de eventuele financiële gevolgen van de vermeende prijsafspraken voor het Vlaams Gewest kan op heden geen concreet antwoord worden gegeven. Zoals mijn voorganger aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers meldde, brachten de gebruikelijke prijscontroles, die bij de gunningsprocedures door de bevoegde administraties werden verricht, voor geen enkel bij het gerechtelijk onderzoek genoemd dossier een onregelmatigheid aan het licht.

Het effectief bestaan van een financiële schade voor het Vlaams Gewest en, in voorkomend geval, de omvang ervan, zullen dan ook pas duidelijk zijn na afloop van de gerechtelijke strafprocedure, eventueel pas na een procedure in beroep en cassatie.

Zoals eveneens in het vorig antwoord aangestipt, heeft het Vlaams Gewest zich al in een vroeg stadium van het gerechtelijk onderzoek burgerlijke partij gesteld. Op deze wijze zijn de rechten van het Vlaams Gewest op vergoeding van alle mogelijke schade en aanverwante bedragen gevrijwaard.

Vraag 3

De huidige wetgeving biedt de aanbestedende overheid weliswaar onvoldoende mogelijkheden om aan de bedoelde praktijken op gepaste wijze het hoofd te bieden. Op dit ogenblik is enkel bepaald dat de Commissie voor Erkenning der Aannemers van deze feiten in kennis wordt gesteld. Sancties blijven echter veelal uit, onder meer omdat door het ontbreken van concrete bewijzen m.b.t. eventuele afspraken tussen de betrokken aannemers, de Commissie een gerechtelijke uitspraak moet afwachten vooraleer zij eventueel sanctionerend kan optreden.

Dit belet niet dat bij het uitschrijven van gunningsprocedures voor onderhoudswerken en groenonderhoud in het bijzonder reeds preventieve maatregelen kunnen worden genomen om mogelijke speculatie en prijsafspraken vanwege de inschrijvers te voorkomen.

Daarom werd voor onderhoudswerken en groenonderhoud, in januari 2003, een dienstorder uitgevaardigd voor het departement Leefmilieu en Infrastructuur met instructies en aanbevelingen. Bovendien werd eraan herinnerd dat de administratie, de Commissie voor Erkenning der Aannemers in kennis dient te stellen van feiten waarbij aannemers onder andere :

- hun prijzen niet kunnen verantwoorden;
- valse verklaringen afleggen in verband met prijsverantwoordingen;
- inschrijven met abnormale prijzen en/of biedingen.

Vraag nr. 384 van 7 augustus 2003 van de heer CARL DECALUWE

Mobiliteitsconvenants – Kortrijk-Roeselare-Tielt

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 46 van 28 oktober 1999 vernam ik graag de huidige stand van zaken betreffende de mobiliteitsconvenants in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 337).

1. Welke gemeenten en steden in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt hebben reeds een mobiliteitsconvenant afgesloten ? Werden hier-

bij ook reeds bijakten afgesloten ? Zo ja, welke ?
Kan de minister hiervan een overzicht geven ?

2. Met welke gemeenten en steden van het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt zijn de besprekingen nog aan de gang ?
3. Welke gemeenten hebben nog niets ondernomen ? Wat zijn de consequenties voor deze gemeenten ?
4. Hoeveel middelen worden geïnvesteerd door deze lokale besturen enerzijds en door het Vlaams Gewest anderzijds ?

Antwoord

1. Alle steden en gemeenten in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt, behalve Deerlijk, hebben reeds een mobiliteitsconvenant (moederconvenant) en de module 1 afgesloten.

Volgende bijakten (nu genaamd koepelmodules) werden reeds afgesloten.

Arrondissement Kortrijk

Anzegem : bijakte 3A : N382 : herinrichting doortocht 1ste fase ; bijakte 4A : N382 herinrichting doortocht 1ste fase ;

Avelgem : nihil ;

Deerlijk : nihil ;

Harelbeke : bijakte 2A : N36 : vak N50 – Bavikhoofsestraat ; bijakte 7A en 9A : uitbreiding openbaar vervoer ;

Kortrijk : bijakte 3A : N8 : herinrichting doortocht Bissegem ; bijakte 12A : N50b : centrum fietsroute ; bijakte 14A : toegangsweg industriepark Heule-Bissegem ; bijakte 7a en 9A : uitbreiding openbaar vervoer ; bijakte 13A : R36 : aanliggend fietspad ; bijakte 12A : N50b : centrum fietsroute ;

Kuurne : nihil ;

Lendeledede : nihil ;

Menen : bijakte 3A : N8 : herinrichting doortocht : Kortrijkstraat-Ieperstraat ;

Spiere-Helkijn : bijakte 6A, 6B, 6C en 6D : bevorderen van netheid op gewestwegen ;

Waregem : bijakte 2A : R35 : omleiding Waregem : vak Oude Vijvestraat-Zultseweg ; koepelmodule 18A : N382/E17 : toegangscomplex ;

Wevelgem : nihil ;

Zwevegem : nihil ;

Arrondissement Roeselare

Hooglede : nihil ;

Ingelmunster : nihil ;

Izegem : projectbijakte 17 en 18A : kruispunt N36 met Burg. Van Den Bogaerdelaan en Meensesteenweg ; projectbijakte 3 en 4A : N357 : doortocht 1ste fase ; koepelmodule 17/18/B : herinrichting kruispunt N36 met de Leenstraat, Molstraat, Ambachtenstraat en Krelmotestraat ;

Ledegem : nihil ;

Lichtervelde : projectbijakte 3 en 4A : N370 : herinrichting en verlichting doortocht ;

Moorselede : nihil ;

Roeselare : nihil ;

Staden : bijakte 18A : rotonde Sleihage ; bijakte 3A : N36 : doortocht Sint-Jansstraat en Statiestraat ; bijakte 11A : N36 : aanleg fietspaden ; bijakte 16A : N36 : herinrichting wegvak ;

Arrondissement Tielt

Ardoorie : bijakte 3A : N35 : herinrichting doortocht Koolskamp ; bijakte 4A : N35 : verlichting doortocht Koolskamp ;

Dentergem : koepelmodule 17 en 18A : kruispunt De Vierschaar N459/N440 ;

Meulebeke : nihil ;

Oostrozebeke : nihil ;

Pittem : nihil ;

Ruiselede : 17A : N37 : verlichting ring rond Ruiselede ;

Tielt : bijakte 11A : N327 : fietspaden Tielt-Wingene ;

Wielsbeke : bijakte 2A : N382 : vak Leie-Stationstraat ; bijakte 2B : N382 vak Stationstraat-Ridder de Ghelinckstraat ; module 11 en 4 : N327 : aanleg fietspaden met verlichting ;

Wingene : bijakte 3A : N327 : herinrichten doortocht Wingene ; bijakte 11A : N327 : fietspaden tussen kmpt. 1.000 en 3.500 ; bijakte 7A en 9A : uitbreiding openbaar vervoer ; bijakte 4A : verlichting doortocht Wingene ; bijakte 4B : verlichting doortocht Zwevezele

(*kmpt. : kilometerpunt – red.*)

2. Met volgende steden en gemeenten van het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt zijn de besprekingen nog aan de gang :

– moederconvenant : de gemeente Deerlijk heeft het moederconvenant goedgekeurd in de gemeenteraad. Dit wordt nu ter ondertekening voorgelegd aan de verschillende partijen ;

– koepelmodules met toegevoegde modules :

Anzegem, Avelgem, Harelbeke, Kortrijk, Welvelgem, Zwevegem, Izegem, Roeselare, Staden, Dentergem, Meulebeke, Oostrozebeke, Tielt, Wingene en Ardoois.

3. Er zijn geen gemeenten die nog niets ondernomen hebben.

4. Het Vlaams Gewest houdt geen statistieken bij van de middelen die door de lokale besturen in het kader van het mobiliteitsconvenant werden geïnvesteerd.

Door het Vlaams Gewest werden in totaal 25.080.341,70 euro aan middelen geïnvesteerd in de hierboven opgesomde projecten (exclusief de subsidiëring van mobiliteitsplannen en openbaarvervoerprojecten).

Vraag nr. 385
van 7 augustus 2003
van de heer **CARL DECALUWE**

Kruispunten N36 Bavikhove – Verkeersveiligheid

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 330 van 23 mei 2000 aan de voorganger van de minister (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 30 juni 2000, blz. 1533) en naar aanleiding van een ernstig ongeval ter hoogte van het kruispunt van

de Bavikhoofsestraat met de N36, zou ik de minister graag enkele vragen stellen.

1. In welke mate is de minister op de hoogte van de onveilige situatie voor fietsers en voetgangers ter hoogte van de N36 in Bavikhove ?
2. Wordt het dossier voor de aanleg van een fietsers- en voetgangerstunnel eventueel opnieuw bekeken ? Zo ja, binnen welke termijn en met welke verwachting ?

Zo neen, stelt de minister een andere oplossing in het vooruitzicht om de onveilige verkeerssituatie te verhelpen ? Welke ?

Antwoord

1. Aan de herhaalde tussenkomsten om de aanleg van een fietstunnel te verkrijgen ter hoogte van het van het kruispunt N36 met de Vierkeerstraat, werd geen gunstig gevolg verleend op basis van het gegeven dat zeer weinig voetgangers, fietsers en bromfietzers de N36 aldaar dwarsen.

Verschillende tellingen hebben dit keer op keer bevestigd.

2. Wegens de beperkingen van de budgettaire mogelijkheden dienen er prioriteiten gesteld te worden. De prioriteit voor de aanleg van dergelijke tunnels is voornamelijk afhankelijk van het aantal dwarsende zwakke weggebruikers, de ruimtelijke omstandigheden en de uitbouw van het provinciale fietsroutenetwerk.

Voor de rotonde van het kruispunt van de N36 met de Bavikhoofsestraat, waar onlangs een ongeval met een fietser gebeurde (dus niet het kruispunt met de Vierkeerstraat), was reeds gepland om de fietspaden aan te passen. Dit wordt in de tweede helft van dit jaar uitgevoerd.

Vraag nr. 386
van 7 augustus 2003
van de heer **CARL DECALUWE**

Oprit E403 Torhout – Geluidshinder

De nieuwe oprit van de A17/E403 in Torhout ligt langs een bos. Deze verkeersstroom veroorzaakt grote geluidshinder voor de dieren en de recreanten.

1. In welke mate is de minister op de hoogte van de geluidshinder ter hoogte van deze oprit naar de E403 ?
2. Bestaan er plannen voor geluidswerende maatregelen op deze plaats ? Zo ja, welke en binnen welke termijn ? Indien niet, wat is de reden ?

Antwoord

De op- en afrit van Torhout op de E403 was gedurende meer dan 15 jaar het voorwerp van hevige discussie, waarbij de tracékeuze onder de toenmalige burgemeester meerdere malen werd gewijzigd.

Na lang en veelvuldig overleg is dan uiteindelijk gekozen voor de huidige plaats van aanleg. Hiermede konden alle instanties (ook de politieke) zich uiteindelijk akkoord verklaren.

Het huidige tracé ligt ongeveer 350 m verwijderd van het bos (tussen 200 en 500 m).

Bij de bespreking van de definitieve randvoorwaarden is uiteraard rekening gehouden met dit feit. Daarom is ook getracht het landschap zo weinig mogelijk te schenden, hetgeen resulteerde in een lengteprofiel op maaiveldhoogte en een kruising door middel van een onderbrug. Tevens werd fluisterasfalt als slijtlaag aangebracht en wordt de verlichting minimaal gehouden.

Dit zijn allemaal maatregelen om de hinder voor de dieren uit het bos en de recreanten zo laag mogelijk te houden. In een verdere fase wordt ook nog in een aangepaste beplanting voorzien. Bijkomende geluidswerende maatregelen zijn ten laste van de lokale overheid, zoals bepaald in module 2 bij het mobiliteitsconvenant.

Ten slotte vermeld ik nog dat een groot aantal (fiets)recreanten nu reeds ten volle gebruikmaken van de ventwegen, die voor hen een ideaal fietspad betekenen.

Vraag nr. 387 van 7 augustus 2003 van de heer CARL DECALUWE

Gewestwegen West-Vlaanderen – Fluisterasfalt

Bij geluidshinder veroorzaakt door de verkeersdrukte van de gewestwegen, wordt altijd als eerste

oplossing onderzocht of er een geluidsarme verharding op het wegdek kan worden aangebracht. Dit is althans de betrachting van de administratie Wegen en Verkeer.

1. In welke mate wordt de administratie Wegen en Verkeer gestimuleerd om fluisterasfalt als geluidswerende maatregel toe te passen ?
2. Wanneer wordt dit effectief overwogen ? Bestaan hiervoor specifieke voorschriften ? Zo ja, welke ?
3. Welke gewestwegen in West-Vlaanderen zijn reeds voorzien van fluisterasfalt ?
4. Welke West-Vlaamse gewestwegen staan geprogrammeerd om van fluisterasfalt te worden voorzien ?
5. Hoever staat de ontwikkeling van geluidsarme beton ? Wanneer zal dit eventueel gebruikt worden in de wegenbouw ?

Antwoord

1 en 2. Bij de aanleg of heraanleg van een weg spelen naast de zorg voor veiligheid en duurzaamheid ook beschouwingen inzake geluidshinder een grote rol. Daarom heeft de administratie Wegen en Verkeer reeds in 1995 beslist om steeds te kiezen voor een geluidsarme wegverharding.

3. Hierna volgt een opsomming van de belangrijkste gewestwegen met een geluidsarme wegverharding :

A17 Kortrijk-Brugge

- richting Brugge van kmpt. 52.750 tot kmpt. 66.193 over een breedte van 10,5 m
- richting Kortrijk van kmpt. 52.750 tot kmpt. 65.967 over een breedte van 10,5 m

A18 Franse grens-Jabbeke

- richting Jabbeke van kmpt. 13.300 tot kmpt. 47.000 over een breedte van 11,25 m
- richting Franse grens van kmpt. 13.300 tot kmpt. 47.000 over een breedte van 11,25 m

N31 Brugge-Zeebrugge uitgevoerd in beide rijrichtingen

- van kmpt. 3.037 en tot 4.180
- van kmpt. 4.562 en tot 4.740
- van kmpt. 5.554 en tot 7.710

telkens over een breedte van 2 x 10,50 m

R33 ring Poperinge

- van kmpt. 1.503 tot kmpt. 2.578 over een breedte van 16 m

N58 vak A19-Komen

- van kmpt. 20.256 tot kmpt. 27.205 over een breedte van 10 m

R34 ring Torhout

- vanaf de N32 tot aan het complex met de A17 (lengte 3,120 km) over een breedte van 7 m

N35

- vanaf kmpt. 40.800 tot kmpt. 42.000 over een breedte van 7 m
- vanaf kmpt. 42.018 tot kmpt. 46.340 (ring om Lichtervelde) over een breedte van 7 m

(*kmpt : kilometerpunt – red.*)

4. Voor de geplande werken verwijs ik naar het indicatief driejarenprogramma 2003-2005 zoals meegedeeld aan het Vlaams Parlement.
5. Tegenwoordig wordt een geluidsarme, chemisch uitgewassen cementbetonverharding met een overmaat kleine granulaten toegepast. Dit type verharding geeft akoestische meetresultaten gelijkwaardig aan geluidsarm asfalt.

Vraag nr. 388
van 7 augustus 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Verwerking houtafval – Groenestroomcertificaten

In een richtlijn van de Europese Commissie van 6 januari 2003 wordt het gebruik van arseen in verduurzaamd hout voor residentiële toepassingen

verboden. Algemeen wordt nu erkend dat het gebruik van CCA zouten (koper-chroom-arseen) voor houtverduurzaming risico's inhoudt en met name wordt daarbij ook verwezen naar het probleem van CCA-bewerkt hout in de afvalfase. De Openbare Afvalstoffemnaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) onderscheidt twee soorten van behandeld houtafval : behandeld, maar niet verontreinigd afvalhout enerzijds (bv. geveerd hout) en behandeld én verontreinigd afvalhout anderzijds (bv. hout bewerkt met houtbeschermingsmiddelen of brandvertragers).

Bij de omzetting van de Europese richtlijn (2000/76/EG) betreffende het verbranden van afvalstoffen in Vlarem werden samenstellingsvoorwaarden vastgelegd voor niet-verontreinigd behandeld houtafval (2 mg/kg voor arseen – 30 mg/kg voor chroom – 20 mg/kg voor koper – 3 mg/kg voor pentachloorfenol – 600 mg/kg voor chloor en chloorverbindingen – ...). Deze samenstellingsvoorwaarden gelden echter enkel als richtwaarden (tot 2005). Men acht deze samenstellingsvoorwaarden haalbaar op basis van de vele analyses verricht bij OVAM en op basis van de studie "Evaluatie hergebruik houtafval in de spaanplaatindustrie" van de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO). Maar in de sector acht men deze voorwaarden blijkbaar niet haalbaar, tenminste als men de productie van hernieuwbare energie door de verbranding van houtafval niet in het gedrang wil brengen. Zelfs de Milieu- en Natuurraad Vlaanderen (MINA-raad) was geen voorstander om van de samenstellingsvoorwaarden onmiddellijk grenswaarden te maken. "Omdat er in de praktijk nog onzekerheden zijn m.b.t. de haalbaarheid van bepaalde parameters (arseen) en analysemethoden (ontsluiting staal)" (cf. advies MINA-raad 6/3/2003 i.v.m. implementatie EU- richtlijn verbranden van afval). De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) vroeg zelfs de samenstellingsvoorwaarden helemaal te schrappen en nauwer toe te zien op de herkomst van het houtafval en de eigenlijke controle te doen bij de meting van de emissiegrenswaarden.

Behandeld hout dat aan deze criteria voldoet, kan worden verbrand of meeverbrand als biomassa, maar dus wel onder strengere voorwaarden dan onbehandeld hout. Dit niet-verontreinigd behandeld hout wordt dan ook als biomassa aanvaard, kan als dusdanig verwerkt worden en kan dan onder bepaalde voorwaarden allicht ook groenestroomcertificaten genieten. Behandeld hout dat niet aan de voorwaarden voldoet, kan ook meeverbrand worden, maar enkel in installaties die beschikken over een vergunning voor het verbranden

van afvalstoffen en mits voldaan wordt aan de mengregel.

Het probleem is natuurlijk dat veel afvalhout in de praktijk niet bestaat uit monostromen en een mengsel is van al dan niet behandeld en al dan niet verontreinigd afvalhout.

Anderzijds wees de MINA-raad erop dat door het meeverbranden van onbehandeld afvalhout het gevaar bestaat dat de afvalhiërarchie ondergraven wordt. Materiaalrecyclage (bv. in de spaanplaatindustrie) verdient de voorkeur op verbranding met energierecuperatie. Door de massale afvoer van onbehandeld afvalhout naar (o.a.) Nederlandse elektriciteitscentrales die hiervoor groenestroomcertificaten ontvangen, wordt de spaanplaatindustrie geconfronteerd met hogere grondstofprijzen. Wat er mogelijk toe leidt dat soms ook behandeld hout verwerkt wordt in spaanderplaten (cf. advies MINA-raad 6/3/2003 i.v.m. implementatie EU-richtlijn verbranden van afval).

Binnen de Nederlandse milieubeweging wordt sinds kort ook actie gevoerd voor "schone biomassa" en tegen het verbranden van onder meer behandeld hout door elektriciteitscentrales, zeker als dat dan ook nog eens als groene stroom beschouwd wordt en als daarvoor groenestroomcertificaten afgeleverd worden.

1. Klopt het dat voor het meeverbranden of vergassen als biomassa van niet-verontreinigd afvalhout (al dan niet behandeld) in Vlaanderen groenestroomcertificaten kunnen worden verkregen?

Is dit een goede zaak, als daardoor in feite de afvalverwerkingshiërarchie doorkruist wordt (wat netto tot meer uitstoot van koolstofchloride-CO₂ leidt)?

Hoe reageert de minister op elk voorstel om groenestroomcertificatie toe te kennen voor het meeverbranden van behandeld verontreinigd houtafval ?

2. Volgens de MINA-raad zouden er belangrijke stromen afvalhout naar Nederland of naar andere buitenlandse bestemmingen verdwijnen om daar meeverbrand te worden en groenestroomcertificaten te genieten.

Heeft de minister zicht op het aantal groenestroomcertificaten dat door Nederland of andere landen wordt toegekend voor de verwerking

van onder meer Vlaams afvalhout ? Of voor andere vormen van Vlaamse "biomassa" ?

Weet de minister voor welke van de afvalhoutstromen de Nederlandse overheid of andere landen groenestroomcertificaten toekennen ? Als blijkt dat dit effectief ten koste gaat van materiaalrecyclage (hergebruik van afvalhout bv. in de spaanplaatindustrie), neemt de minister dan samen met zijn collega's bevoegd voor Economie en Milieu hierrond een initiatief ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Sannen (vraag nr. 234).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 537 – red.)

Vraag nr. 389 van 21 augustus 2003 van de heer DIRK DE COCK

Heraanleg N41 Elversele – Werfweg

Naar aanleiding van de heraanleg van de N41 tussen Sint-Niklaas en Hamme bereikte mij een aantal klachten van ontevreden inwoners. Langs deze gewestweg worden voor de volgende jaren tal van werken gepland. Zo is men nu gestart met de bouw van een tunnel en de heraanleg van het kruispunt "Duivenhoek" in Elversele, daarna volgen nog de heraanleg van de kruispunten "Ketterruit" en "Biezenstraat".

Op dit moment heeft men een werfweg aangelegd ten behoeve van het "plaatselijk verkeer". En precies hier wringt het schoentje. In een brief van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Wegen en Verkeer Oost-Vlaanderen, werd aan de inwoners van Hamme de toegang tot deze weg ontzegd. "Plaatselijk verkeer" zal uiterst strikt worden geïnterpreteerd. De inwoners (en het doorgaand verkeer) worden omgeleid via Waasmunster. Deze wegomlegging bedraagt ettelijke kilometers en is aanzienlijk voor de inwoners van Hamme. Vooral ook omdat de werken heel wat tijd in beslag zullen nemen.

Maar de grootste doorn in het oog van de bewoners is dat het vrachtverkeer van en naar het industrieterrein Zwaarveld en naar de bedrijven in Hamme wél vrije doorgang krijgt. Terecht worden hierbij vragen gesteld, zeker wanneer men denkt in termen van veiligheid.

1. Wie is precies bevoegd voor het al dan niet toelaten van "lokaal" verkeer bij deze wegenwerken aan de N41 in Elversele ? Is dit het gemeentelijke, bovengemeentelijke of Vlaamse niveau ?
2. In de brief van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap wordt gesteld dat wie "in de directe nabijheid" woont of werkt wel toegang krijgt tot de werfweg.

Wat wordt hier bedoeld met "directe nabijheid" ? Wie interpreteert hoe nabij iemand woont ? Gaat het hier om een straal van 5 km, van 10 km, van 100 m, van 500 m ?

3. De oorzaak van de onvrede gaat vooral over de onduidelijkheid die er heerst over de genomen maatregelen.

Wie in de zogenoemde "directe nabijheid" moet zijn mag door, zwaar verkeer naar de bedrijven mag door, maar bewoners van Hamme (die dichterbij de werken wonen dan het industrieterrein) moeten ettelijke kilometers omrijden.

Wordt hierin duidelijkheid gecreëerd, en vooral ook, worden de genomen maatregelen geëvalueerd op hun "rechtvaardigheid" en eventueel bijgeschaafd waar nodig ?

Antwoord

De verkeersregeling naar aanleiding van de heraanleg van de N41 is uitgewerkt in nauw overleg en in consensus met de betrokken gemeentebesturen van Temse, Hamme en Waasmunster.

De toepassing van het begrip "plaatselijk verkeer", zoals het in het verkeersreglement is opgenomen, is een bevoegdheid van de politie. "Plaatselijk verkeer" is in principe het verkeer dat zijn bestemming of herkomst heeft in de onmiddellijke omgeving.

Dit betekent dat "doorgaand" verkeer, dat wil zeggen verkeer van Hamme naar Sint-Niklaas, geen plaatselijk verkeer is. Derhalve moet dat verkeer de wegomleidingen volgen. Deze zijn over drie

routes gespreid om de bijkomende hoeveelheid verkeer op deze wegen te milderen.

Op uitdrukkelijke vraag van het gemeentebestuur van Hamme werd door de drie gemeenten in consensus aanvaard dat de vrachtwagens van het bedrijventerrein "Zwaarveld" via de werf mogen rijden. De reden hiervoor is niet dat ze hierdoor niet moeten omrijden, maar wel dat hierdoor vermeden wordt dat deze vrachtwagens dwars door Hamme en door de doortocht Hamme-Zogge (N446) zouden moeten rijden. Uiteraard behoren de lijnbussen ook tot het plaatselijk verkeer.

De toestand wordt wekelijks met de betrokken instanties (en met een delegatie van de bewoners van Elversele) geëvalueerd en eventueel aangepast. Zo is gebleken dat geregelde controles op "plaatselijk verkeer" en op de snelheid van 30 km/uur in de werfzone noodzakelijk zijn. De politie levert hiervoor de nodige inspanningen.

Vraag nr. 390 van 21 augustus 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Verkeersborden "kiss and ride" – Nederlandstalige term

In zijn antwoord op mijn interpellatie van 3 mei 2001 aangaande het gebruik van de term "kiss and ride" op verkeersborden van het Vlaams Gewest, beaamde toenmalig minister Stevaert dat het beter zou zijn om een Nederlandstalige term te gebruiken. Hij verwees naar Hasselt, waar "zoenstrook" wordt gebruikt.

De minister verklaarde zich bereid om op termijn de Engelse term door een Nederlandse te vervangen en kondigde aan dat hij advies zou vragen over een correcte benaming in het Nederlands (Handelingen Commissievergadering nr. 17 van 3 mei 2001, blz. 1-2).

1. Kan de minister meedelen of dat advies reeds werd ingewonnen ?
2. Is er reeds beslist welke Nederlandstalige benaming wordt gegeven aan de bewuste zones ?

Antwoord

1. De vraag naar een Nederlandstalige term voor een kiss-and-ride-zone, werd gesteld aan de

dienst Taaladvies van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Deze dienst is terecht van oordeel dat er nog geen echt ingeburgerde vertaling is voor een kiss-and-ride-zone. De term wordt zowel in Vlaanderen als in Nederland gebruikt, maar staat (nog) niet in de woordenboeken.

De dienst Taaladvies doet wel een aantal voorstellen die reeds op internet verschenen zijn : "zoenstrook, zoen-en-zoefstrook, afzetstrook, uitstapstrook, voorrijstrook, stopplaats, afscheidszone".

2. Desgewenst kan nog een ruimere raadpleging van het publiek worden gedaan, zoals destijds gebeurde via Radio 1 met de term "leefloon" als resultaat.

Het nadeel hiervan is de tijd die dit vergt, maar een bijkomend voordeel is wellicht dat het debat hierover in de actualiteit komt.

Vraag nr. 391
van 27 augustus 2003
van de heer ELOI GLORIEUX

BLOSO-domein Hofstade – Ontsluiting

Het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (BlosO) wil een gedeelte van het domein in Hofstade commercieel uitbaten voor grootschalige manifestaties. In het recente verleden vonden er reeds enkele megamanifestaties plaats, zoals de Volkswagen-Kevermeetings (sinds enkele jaren) en vorig jaar een motortreffen. Telkens gingen deze activiteiten gepaard met heel wat overlast voor de recreanten en omwonenden, en men kan zich afvragen of ze thuishoren op een familiaal domein voor zachte recreatie.

Op de toegangswegen van het BlosO-domein, meer bepaald het kruispunt R. Schumanlaan, Tervuursesteenweg en Trianondreef (t.h.v. de hoofdingang van het domein), gebeuren nu reeds geregeld ongevallen. Dit kruispunt werd dan ook opgenomen op de zwarte lijst van de gevaarlijke kruispunten.

Hoe wordt er inzake ontsluiting van het domein ingespeeld op de intentie om er in de toekomst geregeld megamanifestaties te organiseren ?

Antwoord

Het kruispunt van de Tervuursesteenweg (N227) met de Robert Schumanlaan-Trianondreef (N267) ter hoogte van de ingang van het BlosO-domein in Hofstade is opgenomen de lijst van de gevaarlijke punten. Het zal in 2003 voor een eerste keer behandeld worden in de provinciale commissie.

Bij de behandeling in de commissie wordt rekening gehouden met de normaal te verwachten verkeersbewegingen, met de oorzaak van de ongevallen, met de ruimtelijke omgeving, enzovoort.

Het feit dat er nu en dan massamanifestaties worden georganiseerd, speelt mee in de afwegingen bij de keuze voor de in aanmerking te nemen oplossing. Het is echter zo dat de organisatie van een vlotte bereikbaarheid van megamanifestaties de bevoegdheid is van de organisator van de manifestatie die, in samenspraak met de beheerder van het betrokken centrum en de gemeente(politie), voor een vlotte en veilige verkeerscirculatie dient te zorgen.

Vraag nr. 392
van 27 augustus 2003
van de heer CARL DECALUWE

N382 Anzegem – Heraanleg

Na mijn vraag om uitleg aan voormalig minister Stevaert tijdens de commissievergadering van 18 februari 2003, werden de aanvankelijke plannen voor de heraanleg van de N382 (Grot Leiestraat) in Anzegem blijkbaar aangepast (Handelingen Commissievergadering nr. 147 van 18 februari 2003 blz 8-10).

1. Hoe werd het profiel aangepast ter hoogte van de aaneengesloten bebouwing in de Grote Leiestraat in Anzegem ? Wat zal de maximale breedte daar zijn ?
2. Wat is de uiteindelijke breedte van het geplande fietspad ?

In welke mate voldoet dit aan de vooropgestelde criteria voor fietspaden ?

Wat impliceren deze criteria en hoe werden ze bepaald ? Kan hiervan afgeweken worden ? Wat is de minimaal toegelaten breedte voor fietspaden ?

3. Hoe breed zal de berm tussen de rijweg en het fietspad zijn ? Wat is bepaald voor deze berm ? In welke mate spelen de mening en voorkeur van de omwonenden mee bij de keuze van hoog-, laagstammen of ander groen ?
4. De inwoners van de Grote Leiestraat hebben het moeilijk met een fietspad van 175 cm en een tussenberm van 300 cm en menen dat dit straatbeeld aanleiding zal geven tot onverantwoorde snelheden. Zij menen dat twee fietspaden van 150 cm en twee groene tussenbermen van elk 200 cm ruimschoots voldoende zijn en onteigeningen zouden besparen.

In welke mate kan er nog rekening gehouden worden met deze verzuchtingen ?
5. Wat is de concrete planning voor de heraanleg van de Grote Leiestraat in Anzegem ? Wat zijn de verschillende fasen en wanneer worden ze uitgevoerd ?

Antwoord

1. Ter hoogte van de aaneengesloten bebouwing werd het wegprofiel gereduceerd van 30 m 50 tot 22 m (meter), hetzij een vermindering van bijna 9 meter. Hiervoor werd onder meer de rijstrookbreedte teruggebracht van 3 m 50 naar 3 m, de zijberm naast het fietspad werd herleid van 7 m tot 3 m 25.
2. De uiteindelijke breedte van het fietspad bedraagt 1 m 75, conform de bepalingen van het Vademecum Fietsvoorzieningen. Deze breedte is nodig opdat twee fietsers elkaar veilig kunnen inhalen of naast elkaar kunnen rijden. Smallere fietspaden geven te weinig comfort aan de fietsers.
3. De berm tussen rijweg en fietspad zal 3 m breed zijn. In deze berm wordt in een greppel en de aanplanting van bomen voorzien. Voor de keuze van de aanplanting wordt het advies van de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) ingewonnen. Het wortelgestel en de weerstand tegen dooizouten zijn twee belangrijke elementen bij die keuze. Via de gemeente is inspraak uiteraard mogelijk.
4. Zoals hierboven vermeld, is een fietspad van 1 m 75 de norm voor gewestwegen. Rekening houdende met het uitspringen van de fundering en de nodige breedte voor de plantputten, is voor de tussenberm een minimale breedte van 2 m 55 nodig, zodat de bomen ook enige kans op overleven zullen hebben.

In de gemeentelijke begeleidingscommissie (GBC) werd met het betrokken gemeentebeestuur (Anzegem) en met het betrokken stadsbeestuur (Waregem) een consensus bereikt over deze afmetingen, waarvan het Vlaams Gewest niet meer zal afwijken. Er zal bovendien een snelheidsbeperking van 70 km/u ingevoerd worden op het wegvak.

Langs de gewestwegen streeft men naar een eenduidig profiel over de gemeentegrenzen heen, conform vooraf vastgestelde normen en richtlijnen.
5. Momenteel worden de plannen aangepast aan de opmerkingen van de auditor.

Vermoedelijk in november kan de projectnota een tweede maal aan de Provinciale Auditcommissie voorgelegd worden. Indien de plannen worden goedgekeurd, kan het onteigeningsdossier opstarten.

Pas als alle onteigeningen in de loop van 2004 zijn afgerond, zal de aanbesteding kunnen plaatsvinden.

Vermoedelijk zullen de werken dan ook niet voor 2005 op het terrein aanvangen. Tijdens de verdere uitwerking van het ontwerp dossier zullen de verschillende fasen van de uitvoering en de verkeerssituatie tijdens de werken concreet worden ingevuld.

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 210
van 27 juni 2003
van de heer BOUDEWIJN LALOO

Visserij – Vlootbeleid

In december 2002 werd door het Vlaams Parlement het beleidsdocument met betrekking tot de Vlaamse visserij goedgekeurd. Daarin zag het beleid een opsplitsing van de kleine Vlaamse vloot in een kustsegment en een groot segment.

Er werd ook voorgesteld om het groot vlootsegment op termijn af te bouwen ten voordele van een klein vlootsegment.

1. Wil het beleid af van een boomkorvloot ? Zo ja, welke zijn de beweegredenen ?
2. In dit klein vlootsegment zijn de inkomsten heel wat kleiner, ook voor de bemanningsleden.

Voorziet de minister in een compensatie voor de bemanningsleden die het slachtoffer worden van deze omschakeling ?

Antwoord

1. In de Beleidsnota Visserij is opgenomen dat het beleid zich niet langer eenzijdig mag blijven toespitsen op het groot boomkorsegment (+221 kW), en dat men eveneens oog moet hebben voor het instandhouden en het uitbouwen van perspectieven voor het kleinvlootsegment (*kW : Kilowatt – red.*). Heel concreet beoogt de Beleidsnota een defensieve strategie voor het grootvlootsegment (dus niet een afbouw) en een offensief beleid voor het kleinvlootsegment. Deze visie is trouwens niet nieuw. De studie van professor Crijns : "Een toekomstvisie voor de Belgische visserij" (Vlerick Managementschool, 2000) komt tot dezelfde bevindingen.

Door het streven naar een grotere diversificatie van de vloot – evenals van de visserijtechnieken – verkleint men de kwetsbaarheid van onze vloot. Bovendien komt de boomkorvloot steeds meer onder internationale druk te staan wegens het hoge brandstofverbruik en de milieueffecten op de zeebodem. Daarom is het ook aan te bevelen om op lange termijn uit te kijken naar mogelijke alternatieven voor deze boomkorvisserij. Het onderzoek kan hiertoe een bijdrage leveren.

2. Aangezien er niet naar een omschakeling van het grootvlootsegment naar het kleinvlootsegment gestreefd wordt, is een compensatie voor deze omschakeling niet terzake.

Vraag nr. 215
van 27 juni 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Renovil – Stand van zaken

Eind september 2003 eindigt de tijdelijke vereniging Renovil, die in 1997 werd opgericht tussen Renault, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) Vlaams-Brabant en Novovil, met als doel het hergebruik van de Renaultsite in Vilvoorde en Machelen te begeleiden en te organiseren.

Op dat ogenblik eindigen de verplichtingen die Renault was aangegaan met betrekking tot zijn bedrijfssite, onder meer voor het uitvoeren van de vereiste bodemsanering en het creëren van tewerkstelling in de gebouwen die niet meer door Renault worden gebruikt.

1. Is de bodemsanering op dit ogenblik effectief uitgevoerd ?
2. Werd de verplichting om tewerkstelling te creëren in de gebouwen die niet meer door Renault gebruikt worden, gerealiseerd ?
3. Voor het geval het antwoord op de twee eerste vragen negatief is, welke maatregelen zijn er reeds genomen of zullen er genomen worden om de engagementen van Renault te laten uitvoeren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Ceysens (vraag nr. 118) en Sannen (vraag nr. 215).

Antwoord

1. De bodemverontreiniging op de terreinen van de voormalige Renaultsite kunnen worden opgedeeld in diverse deelgebieden.

Voor de grondverontreiniging op de terreinen bekend als "Renault Vilvoorde" worden de nodige bodemsaneringswerken uitgevoerd en werd het bodemsaneringsproject op 1 oktober 2001 door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) conform verklaard. Met betrekking tot de zeer complexe grondwaterverontreiniging werd door de OVAM gesteld dat het opstarten van de sanering van de componenten in het grondwater die relateerbaar zijn aan de activiteiten van Renault, dient te gebeuren in overleg met de OVAM en :

- afhankelijk van de evolutie van de verontreinigingspluim te relateren aan de activiteiten van Renault en het risico dienaangaande ;

- afhankelijk van de maatregelen die zullen worden genomen door de desbetreffende saneringsplichtigen van de aanwezige achtergrondruis.

De bodemsaneringswerken van het bodemsaneringsproject zijn gestart op 15 maart 2002. Gelet op het feit dat de bodemsaneringswerken verspreid zijn over verschillende locaties, verlopen deze werken gefaseerd.

Op 3 juni 2003 werd de eerste fase van de bodemsaneringswerken aan de OVAM gerapporteerd aan de hand van een tussentijds verslag. Overeenkomstig de bepalingen van het bodemsaneringsproject en de conformverklaring dienen de bodemsaneringswerken met betrekking tot de grondverontreiniging te worden afgerond uiterlijk 1 oktober 2006. De laatste fase van de bodemsaneringswerken zal worden uitgevoerd in combinatie met afbraak van een gebouw. Momenteel zijn deze bodemsaneringswerken niet mogelijk wegens een lopende exploitatie. Behoudens deze zone, dienen de bodemsaneringswerken van de andere te saneren zones te worden opgestart uiterlijk op 1 oktober 2003.

Voor de verontreiniging op de zone bekend als "deelgebied T" is Renault Industries Belgique conform artikel 31 van het bodemsaneringsdecreet niet verplicht om tot bodemsanering over te gaan (besluit van de toenmalige Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling van 29.04.1999).

Het ambtshalve beschrijvend bodemonderzoek werd op 6 februari 2003 partieel conform verklaard, en dit enkel voor de aanwezige drijfslag in deze zone. Voor deze verontreiniging zal de OVAM overgaan tot het opstellen en indienen van een bodemsaneringsproject. Voor de andere bodemverontreinigingen totstandgekomen ter hoogte van dit deelgebied is het ambtshalve beschrijvend bodemonderzoek nog niet afgerond.

2. Behoort niet tot de bevoegdheid van Leefmilieu.
3. Daar de bodemsaneringswerken verlopen overeenkomstig het bodemsaneringsproject, zoals blijkt uit het antwoord op vraag 1, is een interventie niet noodzakelijk en dienen derhalve tot op heden geen maatregelen te worden genomen om de engagementen van Renault te laten uitvoeren.

Renault Industries Belgique heeft er zich tevens toe verbonden om het bodemsaneringsproject en de bodemsaneringswerken uit te voeren overeenkomstig de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet.

(Antwoord Patricia Ceysens : Bulletin voor Vragen en Antwoorden nr. 1 van oktober 2003, blz 251 – red.)

**Vraag nr. 218
van 27 juni 2003
van de heer ANDRE MOREAU**

Europese milieu- en landbouwwetgeving – Inbreuken

Inzake beleidsontwikkeling wordt de EU (Europese Unie) ten opzichte van de lidstaten steeds belangrijker. De EU krijgt hoe langer hoe meer een dominante rol.

De EU-wetgeving (EU-richtlijnen) moet door de EU-landen (+ geïnstitutionaliseerde deelstaten) worden nageleefd. Niet-naleving ervan kan aanleiding geven tot onder meer het instellen van EU-inbreukprocedures en EU-boetes. Deze EU-boetes zijn natuurlijk ook van toepassing op de beleidsdomeinen waarvoor onze deelstaat Vlaanderen bevoegd is, zoals onder meer Milieu en Landbouw.

1. In de Financieel-Economische Tijd van 24 juni 2003 lees ik : "Bijna alle Europese lidstaten gaan in de fout bij de verplichte milieu-effectrapportering (MER). Dat blijkt uit een rapport van de EU-Commissie. Tegen België lopen momenteel twee inbreukprocedures wegens niet correcte omzetting van de EU-wetgeving onder meer door het Vlaamse Gewest. In de meeste andere lidstaten komt er een EU-onderzoek na klachten over gebrekkige informatie bij grote infrastructuurwerken".

Kan de minister meer concrete informatie verstrekken over de niet-naleving van de EU-wetgeving inzake de verplichte milieueffectrapportering ? Waar precies is het Vlaams Gewest tekortgeschoten ?

2. Hoeveel inbreuken heeft Vlaanderen begaan tegen de EU-milieuwetgeving in de jaren 1999, 2000, 2001 en 2002 ?

Voor welke inbreuken kreeg Vlaanderen een sanctie ?

3. Hoeveel inbreuken heeft Vlaanderen begaan tegen de EU-landbouwwetgeving in de jaren 1999, 2000, 2001 en 2002 ?

Voor welke inbreuken kreeg Vlaanderen een sanctie ?

Antwoord

1. De omzetting van richtlijn 85/337/EEG betreffende de milieueffectenbeoordeling van bepaalde projecten zoals gewijzigd door de richtlijn 97/11/EG gebeurde door het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende milieueffect- en veiligheidsrapportage (Belgisch Staatsblad van 13.2.2003). De uiterste omzettingsdatum van de (wijzigende) richtlijn 97/11/EG was 14 maart 1999.

Op 19 november 2002 werd de lidstaat België hiervoor veroordeeld door het Hof van Justitie (zaak C-319/01, arrest van 19 november 2002). Dankzij de (reeds gedane) kennisgeving van het nieuwe decreet terzake en de (nog formeel goed te keuren) uitvoeringsbesluiten zal het Vlaams Gewest uitvoering kunnen geven aan dit arrest. De planning voorziet in de afronding van de besluitvorming omtrent de uitvoeringsreglementering tegen het einde van dit jaar. De Commissie heeft inmiddels een nieuwe ingebrekestelling toegestuurd op grond van artikel 228 van het EG-verdrag (de zogenaamde tweede ronde van de inbreukprocedure).

De tweede aangehaalde inbreukprocedure heeft wellicht betrekking op de niet-correcte omzetting van artikel 8 van de richtlijnen 85/337/EEG. De Commissie is van oordeel dat de oude omzettingsbepalingen (dus van vóór de inwerkingtreding van voormeld omzettingsdecreet) op niet-correcte wijze de koppeling en doorwerking van de bepalingen van de richtlijn ten aanzien van de Vlaamse procedures inzake de verlening van zowel de stedenbouwkundige vergunning als de milieuvergunning hebben bepaald. De Commissie heeft reeds in 2000 beslist de zaak voor het Hof van Justitie te brengen, maar is tot op heden niet tot effectieve uitvoering overgegaan. Het is zeer verdedigbaar dat dankzij de vernieuwde omzettingsbepalingen dit specifieke bezwaar als afgehandeld kan worden beschouwd. In het geval dat de Commissie toch nog zou dagvaarden, zal alleszins een sterk verweer kunnen worden geleverd.

Naast de problemen met de omzetting heeft het Vlaams Gewest te maken met klachten en ingebrekestellingen van de Commissie wegens de slechte toepassing van de richtlijn. Deze hebben betrekking op twee kwesties, zijnde de beoordeling of voor een bepaald project een MER diende te worden opgesteld en de inhoud van bepaalde milieueffectrapporten. Vele grote infrastructuurwerken van de laatste jaren waren het voorwerp van een onderzoek. Enkel aangaande de uitbreiding van de luchthaven van Zaventem en de aanleg van twee dokken in de Waaslandhaven werd (sedert 1999) een ingebrekestelling toegestuurd. In geen enkel toepassingsdossier werden volgende stappen in de procedure van artikel 226 van het EG-verdrag gedaan.

2. Volgens de stand van zaken op 28 juli 2003 lopen er tegen het Vlaams Gewest 27 formele procedures wegens schending van de milieurichtlijnen. Het gaat om ingebrekestellingen, met redenen omklede adviezen, dagvaardingen of nog uit te voeren arresten op grond van artikel 226 of artikel 228 van het EG-verdrag. Een aantal klachten over de toepassing van het communautair recht is lopende (informeel stadium). Iets meer dan de helft heeft betrekking op omzettingskwesties.

In zeven gevallen heeft het Hof van Justitie reeds een arrest geveld. Een gehele of gedeeltelijke uitvoering is op korte termijn in het vooruitzicht gesteld. Aangezien het om zogenaamde "eerste veroordelingen" gaat, kan niet gesproken worden van sancties ten aanzien van het Vlaams Gewest (q.q. lidstaat België). Pas in geval van een tweede dagvaarding voor het Hof kan er sprake zijn van dwangsommen.

3. M.b.t. de Vlaamse inbreuken tegen de EU-landbouwwetgeving in de periode 1999-2002 kan ik volgende gegevens meedelen.

De bevoegdheid inzake Landbouw en Zeevisserij werd met ingang van 1 januari 2002 principieel toegewezen aan de gewesten bij de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen. Voor 1 januari 2002 behoorde de principiële bevoegdheid inzake de EU-landbouwwetgeving tot de residuaire federale aangelegenheden. De gewestelijke aangelegenheden werden toen bepaald in artikel 6, § 1, V van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij de Bijzondere Wet van 16 juli 1993. Sedert 1 januari 2002 behoort de principiële bevoegd-

heid inzake de EU-landbouwwetgeving tot de gewestelijke bevoegdheden en worden de federale uitzonderingen opgesomd in de Bijzondere Wet van 13 juli 2001.

De EU-landbouwwetgeving geeft weinig aanleiding tot inbreukprocedures. Meestal worden opmerkingen van de Europese Commissie opgelost door overleg en door bijwerking van de federale of gewestelijke wetgeving of reglementering of door bijsturing van de toepassing.

In de periode vóór 1 januari 2002 heeft het Hof van Justitie wel uitspraak gedaan bij arresten van 18 mei 2000 en 20 september 2001 over de rekeningen voor het begrotingsjaar 1993 en 1994 in verband met de door het EOGFL (Europees Oriëntatie en Garantiefonds voor de Landbouw), afdeling Garantie, gefinancierde uitgaven. In dezelfde periode heeft de Europese Commissie ook een procedure voor het Hof van Justitie opgestart tegen België m.b.t. de dioxinecrisis. Deze procedure werd stopgezet door de Europese Commissie.

In de periode na 1 januari 2002 werd door de Europese Commissie een procedure opgestart m.b.t. de Belgische visserijmaatregelen in de periode 1991-1996.

Vraag nr. 223
van 10 juli 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Luchthaven Zaventem – Pistes voor nachtvluchten

Het probleem van de nachtvluchten is ondanks het jongste arrest niet opgelost. Er blijven problemen bestaan voor de mensen die op de vliegroutes wonen.

Bij alle besprekingen rond een spreiding van de nachtvluchten heeft men blijkbaar nooit aangehaald dat de piste 25 rechts, vanwaar tal van nachtvluchten vertrekken, ook in omgekeerde richting kan worden gebruikt. In dit geval wordt ze 07 links genoemd. De piste 25 rechts zou kunnen worden gebruikt voor het landen. De voordelen hiervan zijn volgens mij de volgende :

- het is de langste, waardoor zware vrachtvliegtuigen zonder enig probleem kunnen opstijgen;
- de loodsen van DHL zouden hierdoor dichterbij het startpunt liggen, waardoor het verkeer op de grond wordt beperkt en de geluidshinder

door het opstarten van de motoren in Steenokkerzeel en Machelen zou verminderen.

Enig negatief punt is evenwel de wind, maar uit statistieken blijkt dat die 's nachts meestal zwak is. Dit voorstel zou mogelijk zijn in 85 % van de gevallen.

1. Werd het alternatief van het opstijgen van de nachtvluchten via de piste 07 links in overweging genomen ?
2. Zo neen, waarom werd dit afgewezen ?

Antwoord

Voorafgaandelijk wens ik op te merken dat allicht per vergissing gesteld wordt dat bij opstijgen vanop de piste 07 links, de piste 25 rechts dan kan worden gebruikt voor het landen. Ik ga ervan uit dat hier bedoeld wordt de piste 25 links, zo niet zouden landende en opstijgende vliegtuigen op elkaar invliegen.

Bovendien wordt in de alinea over het grondlawaai (loodsen van DHL, ...) gesteld dat door starten vanaf 07 links het grondlawaai in Steenokkerzeel en Machelen zou verminderen. Steenokkerzeel ligt aan de oostkant van de luchthaven, maar Machelen ligt aan de westkant.

De piste 07 links is de meest noordelijk gelegen piste van waarop men opstijgt in oostelijke richting, dus over de gemeenten Steenokkerzeel en Kampenhout. Of dit alternatief in de beginfase van de politieke besprekingen – ik denk hierbij dan aan de periode begin 2000 – bij de studies is meegenomen, is mij niet bekend. Het Vlaams Gewest was op dat ogenblik niet bij de besprekingen betrokken. Bovendien is het bepalen van vliegroutes een bevoegdheid van de federale regering, meer bepaald de minister bevoegd voor Mobiliteit.

Vraag nr. 227
van 10 juli 2003
van mevrouw GISELE GARDEYN-DEBEVER

Plattelandsontwikkeling – Financiering

Op 6 oktober 2000 werd door de Europese Commissie het Programma voor Plattelandsontwikkeling in Vlaanderen 2000-2006 goedgekeurd. Ik verwijs inzonderheid naar hoofdstuk 9.3.9. : Bevordering van de aanpassing en de ontwikkeling van het

platteland : op weg naar een geïntegreerd plattelandsbeleid in Vlaanderen.

Het Vlaams Gewest (beheersautoriteit van het programma) heeft de concrete uitwerking toevertrouwd aan de Vlaamse provincies. In de afgelopen periode werden er zo reeds heel wat nieuwe en boeiende initiatieven (heel divers !) ingediend en zijn thans ook nog lopende.

Inmiddels loopt de nieuwe deadline voor het indienen van nieuwe projecten : 15 juni 2003, met de bedoeling effectief te kunnen uitvoeren vanaf 15 oktober 2003 (middelen 2004).

Momenteel is er echter totaal geen zicht op de middelen die daarvoor beschikbaar gesteld zullen worden. Dit creëert een bijzonder moeilijke en verwarde situatie voor de verantwoordelijken in de provincies : hoeveel projecten kunnen er worden ingediend ? Moet men projecten afremmen of juist stimuleren ? Zowel voor de indieners van de projecten als voor de coördinerende overheid is er enkel onzekerheid omtrent de financiering, wat remmend werkt voor de dynamiek die recentelijk ontstaan is.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek ?
2. Wanneer kan de minister exacte cijfers en garanties geven omtrent de volgende projectfase ?
3. Worden er structurele ingrepen gepland zodat dergelijke situaties zich niet meer voordoen ? Kan er tot 2006 zekerheid gegeven worden omtrent de middelen ?
4. Bestaat de mogelijkheid tot cofinanciering vanuit Vlaanderen ?
5. Zijn er mogelijkheden tot verhoging van de beschikbare middelen ?

Antwoord

1. Ik wil beginnen met te bevestigen dat er met het toevertrouwen van de concrete uitwerking van hoofdstuk 9.3.9 van het Plattelandsontwikkelingsprogramma (PDPO) sinds vorig jaar een nieuwe dynamiek inzake geïntegreerd plattelandsbeleid werd ingezet. Vorig jaar werden immers meer dan 60 initiatieven goedgekeurd en uitgevoerd met een besteding van meer 95% van de beschikbare Europese middelen van 2002 voor deze maatregel. Deze middelen wer-

den dan ook in 2003 voor 1 jaar verhoogd tot 1,9 miljoen euro (dit was meer dan een verdubbeling van de middelen t.o.v. 2002). In 2003 heeft mijn voorganger dan ook meer dan 80 projecten kunnen goedkeuren.

Het comité van toezicht, waar ik voorzitter van ben, heeft op 8 september jongstleden een nieuwe financiële tabel goedgekeurd, waarbij garanties zijn ingebouwd voor een financiële ruimte die deze van 2003 evenaart. Deze tabel is vrijdag jongstleden aan de Europese Commissie overgezonden.

Verder kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordigers meedelen dat de projecten die door de provincies in de afgelopen maanden voor het jaar 2004 werden goedgekeurd, inmiddels aan de ambtelijke werkgroep voorgelegd werden aanvang september. De bevoegde beheersdienst (Vlaamse Landmaatschappij) zal mij binnenkort deze voorstellen voor goedkeuring bezorgen, zodat deze projecten ook effectief bij aanvang van het Europees boekhoudkundig jaar 2004 (dat aanvangt op 16 oktober 2003) kunnen starten.

2. Inmiddels zijn de exacte cijfers voor de komende jaren vastgelegd. Voor de periode 2004 tot 2006 staan jaarlijks minimaal 1,9 miljoen euro Europese middelen ter beschikking voor de initiatieven die genomen worden in het kader van hoofdstuk 9.3.9, in het bijzonder de provinciale plattelandprojecten.
3. Met de ingediende financiële wijziging voor de Europese medefinanciering van de provinciale plattelandprojecten zijn de Europese middelen jaarlijks minimaal vastgelegd op 1,9 miljoen euro voor de resterende periode, hetgeen de provincies moet toelaten een betere inschatting te maken van het aantal projecten dat zij kunnen goedkeuren.
4. De provinciale plattelandprojecten die aanvang 2003 door mijn voorganger mevrouw Vera Dua werden goedgekeurd, konden rekenen op een Vlaamse cofinanciering van 10%. Deze cofinanciering geldt voor alle projecten tot 1 december 2003, met uitzondering van de provinciale plattelandloketten, in die mate dat deze projecten ook na 15 oktober 2003 voor Europese cofinanciering in aanmerking komen.

Voor 2004 heb ik tijdens de begrotingsonderhandelingen gepleit voor een nieuwe begrotingspost, specifiek voor de cofinanciering van

uit Vlaanderen voor dergelijke projecten. Gezien evenwel de noodzakelijke bezuinigingen op de Vlaamse begroting, kon deze bijkomende vraag niet gehonoreerd worden. Hiervoor was geen marge.

5. Een bijkomende verhoging van de financiële (Europese) middelen voor hoofdstuk 9.3.9 kan enkel maar indien voor de andere maatregelen uit het PDPO minder middelen noodzakelijk zijn dan op dit ogenblik ingeschreven. Begin 2004 zal het comité van toezicht op basis van de mid-term evaluatie van de reeds besliste maatregelen en de indiening van eventuele nieuwe maatregelen beslissen of er bijkomende financiële ruimte is.

Indien er in het lopende jaar geen middelen uit de andere maatregelen vrijkomen, dan zouden de projecten uit de tweede oproep kunnen starten in het daaropvolgende jaar, zodat zij zekerheid hebben dat ze, zij het weliswaar met enige vertraging, toch kunnen rekenen op Europese steun.

Vraag nr. 229
van 17 juli 2003
van de heer ANDRE MOREAU

Sociaal begeleidingsplan Doel – Landbouwluik

Ten gevolge van de expansie en ontwikkeling van de Antwerpse haven is het polder- en landbouwdorp Doel gaandeweg meer en meer in de problemen geraakt qua bestaanszekerheid, niet in het minst voor de landbouwers en de veeteeltboeren.

1. Hoeveel gemengde landbouwbedrijven (akkerbouw + veeteelt) bestaan er op dit ogenblik nog in Doel ?
2. Hoeveel veeteeltbedrijven (dus uitsluitend veeteelt zonder akkerbouw) bestaan er op dit ogenblik nog in Doel ?
3. Hoeveel fruitteeltbedrijven bestaan er op dit ogenblik in Doel ?
4. Op 19 juli 2002 keurde de regering het voorstel van toenmalig minister Dua in verband met de Grondbank voor de Linkerscheldeoever en Kruibeke-Bazel-Rupelmonde goed.

Welke noemenswaardige prestaties heeft deze Grondbank tot nu toe geleverd ten voordele

van de landbouwers, veeteelthouders en (eventuele) fruittelers uit Doel ?

Antwoord

1. Uit de landbouwstudie opgemaakt door de Vlaamse Landmaatschappij in 1999 blijkt dat er toen in het Linkerscheldeoevergebied 19 landbouwbedrijven waren met hoofdrichting akkerbouw en nevenrichting veeteelt, en 14 landbouwbedrijven met hoofdrichting veeteelt en nevenrichting akkerbouw.
2. Er waren uitsluitend 6 veeteeltbedrijven in Doel.
3. Er bestaan op dit ogenblik nog 3 fruitteeltbedrijven.
4. In het kader van de Grondbank Linkerscheldeoever:
 - a) zijn door de Vlaamse Landmaatschappij alle te onteigenen landbouwers gecontacteerd ;
 - b) is door de raad van bestuur van de Vlaamse Landmaatschappij de aankoop van 31ha 25a 57ca goedgekeurd, waarvan 20ha 60a 30ca in het kader van het herstructureringsaanbod voor de landbouw en 10ha 65a 27ca in het kader van de realisatie van de natuurcompensaties. Voor deze dossiers is de opmaak van de authentieke verkoopakte in voorbereiding ;
 - c) is door de Vlaamse Landmaatschappij een totale oppervlakte van 10ha 06a 30ca definitief verworven, waarvan 04ha 90a 00ca in het kader van het herstructureringsaanbod voor de landbouw en 05ha 16a 30ca in het kader van de realisatie van de natuurcompensaties ;
 - d) zijn de onderhandelingen voor het afsluiten van ruilvereenkomsten voor een oppervlakte van 15ha 93a 02ca momenteel lopende ;
 - e) zijn door de Vlaamse Landmaatschappij op 25ha 18a 32ca met 10 landbouwers gebruiksovereenkomsten weidevogelbeheer afgesloten ;
 - f) zal tegen 1 oktober 2003 door de Vlaamse Landmaatschappij op 87ha 56a 11 ca met 51 landbouwers een éénjarige pachtovereenkomst en op 84ha 45a 83ca met 10 landbou-

wers een gebruiksovereenkomst ecologische verbetering polder afgesloten zijn.

**Vraag nr. 231
van 17 juli 2003
van de heer DIRK DE COCK**

Zwembaden bij campings en sauna's – Badmeesters

Met betrekking tot het aanstellen van badmeesters in zwembaden van campings en sauna's wordt nu de norm van Vlarem IIbis gehanteerd. Die werd van kracht net voor de zomer. Dit brengt voor de campings en sauna's onverwachte extra zware kosten zich mee, en tevens de moeilijkheid om een geschikt persoon te vinden.

Indien er geen badmeester aanwezig is, dan kan het zwembad niet opengesteld worden, of kunnen de uitbaters hun vergunning en/of erkenning verliezen.

De hotelsector heeft voor dezelfde problematiek wél een uitzondering gekregen en is vrijgesteld om tot het aanstellen van een badmeester over te gaan, hoe groot het zwembad binnen de hotelaccommodatie ook is.

De meeste campings en sauna's in Vlaanderen hebben, als extra service of faciliteit, een openluchtzwembad ter beschikking van hun bezoekers. Het klimaat in Vlaanderen is niet van die aard dat er alle dagen, zelfs in de maanden juli en augustus, gebruik kan worden gemaakt van deze faciliteiten. Iemand dan gedurende vier maanden (van juni tot oktober) aanstellen, in de wetenschap dat die badmeester ongeveer de helft van de tijd geen taak zal hebben, is een zware financiële inspanning voor de meeste campings.

Verschillende van deze campings hebben zich destijds aangepast en hun zwembaden verkleind om aan de normen van Vlarem I te voldoen, teneinde vrijgesteld te zijn van een badmeester. Deze investeringen waren meestal vrij zwaar (al snel enkele miljoenen oude Belgische frank).

Het komt in de sector erg hard aan dat men ook die campings en sauna's onderhevig maakt aan nieuwe regelgeving, terwijl zij nauwgezet voldoen aan de voorschriften van Vlarem I. Door de normen lineair te verstrengen, worden de "goede leerlingen" mee geïmponeerd.

Daarom de volgende vragen aan de minister.

1. Welke bezorgdheid ligt ten grondslag aan het verplicht maken van een badmeester in campings en sauna's met een zwembad ?
2. Waarom vormen de hotels (ongeacht de grootte van hun zwembad(en)) wel een uitzondering op de regelgeving die een badmeester verplicht maakt ?
3. Waarom werd die maatregel voor campings en sauna's lineair vastgesteld ?
4. Kunnen campings en sauna's die rigoureus de regelgeving van Vlarem I naleven, en waar aan de uitbaters dientengevolge beloofd werd dat er geen badmeester moest komen, alsnog een uitzondering vormen op die regelgeving ?

Antwoord

Vooraf wil ik opmerken dat de regeling in Vlarem met betrekking tot de veiligheid van baders en publiek in zwembaden een gedeelde bevoegdheid is met mijn collega bevoegd voor Gezondheidszorg. Het antwoord op deze deelvragen is dan ook gesitueerd binnen de perken van mijn medebevoegdheid in dit domein.

1. Ik hoef de Vlaamse volksvertegenwoordiger niet te vertellen dat het de bedoeling is van de Vlarem-voorschriften inzake toezicht in zwembaden om het verdrinkingsrisico van baders zo laag mogelijk te houden. Waarom deze voorschriften verschillen voor enerzijds campings en sauna's en anderzijds hotels, is toegelicht in het antwoord op vraag 2.

Ik wil er hem echter wel op wijzen dat deze voorschriften het laatst zijn gewijzigd door de vorige Vlaamse regering, begin 1999. Er is dus geen sprake van nieuwe normen die van kracht zouden worden zijn net voor de zomer 2003, zoals hij stelt in de aanhef van zijn vraag.

2. De risico's inherent aan een zwembad verbonden aan een hotel zijn normaal veel beperkter en veeleer vergelijkbaar met zwembaden verbonden aan een privé-woning, die niet voor het publiek worden opengesteld.

Omdat er evenwel ook een beperkt aantal situaties zijn waarbij zwembaden verbonden aan hotels enigszins toegankelijk zijn en gebruikt worden op een wijze die vergelijkbaar is met een klassiek openbaar zwembad, zijn zwembaden verbonden aan hotels ook milieuvergunningen nodig.

ningplichtig. Dit maakt dat in de milieuvergunning voor dergelijke vergunningplichtige zwembaden naast de sectorale voorwaarden van Vlarem II op gemotiveerde wijze ook gepaste bijzondere vergunningsvoorwaarden kunnen worden opgelegd.

Waar het dus afhankelijk van de intensiteit van het gebruik nodig is, kan ook de verplichte aanwezigheid van één of meer redders worden opgelegd voor zwembaden verbonden aan hotels.

- De sectorale Vlarem-milieuvoorwaarden voor zwembaden zijn momenteel al gediversifieerd afhankelijk van de soort van de baden. Ik ben echter wel bereid te onderzoeken of de lineaire maatregel voor alle campings en sauna's niet kan worden gediversifieerd. Ik heb dit ook reeds gecommuniceerd ten aanzien van de sector. Het is duidelijk dat het verdrinkingsrisico bij kleine en ondiepe baden veel kleiner is.

Met het oog op een mogelijke actualisering van de specifieke voorwaarden voor zwembaden verbonden aan campings is vorig jaar reeds overleg gepleegd met de Campingfederatie CKVB. Een ambtelijke werkgroep heeft daarom een voorstel tot wijziging van de Vlarem-voorschriften voorgesteld, meer bepaald door volgend nieuw artikel toe te voegen:

"Art. 5.32.9.1.5. In een zwembad met maximaal 140 cm diepte en met een wateroppervlakte van maximaal 100m², dat niet gebruikt wordt als instructiebad, staan de baders onder rechtstreeks en constant toezicht van ten minste één persoon die in het bezit is van het basisreddersbrevet van het Bloso of van een ander gelijkwaardig getuigschrift goedgekeurd door het Bloso. Deze persoon dient eveneens te voldoen aan de jaarlijkse bijscholing zoals vereist in artikel 5.32.9.2.2, §3".

Ik ben bereid om alvast deze versoepeling in Vlarem II op te nemen bij de eerstkomende vlarem-herziening.

Dit voorstel werd reeds besproken met een vertegenwoordiger van de Campingfederatie, die echter meent dat het voorstel nog steeds onvoldoende tegemoetkomt aan de problemen van de campinguitbaters die geen of onvoldoende redders het vereiste diploma zouden vinden. De Gezondheidsinspectie meldt mij echter dat uit het toezicht op de zwembaden bij campings niet blijkt dat er een zwaar structureel probleem is om redders te vinden.

Vanwege deze onduidelijkheid wil ik deze problematiek wel verder onderzoeken, in samenspraak met de doelgroep en de Gezondheidsinspectie.

- Ik heb begrip voor de zware investeringen die zijn gebeurd om de zwembaden in orde te brengen met de Vlarem-voorschriften. Van een "belofte" dat er geen badmeester zou moeten komen, ben ik niet op de hoogte.

Zoals vermeld in mijn antwoord op vraag 3, ben ik wel bereid de zaak nader te onderzoeken.

**Vraag nr. 233
van 7 augustus 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Gemeentelijke rioleringswerken – Subsiëring

In de loop van de maand juli heeft de minister een aantal besluiten voor de subsidiëring van gemeentelijke rioleringsprojecten ondertekend.

- Kan de minister meedelen hoeveel ingediende dossiers er thans nog op zijn goedkeuring wachten?
- Kan hij tevens preciseren of er bij de rioleringswerken waarvoor subsidiëring werd toegekend, zich gemeenten bevinden die zijn ingestapt in zogenaamde cross-border-leaseprojecten of die daartoe de eerste stappen hebben gedaan?

Antwoord

- Op datum van 28 augustus werden 147 dossiers ter waarde van 60,5 miljoen euro vastgelegd. Er zijn nog 240 door de ambtelijke commissie technisch goedgekeurde dossiers die nog niet vastgelegd werden.

Om en bij de 188 projecten komen in aanmerking voor directe vastlegging. Momenteel is er nog 5,2 miljoen euro ter beschikking op de begroting van het MINA-fonds en wordt er nog 12,4 miljoen euro verwacht vanuit het FFEU (*MINA-fonds : Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur ; FFEU: Financieringsfonds voor Schuldaufbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven – red.*). Aldus zullen er mij dit jaar nog ongeveer 30 projecten kunnen worden voorgelegd.

Daarnaast is er nog de 50 miljoen euro aan extra middelen uit de verkoop van de VMW-aandelen opgenomen in de begroting 2003 (*VMW : Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening – red*). Zodra deze middelen beschikbaar zijn, kunnen bijkomende dossiers vastgelegd worden.

Ten slotte dient te worden gewezen op het gegeven dat een aantal dossiers nog in behandeling zijn bij de ambtelijke commissie. Zolang gemeenten echter niet alle informatie aangeleverd hebben, kan de ambtelijke commissie het dossier niet goedkeuren en kan ik bijgevolg ook niet overgaan tot de vastlegging van de subsidies. In totaal gaat het over ongeveer 260 dossiers (toestand juli 2003).

Voor ongeveer 90 dossiers hiervan werden in het laatste jaar door de gemeente geen initiatieven genomen, zodat deze als slapende dossiers beschouwd mogen worden.

- Er zijn geen mechanismen in het huidige subsidiëringsbesluit ingebouwd die de ambtelijke commissie of één van haar leden in kennis stellen van het feit dat de betrokken stad of gemeente in een cross-border-leaseproject gestapt is.

Vraag nr. 234
van 7 augustus 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Verwerking houtafval – Milieu en gezondheid

In een richtlijn van de Europese Commissie van 6 januari 2003 wordt het gebruik van arseen in verduurzaamd hout voor residentiële toepassingen verboden. Algemeen wordt nu erkend dat het gebruik van CCA-zouten voor houtverduurzaming risico's inhoudt en met name wordt daarbij ook verwezen naar het probleem van CCA-bewerkt hout in de afvalfase (CCA: koper-chroom-arsen).

De Openbare Afvalstoffemnaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) onderscheidt twee soorten van behandeld houtafval : behandeld, maar niet verontreinigd afvalhout enerzijds (bv. geveerd hout) en behandeld én verontreinigd afvalhout anderzijds (bv. hout bewerkt met houtbeschermingsmiddelen of brandvertragers). Bij de omzetting van de Europese richtlijn (2000/76/EG) betreffende het verbranden van afvalstoffen in Vlaem werden samenstellingsvoorwaarden vastgelegd voor niet-verontreinigd behandeld houtafval (2 mg/kg voor ar-

seen – 30 mg/kg voor chroom – 20 mg/kg voor koper – 3 mg/kg voor pentachloorfenol – 600 mg/kg voor chloor en chloorverbindingen – ...). Deze samenstellingsvoorwaarden gelden echter enkel als richtwaarden (tot 2005). Men acht deze samenstellingsvoorwaarden haalbaar op basis van de vele analyses verricht bij OVAM en op basis van de VITO-studie "Evaluatie hergebruik houtafval in de spaanplaatindustrie" (VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek). Maar in de sector acht men deze voorwaarden blijkbaar niet haalbaar, tenminste als men de productie van hernieuwbare energie door de verbranding van houtafval niet in het gedrang wil brengen. Zelfs de MINA-raad was geen voorstander om van de samenstellingsvoorwaarden onmiddellijk grenswaarden te maken (MINA-raad : Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen). Omdat er in de praktijk nog onzekerheden zijn m.b.t. de haalbaarheid van bepaalde parameters (arsen) en analysemethoden (ontsluiting staal)" (cf. advies MINA-raad 6/3/2003 i.v.m. implementatie EU-richtlijn verbranden van afval). De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) vroeg zelfs de samenstellingsvoorwaarden helemaal te schrappen en nauwer toe te zien op de herkomst van het houtafval en de eigenlijke controle te doen bij de meting van de emissiegrenswaarden.

Behandeld hout dat aan deze criteria voldoet, kan worden verbrand of meeverbrand als biomassa, maar dus wel onder strengere voorwaarden dan onbehandeld hout. Dit niet-verontreinigd behandeld hout wordt dan ook als biomassa aanvaard, kan als dusdanig verwerkt worden en kan dan onder bepaalde voorwaarden allicht ook groenestroomcertificaten genieten.

Behandeld hout dat niet aan de voorwaarden voldoet, kan ook meeverbrand worden, maar enkel in installaties die beschikken over een vergunning voor het verbranden van afvalstoffen en mits voldaan wordt aan de mengregel.

Het probleem is natuurlijk dat veel afvalhout in de praktijk niet bestaat uit monostromen en een mengsel is van al dan niet behandeld en al dan niet verontreinigd afvalhout.

Anderzijds wees de MINA-raad erop dat door het meeverbranden van onbehandeld afvalhout het gevaar bestaat dat de afvalhiërarchie ondergraven wordt. Materiaalrecyclage (bv. in de spaanplaatindustrie) verdient de voorkeur op verbranding met energierecuperatie. Door de massale afvoer van onbehandeld afvalhout naar (o.a.) Nederlandse elektriciteitscentrales die hiervoor groenestroom-

certificaten ontvangen, wordt de spaanplaatindustrie geconfronteerd met hogere grondstofprijzen. Wat er mogelijk toe leidt dat soms ook behandeld hout verwerkt wordt in spaanderplaten (cf. advies MINA-raad 6/3/2003 i.v.m. implementatie EU-richtlijn verbranden van afval).

Binnen de Nederlandse milieubeweging wordt sinds kort ook actie gevoerd voor "schone biomassa" en tegen het verbranden van onder meer behandeld hout door elektriciteitscentrales, zeker als dat dan ook nog eens als groene stroom beschouwd wordt en als daarvoor groenestroomcertificaten afgeleverd worden.

Want het is al lang bekend dat bij de verbranding van hout bewerkt met CCA-zouten de uitstoot van arseen een probleem vormt (cf. Basisdocument Arseen, RIVM, 1990). Het arseen komt vrij in de lucht, voor het grootste deel gebonden aan stofdeeltjes en voor de rest als arseengas. De arseenhoudende stofdeeltjes kunnen zich over grote afstanden verspreiden en vormen ook een bijzonder risico voor de volksgezondheid.

De vraag is dan ook of bij de verbranding van CCA-bewerkt houtafval de emissiegrenswaarde ($0,5 \text{ mg/Nm}^3$) voor de som van arseen(verbindingen), koper(verbindingen) en chroom(verbindingen) veilig genoeg is voor omwonenden. Een andere vraag is of men überhaupt deze grenswaarde zal kunnen halen en of de uitstoot van onder meer arseen in de praktijk niet veel groter zal zijn. Voor de meeverbranding als biomassa van niet-verontreinigd behandeld hout in middelgrote verbrandingsinstallaties (van 5 tot 50 MW) is de norm zelfs drie keer soepeler ($1,5 \text{ mg/Nm}^3$). Voor installaties beneden de 5 MW wordt bovendien een dioxinenorm gehanteerd die vier keer soepeler is dan voor verbrandingsovens ($0,4 \text{ ng TEQ/Nm}^3$) (Nm^3 : normaal kubeke meter; ng: nanogram; TEQ: toxisch equivalent).

1. Werd of wordt er in Vlaanderen behandeld en verontreinigd afvalhout meeverbrand in installaties die beschikken over een vergunning voor de verbranding van afvalstoffen? In welke installaties? Of wordt dit op korte termijn gepland?

Wat zijn eventueel de effecten daarvan voor milieu en gezondheid (emissies in lucht en water – immissemetingen)? Werden die reeds gemeten of wordt daartoe op korte termijn actie ondernomen?

2. Werd of wordt er in Vlaanderen behandeld en niet-verontreinigd afvalhout meeverbrand of vergast als biomassa? In welke installaties? Of wordt dit op korte termijn gepland?

Wat zijn de effecten daarvan voor milieu en gezondheid (emissies in lucht en water – immissemetingen)? Werden die reeds gemeten of wordt daartoe op korte termijn actie ondernomen?

3. Werd of wordt er in Vlaanderen onbehandeld en niet-verontreinigd afvalhout meeverbrand of vergast als biomassa? In welke installaties? Of wordt dit op korte termijn gepland?

Gaat dit niet ten koste van materiaalrecyclage (hergebruik van afvalhout bv. in de spaanplaatindustrie)? Zo ja, heeft de minister dan al onderzocht samen met zijn collega bevoegd voor Economie of hergebruik van afvalhout niet kan worden aangemoedigd?

4. Hoe zal de controle op de samenstellingswaarden van afvalhout dat voor verbranding wordt aangeboden, in de praktijk gebeuren?

Klopt het dat de meeste bedrijven hun hout slechts één keer per jaar zullen moeten laten analyseren?

Vonden er in het verleden reeds controles plaats door OVAM zelf? Zo ja, wat waren de bevindingen? Worden dit soort controles nog gepland?

5. Klopt het dat voor het meeverbranden of vergassen als biomassa van niet-verontreinigd afvalhout (al dan niet behandeld) groenestroomcertificaten kunnen worden verkregen? Is dit een goede zaak, als daardoor in feite de afvalverwerkingshiërarchie doorkruist wordt (wat netto tot meer uitstoot van koolstofdioxide (CO_2) leidt)? Hoe reageert de minister op elk voorstel om groenestroomcertificaten toe te kennen voor het meeverbranden van behandeld verontreinigd houtafval?
6. Volgens de MINA-raad wordt mogelijk ook behandeld hout verwerkt in spaanderplaten.

Op welke wijze wordt dit gecontroleerd, door de bedrijven zelf, door de overheid?

Werden er ooit vaststellingen in die zin gedaan op het terrein?

7. Nog volgens de MINA-raad zouden er belangrijke stromen afvalhout naar Nederland of naar andere buitenlandse bestemmingen verdwijnen om daar meeverbrand te worden.

Kan de minister cijfers meedelen over de hoeveelheden van respectievelijk onbehandeld, behandeld en niet-verontreinigd en behandeld en verontreinigd afvalhout dat naar Nederland gaat ?

Weet de minister voor welke van deze afvalhoutstromen de Nederlandse overheid groenestroomcertificaten toekent ?

Zijn er cijfers beschikbaar voor de respectieve stromen afvalhout richting andere buitenlandse bestemmingen ?

En krijgen die ook soortgelijke steun voor "hernieuwbare energie" ?

Gaat dit effectief ten koste van materiaalrecyclage (hergebruik van afvalhout bv. in spaanplaatindustrie) ? Zo ja, heeft de minister dan al onderzocht samen met zijn collega bevoegd voor Economie of hergebruik van afvalhout niet kan worden aangemoedigd (zelfde vraag als onder 3) ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Bossuyt (vraag nr. 388).

Gecoördineerd antwoord

In het lopende implementatievoorstel van de richtlijn afvalverbranding (2000/76/EG) maakt men een onderscheid tussen drie types houtafval :

- onbehandeld houtafval : houtafval dat louter een mechanische behandeling heeft ondergaan ;
- niet-verontreinigd behandeld houtafval : houtafval dat wel behandeld is (bv. spaanderplaat of geveerd of vernist houtafval), maar ten gevolge van die behandeling geen zware metalen, PAK's of organische halogeenvverbindingen bevat ;
- verontreinigd behandeld houtafval : houtafval dat ten gevolge van een behandeling zware metalen, PAK's of organische halogeenvverbindingen bevat.

(PAK's : *polyaromatische koolwaterstoffen* – red)

Om niet-verontreinigd behandeld houtafval van verontreinigd behandeld houtafval te onderscheiden, werden er inderdaad samenstellingsvoorwaarden opgenomen als richtwaarden.

Onbehandeld houtafval en ook niet-verontreinigd behandeld houtafval worden volgens de Europese definitie als biomassa beschouwd. Bij verbranding dienen zij niet te voldoen aan de voorwaarden voor afvalverbranding, maar aan de voorwaarden voor verbranding van biomassa-afval. Aan deze voorwaarden is gemakkelijker te voldoen. Bij verbranding van verontreinigd behandeld houtafval, zoals houtafval dat CCA-zouten bevat, dient te worden voldaan aan de voorwaarden voor afvalverbranding.

Wat de groenestroomcertificaten betreft, komen nu reeds de drie types houtafval, ook het verontreinigd behandeld houtafval, aanmerking voor het verkrijgen van groenestroomcertificaten en voor het voldoen aan de certificatenverplichting van de electriciteitsleveranciers, wanneer zij niet samen verwerkt worden met restafval. Het besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen, stelt dat ook voor elektriciteit opgewekt uit organisch-biologisch afval, wanneer niet samen verwerkt met restafval, groenestroomcertificaten gegeven worden.

Om tegemoet te komen aan de definitie van biomassa uit de Europese richtlijn hernieuwbare energiebronnen en aan de eis tot internationale uitwisselbaarheid van "garanties van oorsprong" wordt in een ontwerpbesluit tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen, dat op 13 juni 2003 principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering (inmiddels leverden ook MINA-raad en SERV hierover hun advies af), geen melding meer gemaakt van het voorbehoud inzake samenstelling voor de toekenning van certificaten voor afvalhout, maar worden wel de bewoordingen voor het voldoen aan de certificatenverplichting van de electriciteitsleveranciers aangepast. Deze bewoordingen luiden als volgt :

"Voor het voldoen aan de certificatenverplichting aanvaardt de VREG enkel de groenestroomcertificaten die worden toegekend voor...

7° Energie opgewekt uit volgende organisch-biologische stoffen indien zij niet samen met restafval verwerkt worden :

...

- a) organisch-biologische afvalstoffen die selectief ingezameld werden en niet in aanmerking komen voor materiaalrecyclage of worden verwerkt conform de bepalingen van het van toepassing zijnde sectorale uitvoeringsplan;
- b) organisch-biologische afvalstoffen die gesorteerd worden uit restafval en niet in aanmerking komen voor materiaalrecyclage of worden verwerkt conform de bepalingen van het van toepassing zijnde sectorale uitvoeringsplan. "

Hierdoor blijft de conformiteit met de afvalverwerkingshiërarchie gegarandeerd.

Onze regelgeving blijft dus strenger dan wat de Europese richtlijn oplegt, maar met behoud van de minimumeisen inzake definitie en uitwisselbaarheid van certificaten of garanties van oorsprong, naargelang de doelstelling die men met deze certificaten beoogt.

Voor verdere informatie omtrent het Vlaamse beleid inzake verwerking van houtafval wens ik te verwijzen naar het ontwerp-Uitvoeringsplan Houtafval, op dit moment in openbaar onderzoek. De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan het document downloaden van de OVAM-website.

1. Op dit moment wordt er in het Vlaamse gewest nog geen verontreinigd behandeld houtafval meeverbrand. Electrabel plant in Langerloo wel de mee-stook van verontreinigd behandeld houtafval. De milieuvergunningaanvraag is op dit moment in voorbereiding. De installatie van Langerloo is uitgerust met een volledige rookgaswassing, vergelijkbaar met deze van een echte afvalverbrandingsinstallatie. De effecten in emissies en immissie zullen worden onderzocht in het MER dat op dit moment wordt opgemaakt (*MER : milieueffectenrapport – red.*). Wegens de uitgebreide rookgaswassing van de installatie zijn er geen negatieve effecten te verwachten. Electrabel zal niet alle verontreinigd houtafval aanvaarden. Zij zullen bepaalde aanvaardingscriteria hanteren, zodat te allen tijde kan worden voldaan aan de emissiegrenswaarden.

Volgens de richtlijn 2000/76/EG dient de installatie wat de uitstoot aan zware metalen betreft, te voldoen aan de voorwaarden voor afvalverbranding, zonder mengregel. Zij hebben ook identiek dezelfde strenge meetverplichting als de echte afvalverbrandingsinstallaties, inclusief de continue monsternamen van dioxines.

Volgens het ontwerp-Uitvoeringsplan Houtafval dient ook de installatie van Electrabel in Ruien, eens uitgerust met een volledige rookgaswassing, over te stappen van het niet-verontreinigd naar het verontreinigd houtafval, teneinde het niet-verontreinigd houtafval naar materiaalrecyclage te sturen.

De omzetting van de Europese richtlijn 2000/76/EG is nog niet definitief goedgekeurd in het Vlaams Parlement. De richtlijn gaat voor bestaande bedrijven ook pas in op 28 december 2005. Voorlopig blijft de Vlarew-wetgeving zoals ze nu bestaat, gelden. De sectorale exploitatievoorwaarden uit Vlarew II, deel 5 bepalen: "In geval van voeding met gevaarlijk houtafval dient de installatie te voldoen aan de emissiegrenswaarden van een verbrandingsoven voor gevaarlijk afval. Zowel niet-gevaarlijk behandeld als gevaarlijk houtafval komt in aanmerking voor co-verbranding. In dit geval worden de emissiegrenswaarden berekend op basis van de mengregel".

Hoewel de Europese richtlijn de EU-lidstaten tot 30 juni 2004 de tijd geeft om de productie en verkoop van CCA-hout voor de meeste toepassingen te beëindigen, wordt de maatregel in België vervroegd uitgevoerd. Per koninklijk besluit mogen vanaf 1 oktober 2003 geen arseenverbindingen meer gebruikt worden houtverduurzamingsmiddelen. De verkoop van met dat soort middelen behandeld hout wordt in twee termijnen afgebouwd. Vanaf 1 juli 2003 moet CCA-hout dat in contact kan komen met kinderen, uit de handel genomen zijn. Daarbij gaat het om terrasplanken, speelgoed, speeltuinmeubilair, afsluitingen voor speeltuinen en andere speeltuinartikelen. Vanaf 1 januari 2004 wordt de verkoop van andere CCA-houtproducten zoals tuinmeubilair aan banden gelegd. Geheel in lijn met de Europese richtlijn wordt een uitzondering gemaakt voor professionele en industriële toepassingen, op voorwaarde dat er een industriële installatie is gebruikt bij het verduurzamen. Dat hout moet dan wel een vermelding dragen dat het arseen bevat.

2. De installatie van Electrabel in Ruien stookt momenteel circa 160.000 ton/j niet-verontreinigd behandeld houtafval. 40.000 ton/j betreft schuurstof afkomstig van de spaanderplaatindustrie. Deze fractie is te fijn om in de spaanderplaten verwerkt te worden. In de vergasser in Ruien wordt bijkomend maximaal 120.000 ton/j niet-verontreinigd behandeld houtafval vergast. Volgend jaar zullen zij een milieuver-

gunningsaanvraag indienen voor de aanpassing van de installatie met een volledige rookgaswassing. Nadien kunnen ook zij, zoals bepaald in het Uitvoeringsplan Houtafval, overstappen naar de energetische valorisatie van meer verontreinigd houtafval.

Wat de effecten van de bijstook van niet-verontreinigd houtafval op de emissies betreft, kan ik stellen dat deze positief zijn. Het houtafval bevat namelijk minder verontreinigingen dan de steenkool die normaal gebruikt wordt als brandstof.

De omzetting van de Europese richtlijn 2000/76/EG is nog niet definitief goedgekeurd in het Vlaams Parlement. De richtlijn gaat voor bestaande bedrijven ook pas in op 28 december 2005. Voorlopig blijft de Vlarem-wetgeving zoals ze nu bestaat, gelden. De sectorale exploitatievoorwaarden uit Vlarem II, deel 5, bepalen: "Een stookinstallatie die met niet-gevaarlijk behandeld hout wordt gevoed, dient te voldoen aan de emissiegrenswaarden van een verbrandingsoven voor huishoudelijke niet-gevaarlijke afvalstoffen."

Eventuele effecten van arseen, chroom en koper werden in het antwoord op vraag 1 weergegeven.

3. Er wordt in Vlaanderen geen onbehandeld niet-verontreinigd afvalhout meeverbrand of vergast.

De omzetting van de Europese richtlijn 2000/76/EG is nog niet definitief goedgekeurd in het Vlaams Parlement. De richtlijn gaat voor bestaande bedrijven ook pas in op 28 december 2005. Voorlopig blijft de Vlarem-wetgeving zoals ze nu bestaat, gelden. De sectorale exploitatievoorwaarden uit Vlarem II, deel 5, bepalen: "Vermits onbehandeld houtafval als secundaire grondstof beschouwd wordt, gelden voor thermische verwerking de emissiegrenswaarden van Vlarem II Hoofdstuk 5.43 niet in rubriek 2 begrepen verbrandingsinrichtingen."

4. De exploitant van een verbrandingsinstallatie dient op eigen kosten een analyse te laten verrichten. Schrijnwerkerijen die enkel eigen houtafval verbranden, dienen jaarlijks of zesmaandelijks te meten, naargelang de installatie kleiner of groter is dan 5 MW. Indien er houtafval van derden wordt verbrand, dient de bemonstering zesmaandelijks of driemaandelijks te ge-

beuren, naargelang de installatie kleiner of groter is dan 5 MW.

In het Vlaamse gewest is de afdeling Milieu-inspectie bevoegd voor de controle van verbrandingsinstallaties. Aangezien het implementatievoorstel van de richtlijn afvalverbranding nog niet definitief werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, heeft de afdeling Milieu-inspectie geen enkele juridische basis om de samenstelling van houtafval te controleren. Eens de samenstellingsvoorwaarden van kracht zijn, zullen er ongetwijfeld controles worden uitgevoerd.

5. Er kunnen nu reeds groenestroomcertificaten worden toegekend voor elektriciteit opgewekt uit de verbranding van behandeld verontreinigd houtafval, net zoals uit de verbranding van biomassa.

In het ontwerp-Uitvoeringsplan Houtafval wordt er gestreefd naar maximale materiaalrecyclage van het niet-verontreinigd houtafval. De spaanderplaatbedrijven dienen dan ook aanvaardingscriteria te hanteren zodat verontreiniging van de spaanderplaten wordt vermeden. Het verontreinigd houtafval dient dan maximaal energetisch gevaloriseerd te worden voor de productie van hernieuwbare energie. Aangezien het verontreinigde houtafval veel goedkoper is (er wordt zelfs geld aangeboden) dan niet-verontreinigd houtafval en aangezien de centrales van Electrabel toch verplicht uitgerust dienen te worden met een rookgaswassing, is het voor de elektriciteitsproducenten financieel voordeliger om het verontreinigd houtafval mee te verbranden voor de productie van hernieuwbare energie. De afvalverwerkingshiërarchie komt derhalve niet in het gedrang.

6. Aangezien verontreinigd houtafval veel goedkoper is dan niet-verontreinigd houtafval en onbehandeld houtafval, zal de spaanderplaatindustrie zich ook gaan richten naar het verontreinigd houtafval. In Italië worden spaanderplaten gemaakt uit 100% behandeld houtafval.

Op dit ogenblik is er geen controle van de spaanderplaatbedrijven mogelijk, aangezien zij geen wettelijke aanvaardingscriteria bezitten. Het Uitvoeringsplan Houtafval wil daar verandering in brengen. Eens er aanvaardingscriteria worden ingevoegd in de sectorale voorwaarden van de spaanderplaatindustrie, kan de afdeling Milieu-inspectie controles uitoefenen.

7. Er zijn geen gegevens beschikbaar omtrent de in- of uitvoer van ' onbehandeld houtafval. Volgens de verordening 259/93 (EEG) wordt deze afvalstof op de groene lijst gerangschikt. Dit wil zeggen dat de grensoverschrijdende overbrenging kan gebeuren zonder voorafgaande toestemming van de autoriteiten. Er dienen ook geen voor- of nameldingen te gebeuren.

Wanneer de afvalstroom echter bestaat uit een mengsel van onbehandeld en behandeld houtafval (al dan niet verontreinigd), is wel een voorafgaande toestemming van de autoriteiten vereist. Elk transport dient voor- en nagemeld te worden. Uit deze gegevens blijkt het volgende.

In 2002 werd praktisch geen behandeld houtafval uitgevoerd voor energetische valorisatie. Daarentegen werd circa 31.000 ton uitgevoerd naar de Italiaanse spaanderplaatindustrie.

In datzelfde jaar werd circa 174.000 ton behandeld houtafval ingevoerd naar de Vlaamse spaanderplaatindustrie of naar Vlaamse opschoningsbedrijven.

Voor 2003 werd er tot nu toe (08.09.03) toestemming verleend voor de uitvoer van het totaal 218.000 ton behandeld houtafval. Deze 218.000 ton wordt als volgt opgesplitst : 118.000 ton gaat naar buitenlandse materiaalrecyclage, voornamelijk Italiaanse spaanderplaatbedrijven, 30.000 ton en 70.000 ton gaan naar Nederland, respectievelijk Duitsland, voor energetische valorisatie.

Voor hetzelfde jaar werd er eveneens toestemming verleend voor de invoer van 550.000 ton behandeld houtafval voor verwerking in de Vlaamse spaanderplaatbedrijven. Hiervan is 30.000 ton afkomstig vanuit Duitsland en het overige vanuit Nederland.

Voor nuttige toepassing van zowel behandeld als onbehandeld houtafval geldt binnen de EU het principe van de vrije markt. Een uitvoer kan met ander woorden niet geweigerd worden. Wegens het bevorderen van de hernieuwbare energie is uiteraard de vraag naar houtafval groter geworden, wat tot gevolg heeft dat de marktprijs gestegen is, ook voor de spaanderplaatproducenten. Binnen de Europese context is het niet mogelijk voor de Vlaamse overheid om de materiaalrecyclage te beschermen of te bevorderen. Financiële steunmaatregelen ter bevordering van recyclage zijn niet verzoenbaar met de concurrentieregels en kunnen dan ook niet wor-

den uitgewerkt. De Vlaamse overheid kan enkel pogen om binnen Vlaanderen een wetgevend kader te creëren waardoor de elektriciteitssector en de spaanderplaatsector zich op andere houtafvalsoorten gaan richten. Het Uitvoeringsplan Houtafval geeft hiertoe de aanzet.

Hoeveel groenestroomcertificaten door Nederland worden uitgegeven voor "Vlaamse" biomassa is mij niet bekend. Overigens moet erop worden gewezen dat het Nederlandse certificatenstelsel, behoudens de algemene doelstelling van ondersteuning van hernieuwbare energiebronnen, andere doeleinden heeft dan het Vlaamse certificatenstelsel. In het Vlaamse certificatenstelsel kunnen de certificaten door de elektriciteitsleveranciers worden aangewend om te bewijzen dat groene energieproductie heeft plaatsgehad. In het Nederlandse systeem kunnen deze worden aangewend om gedeeltelijke vrijstelling van belastingen te krijgen indien groene stroom wordt gekocht.

**Vraag nr. 236
van 7 augustus 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Openbare rioleringen – Cross border lease (2)

Op 3 juli verklaarde de minister in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening naar aanleiding van verschillende vragen om uitleg, dat hij aan de Vlaamse regering zou vragen of ze bereid is een duidelijk standpunt in te nemen omtrent de wenselijkheid van het systeem van de cross border lease voor de gemeentelijke rioleringen (Handelingen Commissievergadering 276 van 3 juli 2003, blz. 10-20).

Kan de minister mededelen of hij die vraag intussen heeft voorgelegd en welk gevolg er eventueel aan werd gegeven ?

Antwoord

De vraag van de Vlaamse vertegenwoordiger werd besproken op een kernoverleg van de Vlaamse regering eind juni. Naar aanleiding van dit kernoverleg heb ik mijn standpunt aan de Vlaamse gemeenten schriftelijk bekendgemaakt. Dit gebeurde bij brief van 25 juli 2003.

Concreet komt het standpunt erop neer dat de regering geen voorstander is van de constructie en gemeenten zich bewust moeten zijn van de moge-

lijke gevaren, maar anderzijds dat het Rio-subsidieprogramma niet gekoppeld zal worden aan het al of niet aangaan van een cross border lease.

Een kopie van de brief die ik verstuurd heb, is gevoegd als **bijlage**.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 237
van 21 augustus 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Droogkuisbedrijven – Bodemverontreiniging

In Vlaanderen raakte de bodem op verschillende plaatsen waar vroeger of nog steeds droogkuisbedrijven gevestigd zijn, vervuild met perchlooretheleen of PER, dat gecatalogeerd wordt als "mogelijk kankerverwekkend" voor de mens. Het probleem is dat deze gechloreerde solventen slecht oplosbaar zijn in water en zwaarder zijn dan water, wat betekent dat ze zich gemakkelijk tot op grote diepte verspreiden, waardoor zowel bodemonderzoek als bodemsanering complex en duur zijn.

In het verleden waren droogkuismachines niet uitgerust met gesofisticeerde solventrecuperatiesystemen, en was men zich ook niet bewust van het risico van PER-vervuiling van de grond.

Aangezien deze bedrijfjes zich dikwijls in woonzones bevinden, is de opkuis van deze sites nodig voor de volksgezondheid. Als het bedrijf in kwestie niet meer actief is, gaat het bovendien meestal om waardevolle "brownfields".

In een recente studie van Ecolas raamt men de saneringskosten per vervuilde droogkuissite op 200.000 euro en de onderzoekskosten tussen de 12.500 en 25.000 euro : veel geld voor bedrijfjes met vaak een beperkte winstmarge. Om die reden heeft de droogkuissector ook contact opgenomen met de Openbare Afvalstoffemnaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), met het oog op de creatie van een Fonds Bodemsanering Droogkuis om de financieringslasten voor de individuele bedrijven draaglijk te maken.

De Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) is onlangs in opdracht van OVAM gestart met een studie naar de mogelijkheden van een clusteraanpak voor de sanering van droogkuisbedrijven, om de sanering efficiënter en mogelijk

ook goedkoper te laten verlopen. De stad Antwerpen werd als voorbeeld gekozen. Meer dan 100 droogkuisbedrijven werden aangeschreven. Voor slechts 11 van de locaties bleek een bodemonderzoek bij OVAM beschikbaar. Het grootste deel van de Antwerpse droogkuisbedrijven heeft voorlopig nog geen bodemonderzoek laten uitvoeren of toch nog niet meegedeeld aan OVAM. Na een inventarisatie van bedrijven en bodemgesteldheid, zou men in een tweede fase een haalbaarheidsonderzoek uitvoeren, waarbij vooral de keuze van de meest geschikte saneringstechniek vooropstaat.

1. Heeft OVAM zicht op de omvang van het probleem van bodemverontreiniging door droogkuisbedrijven ?

Hoeveel vervuilde droogkuissites per provincie zijn opgenomen in het register van verontreinigde gronden ?

Voor hoeveel van deze sites werden de resultaten van een (oriënterend) bodemonderzoek (OBO) aan OVAM gemeld?

Voor hoeveel van deze sites werd reeds een bodemsaneringsproject opgestart ?

2. Wat zijn de eerste bevindingen voor de stad Antwerpen : hoeveel locaties worden onderzocht door VITO ?

Weet men op dit moment al hoeveel van deze locaties effectief vervuild zijn ?

Zijn er al tussentijdse resultaten beschikbaar van het VITO-inventarisatie- of haalbaarheids-onderzoek ?

3. Wordt de raming door Ecolas van de onderzoeks- en saneringskosten per site door OVAM bevestigd ?
4. Wat is de stand van zaken van de oprichting van het Fonds Bodemsanering Droogkuis ? Worden hierover gesprekken gevoerd met de federale overheid of de andere gewesten ?

Antwoord

1. OVAM beschikt over drie studies die een beeld geven over het probleem van de bodemverontreiniging door droogkuisbedrijven.

De eerste indicatie komt uit de "Financiële behoefte-raming m.b.t. bodemsanering", uitge-

voerd door Ecolas (verantwoordelijke: Hilde De Lembre), waarvan het eindrapport dateert van maart 2002. De studie bevat een deel over bodemsanering bij droogkuisbedrijven. In de eerste plaats krijgen we hier een beeld van de financiële noodzaak. Tevens werd een schatting gemaakt van het aantal oriënterende en beschrijvende bodemonderzoeken die zullen moeten worden uitgevoerd. De studie noemt een bedrag van ruim 300 miljoen euro als kostprijs van bodemsanering voor de droogkuissector (dit is een schatting voor zowel louter droogkuisbedrijven als gemengde bedrijven, d.i. bedrijven die bijvoorbeeld ook een wasserij hebben).

Een tweede indicatie komt uit de studie "Naar een geclusterde aanpak van droogkuisen" van Richard Lookman, projectingenieur bij VITO (Vlaamse instelling voor Technologisch onderzoek). In deze studie worden verschillende schattingen gemaakt zowel over de financiële noodzaak als over de verontreinigingssituaties.

Ten slotte is er nog een indicatie die komt uit de studie uitgevoerd door Arion Milieuadvies (contactpersoon : mevr. Ineke Holvoet, projectverantwoordelijke of dhr. Luc Vandekerckhove, afgevaardigd bestuurder) in opdracht van de Belgische confederatie van textielverzorgers (voorzitter : dhr. Jan Vandevoorde). De studie vertrekt van een enquête bij zoveel mogelijk droogkuisbedrijven om een algemeen beeld te krijgen van de sector in het algemeen. Zij geeft een duidelijke indicatie omtrent de ernst van de verontreinigingsproblematiek in de droogkuissector.

De belangrijkste conclusies zijn als volgt.

- Bij 85% van de oriënterende bodemonderzoeken is een verontreiniging met gechloreerde solventen geconstateerd. Veelal gaat het om PER of tetrachlooretheen (97% van de gevallen). De overige 15% zijn, gezien de methodiek van een OBO, niet uit te sluiten van verontreiniging.
- Bij de beschrijvende bodemonderzoeken blijkt 69% van de onderzoeken verontreiniging met gechloreerde solventen aan te tonen, waarvan 93% met PER.
- Bij overschrijding van andere parameters in het grondwater gaat het in 80% van de gevallen over zware metalen.

- Bij overschrijding van andere parameters in de bodem gaat het in 94% van gevallen over organische verontreinigingen.

(Bron : Eindrapport project bodem CTR, Arion Milieuadvies)

Hoeveel vervuilde droogkuisites per provincie zijn opgenomen in het register van verontreinigde gronden?

Zie tabel als **bijlage 1**.

Voor hoeveel van deze sites werden de resultaten van een (oriënterend) bodemonderzoek aan OVAM gemeld ?

Zie tabel als **bijlage 1**.

Voor hoeveel van deze sites werd reeds een bodemsaneringsproject opgestart?

Zie tabel als **bijlage 1**.

2. De studie van VITO "Gemeenschappelijke karakterisatie en duurzame sanering van terreinen van droogkuisbedrijven in een stedelijke omgeving", bestaat uit twee delen.

In de eerste fase wordt een literatuurstudie uitgevoerd naar bestaande saneringstechnieken en bestaande protocollen voor droogkuislocaties. Eveneens wordt in dit deel een inventarisatie opgemaakt van de locaties van alle droogkuisbedrijven in Antwerpen (gegevens verkregen via o.a. de Droogkuisfederatie). Het is in deze fase niet de bedoeling dat VITO staalnames gaat uitvoeren om te onderzoeken of deze geïnventariseerde locaties al dan niet verontreinigd zijn. Alleen de gegevens van de bestaande dossiers (bodemonderzoeken/bodemsaneringsprojecten) bij OVAM van droogkuisbedrijven in de stad Antwerpen zullen worden opgenomen in de studie. Het betreft hier een elftal dossiers. De lijst van vergunde droogkuislocaties (gebruik van tetrachlooretheen) is circa driemaal langer. Hieruit kan worden besloten dat het grootste deel van de Antwerpse droogkuisbedrijven nog geen bodemonderzoek hebben uitgevoerd of dat nog niet hebben meegedeeld aan OVAM. Op 5 van de 11 locaties is een beschrijvend bodemonderzoek lopende, waarvan minstens 1 rapport aan OVAM werd bezorgd.

In het tweede deel worden een aantal haalbaarheidstesten op laboschaal uitgetest op represen-

tatieve bodem- en/of grondwaterstalen van één of meerde droogkuisites in Antwerpen.

Weet men op dit moment al hoeveel van deze locaties effectief vervuild zijn?

Neen, dit maakt geen doel uit van het onderzoeksproject. Men heeft enkel gegevens over de 11 reeds onderzochte droogkuislocaties met een dossiers bij OVAM (zie hierboven).

Zijn er al tussentijdse resultaten beschikbaar van het VITO-inventarisatie- of haalbaarheids-onderzoek?

Van het inventarisatieonderzoek is er al een ontwerprapport ter beschikking. Voor het haalbaarheidsonderzoek zijn nog geen voorlopige rapporten beschikbaar. Het eindrapport van het gehele onderzoeksproject wordt gepland voor eind 2003 – begin 2004.

3. Ja.

4. Gesprekken werden/worden gevoerd tussen het Vlaams Gewest en de Belgische confederatie van textielverzorgers.

In een eerste fase werd er gesproken over de algemene problematiek en mogelijke oplossingen. Dit mondde uit in de opstelling van een principenota "Oprichting bodemsaneringsfonds voor de droogkuis" als **bijlage 2**. In een tweede fase werd er meer concreet een ruwe versie van een bodemsaneringsfonds voor de droogkuis op papier gezet, samengevat in de nota "Oprichting bodemsaneringsfonds voor de droogkuis" als **bijlage 3**. Op dat moment werden er concrete afspraken gemaakt met mijn kabinet om een fonds op te richten en over de manier waarop dat kan gebeuren. Momenteel wordt door juristen gewerkt aan de nodige decretale bepalingen, MBO en statuten van het fonds (*MBO: milieubeleidsovereenkomst – red.*).

Het ligt in mijn bedoeling om nog tijdens deze legislatuur voor de droogkuissector een financiële oplossing te vinden voor hun bodemsaneringsproblemen. Net zoals we al een oplossing hebben voor de benzinstations.

(Bovenvermelde bijlagen 2 en 3 liggen ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Bijlage 1

Provincie	Aantal sites in register	Op basis van OBO	Dossier met project
Antwerpen	61	61	2
Limburg	19	19	1
Oost-Vlaanderen	133	132	17
Vlaams-Brabant	19	19	1
Wast-Vlaanderen	85	84	14
Totaal	317	315	35

Vraag nr. 238 van 21 augustus 2003 van de heer JOHAN MALCORPS

Droogkuisbedrijven – Milieu en gezondheid

De droogkuissector reinigt kleding, woningtextiel en leder door middel van oplosmiddelen. Andere namen die soms gebruikt worden, zijn "stomerijen" of "chemische wasserijen". Deze sector wordt volgens Vlarem 1 ingedeeld bij de wasserijen (rubriek

46). In 1996 telde men 449 droogkuiserijen in Vlaanderen (VITO, BBT-studie) (BBT: beste beschikbare technieken).

Door het gebruik van chemische reinigingsmiddelen kunnen deze bedrijven risico's inhouden voor het milieu en voor de gezondheid van de eigen werknemers en van de omwonenden. Het meest gebruikte reinigingsmiddel in de droogkuissector is het gechloreerd organisch oplosmiddel perchloor-ethyleen of PER, dat gecatalogeerd wordt als "mo-

gelijk kankerverwekkend" voor de mens. Vanuit het voorzichtigheidsprincipe dient het gebruik van dit product zoveel mogelijk vermeden te worden (VITO, 1996). Het is technisch mogelijk textiel te reinigen met niet-gechloreerde solventen, maar deze techniek werd door de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO) wegens de hoge kostprijs niet als BBT erkend. Via tal van andere aanbevelingen meenden de onderzoekers van VITO dat een reductie van de gebruikte solventen met 75 % en van het met deze solventen vervuilde afvalwater met 40 % mogelijk moest zijn.

In Nederland stelde de milieu-inspectie in 2000 vast dat in woningen gelegen vlakbij chemische wasserijen te hoge concentraties aan PER gemeten werden. Dit door het niet naleven van technisch en bouwkundige voorschriften inzake het dampdicht maken van plafonds en scheidingswanden. De veilige waarde (norm voor levenslange blootstelling) binnenshuis ligt op 250 µ/m³ (microgram per kubieke meter). In 38 % van de controlemetingen in aanpalende panden werden waarden boven de 1.500 µ/m³ gemeten. Op basis van deze bevindingen besliste men tot een reeks van noodmaatregelen.

De internationale milieubeweging Greenpeace bracht in 2001 een rapport "Out of Fashion : Moving Beyond Toxic Cleaners" uit over de milieu- en gezondheidseffecten van chloorhoudende reinigingsmiddelen, en drong onder meer bij het Amerikaans Congres aan op de omschakeling naar milieuvriendelijkere reinigingstechnieken. Eén van de argumenten van Greenpeace was het feit dat 75 tot 90 % van alle droogkuisbedrijven bodem(water)vervuiling veroorzaken op de site waar ze actief zijn.

1. Wat waren de bevindingen van de Milieu-inspectie bij controles in de sector van klasse 1-wasserijen de voorbije jaren ? In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 307 van 19 september 2000 van Trees Merckx antwoordde toenmalig minister Dua dat in 1998 113 en in 1999 92 controles werden uitgevoerd in deze sector door de Milieu-inspectie en dat daarbij herhaaldelijk overtredingen werden gevebaliseerd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 654).

Welke controles werden uitgevoerd na 1999 en wat waren daarbij de bevindingen ? Hoeveel overtredingen en welke werden daarbij vastgesteld ? Welke maatregelen werden opgelegd ?

2. Heeft de minister zicht op het handhavingsbeleid van de gemeenten inzake klasse 2-inrichtingen (vnl. droogkuis) ?

Hoeveel controles werden daar de laatste jaren gedaan en wat waren daarbij de vaststellingen ?

3. Wat is de evolutie van het gebruik van PER in de chemische wasserijen en droogkuissector ?

Werden de aanbevelingen van VITO uit de BBT-studie van 1996 effectief overgenomen in het beleid ?

Wordt de door VITO verwachte reductie van 75 % minder gebruik van PER en 40 % minder met PER vervuuld afvalwater gerealiseerd ?

4. Zijn er ooit metingen gebeurd door de diensten van de minister of door de diensten van zijn collega bevoegd voor Gezondheid, naar concentraties van PER in huizen in de onmiddellijke omgeving van droogkuiserijen ? Zo ja, wat waren de bevindingen ? Zo neen, wordt dit overwogen ?

5. Is er blijvend aandacht voor nieuwe technische ontwikkelingen in de sector, inzonderheid de ontwikkeling van alternatieve niet-chloorhoudende reinigingsmiddelen ?

Op welke wijze wordt een BBT-studie als die over de droogkuiserijen van 1996 permanent up-to-date gehouden ?

Antwoord

1. De afdeling Milieu-inspectie voerde in 2001 een geïntegreerde inspectiecampagne uit bij de wasserijen. De doelstelling was een geïntegreerde controle (alle milieudisciplines) van een vijftigtal grote industriële wasserijen, met de nadruk op de wasserijen voor werkkledij, tapijten en ziekenhuislinnen.

58 wasserijen werden aan een geïntegreerde controle onderworpen. Daarbij werden onder andere 166 monsters van het geloosde afvalwater genomen. Voor de uitvoering van de geïntegreerde controle, de bemonstering van de effluenten en de opvolging van de sanering van vastgestelde inbreuken werden 240 controles uitgevoerd.

In verband met de vergunningstoestand werd vastgesteld dat slechts bij een zeer beperkt aantal wasserijen de vergunningstoestand overeen-

kwam met de reële toestand : voornamelijk de opslag van gevaarlijke stoffen, stookketels, stookinstallaties, compressoren en de lozing met gevaarlijke stoffen vormden daarbij een probleem. Zo werd onder andere vastgesteld dat het overgrote deel van de wasserijen bedrijfsafvalwater met gevaarlijke stoffen loost, terwijl slechts ongeveer de helft hiervoor effectief vergund is, en dat de opslag van gevaarlijke stoffen bij één op drie bedrijven niet correct vergund is. Ook werd vastgesteld dat twee van de gecontroleerde bedrijven geen vergunning hadden voor het gebruik van grondwater.

Bij de controle van de naleving van de vergunningsvoorwaarden werden volgende vaststellingen gedaan :

- bij de overschrijdingen van lozingsnormen bleken voornamelijk de parameters BZV, CZV, PER (perchloorethyleen), TRI (trichloorethyleen), chloroform, fosfor en allerlei zware metalen een probleem te vormen ;
- de verplichte zelfcontrole van de stookinstallaties werd bij de helft van de wasserijen niet (volledig) uitgevoerd, maar bijna alle beschikbare resultaten bleken te voldoen aan de normen ;
- het PER-destillatieslib bleek de belangrijkste gevaarlijke afvalstof afgevoerd naar een erkend verwerker; het afvalstoffenregister was bij één op vijf bedrijven niet volledig volgens de wettelijke bepalingen ;
- één op drie bedrijven leefde de voorwaarden voor de opslag van gevaarlijke stoffen niet na ;
- een op vijf bedrijven kon geen keuringsverslag van de elektrische installatie voorleggen en meer dan de helft van de bedrijven had geen actueel verslag van het overleg met de brandweer

(BZV : biologisch zuurstofverbruik; CZV: chemisch zuurstofverbruik – red.)

Naar aanleiding van deze controles werd bij 30 van de 58 wasserijen een aanvankelijk proces-verbaal opgemaakt. Haast alle bedrijven ontvingen een aanmaning om de vastgestelde tekortkomingen te saneren. Daarin stonden 92 deelaanmaningen, ongeveer een derde daarvan was eind 2001 al gesaneerd. Momenteel hebben haast alle aanmaningen tot saneringen geleid.

De laatste resterende saneringen worden nog opgevolgd. Ik meen dus te kunnen spreken van een zeer geslaagde actie.

2. Omdat ik het erg belangrijk vind om lokale overheden te ondersteunen in hun handhavingsbeleid voor klasse 2 en 3-inrichtingen en ik hier voor een rol zie weggelegd voor de Milieu-inspectie, werd in samenspraak met de Milieu-inspectie in het begin van deze zomer een project gelanceerd voor de ondersteuning van lokale overheden. De keuze viel op de sector van de droogkuisbedrijven, klasse 2 en 3, vanwege hun milieu-impact, de beheersbare omvang van de sector, de ruime verspreiding over het Vlaamse grondgebied en de ligging van de bedrijven, vaak tussen de bewoning. De milieuproblematiek bij deze bedrijven is vooral gesitueerd op het vlak van lucht-, afval-, water- en bodemverontreiniging ten gevolge van het gebruik van chloorhoudende solventen (PER).

Binnen dit project wordt door de afdeling Milieu-inspectie in overleg met een aantal proefgemeenten een checklist voor controle van de droogkuissector opgemaakt.

Vervolgens wordt in een toelichting voorzien voor de gemeentelijke Vlarem-toezichthoudende ambtenaren die aan het project zullen deelnemen. In het najaar volgt dan de uitvoering van deze gecoördineerde inspectiecampagne.

Alle Vlaamse gemeenten, 308 in totaal, werden in het begin van de zomer aangeschreven. Totnogtoe reageerden zo'n 200 gemeenten op deze oproep. In deze groep van 200 waren er ongeveer 70 gemeenten die meldden dat ze niet over een Vlarem-toezichthoudend ambtenaar beschikken. Van de overblijvende 130 geïnteresseerde gemeenten zijn er 30 die geen droogkuisbedrijven op hun grondgebied hebben. Aan de campagne zullen dus ongeveer 100 gemeenten deelnemen. Bij een gemiddelde van ongeveer 3 droogkuisbedrijven per gemeente maakt dit dat in het najaar ongeveer 300 droogkuisbedrijven klasse 2 en 3 zullen worden gecontroleerd door de lokale overheid. Deze inspectiecampagne krijgt een maximale ondersteuning van de afdeling Milieu-inspectie. Na afloop van deze inspectiecampagne zullen de resultaten door de Milieu-inspectie worden verzameld en geëvalueerd.

Het is in elk geval mijn bedoeling om dit initiatief het komende jaar te herhalen voor een andere sector.

3. Aanbevelingen BBT-studie, zullen volledig genomen worden in het beleid.

Op basis van de aanbevelingen in de BBT-studie, overleg met de droogkuissector en andere bronnen (literatuur, studies, buitenlandse wetgeving) werden nieuwe vergunningsvoorwaarden opgesteld. Het ontwerpbesluit waarmee deze bepalingen in titel II van het Vlarem zullen worden opgenomen, wordt nog dit jaar (2003) aan de Vlaamse regering voorgelegd. De belangrijkste milieumaatregel is het verplicht gebruik van de minst milieubelastende machines (volledig gesloten droogkuismachines met diepkoeling én actief koolfilter). Tevens worden een aantal bodem- en waterbeschermende maatregelen verplicht (opvangbak, vloeistofdichte vloeren, ...).

Door de overschakeling van watergekoelde op diepgekoelde machines werd in de laatste 10 jaar reeds een reductie van circa 45% gerealiseerd.

Door het verplichte gebruik van de meest milieuvriendelijke machines zullen de emissies in de periode 2000 – 2010 nog eens met circa 50% dalen.

De nieuwste machines hebben een veel lager koelwaterverbruik (40% volgens BBT-studie). Het koelwater komt echter op geen enkel moment in contact met PER. Het enige verontreinigde water dat ontstaat, is het contactwater tijdens de destillatiestap in de machine. Het soort machine (modern versus oudere types) heeft geen impact op de hoeveelheid contactwater en PER-concentratie. Wel wordt in de ontwerpwetgeving in een maatregel voorzien (dubbelwaterafscheider) waardoor de PER-concentratie in dit contactafvalwater geminimaliseerd zal worden.

4. De nieuwe Vlaremwetgeving gecombineerd met campagnes van de Milieu-inspectie zullen ertoe leiden dat het PER-verbruik en de emissies sterk gereduceerd worden.

Tot op heden werden er nog geen PER-metingen uitgevoerd in huizen in de onmiddellijke omgeving van een droogkuisbedrijf. Rekening houdende met de resultaten in Nederland wil ik dit zeker overwegen.

5. Op basis van een enquête zal VITO dit jaar bepalen welke BBT-studies prioritair moeten worden geactualiseerd. In de periode 2004-2005

zullen de eerste geactualiseerde BBT-studies afgerond worden.

Op deze manier wordt wel degelijk rekening gehouden met technische ontwikkelingen. Bovendien werd de laatste stand der techniek bij de voorbereiding van de nieuwe wetgeving grondig in kaart gebracht.

Zo werd onder andere het inzetten van alternatieven voor PER nagegaan (KWS en CO₂).

- Het is zeker technisch mogelijk om met koolwaterstoffen (KWS) te reinigen. Momenteel gebruiken reeds 15% van de droogkuisbedrijven deze KWS. In de BBT-studie wordt echter gesteld dat de KWS de reinigingscapaciteiten van PER nog niet kunnen evenaren. Dit werd in 2002 nogmaals door de federatie bevestigd, zodat het gebruik van PER in de droogkuis voorlopig nog getoleerd blijft.
- De implementatiemogelijkheden van het CO₂-reinen zijn technisch nog te onzeker. (CO₂: koolstofdioxide – red.)

**Vraag nr. 239
van 27 augustus 2003
van de heer ELOI GLORIEUX**

BLOSO-domein Hofstade – Kapvergunning

Het Bloso-domein in Hofstade staat in het gewestplan grotendeels ingekleurd als natuurgebied. Reeds decennialang vindt er familiale zachte recreatie plaats. In het recente verleden organiseerde het Commissariaat-Generaal voor de Bervordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie (Bloso) er evenwel enkele megamanifestaties, zoals een motortreffen en (sinds enkele jaren) een meeting voor liefhebbers van Volkswagen Kevers. Men kan zich de vraag stellen of deze internationale megamanifestaties thuishoren in dit prachtige natuurgebied.

Deze manifestaties bleken evenwel aan te slaan en Bloso zou daarom een deel van het terrein verder commercieel willen uitbaten voor dergelijke megamanifestaties, die veeleer onder de noemer "harde recreatie" gecatalogeerd kunnen worden.

Om dit mogelijk te maken, worden een duizendtal bomen geveld. Voor 407 werd een kapvergunning

afgeleverd, voor de andere zou dit niet nodig zijn. De afdeling Bos en Groen bracht een gunstig advies uit voor het vellen van de bomen, mits aan een aantal voorwaarden zou worden voldaan, zoals het aanpassen van het herbeplantingsplan met de nadruk op inlandse bomen en volwaardige schermbeplanting. Bos en Groen verklaarde zich niet akkoord met het beplantingsplan 928/AL.

1. Waarom moet voor enkele honderden bomen geen kapvergunning verkregen worden, in tegenstelling tot 407 bomen waarvoor wel een vergunning afgeleverd werd ?
2. Wordt aan de voorwaarden voldaan die Bos en Groen stelde bij de kapvergunning voor 407 bomen op het Bloso-domein en werd een nieuw beplantingsplan opgemaakt ?
3. Doet het vellen van deze in totaal ruim duizend bomen en de omschakeling van een domein voor zachte recreatie naar een locatie waar harde megamanifestaties plaatsvinden, geen afbreuk aan de intenties van het Breughelproject, meer bepaald het vormen van een groene gordel rond de hoofdstad en het promoten van culturele evenementen en zachte familiale recreatie ?

Antwoord

Het Bloso-domein van Hofstade bestaat uit gedeeltelijk natuurgebied, gedeeltelijk natuurreserveaat en gedeeltelijk gebied voor recreatie. De aanvraag voor het kappen van bomen slaat alleen op het gebied dat in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse bestemd is als recreatiegebied. Hierop is het decreet van 18 mei houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van toepassing.

1. De afdeling Bos en Groen heeft een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht aan de administratieve Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) voor het kappen van 407 bomen in recreatiegebied. De afdeling Bos en Groen heeft geen kennis van het vellen van enkele honderden bomen zonder vergunning.
2. De afdeling Bos en Groen heeft geen kapvergunning afgeleverd, maar een advies gegeven aan Arohm over het ingediende bouwdoossier. Op basis van voorwaardelijk gunstig advies heeft Arohm op 30 april 2003 een stedenbouwkundige vergunning toegekend die betrekking

had op meerdere infrastructuurwerken, waaronder het kappen van bomen. In de vergunning werd de verplichting opgenomen om de voorwaarden en richtlijnen verstrekt door onder andere de afdeling Bos en Groen na te leven.

Het voorwaardelijk gunstig advies voor het vellen van de bomen werd gekoppeld aan de aanpassing van het bijgevoegde herbeplantingsplan met de nadruk op inlandse bomen en volwaardige schermbeplantingen. Met het bij het dossier gevoegde herbeplantingsplan 928/AL kon de afdeling Bos en Groen niet akkoord gaan.

Tot op heden heeft de afdeling Bos en Groen geen aangepast beplantingsplan ontvangen, zodat aan de gestelde voorwaarde onder punt 2 van de bouwvergunning tot op heden niet werd voldaan.

- 3 Het vellen van bomen dient te worden gepast in een renovatie van het Bloso-domein, waarvan de infrastructuur dateert vanuit de jaren '50-'60 en verouderd en in grote mate onbruikbaar geworden was. De herstructurering wordt opgevolgd door een begeleidingscommissie bestaande uit afgevaardigden van Arohm Vlaams-Brabant, Monumenten en Landschappen, afdeling Natuur en afdeling Bos en Groen, afdeling Wegen en Verkeer provincie Vlaams-Brabant en Bloso.

De begeleidingscommissie ging principeel akkoord met de renovatie en herstructurering van het domein waarbij in het natuurgebied en het natuurreserveaat de recreatiedruk beperkt zou worden en waarbij de recreatieve activiteiten gericht op familierecreatie zouden worden ghergroepeerd in de zone voor recreatie. Zowel planologisch als naar visie stemt dit overeen met de opties genomen in de voormelde begeleidingscommissie.

Vraag nr. 240
van 27 augustus 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Molenveld Deurne – Asbest

De voormalige rubberfabriek in de Plankenbergsstraat in Deurne werd na een faillissement gesaneerd en omgebouwd tot een socialewoningcomplex. Zoveel jaren later blijkt dat er zelfs na de sanering die destijds werd uitgevoerd toch nog sprake

ke is van asbestvervuiling. Een eerste oriënterend bodemonderzoek stelde ook olievervuiling vast.

Naast de saneringswerken dient men eveneens de nodige aandacht te besteden aan mogelijke gezondheidsproblemen die door de aanwezigheid van asbest veroorzaakt kunnen zijn.

1. Kan de minister meedelen wanneer men heeft vastgesteld dat er een asbestvervuiling aanwezig was ?
2. Werden volgens de minister de verplichte saneringen uitgevoerd toen de rubberfabriek werd omgebouwd tot socialewoningcomplex ?
3. Worden de bewoners gescreend op mogelijke aanwezigheid van asbest in de longen ?
4. Wanneer worden de saneringswerken aangevat ?

Wie wordt er verantwoordelijk gesteld voor de saneringskosten ?

Antwoord

1. Van 1907 tot begin de jaren '90 was op de bedoelde site een rubber- en asbestfabriek gevestigd. In 1993 werden alle gebouwen gesloopt en werd het terrein bouwrijp gemaakt voor de bouw van een sociale woonwijk. Het terrein werd anno 1993 overgedragen aan de huisvestingsmaatschappij Sociaal Wonen.

Naar aanleiding van de intentie van de huisvestingsmaatschappij om opnieuw tot overdracht van een deel van het terrein over te gaan, werd op juli 2003 een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd en aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) bezorgd op augustus 2003. Er werd een bodemverontreiniging met asbest en een bodem- en grondwaterverontreiniging met minerale olie vastgesteld. Er dient tot een beschrijvend bodemonderzoek te worden overgegaan.

2. Het bodemsaneringsdecreet trad pas in werking in 1995. Er bestond bijgevolg in 1993 geen enkele onderzoeksplicht bij de overdracht van de terreinen van de rubber- en asbestfabriek aan de huisvestingsmaatschappij. De uitvoering van een oriënterend bodemonderzoek voorafgaand aan de overdracht van zogenaamde Vlarebo-gronden was toen met andere woorden nog niet verplicht (*Vlarebo : Vlaams Reglement op de bodemsanering – red.*).

Een sanering in de zin van het bodemsaneringsdecreet heeft dus nog niet plaatsgevonden.

3. Een beschrijvend bodemonderzoek wordt ingesteld om de ernst van de bodemverontreiniging vast te stellen. Het beoogt een beschrijving te geven van de aard, hoeveelheid, concentratie en oorsprong van de verontreiniging, de mogelijkheid op verspreiding ervan en het gevaar op blootstelling eraan van mensen, planten en dieren en van het grond- en oppervlaktewater, evenals een prognose van de spontane evolutie van de verontreinigde bodem naar de toekomst.

Naar aanleiding van de resultaten van het oriënterend onderzoek werden op 24 juli 2003 reeds voorzorgsmaatregelen genomen. Er werd een dubbele geotextiel aangebracht bovenop de zone waar een hoge asbestconcentratie werd waargenomen. Tevens werden op zes locaties luchtmetingen uitgevoerd, waarbij geen vezels boven de detectielimiet werden aangetroffen.

4. Allereerst dient er overgegaan te worden tot de uitvoering van een beschrijvend bodemonderzoek. Indien het beschrijvend bodemonderzoek aantoont dat de bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt, wordt een bodemsaneringsproject opgesteld. Na conformverklaring van het bodemsaneringsproject kunnen de bodemsaneringswerken worden uitgevoerd.

De OVAM maakt een duidelijk verschil tussen de saneringsplichtige en de saneringsaansprakelijke. De saneringsplichtige is volgens het decreet de beheerder van de grond waarop de verontreiniging totstandkwam (dus de exploitant of bij afwezigheid van een exploitant, de eigenaar, tenzij die kan aantonen dat iemand anders de feitelijke controle over de grond heeft). De saneringsplichtige, in dit geval de eigenaar Sociaal Wonen CVBA, moet de bodemsanering op eigen kosten uitvoeren, maar kan regres uitoefenen op de saneringsaansprakelijke. De saneringsaansprakelijke is diegene die door emissie de bodemverontreiniging veroorzaakt heeft.

Vraag nr. 241 van 27 augustus 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Informatie gemeenten

Op 14 april 2003 vaardigde de minister een besluit uit waarbij de onteigening ten algemene nutte werd bevolen van het oostelijk deel van het Zuide-

lijk Eiland met het oog op de oprichting van een Vlaams natuurreservaat. Behoudens een kort bericht in het Staatsblad ontving de gemeente Bornem evenwel nog geen verduidelijking en weet ze niet waar exact de grenzen van het onteigende gebied liggen. Voorzover mij bekend, verkeert ook de gemeente Puurs in het ongewisse.

In de loop van de maand juli liet het gemeentebestuur van Bornem via een persbericht weten in de problemen te geraken door een gebrek aan duidelijkheid en ondersteunende documenten vanuit de Vlaamse regering omtrent het Zuidelijk Eiland.

1. Kan de minister meedelen of dit de gangbare manier van werken is? Zou het niet veeleer getuigen van behoorlijk bestuur mochten de betrokken gemeentebesturen de bijbehorende plannen bij het onteigeningsbesluit ontvangen?
2. Eerder liet de minister mij weten dat de bestaande ontsluitingsweg voor het westelijk deel van het eiland niet in de onteigening van het oostelijk deel is begrepen (mijn schriftelijke vraag nr. 167 van 25 april 2003; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 13 juni 2003, blz. 2553).
3. Kan hij preciseren of het ontsluitingsvoorstel dat de minister ontving van zijn collega van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, ook in een spoorvak voorziet?
4. Wanneer zullen in dit concrete dossier de gemeentebesturen meer informatie krijgen?

Antwoord

1. Hoewel er geen specifieke voorschriften zijn voor de mededeling van onteigeningsbeslissingen aan gemeenten op wier grondgebied de onteigening betrekking heeft, werd een kopie van het onteigeningsbesluit intussen wel bezorgd aan de gemeenten Bornem en Puurs.
2. Het onteigeningsbesluit vermeldt een onteigening van het gedeelte dat werd afgebakend als Habitatrictlijngebied, conform het begrotingsakkoord van 7 april 2003. De bestaande weg loopt ten zuiden van het te onteigenen gebied.
3. De minister bevoegd voor Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, alsook de NV Zeekanaal hebben reeds meerdere scenario's voor ontsluiting geopperd, zowel via de weg als via het spoor. Als de bevoegde minister een ontsluiting

wenst die interfereert met het bestaande Habitatrictlijngebied, wordt hij geacht een passende beoordeling te maken conform de Europese richtlijn en het decreet "natuurbehoud".

4. Ik verwijs hierbij naar het antwoord op vraag 1.

Vraag nr. 242 van 27 augustus 2003 van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Zeevisserij – Rendabiliteit

De dienst Zeevisserij heeft in een studie de evolutie van de rendabiliteitstoestand van het zeevisserijbedrijf beschreven voor het jaar 2001. Uit deze cijfers blijkt dat 2001, zoals ook 2000, een minder goed jaar te noemen was, vermits alle zes vaartuigengroepen een negatief resultaat behaalden.

Grote uitzondering hierop vormden de vangsten van de bokken 300-900 PK. Nochtans wilde de vorige bevoegde minister, mevrouw Vera Dua, uitgerekend deze laatste categorie schepen in het defensief drukken, wat in de sector natuurlijk een grote ontmoediging teweegbracht.

1. Hoe is de rendabiliteit van de vissersschepen per categorie geëvolueerd in 2002 en in het eerste semester van 2003?
2. Welke maatregelen neemt de minister in de komende maanden om het tij te keren en de rendabiliteit per categorie te verbeteren?
3. Destijds kon minister Bourgeois bij de Europese instanties een "minimum vitalis" behalen voor onze Belgische visserijvloot.

Gaat de minister er niet van uit dat nu ook voor de TAC's en de quota's bij de Europese instanties "een minimum vitalis" bepleit moet worden, om te verhinderen dat onze ooit bloeiende visserij devalueert tot een folkloristisch gebeuren en een toeristische bezienswaardigheid zonder economisch belang (TAC : Total Allowable Catches)?

Antwoord

1. De resultaten van de Belgische zeevisserij voor 2001 worden gebaseerd op de boekhoudkundige uittreksels van de rederijen. Voor 2002 zijn deze nog niet volledig beschikbaar, zodat een vergelijking met 2001 niet mogelijk is. Dit geldt

nog meer voor de cijfers met betrekking tot 2003.

Wel kan een indicatie van de rendabiliteit verkregen worden op basis van een vergelijking van het bruto-inkomen (zijnde de besommingen = hoeveelheid aangelande vis x prijs) en de variabele kosten, die voornamelijk door de gasolieprijs worden beïnvloed.

De resultaten van de besommingen, uitgedrukt in euro per zeedag, voor de verschillende scheepsklassen van boomkorvaartuigen zijn beschikbaar in de brochure "De Belgische Zeevisserij – Aanvoer en besomming". Voor de laatste volledige vier jaren is de situatie als volgt :

PK-klasse	1999	2000	2001	2002
Kleiner dan 270	496,56	647,87	7721,52	553,98
270-300	1.829,79	1.942,41	2.218,79	2.139,48
600-899	3.128,47	3.583,28	3.702,69	3.498,69
900-1.099	4.209,60	4.265,13	4.555,66	4.466,72
Groter of gelijk aan 1.100	4.616,94	4.871,87	5.301,46	5.054,56
Totaal	3.586,94	3.772,48	4.058,93	3.887,70

De gemiddelde prijzen, uitgedrukt in euro/kg van de vis vanaf 1999 tot en met 2002, waren respectievelijk 3,25, 3,34, 3,58 en 3,56. De gewogen gemiddelde gasolieprijzen, uitgedrukt in euro/liter vanaf 1999 tot en met 2002, zijn gesitueerd als volgt: 0,18, 0,30, 0,28 en 0,25.

- De voornaamste oorzaken van de zwakke bedrijfsresultaten zijn het gevolg van elementen die de sector zelf niet in de hand heeft, namelijk de energieprijzen en de hoogte van de quota, zodat het van overheidswege niet eenvoudig is in te grijpen, wetende dat het geven van uitbatingsteun door de Europese Commissie verboden is.

Mogelijk moet worden onderzocht of de huidige capaciteit van de vloot nog in verhouding staat met de beschikbare quota.

- Het "minimum vitalis" dat minister Bourgeois destijds heeft behaald, had betrekking op een bevrozing van de vlootcapaciteit, uitgedrukt in

motorvermogen en tonnage. De einddoelstellingen van MOP-II dienden niet te worden afgebouwd en werden doorgetrokken als einddoelstellingen voor MOP-III en MOP-IV (*MOP : Meerjarig Oriëntatieprogramma – red.*).

Capaciteitsdoelstellingen van de vloot zijn voor alle lidstaten een verantwoordelijkheid van de Europese Commissie en werden bijgevolg vastgelegd in een Commissiebeschikking.

TAC en quota daarentegen zijn een verantwoordelijkheid voor de Raad, waarbij de toekenning gesteund is op wetenschappelijke adviezen. Een minimum vitalis voor de quota is mijns inziens niet haalbaar, omdat dit een aantasting van de relatieve stabiliteit zou betekenen, wat noch door de Commissie, noch door de andere lidstaten aanvaard zou worden. Bij de aanneming van het nieuwe Gemeenschappelijk Visserijbeleid vanaf 1 januari 2003 werden de bestaande verdeelsleutels niet gewijzigd en gelden die tot eind 2012.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 211
van 13 juni 2003
van mevrouw CLAUDINE DE SCHEPPER

Drugcontroles op school – Wenselijkheid

In het Puurse Sint-Jan Berchmansinstituut werd op 5 mei 2003 een drugcontrole met honden georganiseerd. De school nam hierbij zelf initiatief. Leerlingen en ouders werden verwittigd over mogelijke controles met drughonden. Er werd de nadruk op gelegd dat drugs verboden zijn en dat er zou worden opgetreden samen met de lokale politie als het probleem aanhield.

Voor de controle van deze scholieren werden "stille" drughonden ingezet. Deze honden blaffen niet, maar blijven gewoon zitten als ze iets verdachts ruiken. Op honderd leerlingen werden aldus door de honden drieëntwintig leerlingen positief bevonden. Deze leerlingen zouden drugs "gebruikt" hebben tijdens het weekend.

Graag zou ik de minister hierover volgende vragen willen stellen.

1. Hebben de drugcampagnes in bepaalde scholen dermate gefaald dat een directeur dergelijke acties laat ondernemen ?
2. Gaat de minister akkoord met dergelijke drugcontroles met honden ?
3. Wat zijn de resultaten van dergelijke drugcontroles in scholen ? Met andere woorden, heeft de minister zicht op de resultaten van gelijkaardige controles die ook in andere scholen gehouden werden ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byttebier (vraag nr. 211) en Vanderpoorten (vraag nr. 116).

Antwoord

1. Drugcampagnes moeten voortdurend herhaald worden, zowel in als buiten het onderwijs. De schoolpopulatie wijzigt jaarlijks. Door campagnes binnen het onderwijs voortdurend te herhalen, bereik je met zekerheid alle schoolgaande

jongeren. Het voortdurend herhalen van preventieboodschappen langs verschillende kanalen (naast het onderwijs zijn er o.a. de sportclubs en is er de werkplaats) verhoogt de effectiviteit ervan.

De actie waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, staat volledig los van deze voortdurend herhaalde inspanning. Het is een gezamenlijk initiatief van deze schooldirectie en ik werd daarover niet vooraf geraadpleegd.

2. Scholen zijn verantwoordelijk voor het gebeuren tijdens de schooluren. Ik steun scholen die creatieve oplossingen zoeken voor problemen die het welzijn en de gezondheid van hun leerlingen kunnen schaden, zeker wanneer drugs aan de basis van deze problemen liggen. De wijze waarop hier, met honden, drugcontroles uitgevoerd zijn, geeft echter geen antwoord op mogelijke problemen. Dit soort controles roept trouwens verschillende vragen op.

Zo volstaat het niet, om te weten of iemand effectief gebruikt heeft, dat een drughond naast de betrokkene gaat stilzitten. De drughond geeft door zijn gedrag enkel aan dat de betrokkene (zijn kledij, zijn bezittingen) naar drugs ruikt. Het kan dus best zijn dat deze over de middag of de avond voordien in een café of cafetaria naast iemand zat die een joint rookte. De drughond reageert op de indringende geur van cannabis die in de kleren van de persoon in kwestie is blijven hangen. Om zeker te weten of deze gebruikt heeft, moet je hem onderwerpen aan een urinetest.

De politie kan daartoe overgaan, maar kan met het resultaat van deze test, ook als het resultaat positief is, niets doen. Om juridische redenen (beroepsgeheim) mag de politie het resultaat van de urinetest niet meedelen aan de school. De school weet dus niet of de betrokken leerling zelf gebruikt heeft of naast iemand zat die gebruikte, zij kan geen verdere stappen ondernemen. Ook de politie zelf kan met een mogelijk positief resultaat niets doen, want niet het gebruik, maar wel het bezit van drugs is strafbaar.

Het hele optreden riskeert wel leerlingen die niet gebruikt hebben, maar die wel naast een gebruiker gezeten hebben, ten onrechte op te zaden met een negatief stigma.

Deze controles geven enkel aan dat iemand naar drugs ruikt, niet of hijzelf gebruikt heeft en zeker niet waar en wanneer.

Ofschoon ik het belangrijk vind dat scholen een duidelijk antwoord formuleren op vragen aangaande drugs, vrees ik dat met politionele drugcontroles vooral wantrouwen tussen directies en leerlingen gecreëerd wordt. Dergelijke acties lijken mij meer gericht op imago-opbouw. Zij creëren een illusie en zijn strijdig met de pedagogische opdracht van een school. Ik ben geen voorstander van dergelijke controles.

Dit sluit uiteraard niet uit dat politie en onderwijs, wanneer het druggebruik in een regio een reëel probleem vormt, op andere manieren kunnen samenwerken. Zo kunnen zij, samen met preventiewerkers, artsen en andere hulpverleners, aan regionaal overleg deelnemen met het oog op adequate drugpreventie en drughulpverlening.

3. Er zijn nog scholen die hun toevlucht gezocht hebben tot dergelijke drugcontroles. Deze initiatieven hebben echter minder weerklank gevonden in de pers.

Ik weet niet hoe de scholen zelf hun initiatief geëvalueerd hebben, maar zelf sta ik gereserveerd ten aanzien van deze aanpak.

(Antwoord Marleen Vanderpoorten : zie blz. 359 – red.)

**Vraag nr. 236
van 4 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Doelgroepenbeleid Gelijke Kansen – Projecten

Betreffende de subsidies toegekend in het kader van het gelijkekansenbeleid specifiek aan het doelgroepenbeleid, is er voor de periode 2000-2001 bijzondere aandacht besteed aan projecten die impli-

ciete en expliciete drempels aanpakken via actieonderzoek en aan projecten die instrumenten en methoden ontwikkelen om gelijke kansen in beleidsdomeinen te introduceren.

1. Kan de minister meedelen welke projecten er zijn gesubsidieerd met bovenvermelde doelstellingen ?

Werden er ook in 2002 dergelijke projecten gesubsidieerd ?
2. a) Wat zijn de concrete resultaten van deze projecten ?

b) Zijn die projecten geëvalueerd ?

c) Op welke wijze kunnen de resultaten worden ingepast in het globale gelijkekansenbeleid ?
3. Wat is de totaliteit van de financiële middelen die zijn besteed aan de subsidiering van bovenvermelde projecten ?

Antwoord

Vraag 1

Instrumenten

Machtswijzer (2000)

De Machtswijzer werd ontwikkeld door de Nederlandstalige Vrouwenraad met de steun van Gelijke Kansen in Vlaanderen, en is een bladwijzer met tips om de werking van machtsmechanismen te herkennen in vergaderingen en/of besluitvormingsprocessen. Hierbij behoort ook een handleiding en een vormingspakket. Het instrument is in eerste instantie ontworpen voor politieke mandatarissen, maar kan ook buiten de politieke context gebruikt worden, bijvoorbeeld in een professionele omgeving waar geregeld wordt vergaderd.

Instrument ter bevordering van de toegankelijkheid van internet voor visueel gehandicapten (2001)

Actie onderzoek

2000

Aansluiting allochtone studenten in het sociaal-agogisch werk Katholieke Hogeschool Limburg	1.131.000 fr.
Allochtone sociaal werkers in beeld Karel de Grote-Hogeschool	1.478.000 fr.
Gelijke kansen voor allochtone studenten in hogescholen Sociale Hogeschool KVMW Gent	1.292.000 fr.

2001

Allochtone contactpersonen rond psychosociale hulpverlening Katholieke Hogeschool Limburg	250.000 fr.
Gelijke kansen voor allochtone studenten in hogescholen Arteveldehogeschool	1.200.000 fr.
Allochtone sociaal werkers in beeld Karel de Grote-Hogeschool	1.700.000 fr.
Aansluiting allochtone studenten in het sociaal-agogisch werk Katholieke Hogeschool Limburg	1.100.000 fr.

2002

Gelijke kansen voor allochtone studenten in hogescholen Arteveldehogeschool	40.000 euro
Allochtone sociaal werkers in beeld Karel de Grote-Hogeschool	40.000 euro

Zoals blijkt uit bovenstaand overzicht, lopen een aantal onderzoeken over meerdere jaren. De onderzoeken worden verricht aan verschillende hogescholen. Het gaat hier dan ook om afzonderlijke projecten, die echter met elkaar gelieerd zijn : de projecten worden opgevolgd door één stuurgroep, en ook de resultaten zullen samen gepresenteerd en uitgegeven worden (cfr. antwoord op volgende vraag).

Vraag 2

a) Concrete resultaten van deze projecten

Machtswijzer

Er worden geregeld opleidingen georganiseerd in het gebruik van de Machtswijzer.

Instrument ter bevordering van de toegankelijkheid van internet voor visueel gehandicapten

Dit instrument wordt geregeld gebruikt door organisaties die hun website toegankelijk willen maken voor visueel gehandicapten, bijvoorbeeld de dienst Emancipatiezaken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De globale resultaten van het bovenvermelde *actieonderzoek* worden op 24 september eerstkomende voorgesteld bij de presentatie van een nieuwe publicatie die uitgegeven wordt door de hogescholen die het onderzoek uitvoerden. Het gaat hier om een bundeling van de onderzoeksresultaten in de vorm van een "werkboek" ten behoeve van andere scholen.

b) Zijn die projecten geëvalueerd ?

Ja. De eindverslagen van de projecten werden goedgekeurd door Gelijke Kansen in Vlaanderen.

c) Op welke wijze kunnen de resultaten worden ingepast in het globale gelijkheidsbeleid ?

Machtswijzer. De ontwikkeling van dit instrument sluit aan bij de doelstelling "vrouwen en besluitvorming", die onder meer het verhogen van de participatie van vrouwen aan het politieke gebeuren beoogt.

Instrument ter bevordering van de toegankelijkheid van internet voor visueel gehandicapten. De ontwikkeling van dit instrument past in het opzet om de toegankelijkheid voor mensen met een handicap te verhogen.

Het *actieonderzoek* past in het opzet om de gelijke kansen voor allochtonen te bevorderen.

3. 306.743 euro.

**Vraag nr. 247
van 17 juli 2003
van de heer JOHAN DE ROO**

Fusie ziekenhuizen Eeklo-Sijsele – Stand van zaken

Er is nogal wat te doen geweest over de fusie van het ziekenhuis in Eeklo en het ziekenhuis in Sijsele. Enige tijd geleden werd een protocol ondertekend omtrent deze fusie.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot deze fusie ?
2. Waar wordt het nieuwe ziekenhuis gevestigd ?
3. Is de grondverwerving voor dit nieuwe ziekenhuis reeds gerealiseerd ?
4. Zijn de financiële middelen van de Vlaamse Gemeenschap daartoe reeds uitgetrokken ? Zo ja, voor welk bedrag ?
5. Wat is de vooropgestelde timing voor de realisatie van het nieuwe ziekenhuis ?

Antwoord

1. De Heilig-Hartkliniek Eeklo sloot in juli 1998 een intentieverklaring tot fusie af met het Elisa-

bethziekenhuis van Sijsele. Aansluitend hierop werd een zorgstrategisch plan opgemaakt voor een fusieziekenhuis aan de rand van Eeklo. Dit zorgstrategisch plan werd goedgekeurd eind 1999 door minister Vogels, onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de fusieoperatie moest worden doorgevoerd. Verdere gesprekken tussen beide ziekenhuizen hebben bijkomende invulling gegeven aan de intentieverklaring tot fusie.

Tot op heden is er evenwel nog geen officiële aanvraag tot fusievorming ingediend. Beide ziekenhuizen zijn aldus te beschouwen als twee aparte ziekenhuizen, met aparte erkenningsnummers en beide ressorterend onder een afzonderlijke rechtspersoon.

Beide ziekenhuizen dienen derhalve ook individueel aan alle erkenningsnormen te voldoen.

2. In het strategisch plan wordt de locatie van het nieuwe ziekenhuis gesitueerd aan de Ringlaan ter hoogte van de Raverschootstraat in Eeklo.
 3. Het fusieziekenhuis heeft een optie genomen op de gronden. De procedure voor een wijziging van de bestemming van de gronden in het gewestplan is opgestart.
 4. Het zorgstrategisch plan van het ziekenhuis is goedgekeurd op 23 december 1999. Het ziekenhuis ontwikkelt nu een financieel-technisch plan, dat slechts ingediend kan worden na de verwerving van de gronden, de wijziging van het gewestplan en het verkrijgen van de nodige bouwvergunningen.
- Pas bij het indienen van het financieel-technisch plan kan een subsidiebelofte worden gevraagd en beslist, waarna de vastlegging van het nodige budget volgt.
5. In zijn planning voorziet de initiatiefnemer in een stappenplan van acht jaar voor de realisatie van het nieuwe ziekenhuis.

**Vraag nr. 253
van 17 juli 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Rolstoelgebruikers – Leeftijdsdiscriminatie

Op 4 juli 2001 werd het voorstel van resolutie over het verzoekschrift betreffende permanente rolstoelgebruikers aangenomen (Stuk 647 (2000-2001) – Nr. 3). Hierbij werd onder andere gewezen op

de arbitraire leeftijdsdiscriminatie waarbij recht-hebbenden ouder dan 65 jaar een wachttijd van zes jaar opgelegd krijgen alvorens een nieuwe rolstoel te krijgen.

De resolutie vroeg de Vlaamse regering – gezien de leeftijdsdiscriminatie – maatregelen te nemen.

Mag ik de minister vragen wat er ondernomen werd om deze leeftijdsdiscriminatie weg te werken ?

Antwoord

Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie voor Personen met een Handicap hanteert vandaag, in het kader van haar residuaire bevoegdheid, bij de terugbetaling van rolstoelen dezelfde regels als het Riziv inzake hernieuwingstermijnen. Bij het Riziv ligt de hernieuwingstermijn voor rolstoelen voor 65-jarigen op zes jaar, derhalve hanteert ook het Vlaams Fonds dezelfde termijn (*Riziv : Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering – red.*).

Er zijn op dit moment – zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet – besprekingen aan de gang tussen de verschillende gemeenschapsfondsen en het Riziv om de tegemoetkomingen voor rolstoelen te herbekijken. Eén van de onderwerpen die deel uitmaken van de bespreking zijn de concrete modaliteiten van hernieuwing.

Aan de hand van de resultaten van deze besprekingen zal het Vlaams Fonds zijn houding bepalen ten opzichte van de terugbetaling van rolstoelen. Bij het bepalen van deze houding zal zeker gekeken worden naar de situatie van de 65-jarigen.

Vraag nr. 256 van 17 juli 2003 van mevrouw SONJA BECQ

Bijzondere jeugdzorg – Evolutie inzake maatregelen en capaciteit

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 36 van 8 november 2002 naar parameters voor wachtlijsten in de bijzondere jeugdbijstand werd gesteld dat er

hierop geen zicht was, en dat slechts van 2004 af een doorzichtige en eenvormige registratie mogelijk wordt (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 17 januari 2003, blz. 1303).

Inmiddels besliste de regering voor de bijzondere jeugdbijstand in bijkomende plaatsen te voorzien in regio Antwerpen, aangezien 33 % van alle maatregelen gaat over Antwerpse jongeren en Antwerpen slechts over 27 % van de beschikbare plaatsen beschikt.

1. Graag van 1995 tot op heden een verdeling per gerechtelijk arrondissement (met uitsplitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde naar enerzijds Brussel en anderzijds Halle-Vilvoorde), in absolute en procentuele cijfers, van de maatregelen die terzake in de bijzondere jeugdbijstand worden genomen, zowel in de "vrijwillige", als in de "gedwongen" hulpverlening.
2. Graag van 1995 tot op heden een verdeling per gerechtelijk arrondissement (met uitsplitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde naar enerzijds Brussel en anderzijds Halle-Vilvoorde), in absolute én procentuele cijfers, van de beschikbare plaatsen in de privé-voorzieningen in de bijzondere jeugdbijstand.

Antwoord

1. **Bijlage 1.1** geeft een overzicht van de evolutie van het aantal maatregelen genomen in het kader van de bijzondere jeugdbijstand tussen 1996 en 2002 per verwijzende instantie en per arrondissement.

Bijlage 1.2 geeft een overzicht van de evolutie van het aantal maatregelen genomen in het kader van de bijzondere jeugdbijstand tussen 1996 en 2002 per provincie.

2. **Bijlagen 2.1 tot en met 2.8** geven een overzicht van de evolutie van de toegekende capaciteit van het private hulpaanbod van de bijzondere jeugdbijstand per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie tussen 1996 en 2003.

Bijlage 1.1 : Evolutie van het aantal maatregelen van 1996 tot 2002 per arrondissement, in absolute cijfers en percentages

	1996	%	1997	%	1998	%	1999	%	2000	%	2001	%	2002	%
111 JRB ANTWERPEN	1810	13,46	2332	14,90	2641	15,66	2740	15,48	2700	14,64	2883	15,19	2931	14,98
113 TOEGANGSPOORT ANTW	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
115 CBJ ANTWERPEN	1222	9,09	1285	8,21	1354	8,03	1546	8,73	1635	8,87	1672	8,81	1610	8,23
121 JRB MECHELEN	285	2,12	436	2,79	557	3,30	583	3,29	508	2,76	532	2,80	560	2,86
125 CBJ MECHELEN	332	2,47	334	2,13	357	2,12	365	2,06	372	2,02	432	2,28	441	2,25
131 JRB TURNHOUT	339	2,52	369	2,36	410	2,43	433	2,45	488	2,65	450	2,37	458	2,34
135 CBJ TURNHOUT	378	2,81	367	2,35	397	2,35	412	2,33	429	2,33	448	2,36	427	2,18
211 JRB BRUXELLES	34	0,25	23	0,15	35	0,21	35	0,20	30	0,16	29	0,15	28	0,14
215 CBJ BRUSSEL	15	0,11	6	0,04	2	0,01	4	0,02	4	0,02	2	0,01	1	0,01
221 JRB BRUSSEL	428	3,18	619	3,96	664	3,94	649	3,67	832	4,51	807	4,25	845	4,32
235 CBJ HALLE	303	2,25	349	2,23	330	1,96	320	1,81	355	1,93	367	1,93	394	2,01
241 JRB LEUVEN	422	3,14	519	3,32	560	3,32	511	2,89	559	3,03	604	3,18	645	3,30
245 CBJ LEUVEN	251	1,87	299	1,91	332	1,97	345	1,95	350	1,90	341	1,80	339	1,73
311 JRB BRUGGE	757	5,63	859	5,49	915	5,42	938	5,30	980	5,32	983	5,18	994	5,08
315 CBJ BRUGGE	453	3,37	411	2,63	403	2,39	426	2,41	473	2,57	460	2,42	469	2,40
331 JRB IEPEL	210	1,56	223	1,43	278	1,65	255	1,44	266	1,44	263	1,39	338	1,73
335 CBJ IEPEL	161	1,20	161	1,03	188	1,11	166	0,94	146	0,79	163	0,86	177	0,90
341 JRB KORTRIJK	409	3,04	493	3,15	604	3,58	698	3,94	705	3,82	776	4,09	805	4,11
345 CBJ KORTRIJK	328	2,44	358	2,29	368	2,18	415	2,34	451	2,45	428	2,26	440	2,25
355 CBJ OOSTENDE	280	2,08	308	1,97	403	2,39	408	2,30	432	2,34	427	2,25	509	2,60
365 CBJ ROESELARE	244	1,82	299	1,91	310	1,84	284	1,60	274	1,49	284	1,50	245	1,25
381 JRB VEURNE	115	0,86	164	1,05	157	0,93	174	0,98	209	1,13	223	1,18	232	1,19
385 CBJ VEURNE	133	0,99	158	1,01	155	0,92	162	0,92	157	0,85	141	0,74	155	0,79
413 TOEGANGSPOORT GENT	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
415 CBJ AALST	221	1,64	306	1,96	301	1,78	312	1,76	335	1,82	328	1,73	335	1,71

	1996	%	1997	%	1998	%	1999	%	2000	%	2001	%	2002	%
421 JRB DENDERMONDE	741	5,51	848	5,42	871	5,16	994	5,61	985	5,34	994	5,24	1197	6,12
425 CBJ DENDERMONDE	140	1,04	155	0,99	168	1,00	163	0,92	182	0,99	182	0,96	186	0,95
441 JRB GENT	694	5,16	850	5,43	946	5,61	927	5,24	893	4,84	868	4,57	896	4,58
445 CBJ GENT	748	5,56	768	4,91	791	4,69	825	4,66	838	4,55	879	4,63	907	4,64
451 JRB OUDENAARDE	240	1,79	308	1,97	278	1,65	311	1,76	307	1,67	336	1,77	336	1,72
455 CBJ OUDENAARDE	117	0,87	130	0,83	96	0,57	127	0,72	127	0,69	148	0,78	167	0,85
465 CBJ SINT NIKLAAS	145	1,08	169	1,08	167	0,99	163	0,92	228	1,24	215	1,13	214	1,09
711 JRB HASSELT	379	2,82	477	3,05	537	3,18	542	3,06	570	3,09	563	2,97	556	2,84
713 TOEGANGSPOORT LIMBURG	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00	0	0,00
715 CBJ HASSELT	389	2,89	391	2,50	428	2,54	477	2,69	547	2,97	592	3,12	541	2,77
725 CBJ MAASEIK	94	0,70	101	0,65	114	0,68	172	0,97	175	0,95	204	1,07	209	1,07
731 JRB TONGEREN	426	3,17	523	3,34	535	3,17	573	3,24	620	3,36	675	3,56	681	3,48
735 CBJ TONGEREN	200	1,49	251	1,60	215	1,27	248	1,40	275	1,49	278	1,46	297	1,52
	13443	100	15649	100	16867	100	17703	100	18437	100	18977	100	19565	100

Bijlage 1.2 : Evolutie van het aantal maatregelen van 1996 tot 2002 per provincie, in absolute cijfers en percentages.

	1996	%	1997	%	1998	%	1999	%	2000	%	2001	%	2002	%
Antwerpen	4366	32,48	5123	32,74	5716	33,89	6079	34,34	6132	33,26	6417	33,81	6427	32,85
Vlaams-Brabant	1453	10,81	1815	11,60	1923	11,40	1864	10,53	2130	11,55	2150	11,33	2252	11,51
West-Vlaanderen	3090	22,99	3434	21,94	3781	22,42	3926	22,18	4093	22,20	4148	21,86	4364	22,31
Oost-Vlaanderen	3046	22,66	3534	22,58	3618	21,45	3822	21,59	3895	21,13	3950	20,81	4238	21,66
Limburg	1488	11,07	1743	11,14	1829	10,84	2012	11,37	2187	11,86	2312	12,18	2284	11,67
TOTAAL	13443	100	15649	100	16867	100	17703	100	18437	100	18977	100	19565	100

Bijlage 2.1 : Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 januari 1996

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal	%
Antwerpen	398	18	41	75	89	56	677	15,1 %
Mechelen	70	25	12	34	14	6	161	3,6 %
Turnhout	148	30	12	40	18	12	260	5,8 %
Totaal provincie Antwerpen	616	73	65	149	121	74	1.098	24,6 %
Brussel	15	0	11	20	18	16	80	1,8 %
Halle-Vilvoorde	71	5	0	22	32	0	130	2,9 %
Leuven	193	10	16	34	18	9	280	6,3 %
Totaal provincie Brabant	279	15	27	76	68	25	490	11,0 %
Hasselt	211	0	0	32	24	9	276	6,2 %
Maaseik	71	0	8	16	20	0	115	2,6 %
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145	3,2 %
Totaal provincie Limburg	363	0	20	68	60	25	536	12,0 %
Aalst	137	0	0	12	18	0	167	3,7 %
Dendermonde	103	0	17	9	18	0	147	3,3 %
Gent-Eeklo	311	12	43	63	50	32	511	11,4 %
Oudenaarde	175	0	0	10	18	0	203	4,5 %
Sint-Niklaas	60	0	0	21	20	0	101	2,3 %
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	786	12	60	115	124	32	1.129	25,3 %
Brugge	222	10	29	40	29	16	346	7,7 %
Ieper	152	9	0	27	18	0	206	4,6 %
Kortrijk	147	0	0	63	20	16	246	5,5 %
Oostende	187	0	0	12	18	0	217	4,9 %
Roeselare-Tielt	76	10	0	20	18	0	124	2,8 %
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	16	0	78	1,7 %
Totaal provincie West-Vlaanderen	846	29	29	162	119	32	1.217	27,2 %
Totaal Vlaanderen	2.890	129	201	570	492	188	4.470	100 %

Bijlage 2.2 : Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 januari 1997

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal	%
Antwerpen	396	18	46	75	136	64	735	16,3 %
Mechelen	70	25	12	44	16	8	175	3,9 %
Turnhout	148	30	12	40	18	12	260	5,8 %
Totaal provincie Antwerpen	614	73	70	159	170	84	1.170	25,9 %
Brussel	15	0	11	20	20	20	86	1,9 %
Halle-Vilvoorde	56	5	0	22	32	0	115	2,5 %
Leuven	193	10	16	34	18	9	280	6,2 %
Totaal provincie Brabant	264	15	27	76	70	29	481	10,7 %
Hasselt	211	0	0	32	24	9	276	6,1 %
Maaseik	71	0	8	16	20	0	119	2,6 %
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145	3,2 %
Totaal provincie Limburg	363	0	20	68	64	25	540	12,0 %
Aalst	137	0	0	22	34	0	193	4,3 %
Dendermonde	103	0	17	9	18	0	147	3,3 %
Gent-Eeklo	311	5	43	63	52	32	506	11,2 %
Oudenaarde	157	0	0	10	18	0	185	4,1 %
Sint-Niklaas	60	0	0	20	28	0	108	2,4 %
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	768	5	60	124	150	32	1.139	25,2 %
Brugge	222	10	29	40	29	16	346	7,7 %
Ieper	152	0	0	25	18	0	195	4,3 %
Kortrijk	147	0	0	63	20	16	246	5,5 %
Oostende	164	0	0	12	18	0	194	4,3 %
Roeselare-Tielt	76	10	0	20	18	0	124	2,7 %
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	16	0	78	1,7 %
Totaal provincie West-Vlaanderen	823	20	29	160	119	32	1.183	26,2 %
Totaal Vlaanderen	2.832	113	206	587	573	202	4.513	100 %

Bijlage 2.3 : Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 januari 1998

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal	%
Antwerpen	396	18	46	75	136	64	735	15,8 %
Mechelen	70	25	12	34	16	8	165	3,6 %
Turnhout	148	28	12	40	18	12	258	5,6 %
Totaal provincie Antwerpen	614	71	70	149	170	84	1158	24,9%
Brussel	15	0	11	20	36	10	92	2,0 %
Halle-Vilvoorde	60	5	0	22	64	10	161	3,5 %
Leuven	201	10	16	32	45	9	313	6,7 %
Totaal provincie Brabant	276	15	27	74	145	29	566	12,2%
Hasselt	177	0	0	32	56	9	274	5,9 %
Maaseik	71	0	8	16	24	0	119	2,6 %
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145	3,1 %
Totaal provincie Limburg	329	0	20	68	96	25	538	11,6 %
Aalst	137	0	0	22	34	0	193	4,2 %
Dendermonde	103	0	17	9	18	0	147	3,2 %
Gent-Eeklo	284	5	43	63	100	32	527	11,3 %
Oudenaarde	157	0	0	10	18	0	185	4,0 %
Sint-Niklaas	63	0	0	20	28	0	111	2,4 %
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	744	5	60	124	198	32	1.163	25,0 %
Brugge	215	10	29	40	36	16	346	7,5 %
Ieper	135	0	12	25	18	0	190	4,1%
Kortrijk	138	0	0	63	40	16	257	5,5 %
Oostende	146	0	0	12	50	16	224	4,8 %
Roeselare-Tielt	76	10	0	20	18	0	124	2,7 %
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	16	0	78	1,7 %
Totaal provincie West-Vlaanderen	772	20	41	160	178	48	1.219	26,2 %
Totaal Vlaanderen	2.735	111	218	575	787	218	4.644	100 %

Bijlage 2.4 : Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 januari 1999

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal	%
Antwerpen	402	18	56	75	144	64	759	16,0 %
Mechelen	70	19	12	42	32	8	183	3,9 %
Turnhout	148	28	12	40	32	12	272	5,7 %
Totaal provincie Antwerpen	620	65	80	157	208	84	1.214	25,6 %
Brussel	29	0	11	20	32	0	92	1,9 %
Halle-Vilvoorde	65	5	0	22	68	20	180	3,8 %
Leuven	201	10	16	32	52	12	323	6,8 %
Totaal provincie Brabant	295	15	27	74	152	32	595	12,6 %
Hasselt	177	0	0	32	56	9	274	5,8 %
Maaseik	71	0	9	20	24	0	124	2,6 %
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145	3,1 %
Totaal provincie Limburg	329	0	21	72	96	25	543	11,5 %
Aalst	137	0	0	22	34	0	193	4,1 %
Dendermonde	102	0	17	9	18	0	146	3,1 %
Gent-Eeklo	286	5	43	63	100	32	529	11,2 %
Oudenaarde	151	0	0	10	18	0	179	3,8 %
Sint-Niklaas	71	0	0	20	28	0	119	2,5 %
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	747	5	60	124	198	32	1.166	24,6 %
Brugge	202	10	29	40	52	16	349	7,4 %
Ieper	135	0	12	25	18	0	190	4,0 %
Kortrijk	138	0	0	63	40	16	257	5,4 %
Oostende	146	0	0	12	48	16	222	4,7 %
Roeselare-Tielt	76	10	0	20	18	0	124	2,6 %
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	16	0	78	1,6 %
Totaal provincie West-Vlaanderen	759	20	41	160	192	48	1.220	25,7 %
Totaal Vlaanderen	2.750	105	229	587	846	221	4.738	100 %

Bijlage 2.5 : Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 januari 2000

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal	%
Antwerpen	404	18	62	80	200	80	844	17,2 %
Mechelen	90	10	16	42	32	8	198	4,0 %
Turnhout	148	25	12	40	32	12	269	5,5 %
Totaal provincie Antwerpen	642	53	90	162	264	100	1.311	26,7 %
Brussel	29	0	11	20	26	0	86	1,8 %
Halle-Vilvoorde	65	5	11	22	74	20	197	4,0 %
Leuven	201	10	16	32	52	12	323	6,6 %
Totaal provincie Brabant	295	15	38	74	152	32	606	12,4 %
Hasselt	177	0	9	32	56	9	283	5,8 %
Maaseik	71	0	9	20	24	0	124	2,5 %
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145	3,0 %
Totaal provincie Limburg	329	0	30	72	96	25	552	11,3 %
Aalst	152	0	0	22	34	0	208	4,2 %
Dendermonde	102	0	17	9	18	0	146	3,0 %
Gent-Eeklo	306	5	45	63	112	32	563	11,5 %
Oudenaarde	151	0	0	10	18	0	179	3,7 %
Sint-Niklaas	71	0	0	20	28	0	119	2,4 %
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	782	5	62	124	210	32	1.215	24,8 %
Brugge	202	10	29	40	52	16	349	7,1 %
Ieper	135	0	12	25	18	0	190	3,9 %
Kortrijk	138	0	0	63	40	16	257	5,2 %
Oostende	146	0	0	12	48	16	222	4,5 %
Roeselare-Tielt	76	10	0	20	18	0	124	2,5 %
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	16	0	78	1,6 %
Totaal provincie West-Vlaanderen	759	20	41	160	192	48	1.220	24,9%
Totaal Vlaanderen	2.807	93	261	592	914	237	4.904	100 %

Bijlage 2.6 : Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 januari 2001

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal	%
Antwerpen	431	18	85	80	224	96	934	18,1 %
Mechelen	90	10	16	50	32	16	214	4,1 %
Turnhout	138	25	12	40	32	16	263	5,1 %
Totaal provincie Antwerpen	659	53	113	170	288	128	1411	27,3 %
Brussel	30	0	11	20	26	0	87	1,7 %
Halle-Vilvoorde	65	8	11	32	74	32	222	4,3 %
Leuven	201	10	16	42	52	16	337	6,5 %
Totaal provincie Brabant	296	18	38	94	152	48	646	12,5 %
Hasselt	177	0	9	42	56	16	300	5,8 %
Maaseik	71	0	9	30	32	16	158	3,1 %
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145	2,8 %
Totaal provincie Limburg	329	0	30	92	104	48	603	11,7 %
Aalst	152	0	0	22	50	0	224	4,3 %
Dendermonde	102	0	17	10	20	0	149	2,9 %
Gent-Eeklo	311	5	45	63	112	48	584	11,3 %
Oudenaarde	129	0	10	10	32	0	181	3,5 %
Sint-Niklaas	71	0	0	20	32	0	123	2,4 %
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	765	5	72	125	246	48	1.261	24,4 %
Brugge	194	10	29	40	68	16	357	6,9 %
Ieper	135	0	12	25	18	0	190	3,7 %
Kortrijk	140	0	0	63	40	16	259	5,0 %
Oostende	146	0	0	12	48	16	222	4,3 %
Roeselare-Tielt	76	0	0	20	24	16	136	2,6 %
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	24	0	86	1,7 %
Totaal provincie West-Vlaanderen	753	10	41	160	222	64	1.250	24,2 %
Totaal Vlaanderen	2.802	86	294	641	1.012	336	5.171	100 %

Bijlage 2.7 : Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 januari 2002

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal	%
Antwerpen	444	18	85	80	224	96	947	18,3 %
Mechelen	80	10	16	50	32	16	204	3,9 %
Turnhout	138	25	12	40	32	16	263	5,1 %
Totaal provincie Antwerpen	662	53	113	170	288	128	1.414	27,3 %
Brussel	30	0	11	20	26	9	96	1,9 %
Halle-Vilvoorde	65	8	11	32	74	23	213	4,1 %
Leuven	201	10	16	42	52	16	337	6,5 %
Totaal provincie Brabant	296	18	38	94	152	48	646	12,5 %
Hasselt	177	0	9	42	56	16	300	5,8 %
Maaseik	71	0	9	30	32	16	158	3,1 %
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145	2,8 %
Totaal provincie Limburg	329	0	30	92	104	48	603	11,7 %
Aalst	152	0	0	22	50	0	224	4,3 %
Dendermonde	102	0	17	10	20	0	149	2,9 %
Gent-Eeklo	311	5	45	63	112	48	584	11,3 %
Oudenaarde	129	0	10	10	32	0	181	3,5 %
Sint-Niklaas	71	0	0	20	32	0	123	2,4 %
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	765	5	72	125	246	48	1.261	24,4 %
Brugge	194	10	29	40	68	16	357	6,9 %
Ieper	135	0	12	25	18	0	190	3,7 %
Kortrijk	140	0	0	63	40	16	259	5,0 %
Oostende	146	0	0	12	48	16	222	4,3 %
Roeselare-Tielt	76	0	0	20	24	16	136	2,6 %
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	24	0	86	1,7 %
Totaal provincie West-Vlaanderen	753	10	41	160	222	64	1.250	24,2 %
Totaal Vlaanderen	2.805	86	294	641	1.012	336	5.174	100 %

Bijlage 2.8 : Toegekende capaciteit per categorie, per bestuurlijk arrondissement en per provincie op 1 januari 2003

Bestuurlijk arrondissement	1	2	3	4	5	6	Totaal	%
Antwerpen	444	18	85	80	224	96	947	18,2 %
Mechelen	80	10	16	50	32	16	204	3,9 %
Turnhout	138	25	12	40	32	16	263	5,0 %
Totaal provincie Antwerpen	662	53	113	170	288	128	1.414	27,1 %
Brussel	60	0	11	20	26	9	126	2,4 %
Halle-Vilvoorde	65	8	11	32	74	23	213	4,1 %
Leuven	201	10	16	42	52	16	337	6,5 %
Totaal provincie Brabant	326	18	38	94	152	48	676	13,0%
Hasselt	177	0	9	42	56	16	300	5,8 %
Maaseik	71	0	9	30	32	16	158	3,0 %
Tongeren	81	0	12	20	16	16	145	2,8 %
Totaal provincie Limburg	329	0	30	92	104	48	603	11,6 %
Aalst	157	0	0	22	50	0	229	4,4 %
Dendermonde	102	0	17	10	20	0	149	2,9 %
Gent-Eeklo	311	5	45	63	112	484	584	11,2 %
Oudenaarde	129	0	10	10	32	0	181	3,5 %
Sint-Niklaas	71	0	0	20	32	0	123	2,4 %
Totaal provincie Oost-Vlaanderen	770	5	72	125	246	48	1.266	24,3 %
Brugge	194	10	29	40	68	16	357	6,9 %
Ieper	135	0	12	25	18	0	190	3,6 %
Kortrijk	141	0	0	63	40	16	260	5,0 %
Oostende	146	0	0	12	48	16	222	4,3 %
Roeselare-Tielt	76	0	0	20	24	16	136	2,6 %
Veurne-Diksmuide	62	0	0	0	24	0	86	1,7 %
Totaal provincie West-Vlaanderen	754	10	41	160	222	64	1.251	24,0 %
Totaal Vlaanderen	2.841	86	294	641	1.012	336	5.210	100 %

Vraag nr. 257
van 7 augustus 2003
van de heer CARL DECALUWE

Buitenschoolse kinderopvang – Kortrijk-Roeselare-Tielt

Buitenschoolse kinderopvang beantwoordt aan een reële maatschappelijke nood. De invulling ervan gebeurt op verschillende manieren, omdat verschillende actoren deze functie opnemen: kinderopvanginitiatieven, scholen, jeugdwerk en sport- en culturele activiteiten.

Voor 2003 konden er blijkbaar in de Vlaamse begroting geen middelen worden vrijgemaakt voor nieuwe plaatsen in initiatieven voor buitenschoolse opvang.

1. Kan de minister een overzicht geven per gemeente in het arrondissement Kortrijk-Roeselare-Tielt van de aanwezige opvangmogelijkheden, de huidige tewerkstelling in deze projecten en de nieuw ingediende aanvragen ?
2. Als er geen nieuwe initiatieven kunnen worden gestart of bestaande uitgebreid, zullen er kinderen worden geweigerd.

Hoe zal de minister dit opvangen ?

Antwoord

1. Als **bijlage** een overzicht van de in de arrondissementen Kortrijk-Roeselare-Tielt erkende initiatieven voor buitenschoolse opvang, inclusief opgave van de verschillende vestigingsplaatsen met erkende capaciteit, alsook het aantal begeleid(st)ers in Weerwerkgescostatuut (in voltijdse equivalenten) (*gesco : gesubsidieerde contractuelen – red.*)

Daarin werden tevens – eveneens per gemeente – de nieuwe aanvragen opgenomen. M.b.t. deze aanvragen nam de raad van bestuur van Kind en Gezin in zijn vergadering van 9 juli jongstleden een beslissing.

2. Initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang kunnen vanuit hun verantwoordelijkheid slechts kinderen kwalitatief en veilig opvangen in verhouding tot de beschikbare capaciteit.

Wanneer zich in een gemeente problemen voordoen door een tekort aan opvangplaatsen wordt vooreerst binnen het lokaal overleg naar oplos-

singen gezocht. Vanuit de Vlaamse overheid kunnen slechts impulsen gegeven worden voorzover de beschikbare middelen dat toelaten. Dat veronderstelt dat keuzes moeten worden gemaakt, zowel op het niveau van de Vlaamse Gemeenschap, als ook door de gemeentebesturen en door ouders.

Er zijn daarbij, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger het zelf stelt, meer mogelijkheden om kinderen buitenschools op te vangen dan alleen maar in een initiatief voor buitenschoolse opvang.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 258
van 7 augustus 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Ouderenvoorzieningen – Tevredenheidsonderzoek VIPA-werking

Naar verluidt werd in 2001-2002 onderzoek verricht naar de klantentevredenheid van de ouderenvoorzieningen m.b.t. de werking van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA).

1. Wat was de concrete opdracht van dit onderzoek en door wie werd het uitgevoerd ?
2. Wie nam deel (welke voorzieningen) aan dit onderzoek ?
3. Wat waren de voornaamste conclusies ?
4. Werd dit onderzoek openbaar gemaakt en zo neen, waarom niet ?
5. Op welke wijze werd er rekening gehouden met de conclusies van dit onderzoek in de VIPA-werking ?

Antwoord

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger bevestigen dat er een onderzoek naar de klantentevredenheid van de ouderen- en thuiszorgvoorzieningen over de dienstverlening van het VIPA verricht werd, waarvan het eindrapport op 23 december 2002 werd voorgelegd.

De bevraging van de VIPA-klanten vond plaats in de periode september-november 2002. Hierbij het antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger.

1. Concrete opdracht van het onderzoek en uitvoerder

Het onderzoek moest een antwoord geven op de volgende drie vragen.

- Hoe tevreden zijn de klanten in de vier proefsectoren van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur (WVC) met de producten en diensten die het departement levert en met de wijze waarop ze geleverd worden ?
- Op welke wijze en onder welke voorwaarden kan de klantentevredenheid verbeterd worden ?
- Hoe kan een opvolgingsbevraging ontwikkeld worden om de continuïteit van de verbeteringsdynamiek te waarborgen ?

Deze vragen werden opgemaakt vanuit de visie ontwikkeld in het charter MVG over Integrale Kwaliteitszorg : "Onze klanten moeten ook in de toekomst een voelbare verbetering van onze dienstverlening ondervinden. Daar zullen wij over waken door de kwaliteit en kwaliteitsverbetering van onze dienstverlening op de voet te volgen, onder meer via kwaliteitsmetingen, klantenbevragingen en klachtenmanagement". (MVG : Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap – red.)

Het onderzoek werd uitgevoerd door het Nederlandse "Research voor Beleid BV". Voor het eigenlijke veldwerk deed dit onderzoeksbureau een beroep op SEIN, het Sociaal-Economisch

Instituut van het Limburgs Universitair Centrum in Diepenbeek.

2. Dit onderzoek paste in een tweede reeks van klantentevredenheidsonderzoeken binnen het departement WVC. Binnen de sector ouderenen thuiszorg heeft het klantentevredenheidsonderzoek zich toegespitst op het oordeel van de klanten over de dienstverlening van de volgende vijf entiteiten:

- team Inspectie,
- team Thuiszorg,
- team Ouderenvoorzieningen,
- team Rust- en Verzorgingstehuizen,
- VIPA-team.

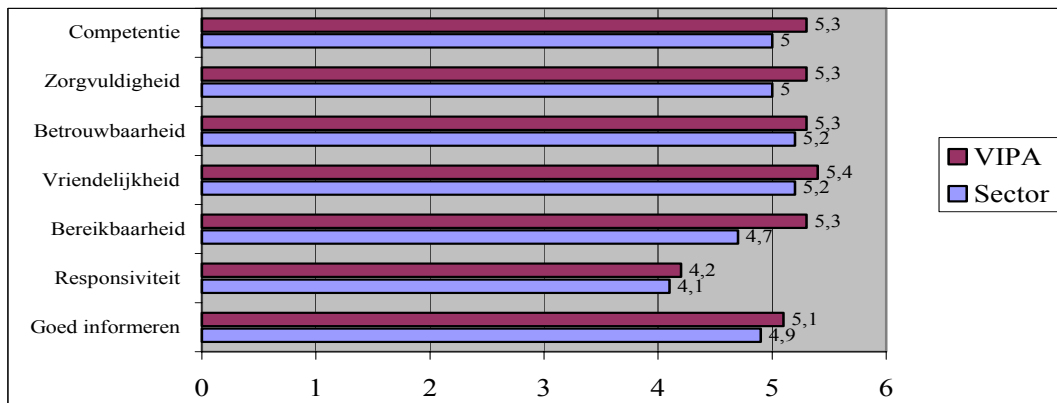
Het aantal deelnemers m.b.t. de dienstverlening verhoudt zich als volgt :

	Aangeschreven voorzieningen	Respondenten	Responspercentage
VIPA	59	36	61%
Totaal	1104	392	36%

De aangeschreven instellingen voldeden aan een dubbel criterium: in het bezit zijn van een goedgekeurd zorgstrategisch plan én van een goedgekeurd technisch-financieel plan. Het VIPA beschikt over een nominatieve lijst van de aangeschreven voorzieningen. De identiteit van de respondenten is omwille van de gegarandeerde anonimiteit niet vrijgegeven door het onderzoeksbureau.

3. Voornaamste conclusies

Op een schaal van 1 (zeer slecht) tot 7 (uitstekend) waren dit de algemene resultaten. (De

gedetailleerde resultaten per sector per subdomein zijn op het internet raadpleegbaar.)

De resultaten van het onderzoek wijken niet af van de algemene tendens vastgesteld binnen het departement WVC, in die zin dat ook de klanten bij het VIPA het meest belang hechten aan informatie, betrouwbaarheid en competentie en dat het VIPA net als andere teams in de sector minder sterk scoort op de kwaliteitsaspecten informatie en responsiviteit.

Een andere algemene tendens binnen het departement WVC die bevestigd wordt, is de waardering die de klant heeft voor de adviseerende en begeleidende rol van het VIPA.

Een duiding per kwaliteitsaspect werd gepubliceerd op internet (zie hieronder).

Via de open vragen vroegen de klanten vooral naar :

- meer communicatie, informatie, transparantie, ook via het internet,
- een minder omslachtige procedure met kortere doorlooptijden,
- verdere uitbouw van de adviesfunctie,
- meer afstemming tussen de verschillende diensten van het MVG.

4. Openbaarheid

Vragenlijsten, methodiek, detailresultaten, eindrapport en voorgenomen verbeterinitiatieven werden gepubliceerd op internet (zie hieronder).

Verder worden de resultaten eveneens gebruikt in verschillende presentaties voor de sector en in het jaarverslag 2002.

Ik verwijs ook naar de studiedag over klantentevredenheid binnen de overheid, waar de leidend ambtenaar van het VIPA de geaggregeerde resultaten van de verschillende klantentevredenheidsonderzoeken toelichtte.

5. Toepassing van de resultaten binnen het VIPA

In overleg tussen team en management werden een aantal verbeterinitiatieven ontwikkeld. Voor iedere actie werd een domeinverantwoordelijke aangesteld. Het volledige plan van aanpak is gepubliceerd, met uitzondering van de

nominatieve vermelding van de domeinverantwoordelijke.

Overzicht van de nuttige sites

VIPA

Vragenlijst gebruikt voor de VIPA-klanten :

http://www.wvc.vlaanderen.be/klantentevredenheid/pdf/ot_vragenlijst_VIPA.pdf

Duiding van de resultaten en geformuleerde verbeteracties :

http://www.wvc.vlaanderen.be/klantentevredenheid/toelichting_ot.htm

Eindrapport sector ouderenvoorzieningen met op blz. 71-78 de gedetailleerde resultaten van het VIPA:

http://www.wvc.vlaanderen.be/klantentevredenheid/pdf/ot_eindrapport.pdf

Algemeen

Klantentevredenheid binnen WVC : bevat alle informatie met integrale publicatie van methodiek van het onderzoeksbureau, de vragenlijsten en de resultaten :

<http://www.wvc.vlaanderen.be/klantentevredenheid/index.htm>

Filosofie, historiek en praktische organisatie van klantentevredenheidsonderzoeken binnen het MVG :

<http://www2.vlaanderen.be/personeelsbeleid/informatie/klantenbevragingen/info/index.htm>

<http://intra.vlaanderen.be/kwaliteitszorg>

Omtrent de samenwerking tussen het MVG en het Instituut voor de Overheid op het vlak van klantentevredenheidsonderzoeken:

<http://www.soc.kuleuven.ac.be/pol/io/trust/project.htm>

http://www.soc.kuleuven.ac.be/pol/io/trust/studiedag_staat_van_het_vertrouwen.htm

Site van het onderzoeksbureau "Research voor Beleid" :

<http://www.researchvoorbeleid.nl/home.html>

Vraag nr. 259
van 7 augustus 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Stand van zaken

In het raam van de begrotingscontrole 2003 werd ons meegedeeld dat in de gesubsidieerde sector tussen 1 januari 2002 en 15 mei 2002 1.670 plaatsen gerealiseerd en beloofd werden in de kinderdagverblijven (KDV) en 1.624 in de diensten voor opvanggezinnen (DVG). In de particuliere sector zouden er 3.180 plaatsen bijgekomen zijn.

Op mijn vraag om uitleg terzake van juli laatstleden kreeg ik van de minister geen verdere gespecificeerde cijfers (Handelingen Commissievergadering nr. 269 van 1 juli 2003, blz. 19).

Daarnaast leeft ook de vraag naar de resultaten van de oproepen naar de bedrijfscreches.

1. Vandaar volgende vragen in verband met de gesubsidieerde opvang.

- a) Hoeveel plaatsen werden er effectief gerealiseerd, zowel bij de kinderdagverblijven als bij de diensten voor opvanggezinnen ?
- b) Hoeveel plaatsen werden er principieel bevestigd en tegen wanneer kunnen die gerealiseerd worden ?

Graag een uitsplitsing van deze cijfers per provincie, en voor Vlaams-Brabant en Brussel per arrondissement.

2. In verband met de particuliere opvang.

- a) Op welke wijze werden de voorbije jaren oproepen gelanceerd om nieuwe particuliere opvang te creëren ? Hoeveel middelen werden aan deze oproepen (campagnes) besteed ?
- b) Op welke wijze wordt aan de startende particuliere opvanginitiatieven ondersteuning geboden (callcenter, opleidingen) en hoeveel middelen werden hieraan besteed ?
- c) Hoeveel plaatsen zijn er bijgekomen bij de particuliere opvanginstellingen ? Hoeveel nieuwe werden er gecreëerd en hoeveel sloten er in de loop van de voorbije jaren hun deuren ?

Maakten al deze nieuwe initiatieven gebruik van de specifiek voor hen bedoelde premie

van 371 euro/opvangplaats/jaar en hoeveel middelen werden hieraan besteed ?

- d) Hoeveel plaatsen zijn er bijgekomen bij de particuliere opvanggezinnen ? Hoeveel nieuwe zijn er bij gekomen en hoeveel zijn er in de loop van de voorbije jaren gesloten ?

3. In verband met de oproep aan de bedrijven.

- a) Op welke wijze werd de oproep gelanceerd om nieuwe bedrijfscreches te organiseren ? Hoeveel middelen werden hieraan besteed ?
- b) Hoeveel bedrijven startten effectief met een nieuw initiatief voor kinderopvang en voor hoeveel kinderen ? Welke formules werden hierbij gehanteerd ?

Hoeveel bedrijven kochten extra kinderopvangplaatsen in ? Gaat het daarbij om particuliere of gesubsidieerde opvang, in creches of bij opvanggezinnen ? Uit welke sectoren komen deze bedrijven ?

- c) Op welke wijze wordt aan deze bedrijven ondersteuning geboden en hoeveel middelen worden daaraan besteed ?

Antwoord

1. Gesubsidieerde opvang

- a) De vraag beoogt wellicht een inzicht in het aantal nieuwe (zowel de reeds erkende als de principieel toegezegde maar nog te realiseren) opvangplaatsen dat er in de periode 1 januari 2000 tot 15 mei 2003 in kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen is bijgekomen.

Het proces van toewijzing en realisatie van nieuwe plaatsen werkt dusdanig dat niet alle plaatsen die per budgetjaar principieel worden toegezegd, ook vanaf dat jaar effectief reeds gerealiseerd kunnen zijn. Vele kunnen pas in de daaropvolgende jaren effectief ter beschikking komen, wegens de periode die de initiatiefnemer nodig heeft om de nieuwe plaatsen te kunnen realiseren (infrastructuurwerken, aantrekken bijkomende opvanggezinnen, ...).

In mijn antwoord geef ik de gegevens die geactualiseerd zijn tot op 15 september 2003.

In de periode 1 januari 2000 tot 15 september 2003 werden er in totaal 1.883 plaatsen effectief

gerealiseerd. Onderverdeeld naar realisatiejaar geeft dit volgende verdeling over KDV en DVO :

Bijkomende plaatsen in KDV en DVO tussen 01.01.2000 en 15.09.2003

Realisatiejaar	KDV	DVO
2000	165	464
2001	316	320
2002	146	280
2003 (tot 15/9)	80	112
totaal	707	1.176

Omdat het per realisatiejaar bijkomende plaatsen uit verschillende budgetjaren betreft, is het op vandaag technisch niet mogelijk deze cijfers verder op te splitsen over de provincies. Dit vergt een retroactieve inventarisatie per dossier. We kunnen deze opsplitsing wel geven voor het jaar 2003.

Provincie Antwerpen : 13 plaatsen KDV, 28 plaatsen DVO

Provincie Vlaams-Brabant : arr. Halle-Vilvoorde : 23 plaatsen KDV, geen in DVO ; arr. Leuven : 4 plaatsen KDV, geen in DVO

Brusselse Hoofdstedelijke gewest : 4 plaatsen KDV, geen in DVO

Provincie West-Vlaanderen : geen plaatsen in KDV, 28 in DVO

Provincie Oost-Vlaanderen : 13 plaatsen in KDV, geen in DVO

Provincie Limburg : 23 plaatsen in KDV, geen in DVO

b) Van alle sinds budgetjaar 2000 verleende principiële akkoorden zijn er een aantal die nog op realisatie wachten. Het betreft principieel toegekende plaatsen, waarvan de initiatiefnemer tot op heden bevestigt dat ze zullen worden gerealiseerd. In onderstaande tabel wordt het aantal plaatsen vermeld, opgedeeld over de provincies en over KDV en DVO, in het jaar waarin ze op zijn vroegst effectief gerealiseerd zullen zijn. Het betreft informatie zoals aan Kind en Gezin is meegedeeld door de initiatiefnemers zelf.

Er zijn vandaag geen principieel toegezegde maar nog te realiseren plaatsen meer die behoren tot budgetjaren 1999 of eerder.

Nog niet gerealiseerde principieel toegezegde plaatsen naar vroegst mogelijke realisatiejaar (stand van zaken per 15.09.2003)

Vroegste realisatiejaar		Brusselse H. gewest	VI. Brabant Leuv. H/V	Antwerp.	Limburg	O.Vl.	W.Vl.	Totaal	
2003	KDV	4	0	44	45	0	34	0	127
	DVO	0	0		28	28	56	0	112
2004	KDV	41	96	48	22	102	158	102	569
	DVO	0	0	0	56	0	28	0	84
2005 of later	KDV	0	18	0	38	10	72	44	182
	DVO	0	0	0	0	0	0	0	0
Totaal		45	114	92	189	140	348	146	1.074

2. Zelfstandige opvang

a) Zowel in 2001 als in 2002 werd in uitvoering van het Beleidsplan Kinderopvang een campagne georganiseerd voor starters en belangstellenden die van zelfstandige kinderopvang hun werk willen maken.

- De campagne "In de wieg gelegd voor kinderopvang" van 2001 was een echte werwingscampagne. Volgende middelen werden ingezet : een callcenter, een mediacampagne, de campagne website kinderopvang en 3 startersinfodagen in de Syntravormingscentra van Brugge, Leuven en Sint-Niklaas. **Kostprijs communicatiecampagne : 340.873,82 euro. Kostprijs 3 startersinfodagen : 5.802,47 euro.**
- De campagne "Bouw jij mee aan kinderopvang" van 2002 was meer regionaal geïntereerd, krachtiger en meer recruterend. Het medialuik bestond uit een advertentie in regionale huis-aan-huisbladen en een generiek spotje op de plaatselijke tv-zenders in die regio's waar de 4 infodagen georganiseerd werden : Hasselt, Affligem, Kortrijk en Edegem. **Mediacampagne : 91.669,18 euro ; 4 infodagen : 7.041,26 euro.**

b) Tijdens de eerste campagne naar starters in 2001 werd een tijdelijk callcenter opgericht waar geïnteresseerden en echte starters geïnformeerd werden. Zowel sommige investeringen als de ervaring werden aangewend voor het definitieve callcenter kinderopvang. **Kostprijs : 368.716,83 euro.**

Dagelijks beantwoorden de dossierbeheerders zelfstandige kinderopvang in de provinciale afdelingen van Kind en Gezin vragen van starters en verwijzen ze eventueel door naar de bedrijfsadviseurs van het VIZO (*Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen – red.*)

- Vanuit Kind en Gezin wordt het inschrijvingsgeld van een tweetal opleidingen terugbetaald.

De eenjarige VSPW (VLOD)-opleiding

2000 : 32 personen, 5.550,34 euro
 2001 : 15 personen, 1.611,31 euro
 2002 : 40 personen, 6.796,26 euro
 2003 tot op datum 11/09/03 : 11 personen, 1.772,43 euro

De twee jaar durende VIZO-opleiding "beheerder van een particulier kinderdagverblijf"

2000 : 2 personen, 619,73 euro
 2001 : 1 persoon, 322,26 euro
 2002 : 7 personen, 2.255,82 euro
 2003 tot op datum 11/09/03 : 1 persoon, 644,52 euro

(*VSPW : Vormingsleergang voor Sociaal en Pedagogisch Werk ; VLOD : Vormingsleergang Opvoed(st)ers in Dienstverband – red.*)

- Startersvergoeding (installatiekostenvergoeding) aan zelfstandige onthaalouders

2002 118 zelf. onthaalouders 43.778,00 euro

2003 51 zelf. onthaalouders 19.065,20 euro
 (tot op datum van 12/09/2000)

- De gratis verzekering lichamelijke ongevallen voor zelfstandige onthaalouders bedraagt 31,43 euro op jaarbasis per onthaalouder.

Kostprijs

2de kwart. 2002	11.867,16 euro,
3de kw. 2002	11.632,80 euro,
4de kw. 2002	11.632,80 euro
1ste kw. 2003	11.208,36 euro,
2de kw. 2003	11.023,65 euro

c) Groei aantal plaatsen

	Aantal	Groei
2000 POI's	11.449	
2001 MC/ ZKDV	8.697/ 4.256	+ 1.504
2002 MC/ ZKDV	9.585/ 4.200	+ 832
tot augustus 2003	9.814/ 4.333	+ 362

MC= mini-crèche

ZKDV= zelfstandig kinderdagverblijf

Aantal starters

2000 POI's	88
2001 MC/ZKDV	97/11
2002 MC/ZKDV	73/10

Aantal stoppers

2000 POI's	41
2001 MC/ZKDV	23/4
2002 MC/ZKDV	37/6

72% van de nieuwe voorzieningen die na 31 december 2000 gestart zijn, hebben de aanvraag gedaan voor de kostenvergoeding en deze ontvangen. In de meeste gevallen wordt deze vergoeding jaarlijks verlengd.

Aantal voorzieningen en uitbetaalde bedragen

2001 100 voorzieningen	581.023,58 euro
2002 226 voorzieningen	1.408.809,36 euro
2003 290 voorzieningen	1.245.977,19 euro
uitbetaalde bedragen tot 3de kw. 2003	

d) Groei aantal plaatsen bij de zelfstandige onthaalouders

	Aantal	Groei
2000	7.453	
2001	7.748	295
2002	7.232	-516
tot aug. 2003	7.225	-7

Aantal nieuwe zelfstandige onthaalouders : starters

2000	168
2001	139
2002	90

Aantal stoppers bij de zelfstandige onthaalouders

2000	224
2001	206
2002	204

3. Oproep aan bedrijven

- a) De communicatiedoelstelling van de bedrijvencampagne van juni 2002 was bedrijven te informeren over hun mogelijkheden inzake kinderopvang en waar ze bij Kind en Gezin terecht kunnen met hun vragen.

In de informatieverstrekking werd door Kind en Gezin prioriteit gegeven aan het gebruik van bestaande of nieuwe kinderopvanginitiatieven.

Het is niet de bedoeling om bedrijfscreches te stimuleren. Er zijn andere initiatieven mogelijk, zoals adressen zoeken, plaatsen huren of kopen, financiële bijdragen, bemiddelen, ...

Aan ongeveer 3.700 bedrijven en organisaties werd een folder gestuurd. Zowel bedrijfsleiders, personeelsverantwoordelijken, als voorzitters en secretarissen van de paritaire overlegorganen zijn aangeschreven. De werkgevers- en werknemersorganisaties werden via de SERV betrokken. De pers kreeg de informatie tijdens een persconferentie (*SERV: Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.*).

De campagne kostte 148.736,11 euro.

- b) Niet alle inspanningen van bedrijven zijn bij Kind en Gezin bekend. Bedrijven zijn niet verplicht om alle initiatieven te melden. Dit geldt voor: adressen zoeken, bemiddelen, huren of kopen, financiële bijdrage.

De informatie waarover Kind en Gezin beschikt, betreft 11 nieuwe meldingen van opvang, hoofdzakelijk vakantieopvang. Hiervan hebben we niet het aantal plaatsen.

Daarnaast zijn er 3 nieuwe kinderdagverblijven die een band hebben met een bedrijf en die sindsdien een attest van toezicht hebben verworven. Deze kinderdagverblijven vertegenwoordigen 90 kinderopvangplaatsen.

- c) Bedrijven worden ondersteund door :

- een apart luik op de website van Kind en Gezin,
- een Worddocument met specifieke informatie voor bedrijven,
- alle andere informatie die starters krijgen.

Ze krijgen ook informatie en advies van :

- de Kinderopvanglijn,
- de klant- en informatiebeheerster Kinderopvang,
- de dossierbeheerders en inhoudelijke specialisten van Kind en Gezin,
- het VIZO.

Deze ondersteuning valt onder de algemene werkingskosten van Kind en Gezin.

Vraag nr. 260
van 7 augustus 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Sociaal Huis – Startersovereenkomsten (2)

In het raam van het lokaal sociaal beleid voorziet de minister ook in de "oprichting" van een Sociaal Huis. 21 van de 56 gemeenten die een aanvraag indienden, werden geselecteerd voor de "startersovereenkomst" en ontvangen een bedrag tussen 12.500 en 25.000 euro.

Vele gemeenten vielen uit de boot. Zo is er geen enkele gemeente in het arrondissement Halle-Vilvoorde geselecteerd, ondanks het feit dat ook daar verschillende aanvragen waren.

Inmiddels wordt wel gesteld (site lokaal sociaal beleid) dat er naast de "startersgroep", ook een "beginnersgroep" zal worden opgericht.

1. Welke zijn de verschillende concepten die in het raam van de startersovereenkomsten worden ontwikkeld ?
2. Wat is de "status" van de "beginnersgroep" in het raam van het lokaal sociaal beleid ?
3. Wordt er bij de selectie en de samenstelling van deze groepen rekening gehouden met een regionale spreiding ?
4. Welke gemeenten maken deel uit van de "beginnersgroep" en hoe wordt de begeleiding hiervan georganiseerd ?
5. Wat zijn de meerkosten waarmee rekening gehouden wordt voor de uitbouw van zo'n Sociaal Huis, worden deze berekend in de verschillende scenario's en wie moet deze meerkosten dragen ?

Antwoord

Vooreerst wens ik, ter informatie, aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee te delen dat er voor het afsluiten van een startersovereenkomst voor heel de provincie Vlaams-Brabant zeven aanvragen werden ingediend, namelijk Aarschot, Dilbeek, Herent, Kampenhout, Rotselaar, Tienen en Scherpenheuvel-Zichem. Gelet op de reeds uitgebouwde

ervaringsdeskundigheid werd een overeenkomst afgesloten met Aarschot en Scherpenheuvel-Zichem. De dossiers van Rotselaar en Herent werden onontvankelijk verklaard omdat ze op de afsluitingsdatum onvolledig waren.

Op de overige vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan het volgende worden geantwoord.

1. In het raam van de startersovereenkomst werden er twee groepen opgericht : de startersgroep en de beginnersgroep. De startersgroep zijn de besturen die aan de hand van objectieve criteria geselecteerd werden.

De beginnersgroep zijn de kandidaat-starters die een te lage score behaalden bij de selectie.

2. De beginnersgroep omvat 20 besturen. Zij zitten een beetje in de "anti-chambre". Zij hebben al stappen gedaan naar een Sociaal Huis maar kwamen wegens de beperkte ervaring (net) niet in aanmerking voor een starterspremie.

Hun ervaringen zijn evenwel waardevol en vaak zijn zij ook vragende partij voor ondersteuning.

3. De selectie van de groepen gebeurt op basis van de opgebouwde ervaringsdeskundigheid.

Een regionale spreiding is in dit gegeven een bijkomstig element, dat niet kan doorwegen in de behandeling van een dossier.

4. De besturen die deel uitmaken van de beginnersgroep zijn :

- provincie Antwerpen : Bornem, Herentals, Hove, Lint, Malle, Mol, Puurs en Rijkevorsel ;
- provincie Vlaams-Brabant : Dilbeek, Kampenhout en Tienen ;
- provincie Limburg : Neerpelt, Leopoldsburg, Lommel en Overpelt ;
- provincie West-Vlaanderen : Izegem, Mesen en Wevelgem ;
- provincie Oost-Vlaanderen : Waarschoot en Ronse.

De beginnersgroep werd op 3 april 2003 uitgenodigd om een eerste ervaringsuitwisseling te doen. Het is de bedoeling om deze groep naar de toekomst verder te betrekken.

5. De meerkosten waarmee rekening wordt gehouden bij de uitbouw van een Sociaal Huis zijn minimaal. Het gaat hier vooral om een administratieve reorganisatie en planning en niet noodzakelijk over een materiële eenheid of structuur.

Het uiteindelijke doel is de bevolking een adequatere dienstverlening te bezorgen op lokaal vlak, waardoor optimaal uit de sociale grondrechten kan worden geput.

**Vraag nr. 264
van 21 augustus 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Ouderenvoorzieningen – Verdeling RVT-equivalenten

De minister bevoegd voor Welzijn antwoordde me eerder in het Vlaams Parlement dat 10 % van de middelen van de RVT-verdeling 2003 als "RVT-equivalenten" zullen worden aangewend voor een betere financiering van kortverblijf, dagverzorgingscentra en het genormaliseerd wonen van dementerende ouderen. De precieze modaliteiten dienden nog verder te worden uitgewerkt.

Aangezien deze middelen met ingang van 1 januari 2003 zouden worden toegekend, is het nu allicht duidelijk hoe de resterende 10 % zal worden verdeeld.

1. Om welk totaalbedrag gaat deze 10 % en hoe is dit bedrag verdeeld onder de verschillende opgesomde voorzieningen voor ouderen ?
2. Welke modaliteiten moeten voor elk van de sectoren nageleefd worden ?
3. Werden de mogelijkheid voor subsidiëring en de modaliteiten reeds meegedeeld aan de verschillende sectoren ? Wanneer en hoe ?
4. Werden er al concrete middelen toegewezen aan bepaalde initiatieven ? Wanneer worden ze uitbetaald ?
5. Is er reeds een begin gemaakt met de onderhandelingen voor bijkomende RVT-middelen voor volgende jaren ?

Zo ja, wat werd afgesproken ?

Zo neen, wanneer worden deze onderhandelingen opgestart ?

Antwoord

1. Wat de zorgvernieuwingsprojecten in het kader van het protocol van 2003 betreft, werd op 22 april 2003 een omzendbrief bezorgd aan de voorzieningen. Als **bijlage** gaat een afschrift van deze omzendbrief.

Hierin wordt onder andere meegedeeld dat voor de aanwending van de RVT-equivalenten beslist werd om een deel van dit bijkomend budget – ten belope van 640.00.00 euro – te gebruiken voor zorgvernieuwingsprojecten.

2. Volgende thema's werden na overleg met de administratie geselecteerd:
 - a) genormaliseerd woon- en zorgconcept voor dementerende personen ;
 - b) centra voor kortverblijf ;
 - c) dagverzorgingscentra.

Voor elk van de geselecteerde thema's vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de omzendbrief de beoogde doelstelling van het project, de door de projectuitvoerders na te leven voorwaarden en de overeenstemmende projectfinanciering.

3. De belangstellenden dienden uiterlijk tegen 15 mei 2003 bij administratie een projectvoorstel in te dienen volgens de modaliteiten vervat in de omzendbrief van 22 april 2003.
4. In totaal werden 17 aanvragen ontvangen : 4 voor het thema "genormaliseerd woon- en zorgconcept voor dementerende personen", 10 voor het thema "centra voor kortverblijf" en 3 voor het thema "dagverzorgingscentra".

De selectiecommissie bestaande uit de bevoegde raadgevers van mijn kabinet en de betrokken leden van de administratie heeft in juni op basis van de ingediende dossiers een voorstel tot selectie opgemaakt.

Zowel de geselecteerde als de niet geselecteerde initiatiefnemers werden ondertussen in kennis gesteld van de uiteindelijke beslissing.

Aangezien het de federale overheid is die voor de verdere administratieve afhandeling en subsidiëring van deze zorgvernieuwingsprojecten verantwoordelijk is, zal ik mijn beslissing eerst-

daags ook meedelen aan de bevoegde federale minister.

5. Alhoewel het afgesloten protocol enkel betrekking had op 2003, bevatte de tekst ervan de nodige elementen voor het opmaken van een nieuw protocol met de federale overheid voor de hieropvolgende jaren.

Vanuit mijn kabinet werden ondertussen de nodige contacten gelegd met het kabinet van de nieuwe federale minister teneinde de besprekingen van een protocol voor de komende jaren te kunnen aanvatten.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat in het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 265
van 21 augustus 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vrouwelijke vluchtelingen – Toegang tot opleidingen

Uit het onderzoek "De leefsituatie en maatschappelijke positie van vrouwelijke vluchtelingen in België" (Young Women's Christian Association – Antwerpen, november 2001) werden een aantal besluiten en aanbevelingen geformuleerd voor genderbenadering.

Eén van de aanbevelingen is de "toegang tot opleidingen" bewaken. De traditionele rolverdeling tussen man en vrouw speelt een rol bij de toegang van vrouwelijke vluchtelingen tot opleidingen. Bij aankomst wordt er vaak binnen het vluchtelingenbeleid beslist dat eerst de man een opleiding volgt of werk zoekt, terwijl de vrouw de zorg voor de kinderen opneemt. Niettemin vinden vrouwen vroeg of laat de weg naar het opleidingscircuit, hoewel zij vaak voortijdig moeten afhaken wegens gezondheidsproblemen, zwangerschap of gebrek aan kinderopvang.

Mag ik de minister vragen welke specifieke afspraken zij maakte om vooral het vroegtijdig afhaken om gezondheidsredenen en/of wegens gebrek aan specifieke kinderopvang aan te pakken ?

Antwoord

In antwoord op de vraag naar specifieke afspraken m.b.t. het vroegtijdig afhaken door vrouwelijke

vluchtelingen van opleidingen, vooral om gezondheidsredenen en/of wegens het gebrek aan specifieke kinderopvang, kan worden verwezen naar afspraken met de minderhedensector enerzijds en de onthaalbureaus anderzijds.

Het faciliteren van de toegang van etnisch-culturele minderheden tot reguliere voorzieningen behoort tot de opdrachten van de minderhedensector. De formele integratie van de cellen vluchtelingenwerk in de provinciale respectievelijk lokale integratiecentra in januari 2003 is benut om de aandacht voor de nieuwe doelgroepen van het minderhedenbeleid, waaronder vluchtelingen(vrouwen), expliciet te beklemtonen. In hoeverre dit zich effectief zal vertalen naar specifieke initiatieven naar vrouwelijke vluchtelingen, is op dit ogenblik evenwel niet in te schatten.

Het aanbieden van een inburgeringsprogramma aan anderstalige nieuwkomers is de opdracht van de onthaalbureaus. In de periode 30 augustus 2001-31 oktober 2002 boden de onthaalbureaus aan 2.506 nieuwkomers een primair inburgeringstraject aan. Van deze nieuwkomers waren er 370 vrouwelijke ontvankelijk verklaarde asielzoekers (naast 673 mannelijke) en 35 vrouwelijke erkende vluchtelingen (tegenover 48 mannelijke). De onthaalbureaus bereiken dus wel degelijk vrouwelijke vluchtelingen.

Het feit dat maatwerk centraal staat in het inburgeringsprogramma garandeert dat er rekening kan gehouden worden met specifieke noden en behoeften van de nieuwkomers. Het werken via de methodiek van trajectbegeleiding benadrukt bovendien het belang van de integrale benadering van deze nieuwkomer. Tijdens het aanbod loopbaanoriëntatie wordt samen met de nieuwkomer bekeken welk traject hij of zij verder wenst uit te bouwen (verder studeren, opleiding volgen, werk zoeken, ...), en dit rekening houdende met de wensen, competenties en maatschappelijke mogelijkheden (beschikbaar aanbod, budget, omgeving van de nieuwkomer, ...).

Verwezen kan ook worden naar het onderdeel maatschappelijke oriëntatie, waarin onder meer een specifieke module is opgenomen over gezondheidszorg en over het gezin (ouders met kinderen, opvoeding, mogelijkheden van kinderopvang, ...).

Ten slotte doen de onthaalbureaus inspanningen om nieuwkomers met kleine kinderen door te verwijzen naar geschikte kinderopvang en beschikken zij – via de werkingskosten – over de mogelijkheid om tegemoet te komen in de kosten voor kinderopvang tijdens het inburgeringsprogramma.

Dit alles illustreert dat de onthaalbureaus wel degelijk inspanningen doen om vrouwelijke vluchtelingen te bereiken, een inburgeringstraject op maat aan te bieden en te ondersteunen bij specifieke problemen, hetgeen ongetwijfeld een belangrijke stap is naar verdere opleidingen.

Vraag nr. 267
van 27 augustus 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Opleidingen kraamzorg – Overleg met Onderwijs

Op 17 januari 2003 keurde de Vlaamse regering het besluit goed betreffende de integratie van kraamcentra binnen diensten voor gezinszorg.

Met de administratie Onderwijs en de opleidingscentra voor polyvalent verzorgenden zou worden onderhandeld om een gedeelte van de opleiding van verzorgenden specifiek naar kraamzorg te richten.

De minister bevoegd voor Onderwijs deelde in mei mee hiervan nog niet op de hoogte te zijn, alhoewel september, en dus de eventuele voorbereidingen voor de opleidingen, nadert.

Mag ik de minister vragen of er nu overleg gepleegd werd met Onderwijs en eventuele andere opleidingsvormen voor de opleiding van kraamverzorgenden ?

Is het werkveld hierbij betrokken ? Hoe ?

Welke inhoudelijke basisrichtlijnen werden afgesproken ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat de kraamcentra binnen de diensten voor gezinszorg geïntegreerd werden. Bij deze integratie waren drie diensten voor gezinszorg betrokken, namelijk Solidariteit voor het Gezin, Thuishulp en Landelijke Thuiszorg. Deze diensten beschikken naast hun erkenning als dienst voor gezinszorg, ook over een erkenning als opleidingscentrum voor polyvalente verzorgende.

In het lessenpakket van de opleiding voor polyvalente verzorgende is de mogelijkheid opgenomen om 50 uur van de theoretische lessen te oriënteren naar bijzondere doelgroepen en 50 uur stage vrij in te vullen. Bij de integratie van de kraamcentra binnen de diensten voor gezinszorg werd reeds aan de

betrokken diensten gevraagd om deze uren naar kraamzorg te oriënteren, rekening houdende met de vraag naar deze specifieke zorg.

Ook de andere erkende opleidingscentra hebben dus de mogelijkheid deze uren naar kraamzorg te oriënteren.

Er is een overleg gepland waarin aan het departement Onderwijs zal worden gevraagd om in de bestaande opleidingen voor verzorgenden bijkomende aandacht te besteden aan kraamzorg. Aan het werkveld is gevraagd om aandachtspunten voor dit overleg te formuleren.

Vraag nr. 271
van 27 augustus 2003
van de heer FILIP DEWINTER

Project jeugdinstelling Ekeren – Stand van zaken

Op 12 juni jongstleden interpelleerde ik de minister betreffende de plannen van haar voorganger, mevrouw Vogels, om in Ekeren-Donk, op de terreinen naast de voormalige Sint-Lucaskliniek, een halfopen instelling voor jonge delinquenten te vestigen. In haar antwoord op mijn interpellatie verklaarde de minister dat er "geen indicaties aanwezig zijn waaruit zou blijken dat het oprichten van een gemeenschapsinstelling voor bijzondere jeugdzorg (GIBJ) op de terreinen in Ekeren niet aangegeven is en voor meer wateroverlast in de buurt zou zorgen". Hiervoor baseerde de minister zich – naar eigen zeggen – op verklaringen van gewezen Antwerps burgemeester Detiège en "voorlopige conclusies" van de minister van Leefmilieu en Landbouw (Handelingen Commissievergadering nr. 245 van 12 juni 2003, blz. 5-9).

Op 31 juli jongstleden verklaart de woordvoerder van de minister echter in Gazet van Antwerpen: "Het dossier is verschoven naar de ministerraad van september. Het rapport rond de waterhuishouding is nu klaar en wordt voorgelegd aan de betrokken gemeenten. Van een bouwaanvraag is nog geen sprake". En naar aanleiding van een schorsings- en vernietigingsverzoek van het buurtcomité bij de Raad van State, gericht tegen de beslissing van de minister, zou het Vlaams Gewest – luidens verklaringen van de coördinator van het buurtcomité – zelfs een nota hebben ingediend, waarin wordt gesteld "dat er nog geen beslissing werd genomen".

1. Op 12 juni maakte de minister in haar antwoord op mijn interpellatie geen melding van enig rapport omtrent de waterhuishouding.

Hoe kon de minister toen al bevestigen dat de bouw niet voor wateroverlast zou zorgen, terwijl het rapport in kwestie op dat moment blijkbaar nog niet klaar was ?

2. Kan de minister mij een kopie van dit rapport bezorgen ? Welke instelling, welk studie bureau is verantwoordelijk voor het opstellen van dit rapport ?
3. Hoe is het mogelijk dat toenmalig minister Vogels in december vorig jaar formeel haar beslissing bekendmaakte dat er een instelling zal worden gevestigd in Ekeren-Donk, zelfs een startdatum van de werken meedeelde en het Aankoopcomité zelfs de opdracht kreeg om de gronden te verwerven, terwijl nu voor de Raad van State wordt aangevoerd dat er nog geen beslissing zou zijn genomen ?
4. Kan de minister de precieze verdere planning medelen in dit dossier ?

Antwoord

1. Het Vlaams Parlement stelt in haar met redenen omklede motie van 27 januari 2003 :

"Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse regering en inzonderheid de ministers bevoegd voor Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening, aanvullend onderzoek te verrichten betreffende de vraag of het gebied waar de vestiging van een nieuwe halfopen jeugdinstelling in Ekeren-Donk wordt gepland, gelet op de watergevoeligheid van dat gebied, in aanmerking kan komen voor verdere bebouwing, en welke extra maatregelen er eventueel nodig zijn om de gemeenschapsinstelling te kunnen vestigen."

Omdat ik met deze problematiek zorgzaam wenste om te gaan, werd de nodige informatie verzameld. De informatie die ik inwon m.b.t. de wateroverlast bereikte mij via twee kanalen : de burgemeester van de stad Antwerpen en de minister van Leefmilieu en Landbouw.

1. De burgemeester van de stad Antwerpen bevestigde mij in een schrijven op 14 februari 2003 : "... Voor de beveiliging van de omgeving kan worden gesteld dat het risico inderdaad stijgt als de bebouwde oppervlakte ver-

groot. Maar hiertegen kan men zich wapenen door het aanleggen van bufferbekkens met voldoende capaciteit, binnen het terrein van de instelling of eventueel zelfs op het dak van de gebouwen. Er bestaan genoeg technische oplossingen om dit uit te voeren. Rekening houdend met beide voormelde beveiligingen is de situatie na inplanting van de nieuwe gebouwen zeker niet slechter dan in de huidige toestand ..."

En verder :

"... Wat de stedenbouwkundige vergunning betreft denken wij dat het uitvoeren van voormelde beveiligingen gewoon als eis in de vergunning kan worden opgenomen, en dan is er volgens ons geen bezwaar om deze vergunning af te leveren."

2. Vanwege de toenmalige minister van Leefmilieu en Landbouw ontving ik uitgebreidere briefwisseling, waarin zij onder meer stelt :

"Als voorlopige conclusie meen ik te mogen stellen dat de maatregelen worden genomen aan de Grote Schijn ter beveiliging van de meermaals door wateroverlast getroffen wijken in Merksem en Ekeren, en de door de provincie geplande buffercapaciteit substantieel zullen bijdragen tot de beveiliging van de 9 terreinen waarop de gemeenschapsinstelling gepland wordt, en dat de bouw ervan weinig invloed zal hebben op de wateroverlast elders in Ekeren, voor zover bij het concept maximaal rekening wordt gehouden met milderende maatregelen."

Op basis van deze documenten oordeelde ik dat er geen indicaties aanwezig zijn waaruit zou blijken dat het oprichten van een GIBJ op de terreinen in Ekeren niet aangewezen is en voor meer wateroverlast in de buurt zou zorgen.

2. De rapporten waarnaar de woordvoerder verwees, zijn de tussentijdse resultaten van twee studies die IMDC momenteel uitvoert, respectievelijk in opdracht van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Water (het Benedenschijn) en de dienst Waterbeleid van de provincie Antwerpen (Laarse Beek, Donkse Beek en Oudelandse Beek en zijlopen). Zodra de studie waarvan de Vlaamse overheid de opdrachtgever is, "opgeleverd" is, zal zij aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger worden bezorgd.

3. Ter informatie van het publiek heeft minister Vogels tezamen met het stadsbestuur van Antwerpen het voornemen om een jeugdinstelling op te richten in Ekeren kenbaar gemaakt via een persconferentie en in een informatievergadering voor de bewoners van de betrokken wijk. Zij deed dit zodra er een akkoord was over de locatie met het stadsbestuur.

Conform artikel 31 van het decreet betreffende het bestuurlijk beleid van 12 december 1990 behoort de oprichting van nieuwe afdelingen bij de gemeenschapsinstellingen voor bijzondere jeugdbijstand tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering. Vanaf het najaar van 2002 werden allerlei acties opgezet om een dergelijke beslissing voor te bereiden. Het betrof onder meer het zoeken naar een geschikt terrein, naast de opstelling van een personeelsplan en de redactie van een voorontwerp van besluit ten behoeve van de Vlaamse regering.

Met het oog op de opstelling van een onteigningsbesluit werd daarnaast opdracht gegeven aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen in Antwerpen om met de eigenaars van de beoogde percelen te onderhandelen over de afbakening van het terrein.

Als dusdanig betreft het hier voorbereidende handelingen om tot een beslissing van de Vlaamse regering te komen.

4. De verdere planning van dit dossier hangt af van de beslissingen van de Vlaamse regering betreffende de aankoop van de terreinen en de principiële goedkeuring van het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot oprichting van een nieuwe afdeling van een gemeenschapsinstelling met het oog op adviesaanvraag aan de Raad van State. Zodra deze beslissing genomen is, zal ik contact opnemen met de districtsraad om hen op de hoogte te brengen van de verdere planning.

Het beraad hierover is op de zitting van de Vlaamse regering van 19 september 2003 verdaagd naar de volgende vergadering.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID,
EN E-GOVERNMENT

Vraag nr. 123
van 10 juli 2003

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wapenlevering aan Venezuela – Vlaamse houding

Opnieuw is er enige heisa ontstaan rond de goedkeuring van een wapenlevering, deze keer aan Venezuela, een land dat door het federale Ministerie van Buitenlandse Zaken als zeer labiel wordt omschreven.

Op 16 juni 2003 werd aan de raad van bestuur van de Nationale Delcrederedienst (NDD) naar verluidt een positief advies verstrekt met betrekking tot deze transactie, ondanks het feit dat de zaak volgens diezelfde raad zou moeten worden geweigerd. Dat zou blijken uit de notulen.

1. Kan de minister medelen wat de houding is geweest van de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering in de raad van bestuur van de NDD ?
2. Is de minister of haar voorganger op enig ogenblik op de hoogte gebracht van dit delicate dossier ?

Werd er eventueel aan de minister om een standpunt gevraagd ?

Antwoord

1. Door de vertegenwoordigers van de Vlaamse regering in de raad van bestuur van de Nationale Delcrederedienst (NDD) werd er geen standpunt ingenomen in deze aangelegenheid, daar op de vergadering van 16 juni 2003 het vereiste quorum van aanwezigen niet werd behaald.

2. Neen.

Evenmin werd mij om een standpunt gevraagd.

Vraag nr. 127
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen

Zie :

Vlaams Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 208
 van 17 juli 2003
 van mevrouw Marijke Dillen
 Blz. 432

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 130
van 27 augustus 2003
van de heer JAN LOONES

Samenwerkingsovereenkomst Unesco – Evaluatie

Vanuit haar internationale betrokkenheid bij duurzaam waterbeheer en -gebruik, sloot de Vlaamse regering in september 1999 een overeenkomst met Unesco tot het oprichten van een wetenschappelijk trustfonds.

Dit fonds ondersteunt vooral waterprojecten en wordt gefinancierd door een jaarlijkse bijdrage uit de Vlaamse begroting. Zo stond het in voor 46,2 % van de totale middelen, nodig voor het uitvoeren van vier projecten van het Internationaal Hydrologisch Programma (IHP), de overige bijdragen werden geleverd door Unesco zelf en door lokale partners.

De werkzaamheden van het Trustfonds worden opgevolgd door een stuurgroep, bestaande uit vertegenwoordigers van de Unesco en van Vlaanderen. Voor Vlaanderen gebeurt dit door de administratie Wetenschappen en Innovatie (AWI) en de administratie Buitenlandse Beleid (ABB).

In 2002 werd gezamenlijk door Vlaanderen en Unesco besloten om het akkoord, dat loopt van 1999 tot 2003, te evalueren om na te gaan of het voor verlenging of bijsturing vatbaar is.

Werd de overeenkomst in 2002 daadwerkelijk geëvalueerd?

Zo ja, wat waren de resultaten van deze evaluatie?

Welke besluiten werden uit de evaluatie getrokken inzake het al dan niet voortzetten of bijsturen van het akkoord?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 160) en Ceysens (nr. 130).

Antwoord

Vermits de vraag betrekking heeft op het "Vlaams fonds ter ondersteuning van wetenschappelijke activiteiten van Unesco", dat volledig gefinancierd wordt door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie, zal een gecoördineerd antwoord worden verstrekt door de bevoegde minister, de heer Dirk Van Mechelen.

Vraag nr. 133
van 11 september 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Huizen – Planning

Enige maanden geleden werd in Londen het Vlaams Huis plechtig geopend.

Kan de minister mij meedelen of er plannen zijn uitgewerkt voor de oprichting van nog andere Vlaamse vestigingen in het buitenland ?

Antwoord

Er zijn geen plannen meer voor de oprichting van nog andere Vlaamse Huizen in het buitenland tijdens deze legislatuur. Alle ambities, zoals zij vertolkt zijn in de beleidsbrief dienaangaande, zijn gerealiseerd.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 23
van 4 juli 2003
van de heer CARL DECALUWE

Sociale woningen – Zonnepanelen

Het gebruik van zonnepanelen is één van de middelen van de Vlaamse overheid om energie te besparen.

1. Welke projecten binnen de sociale woningbouw werden reeds voorzien van dergelijke energiebesparende maatregelen ?

Welke projecten zijn nog gepland ?

2. Wat was/is daarvan de kostprijs ?
3. Wat is het budget voor dergelijke maatregelen ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt in zijn inleiding : "Het gebruik van zonnepanelen is een van de middelen van de Vlaamse overheid om energie te besparen".

Graag had ik hierbij een kleine verduidelijking willen maken. De Vlaamse volksvertegenwoordiger moet namelijk weten dat zonnepanelen kunnen worden opgedeeld in twee groepen, namelijk de thermische zonnepanelen (of zonneboilers) en de fotovoltaïsche (PV-cellen).

Zonneboilers worden in hoofdzaak gebruikt voor de (voor)verwarming van sanitair warm water. PV-cellen daarentegen zetten zonlicht om in elektrische energie. Deze laatste zijn duur, hebben een laag rendement en zijn daardoor nog niet vaak toegepast in de sector, op één project na dat volledig is gefinancierd door Interelectra. Dit project is pas opgeleverd.

1. De eerste zonneboilerinstallatie is in werking sedert 1995 in een project van de socialehuisvestingsmaatschappij De Zonnige Kempen (Westerlo) – een pionier en voortrekker op dit vlak. Het betreft een collectief systeem waarop 29 appartementen zijn aangesloten.

Sedertdien is de belangstelling vanuit de socialehuisvestingsmaatschappijen sterk gaan groeien, onder meer doordat Electrabel reeds enkele jaren een premie toekent voor zonneboilers en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, het systeem promoot via het typebestek B2001 waarin een volledige typebeschrijving voor zonnethermische systemen is opgenomen.

Tot op heden zijn in circa 420 woongelegenheden (gespreid over 26 projecten) zonneboilers in gebruik. Driekwart van de woningen is aangesloten op een collectief systeem.

Bij een 65-tal op stapel staande projecten is in zonneboilers voorzien, zodat in de komende jaren circa 1.000 bijkomende woningen door de zon voorverwarmd warm water zullen ontvangen. Deze trend blijkt exponentieel te verlopen.

2. De kostprijs per wooneenheid hangt af van een aantal parameters en kan sterk verschillen naar gelang bijvoorbeeld :
 - het al dan niet een collectief systeem is,
 - de toegepaste techniek (vlakkeplaatcollector, vacuümbuizen, ...),
 - het type naverwarming (voorraadvat, doorstromer, ...),
 - binnen de collectieve systemen : de opvatting van de installaties (collectieve of individuele boilers, type van naverwarming, de ruimtelijke spreiding van de installaties over het gebouw, ...),
 - de eventuele voorzieningen voor meting en/of monitoring van de werking van de installaties en het verbruik.

Normaal kan men stellen dat de installatiekosten schommelen tussen 1.200 euro (voor sommige collectieve installaties, ongeveer 48.500 fr.) en 2.500 euro (individuele installaties, ongeveer 100.000 fr.).

Daarnaast werd door Electrabel een premie toegekend voor zonneboilers. Dit premiesysteem is sedert de liberalisering van de energiemarkt overgenomen door Gedis (*Gemeentelijk Samenwerkingsverband voor Distributienetwerkbeheer – red.*). Deze premie bedraagt 75 euro/m² collectoroppervlak, met een minimum van 625 euro (25.212 fr.) en een maximum van 6.250 euro (252.120 fr.).

Er kan worden gesteld dat de nettokostprijs van een zonneboilerinstallatie schommelt tussen 1.000 euro (\pm 40.000 fr.) en 2.000 euro (\pm 80.000 fr.) per woongelegenheden (alle prijzen zonder BTW).

- Er is geen specifiek budget uitgetrokken voor zonneboilers. De maximaal toegestane kostprijs van een sociaal woningbouwproject wordt verhoogd met 2.500 euro per woning bij toepassing van zonneboilers. Zo niet zou dit een drempel vormen voor de aanwending van deze alternatieve energievorm.

Vraag nr. 24
van 4 juli 2003
van de heer CARL DECALUWE

VRT – Aanstelling hoofd Televisie

Momenteel loopt bij de VRT de "procedure" voor de opvolging van mevrouw Christina von Wackerbarth. Volgens de krantenberichtgeving loopt dit echter niet van een leien dakje, vooral wegens de problematiek van belangenvermenging. Naar we vernamen, werd een gewezen adviseur-consultant voor de VRT-televisie ad interim aangewezen om de functie van hoofd Televisie waar te nemen.

- Welke precieze procedure werd tot op heden gevolgd voor de aanwerving van een opvolger hoofd Televisie bij de openbare omroep ?
- Welk type contract werd hiervoor opgemaakt ?

Is de mededingingsclausule in dit contract opgenomen ? Zo ja, welk bedrag zal de VRT moeten ophoesten indien de betrokkene geen definitief contract krijgt ?

- Werd een gelijkaardige clausule opgenomen in zijn contract als toenmalig extern raadgever ? Zo neen, waarom niet ?

Om welk specifiek type contract ging het ?

- Wat is de kostprijs tot op vandaag voor de VRT sedert de aanwerving van de extern raadgever ?

Welke doelstellingen omvat deze taak ?

- Volgens welke exacte procedure werd de extern raadgever destijds aangeworven ?

Antwoord

Momenteel loopt de procedure in verband met de opvolging van Christina von Wackerbarth als algemeen directeur Televisie VRT. Zoals de gedelegeerd bestuurder heeft toegelicht aan de raad van bestuur van de VRT, zijn de nodige maatregelen genomen om de continuïteit van de processen bij VRT-televisie te verzekeren.

De contractgegevens behoren tot de loutere operationele bevoegdheid van de VRT, waarover de Vlaamse regering niet bevoegd is om zich uit te spreken. De aanwijzing van een interim-manager, alsook de benoeming van een algemeen directeur Televisie of het sluiten van contracten met externe raadgevers zijn immers operationele aangelegenheden waarover de VRT autonoom kan beslissen. Krachtens de bepalingen van de gecoördineerde mediadecreten die het VRT-statuut vaststellen, als ook krachtens artikel 1, § 5 van de beheersovereenkomst, beslist de VRT inderdaad autonoom over het beleid dat dient te worden gevoerd om de beheersovereenkomst uit te voeren.

Zoals decretaal bepaald, wordt de volgende procedure gevolgd in verband met de opvolging van Christina von Wackerbarth, namelijk de gedelegeerd bestuurder stelt een lid van het directiecomité voor aan de raad van bestuur, die uiteindelijk tot aanwerving overgaat (cf. artikel 12 § 1, 6° van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie d.d. 25 januari 1995).

Het toezicht van de Vlaamse regering is een legaliteitstoezicht en slaat alleen op de behoorlijke uitvoering van de openbare omroepopdracht, zoals vastgesteld in de beheersovereenkomst, en meer bepaald op de realisatie van de performantiemaatstaven. De controlebevoegdheid van het Vlaams Parlement is op zijn beurt beperkt tot die aangelegenheden waarvoor de Vlaamse regering of één van haar ministers bevoegd is.

Dit is ook het standpunt dat het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement heeft ingenomen in zijn vergadering van 10 september 2001 naar aanleiding van de vraag van een Vlaams volksvertegenwoordiger om meer informatie te krijgen over de kostprijs van de uitzendrechten die de VRT betaalt voor sportevenementen en het verzoek van het Rekenhof naar het standpunt van het Vlaams Parlement inzake de reikwijdte van het recht van de Vlaamse volksvertegenwoordigers om informatie op te vragen bij het Rekenhof. Het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement besloot dan ook :

"Zolang het sluiten van (sport)contracten past binnen een beleid dat tegemoet komt aan de decretale taakomschrijving van de VRT enerzijds, en aan de doelstellingen die in de beheersovereenkomst worden vooropgesteld anderzijds, is de Vlaamse regering niet bevoegd zich hierover uit te spreken. Aan gezien de regering niet verantwoordelijk is, kan het parlement hierop ook geen controle uitoefenen."

De VRT kan dan ook niet verplicht worden deze gegevens publiek te maken, temeer daar het hier niet alleen om een puur operationele materie gaat, maar bovendien om gegevens die in een concurrentiële omgeving op een vertrouwelijke manier moeten worden behandeld.

Vraag nr. 25
van 4 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Woonbeleid – Evoluerende gezinssituatie

Een dynamisch woonbeleid dient rekening te houden met de veranderende woonnoden van gezinnen en de evoluerende gezinssituaties (wijziging van inkomen, gezinssamenstelling, zorgbehoeften).

1. Op welke wijze heeft het beleid hiermee rekening gehouden ?

Welke specifieke maatregelen zijn er terzake genomen ?

Op welke wijze wordt huisvestingsondersteuning aan gezinnen uitgebouwd en bijkomend ondersteund ?

2. Hoeveel financiële middelen zijn er sinds 2000 per begrotingsjaar vrijgemaakt om een gezinsvriendelijk woonbeleid te stimuleren ?
3. Een specifieke zorgsituatie (bv. inwonen van een gehandicapte ouder) of een veranderende gezinssamenstelling (bv. gezinsuitbreiding) vragen vaak een aanpassing van de gezinswoning.

Welke wijzigingen zijn er sinds het begin van deze legislatuur aangebracht aan de regelgeving om dergelijk beleid te ondersteunen en soepeler te maken ?

Antwoord

1. A. In de opeenvolgende **sociale huurreglementeringen** wordt steeds rekening gehouden

met een gezinsvriendelijk woonbeleid en met een evoluerende gezinssituatie.

In de huurprijsberekening

Voor de vaststelling van het in aanmerking te nemen inkomen wordt het inkomen van inwonende ascendenten (ouders, grootouders, ...) slechts voor de helft meegeteld voor de vaststelling van het inkomen.

De inkomens van de volgende personen worden niet meegerekend :

- ongehuwde kinderen van minder dan 25 jaar die zonder onderbreking – al dan niet in de sociale woning – deel hebben uitgemaakt van het gezin.

Een minderjarig kind kan in principe niet zelfstandig wonen. In het geval dat de ouders gescheiden wonen, zal het kind ofwel bij de moeder ofwel bij de vader wonen. In de praktijk kan het gebeuren dat het kind tijdens de minderjarigheid, wegens omstandigheden, bij de andere ouder gaat (moet gaan) inwonen. In deze gevallen wordt het minderjarig kind beschouwd als zonder onderbreking bij de kandidaat-huurder te hebben ingewoond. De voorwaarde "zonder onderbreking deel te hebben uitgemaakt van het gezin" wordt dus ruimer geïnterpreteerd ten voordele van het gezin ;

- familieleden tot de tweede graad (ouders, grootouders, kinderen, kleinkinderen, broers, zusters) die 65 jaar of ouder zijn ;
- familieleden tot de tweede graad (ouders, grootouders, kinderen, kleinkinderen, broers, zusters) die erkend zijn als ernstig gehandicapt.

Naast het inkomen is ook het aantal personen ten laste van wezenlijk belang bij de berekening van de huurprijs. In de formule voor de berekening van de inkomenscoëfficiënt (IC) wordt een bedrag in mindering gebracht voor de eerste twee personen ten laste. De basishuurprijs van een sociale woning wordt vermenigvuldigd met de IC om de aangepaste huurprijs te verkrijgen.

Voor grotere gezinnen, namelijk vanaf drie personen ten laste, wordt bovendien een huurvermindering toegekend. Die huurver-

mindering bedraagt 20 % voor drie personen ten laste, 30 % voor vier, 40 % voor vijf en 50 % voor zes of meer personen ten laste. De huurvermindering wordt afgetrokken van de aangepaste huurprijs.

Bij de toewijzing van een sociale woning wordt steeds rekening gehouden met de rationale bezetting.

De rationale bezetting is de bezetting van een woning waarbij rekening gehouden wordt met de samenstelling van het gezin van de huurder en de fysieke toestand van de huurder en van allen die met hem de woning betrekken of zullen betrekken. Aan het begrip "rationele bezetting" kan een specifieke invulling worden gegeven in het intern toewijzingsreglement.

Bij het beoordelen van de rationale bezetting zal ook rekening worden gehouden met kinderen die geplaatst zijn en/of bij wie de kandidaat-huurder een bezoekrecht heeft of co-ouderschap uitoefent en die derhalve niet permanent in de woning zullen verblijven.

Evoluerende gezinssituaties

De huurprijs wordt herzien bij overlijden en pensionering van de huurder of de persoon met wie hij wettelijk of feitelijk samenwoont alsmede wanneer personen met een inkomen de woning verlaten of er komen bijwonen. Ook wanneer het gezinsinkomen met minstens 20 % daalt ten opzichte van het gezinsinkomen van het referentiejaar (=3^{de} jaar voorafgaand aan de huurprijsberekening) wordt de huurprijs aangepast.

Wanneer de gezinssituatie wijzigt, zowel qua aantal gezinsleden als wat de fysieke toestand van één van de bewoners betreft, kan de huurder naar een "aangepaste" woning muteren. Sommige socialehuisvestingsmaatschappijen hebben in hun intern toewijzingsreglement daaromtrent specifieke regels vastgelegd.

Voor zware zorgbehoevende personen is er ook een bijzonder huisvestingsstelsel, namelijk ADL (Activiteiten van het Dagelijks Leven).

- B. Vanuit haar doelgroep – gezinnen met kinderen en een bescheiden inkomen – stelt het **Vlaams Woningfonds** (VWF) een gezins-

vriendelijk woonbeleid zeker centraal. De opdracht van het VWF bestaat erin de verwerving van een eigen woning voor deze doelgroep betaalbaar te maken.

Voorwaarden

Om in aanmerking te komen voor een Woningfondslening wordt in de eerste plaats gekeken naar het aantal kinderen ten laste van het kandidaat-ontlenersgezin. Een ontlenersgezin moet minstens twee fysieke kinderen of één fysiek mindervalide kind ten laste tellen.

Naast het aantal kinderen ten laste is het gezamenlijk belastbaar inkomen van het kandidaat-ontlenersgezin het beslissende element om al dan niet in aanmerking te komen voor een lening.

Voor de berekening van dit inkomen worden de inkomens van volgende personen niet meegerekend :

- kinderen van minder dan 25 jaar die zonder onderbreking deel hebben uitgemakt van het gezin ;
- familieleden van de eerste en de tweede graad (ouders, grootouders, kinderen, kleinkinderen, broers, zussen) die erkend zijn als ernstig gehandicapt of die ten minste 65 jaar oud zijn.

Verder wordt ook de helft van het inkomen van de inwonende ascendenten (ouders, grootouders, ...) niet meegeteld.

Berekening rentevoet

Een van de specifieke kenmerken van een lening van het VWF bestaat erin dat de lening wordt toegekend tegen een degressieve rentevoet, wat betekent dat de rentevoet omgekeerd evenredig is met het aantal kinderen ten laste in het ontlenersgezin.

Het principe van degressiviteit wordt ook toegepast tijdens de loop van de lening : in geval van gezinsuitbreiding wordt aldus een intrestvermindering (10 % van de referentierentievoet, zonder dat de toegepaste rentevoet lager mag worden dan 40 % van de referentierentievoet) toegestaan. Met een vermindering van het aantal kinderen ten laste wordt geen rekening gehouden.

Verder worden alle leningen toegestaan sinds juli 1999, om de vijf jaar herzien wat de rentevoet betreft, op basis van de evolutie van het inkomen van de ontleners.

- C. Om aanspraak te kunnen maken op een **huursubsidie en installatiepremie** moet de aanvrager verhuizen van een woning die bepaalde gebreken vertoont naar een woning die aan bepaalde normen voldoet. Ook hier zijn de inkomensvoorwaarden en het bedrag van de premie afhankelijk van het aantal personen ten laste.

Bovendien kan ook een beroep worden gedaan op de premie als de woning te klein is (ongezond wegens overbevolking) of functioneel niet is aangepast aan de fysieke gesteldheid van de bewoner indien deze bejaard (minstens 65 jaar) of gehandicapt (vanaf 66 %) is.

- D. Naast voorwaarden met betrekking tot de woning, gelden ook voor de **verbeterings- en aanpassingspremie** (VAP) inkomensgrenzen, die verhoogd worden per persoon ten laste. Met een verbeteringspremie worden niet enkel verbeteringswerken, maar ook verbouwingen (werken om woon-, kook- of slaapruiden uit te breiden) gesubsidieerd.

Om in aanmerking te komen voor een aanpassingspremie voor bejaarden en gehandicapten moet de aanvrager-bewoner (of hij nu eigenaar of huurder is), de partner of een inwonend gezinslid meer dan 60 jaar oud of gehandicapt zijn. Ook hier gelden, naast voorwaarden met betrekking tot de woning, inkomensgrenzen die worden verhoogd per persoon ten laste. De premie is bestemd voor de aanpassing van de technische of sanitaire installatie of van de constructie van de woning, aan de fysieke gesteldheid van de bejaarde of gehandicapte aanvrager of het inwonende gehandicapte of bejaarde gezinslid. De noodzaak moet worden aangetoond met een medisch getuigschrift.

- E. De **verzekering gewaarborgd wonen**, opvolger van de verzekering tegen inkomensverlies, heeft als doel een vangnet te creëren voor de bouwer of koper, vaak een jong gezin, die onvrijwillig arbeidsongeschikt of werkloos wordt en hierdoor geconfronteerd wordt met een vermindering van zijn (beroeps)inkomen. Deze verzekering is volledig gratis : de Vlaamse overheid betaalt de premie voor de verzekerde. De inkomensvoorwaarden zijn afhankelijk van de gezinssamenstelling.

2. Cijfergegevens m.b.t. de begroting 2002-2003

Basisallocatie	Krediet - begrotingsjaar 2000	Krediet - begrotingsjaar 2001	Krediet - begrotingsjaar 2002	Krediet - begrotingsjaar 2003
1202 (verzekering tegen inkomensverlies)	1.380.295,93 euro	831.348,16 euro	1.152.844,92 euro	1.356.000,00 euro
3101 (rentesubsidie m.b.t. bijzondere sociale leningen van het Vlaams Woningfonds)	36.688.241,66 euro	34.263.842,99 euro	34.772.000,00 euro	37.027.000,00 euro
3404 (verhuis-, huur- en installatiepremies)	5.195.848,27 euro	13.049.115,14 euro	8.049.000,00 euro	8.790.000,00 euro
5304 (VAP) ¹	7.726.692,43 euro			
5305 (VAP)		6.733.531,71 euro	6.010.620,00 euro	11.500.000,00 euro
8101 (investeringsprogramma's van de VHM m.b.t. de huursector)	59.340.751,96 euro	83.619.443,77 euro	95.443.970,00 euro	94.769.000,00 euro
8102 (investeringsprogramma's van de VHM m.b.t. de eigendomssector)	17.511.198,59 euro	19.005.996,54 euro	18.251.835,03 euro	14.446.000,00 euro

¹ De VAP werd t.e.m. het begrotingsjaar 2000 geïmputeerd op basisallocatie 5304. Vanaf het begrotingsjaar 2001 werd de VAP vastgelegd en uitbetaald op basisallocatie 53.05. Op deze basisallocatie werden ook de nieuwbouwpremie en de renovatiepremie geïmputeerd.

3. In het nieuw sociaal huurbesluit werd de eigendomsvoorwaarde voor 55-plussers en voor personen met een handicap versoepeld. Er wordt afgeweken van de toelatingsvoorwaarde dat de kandidaat-huurder geen woning in volle eigendom of volledig in vruchtgebruik mag hebben in binnen- of buitenland, indien hij minstens 55 jaar oud is en de woning zelf bewoont alsook indien de hij gehandicapt is en ingeschreven voor een ADL-woning. Op die manier vormt het bezit van een eigen woning voor hen niet langer een obstakel. Verder wordt voor iedereen naar de eigendomssituatie gekeken zoals die is op het ogenblik van de toewijzing van de woning. De eigendomssituatie van de voorafgaande jaren wordt niet meer in rekening gebracht.

Verder werd voorzien in de "meeneembaarheid" van de Vlaamse registratierechten. Dit houdt in dat de registratierechten die betaald werden bij de vorige aankoop van een woning of bouwgrond die vervolgens als hoofdverblijfplaats heeft gediend, in zekere mate en onder bepaalde voorwaarden kunnen worden afgetrokken van de registratierechten verschuldigd bij de aankoop van een nieuwe woning die als hoofdverblijfplaats dient of zal dienen, voorzover de "oude" woning ook daadwerkelijk wordt verkocht binnen een korte periode voor of na de aankoop van de nieuwe woning.

Deze maatregel heeft als doel de mobiliteit van personen en gezinnen naar een aangepaste woning aan te moedigen door de kostprijs verbonden aan een verhuis voor eigenaar-bewoners te drukken en is dan ook enkel van toepassing op natuurlijke personen.

Vraag nr. 27
van 10 juli 2003
van de heer JOHAN SAUWENS

BLOSO-centra – Overdracht

Naar aanleiding van de audit van het Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtcreatie (Blosos) en de opmaak van het Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen, werd een lijst van prioritair over te dragen centra opgemaakt, alsook een lijst van niet-prioritaire centra.

In een antwoord op een parlementaire vraag van collega Sonja Becq (schriftelijke vraag nr. 159 van 14 juli 2000) werd een stand van zaken meegedeeld met betrekking tot de overdracht van Blososport-

centra. Tevens antwoordde de minister dat aan de coördinatieceel die instaat voor de realisatie van de overdrachtdossiers, opdracht werd gegeven om actief te prospecteren voor overname (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 1 december 2000, blz. 527).

1. Wat is de visie van de huidige minister met betrekking tot de exploitatie van eigendommen door een dienst van de Vlaamse regering ?

2. Wat zijn de mogelijke implicaties van het project "Beter Bestuurlijk Beleid" op de exploitatie van sportcentra door het Blosos ?

Wat zijn hiervan de gevolgen voor het statuut van de instelling in het kader van het "Beter Bestuurlijk Beleid" ?

3. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de Blosos-domeinen in Brugge "Sint-Pietersplas" en in Dilbeek ?

4. Op basis van welke motieven werd het Blosos-sportcentrum "Heuvelkouter" in Liedekerke toegevoegd aan de lijst van prioritaire centra ?

5. Werkt de coördinatieceel verder aan de realisatie van haar opdracht ?

Wat zijn de resultaten van de prospectieopdracht van de coördinatieceel ?

Antwoord

1. Vermits de Blosos-centra een duidelijk bovenlokale functie vervullen en beantwoorden aan de destijds vooropgestelde criteria, ben ik van mening dat de als prioritair beschouwde Blosos-centra verder door het Blosos uitgbaat dienen te worden.

De opdrachten en criteria waaraan de Blosos-centra moeten voldoen, zijn:

- sportkaderopleiding: het maximaal ter beschikking stellen van de Blosos-centra voor opleidingscursussen, georganiseerd of erkend door de Vlaamse Trainersschool. Dit geldt eveneens voor de cursussen voor het begeleidingskader (jury, scheidsrechter, bestuurskader, ...), georganiseerd door de Vlaamse sportfederaties ;

- training en stage: gebruik van de Bloso-centra voor de voorbereiding van topatleten en beloftevolle jongeren, als ondersteuning van de Vlaamse sportfederaties. Eveneens kunnen de Bloso-centra gebruikt worden voor stages van buitenlandse topatleten ;
- belangrijke sportmanifestaties: maximale gebruiksmogelijkheden voor sportevenementen en competities op Vlaams, federaal en internationaal niveau ;
- sportpromotie: aanwending van de Bloso-centra voor de uitvoering van de sport-promotionele opdracht van het Bloso. De organisatie van sportkampen en sportklassen heeft niet alleen een sterk sensibiliserende invloed, maar biedt tevens de kans deze Bloso-centra ook efficiënter te exploiteren.

Voor de schoolspordagen en sportpromotie-activiteiten in het kader van sportpromotie-campagnes is het gebruik van de Bloso-centra vanzelfsprekend.

2. Het project "Beter Bestuurlijk Beleid" zal in principe geen weerslag hebben noch op het aantal, noch op de verdere uitbouw van de 13 prioritaire Bloso-centra.

Het is de bedoeling de huidige VOI Bloso om te vormen tot een IVA met rechtspersoonlijkheid. (*VOI: Vlaamse openbare instelling ; IVA: intern verzelfstandigd agentschap – red.*)

Aldus zal, gezien de hierdoor gegarandeerde operationele autonomie, een efficiënte, effectieve en kwaliteitsvolle exploitatie van de Bloso-centra verder mogelijk zijn.

3. In januari 2001, toen de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf nog minister van Sport was, werd het Bloso-centrum "Sint-Pietersplas" in Brugge overgedragen aan het stadsbestuur van Brugge, tegen een vergoeding van 28.250.000 fr. of 700.299 euro.

Het Bloso-centrum in Dilbeek wordt in feite opgedeeld in drie zones :

- een zone "natuurgebied" : dit deel werd ook in januari 2001 overgedragen aan de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) tegen een vergoeding van 14.700.000 frank of 364.403 euro ;

- een zone "cultureel centrum", geraamd op 31.700.000 frank of 785.822 euro ;
- een zone "sportcentrum", geraamd op 900.000 frank of 22.310 euro.

Het gemeentebestuur van Dilbeek heeft zich geëngageerd tot verwerving van de gronden gelegen in de zone "cultureel centrum". Voor de gronden van de zone "sportcentrum" verklaarde de gemeente zich eveneens principieel bereid tot de overname ervan. Blijkbaar vormt de vooropgestelde aankoopprijs voor het gemeentebestuur een belangrijke hinderpaal. Gelet op de vroegere engagementen van het gemeentebestuur wenste mijn voorganger Guy Vanhengel niet in te gaan op een toegeving van minister Bert Anciaux om de gronden van de zone "cultureel centrum" tegen betaling van één symbolische frank ter beschikking te stellen van de gemeente Dilbeek.

In overleg met de coördinatieceel werd door minister Vanhengel aan de gemeente voorgesteld om :

- een gedeelte van de gronden te verwerven tegen de door het Aankoopcomité geschatte waarde van 93.427,63 euro ;
- een gedeelte van de gronden "cultureel centrum" via een erfpacht ter beschikking te stellen van de gemeente op basis van de door het Aankoopcomité geschatte waarde van 676.689,82 euro ;
- het resterende deel van de betrokken gronden te koop aan te bieden aan de gemeente tegen 38.341,19 euro.

Dit lijkt mij een billijk voorstel. Deze onderhandelingen met het gemeentebestuur van Dilbeek zijn momenteel nog niet afgerond.

4. Het Bloso-centrum "Heuvelkouter" werd aan de lijst van de prioritaire centra toegevoegd bij gebrek aan een ernstige overnamekandidaat. De provincie Vlaams-Brabant, die oorspronkelijk interesse betoonde voor de overname, bleek niet meer geïnteresseerd te zijn en zal in 2004 zelfs het aan de ijshal grenzende provinciaal zwembad overdragen aan een intergemeentelijk samenwerkingsverband, bestaande uit de gemeenten Liedekerke, Roosdaal en Denderleeuw. Ondanks een actieve prospectie van de coördinatieceel, werden evenmin valabele particuliere kandidaten gevonden voor een overna-

me van de Bloso-ijshal. Aangezien de gronden waarop deze ijshal is gebouwd, door de gemeente Liedekerke voor een periode van 99 jaar aan het Bloso in erfpacht werden gegeven, diende bovendien bij een eventuele vervreemding ook het akkoord verkregen te worden van het gemeentebestuur.

Hiermee rekening houdende, ben ik van oordeel dat specifiek voor het Bloso-centrum "Heuvelkouter" in Liedekerke veeleer dient te worden gestreefd naar een samenwerking met de gemeenten die deel uitmaken van het intergemeentelijk samenwerkingsverband, dan naar een vervreemding ervan, waarvoor trouwens geen belangstelling bestaat.

Deze samenwerking kan zich richten op meerdere aspecten zoals promotie, animatie, technisch beheer of bewaking. Zoals bij bestaande samenwerkingsakkoorden in andere Bloso-centra dienen de partners wel overtuigd te zijn van de win-winsituatie die aldus kan ontstaan.

5. De coördinatiecél heeft zeer goed en deskundig werk verricht m.b.t. de overdracht van de Bloso-centra. Dit was geen evidente aangelegenheid.

De coördinatiecél zal verder betrokken blijven bij de onderhandelingen over de verkoop van het enige, nog niet volledig overgedragen Bloso-centrum in Dilbeek.

Vraag nr. 28
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Huurwaarborgsubsidie aan OCMW's – Evaluatie

De Vlaamse regering heeft in het verleden de OCMW's financieel ondersteund die een woning huren op de private markt.

Om de OCMW's bij het stellen van de huurwaarborg te steunen, heeft de Vlaamse overheid aan elk OCMW dat aan dit systeem meewerkt een vergoeding verleend voor de gemaakte dossierkosten.

1. Wat is de huidige stand van zaken in dit dossier? Hoeveel OCMW's hebben aan dit systeem meegewerkt?
2. Heeft er inmiddels een evaluatie plaatsgehad van deze maatregel? Wat zijn de resultaten?

3. Welk budget wordt hiervoor op jaarbasis uitgetrokken? Kan er een opsplitsing per provincie worden gegeven, zo ja, graag de cijfers?

Antwoord

1. De bedoelde subsidies werden verleend krachtens de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1999 houdende de instelling van een subsidie aan OCMW's die op de privé-woningmarkt huurwaarborgen stellen voor hun cliënteel.

Het besluit trad in werking op 1 januari 1999 en hield op van kracht te zijn op 31 december 2000. In 1999 werkten 67 OCMW's aan dit systeem mee, in 2000 79 OCMW's.

2. Het stelsel werd destijds niet verlengd omdat uit een informele bevraging van enkele OCMW's bleek dat het bedrag van de subsidie, 700 frank, te laag werd bevonden en de budgettaire mogelijkheden mijn voorganger niet in staat stelden dit bedrag substantieel te verhogen.
3. Op basis van de door de OCMW's aan het Sociaal Impulsfonds verstrekte voortgangsrapporten voor 1999 en 2000 werden de nodige uitbetalingen verricht; de betalingen gebeurden middels op het Fonds voor de Huisvesting beschikbare kredieten. Voor 1999 is aan 67 OCMW's 33.507 euro betaald; voor 2000 bedroegen deze cijfers: 79 OCMW's en 35.446 euro.

Opsplitsing per provincie

1999

Antwerpen	7.531 euro
Limburg	5.084 euro
Oost-Vlaanderen	3.366 euro
Vlaams-Brabant	2.186 euro
West-Vlaanderen	15.339 euro

2000

Antwerpen	13.700 euro
Limburg	6.575 euro
Oost-Vlaanderen	4.458 euro
Vlaams-Brabant	4.456 euro
West-Vlaanderen	6.257 euro

Vraag nr. 29
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Drugpreventieproject Voetbalbond – Resultaten

In het jeugdplan van de Koninklijke Belgische Voetbalbond wordt vermeld dat de KBVB preventieacties wil voeren tegen het druggebruik binnen het voetbal. Voor dat project werd de gemeente Londerzeel uitgekozen als proefgemeente.

Terecht stelde de KBVB dat het hypocriet zou zijn om te denken dat het stijgende druggebruik niet het geval zou zijn in en rond de voetbalactiviteiten. Een preventieactie naar de clubs toe werd beschouwd als geen overbodige luxe.

1. Heeft de minister kennis van de resultaten van dit project ? Wat zijn deze ?
2. De minister is bevoegd voor preventie.

Wat is de inbreng vanuit het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur in dit project ?
 Op welke wijze is dit project ondersteund ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byttebier (vraag nr. 241) en Keulen (vraag nr. 29).

Antwoord

1. Door de betrokken sportfunctionaris werd mij aangaande de resultaten van het project uitvoerige informatie verstrekt. Deze informatie gaat als **bijlage**.
2. Zoals eerder gesteld in het antwoord op vraag nr. 100 van 30 mei 2002 "Drugpreventie project KBVB – Betrokkenheid", is er geen samenspraak met mijn diensten betreffende het drugpreventieproject bij de KBVB, maar heeft de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, Adelheid Byttebier, voor haar preventief gezondheidsbeleid inzake middelengebruik gekozen voor een structurele samenwerking met de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD), als deskundige organisatie voor de uitvoering van het Vlaams middelenbeleid (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 4 oktober 2002, blz. 81 – red.*).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst *Schriftelijke Vragen – red.*)

(*Antwoord Adelheid Byttebier : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz. 237 – red.*)

Vraag nr. 30
van 17 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Vraag nr. 208

van 17 juli 2003

van mevrouw Marijke Dillen

Blz. 432

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER

VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 119
van 20 juni 2003
van de heer JAN LAURYS

Regularisatie DAC – Stand van zaken

Op 26 november 1999 besliste de Vlaamse regering tot de fasegewijze regularisatie van de traditionele tewerkstellingsprogramma's. Hierbij zouden nepstatuten worden omgezet in reguliere arbeid.

Uit de begrotingsdocumenten blijkt dat vanuit de begroting Werkgelegenheid middelen worden getransfereerd naar de begroting van de programma's Welzijn, Onderwijs, Ontwikkelingssamenwerking, Cultuur, Sport en Monumentenzorg voor de regularisatie van de nepstatuten van het Derde Arbeidscircuit (DAC).

1. Graag een overzicht van de middelen die sinds 1999 vanuit de begroting Werkgelegenheid zijn getransfereerd voor de regularisatie van

DAC'ers naar andere programma's, met aanduiding van de basisallocaties (oorsprong en doel).

2. Graag een overzicht van de middelen die sinds 1999 tot nu aan de regularisatie van DAC'ers werden besteed per programma, met aanduiding van de basisallocaties (oorsprong en doel).
3. Hoeveel nepstatuten zijn er nu reeds geregulariseerd per domein ?
4. Hoeveel moeten er nog geregulariseerd worden ?
5. Hoeveel middelen zijn er hiervoor nog nodig ? Van welke programma's zullen deze middelen afkomstig zijn ?
6. Tegen welke datum zouden alle nepstatuten geregulariseerd moeten zijn ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Landuyt (nr. 78) ; Byttebier (nr. 215) ; Vanderpoorten (nr. 119) ; Sannen (nr. 204) ; Van Grembergen (nr. 183) en Keulen (nr. 10).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme.

Vraag nr. 122 van 23 juni 2003 van de heer JOS DE MEYER

Hogeschoolpersoneel – Vervangingsplicht bij loopbaanonderbreking

Het antwoord van de minister op mijn vraag om uitleg van 12 juni 2003 over de afschaffing van de vervangingsplicht creëert grote onduidelijkheid in de Vlaamse hogescholen.

De minister stelt enerzijds dat de vervangingsplicht in het koninklijk besluit (KB) van 1991 om onderbrekingsuitkeringen te krijgen impliciet is afgeschaft, omdat de programmawet de vervangingsplicht als voorwaarde om uitkeringen te krijgen in de basiswet (m.n. de sociale herstellwet van 1985) heeft afgeschaft. Toch is de minister niet van plan om de verplichting om een loopbaanonderbreker te vervangen door een uitkeringsgerechtigde werkzoekende in de artikelen 19 en 20 van het besluit

loopbaanonderbreking van 2002 te schrappen zolang de federale overheid de vervangingsplicht in het KB van 1991 niet expliciet heeft opgeheven. (Handelingen Commissievergadering nr. 243 van 12 juni 2003, blz. 9 e.v.)

Uit goede bron vernemen we dat de federale overheid geen aanstalten maakt om het KB van 1991 te wijzigen, omdat volgens haar de vervangingsplicht reeds impliciet is opgeheven door de programmawet. Dit is juridisch juist : een uitvoeringsbesluit heeft geen geldige rechtsgrond meer als de wet of het decreet waarvan het besluit de uitvoering is, weggevallen is.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) hebben trouwens de rubriek "vervangingen" in hun aanvraagformulier voor onderbrekingsuitkeringen en premies al geschrapt.

De optie van de minister creëert echter een vicieuze cirkel : de minister wacht de beslissing van een federale overheid om een federaal KB te wijzigen af om het Vlaamse besluit te wijzigen. De federale overheid maakt echter geen aanstalten om het federale KB te wijzigen, zodat het Vlaamse besluit niet binnen korte termijn gewijzigd zal worden.

Anderzijds beweert de minister terecht dat de Vlaamse overheid de bevoegdheid heeft om de modaliteiten van toekenning van de loopbaanonderbreking te regelen. De minister heeft van deze bevoegdheid gebruikgemaakt door een vervangingsregeling in te voeren in de loopbaanonderbreking. Er zijn twee regelingen.

Ten eerste is er de regeling dat loopbaanonderbreking geen recht voor het personeelslid is, maar geweigerd of toegestaan wordt door het hogeschoolbestuur. Als het hogeschoolbestuur echter een loopbaanonderbreking toekent, moet het de loopbaanonderbreker vervangen door een uitkeringsgerechtigde werkzoekende aan te stellen. Dit staat in artikel 19.

Ten tweede kan het hogeschoolbestuur de loopbaanonderbreking niet weigeren als er zich een vervanger aandient die volledig uitkeringsgerechtigd werkzoekend is en over een bekwaamheidsbewijs beschikt voor een ambt zoals vermeld in het hogescholendecreet. Dit staat in artikel 20.

De vervangingsplicht is met andere woorden niet langer een voorwaarde om een uitkering te krijgen (die door de federale overheid, zijnde RVA, wordt

gegeven), maar wel een voorwaarde die inherent verbonden is met de loopbaanonderbreking. Een loopbaanonderbreking kan dus maar geldig toegekend worden als er een vervanger is die volledig uitkeringsgerechtigd werkzoekend is. Dit is de regeling in het besluit en het ziet er niet naar uit dat de minister op korte termijn deze regeling zal schrappen. De minister drukt weliswaar de intentie uit in de toelichting bij de omzendbrief en de vorige parlementaire vragen om de vervangingsplicht af te schaffen, maar verder dan lippendienst reikt deze intentie niet.

Hogescholen signaleren mij dat de vervangingsregeling zo ondoorzichtig is geworden dat ze niet meer weten hoe ze op een juridische geldige manier de loopbaanonderbreking moeten toepassen. En dat terwijl het besluit nog geen jaar oud is.

Naar aanleiding van de vorige parlementaire vragen deed de minister mee dat de vervangingsplicht impliciet is afgeschaft. Later nuanceert ze in het parlementair antwoord van 12 juni laatstleden en de toelichting bij het besluit dat enkel het criterium van de "volledig uitkeringsgerechtigde werkzoekende" zal worden geschrapt. Intussen hebben een aantal hogescholen in 2002-2003 loopbaanonderbreking toegekend zonder vervanging en ziet het er niet naar uit dat de minister binnen de kortste termijn het besluit zal aanpassen. De RVA en de VDAB eisen niet langer een vervanger voor het toekennen van uitkeringen en premies.

De Raad van State heeft al meermaals geoordeeld dat een omzendbrief die een besluit tegenspreekt, geen enkele juridische waarde heeft. Alleen het besluit is geldig. Het Rekenhof kan de visering van overheidspensioenen voor benoemde personeelsleden weigeren als verlofstelsels niet strikt volgens de geldende wetgeving zijn genomen.

De vraag is dus of de niet-vervanging de overheidspensioenen van de benoemden in het gedrang zal brengen. Hiervoor moeten de hogescholen het antwoord van het Rekenhof afwachten. Intussen voelen zij zich genoodzaakt om het besluit correct uit te voeren, teneinde de overheidspensioenen van de personeelsleden die met ingang van het academiejaar 2003-2004 loopbaanonderbreking nemen, niet in het gedrang te brengen. De zoektocht naar een uitkeringsgerechtigde werkzoekende is een bijkomende administratieve rompslomp.

1. Is de minister van plan om het criterium van de volledig uitkeringsgerechtigde werkzoekende in de artikelen 19 en 20 van het besluit loopbaanonderbreking voor de hogescholen te schrappen

zonder de wijziging van het KB van 1991 door de federale overheid af te wachten ?

2. Is de minister van plan om de volledige vervangingsplicht in het besluit loopbaanonderbreking voor de hogescholen te schrappen zonder de wijziging van het KB van 1991 door de federale overheid af te wachten ?

Gezien het belang van het antwoord van de minister, zowel voor de hogescholen als voor de betrokken personeelsleden, kreeg ik graag zeker een antwoord voor het parlementair reces.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag van 12 juni 2003 deelde ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat ik het besluit van 24 mei 2002 betreffende de loopbaanonderbreking voor de personeelsleden van de hogescholen zou aanpassen zodra het federale KB zou zijn gewijzigd. De hogescholen zijn immers via omzendbrief op de hoogte gebracht van de wijzigingen inzake de vervangingsplicht.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger is (was) niet tevreden met dit antwoord en blijft aandringen op een wijziging van het besluit en dit zo vlug mogelijk. Ik ben evenwel geen voorstander van een partiële wijziging (enkel vervangingsplicht), maar zal het besluit in zijn geheel aanpakken.

Het ontwerp van besluit zal onmiddellijk na het zomerreces voorgelegd worden aan de Vlaamse regering, waarna de hele legistische procedure, inclusief overleg met de RVA, opgestart wordt.

Vraag nr. 123 van 23 juni 2003 van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Ziektecontrole

Op vrijdag 13 juni 2003 kon men in De Morgen onder de titel "Controle geneest veel 'zieke' leraars" lezen dat de krant citeert uit cijfers die ze had kunnen "inkijken".

Los van het feit dat deze titel insinueert dat er in het onderwijs (minstens in het verleden) nogal wat misbruik werd gemaakt van het ziekteverlof, heb ik omtrent deze materie enkele vragen.

1. Door het woord "inkijken" te gebruiken, insinueert De Morgen dat ze op een of andere manier

een rapport op de kop heeft kunnen tikken over de controle van de ziekteverloven.

Hoe komt het dat De Morgen op 12 juni al in het bezit was van dat rapport, als men weet dat het via Schooldirect maar verspreid werd op 18 juni ?

Heeft het departement Onderwijs terzake een persconferentie gegeven of een persnota verspreid ?

Indien dat zo is, wat was dan het doel hiervan ? Onder wiens verantwoordelijkheid gebeurt dat en is het normaal te noemen dat het departement Onderwijs acties onderneemt die, naar ik verhoop, niet tot doel hebben het imago van de leraar te besmeuren, maar die dat wel tot gevolg hebben ?

Als dit rapport niet verspreid werd via het departement, hoe is het dan in handen gekomen van De Morgen ?

2. Uit de krantenartikels blijkt heel duidelijk dat het departement de controle door Gecoli ook stuurt.

Op welke manier gebeurt dat en op welke basis ?

3. Het is duidelijk dat er meer gerichte controles gebeuren. Personeelsleden die ouder zijn dan 55 jaar beklagen zich er nogal eens over dat zij geïnterviewd worden en dat zij door de controlegeeneesheren en door de arbitrageartsen onder druk gezet worden om het onderwijs vervroegd te verlaten.

Met welk doel wordt deze politiek gevolgd ?

4. Enkele maanden geleden hebben tal van personeelsleden een brief ontvangen van het departement waaruit bleek dat Gecoli aan het departement een lijst had bezorgd van personeelsleden die hun medisch attest meer dan vijf dagen na de aanvang van de afwezigheid wegens ziekte zouden hebben overgezonden.

Navraag hierover leerde echter dat deze lijst de namen bevatte van personeelsleden van wie Gecoli het attest meer dan vijf dagen na de aanvang van het ziekteverlof had ontvangen. Dat maakt uiteraard een groot verschil uit, omdat het dan duidelijk moet zijn dat de reden hiervoor ook bij De Post kan liggen. Vele personeelsleden waren dan ook verontwaardigd over de brief die zij ontvingen.

Waarom wordt zo'n brief verspreid vooraleer men terzake nagaat of de informatie die Gecoli verstrekt wel juist is ?

Naar hoeveel personeelsleden werd een dergelijke brief verstuurd ?

Hoeveel personeelsleden hebben op deze brief gereageerd ?

Wat is er inmiddels met deze lijst gebeurd nu blijkt dat hij op verkeerde gronden werd verstuurd ?

Deze vraag is des te prangender als men weet dat het departement in dezelfde brief ermee dreigde om bij een volgende "overtreding" van de regelgeving sancties toe te passen.

Heeft het departement inmiddels zijn excuses aangeboden aan de betrokken personeelsleden ?

Antwoord

1. Naar aanleiding van berichtgeving in enkele Franstalige kranten, waarin melding werd gemaakt van een stijgend ziekteverzuim bij het onderwijspersoneel van de Franse Gemeenschap, vroeg de pers mij of er in Vlaanderen een gelijkaardige tendens bestond. Op dat ogenblik is inderdaad inzage gegeven in het rapport dat jaarlijks binnen mijn administratie wordt opgemaakt omtrent de resultaten van de ziektecontroles. Er is daaromtrent geen persconferentie gehouden of persnota verspreid.

Het rapport wordt jaarlijks opgemaakt door de werkgroep die de werking opvolgt van de privé-firma die belast is met de ziektecontrole voor het onderwijspersoneel. Sinds 2001 is deze opdracht toevertrouwd aan de firma Gecoli. Het rapport bevat een aantal gegevens die jaarlijks verzameld worden en die een vergelijking over de jaren heen mogelijk maken.

Door mijn woordvoerder en de verantwoordelijken van mijn administratie is over dit thema uiterst genuanceerd gecommuniceerd. Daarbij zijn duidelijk een aantal elementen aangehaald die erop wijzen dat de personeelsleden uit het onderwijs gemotiveerde werknemers zijn. Het hoge nulverzuim in het onderwijs, dat wil zeggen het aantal personeelsleden dat geen enkele dag ziek is geweest gedurende een jaar, wijst duidelijk in die richting. Er zijn geen specifieke alarmsignalen van onterecht ziekteverzuim.

Het is net naar aanleiding van de berichtgeving in de pers, die qua titels inderdaad wat misleidend zou kunnen zijn, dat ik ervoor geopteerd heb om zo snel mogelijk, via de eerstvolgende uitgave van Schooldirect (18 juni 2003), over het jaarrapport ziektecontrole te communiceren met alle directies. Op die manier konden ook zij snel beschikken over genuanceerde informatie.

- De sturing door het departement bestaat erin dat het opvolgt op welke manier de privé-firma die belast is met de ziektecontrole, in casu Gecoli, gestalte geeft aan haar opdracht om, binnen het toegewezen budget, op een zo efficiënt mogelijke manier ziektecontroles uit te voeren.

Dat betekent onder meer dat er van de privé-firma verwacht wordt dat zij systematisch een grondige inhoudelijke screening doorvoert van de ingediende ziekteattesten, zodat bijvoorbeeld vermeden wordt controles uit te voeren bij gehospitaliseerde personeelsleden.

Bij het uitvoeren van ziektecontroles houdt het controleorganisme rekening met parameters als frequentie en duur van ziekte. Dit gebeurt aan de hand van gegevensontsluiting na invoer van de ingediende ziekteattesten. De sturing van het departement is er dus één op metaniveau, niet op het niveau van de individuele personeelsleden.

- Het werken met bovenvermelde parameters leidt er automatisch toe dat er ook geregeld controles gebeuren bij oudere personeelsleden, omdat – net als in andere beroepsgroepen – oudere personeelsleden globaal gezien meerdere keren ziektedagen opnemen en soms ook langer ziek zijn.

Deze controles zijn louter het gevolg van het toepassen van objectieve criteria. Het is hier geenszins de bedoeling welke personeelscategorie dan ook te viseren.

- De brief die de personeelsleden hebben ontvangen aangaande het "laattijdig" insturen van hun ziekteattest(en) naar het controleorganisme Gecoli is er gekomen, nadat uit het geregeld onderling overleg tussen Gecoli en de betrokken administraties van het departement Onderwijs was gebleken dat een aantal attesten te laat bij het controleorganisme toekwamen. Door deze manier van handelen kon Gecoli onmogelijk nog nagaan of de afwezigheid wegens ziekte van

het betrokken personeelslid al dan niet gerechtvaardigd was.

Tijdens dit overleg is afgesproken om op geregelde basis aan het departement een overzicht te bezorgen van de personeelsleden van wie het attest meer dan vijf werkdagen na de aanvangsdatum van het ziekteverlof bij het controleorganisme toekomt. Daarbij wordt dus rekening gehouden met weekends en feestdagen, waardoor de periode van vijf dagen meestal wordt verlengd. Ook worden geen personeelsleden in het overzicht opgenomen die in een ziekenhuis of in een geneeskundig centrum zijn opgenomen. Dit kan natuurlijk maar vermeden worden in de mate waarin de personeelsleden dit ook expliciet op hun attest vermelden.

Het laattijdig toekomen van ziekteattesten bij Gecoli ten gevolge van de vertraagde werking bij De Post is het departement Onderwijs in het geheel niet ontgaan. In de brief die als reactie op de door de betrokken personeelsleden aangevoerde elementen naar hen wordt verzonden, wordt trouwens op eigen initiatief naar dit element verwezen.

In de eerste plaats is de bewuste brief bedoeld om de personeelsleden erop te wijzen dat zij hun ziekteattest onmiddellijk moeten versturen naar het controleorganisme.

De brieven worden verspreid op basis van objectieve gegevens die verstrekt worden door Gecoli. Hierbij moet worden aangenomen dat de verstrekte gegevens juist zijn. Mocht er zich toch een fout voordoen, dan wordt dit onmiddellijk doorgegeven aan Gecoli, die zelf een persoonlijke brief stuurt aan het personeelslid met verontschuldigingen.

Over een periode van een jaar werden in totaal enkele duizenden brieven verstuurd. Door ongeveer 1/10 van de personeelsleden wordt daarop telefonisch of schriftelijk gereageerd, waarbij 75% uitdrukkelijk toegeeft in de fout te zijn gegaan en verklaart zich in de toekomst aan de richtlijnen van de omzendbrief te zullen houden.

Het departement Onderwijs heeft in de enkele gevallen waarin er uitdrukkelijk door zijn diensten een fout werd begaan, zijn excuses aangeboden en zo nodig contact opgenomen met het controleorganisme om eventuele onvolkomenheden naar de toekomst weg te werken.

Vraag nr. 125
van 27 juni 2003
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Hogeschoolpersoneel – Strafrechtelijke veroordelingen

Strafrechtelijke veroordelingen kunnen een impact hebben op de rechtspositie van hogeschoolpersoneelsleden. Om toegelaten te worden tot een hogeschoolambt moet een personeelslid immers de burgerlijke en politieke rechten genieten en een gedrag hebben dat in overeenstemming is met de eisen van het beoogde ambt (artikel 89 hogeschooldecreet). Een aanstelling of benoeming eindigt van rechtswege en zonder vooropzeg wanneer het personeelslid niet meer aan bovengenoemde voorwaarden voldoet (artikel 92, 8° en 93, § 1, 3° hogeschooldecreet). Bovendien kan een hogeschool benoemde personeelsleden een tuchtstraf geven voor tekortkomingen in de uitoefening van hun plichten (waaronder ontslag als gevolg van een tuchtmaatregel) (artikel 78 hogeschooldecreet).

Sinds 1996 zijn de Vlaamse hogescholen autonoom bevoegd voor hun personeelsbeleid. Zij beslissen over aanstellingen, benoemingen, te nemen tuchtmaatregelen, schorsingen van de uitbetaling van de wedde en andere. Zij zijn dus ook verantwoordelijk voor de uitvoering van het hogeschooldecreet. Wanneer een personeelslid bijvoorbeeld de burgerlijke en politieke rechten heeft verloren, verliest het zijn benoeming van rechtswege en dient de hogeschool deze beslissing bij een ter post aangetekend schrijven mee te delen aan het betrokken personeelslid.

Het is echter onduidelijk of en hoe de hogescholen in kennis gesteld worden van mogelijke strafrechtelijke veroordelingen van hun personeelsleden. Ook voor andere strafrechtelijke veroordelingen is de kennisname ervan relevant, bijvoorbeeld in het kader van tuchtmaatregelen of ontslag om dringende redenen.

Bijgevolg zou ik aan de minister de volgende vragen willen stellen.

1. Wordt het departement Onderwijs op de hoogte gesteld door het Ministerie van Justitie van de strafrechtelijke veroordelingen van onderwijspersoneelsleden ?

Zo ja, welke afspraken bestaan hierover tussen het departement Onderwijs en het Ministerie van Justitie ?

Deelt het Ministerie van Justitie alle strafrechtelijke veroordelingen mee, of beperkt het de mededeling tot bepaalde strafrechtelijke veroordelingen of tot personeelsleden van bepaalde onderwijsniveaus ?

Zo neen, worden er afspraken gemaakt met de minister van Justitie over de mededeling van strafrechtelijke veroordelingen van onderwijspersoneelsleden ?

2. Worden de hogescholen sinds 1996 rechtstreeks op de hoogte gesteld door het Ministerie van Justitie van de strafrechtelijke veroordelingen van de hogeschoolpersoneelsleden ?

Zo ja, deelt het Ministerie van Justitie alle strafrechtelijke veroordelingen mee, of beperkt het zich tot de mededeling van bepaalde strafrechtelijke veroordelingen ?

Zo neen, worden er afspraken in het vooruitzicht gesteld met de minister van Justitie over de mededeling van strafrechtelijke veroordelingen aan de hogescholen, opdat de hogescholen hun decretale verplichtingen kunnen uitvoeren ?

Antwoord

1. Het departement Onderwijs wordt op de hoogte gebracht van veroordelingen van personeelsleden, maar hierbij zijn twee opmerkingen te maken :

- het departement heeft er geen zicht op of het op de hoogte wordt gebracht van alle veroordelingen ;
- niet alleen strafrechtelijke veroordelingen worden gemeld, ook bijvoorbeeld veroordelingen zoals het rijden onder invloed van alcohol.

In het kader van deze problematiek vond er op 6 november 1997 een werkvergadering plaats waarop alle gemeenschappen vertegenwoordigd waren. Het lag in de bedoeling van de diensten van het Ministerie van Justitie om, op basis van de verkregen informatie, een omzendbrief met onderrichtingen over het toesturen van informatie betreffende de gerechtelijke vervolgingen en de uitgesproken veroordelingen ten laste van het onderwijzend personeel op te maken. Alhoewel mijn administratie herhaaldelijk geïnformeerd heeft naar concrete onderrichtingen

mocht zij nog geen antwoord op dit schrijven ontvangen.

Ik zal opnieuw aandringen om de dialoog opnieuw aan te vatten.

2. Sinds 1996 zijn de Vlaamse hogescholen inderdaad autonoom bevoegd voor hun personeelsbeleid. Net zoals bij de communicatie naar het departement (i.c. de andere onderwijsniveaus) worden de hogescholen evenmin systematisch in kennis gesteld van mogelijke strafrechtelijke veroordelingen van hun personeelsleden.

Via rondvraag bij sommige hogescholen bleek dat er parketten zijn die ambtshalve een strafrechtelijke veroordeling meedelen aan werkgevers, maar deze praktijk is geen regel en wordt blijkbaar niet algemeen toegepast.

Wel gebeurt het dat bij vrijheidsberoving, het personeelslid in de gevangenis vraagt om de werkgever-hogeschool op de hoogte te brengen. Deze mededeling past dan binnen de problematiek van afwezigheid.

Ik zal deze kwestie op de agenda van de Vlhora laten plaatsen om concretere afspraken te maken. (*Vlhora : Vlaamse Hogescholenraad – red.*)

**Vraag nr. 126
van 27 juni 2003
van de heer FILIP DEWINTER**

Atheneum Antwerpen – Islamitische godsdienstbeleving

Het islamitisch godsdienstonderricht in het gemeenschapsonderwijs is formeel mogelijk sedert 20 februari 1978. In het schooljaar 2001-2002 werd in 328 scholen van het gemeenschapsonderwijs islamitische godsdienst onderwezen. Eén van deze scholen is het Koninklijk Atheneum (KA) van Antwerpen.

Naar verluidt wordt op korte termijn – met ingang van het nieuwe schooljaar 2003~2004 – in deze secundaire school in aparte gebedsruimtes voorzien voor leerlingen die zich bekennen tot de islamitische godsdienst. Deze gebedsruimtes dienen blijkbaar de islamitische leerlingen de kans te bieden om ook tijdens de schooluren hun geloof te belijden en aldus te voldoen aan de religieuze verplichtingen die door hun godsdienst worden opgelegd.

1. Kan de minister deze initiatieven van het Koninklijk Atheneum Antwerpen bevestigen ?
2. In hoeverre hebben islamitische kinderen recht op eigen godsdienstbeleving binnen het gemeenschapsonderwijs ?
3. Impliceert een volwaardig islamitisch godsdienstonderricht in het gemeenschapsonderwijs dat ook gebedsruimtes worden ingericht ?
4. In hoeverre komt het neutraliteitsprincipe in het gemeenschapsonderwijs door de inrichting van deze islamitische gebedsruimtes in het gedrag ?
5. Krijgen de islamitische leerlingen enkel toegang tot deze gebedsruimtes tijdens de lessen Islam of ook tijdens pauzes ?
6. Worden voor leerlingen die zich bekennen tot andere godsdiensten ook aparte gebedsruimtes ingericht ?

Antwoord

1. Het gaat in het KA Antwerpen niet over een eigen gebedsruimte voor het islamonderwijs.

Door de recente zware brand in deze school zijn dertien klaslokalen niet langer bruikbaar. Daardoor zijn ook de klaslokalen voor het levensbeschouwelijk onderwijs niet langer beschikbaar en diende er een alternatief lokalenrooster te worden opgesteld. Hiernaast werd er een initiatief genomen om voor alle leerlingen een "stille ruimte" in te richten, ongeacht hun levensbeschouwing, zoals er bijvoorbeeld ook een studiezaal, een cafetaria, een turnzaal, een computerlokaal, een bibliotheek, ... in de accommodatie van het KA Antwerpen opgenomen zijn.

Wanneer de toestand van het gebouw opnieuw genormaliseerd is, zullen de klaslokalen voor de verschillende levensbeschouwingen opnieuw in gebruik worden genomen.

2. Artikel 24 van de Grondwet bepaalt dat de gemeenschap de keuzevrijheid van de ouders waarborgt. De gemeenschap organiseert neutraal onderwijs.

De neutraliteit houdt onder meer in, de eerbied voor de filosofische, ideologische of godsdienstige opvattingen van de ouders en de leerlingen. De scholen georganiseerd door openbare bestu-

ren bieden, tot het einde van de leerplicht, de keuze aan tussen onderricht in een van de erkende godsdiensten en de niet-confessionele zedenleer. Ieder heeft recht op onderwijs, met eerbiediging van de fundamentele rechten en vrijheden. Alle leerlingen die leerplichtig zijn, hebben ten laste van de gemeenschap recht op een morele of religieuze opvoeding.

Ik merk hierbij op dat "opvoeding" een ruimer begrip is dan louter en alleen "onderwijs".

3. Zoals gezegd, gaat het in het KA Antwerpen niet over een eigen gebedsruimte voor het islam-onderwijs. De eigen klaslokalen voor het levensbeschouwelijk onderwijs zijn voorlopig niet meer in gebruik wegens de zware brand.

Deze materie wordt geregeld door een omzendbrief van 8 december 1988 met referte 0/22/783 betreffende cursussen in de godsdienst en de niet-confessionele zedenleer. De leerlingen van eenzelfde leerlingengroep moeten gelijktijdig en op hetzelfde uur les hebben in de godsdienst of in de niet-confessionele zedenleer. De cursussen dienen te worden georganiseerd binnen het lesrooster.

Als algemeen principe dient te worden gesteld dat geen enkel confessioneel of niet-confessioneel lesgebeuren mag plaatsvinden in het bijzijn van andersdenkenden. Het is noodzakelijk dat de leerkrachten Godsdienst en Niet-Confessionele Zedenleer voor hun lessen over een eigen klaslokaal beschikken om :

- een optimaal gebruik van het didactische materieel te waarborgen ;
- symbolen, informatie en versieringen m.b.t. het leervak permanent te kunnen aanbren-gen.

Inzake het aanbren-gen van levensbeschouwelijke zinnebeelden worden volgens principes aanbevolen :

- in de lokalen waar uitsluitend ofwel de cursus Godsdienst (hieronder dient te worden verstaan het onderricht in één of meerdere van de erkende godsdiensten) ofwel de cursus Niet-Confessionele Zedenleer wordt onderwezen, mogen de overeenkomstige levensbeschouwelijke zinnebeelden worden opgehangen ;

- in de lokalen waar ook andere lessen worden gegeven, worden liefst geen levensbeschouwelijke zinnebeelden aangebracht.

Indien de inrichtende macht toch symbolen of beelden van één levensbeschouwing wenst te behouden, dan dient eveneens het symbool van de andere levensbeschouwing op evenwaardige wijze te worden aangebracht.

In het besluit van de Vlaamse regering van 27 februari 1992 wordt m.b.t. de materiële normen in het secundair onderwijs bepaald dat de inrichtende macht vrijelijk beslist over de verdeling van de oppervlakten binnen een algemeen pedagogisch en dienstenpakket van maximale bruto-oppervlakten, mits hun pedagogische bestemming wordt geëerbiedigd.

Ik verwijs in dit verband ook naar het Eindrapport van 11 juli 2001 van Deloitte & Touch, "Inkomsten en uitgaven van scholen in Vlaanderen – Kwantificering van de objectiveerbare verschillen": "Het aanbieden van de keuze tussen godsdienst en zedenleer impliceert een bijkomende nood aan lokalen, omdat voor een bepaalde klasgroep de keuzemogelijkheden op hetzelfde ogenblik moeten worden aangeboden. ... Scholen uit het gemeenschapsonderwijs en het gesubsidieerd officieel onderwijs voorzien een aantal extra-lokalen die ze al dan niet specifiek voor die levensbeschouwing uitrusten."

4. Zoals hierboven aangegeven, gaat het niet over een gebedsruimte voor het islam-onderwijs, maar over een "stille ruimte" voor alle levensbeschouwingen.

Voor het overige kan worden verwezen naar de tekst Voorstel van de regering – Verklarende nota in verband met de herziening van artikel 17 van de Grondwet – Buitengewone zitting van de Belgische Senaat op 25 mei 1988 (Senaat 100-1/1° - BZ 1988) :

"Tegenover de vrijheid van oprichting van scholen, o.m. scholen gebaseerd op een welbepaalde godsdienstige of filosofische overtuiging, staat het recht van de Gemeenschap neutraal onderwijs in te richten.... Het neutraal onderwijs beperkt zich niet tot onderricht, maar beoogt eveneens de opvoeding van de gehele persoonlijkheid van de leerling. Een neutrale school eerbiedigt alle filosofische, ideologische en godsdienstige opvattingen van de ouders die er hun kinderen aan toevertrouwen. Zij gaat uit van een positieve erkenning en waardering van

de verscheidenheid van meningen en houdingen en legt de nadruk op de gemeenschappelijke waarden. ..."

Verder blijkt uit de bespreking van de Commissie voor Herziening van de Grondwet (Senaat – 8 juni 1988 – 100-1/2° BZ), onder meer blz. 42 – III - 5e alinea en blz.43 - 5e, 6e, 7e alinea :

"Voorts wordt in het vrij onderwijs een steeds meer groeiend pluralisme waargenomen, zowel bij de leerlingen en de ouders als bij de leerkrachten dat eventueel zijn weerslag moet krijgen in zijn structuren en in de samenleving van zijn organen. Evenzeer kan worden gesteld dat het begrip neutraliteit gaandeweg een meer positieve inhoud heeft gekregen die enigszins afwijkt, in een evolutieve zin van de oorspronkelijke tekst en de bedoelingen van het Schoolpact".

"Dit document (resolutie van de permanente commissie van het schoolpact dd. 8 mei 1963) gaat uit van de overtuiging dat de neutrale school niet enkel kennis moet bijbrengen, maar eveneens een opvoedende rol moet vervullen die zich richt tot de vorming van de gehele persoon. De schoolse opvoeding put evenwel niet de gehele inhoud van de algemene opvoeding uit. Ook het gezin, het sociale milieu, het ideologisch culturele en de religieuze gemeenschap leveren daartoe een bijdrage. ... Weliswaar moet de leraar niet stilzwijgend voorbijgaan aan de problemen die de toekomst van de mens raken, maar moet hij zulks doen in termen die de gevoelens van anderen niet storen, waarbij de idee moet vooropstaan dat de filosofische en doctrinale uitlegging van de feiten hem niet toekomen...".

5. De "stille ruimte" wordt enkel buiten de lessen gebruikt.
6. De "stille ruimte" is bedoeld voor alle leerlingen, ongeacht hun levensbeschouwing. Er zijn geen godsdienstige symbolen in het lokaal aangebracht.

Vraag nr. 134
van 4 juli 2003
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

Onderwijsstages – Toepassing wet beroepsinlevingsovereenkomsten

De programmawet van 2 augustus 2002 (Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2002) voert de beroepsinlevingsovereenkomsten in (hoofdstuk X, artikelen 104 tot en met 110). De regeling is met ingang van 1 september 2002 van toepassing.

In het bijzonder moeten stagiairs "die in het kader van hun opleiding kennis en vaardigheden verwerven door het uitvoeren van arbeidsprestaties bij een werkgever" een beroepsinlevingsovereenkomst met de werkgever sluiten. Daarenboven bepaalt de wet dat deze stagiairs een vergoeding krijgen waarop de loonbeschermingswet van toepassing is. Dit houdt in dat de vergoeding uit geld moet bestaan en dat bepaalde betalingsmodaliteiten gevolgd moeten worden. Het minimumbedrag van de vergoeding wordt bij koninklijk besluit (KB) vastgelegd, maar de paritaire comités kunnen hogere bedragen bepalen.

Voor de stagiair kan de vergoeding zware gevolgen hebben. Indien hij deze vergoeding combineert met andere vergoedingen zoals een loon dat hij verwerft bij de uitoefening van een beperkte arbeidsprestatie, dan kan hij het statuut van kinderbijlaggerechtigde en persoon fiscaal ten laste verliezen. Op zijn beurt kan het verlies van het statuut "persoon ten laste" ertoe leiden dat hij gerechtigd wordt van bepaalde socialezekerheidsstakken, met een bijdrageplicht voor de werkgever als gevolg.

De wet bepaalt ook dat de stagiair dezelfde aansprakelijkheid als de werknemer draagt. Hij is met andere woorden aansprakelijk voor de schade die hij veroorzaakt door een zware fout, bedrog en herhaaldelijk voorkomende lichte fout.

En de werkgever moet de beroepsinlevingsovereenkomst gedurende vijf jaar bewaren ten behoeve van controle door de sociale inspectie.

De programmawet beoogt een betere sociale bescherming en afbakening van rechten en plichten te bieden aan stagiairs die werkervaring willen opdoen bij een werkgever. Tot nu toe was de wettelijke situatie waarin deze stagiairs zich bevonden precair. Duidelijkheid brengen in een situatie die juridisch niet duidelijk is, is op zich positief.

Maar de wet creëert heel veel onduidelijkheid. Het is bijvoorbeeld niet onmiddellijk duidelijk of onderwijsstages onder het toepassingsgebied vallen. De wet sluit een aantal stages uit, waaronder onderwijsstages. Meer specifiek sluit de wet de onderwijsstages door leerlingen of studenten uit die niet langer duren dan 60 dagen bij eenzelfde werkgever of stagemeester in de loop van een academiejaar of

schooljaar en die zij volgen in het kader van een opleiding in een onderwijsinstelling die door de bevoegde gemeenschap wordt gefinancierd of gesubsidieerd.

Tevens is de wet niet van toepassing op stages waarvan de duur expliciet wordt vastgesteld door de bevoegde overheid in het kader van een cursus die leidt tot het afleveren van een diploma, getuigschrift of bewijs van beroepsbekwaamheid. Stages ingesteld "door of krachtens decreten, ordonnances, CAO's en paritaire comités" vallen ook buiten het toepassingsgebied, alsook "stages die door een orde of beroepsinstituut worden georganiseerd en die voorbereiden op een vrij beroep of dienstverlenend intellectueel beroep".

Bij de eerste uitzondering valt de beperking van 60 dagen onmiddellijk op. Uit een bevraging bij een aantal Vlaamse hogescholen blijkt dat de hogescholen stages organiseren die beduidend meer dan 60 dagen bij één werkgever bedragen. In het studiegebied Industriële Wetenschappen en Technologie bijvoorbeeld noteren we een piek van meer dan 84 dagen. Een opleiding Facilitaire Dienstverlening voorziet in 90 stagedagen. In een studiegebied Lerarenopleiding duren de stages één semester (6 aaneensluitende maanden). Sommige stages in het studiegebied Landbouw en Biotechniek halen 75 werkdagen. Vooral in de gezondheidszorg duren de stages gewoonlijk meer dan 60 dagen.

In een aantal opleidingen duren de stages al dan niet 60 dagen bij één werkgever naargelang het criterium van werkdagen, kalenderdagen of prestatiedagen wordt gehanteerd of naargelang de stages op de verschillende afdelingen bij één werkgever al dan niet samen of apart geteld worden. Bepaalde eindwerken worden op een afdeling uitgewerkt als een project van drie maanden. Het schrijven van het eindwerk kan gepaard gaan met het nodige laboratoriumwerk in een bedrijf dat de periode van 60 dagen overschrijdt.

Een aantal beroepsreglementeringen leggen een minimumaantal handelingen of stage-uren op om het bewijs van beroepsbekwaamheid te verwerven. Bijvoorbeeld om vroedvrouw te worden, moet je minstens bij 40 bevallingen geassisteerd hebben. In de opleiding Verpleegkunde vereist een Europese richtlijn van 1977 dat de stages minstens de helft van de opleiding omvatten.

Indien deze onderwijsstages onder het toepassingsgebied van de wet vallen, zijn de gevolgen zeer verregaand.

Het aantal stageplaatsen zal duidelijk verminderen. Hoewel het werkveld een lange stage meer apprecieert dan een korte stage, omdat het leerrendement van de stagiair hoger ligt bij een lange stage, zullen de werkgevers niet meer bereid zijn om stagiairs langer dan 60 dagen aan te werven. De invoering van de BAMA-structuur betekent een overgang naar het semestersysteem (BAMA : bachelor/master). Een aantal hogescholen opteert ervoor om de stage in één semester te organiseren (15 weken). De regeling inzake de beroepsinlevingsovereenkomsten holt echter die autonomie van de hogeschool om het onderwijsbeleid zelf te bepalen uit. De financiële gevolgen zullen studenten ontmoedigen om bepaalde opleidingen te kiezen. Dat het verlies van kinderbijslag en persoon fiscaal ten laste heel zwaar doorweegt voor de ouders, spreekt voor zich.

De toepassing van de regeling inzake de beroepsinlevingsovereenkomsten op onderwijsstages betekent een discriminatie van deze stages ten opzichte van de andere stages in de uitzonderingsbepalingen en tevens een impliciet ingrijpen van de federale regelgeving in de bevoegdheid van de gemeenschappen en de hogescholen om het onderwijs te regelen.

Bijgevolg wens ik aan de minister de volgende vragen te stellen.

1. Is de regeling op de beroepsinlevingsovereenkomsten van toepassing op onderwijsstages die meer dan 60 dagen duren, of vallen deze onderwijsstages onder de uitzonderingsbepalingen ?

Indien dit laatste het geval is, kan de minister de specifieke uitzonderingsbepaling aanhalen ?

2. Betreffen de dagen in de 60-dagenregel "dagen waarop effectief prestaties worden geleverd", "arbeidsdagen" of "kalenderdagen" ?
3. Een stagiair kan stage lopen op verschillende diensten van een bedrijf.

Verwijst "een stagemester" naar de juridische werkgever of naar de fysieke persoon die hem begeleidt, of naar de afdeling waar hij stage loopt ?

4. De wet maakt een onderscheid tussen onderwijsstages die minder dan 60 dagen en die meer dan 60 dagen bedragen.

Waarop is het criterium van 60 dagen gebaseerd ?

5. Is de minister betrokken geweest bij de totstandkoming van de wet ?
6. Neemt de minister initiatieven om de onderwijsstages te vrijwaren van de regeling inzake de beroepsinlevingsovereenkomsten, indien blijkt dat de regeling van toepassing is op de onderwijsstages ? Zo ja, welke ?
6. Eén van de kenmerken van beroepsinlevingsovereenkomsten is dat aan stagiairs minimumvergoedingen moeten worden toegekend. Dit staat haaks op de richtlijnen rond leerlingenstages, die de nadruk leggen op het volstrekt onbezoldigde karakter als voorwaarde voor objectieve evaluatie van de stagiair door stagebegeleider van de school én stagementor van de stageverlenende onderneming.

Antwoord

Secundair onderwijs

Wat het voltijds gewoon en buitengewoon secundair onderwijs betreft, zijn er op 16 september 2002 nieuwe richtlijnen uitgevaardigd met betrekking tot leerlingenstages. Deze richtlijnen zijn in werking getreden op 1 januari 2003.

In de betrokken omzendbrieven wordt ook ingegaan op de problematiek van de beroepsinlevingsovereenkomsten, zoals ingevoerd door de federale programmawet van 2 augustus 2002. Bijkomend heeft de administratie Secundair Onderwijs overleg gepleegd met de federale Administratie van de Individuele Arbeidsbetrekkingen om de precieze impact van dit nieuwe overeenkomstensysteem op onderwijs te kennen.

Ingaande op de diverse vragen die thans worden gesteld, kan ik de volgende informatie verstrekken (informatie waarvan intussen ook alle secundaire scholen via desbetreffende omzendbrieven op de hoogte zijn gebracht).

1. Leerlingenstages, als onderdeel van het voltijds secundair onderwijs, worden beschouwd als beroepsinlevingsovereenkomsten indien ze binnen het schooljaar gedurende meer dan 60 dagen bij eenzelfde stagegever worden georganiseerd.
2. Met "60 dagen" worden "kalenderdagen" bedoeld ongeacht de duur van de dagprestaties.
3. Met "eenzelfde stagegever" wordt de "juridische werkgever" bedoeld en niet de afdeling, dienst of persoon waaraan de leerling is toegevoegd.
4. Het is het Onderwijsdepartement niet bekend waarop het criterium van 60 dagen is gebaseerd.
5. Het Onderwijsdepartement is op geen enkele wijze betrokken geweest bij de totstandkoming van de wet.

In bepaalde gevallen, onder meer in de verpleegopleidingen vierde graad beroepssecundair onderwijs, wordt het contingent van 60 stagedagen in eenzelfde organisatie gemakkelijk overschreden.

Ik ben dan ook zinnens om aan de nieuwe federale minister bevoegd voor werk een verzoek te richten om leerlingenstages over de hele lijn buiten het toepassingsgebied van de wet op de beroepsinlevingsovereenkomsten te stellen en daartoe een parlementair initiatief te nemen. Op het resultaat van dit verzoek kan uiteraard niet worden vooruitgelopen.

Voor de onderwijsinstellingen betekent dit alleszins dat bij het sluiten van stagecontracten voor het schooljaar 2003-2004 met het plafond van 60 dagen bij eenzelfde stagegever terdege rekening dient te worden gehouden.

Hoger onderwijs

1. Eerst en vooral is het van belang om de oorspronkelijke doelstelling van deze wet voor ogen te houden. Het lag in de bedoeling om een wettelijk kader te scheppen voor de niet-gereguleerde spontane stages. De stages die doorlopen moeten worden in het kader van een onderwijsopleiding, worden in de oorspronkelijke doelstelling niet bedoeld.

Ik ben op de hoogte van de moeilijkheden die kunnen ontstaan en heb reeds een brief gestuurd naar de minister van Werk en Pensioenen, Frank Vandenbroucke, om deze problematiek te signaleren.

2. Het principe van de 60-dagenregel vloeit voort uit de constatering dat vele stages in verschillende opleidingen 60 "prestatiedagen" bij eenzelfde werkgever of stagementor niet overschrijden. Met "stagementor" verwijst men naar de persoon die de stagiair voor een stagemoment begeleidt. Het onderscheid tussen werkgever en stagementor is doelbewust gemaakt met het oog op het uitsluiten van onderwijs buiten deze reglementering.

De wet tracht de onderwijsstages die langer duren dan 60 dagen op te vangen door de derde uitzonderingsbepaling. Deze bepaling geldt voor de gevallen waarin de duur van de stage expliciet wordt vastgesteld door de bevoegde overheid. Dit geldt voor de meeste vormen van onderwijs waar de onderwijsoverheid de stages bepaalt.

De autonomie van de hogescholen heeft evenwel tot gevolg dat zij naar de letter van de wet buiten deze uitzonderingsbepalingen vallen. Daardoor wordt voor hen de wetgeving van toepassing voor stages die langer dan 60 effectieve prestatiedagen bij eenzelfde stagemester bedragen. Hier geldt echter ook weer de oorspronkelijke doelstelling van de wet, namelijk het niet van toepassing zijn van de wet, op stages georganiseerd binnen het onderwijskader. Binnen deze context meen ik dat het nuttig is dat de onderwijsinstellingen de meest soepele interpretatie van de wet toepassen in afwachting van een initiatief op federaal niveau om deze zaak te evalueren en om de tekst van de wet conform de doelstelling te maken.

3. Ik ben op de hoogte van het feit dat deze wet voor onduidelijkheden zorgt en ik zal de zaak zeker blijven opvolgen.

**Vraag nr. 136
van 4 juli 2003
van de heer GILBERT VANLEENHOVE**

Beroepstitels paramedische beroepen – Raad van State

De Vlaamse regering besliste op 8 juli 1997 een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te stellen tegen de volgende besluiten :

- het koninklijk besluit (KB) van 6 maart 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van bandagist, van orthesist, van prothesist en houdende vaststelling van de lijst van technische prestaties en de lijst van handelingen waarmee een bandagist, orthesist, prothesist door een arts kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 16 mei 1997) ;
- het koninklijk besluit van 28 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van technoloog medische beeldvorming en houdende vaststelling van de lijst van handelingen

waarmee deze laatste door een arts kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 7 juni 1997) ;

- het koninklijk besluit van 19 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van diëtist en houdende vaststelling van de lijst van technische prestaties en de lijst van handelingen waarmee de diëtist door een arts kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 4 juni 1997).

Ook voor volgende besluiten werd beslist een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State in te stellen :

- het ministerieel besluit van 16 april 1996 tot vaststelling van de criteria voor erkenning van de beoefenaars van de verpleegkunde als houders van de bijzondere beroepstitel van gegradueerde verpleger of gegradueerde verpleegster in intensieve zorg en spoedgevallenzorg (Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1996) ;
- het ministerieel besluit van 16 april 1996 houdende vaststelling van een formulier voor de aanvraag van de erkenning door beoefenaars van de verpleegkunde tot het dragen van een bijzondere beroepstitel of om zich op een bijzondere beroepsbekwaming te beroepen (Belgisch Staatsblad van 3 augustus 1996) ;
- het koninklijk besluit van 5 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van farmaceutisch technisch assistent en houdende vaststelling van de lijst van handelingen waarmee deze laatste door een apotheker kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 2 juli 1997)
- het koninklijk besluit van 24 november 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van orthopedist en houdende vaststelling van de lijst van de technische prestaties en van de lijst van de handelingen waarmee de orthopedist door een arts kan worden belast (Belgisch Staatsblad van 25 december 1997).

Deze vragen zijn relevant in het kader van de onderscheiden bevoegdheden tussen de gemeenschappen (onderwijsbevoegdheid) en de federale overheid (bevoegdheid om beroep en toegang tot het beroep te regelen).

Op 28 juni 2000 is deze vraag reeds aan de minister gesteld (vraag nr. 142 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 1 december 2000, blz. 473). Toen

antwoordde de minister dat er in geen van deze gevallen al een uitspraak van de Raad van State was en dat zij wachtte op het verslag van het auditoraat.

Bijgevolg wil ik aan de minister de volgende vragen stellen.

1. Is er door de Raad van State reeds uitspraak gedaan over deze KB's ? Zo ja, wat is het resultaat ?
2. Lopen er nog andere beroepsprocedures tegen federale KB's voor de Raad van State waarin de minister en de Vlaamse regering betrokken zijn ? Zo ja, welke ? Wat is de stand van zaken ?

Antwoord

In de gedingen die tegen de federale overheid werden ingediend, heeft de Raad van State in volgende gevallen een arrest gewezen.

1. KB van 6 maart 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van de beroepen van bandagist, orthesist en prothesist. In een arrest van 24 april 2003 (nr. 118.576) heeft de Raad van State het koninklijk besluit gedeeltelijk vernietigd. Men erkent de bevoegdheid van de federale wetgever om de minimale inhoud van een opleiding te bepalen, als onderdeel van de bevoegdheid inzake de uitoefening van de geneeskunst en de paramedische beroepen. Het bepalen van de concrete inhoud van een opleiding behoort tot de bevoegdheid van de gemeenschappen. De Raad van State vernietigde dus niet de artikelen uit het KB die de minimale inhoud van de opleidingen vaststelden. De Raad van State was wel van oordeel dat de minister van Volksgezondheid zijn bevoegdheid had overschreden door bepaalde opties te nemen met betrekking tot de organisatie – gezamenlijk, gedeeltelijk gezamenlijk of afzonderlijk – van de opleiding van de drie beroepen. Daarin was de federale overheid op het bevoegdheidsterrein van de gemeenschappen getreden.

Dit arrest betekende een slechts partiële overwinning voor de gemeenschappen. Over de grond van het geschil, de mogelijkheid van de minister van Volksgezondheid om de kwaliteit van bepaalde beroepen te garanderen door minimumwaarborgen in te voeren voor de opleiding, kreeg de Vlaamse Gemeenschap ongelijk. De Raad oordeelde dat men niet verder was ge-

gaan dan noodzakelijk en dat de gemeenschappen nog beschikten over beleidsvrijheid voor de invulling van die opleidingen.

2. KB van 5 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van farmaceutisch-technisch assistent

In dit geding bracht het auditoraat op 12 november 2002 een verslag uit dat ongunstig was. In het verslag stelde de auditeur dat de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid enerzijds en de gemeenschappen aan de andere kant niet geschonden was. De federale overheid staat in voor de kwaliteit van de zorgverstrekking en moet daartoe de minimale inhoud van de opleidingen bepalen, omdat de opleiding primordiaal is om met de nodige bekwaamheid een bepaald beroep te kunnen uitoefenen. Deze bevoegdheid moet zij op evenredige wijze uitoefenen, en dus moet de gemeenschap als bevoegde overheid voor het onderwijs over de nodige ruimte beschikken om die bevoegdheid inhoud te geven. Het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State bij het ontwerp van besluit gaf aan dat niet te ver was gegaan in de invulling van die minimale bekwaamheidsvereisten.

De auditeur verwees in het verslag naar rechtspraak van het Arbitragehof, dat in een arrest van 18 december 1996 ook al stelde dat de federale bevoegdheid om de uitoefening te regelen van beroepen van geneeskundige of paramedische aard, inhoudt dat de uitoefening van dat beroep afhankelijk mag worden gesteld van het gevolgd hebben van een bepaalde minimaal noodzakelijk geachte opleiding.

Dit stond overigens ook in het verslag bij het onder 1. besproken KB, dat deels gunstig was omdat de federale overheid de minimale kwalificaties voor drie beroepen op zodanige wijze had geregeld dat de gemeenschappen niet langer de volledige vrijheid hadden die opleidingen te scheiden of integendeel gezamenlijk te laten organiseren.

In de gegeven omstandigheden was het niet zinvol de voortzetting te vragen van de zaak. Na het arrest van het Arbitragehof van 18 december 1996, en het verslag bij het onder 1. vermelde KB, en het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, was de opvatting van de bevoegde rechtbanken voldoende duidelijk en

was een voortzetting van het geschil tussen twee overheden niet aangewezen.

Overigens werden er volledig gelijklopende auditeursverslagen neergelegd in de gedingen die waren ingeleid tegen het KB van 19 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van diëtist en tegen het KB van 28 februari 1997 betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van technoloog medische beeldvorming.

Tot slot moet worden opgemerkt dat na 1997 geen nieuwe besluiten werden genomen door de minister van Volksgezondheid zoals de hier besproken besluiten. In de toekomst zal de Vlaamse regering er weliswaar op blijven toezien dat haar bevoegdheden inzake onderwijs in de medische en paramedische sector niet worden ingeperkt, maar met inachtneming van de rechtspraak van het Arbitragehof en de Raad van State. De gedingen die daarover werden gevoerd, hebben toch tot gevolg gehad dat die bevoegdheidsverdeling nu duidelijker is dan tevoren.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 204
van 13 juni 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Integrale jeugdhulp – Proefprojecten – ADHD

In haar antwoord op het verzoekschrift van "Zit Stil" betreffende de problematiek van ADHD vermeldde de voorganger van de minister dat er in de proefprojecten binnen de integrale jeugdhulp (IJH) samenwerkingsverbanden groeien waarbij partners uit een regio samen doelgroepgebonden afspraken maken (Stuk 1694 (2002-2003) – Nr. 1). Een hulpprogramma ADHD behoort ongetwijfeld tot de mogelijkheden inzake toekomstige realisaties.

1. Kan de minister een overzicht geven van de lopende proefprojecten en de doelstellingen ervan ?

Graag met een indeling per provincie.

Wat is de duurtijd ? Heeft er reeds een evaluatie plaatsgehad en zo ja, wat zijn de resultaten ? Zo neen, is die gepland ?

2. Zijn er inmiddels samenwerkingsverbanden gegroeid waarbij partners binnen een regio samen doelgroepgebonden afspraken maken ? Welke en waar ?

Op welke doelgroepen hebben deze afspraken betrekking ?

Wat is de inhoud van deze doelgroepgebonden afspraken ?

3. Specifiek naar ADHD werd terecht vermeld dat dergelijk hulpprogramma tot de mogelijkheden behoort.

Welke beleidsinitiatieven werden reeds genomen en welke worden gepland ?

Antwoord

Het proces van de integrale jeugdhulp is in volle ontwikkeling. Tot vandaag heeft dat evenwel nog niet geleid tot het ontwikkelen van specifiek doelgroepgebonden hulpprogramma's. In wat volgt, wordt in die context een stand van zaken geformuleerd.

Integrale jeugdhulp werkt aan de beleidsaanbevelingen in verband met de jeugdhulp in Vlaanderen. Doelstelling is het centraal stellen van de vraag van de cliënt door samenwerking en afstemming over sectoren heen goed te maken.

De conceptuele uitgangspunten van IJH worden momenteel in drie proefregio's uitgetoetst (gerechtelijk arrondissementen Antwerpen en Gent en de provincie Limburg). De opdracht van de proefregio's is de principes te toetsen en bij te sturen op basis van de ervaringen op het terrein. Om deze proeffase juridisch mogelijk te maken, is een decreet IJH gestemd dat de proefregio's de mogelijkheid biedt om tot juni 2004 te werken.

Eén van de uitgangspunten van IJH is het moduleren van het hulpaanbod. Via modulering wordt het hulpaanbod binnen elke sector op een eenduidige manier omschreven, zodat de transparantie ervan voor zowel de cliënt als de hulpverleners toeneemt. Tegelijk is modulering een instrument om daadwerkelijk doelgroepgebonden inter- en/of intrasectoraal samenwerken mogelijk te maken. Hierbij is één van de mogelijkheden het ontwikkelen van hulpprogramma's. Een hulpprogramma wordt op-

gemaakt tussen voorzieningen en bevat afspraken en coördinerende activiteiten die resulteren in een gezamenlijke inzet van meerdere modules ten aanzien van een specifieke doelgroep. In de toekomst kunnen dus zeker projecten rond ADHD ontwikkeld worden, wanneer hiertoe vanuit de regio initiatief genomen wordt.

In de proefregio's hebben alle voorzieningen hun hulpaanbod gemoduleerd. Deze eerste fase van modulering is voornamelijk op voorzieningenniveau gebeurd. Momenteel wordt op basis van al die ervaringen het instrument van modulering geëvalueerd en bijgestuurd. Wanneer deze evaluatie positief is, zijn de voorwaarden van praktijktoetsing en meerwaarde vervuld en kan modulering in Vlaanderen geïmplementeerd worden. Pas op dat moment kunnen hulpprogramma's effectief opgezet worden. Momenteel worden binnen de proefregio's, in het kader van modulering, de huidige inter- en intrasectorale samenwerkingsverbanden geïnventariseerd. Uit de eerste resultaten hiervan blijken er geen rechtstreeks inhoudelijke linken met ADHD te zijn.

Binnen de proefregio's ontstaan momenteel samenwerkingsverbanden die gelinkt zijn aan de netwerkvorming. Dit betekent bijvoorbeeld dat in de proefregio Limburg vijf (een zesde staat op stapel) netwerken gevormd zijn rond de rechtstreeks toegankelijke hulp. De samenwerkingsprotocollen die opgesteld zijn, zijn gericht op het organiseren van de rechtstreeks toegankelijke hulp en zijn niet doelgroepgebonden. Ook hier worden de uitgangspunten van netwerkvorming geëvalueerd en bijgestuurd.

Vraag nr. 208
van 13 juni 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Opvoedingsondersteuning – Vormingssubsidies ADHD

In het advies van de kinderrechtencommissaris naar aanleiding van de bespreking van het verzochtschrift van "Zit Stil", wordt er geadviseerd om binnen het decreet inzake opvoedingsondersteuning voldoende middelen beschikbaar te stellen voor gerichte opleiding en vorming m.b.t. gedrags- en leerstoornissen in het algemeen en de ADHD-problematiek in het bijzonder (Stuk 1694 (2002-2003) – Nr. 1).

1. Welke beleidsinitiatieven werden terzake reeds genomen? Welke worden er gepland?

2. Kan de minister meedelen hoeveel middelen er hiervoor vandaag ter beschikking staan en op welke wijze deze middelen worden ingevuld?

3. Wat zijn de huidige prioriteiten in het kader van de subsidiëring van opvoedingsondersteuning?

Welke voorwaarden worden er gesteld aan het subsidiëren van projecten?

Op welke wijze worden de goedgekeurde projecten gecontroleerd en geëvalueerd?

4. Gebeurt er een evaluatie van de aanwending van de middelen voor de gesubsidieerde projecten?

Zo ja, op welke wijze en wie is hiervoor verantwoordelijk?

Antwoord

Vragen 1, 2 en 3

Het beleid ondersteunt de werking van diverse organisaties in hun gezinsondersteunde activiteiten. Wat 2002 betreft, geeft onderstaande tabel een beeld van de thema's die diverse initiatiefnemers aanbrachten en uitwerkten.

Die activiteiten inzake opvoedingsondersteuning worden gedefinieerd als activiteiten die tot doel hebben vaardigheden te ontwikkelen teneinde het gezin en zijn leden te ondersteunen bij de opvoeding van de minderjarige kinderen en het functioneren van de verschillende leden binnen het gezin en de ruimere familie.

ADHD is in deze tabel aangehaald in verband met het thema "school". In andere thema's wordt echter ook gewerkt rond aspecten gerelateerd aan de ADHD-thematiek, bijvoorbeeld het thema gedrag, opvoeden van en problemen met pubers, ...

- 20.7 % Opvoeding en emotionele ontwikkeling
- 11.0 % Relatie grootouders-ouders-kleinkinderen
- 11.1 % Opvoeden tot verdraagzaamheid-relatie tot minderheden
- 7.9 % Communicatie, algemeen, gsm

- 7.3 % School: leermoeilijkheden, ADHD, pesten, hoogbegaafdheid, ...
- 6.7 % Arbeid en Gezin
- 6.7 % Omgaan met gehandicapten, autisme, ...
- 6.4 % Opvoeden van en problemen met pubers : drugs, ...
- 6.5 % Gedrag: zelfvertrouwen, stress, agressief gedrag, weerbaarheid, straffen en belonen, ...
- 5.7 % Baby-peuter-kleuter
- 4.7 % Multimedia
- 4.1 % Spelen-Lezen-Leren
- 1.0 % Omgaan met verlies

Om in aanmerking te komen voor subsidies voor het opzetten van activiteiten moet de initiatiefnemer geregistreerd zijn. Tot op heden zijn er 4.150 initiatiefnemers geregistreerd en in het gemeenschappelijk klantenbestand opgenomen.

In 2003 werd er voor de uitvoering van het decreet van 19 januari 2001 een budget uitgetrokken van 488.000 euro. De subsidiebedragen per activiteit worden als volgt vastgesteld:

- 1° 100 euro per activiteit als het een voorlichtingsactiviteit is;
- 2° 75 euro per samenkomst, met een maximum van 450 euro per activiteit, als het een opleidings-, vormings- of trainingsreeks is.

Indien in een welbepaald kwartaal blijkt dat de resterende kredieten op de begroting niet meer toereikend zouden zijn om voor iedere activiteit het volledige subsidiebedrag te betalen, worden de subsidiebedragen verlaagd in verhouding tot het nog resterende krediet en rekening houdende met alle subsidieerbare activiteiten van dat kwartaal. In het verleden is het uitgetrokken budget steeds toereikend geweest.

De voorwaarden voor subsidiëring werden vastgelegd in artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 18 mei 2001 tot regeling van de subsidiëring van de activiteiten inzake opvoedingsondersteuning (BS 12.7.2001).

Vraag 4

De controle en evaluatie van de initiatiefnemers en de voor subsidiëring in aanmerking komende activiteiten gebeurt enerzijds op voorhand door de verplichte registratie van de initiatiefnemers en door het bezorgen van een overzicht van de geplande activiteiten aan de administratie.

Anderzijds voorziet het besluit van de Vlaamse regering in een aantal methodes om de activiteiten ook achteraf te evalueren. Zo moet er verplicht een aanwezigheidslijst bijgehouden worden. De initiatiefnemer dient eveneens een klantentevredenheidsonderzoek uit te voeren en een schriftelijke evaluatie te maken. Deze documenten blijven bij de initiatiefnemer, maar zijn te allen tijde opvraagbaar door de administratie en consulteerbaar ter plaatse bij inspectie.

De controle van de gesubsidieerde projecten gebeurt door de afdeling Inspectie en Toezicht van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn.

Vraag nr. 222 van 27 juni 2003 van de heer KOEN HELSEN

Kinderopvang – Loskoppeling erkenning en subsidiëring

In het beleidsplan "Kinderopvang. Blauwdruk voor een toekomstige uitbouw van het kinderopvanglandschap in Vlaanderen" werd in het basisconcept voorgesteld om de erkenning en de subsidiëring los te koppelen (stuk 237 (1999-2000) – Nr.1).

Voorzieningen worden geconfronteerd met een tekort aan overheidsmiddelen, waardoor zij geen erkenning kunnen verkrijgen vanwege de Vlaamse overheid, maar vaak wel een beroep zouden kunnen doen op middelen van andere overheden (provincies, e.d.). Veelal vragen die andere overheden kwaliteitsgaranties. Een dergelijke kwaliteitsgarantie blijkt duidelijk uit een erkenning.

Werd er de facto een loskoppeling van de erkenning en de subsidiëring gerealiseerd ?

Zo ja, in welke sectoren : diensten voor kinderopvang, kinderdagverblijven, initiatieven voor buitenschoolse opvang ?

Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De loskoppeling van de erkenning en de subsidiëring is sinds 2001 al ingeschreven in de besluiten van de Vlaamse regering met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van kinderdagverblijven, diensten voor opvanggezinnen en initiatieven voor buitenschoolse opvang. Organiserende besturen kunnen dus apart erkenning en subsidiëring aanvragen. Subsidies kunnen uiteraard slechts toegekend worden wanneer die beschikbaar zijn.

Voor de initiatieven voor buitenschoolse opvang is de loskoppeling tussen erkenning en subsidiëring de facto al langer van toepassing. Kind en Gezin verleent aan deze voorzieningen immers de erkenning, terwijl andere (mee) subsidiëren, zoals het federale Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten en/ of de Vlaamse minister van Werkgelegenheid (cf. Weerwerkers).

Voor de kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen is de loskoppeling nog niet concreet toegepast in een individueel dossier. Het is ook niet evident zonder subsidiëring aan de erkenningsvereisten te voldoen. Nieuwe mogelijkheden, zoals het fiscaal aantrekkelijker maken van een kinderopvanginvestering voor bedrijven, zullen wellicht de feitelijke loskoppeling van erkenning en subsidiëring impliceren.

**Vraag nr. 228
van 4 juli 2003
van de heer ANDRE MOREAU**

Gehandicapten in overheidsdienst – Stand van zaken

Personen met een handicap hebben het – algemeen gesproken – moeilijk om aan werk te geraken.

Wat de quotaregeling bij de overheid betreft en de eventuele maatregelen bij niet-naleving ervan, wens ik volgende vragen te stellen.

1. a) Hoeveel personen met een arbeidshandicap werken er momenteel bij de Vlaamse gewestelijke overheden ?
- b) Hoeveel bij de Vlaamse provinciale overheden ?
- c) Hoeveel bij de Vlaamse lokale overheden?
2. a) Welke maatregelen of sancties – financiële of andere – werden er in 2002 getroffen naar aanleiding van de niet-naleving van de quo-

taregeling bij de Vlaamse gewestelijke overheden?

- b) Bij de Vlaamse provinciale overheden?
- c) Bij de Vlaamse lokale overheden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Byt-tebier (vraag nr. 228) en Van Grembergen (vraag nr. 189).

Antwoord

Vooraleer op de punctuele vragen in te gaan, dient te worden opgemerkt dat een quotaregeling zoals opgenomen in de diverse reglementeringen terzake¹ enkel de als dusdanig door het Vlaams Fonds voor Sociale Intergratie van Personen met een Handicap erkende personen met een handicap betreft, en niet de ruimere term "arbeidsgehandicapten"².

1. De aantallen bij de respectieve overheden tewerkgestelde personen met een handicap zullen geleverd worden door de dienst "Emancipatiezaken" van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en door de diensten afhangende van de Vlaamse minister bevoegd voor het toezicht op de lokale besturen.
2. De onder voetnoot 1 vermelde reglementeringen voorzien niet in sancties bij niet-naleving van de quotaregeling.

¹ (1) besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse openbare instellingen, artikel VI, 23 e.v.

(2) besluit van de Vlaamse regering van 15 juli 2002 houdende organisatie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de regeling van de rechtspositie van het personeel, artikel V, 11;

(3) koninklijk besluit van 23 december 1977 tot vaststelling van het aantal mindervaliden die door de provincies, de gemeenten, de verenigingen van gemeenten en de agglomeraties van gemeenten moeten worden tewerkgesteld;

(4) koninklijk besluit van 6 maart 1978 tot vaststelling van het aantal mindervaliden die door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn moeten worden tewerkgesteld.

² zie artikel 1, 7° van het besluit van de Vlaamse regering van 18 juli 2003 tot vaststelling van de criteria, de voorwaarden en de nadere regelen volgens welke subsidies worden verleend met betrekking tot het Vesoc-actieplan 2003 "evenredige arbeidsdeelname en diversiteit".

Vraag nr. 235
van 4 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Steunpunt Toegankelijkheid – Projecten

Gelijke kansen gedijen het best in een omgeving en een samenleving die toegankelijk zijn voor iedereen, ongeacht leeftijd en fysieke of mentale beperkingen.

Hiertoe werd het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid (VST) opgericht. Vanuit dit steunpunt worden er initiatieven gesubsidieerd die toegankelijkheid van zowel de fysieke omgeving als het informatieaanbod bevorderen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de gesubsidieerde projecten voor de jaren 2000, 2001 en 2002 ? Graag indien mogelijk met opgave van de concrete doelstellingen van de projecten.
2. Gebeurt er een evaluatie van de inhoud van deze projecten ?

Zo ja, wat zijn hiervan de resultaten ? Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Zijn er inmiddels door de minister reeds beleidsmaatregelen genomen die het gevolg zijn van de resultaten van deze projecten ?

3. Zijn er inmiddels ten gevolge van dergelijke projecten inventariseringen doorgevoerd die de behoeften en tekorten van de doelgroep in kaart brengen, alsmede de knelpunten op het veld en de visies van het brede publiek ?

Antwoord

Zie de tabel als **bijlage**, met een overzicht van de organisaties, hun projecten en hun doelstellingen.

Goedgekeurde projecten van al die organisaties die opereren binnen dit toegankelijkheidsnetwerk, passen in het Strategische Plan van het Vlaams Steunpunt Toegankelijkheid binnen de cel Gelijke Kansen in Vlaanderen.

De diverse producten die afgeleverd worden, bieden een antwoord op de vragen van de diverse doelgroepen die betrokken en actief zijn bij provinciale platforms (Provinciale Steunpunten Toegankelijkheid – PST).

Bijlage

Begrotings- jaar	Projecttitel / organisatie Algemene omschrijving	Doelstelling
2000	<p>1 Toegankelijkheidsgids Brugge 2002 / Stad Brugge Samenstelling en publicatie van een gids met informatie omtrent de toegankelijkheid van de publieke gebouwen (binnen de sectoren vrije tijd, horeca, handelszaken, openbare diensten, ...) in Brugge</p> <p>2 Toegankelijkheid van historische gebouwen / IPW VZW onderzoek naar de toepassing van toegankelijkheidsprincipes op beschermde gebouwen, resulterend in een volledig toegankelijkheidsplan op een bestaand monument (Ename)</p> <p>3 Toegankelijkheidsnormen publieke gebouwen / TOV-VFGJ VZW Basisadvies op de actualisering van de wetgeving op de toegankelijkheid van publieke gebouwen (visie vanuit het middenveld)</p> <p>4 Toegankelijk interne / Blindenzorg licht en liefde Onderzoek naar richtlijnen mbt de toegankelijkheid van website voor blinden en slechtzienden, ontwerp van label 'Blindsurfer', screening en adviesverlening op concrete site</p> <p>5 Website / Toegankelijkheidsbureau VZW Ontwikkeling website met info omtrent toegankelijkheid, wetgeving en richtlijnen terzake, ondersteuningsmaatregelen, publicaties, actueel nieuws, ...</p>	<p>informatie gebruiker sensibilisering breed publiek</p> <p>informatie eigenaars, beheerders instrument VST (monumenten en landschappen)</p> <p>instrument VST (ruimtelijke ordening)</p> <p>informatie gebruiker sensibilisering webbeheerders/designers instrument VST-PST</p> <p>informatie gebruiker</p> <p>informatie – sensibilisering overheden, eigenaars, beheerders, ontwerpers</p> <p>instrument VST-PST</p> <p>informatie gebruiker sensibilisering webbeheerders/designers instrument VST – PST</p>
2001	<p>1 Wenkenbladen Toegankelijkheid / Toegankelijkheidsbureau VZW Samenstelling en publicatie van ludieke, gebruiksvriendelijke brochures met concrete tips voor voor een toegankelijke inrichting van bepaalde infrastructuur (banken, voetpaden, signalisatie, sociale diensten)</p> <p>2 Toegankelijke Speelpleinen in Vlaanderen / VZW IPW Invoerend onderzoek naar- en bundeling van criteria en richtlijnen voor kindvriendelijke, veilige en intergraal toegankelijke speeltuinen</p> <p>3 Toegankelijkheid van internet voor personen met een visuele handicap / Blindenzorg Licht en Liefde VZW Vervolgproject op 2000 met extra accent op opleiding webdesigners en uitbreiding screenings en adviezen</p>	

Begrotings- jaar	Projecttitel / organisatie Algemene omschrijving	Doelstelling
4	<p>Gidsen aan personen met een handicap / IPW VZW</p> <p>Samenstelling van een lessenpakket waarin concreet wordt voorgesteld op welke wijze mensen met verschillende types van handicap een voor hen aangepaste maar interessante opleiding kunnen krijgen in musea</p>	<p>informatie(gidsen,...) instrument VST (cultuur) – PST</p>
5	<p>Universal Design / Provinciale Hogeschool Limburg</p> <p>Aanzet tot onderzoek rond de integratie van de principes van Universal Design in de theoretische vakken en praktische oefeningen van architectuuropleidingen, het leggen van fundamenteën voor een cultuur van ontwerpen voor iedereen + de organisatie van een internationaal colloquium rond deze thematiek</p>	<p>instrument VST (onderwijs) informatie ontwerpers, ontwerpopleidingen</p>
6	<p>Intro / KVG</p> <p>Opmaak handleiding rond de krachtlijnen van een toegankelijk, inclusief festival en begeleiding van organisatoren bij de concretisering ervan</p>	<p>informatie – sensibilisering organisatoren instrument VST (cultuur)</p>
2002	<p>1 Toegankelijke Gentse Feesten / Stad Gent</p> <p>Campagne gericht op de organisatoren van activiteiten tijdens de Gentse Feesten om hen ertoe aan te zetten de integrale toegankelijkheid van hun activiteiten te bewaken en te optimaliseren</p>	<p>sensibilisering organisatoren</p>
2	<p>Obstakelvrije Toegang / Stad Leuven</p> <p>Campagne gericht op handelaars, studenten en inwoners van de Stad Leuven met de bedoeling dit doelpubliek te responsabiliseren omtrent hun rol in het effectief vrijwaren van de toegang tot openbare wegen</p>	<p>sensibilisering</p>
3	<p>Toegankelijke wandelwegen / Stille Paden</p> <p>Opstart van een organisatie die zich specifiek zal toeleggen op de toegankelijkheid van wandelwegen in Vlaanderen (bundelingen criteria, inventarisatie bestaande toestand, advisering ter verbetering)</p>	<p>informatie gebruiker instrument VST (Leefmilieu)</p>
4	<p>Intro / KVG</p> <p>Vervolgproject op 2001 met accent op evaluatie en bijsturen handleiding, promotie project en vorming organisatoren</p>	<p>informatie – sensibilisering organisatoren instrument VST (Cultuur)</p>
5	<p>Het oog wil ook wat / BCBS</p> <p>Bundeling van aanbevelingen mbt tot de specifieke noden van slechtzienden op vlak toegankelijkheid + publiciteitsactie</p>	<p>informatie – sensibilisering breed publiek instrument VST (ruimtelijke ordening)</p>

Begrotings- jaar	Projecttitel / organisatie Algemene omschrijving	Doelstelling
6	Handboek Toegankelijkheid / Centrum voor Toegankelijkheid Provincie Antwerpen Verzameling en bundeling van alle criteria en richtlijnen mbt de toegankelijkheid van de openbare ruimte die in het verleden binnen het CTPA werden gehanteerd en de vertaling hiervan in praktische werffiches	informatie instrument VST
7	Libretto + / Toegankelijkheidsbureau VZW – Westkans VZW – IPW VZW / CTPA Het leggen van een basis voor de standaardisering van checklists voor de inventarisering van de toegankelijkheid van publieke gebouwen, de centralisering van inventarisgegevens in een centrale databank en de uniformisering van de informatie aan gebruikers voor heel Vlaanderen	informatie – sensibilisering instrument VST

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDS BELEID
EN E-GOVERNMENT

Vraag nr. 117
van 27 juni 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Export Vlaanderen – Leiding buitenlandse zendingen

Niet lang voor zijn ontslag verzekerde toenmalig minister Gabriels mij nog dat de prinselijke economische zendingen naar het buitenland voortaan zouden worden geleid door een gewestelijke minister.

In de Exportbrief nummer 22 van Export Vlaanderen lees ik evenwel dat in verband met de prinselijke missie naar Vietnam van 11 tot 18 oktober aanstaande "pas na de vorming van de nieuwe federale regering" de naam bekend zal zijn "van de minister die de missie zal leiden".

Dit lijkt erop te wijzen dat het toch nog altijd een federale minister zal zijn die de zending zal leiden.

1. Kan de minister dat bevestigen ?
2. Hoe komt het dat blijkbaar toch wordt afgestapt van alle goede voornemens terzake ?
3. Is de minister het overigens eens met de stelling van haar voorganger dat dergelijke zendingen door een gewestminister dienen te worden geleid ?
4. Van 17 tot 21 november is er een andere prinselijke zending gepland, deze keer naar Polen.

Welke minister zal deze zending leiden ?

Antwoord

1. De prinselijke missies voor dit jaar zouden sowieso geleid worden door een federaal minister.

Dat dit nog altijd in de toekomst het geval zou zijn, strookt niet met de plannen van de gewesten.

2. Ik stap niet af van de goede voornemens terzake. Het overleg hierover met de gewesten en de betrokken federale instanties is – wegens de

veranderingen in de regeringsploegen – nog maar pas op gang gekomen.

3. Ik ben het daar volledig mee eens.
4. Ik zal het Vlaamse luik van de prinselijke missie naar Polen leiden.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 239
van 10 juli 2003
van mevrouw SONJA BECQ

Kinderopvang – Ouderbijdragen

Eind 2001 werd beslist vanaf 1 januari 2002 de ouderbijdragen voor kinderopvang in de erkende en gesubsidieerde opvang aan te passen. Bedoeling was een grotere lineariteit in de bijdrage van de ouders te brengen.

In aansluiting op mijn vraag om uitleg van 11 juni jl. had ik graag nog bijkomende informatie gekregen.

1. Op dit moment zijn publiekelijk enkel de gemiddelde ouderbijdragen voor de jaren 1999 en 2000 beschikbaar (Jaarverslag Kind en Gezin 2001).

Graag kreeg ik een vergelijking per arrondissement en op Vlaams niveau van de gemiddeld betaalde ouderbijdragen voor kinderopvang over de jongste vijf jaar, respectievelijk van gesubsidieerde diensten voor opvanggezinnen en kinderdagverblijven, particuliere opvangmoeders, particuliere opvanginitiatieven en crèches.

2. Heeft de minister zicht op de financiële weerslag voor de ouders in de gevallen waarin voor opvang van meer dan vijf uur meteen een volledige dag moet worden uitbetaald ?

* datum van afsluiting : 7/11

Hoeveel kinderen werden geplaatst voor meer dan vijf en minder dan acht uur per dag ?

3. Is men er effectief in geslaagd om van deze herziening van de ouderbijdragen een budgettaire "nuloperatie" te maken ? Zo niet, wat zijn de meerkosten hiervan voor Kind en Gezin ?
4. Wanneer zal de beloofde evaluatie van de ouderbijdragen door Kind en Gezin zijn beëindigd ?

Welke elementen werden onderzocht en aan wie werd de opdracht toegewezen ?

Vraag nr. 242
van 10 juli 2003
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Doelgroepenbeleid Gelijke Kansen – Projecten inclusief beleid

In het kader van het gelijkekansenbeleid, specifiek het doelgroepenbeleid, wordt inclusief beleid belangrijk geacht, waarbij aandacht wordt gevraagd in alle beleidsdomeinen en op alle niveaus van de samenleving voor de introductie van het gedachtengoed van gelijke kansen en dat hiermee rekening wordt gehouden.

1. Wat de subsidiëring betreft van projecten in het kader van het inclusief beleid betreffende de doelgroepen, had ik graag vernomen welke projecten in aanmerking zijn genomen voor de periode 2000-2001 en 2001-2002 ?

Wat is de concrete invulling van deze projecten ?

Gebeurt er een evaluatie en zo ja, wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Wat zijn de resultaten van de beleidsmaatregelen specifiek in het kader van het doelgroepenbeleid ?

2. Welke instrumenten en methoden zijn er ontwikkeld om gelijke kansen in beleidsdomeinen te introduceren ?

Wordt hiervan in praktijk reeds gebruikgemaakt ? Zo ja, op welke wijze ?

3. Bijzondere aandacht ging ook naar projecten die voor een welbepaalde doelgroep input leveren voor de ontwikkeling van indicatoren voor

die doelgroep in een beleidsdomein van de Vlaamse overheid.

In welke beleidsdomeinen zijn er hier resultaten geboekt ? Welke ?

Vraag nr. 272
van 11 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Overleg met regering

In december 2002 kwamen de minister-president en de ministers van Onderwijs, Werkgelegenheid en Welzijn zelf samen met een delegatie van het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden, naar aanleiding van de gebeurtenissen in Antwerpen.

Om betrokkenheid bij het minderhedenbeleid te verzekeren, zouden de Vlaamse regering en het Forum elkaar vier keer per jaar ontmoeten. Een eerste afspraak was oorspronkelijk gepland in januari, maar werd verschoven naar april.

1. Heeft de afspraak in april effectief plaatsgevonden ?
2. Welke afspraken werden gemaakt voor de toekomst ?

Vraag nr. 277
van 11 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Kinderopvang – Lokale beleidsplannen

Alle gemeenten organiseren lokaal overleg om een beleidsplan kinderopvang uit te werken, vertrekkende vanuit de plaatselijk ervaren behoeften. De plannen geven dus een duidelijke aanwijzing van de behoeften in elke gemeente. Daarenboven worden deze beleidsplannen besproken op de gemeenteraden, zodat het lokale beleid als het ware achter de concrete beleidsplannen staat.

1. Waarvoor gebruikt de Vlaamse regering – die de gemeentelijke beleidsplannen oplegt – deze plannen ?
2. Klopt het dat alle gemeenten uitbreiding van plaatsen vragen ? Hoe groot is de totale vraag zoals die kan worden afgeleid uit alle gemeentelijke beleidsplannen ?

3. Wordt de inhoud van deze lokale beleidsplannen samengebracht, zodat de verschillende noden zichtbaar worden per gemeente ? Zo ja, komen deze resultaten overeen met de huidige gehanteerde programmatie om noden in te vullen op basis van de witte-vlekkenmethode (het aantal beschikbare plaatsen en de theoretische noden samenbrengen) ?
4. Worden de opvanginitiatieven in scholen in aanmerking genomen bij het berekenen van het bestaande aanbod in het kader van de huidige programmatie ? Baseert men zich hierbij op de spontane meldingen of worden er ook steekproeven genomen ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
84	10.07.2003	M. Dillen	<i>Levenslang leren – Evaluatie</i>	347
85	10.07.2003	J. Loones	<i>Motorhomes – Standplaatsen</i>	355
90	07.08.2003	J. Malcorps	<i>Recreatieve fietsroutes – Onderhoud bewegwijzering</i>	356
91	07.08.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>VDAB-opleidingen – Vrouwelijke vluchtelingen</i>	357
93	27.08.2003	T. Merckx-Van Goey	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Uitbreiding</i>	358
94	27.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Taalgebruik sociale betrekkingen – Vertalingen</i>	358
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
116	13.06.2003	C. De Schepper	<i>Drugcontroles op school – Wenselijkheid</i>	359
119	20.06.2003	J. Laurys	<i>Regularisatie DAC – Stand van zaken</i>	591
122	23.06.2003	J. De Meyer	<i>Hogeschoolpersoneel – Vervangingsplicht bij loopbaanonderbreking</i> ..	592
123	23.06.2003	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Ziektecontrole</i>	593
125	27.06.2003	G. Vanleenhove	<i>Hogeschoolpersoneel – Strafrechtelijke veroordelingen</i>	596
126	27.06.2003	F. Dewinter	<i>Atheneum Antwerpen – Islamitische godsdienstbeleving</i>	597
134	04.07.2003	G. Vanleenhove	<i>Onderwijsstages – Toepassing wet beroepsinlevingsovereenkomsten</i>	599
136	04.07.2003	G. Vanleenhove	<i>Beroepstitels paramedische beroepen – Raad van State</i>	602
140	10.07.2003	M. Dillen	<i>Startbanen in het onderwijs – Evaluatie</i>	360
141	10.07.2003	M. Dillen	<i>Cultuur en inspraak op school – Initiatieven</i>	362
142	10.07.2003	M. Dillen	<i>Informatie over schoolkosten – Onderzoek</i>	365
144	10.07.2003	M. Dillen	<i>Onderwijsexperiment Antwerpen – Stand van zaken</i>	366
145	10.07.2003	M. Dillen	<i>Steunpunten beleidsrelevant onderzoek – Evaluatie</i>	367
146	10.07.2003	M. Dillen	<i>Levenslang leren – Evaluatie</i>	368
147	10.07.2003	I. Van Eetvelde	<i>Leerlingenbegeleiding – Stand van zaken</i>	376
149	17.07.2003	M. Dillen	<i>Samenwerkingsovereenkomst met paritair comité – Evaluatie</i>	377
151	17.07.2003	C. Decaluwe	<i>Geïntegreerd onderwijs – Begeleidingsduur</i>	379
153	21.08.2003	K. Van Dijk	<i>Lokale overlegplatforms – Aanstelling voorzitters</i>	382
154	21.08.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleidingen zorgsector – Multiculturele aspecten</i>	383
155	21.08.2003	I. Van Eetvelde	<i>Lerarenkaart – Bekendheid in het buitenland</i>	385
158	27.08.2003	S. Becq	<i>Autisme – Screeningsonderzoek kleuteronderwijs</i>	387

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie

140	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Overheidsrekeningen – Akkoord 2002</i>	388
141	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Begrotingscontrole 2003 – Impact spilindex</i>	388
142	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Overheidsrekeningen – Tabel "Ontvangsten, uitgaven, ..."</i>	388
143	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Begroting – HRF-norm</i>	389
144	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Staatssteun Beaulieu – Doorstorting</i>	390
145	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Begrotingscontrole 2003 – Overgang kasoverschot-begrotingssaldo</i>	390
146	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Schuldontwikkeling – Cijfersverschillen</i>	391
147	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Meerjarenbegroting – Evolutie van het encours</i>	392
151	10.07.2003	B. Tobback	<i>Gemeentelijke structuurplannen en waterhuishouding – St.-Katelijne-Waver</i>	392
152	10.07.2003	F. Strackx	<i>Zonevreemde woningen – Regularisatiecampagnes (2)</i>	394
154	07.08.2003	C. Decaluwe	<i>Sectorale BPA's zonevreemde bedrijven – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	397
155	07.08.2003	C. Decaluwe	<i>Structuurplanning – West-Vlaanderen</i>	399
156	07.08.2003	C. Decaluwe	<i>Vergunningenregister – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	402
157	07.08.2003	V. Heeren	<i>Woonuitbreidingsgebieden – Toepassing omzendbrief</i>	402
158	21.08.2003	J. Sauwens	<i>Begroting – ESR-consolidaties</i>	405
159	27.08.2003	E. Glorieux	<i>BLOSO-domein Hofstade – Bestemmingswijziging</i>	406
△ 160	27.08.2003	J. Loones	<i>Samenwerkingsovereenkomst met Unesco – Evaluatie</i>	407

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

185	27.06.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Gordel – Bewegwijzering in Wezembeek-Oppem</i>	408
186	27.06.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Fort Van Breendonk en Holocaustmuseum – Complementariteit</i>	408
187	27.06.2003	J. Loones	<i>Voetpaden langs gewestwegen – Retributies</i>	409
188	27.06.2003	M. Dillen	<i>Fusies van gemeenten – Hulshout en Herselt</i>	409
189	04.07.2003	A. Moreau	<i>Gehandicapten in overheidsdienst – Stand van zaken</i>	410
190	04.07.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>Kasteel van Gaasbeek – Toekomstopties</i>	414
191	04.07.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>Kasteel van Gaasbeek – Kruitmagazijn</i>	415
192	04.07.2003	A. Moreau	<i>KVK Tienen en Stade Leuven – Gemeentelijke inkomsten en uitgaven</i>	416
193	04.07.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Oorlogsmonument Mesen – Taalgebruik</i>	416
194	04.07.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Actieplan Vlaamse Rand – Franstalige culturele verenigingen (2)</i>	417
195	04.07.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeenteraadszitting Wezembeek-Oppem – Taalgebruik (3)</i>	417
196	04.07.2003	M. Dillen	<i>Jeugdwerk – Structureel overleg</i>	418
197	04.07.2003	M. Dillen	<i>Jeugdwerk – Basisverzekeringen</i>	419
198	04.07.2003	M. Dillen	<i>Jeugdwerk – Onderzoek</i>	420
199	04.07.2003	M. Dillen	<i>Jeugdwerk – Juridische zekerheid</i>	423
200	04.07.2003	M. Dillen	<i>Jeugdwerk – Uitbouw infrastructuur</i>	424

201	10.07.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Telefoongids</i>	425
202	10.07.2003	M. Dillen	<i>Campagne "Gelukkige jongeren" – Resultaten</i>	425
203	10.07.2003	M. Dillen	<i>Gemeentelijke overlasttaksen – Stand van zaken</i>	427
204	10.07.2003	B. De Smet	<i>Gewestelijke ontvangers – Rechtspositie</i>	428
206	17.07.2003	M. Dillen	<i>Leescultuur – Stimuli</i>	430
207	17.07.2003	M. Dillen	<i>Subsidies culturele uitwisseling – Stand van zaken</i>	431
208	17.07.2003	M. Dillen	<i>Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen</i>	432
209	17.07.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Jeugdwerk bijzondere doelgroepen – Gesubsidieerde initiatieven</i>	433
210	17.07.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Projecten "cultuur en kansarmoede" – Stand van zaken</i>	437
211	17.07.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Experimenteel jeugdwerk – Gesubsidieerde initiatieven</i>	438
212	17.07.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Bovenlokaal jeugdwerk holebi's – Gesubsidieerde initiatieven</i>	440
213	07.08.2003	S. Gatz	<i>Subsidieaanvragen muziekdecreet – Indieningsprocedure</i>	441
△ 214	07.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse ambtenaren in Brussel – Woonplaatsstimuli</i>	441
215	21.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Historische panden Mechelen – Onderhoud (6)</i>	442
216	21.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pand Hanswijckstraat Mechelen – Onderhoud</i>	443
217	21.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pand Raghenoplein Mechelen – Onderhoud</i>	443
218	27.08.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeenterekeningen – Vaststelling door gemeenteraad</i>	444
219	27.08.2003	F. Dewinter	<i>Gemeentefonds – Verdelingsregeling</i>	445
220	27.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Rand – Promotie Nederlandstalig onderwijs</i>	446

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

345	27.06.2003	J. Sauwens	<i>Belbussen – Gebruikersprofiel</i>	446
346	27.06.2003	J. Sauwens	<i>Jaarverslag De Lijn – Pensioenaspecten</i>	447
347	27.06.2003	E. Van Rompuy	<i>N9 Asse – Flitspalen</i>	448
348	27.06.2003	C. Decaluwe	<i>Zonne-energie – Overheidsprojecten</i>	450
349	27.06.2003	C. Decaluwe	<i>N43 Oostrozebeke – Stand van zaken</i>	450
350	27.06.2003	V. Declercq	<i>N9 Maalse Steenweg Brugge – Verkeersveiligheid</i>	451
△ 351	27.06.2003	J. Loones	<i>Voetpaden langs gewestwegen – Retributies</i>	451
352	27.06.2003	S. Becq	<i>Bedrijventerrein Westrode – Ontsluiting naar A12</i>	453
353	27.06.2003	D. De Cock	<i>Dender – Oversteekplaatsen voor fietsers en wandelaars</i>	454
354	04.07.2003	B. De Smet	<i>Studieopdracht Rupelslib – Stand van zaken</i>	455
355	04.07.2003	B. De Smet	<i>A12 Wilrijk – Bijkomende afrit</i>	455
356	04.07.2003	B. De Smet	<i>A12 Boom – Geluidshinder</i>	456
357	04.07.2003	K. Helsen	<i>Vlaamse Wegeninspectie – Stand van zaken</i>	456
358	04.07.2003	E. Matthijs	<i>Ontsluiting haven Zeebrugge – Studies</i>	457
359	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel – Oprichting</i>	458
360	04.07.2003	J. Sauwens	<i>Masterplan Antwerpen – Tenlastenemingen</i>	459

361	04.07.2003	A. Moreau	<i>E40 Oorbeek (Tienen) – Geluidsmetingen</i>	460
362	04.07.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zenne – Geurhinder</i>	460
363	04.07.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Molenbeek Puurs – Waterbeheersing</i>	461
364	04.07.2003	A.-E. Bogaert	<i>Heraanleg N41 – Stand van zaken</i>	461
365	04.07.2003	J. Van Duppen	<i>Kanaal Dessel-Schoten – Afwerking oevers</i>	463
366	04.07.2003	F. Vermeiren	<i>Bermen Vlaams-Brabant – Onderhoud</i>	464
367	10.07.2003	J. Sauwens	<i>De Lijn – Investeringsprogramma's</i>	464
368	10.07.2003	C. Van Eyken	<i>Waterloosesteenweg St.-Genesius-Rode – Verkeersveiligheid</i>	466
369	10.07.2003	C. Van Eyken	<i>Mobiliteitsconvenants – Vlaams-Brabant</i>	467
370	10.07.2003	C. Van Eyken	<i>Rotondes – Vlaams-Brabant</i>	467
371	10.07.2003	M. Dillen	<i>Witte Kinderbos E19 – Onderhoud</i>	468
372	10.07.2003	M. Dillen	<i>N121 Schilde – Fietspaden en oversteekplaatsen</i>	468
373	10.07.2003	C. Decaluwe	<i>Basismobiliteit – Gemeentelijke stand van zaken</i>	469
374	10.07.2003	C. Decaluwe	<i>Gevaarlijke punten – Overzicht – Planning</i>	473
375	10.07.2003	F. Strackx	<i>Aarschotsesteenweg Leuven-Rotselaar – Heraanleg</i>	511
376	17.07.2003	J. De Roo	<i>Leerlingenvervoer – Gemeentelijke tegemoetkomingen</i>	511
377	17.07.2003	M. Dillen	<i>Veiligheid zebrapaden – Initiatieven</i>	512
378	17.07.2003	M. Dillen	<i>Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen</i>	513
379	17.07.2003	M. van den Abeelen	<i>Havensubsidies – Uitbetaling</i>	513
380	17.07.2003	V. Declercq	<i>Baggerwerken Nieuwpoort en Blankenberge – Timing</i>	515
381	17.07.2003	A. Moreau	<i>Sociaal begeleidingsplan Doel – Vrijwillige onteigeningen</i>	516
382	17.07.2003	G. Vanleenhove	<i>Zeewering – Onteigeningsbesluit</i>	517
383	17.07.2003	A.-E. Bogaert	<i>Aanbestedingen openbare werken – Prijsafspraken</i>	518
384	07.08.2003	C. Decaluwe	<i>Mobiliteitsconvenants – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	520
385	07.08.2003	C. Decaluwe	<i>Kruispunten N36 Bavikhove – Verkeersveiligheid</i>	522
386	07.08.2003	C. Decaluwe	<i>Oprit E403 Torhout – Geluidshinder</i>	522
387	07.08.2003	C. Decaluwe	<i>Gewestwegen West-Vlaanderen – Fluisterasfalt</i>	523
388	07.08.2003	J. Malcorps	<i>Verwerking houtafval – Groenestroomcertificaten</i>	524
389	21.08.2003	D. De Cock	<i>Heraanleg N41 Elversele – Werfweg</i>	525
390	21.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verkeersborden "kiss and ride" – Nederlandstalige term</i>	526
391	27.08.2003	E. Glorieux	<i>BLOSO-domein Hofstade – Ontsluiting</i>	527
392	27.08.2003	C. Decaluwe	<i>N382 Anzegem – Heraanleg</i>	527

L. SANNEN, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

210	27.06.2003	B. Laloo	<i>Visserij – Vlootbeleid</i>	528
215	27.06.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>Renovil – Stand van zaken</i>	529
218	27.06.2003	A. Moreau	<i>Europese milieu- en landbouwwetgeving – Inbreuken</i>	530

223	10.07.2003	C. Van Eyken	<i>Luchthaven Zaventem – Pistes voor nachtvluchten</i>	532
227	10.07.2003	G. Gardeyn-Debever	<i>Plattelandsontwikkeling – Financiering</i>	532
229	17.07.2003	A. Moreau	<i>Sociaal begeleidingsplan Doel – Landbouwluk</i>	534
231	17.07.2003	D. De Cock	<i>Zwembaden bij campings en sauna's – Badmeesters</i>	535
233	07.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gemeentelijke rioleringswerken – Subsidiëring</i>	536
△ 234	07.08.2003	J. Malcorps	<i>Verwerking houtafval – Milieu en gezondheid</i>	537
236	07.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Openbare rioleringen – Cross border lease (2)</i>	542
237	21.08.2003	J. Malcorps	<i>Droogkuisbedrijven – Bodemverontreiniging</i>	543
238	21.08.2003	J. Malcorps	<i>Droogkuisbedrijven – Milieu en gezondheid</i>	545
239	27.08.2003	E. Glorieux	<i>BLOSO-domein Hofstade – Kapvergunning</i>	548
240	27.08.2003	M. Van den Eynde	<i>Molenveld Deurne – Asbest</i>	549
241	27.08.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Informatie gemeenten</i>	550
242	27.08.2003	G. Vanleenhove	<i>Zeevisserij – Rendabiliteit</i>	551

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

204	13.06.2003	M. Dillen	<i>Integrale jeugdhulp – Proefprojecten – ADHD</i>	604
208	13.06.2003	M. Dillen	<i>Opvoedingsondersteuning – Vormingssubsidies ADHD</i>	605
211	13.06.2003	C. De Schepper	<i>Drugcontroles op school – Wenselijkheid</i>	553
222	27.06.2003	K. Helsen	<i>Kinderopvang – Loskoppeling erkenning en subsidiëring</i>	606
228	04.07.2003	A. Moreau	<i>Gehandicapten in overheidsdienst – Stand van zaken</i>	607
235	04.07.2003	M. Dillen	<i>Steunpunt Toegankelijkheid – Projecten</i>	608
236	04.07.2003	M. Dillen	<i>Doelgroepenbeleid Gelijke Kansen – Projecten</i>	554
○ 239	10.07.2003	S. Becq	<i>Kinderopvang – Ouderbijdragen</i>	612
○ 242	10.07.2003	M. Dillen	<i>Doelgroepenbeleid Gelijke Kansen – Projecten inclusief beleid</i>	613
247	17.07.2003	J. De Roo	<i>Fusie ziekenhuizen Eeklo-Sijsele – Stand van zaken</i>	556
253	17.07.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Rolstoelgebruikers – Leeftijdscriminatie</i>	556
256	17.07.2003	S. Becq	<i>Bijzondere jeugdzorg – Evolutie inzake maatregelen en capaciteit</i>	557
257	07.08.2003	C. Decaluwe	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Kortrijk-Roeselare-Tielt</i>	568
258	07.08.2003	S. Becq	<i>Ouderenvoorzieningen – Tevredenheidsonderzoek VIPA-werking</i>	568
259	07.08.2003	S. Becq	<i>Kinderopvang – Stand van zaken</i>	571
260	07.08.2003	S. Becq	<i>Sociaal Huis – Startersovereenkomst (2)</i>	575
264	21.08.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ouderenvoorzieningen – Verdeling RVT-equivalenten</i>	576
265	21.08.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vrouwelijke vluchtelingen – Toegang tot opleidingen</i>	577
267	27.08.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Opleidingen kraamzorg – Overleg met Onderwijs</i>	578
271	27.08.2003	F. Dewinter	<i>Project jeugdinstelling Ekeren – Stand van zaken</i>	578
○ 272	11.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Overleg met regering</i>	613
○ 277	11.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderopvang – Lokale beleidsplannen</i>	613

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

117	27.06.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Vlaanderen – Leiding buitenlandse zendingen</i>	612
123	10.07.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wapenlevering aan Venezuela – Vlaamse houding</i>	580
127	17.07.2003	M. Dillen	<i>Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen</i>	581
130	27.08.2003	J. Loones	<i>Samenwerkingsovereenkomst Unesco – Evaluatie</i>	581
133	11.09.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Huizen – Planning</i>	581

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

23	04.07.2003	C. Decaluwe	<i>Sociale woningen – Zonnepanelen</i>	582
24	04.07.2003	C. Decaluwe	<i>VRT – Aanstelling hoofd Televisie</i>	583
25	04.07.2003	M. Dillen	<i>Woonbeleid – Evoluerende gezinssituatie</i>	584
27	10.07.2003	J. Sauwens	<i>BLOSO-centra – Overdracht</i>	588
28	10.07.2003	M. Dillen	<i>Huurwaarborgsubsidie aan OCMW's – Evaluatie</i>	590
29	10.07.2003	M. Dillen	<i>Drugpreventieproject Voetbalbond – Resultaten</i>	591
30	17.07.2003	M. Dillen	<i>Voorstellen van decreet – Regeringsadviezen</i>	591